ព្រះត្រៃបិដក

ប្រែរួមនឹង ព្រះអដ្ឋកថា

ភាគ៦

បាលីប្រែ ៨ - ៩ - ១០

ពុទ្ធសករាជ ២៥៥៣

ច្បាប់ពិនិត្យ លើកទី២

ព្រះ

វិនយបិដក

និង

សមន្តប្បាសាទិកា អដ្ឋកថា

សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ

មហាវគ្គ តតិយភាគ

និង ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ~ទុតិយភាគ

៦

បាលីប្រែ ៨~៩~១០

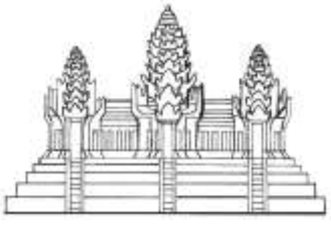

បោះពុម្ពលើកទី ១ ពុទ្ធសករាជ ២៥៥៣

ក្បាលទី ៦

វិនយបិដក មហាវគ្គ

កឋិនក្ខន្ធកៈ

[១] *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុនៅក្នុងដែនបាឋា[១] ប្រមាណ ៣០ រូប សុទ្ធតែជាអ្នកប្រព្រឹត្តនៅក្នុងព្រៃ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាត ជាអ្នកប្រព្រឹត្តប្រើសំពត់បង្សុកូល ជាអ្នកប្រព្រឹត្តប្រើតែចីវរ ៣ គ្រប់រូបទាំងអស់ នាំគ្នាទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ កាលបើតិចថ្ងៃដែលចូលវស្សាជិតណាស់មកហើយ ក៏មិនអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ចូលវស្សាក្នុងក្រុងសាវត្ថីបានឡើយ ហើយនាំគ្នាចូលទៅចាំវស្សា ក្នុងក្រុងសាកេតនាពាក់កណ្តាលផ្លូវ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនៅចាំវស្សាទាំងមានសេចក្តីអផ្សុក ព្រោះគិតថាព្រះមានព្រះភាគព្រះអង្គគង់នៅក្នុងទីជិតយើងទាំងឡាយ ចម្ងាយ៦ យោជន៍អំពីទីនេះទៅ យើងទាំងឡាយមិនសមបើមិនបានទៅគាល់ព្រះអង្គសោះ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះនៅចាំវស្សាអស់ត្រៃមាស (៣ ខែ) រួចហើយក៏នាំគ្នាធ្វើបវារណា (រដូវនោះ) នៅមានទឹកភ្លៀងធ្លាក់ជោកជាំ មានទឹកភក់រអិលនៅឡើយ (ភិក្ខុទាំងនោះ) ក៏មានចីវរទាំងឡាយទទឹកជោក បានសេចក្តីលំបាកកាយ នាំគ្នាដើរសំដៅទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីហើយចូលទៅវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ លុះចូលទៅដល់*

១- យោជនាថា នៅក្នុងដែនបាវា ដូច្នេះក៏មាន ។

ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ ការស្រុះស្រួលទទួលជាមួយនឹងពួកភិក្ខុអាគន្តុកនេះ ជាទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគ្រប់ព្រះអង្គ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនេះនឹងភិក្ខុទាំងនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នាល្មមអត់ទ្រាំបានទេឬ អ្នករាល់គ្នាល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានស្រួលទេឬ អ្នកទាំងឡាយមានសេចក្ដីសាមគ្គីស្មោះសរមិនវិវាទទាស់ទែងគ្នា នៅចាំវស្សាស្រួលបួល មិនលំបាកដោយអាហារបិណ្ឌបាតទេឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់គ្នាល្មមអត់ទ្រាំបាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់គ្នាល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់គ្នាសាមគ្គីស្មោះសរ ឥតមានវិវាទទាស់ទែងគ្នាទេ នៅចាំវស្សាក៏ស្រួលបួលមិនលំបាកដោយអាហារបិណ្ឌបាតទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងឡាយនៅក្នុងដែនបាឋា ប្រមាណ ៣០ រូបមកកាន់ក្រុងសាវត្ថីនេះ ដើម្បីគាល់ព្រះអង្គ កាលបើតិចពីចូលវស្សាជិតណាស់ហើយ ក៏មិនអាចនឹងមកទាន់ពេលចូលវស្សា ក្នុងក្រុងសាវត្ថីបានឡើយ ក៏នៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាកេតនាពាក់កណ្ដាលផ្លូវ (នោះទៅ) បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងនោះនៅចាំវស្សាទាំងមានសេចក្ដីអផ្សុក ព្រោះគិតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គគង់នៅក្នុងទីជិតយើងទាំងឡាយ ចម្ងាយ ៦ យោជន៍អំពីទីនេះទៅ យើងទាំងឡាយមិនសមបើមិនបានទៅគាល់ព្រះអង្គសោះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់គ្នានៅចាំវស្សាអស់ត្រៃមាសហើយ ក៏នាំគ្នាធ្វើបវារណា

(ព្រោះរដូវនេះ) នៅមានទឹកភ្លៀងធ្លាក់ជោកជាំ មានទឹកកក់រអិលនៅឡើយ ទើបខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់គ្នាមានចីវរទាំងឡាយទទឹកជោក បានសេចក្តីលំបាកកាយមកតាមផ្លូវឆ្ងាយ ។

[២] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យពួកភិក្ខុដែលបាននៅចាំវស្សារួចហើយក្រាលកឋិនបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើអ្នកទាំងឡាយបានក្រាលកឋិនហើយ នឹងសម្រេចអានិសង្ស ៥ យ៉ាង គឺត្រាច់ទៅ (ណា) មិនបាច់លា (ភិក្ខុផងគ្នា) ១ ត្រាច់ទៅ (ណា) មិនបាច់យកត្រៃចីវរ (គ្រប់ប្រដាប់) ១ (ឆាន់) គណភោជនបាន ១ (ទុកដាក់) អតិរេកចីវរបានតាមត្រូវការ ១ ចីវរណាដែលកើតឡើងក្នុងអាវាសនោះ ចីវរនោះនឹងមានដល់ភិក្ខុទាំងនោះ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានិសង្សទាំង ៥ នេះ នឹងសម្រេចដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានក្រាលកឋិន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯកឋិន (នោះ) ត្រូវអ្នកទាំងឡាយក្រាលយ៉ាងនេះ ។ គឺត្រូវឲ្យភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលប្តឹងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) សំពត់កឋិននេះកើតឡើងដល់សង្ឃហើយ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃឲ្យសំពត់កឋិននេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីនឹងក្រាលកឋិន ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) សំពត់កឋិននេះកើតឡើងដល់សង្ឃហើយ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃឲ្យសំពត់

កឋិននេះ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីនឹងក្រាលកឋិន ។ ការឲ្យសំពត់កឋិននេះ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីនឹងក្រាលកឋិន (បើ) គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា ត្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ ត្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះនិយាយឡើង ។ សំពត់កឋិននេះ សង្ឃឲ្យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីនឹងក្រាលកឋិនហើយ ។ ការឲ្យសំពត់កឋិននេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ទំនងជាគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវការនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯកឋិនដែលភិក្ខុក្រាលឡើងបែបនេះ ក្រាលមិនឡើងបែបនេះ ។

[៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកកឋិនដែលភិក្ខុក្រាលមិនឡើងតើដូចម្តេច ។ (ឯកឋិនដែលភិក្ខុក្រាលមិនឡើងនោះ គឺ) សំពត់ដែលគ្រាន់តែវាស់គូសក្រិតចំណាំហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែបោកគក់លាងហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែចាត់ចែងលៃលកជាចីវរ (ជាខណ្ឌមានបញ្ចខណ្ឌជាដើម) ហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែកាត់ហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែដានភ្ជាប់គ្នាហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែដេរ (មានដេរបណ្តោយជាដើម) ហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែភ្ជាប់ក្ដុំហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែថែមសំពត់ឲ្យមាំហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់

តែប្រក់អនុវាតខាងខ្នងហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែប្រក់អនុវាតខាងពោះហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែដេរគួបគ្នាហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែជ្រលក់ម្តងមានពណ៌ដូចភ្នុកដីរ ឬដូចស្លឹកឈើទុំហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលបានមកព្រោះធ្វើនិមិត្តហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលបានមកព្រោះនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលគេហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលខ្ចីគេមកក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមិនបានធ្វើឲ្យស្រេចក្នុងថ្ងៃនោះហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលធ្វើឲ្យកន្លងរាត្រីគឺឲ្យអារុណរះឡើងទាន់ហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមិនបានធ្វើពិន្ទុកប្បហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ វៀរចាកសង្ឃាដិហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ វៀរចាកឧត្តរាសង្គហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ វៀរចាកអន្តរវាសកហើយក្រាល មិនឡើងជាកឋិន ។ វៀរចាកចីវរមានមណ្ឌលគ្រប់គ្រាន់ដែលកាត់ដាច់ជាបញ្ចខណ្ឌក្តី លើសពីបញ្ចខណ្ឌក្តីក្នុងថ្ងៃនោះឯងហើយក្រាល ក៏មិនឡើងជាកឋិន ។ មិនឲ្យបុគ្គលក្រាល (ទៅឲ្យសង្ឃ ឬគណៈក្រាលវិញ) មិនឡើងជាកឋិន ។ ការក្រាលមិនត្រឹមត្រូវក៏មិនឡើងជាកឋិន ។ បើភិក្ខុនៅក្រៅសីមាហើយអនុមោទនាកឋិននោះ ការក្រាលបែបនេះ មិនឡើងជាកឋិនឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការក្រាលកឋិនដូចន័យដែលតថាគតពោលមកនេះឯង មិនឡើងជាកឋិនទេ ។

[៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកកឋិនដែលភិក្ខុក្រាលឡើង (នោះ)

តើដូចម្តេច ។ (ឯកឋិនដែលភិក្ខុក្រាលឡើងនោះ គឺ) សំពត់ថ្មី ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ជំនំក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ចាស់ ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់បង្សុកូល ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលធ្លាក់ទៀបរៀនផ្សារ ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលបានមក ដោយមិនធ្វើនិមិត្ត ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលបានមក ដោយមិនបាននិយាយបញ្ចុះបញ្ចូល ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមិនខ្ចីគេ ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលបានធ្វើឲ្យស្រេចក្នុងថ្ងៃនោះ ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមិនធ្វើឲ្យកន្លងរាត្រី គឺមិនឲ្យអរុណរះឡើងទាន់ ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលបានធ្វើពិន្ទុកប្បហើយក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សង្ឃាដិ ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ ឧត្តរាសង្គក្រាលឡើងជាកឋិន ។ អន្តរវាសក ក្រាលឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមានមណ្ឌលគ្រប់គ្រាន់ កាត់ដាច់ត្រឹមត្រូវជាបញ្ចខណ្ឌក្តី លើសពីបញ្ចខណ្ឌក្តី ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ហើយក្រាល ឡើងជាកឋិន ។ ឲ្យបុគ្គលក្រាលទើបឡើងជាកឋិន ។ ការក្រាលដោយត្រឹមត្រូវ ទើបបានឡើងជាកឋិន ។ បើភិក្ខុនៅក្នុងសីមាហើយអនុមោទនាកឋិននោះ ការក្រាលបែបនេះ ទើបឡើងជាកឋិន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការក្រាលកឋិនដូចន័យ ដែលតថាគតពោលមកនេះឯង ទើបឡើងជាកឋិនបាន ។

[៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯកឋិននឹងដោះ (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតិកាទាំង ៨ ប្រការនេះ នាំឲ្យកឋិនដោះ គឺមានការចៀសចេញទៅជាកំណត់ ១ មានការធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ១ មាន

សេចក្តីអធិដ្ឋានជាកំណត់ ១ មានចីវរវិនាសទៅជាកំណត់ ១ មានការឮដំណឹងជាកំណត់ ១ អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ១ មានការកន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ១ សង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាដោះកឋិន ១ ។

[៦] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរដែលខ្វនធ្វើស្រេចចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ការដែលចៀសចេញទៅជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យស្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរឲ្យស្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះ ទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះ ក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មា

អញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវរស្រេចហើយ ឮដំណឹងថា សង្ឃបានដកកឋិនក្នុងអាវាសនោះហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់បានឮដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវរស្រេចហើយ ក៏នៅតែគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ (តែមិនទាន់បានត្រឡប់នៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះ ទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះបានធ្វើចីវររួចហើយ គិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ។

អាទាយសត្តកៈជាបឋម ចប់

[៧] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើហើយចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ការដែលចៀសចេញទៅជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់

ក្រៅសីមាក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យស្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរឲ្យស្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះបានធ្វើចីវររួចក៏បានឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃបានព្រមគ្នាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់បានឮដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះបានធ្វើចីវរស្រេចហើយ ក៏នៅតែគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ ។ (តែមិន

ទាន់បាន ត្រឡប់នៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិន របស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបាន ក្រាលកឋិន រួចហើយ ប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មា អញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះ ភិក្ខុនោះបានធ្វើចីវររួចហើយ គិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញ នឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុ នោះ ឈ្មោះថា ដោះជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ។

សមាទាយសត្តកៈទី ២ ចប់

[៨] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេច ចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង នេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំ យកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅ សីមា ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ ។ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរដែល ធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មាន សេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញ

នឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះបានធ្វើចីវររួចហើយក៏ស្រាប់តែឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់បានឮដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះបានធ្វើចីវររួចហើយ គិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ (តែមិនទាន់បានត្រឡប់នៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះបានធ្វើចីវររួចហើយ ក៏គិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុទាំង-ឡាយ ។

អាទាយឆក្កៈទី ៣ ចប់

[៩] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានសេចក្ដីតាំងចិត្តយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានសេចក្ដីតាំងចិត្តយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើចីវររបស់ភិក្ខុនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវរហើយ ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ឮដំណឹងជាកំណត់ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញ

នឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវរហើយ ក៏នៅគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ (តែមិនទាន់បានត្រឡប់នៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនស្រេចចៀសចេញទៅ ដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវរហើយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេល ដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ។

សមាទាយចក្កៈទី ៤ ចប់

[១០] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យបានសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មាន

គំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[១១] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះឡើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[១២] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំង

គំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ក៏គ្មានដែរ[១] ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះ ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[១៣] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា

១- ភិក្ខុនោះមានគំនិតជាកណ្តាល និងគិតថា ត្រឡប់វិញ ឬមិនត្រឡប់វិញជាដាច់ខាតក៏ទេ ។

ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវររួចហើយ ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ឮដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវរស្រេចហើយ គិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ

(តែមិនទាន់បានត្រឡប់នៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវរនោះស្រេចហើយ គិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ។

[១៤] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ (ពាក្យយ៉ាងនេះ ប្រហែលនឹងអាទាយវារៈ បណ្ឌិតគប្បីសម្តែងឲ្យពិស្តារចុះ) ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ (ពាក្យយ៉ាងនេះ ប្រហែលនឹងសមាទាយវារៈ បណ្ឌិតគប្បីសម្តែងឲ្យពិស្តារចុះ) ។

[១៥] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះ

ថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[១៦] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេច ចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេច ចៀសចេញទៅដោយបំណង

ថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[១៧] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូល យកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជា កំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញក៏គ្មាន

ដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[១៨] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ

ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវរសម្រេចហើយ ក៏ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់បានឮដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវរសម្រេចហើយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ (តែមិនទាន់បានត្រឡប់នៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវរសម្រេចហើយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ។

សមាទាយភាណវារៈ ចប់

[១៩] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិត

យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅព្រោះចង់បានចីវរ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវររបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

[២០] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុនោះបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មាន

គំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវររបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

[២១] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញក៏គ្មានដែរ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ក៏គ្មានដែរ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយមិនបាន

តាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញក៏គ្មានដែរ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់ទេ ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវរនោះរបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

(ការបានចីវរ) ខុសបំណង ១២ ប្រការ ចប់

[២២] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរ

នេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយ ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយ មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវរនោះរបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះ

ថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

[២៣] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ កាលណាបើសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ កាលណាបើសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះ មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាល

កឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ កាលណាបើសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ កាលណាបើសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវរនោះ របស់ភិក្ខុនោះ ក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

[២៤] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា

ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវររួចហើយ ក៏ឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ឮដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះ ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវររបស់ភិក្ខុនោះ ក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវររួចហើយក៏គិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ (តែមិនទាន់បានត្រឡប់នៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់បានចីវរ ដោយបំណងថាអាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ)

ត្រូវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវររួចហើយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏មកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ។

(ការបានចីវរ) ត្រូវតាមបំណង ១២ ប្រការ ចប់

[២៥] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញទៅដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយ សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរ

នោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានត្រូវតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវរនោះរបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

[២៦] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានត្រូវតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏

កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានត្រូវតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះ មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានត្រូវតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើចីវរក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវររបស់ភិក្ខុនោះ ក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

[២៧] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺ ភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹង

ត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្ជួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានត្រូវតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្ជួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានត្រូវតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ក៏គ្មានដែរ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ កាលភិក្ខុនោះ ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្ជួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិត

យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះ ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវររបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

ករណីយកិច្ច ១២ ប្រការ ចប់

[២៨] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ ឥតមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនឹងចំណែកនៃចីវរ (របស់ខ្លួន) ភិក្ខុទាំងឡាយសួរភិក្ខុដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសណា ម្យ៉ាងទៀត ចំណែកចីវររបស់លោក (មាននៅ) ក្នុងអាវាសណា ។ ភិក្ខុនោះពោលតបយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯណោះ ឯចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (ក៏មាននៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចូរ

លោកទៅយកចីវរនោះមក យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយ ក៏សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា នែលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំទុកក្នុងទីណា ។ ភិក្ខុទាំងនោះពោលតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវរនេះ ជាចំណែករបស់លោកហើយ តើលោកនឹងទៅក្នុងទីឯណា ភិក្ខុនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ ដ្បិតពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះបម្រុងនឹងធ្វើចីវរឲ្យខ្ញុំ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ណ្ហើយលោកដ៏មានអាយុ លោកកុំទៅឡើយ យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ ឯភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ ។បេ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ ។បេ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[២៩] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅគ្មានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនឹងចំណែកចីវរ (របស់ខ្លួន) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយសួរភិក្ខុដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសណា មួយទៀត ចំណែកចីវររបស់លោក (មាននៅ)

ក្នុងអាវាសណា ។ ភិក្ខុនោះឆ្លើយតបយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯណោះ ឯចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (មាននៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចូរលោកទៅយកចីវរនោះមកយើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយ ក៏សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា នែលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (ទុក) ក្នុងទីឯណា ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវរនេះជាចំណែករបស់លោក ។ ភិក្ខុនោះក៏នាំយកចីវរនោះ ហើយដើរទៅកាន់អាវាសនោះ ។ ដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏សួរភិក្ខុនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកទៅឯណា ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនឹងទៅអាវាសឯណោះ (ដ្បិត) ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះបម្រុងនឹងធ្វើចីវរឲ្យខ្ញុំ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ណ្ហើយលោកដ៏មានអាយុ លោកកុំទៅឡើយ យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់មកវិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ គ្មានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនឹងចំណែកចីវរ (របស់ខ្លួនទេ) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយសួរភិក្ខុដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសណាមួយទៀត ចំណែកចីវររបស់លោក (មាននៅ) ក្នុងអាវាសណា ។ ភិក្ខុនោះ

ឆ្លើយតបយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯណោះ ឯចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (មានទៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកចូរទៅយកចីវរនោះមក យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោក ក្នុងទីនេះ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយ ក៏សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា នែលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (ទុក) ក្នុងទីឯណា ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវរនេះជាចំណែករបស់លោក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកចីវរនោះហើយដើរទៅកាន់អាវាសនោះ ។ ដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏សួរភិក្ខុនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកទៅក្នុងទីណា ។ ភិក្ខុនោះឆ្លើយប្រាប់យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ដ្បិត) ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះបម្រុងនឹងធ្វើចីវរឲ្យខ្ញុំ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ណ្ហើយលោកដ៏មានអាយុ លោកកុំទៅឡើយ យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ គ្មានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនឹងចំណែកចីវរ (របស់ខ្លួន) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយសួរភិក្ខុដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសណា មួយទៀត ចំណែកចីវររបស់លោក (មានទៅ) ក្នុងអាវាសណា ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯណោះ ឯចំណែក

ចីវររបស់ខ្ញុំ (មាននៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាង នេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចូរលោកទៅយកចីវរនោះមក យើងទាំង-ឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយ ក៏សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា នែលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (ទុក) ក្នុងទីណា ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មាន អាយុ ចីវរនេះជាចំណែករបស់លោក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកចីវរនោះហើយ ទៅកាន់អាវាសនោះ ។ ដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុទាំងឡាយសួរភិក្ខុនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកទៅឯណា ។ ភិក្ខុនោះតបយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនឹង ទៅកាន់អាវាសឯណោះ ដ្បិតភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះបម្រុងនឹងធ្វើចីវរ ឲ្យខ្ញុំ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ណ្ហើយលោកដ៏មានអាយុ លោក កុំទៅឡើយ យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ ភិក្ខុនោះមាន គំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះ ក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

[៣០] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ ចៀសចេញទៅ គ្មានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនឹងចំណែកចីវរ (របស់ខ្លួន) ។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយសួរភិក្ខុដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោក នៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសណា មួយទៀតចំណែកចីវររបស់លោក (មាននៅ) ក្នុងអាវាសណា ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាស

ឯណោះ ឯចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (មាននៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកចូរទៅយកចីវរនោះមក យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយ ក៏សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា នែលោកដ៏មានអាយុទាំង-ឡាយ ចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (ទុក) ក្នុងទីណា ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវរនេះជាចំណែករបស់លោក ។ ភិក្ខុនោះក៏នាំយកចីវរនោះហើយទៅកាន់អាវាសនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះ ទៅដល់អាវាសនោះហើយ មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយមានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ ។បេ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយមានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ ។បេ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

សេចក្តីមិនខ្វល់ខ្វាយ (ក្នុងចីវរ) ៩ ប្រការ ចប់

[៣១] ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួច នៅជាសុខសប្បាយ ហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើគ្មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះ មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើគ្មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះ មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើគ្មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចនៅជាសុខសប្បាយ ហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់

ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចនៅជាសុខសប្បាយ ហើយនាំយកចីវរដែលមិនទាន់ធ្វើចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ បើក្នុងអាវាសនោះ មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗនឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗនឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅកាន់ទីក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ។ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចនៅជាសុខសប្បាយ ហើយនាំយកចីវរដែលមិនទាន់ធ្វើចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមាន

សេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មានឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះ មានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ធ្វើចីវរនោះ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវររួចហើយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ (តែមិនទាន់មកនៅឡើយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចនៅជាសុខសប្បាយហើយនាំយកចីវរដែលមិនទាន់ធ្វើហើយចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ ភិក្ខុនោះធ្វើចីវររួចហើយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏មកទាន់ពេលដោះកឋិននោះមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ។

កិរិយានៅជាសុខសប្បាយ ៥ ប្រការ ចប់

[៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បលិពោធ (កង្វល់) របស់កឋិននេះ មាន ២ យ៉ាង អបលិពោធ (គ្មានកង្វល់) របស់កឋិននេះមាន ២ យ៉ាង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បលិពោធរបស់កឋិនទាំង ២ យ៉ាង (នោះ) ដូចម្តេច ។ (ឯបលិពោធរបស់កឋិនទាំង ២ យ៉ាងនោះ) គឺអាវាសបលិពោធ (កង្វល់ក្នុងអាវាស) ១ ចីវរបលិពោធ (កង្វល់ក្នុងចីវរ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯអាវាសបលិពោធ (នោះ) ដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះនៅក្នុងអាវាសនោះក្តី មានសេចក្តីអាល័យចំពោះអាវាសនោះហើយចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញក្តី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯងហៅថា អាវាសបលិពោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯចីវរបលិពោធ (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចីវរដែលភិក្ខុក្នុងសាសនានេះមិនទាន់បានធ្វើ ឬថា បានធ្វើហើយតែមិនទាន់ស្រេច ទាំងសេចក្តីប្រាថ្នាចីវរក៏មិនទាន់ដាច់នៅឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ យ៉ាងនេះហើយដែលហៅថា ចីវរបលិពោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បលិពោធរបស់កឋិនមាន ២ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកអបលិពោធរបស់កឋិនមាន ២ យ៉ាង (នោះ) ដូចម្តេចខ្លះ ។ (ឯអបលិពោធទាំង ២ យ៉ាងនោះ) គឺអាវាសាបលិពោធ (គ្មានកង្វល់ក្នុងអាវាស) ១ ចីវរាបលិពោធ (គ្មានកង្វល់ក្នុងចីវរ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាវាសាបលិពោធ (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះដើរចៀសចេញទៅចាកអាវាសនោះ ដោយលះបង់

បោលស្រឡះដាច់អាល័យថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯងហៅថា អាវាសាបលិពោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯចីវរាបលិពោធ (នោះ) តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចីវរដែលភិក្ខុក្នុងសាសនានេះបានធ្វើហើយក្ដី បាត់ទៅក្ដី វិនាសទៅក្ដី ភ្លើងឆេះទៅក្ដី សេចក្ដីប្រាថ្នាចីវរដាច់ទៅក្ដី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯង ហៅថា ចីវរាបលិពោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អបលិពោធរបស់កឋិនមាន ២ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

ចប់ កឋិនក្ខន្ធកៈទី ៧

ក្នុងកឋិនក្ខន្ធកនេះ មានរឿង ១១៨ មានបេយ្យាល ១២ ជាប្រធាន

ឧទ្ទាននៃកឋិនក្ខន្ធកនោះ គឺ

[៣៣] រឿងបាថេយ្យកភិក្ខុ ៣០ រូប មានសេចក្ដីអផ្សុកនៅក្នុងស្រុកសាកេត លុះនៅចាំវស្សារួចហើយ ក៏មានចីវរទទឹកជោកមកគាល់ព្រះជិនស្រីនេះជារឿង (ខាងដើម) នៃកឋិន ១ រឿងអានិសង្សទាំង ៥ សម្រេចដល់ភិក្ខុដែលបានក្រាលកឋិនហើយ គឺភិក្ខុចេញទៅណាមិនបាច់លាភិក្ខុផងគ្នា ១ ត្រាច់ទៅណាមិនបាច់យកត្រៃចីវរគ្រប់ប្រដាប់បាន ឆាន់គណភោជនបាន ទុកដាក់អតិរេកចីវរបានតាមត្រូវការ និងចីវរដែលកើតឡើងដល់សង្ឃ គួរបានដល់ពួកភិក្ខុដែលបានក្រាលកឋិនហើយ ១ ។ រឿងសូត្រញត្តិ ១ រឿងក្រាលកឋិនឡើងបែបយ៉ាងនេះ និងក្រាលកឋិនមិនឡើងបែបយ៉ាងនេះ (ឯការក្រាល

កឋិនមិនឡើងនោះ) គឺ (ក្រាលដោយសំពត់គ្រាន់តែ) គូសក្រិតចំណាំ ១ គ្រាន់តែបោកគក់លាង ១ គ្រាន់តែចាត់ចែងលៃលក ១ គ្រាន់តែកាត់ ១ គ្រាន់តែដាំនភ្ជាប់គ្នា ១ គ្រាន់តែដេរ ១ គ្រាន់តែភ្ជាប់ក្ដុំ ១ គ្រាន់តែថែមសំពត់ឲ្យមាំ ១ គ្រាន់តែប្រក់អនុវាត (ខាងខ្នង) ១ គ្រាន់តែប្រក់អនុវាត (ខាងពោះ) ១ គ្រាន់តែដេរគួបគ្នាជាពីរ ១ គ្រាន់តែជ្រលក់ឲ្យមានពណ៌ដូចភ្លុកដំរី ឬ ដូចស្លឹកឈើទុំ ១ សំពត់ដែលបានមកព្រោះធ្វើនិមិត្ត ១ សំពត់ដែលបានមកព្រោះនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលគេ ១ សំពត់ដែលខ្ចីគេ ១ សំពត់ដែលមិនបានធ្វើឲ្យសម្រេចថ្ងៃនោះ ១ សំពត់ដែលធ្វើឲ្យកន្លងរាត្រី គឺឲ្យអរុណរះឡើងទាន់ ១ សំពត់ដែលមិនបានធ្វើពិន្ទុកប្ប ១ វៀរចាកចីវរទាំងបី ១ វៀរចាកចីវរមានមណ្ឌលគ្រប់គ្រាន់ដែលកាត់ដាច់ជាបញ្ចខណ្ឌក្តី លើសពីបញ្ចខណ្ឌក្តី ១ មិនឲ្យបុគ្គលក្រាល (ទៅឲ្យសង្ឃ ឬគណៈក្រាលវិញ) ១ ការក្រាលមិនត្រឹមត្រូវ ឬភិក្ខុនៅក្រៅសីមាអនុមោទនា ១ កឋិនដែលក្រាលមិនឡើង ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់សម្ដែងហើយយ៉ាងនេះឯង (ឯការក្រាលកឋិនឡើងនោះ គឺ) ក្រាលដោយសំពត់ថ្មី ១ សំពត់ជំនំ ១ សំពត់ចាស់ ១ សំពត់បង្សុកូល ១ សំពត់ធ្លាក់ចុះទៀបរានផ្សារ ១ សំពត់ដែលបានមកដោយមិនបានធ្វើនិមិត្ត ១ សំពត់ដែលបានមក ដោយមិនបាននិយាយបញ្ចុះបញ្ចូល ១ សំពត់ដែលមិនខ្ចីគេ ១ សំពត់ដែលបានធ្វើសម្រេចក្នុងថ្ងៃនោះ ១ សំពត់ដែលមិនធ្វើឲ្យកន្លងរាត្រី គឺមិនឲ្យអរុណរះឡើងទាន់ ១ សំពត់ដែលបានធ្វើពិន្ទុកប្ប ១ ក្រាលដោយចីវរទាំងបី (ចីវរណាមួយក៏បាន) ១

សំពត់ដែលធ្វើឲ្យមានមណ្ឌលគ្រប់គ្រាន់ កាត់ដាច់ត្រឹមត្រូវ ជាបញ្ចខណ្ឌក្តី លើសពីបញ្ចខណ្ឌក្តី ១ ឲ្យបុគ្គលក្រាល ១ ការក្រាលដោយត្រឹមត្រូវ ឬភិក្ខុនៅក្នុងសីមាអនុមោទនា ១ ការក្រាលឡើងជាកឋិនដោយអាការយ៉ាងនេះឯង មាតិកានាំឲ្យកឋិនដោះ មាន ៨ យ៉ាង គឺមានការចៀសចេញទៅជាកំណត់ ១ មានការធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ១ មានសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ១ មានចីវរវិនាសជាកំណត់ ១ មានការឮដំណឹងជាកំណត់ ១ អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ១ មានការកន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ១ សង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាដោះកឋិនមួយទៀតជាគម្រប់ប្រាំបី ១ (អធិប្បាយថា) ភិក្ខុនាំយកចីវរដែលធ្វើហើយចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចៀសចេញទៅជាកំណត់ៗ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ លុះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរក្នុងទីនេះ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ កឋិន (របស់ភិក្ខុនោះ) ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ លុះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើ (ចីវរនេះ) អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ៗ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ លុះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរក្នុងទីនេះ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវរក៏វិនាសទៅ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ៗ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញ

ទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ក៏ធ្វើចីវរ (នោះ) ខាងក្រៅសីមា លុះធ្វើចីវរស្រេច ស្រាប់តែឮដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ឮដំណឹងជាកំណត់ៗ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ក៏ធ្វើចីវរ (នោះ) ខាងក្រៅសីមា លុះធ្វើចីវរហើយ ក៏បង្អង់ឲ្យការដោះកឋិន (នោះ) កន្លងហួសទៅខាងក្រៅសីមា កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ក៏ធ្វើចីវរ (នោះ) ខាងក្រៅសីមា លុះធ្វើចីវរស្រេចហើយក៏មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយៗ ក្នុងរឿងអាទាយនឹងសមាទាយ (ទាំងពីរនេះ) មានប្រការ ៧ៗ ដំណើរក្នុងរឿងដែលភិក្ខុធ្វើចីវរមិនទាន់ស្រេច ៦ ប្រការ គ្មានការដោះកឋិនត្រង់ចៀសចេញទៅជាកំណត់ទេ ការដោះកឋិនត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេច ១ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ១ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ១ ទាំងបីនេះកើតដោយភិក្ខុនាំយក (ចីវរចៀសចេញទៅ) ខាងក្រៅសីមា ហើយមានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងធ្វើ (ចីវរ) ក្នុងទីនេះ និដ្ឋានន្តិកាក្តី សន្និដ្ឋានន្តិកាក្តី នាសនន្តិកាក្តី ទាំងបីនេះថា ភិក្ខុនាំយក (ចីវរចៀសចេញទៅ) ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងទៅធ្វើខាងក្រៅសីមា រឿងនៃវិធីទាំងបីដែលមានតទៅខាងក្រោយថា (ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញ

ទៅ) ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុគ្មានគំនិតថា (អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ឬមិនត្រឡប់វិញទេ) ការដោះកឋិនត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ១ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ១ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ១ ត្រង់ឮដំណឹងជាកំណត់ ១ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ១ ដោះជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ១ (ទាំង ៦ នេះ) ថា ភិក្ខុកាន់យក (ចីវរ) ចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងទៅធ្វើខាងក្រៅសីមា (លុះកំពុងធ្វើ) ក៏គិតថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ហើយក៏ធ្វើចីវរឲ្យសម្រេច យ៉ាងនេះជាគតិមាន ១៥ ប្រការ រឿងភិក្ខុប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេច និងប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើស្រេចដូចគ្នា វារៈទាំង ៤ នេះ រួមទាំងអស់ត្រូវជា ១៥ ប្រការ រឿងទាំង ៣ នោះ គឺបានចីវរខុសបំណង ១ បានចីវរត្រូវបំណង ១ កិច្ចដែលត្រូវធ្វើ ១ បណ្ឌិតគប្បីដឹងរឿងនោះ ដោយន័យថា មាន ១២ បីដង រឿងសេចក្តីមិនខ្វល់ខ្វាយ (ក្នុងចីវរ) មាន ៩ ប្រការ រឿងភិក្ខុទៅជាសុខសប្បាយ មាន ៥ ប្រការ រឿងបលិពោធនឹងអបលិពោធក្នុងអាវាស នឹងចីវរនោះ ១ ឯឧទ្ទាន (នៃកឋិនក្ខន្ធកនេះ) យើងបានធ្វើហើយ ដោយន័យ (ដូចពោលមកយ៉ាងនេះឯង) ។

អដ្ឋកថា

កឋិនក្ខន្ធកៈ

រឿង ភិក្ខុអ្នកបាវេយ្យ

[១] *វិនិច្ឆ័យក្នុងកឋិនក្ខន្ធកៈ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា* **បាវេយ្យកា** *សេចក្តីថា ជាអ្នកស្រុកបាវេយ្យ មានពាក្យអធិប្បាយថា ក្នុងបច្ចិមប្រទេស នាដែនកោសល មានស្រុកមួយឈ្មោះបាវេយ្យ ភិក្ខុទាំងនោះមានប្រក្រតីនៅក្នុងស្រុកនោះ ។ បទថា* **បាវេយ្យកា** *នោះ ជាឈ្មោះរបស់ពួកភទ្ទវគ្គិយត្ថេរ ដែលជាបងប្អូនរួមបិតារបស់ព្រះបាទកោសលរាជ ក្នុងព្រះថេរៈ ៣០ រូបនោះ អង្គដែលជាធំជាងគេ ជាព្រះអនាគាមី អង្គដែលតូចជាងគេគ្រប់រូប ជាព្រះសោតាបន្ន ជាព្រះអរហន្ត ឬជាបុថុជ្ជនត្រឹមតែមួយអង្គក៏មិនមាន ។*

បទថា **អារញ្ញកា** *សេចក្តីថា មានប្រក្រតីនៅព្រៃ ដោយអំណាចសមាទានធុតង្គ មិនមែនត្រឹមតែនៅព្រៃទេ សូម្បីការដែលភិក្ខុទាំងនោះ ជាអ្នកសមាទានបិណ្ឌបាតជាដើម ក៏មានន័យដូចគ្នា ។ ឯសេចក្តីពិត ពាក្យថា ជាអ្នកមានប្រក្រតីនៅព្រៃនេះ លោកពោលដោយអំណាចធុតង្គជាប្រធាន តែភិក្ខុទាំងនេះ សមាទានធុតង្គទាំង ១៣ នោះឯង ។*

បទថា **ឧទកសង្គហេ** *សេចក្តីថា កាលភូមិភាគត្រូវទឹកលិច គឺដក់ពាសពេញហើយ អធិប្បាយថា ទាំងទីទួល ទាំងទីទាបជាទីមានទឹកដូចគ្នា ។*

បទថា **ឧទកចិក្ខល្លេ** *សេចក្តីថា ក្នុងទីដែលភិក្ខុទាំងឡាយជាន់ហើយ រអិលហើយ ទឹកភក់រមែងខ្ទាតឡើងដល់ត្រគាក ផ្លូវរអិលដូច្នេះ ។*

បទថា **ឱកបុណ្ណេហិ** អធិប្បាយថា ជោកជាំដោយទឹក ។

បានឮថា ចីវររបស់ពួកលោកមានសាច់ក្រាស់ ទឹកដែលជាប់ត្រង់ចីវរទាំងនោះ ទើបមិនហូរទៅ ព្រោះជាចីវរសាច់ក្រាស់ រមែងជាប់នៅដូចខ្ចប់ទុក ព្រោះដូច្នោះ ទើបលោកពោលថា មានចីវរសើមជោកដោយទឹក ។ បាឋៈថា **ឱឃបុណ្ណេហិ** ក៏មាន ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **អវិវទមានា វស្សំ វសិម្ហា** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ភិក្ខុទាំងនោះនៅមិនផាសុក ព្រោះមិនមានការសម្រាន្តដោយសេនាសនៈក្នុងឋានៈដែលខ្លួនជាអាគន្តុកៈ និងព្រោះជាអ្នកក្រវល់ក្រវាយក្នុងចិត្ត ដោយមិនបានគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពួកលោកមិនទូលថា ពួកខ្ញុំព្រះអង្គមិនវិវាទគ្នា ចាំវស្សាជាផាសុក ។

[២] បទថា **ធម្មឹ កថំ កត្វា** សេចក្ដីថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ប្រៀនប្រដៅអនមតគ្គិយកថាដល់ភិក្ខុទាំងនោះ ។ លោកទាំងអស់ បានត្រាស់ដឹងអរហត្តក្នុងវេលាចប់កថា ហើយបានហោះទៅក្នុងអាកាស ពីទីដែលខ្លួនអង្គុយនោះឯង ។ ព្រះធម្មសង្គាហកាចារ្យទាំងឡាយ សំដៅយកអនមតគ្គិយកថានោះពោលថា **ធម្មឹ កថំ កត្វា** ខាងក្រោយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រិះរិះថា បើការក្រាលកឋិននឹងបានជាការដែលតថាគតបានបញ្ញត្តហើយសោត ភិក្ខុទាំងនោះនឹងទុកចីវរមួយផ្ទាំងហើយ មកជាមួយអន្តរវាសក និងឧត្តរាសង្គ មិនចាំបាច់លំបាកយ៉ាងនេះ ធម្មតាការក្រាលកឋិននេះ ព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តហើយ ដូច្នេះ ។ ទ្រង់មានបំណងនឹងអនុញ្ញាតការក្រាលកឋិន ទើប

ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមក កាលត្រាស់ហៅមកហើយ ទើបត្រាស់បទថា **ឆុជានាមិ ភិក្ខវេ** ជាដើម ។

ពោលអំពី អានិសង្ស ៥

វិនិច្ឆ័យក្នុងពាក្យនោះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ ក្នុងបទថា **អត្ថតកឋិនានំ វោ** នេះ **វោ** អក្ខរៈគ្រាន់តែជានិបាត សេចក្តីថា បុគ្គលក្រាលកឋិនហើយ ។ ពិតហើយ កាលបើយ៉ាងនោះ ទើបបទខាងមុខថា **សោ នេសំ ភវិស្សតិ** នោះសមគ្នា ។

ម្យ៉ាងទៀត បទថា **វោ** នេះ ជាឆដ្ឋីវិភត្តិនោះឯង ។ ឯក្នុងបទថា **សោ នេសំ** នេះ សេចក្តីថា ចីវរដែលកើតឡើងនោះ ជារបស់ភិក្ខុទាំង-ឡាយដែលក្រាលកឋិនហើយនោះឯង ។

បណ្តាអានិសង្ស ៥ នោះ បទថា **អនាមន្តចារោ** សេចក្តីថា កឋិនដែលសង្ឃមិនដោះ ដែលសង្ឃមិនទាន់ដោះដរាបណា កាលត្រាច់ទៅមិនលានឹងគួរដរាបនោះ គឺមិនត្រូវអាបត្តិ ព្រោះចារិត្តសិក្ខាបទ ។

បទថា **អសមាទានចារោ** បានដល់ ត្រាច់ទៅណាមិនបាច់យកត្រៃចីវរផងឡើយ សេចក្តីថា នៅប្រាសចាកចីវរ គួរ ។

បទថា **គណភោជនំ** សេចក្តីថា ទោះឆាន់គណៈភោជន ក៏គួរ ។ បទថា **យាវទត្ថចីវរំ** សេចក្តីថា ត្រូវការដោយចីវរប៉ុនណា ចីវរប៉ុណ្ណោះ មិនចាំបាច់អធិដ្ឋាន មិនចាំបាច់វិកប្ប ក៏គួរ ។

បទថា **យោ ច តត្ថ ចីវរុប្បាទោ** សេចក្តីថា ទោះជាចីវររបស់ភិក្ខុ

សាមណេរដែលមរណភាពក្នុងសីមា ដែលបានក្រាលកឋិនហើយនោះក្តី ចីវរដែលទាយកប្រគេនចំពោះសង្ឃក្តី ចីវរដែលចាយមកដោយតម្លៃទ្រព្យរបស់សង្ឃដែលកើតឡើងក្នុងសីមានោះក្តី ចីវរណាជារបស់សង្ឃកើតឡើងដោយអាការឯណានីមួយ ចីវរនោះនឹងជារបស់ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ។

ពោលអំពីអ្នកចានក្រាលកឋិន

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កឋិនំ អត្ថរិតព្វំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ក្នុងមហាបច្ចរីពោលថា សួរថា បុគ្គលណាបានក្រាលកឋិន បុគ្គលណាមិនបាន ឆ្លើយថា ពោលដោយអំណាចនៃចំនួនមុន ។ ភិក្ខុ ៥ រូបយ៉ាងតិចរមែងបានក្រាល យ៉ាងច្រើនសូម្បីមួយសែនក៏បាន ។ ក្រោម ៥ រូបមិនបាន ។

ពោលដោយអំណាចភិក្ខុដែលចាំវស្សា ភិក្ខុដែលចាំវស្សាក្នុងបុរិមិកា-វស្សា បវារណាក្នុងថ្ងៃបឋមបវារណាហើយ រមែងបាន ភិក្ខុមានវស្សាដាច់ ឬចាំវស្សាក្នុងបច្ឆិមិកាវស្សា រមែងមិនបាន សូម្បីភិក្ខុដែលចាំវស្សាក្នុងវត្តដទៃក៏មិនបាន ។ ភិក្ខុទាំងពួងដែលចាំវស្សាក្រោយ ជាគណៈបូរកៈរបស់ភិក្ខុដែលចាំវស្សាដើមក៏បាន តែពួកលោកមិនបានអានិសង្សៗ រមែងសម្រេចដល់ពួកភិក្ខុក្រៅអំពីនេះប៉ុណ្ណោះ ។ បើភិក្ខុដែលចាំវស្សាដើម មាន ៤ រូបក្តី ៣ រូបក្តី ២ រូបក្តី ១ រូបក្តី គប្បីនិមន្តភិក្ខុដែលចាំវស្សាក្រោយមកបន្ថែមឲ្យគ្រប់គណៈហើយ ក្រាលកឋិនចុះ បើភិក្ខុចាំវស្សាដើមមាន ៤ រូប មានសាមណេរអាយុគ្រប់ ១ រូប បើសាមណេរនោះ ឧបសម្បទាក្នុងវស្សា

ក្រោយ លោកជាគណៈបូរកៈបាន ទាំងបានអានិសង្សផងដែរ ។

សូម្បីក្នុងពាក្យថា មានភិក្ខុ ៣ សាមណេរ ២ មានភិក្ខុ ២ សាមណេរ ៣ មានភិក្ខុ ១ សាមណេរ ៤ នេះ ក៏មានន័យយ៉ាងនេះឯង ។ បើភិក្ខុចាំវស្សាដើមមិនយល់ក្នុងការក្រាលកឋិន គប្បីរកព្រះថេរៈដែលពោលគម្ពីរខន្ធកៈដែលយល់ក្នុងការក្រាលកឋិន និមន្តលោកមក លោកបង្រៀនឲ្យសូធ្យកម្មវាចា ឲ្យក្រាលកឋិនហើយ ទទួលលោកហើយនឹងទៅ ។ ឯអានិសង្សរមែងសម្រេចដល់ភិក្ខុក្រៅអំពីនេះប៉ុណ្ណោះ ។

ពោលអំពី អ្នកប្រគេនកឋិន

កឋិនបុគ្គលណាប្រគេន ទើបប្រើបាន បុគ្គលណាមួយ ទោះជាទេវតាក្ដី មនុស្សក្ដី សហធម្មិកទាំង ៥ ណាមួយក្ដី ប្រគេនក៏ប្រើបាន ។ ទំនៀមរបស់អ្នកប្រគេនកឋិនមាន បើអ្នកប្រគេនកឋិនមិនដឹងទំនៀមនោះ ។ ទើបសួរថា កឋិនគួរប្រគេនដូចម្ដេច ភិក្ខុគប្បីប្រាប់បុគ្គលនោះ យ៉ាងនេះថា គួរប្រគេនសំពត់ល្មមធ្វើត្រៃចីវរផ្ទាំងណាមួយបាន ក្នុងវេលាថ្ងៃថា ពួកខ្ញុំប្រគេនកឋិនចីវរ ។ គួរប្រគេនម្ជុលប៉ុណ្ណោះដើម អំបោះប៉ុណ្ណោះ ទឹកជ្រលក់ប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីធ្វើចីវរនោះឯង ប្រគេនយាគូ និងភត្តដល់ពួកភិក្ខុប៉ុណ្ណោះរូបដែលជួយធ្វើ ។ ឯភិក្ខុដែលជាអ្នកក្រាលកឋិន គប្បីក្រាលកឋិនដែលកើតឡើងដោយប្រកបដោយធម៌ ។ កាលនឹងក្រាលត្រូវស្គាល់ទំនៀម ។

ពិតហើយ សូម្បីសំពត់ដែលប្រឡាក់ទឹកបាយ ដោយទាក់ទងមកអំពីរឿងជាងតម្បាញនោះឯង ក៏ប្រើមិនបាន សូម្បីសំពត់ចាស់ក៏ប្រើមិនបាន

ព្រោះដូច្នោះ បានសំពត់សម្រាប់ក្រាលកឋិនហើយ ត្រូវបោកឲ្យស្អាត ត្រៀមឧបករណ៍សម្រាប់ធ្វើចីវរ មានម្ជុលជាដើមទុកហើយ មួយអន្លើដោយភិក្ខុទាំងឡាយជួយគ្នាដេរ ជ្រលក់ចីវរដែលដេរស្រេច ឲ្យកប្បពិន្ទុហើយ ក្រាលកឋិនក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ បើកឋិននោះមិនទាន់បានក្រាល អ្នកដទៃនាំកឋិនមក ហើយប្រគេនសំពត់អានិសង្សកឋិនដទៃៗ ជាច្រើន បុគ្គលណា ប្រគេនអានិសង្សច្រើន គប្បីក្រាលដោយសំពត់កឋិនរបស់បុគ្គលនោះចុះ តែត្រូវចន្លលបង្ហាញឲ្យទាយកកាគីម្ខាងទៀតយល់ព្រម ។

ពោលអំពី បុគ្គលគួរក្រាល

ក្នុងកឋិន បុគ្គលណាគួរក្រាល សង្ឃឲ្យចីវរកឋិនដល់ភិក្ខុណា ភិក្ខុនោះគួរក្រាល ។ សង្ឃគួរឲ្យដល់បុគ្គលណា ភិក្ខុណាមានចីវរទុព្វល គួរឲ្យដល់ភិក្ខុនោះ ។ បើភិក្ខុមានចីវរទុព្វលច្រើនរូប គប្បីឲ្យដល់ព្រះថេរៈ ។ ក្នុងពួកភិក្ខុដែលជាថេរៈសោត ភិក្ខុណាជាមហាបុរស អាចធ្វើចីវរឲ្យស្រេចបាច់ទាន់ពេល ក្រាលក្នុងថ្ងៃនោះ គួរឲ្យដល់ភិក្ខុនោះ បើភិក្ខុជាថេរៈមិនអាច ភិក្ខុដែលខ្ចីជាងអាច គប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុខ្ចី តែសង្ឃគួរធ្វើសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ព្រះមហាថេរៈ ព្រោះដូច្នោះ សង្ឃគប្បីសួរលោកថា សូមលោកទទួលចុះ ពួកខ្ញុំនឹងជួយធ្វើប្រគេន ។ ក្នុងត្រៃចីវរផ្ទាំងណាគ្រាំគ្រា គួរឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ផ្ទាំងនោះ ។ តាមប្រក្រតីព្រះមហាថេរៈគ្រងចីវរ ២ ជាន់ គប្បីឲ្យដើម្បីល្មមធ្វើបាន ២ ជាន់ ។ បើលោកគ្រងចីវរមួយជាន់ តែសាច់ក្រាស់ ប៉ុន្តែសំពត់កឋិនសាច់ស្តើង គប្បីឲ្យល្មម ២ ជាន់នោះឯង ដើម្បីឲ្យបានសមល្មម

គ្រប់គ្រាន់ ។ សូម្បីលោកពោលថា បើមិនបាន ខ្ញុំក៏នឹងគ្រងមួយជាន់ ក៏គួរឲ្យ ២ ជាន់ តែបើភិក្ខុណាជាអ្នកមានប្រក្រតីល្មោភ មិនគួរឲ្យដល់ភិក្ខុនោះ ។

លោកអ្នកទទួលនោះសោត ក៏មិនគួរទទួលដោយគិតថា អញក្រាលកឋិនហើយ ខាងក្រោយនឹងរុះចេញ ធ្វើជាចីវរ ២ ផ្ទាំង ។

ពោលអំពី កឋិនវត្ត

ដើម្បីនឹងសម្ដែងវិធីដែលគប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុដែលសង្ឃនឹងឲ្យ ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រារព្ធថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯកឋិន (នោះ) ត្រូវអ្នកទាំងឡាយក្រាលយ៉ាងនេះ ដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់កម្មវាចាសម្រាប់ឲ្យជាបឋម មានបទថា **សុណាតុ មេ ភន្តេ** ជាដើម កាលកឋិនសង្ឃឲ្យយ៉ាងនេះហើយ បើសំពត់កឋិននោះ ជារបស់មានបរិកម្មស្រេចបាច់ហើយយ៉ាងនោះ ទុំះជាការល្អ បើមានបរិកម្មមិនទាន់សម្រេច សូម្បីភិក្ខុមួយរូបមិនជួយធ្វើ ដោយប្រកាន់ខ្លួនថា អញជាថេរៈក្តី ថាអញជាពហូសូតក្តី ដូច្នេះមិនបាន ការបោកជេរ និងជ្រលក់ ភិក្ខុទាំងអស់ ត្រូវប្រជុំជួយគ្នាធ្វើឲ្យស្រេច សេចក្តីនេះ ឈ្មោះថាកឋិនវត្តដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់សរសើរ ។

ពិតហើយ ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមបទុមុត្តរៈទ្រង់ក៏បានធ្វើកឋិនវត្តមកហើយក្នុងអតីតកាល ។ បានឮថា អគ្គសាវករបស់ព្រះអង្គ ឈ្មោះថាសុជាតត្ថេរ បានទទួលកឋិន ។ ព្រះសាស្តាទ្រង់បានគង់ធ្វើកឋិនវត្តនោះមួយអន្លើដោយភិក្ខុ ៦ លាន ៨ សែនអង្គ ។

វិធីក្រាលកឋិន

ភិក្ខុអ្នកក្រាល គប្បីយកសំពត់កឋិនដែលធ្វើស្រេចបាច់ហើយ ក្រាលកឋិនតាមវិធី លោកពោលទុកក្នុងគម្ពីរបរិវារ មានពាក្យជាដើមថា បើបំណងក្រាលកឋិនដោយសង្ឃាដី គប្បីដកសង្ឃាដីចាស់ អធិដ្ឋានសង្ឃាដីថ្មី គប្បីបន្ទឹវាចាថា ខ្ញុំក្រាលកឋិនដោយសង្ឃាដីនេះ កាលក្រាលហើយ គប្បីឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអនុមោទនាតាមវិធីដែលលោកពោលទុកក្នុងគម្ពីរបរិវារ មានពាក្យជាដើមយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុអ្នកក្រាលកឋិននោះ គប្បីចូលទៅរកសង្ឃ ធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ផ្គងអញ្ជលីពោលយ៉ាងនោះថា **អត្ថតំ ភន្តេ សង្ឃស្ស កឋិនំ ធម្មិកោ កឋិនត្ថារោ អនុមោទថ** បពិត្រលោកម្ចាស់ កឋិនរបស់សង្ឃក្រាលហើយ ការក្រាលកឋិនជាធម៌ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយអនុ-មោទនាចុះ ភិក្ខុដែលអនុមោទនាទាំងនេះ គប្បីធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ផ្គងអញ្ជលីពោលយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុ កឋិនរបស់សង្ឃក្រាលហើយ ការក្រាលកឋិនជាធម៌ ខ្ញុំអនុមោទនា ឯពួកភិក្ខុក្រៅអំពីនេះ គប្បីអនុមោទនាកឋិន ជាភិក្ខុគ្រប់ៗ រូបក្រាលហើយ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

ពិតហើយ ក្នុងគម្ពីរបរិវារពោលថា កឋិនឈ្មោះថា បុគ្គល ២ ចំណែក គឺអ្នកក្រាល ១ អ្នកអនុមោទនា ១ ក្រាលហើយ ។ ថែមទាំងបានពោលទៀតថា សង្ឃមិនមែនជាអ្នកក្រាលកឋិនទេ គណៈក៏មិនមែនជាអ្នកក្រាលកឋិនទេ គឺបុគ្គលក្រាលកឋិន តែសង្ឃអនុមោទនា ព្រោះគណៈអនុមោទនា ព្រោះបុគ្គលជាអ្នកក្រាល កឋិនបានឈ្មោះថា សង្ឃបានក្រាល គណៈបានក្រាល បុគ្គលបានក្រាល កាលកឋិនក្រាលហើយយ៉ាងនោះ បើពួកទាយក

ប្រគេនអានិសង្ស ដែលនាំមកព្រមជាមួយកឋិនចីវរថា ភិក្ខុរូបណាបានទទួលសំពត់កឋិនរបស់ខ្ញុំ ពួកខ្ញុំសូមប្រគេនដល់ភិក្ខុរូបនោះ ដូច្នេះ ភិក្ខុសង្ឃមិនជាធំ បើទាយកមិនទាន់បានប្រាប់ ប្រគេនហើយក៏ទៅ ភិក្ខុសង្ឃជាធំ ព្រោះហេតុនោះ បើចីវរដ៏សេសទាំងឡាយរបស់ភិក្ខុដែលក្រាល ជារបស់ទ្រុឌទ្រោមសង្ឃគប្បីអបលោកឲ្យសំពត់ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ចីវរទាំងនោះ ឯកម្មវាចាគង់ប្រើបានត្រឹមម្តងប៉ុណ្ណោះ ។ សំពត់អានិសង្សកឋិនដែលនៅសល់ គប្បីចែកគ្នាដោយលំដាប់នៃសំពត់ចំណាំវស្សា ព្រោះមិនមានលំដាប់ គប្បីចែកតាំងអំពីថេរាសនៈចុះមក ។ គរុភណ្ឌមិនគួរចែក ។ តែបើក្នុងសីមាមួយ មានវិហារច្រើន ត្រូវឲ្យភិក្ខុទាំងពួងប្រជុំគ្នាក្រាលកឋិនក្នុងទីជាមួយគ្នា បើក្រាលជាផ្នែកផ្សេងៗ គ្នាមិនគួរ ។

អនត្ថតាការ និងអត្ថតាការ

[៣] ឥឡូវនេះ ដើម្បីសម្តែងវិធីដែលកឋិនឈ្មោះថា ក្រាល និងមិនឈ្មោះថា ក្រាល ដោយពិស្តារ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯកឋិនក្រាលដែលភិក្ខុក្រាលឡើងបែបនេះ ក្រាលមិនឡើងបែបនេះ ។ កាលទ្រង់សម្តែងអករណីយកិច្ច មហាភូមិកៈ និងអនត្ថតលក្ខណៈជាមុន ទើបទ្រង់សម្តែងអាការ ២៤ មានបទថា **ឧល្លិខិតមត្តេន** ជាដើមបន្ទាប់អំពីនោះទៅ កាលទ្រង់សម្តែងអត្ថតលក្ខណៈ ទើបទ្រង់សម្តែងអាការ ១៧ មានបទថា **អហតេន អត្ថតំ** ជាដើម ។ ពិតហើយ ក្នុងគម្ពីរបរិវារលោកក៏បានពោលលក្ខណៈយ៉ាងនេះដូចគ្នាថា កឋិនមិនឈ្មោះថាក្រាលដោយ

អាការ ២៤ កឋិនឈ្មោះថាក្រាលដោយអាការ ១៧ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ឧល្លិខិតមត្តេន** បានដល់ ដោយគ្រាន់តែប៉ាន់ស្មានប្រវែងបណ្ដោយ និងប្រវែងទទឹង ។ ពិតហើយ កាលទឹងប៉ាន់ប្រមាណ រមែងប្រើក្រចកជាដើមវាស់ សម្គាល់ទីកំណត់កាត់នោះ ឬគូរថ្នាសជាដើមដើម្បីចាំបទេសនោះៗ ព្រោះហេតុនោះ ការប៉ាន់ប្រមាណនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ដោយគ្រាន់តែលើកឡើងចុចចំណាំ ។

បទថា **ធោវនមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែបោកគក់សំពត់កឋិន ។

បទថា **ចីវរវិចារណមត្តេន** គឺដោយត្រឹមតែពិចារណាយ៉ាងនេះថា ចូរជាចីវរ ៥ ខណ្ឌក្តី ចូរជាចីវរ ៧ ខណ្ឌក្តី ចូរជាចីវរ ៩ ខណ្ឌ ឬចូរជាចីវរ ១១ ខណ្ឌក្តី ។ បទថា **ឆេទនមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែកាត់សំពត់តាមដែលពិចារណាទុកហើយ ។ បទថា **ពន្ធនមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែដានដោយអំបោះសម្រាប់ដាន ។ បទថា **ឱវដ្ដិយករណមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែដេរតាមប្រវែងគន្លងអំបោះដែលដាន ។ បទថា **កណ្ឌុសករណមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែភ្ជាប់ក្រវិលក្ដុំ ។ បទថា **ទឡ្ហីកម្មករណមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែដេរសំពត់កៀប ២ ផ្ទាំងភ្ជាប់ចូលគ្នា ។ ម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីថា ដោយគ្រាន់តែដេរសំពត់កឋិន ធ្វើឲ្យជាសំពត់ផ្គួបផ្ទៃនៃសំពត់ ផ្គួបផ្ទាំងដំបូងដែលភ្ជាប់ទុកហើយ ដូច្នេះក៏មាន ។

ក្នុងមហាបច្ចរីពោលថា ដោយភ្ជាប់សំពត់ទ្រាប់ចីវរប្រក្រតី ។ ចំណែកក្នុងកុរុន្ទីពោលថា ដោយគ្រាន់តែភ្ជាប់សំពត់សម្រាប់ផ្គួបចូល ដើម្បីធ្វើចីវរ

ដែលដេរទុកតែមួយជាន់តាមប្រក្រតីឲ្យជា ២ ជាន់ ។

បទថា **អនុវាតករណមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែភ្ជាប់អនុវាតផ្នែកបណ្ដោយ ។ បទថា **បរិភណ្ឌករណមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែភ្ជាប់អនុវាតតាមផ្នែកទទឹង ។ បទថា **ឱវដ្ដេយ្យករណមត្តេន** គឺដោយគ្រាន់តែបន្ថែមសំពត់ដេរគួបចូល ។ម្យ៉ាងទៀត ដោយគ្រាន់តែកាន់យកសំពត់អំពីចីវរកឋិនភ្ជាប់ចូលត្រង់សំពត់ចីវរកឋិនផ្ទាំងដទៃ ។

បទថា **កម្ពលមទ្ទនមត្តេន** គឺដោយចីវរដែលជាក់ចុះក្នុងទឹកជ្រលក់ត្រឹមតែម្ដង មានពណ៌ដូចក្អកជើរ ឬមានពណ៌ដូចស្លឹកឈើទុំ ។ តែសូម្បីជ្រលក់ម្ដង ឬពីរដង ក៏ជាប់ពណ៌ប្រើបាន ។

បទថា **និមិត្តកតេន** គឺដោយសំពត់ដែលភិក្ខុធ្វើនិមិត្តយ៉ាងនេះថា អាត្មានឹងក្រាលកឋិនដោយសំពត់នេះ ។ ពិតហើយ ក្នុងគម្ពីរបរិវារពោលទុកត្រឹមប៉ុណ្ណេះ តែក្នុងអដ្ឋកថាទាំងឡាយពោលថា ដោយសំពត់ដែលភិក្ខុធ្វើនិមិត្ត បានមកយ៉ាងនេះថា សំពត់នេះល្អ អាចក្រាលកឋិនដោយសំពត់នេះបាន ។ បទថា **បរិកថាកតេន** គឺដោយសំពត់ដែលភិក្ខុឲ្យកើតឡើងដោយពោលជាខ្មោសយ៉ាងនេះថា ការប្រគេនសំពត់កឋិនសមគួរ ទាយកម្ចាស់នៃកឋិនរមែងបានបុណ្យច្រើន ដែលឈ្មោះថា សំពត់កឋិន ជារបស់បរិសុទ្ធពិតៗ ទើបនឹងសមគួរ សូម្បីម្ដាយរបស់ខ្លួន ក៏មិនគួរហោមាត់សូម ត្រូវដូចជាសំពត់ដែលអណ្ដែតមកអំពីអាកាសនោះឯង ទើបសមគួរ ។

បទថា **កុក្កុកតេន** គឺដោយសំពត់ដែលខ្ចីមក ។

ក្នុងបទថា **សន្និធិការេន** នេះ សន្និធិមាន ២ យ៉ាង គឺករណសន្និធិ ១ និចយសន្និធិ ១ ក្នុងសន្និធិ ២ យ៉ាងនោះ ការរក្សាទុកធ្វើ មិនធ្វើឲ្យស្រេចក្នុងថ្ងៃនោះឯង ឈ្មោះថា ករណសន្និធិ ។ សង្ឃបានសំពត់កឋិនក្នុងថ្ងៃនេះ តែប្រគេនក្នុងថ្ងៃស្អែក នេះឈ្មោះថា និចយសន្និធិ ។

បទថា **និស្សគ្គិយេន** គឺដោយសំពត់ដែលកន្លងរាត្រី ។ ក្នុងគម្ពីរបរិវារក៏ពោលថា សំពត់ដែលភិក្ខុកំពុងធ្វើ ថ្ងៃរះឡើងមក ឈ្មោះថា សំពត់និស្សគ្គិយ ។ បទថា **អកប្បការេន** គឺដោយសំពត់ដែលមិនបានធ្វើកប្បពិន្ទុ ។

ក្នុងបទថា **អញ្ញត្រ សង្ឃាដិយា** ជាដើម មានសេចក្តីថា កឋិនដែលក្រាលដោយសំពត់លាតជាដើមដែលជាសំពត់ដទៃក្រៅអំពីសង្ឃាដី ឧត្តរាសង្គ និងអន្តរវាសក ឈ្មោះថា មិនជាការក្រាល ។ បទថា **អញ្ញត្រ បញ្ចកេន វា អតិរេកបញ្ចកេន វា** សេចក្តីថា កឋិនដែលក្រាលដោយសំពត់ដែលធ្វើជា ៥ ខណ្ឌគី លើស ៥ ខណ្ឌគី សម្តែងមហាមណ្ឌល និងអឌ្ឍ-មណ្ឌលប៉ុណ្ណោះ ទើបប្រើបាន ព្រោះថា កាលធ្វើយ៉ាងនោះ ចីវរ ឈ្មោះថាធ្វើបានមណ្ឌល វៀរចីវរនោះចេញ កឋិនដែលក្រាលដោយសំពត់ដទៃដែលមិនបានកាត់ក្តី ដោយសំពត់ដែលមានខណ្ឌ ២-៣-៤ ក្តី ប្រើមិនបាន ។

បទថា **អញ្ញត្រ បុគ្គលស្ស អត្ថារា** សេចក្តីថា កឋិន ឈ្មោះថាមិនក្រាល ដោយការក្រាលរបស់សង្ឃ ឬរបស់គណៈដទៃ ព្រោះវៀរការក្រាលរបស់បុគ្គលចេញ ។ បទថា **និស្សីមដ្ឋោ អនុមោទតិ** សេចក្តីថា ភិក្ខុដែលនៅខាងក្រៅឧបចារសីមាអនុមោទនា ។

[៤] បទថា **អហតេន** គឺដោយសំពត់ដែលមិនទាន់បានក្រាល ។

បទថា **អហតកប្បេន** គឺដោយសំពត់ជំនំ គឺដែលបោកហើយម្ដង ឬពីរដង ។ បទថា **បិលោតិកាយ** គឺដោយសំពត់ចាស់ ។

បទថា **បំសុកូលេន** គឺដោយសំពត់បង្សុកូលដែលកើតក្នុងខេត្ត ២៣ ក្នុងកុរុន្ទី និងមហាបច្ចរីពោលថា បានដល់ ដោយចីវរដែលភិក្ខុអ្នកសមាទានបង្សុកូលធ្វើដោយសំពត់ដែលខ្ជះត្រាច់សូមបានមក ។

បទថា **អាបណិកេន** សេចក្ដីថា ទាយកទុកសំពត់ចាស់ដែលធ្លាក់តាមទ្វារនៃរានផ្សារ ប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កឋិនៗ ដែលក្រាលហើយសូម្បីដោយសំពត់នោះ រមែងគួរ ។

បទដ៏សេស គប្បីជ្រាបដោយការប្លែកអំពីដែលពោលហើយ ។ តែក្នុងទីនេះ ក្នុងអដ្ឋកថាជាច្រើនបានពោលពាក្យជាដើមថា ធម៌ប៉ុនណារមែងកើត មួយអន្ទើនឹងការក្រាលកឋិន ពាក្យទាំងអស់នោះ ព្រះធម្មសង្គាហកាចារ្យទាំងឡាយលើកឡើងកាន់បាលីក្នុងគម្ពីរបរិវារទុកហើយនោះឯង ព្រោះដូច្នោះ គប្បីជ្រាបតាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងគម្ពីរបរិវារនោះចុះ ។ ព្រោះថា អត្ថណាមួយនៃការក្រាលកឋិនបាត់បង់ទៅ ព្រោះមិនពោលពាក្យនោះទុកក្នុងទីនេះ មិនមាន ។

ពោលអំពីការដោះកឋិន

[៥] ព្រះមានព្រះភាគ កាលទ្រង់សម្ដែងការក្រាលកឋិនយ៉ាងនេះហើយ ឥឡូវនេះ ទ្រង់សម្ដែងការដោះ ទើបត្រាស់ពាក្យថា **កថញ្ច ភិក្ខវេ**

ឧព្ភតំ ហោតិ កឋិនំ ជាដើម ប្រែថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯកឋិនដោះ (នោះ) តើដូចម្តេច ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងពាក្យនោះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា **មាតិកា** នោះ បានដល់ចំណងជើង អធិប្បាយថា មេបទ ពិតហើយ មាតិកា ៨ នោះ ញ៉ាំងការដោះកឋិនឲ្យកើត ។

ក្នុង **មាតិកា** ទាំងនោះ ដែលឈ្មោះថា **បក្កមនន្តិកា** ព្រោះមានការចៀសចេញទៅជាខាងចុង ។ សូម្បីមាតិកាដ៏សេស ក៏គប្បីជ្រាបយ៉ាងនេះ ។

[៦] បទថា **ន បច្ចេស្សំ** សេចក្តីថា អាត្មាអញនឹងមិនមកទៀត ។

ក្នុងការដោះកឋិន មានការចៀសចេញទៅជាទីបំផុតនេះ ចីវរបលិពោធដាច់មុន អាវាសបលិពោធដាច់ឯក្រោយ ពិតហើយ កាលភិក្ខុចៀសចេញទៅយ៉ាងនោះ ចីវរបលិពោធរមែងដាច់ខាងក្នុងសីមានោះឯង អាវាសបលិពោធដាច់ក្នុងការកន្លងសីមាទៅ ។

សេចក្តីពិត ក្នុងគម្ពីរបរិវារក៏ពោលថា

> ការដោះកឋិន គឺអស់អំណាចអានិសង្សកឋិន មានការចៀសចេញទៅជាកំណត់ ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចពន្ធុ បានត្រាស់រួចហើយ ខ្ញុំសូមឆ្លើយសេចក្តីនេះនឹងលោកម្ចាស់ថា ចីវរបលិពោធដាច់មុន អាវាសបលិពោធដាច់ជាមួយនឹងដំណើរដែលភិក្ខុនោះ ទៅខាងក្រៅសីមា ។

ពីរបទថា **ចីវរំ អាទាយ** សេចក្តីថា កាន់យកចីវរដែលមិនទាន់ធ្វើ

(ចៀសចេញទៅ) ។ បទថា **ពហិសីមាគតស្ស** សេចក្តីថា ទៅកាន់វត្ត ដទៃដែលនៅជិតខាង ។

ពីរបទថា **ឯវំ ហោតិ** សេចក្តីថា ការរំពឹងយ៉ាងនោះរមែងមានព្រោះ បានឃើញសេនាសនៈជាទីផាសុក ឬដល់ព្រមដោយសម្លាញ់ក្នុងវត្តនោះ ។

ឯការដោះកឋិន មានការសម្រេចជាទីបំផុតនេះ អាវាសបលិពោធដាច់ មុន ពិតហើយ អាវាសបលិពោធនោះរមែងដាច់ ដោយគ្រាន់តែកើតការគិត ក្នុងចិត្តឡើងថា អញមិនត្រឡប់មកឡើយប៉ុណ្ណោះ ។ សេចក្តីពិត ក្នុងគម្ពីរ បរិវារក៏ពោលថា

> ការដោះកឋិន មានការធ្វើចីវរស្រេចជាកំណត់ ដែលព្រះពុទ្ធ ជាអាទិច្ចពន្ធុបានត្រាស់រួចហើយ ខ្ញុំសូមឆ្លើយសេចក្តីនេះនឹង លោកម្ចាស់ថា អាវាសបលិពោធដាច់មុន កាលបើចីវរ សម្រេចហើយ ចីវរបលិពោធទើបដាច់ ។

ក្នុងការចែកមាតិកាដ៏សេស គប្បីជ្រាបអត្ថដោយន័យនេះ តែក្នុង មាតិកាដ៏សេស មានសេចក្តីប្លែកគ្នាដូច្នេះថា ក្នុងការដោះកឋិន មានការ សន្និដ្ឋានជាកំណត់ បលិពោធទាំង ២ រមែងដាច់ព្រមគ្នា ដោយគ្រាន់តែការ គិតកើតឡើងថា អញនឹងមិនឲ្យធ្វើចីវរនេះ អញមិនត្រឡប់មកវិញឡើយ ដូច្នេះនោះឯង ។ ពិតហើយ (ក្នុងគម្ពីរបរិវារ) ក៏ពោលទុកថា

> ការដោះកឋិន មានសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ដែលព្រះពុទ្ធ ជាអាទិច្ចពន្ធុបានត្រាស់រួចហើយ ខ្ញុំសូមឆ្លើយសេចក្តីនេះនឹង

លោកម្ចាស់ថា បលិពោធទាំង ២ ដាច់មិនមុនមិនក្រោយ ។

ការដាច់បលិពោធក្នុងការដោះកឋិនទាំងពួង គប្បីជ្រាបដោយន័យយ៉ាងនេះថា ឯការដាច់បលិពោធនោះ បណ្ឌិតអាចជ្រាបបានតាមន័យដែលពោលនេះ និងតាមដែលពោលមកក្នុងគម្ពីរបរិវារ ព្រោះដូច្នោះ ទើបខ្ញុំមិនពោលដោយពិស្តារ ។ ឯសេចក្តីសង្ខេបក្នុងកឋិនុទ្ធារ ៥ មាន **នាសនន្តិកា** ជាដើមដូច្នេះថា ក្នុងការដោះកឋិនដែលមានការវិនាសចីវរជាកំណត់ អាវាសបលិពោធដាច់មុន កាលចីវរវិនាស ទើបចីវរបលិពោធដាច់ ។ កាលបើចីវរវិនាស ទើបចីវរបលិពោធដាច់ ព្រោះហេតុណា ហេតុនោះ លោកពោលថា **នាសនន្តិកា** ដូច្នេះ ។

ដែលមានការឮដំណឹងជាកំណត់ ចីវរបលិពោធដាច់មុន អាវាសបលិពោធដាច់ព្រមគ្នានឹងការឮដំណឹងរបស់ភិក្ខុនោះ ។

ដែលមានការអស់សង្ឃឹមជាកំណត់ អាវាសបលិពោធដាច់មុន ចីវរបលិពោធដាច់ក្នុងកាលអស់សង្ឃឹមថានឹងបានចីវរហើយ ។

ការដោះកឋិន មានការអស់សង្ឃឹមជាកំណត់នេះ មានច្រើនប្រភេទ មានការសម្តែងលាយឡំគ្នាទៅនឹងការដោះកឋិនក្រៅអំពីនេះ ដោយន័យជាដើមថា ភិក្ខុរមែងបានក្នុងទីដែលមិនបានសង្ឃឹម មិនបានក្នុងទីដែលសង្ឃឹម លោកមានការរំពឹងយ៉ាងនេះថា អញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះ នឹងមិនត្រឡប់ដូច្នេះ ព្រោះដូច្នោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ញែកឲ្យដាច់ ត្រាស់ឲ្យពិស្តារខាងមុខ មិនត្រាស់ទុកក្នុងលំដាប់នេះ ។ តែបានត្រាស់ការដោះកឋិន មាន

ការឈានកន្លងសីមាជាទីបំផុត ជាលំដាប់នៃការដោះកឋិន មានការឮដំណឹងជាកំណត់ក្នុងលំដាប់នេះ ។ ក្នុងការដោះកឋិន ដែលមានការឈានកន្លងសីមាជាកំណត់នោះ ចីវរបលិពោធដាច់មុន អាវាសបលិពោធរមែងដាច់ក្នុងកាលភិក្ខុនោះ នៅក្រៅសីមា ។ ក្នុងការដោះកឋិន ដែលមានការដោះព្រមគ្នា បលិពោធ ២ ដាច់មិនមុន មិនក្រោយ ។

[៨] ព្រះមានព្រះភាគ កាលទ្រង់សម្តែងកឋិនុទ្ធារ ៧ ក្នុងអាទាយវារៈយ៉ាងនេះហើយ ទើបទ្រង់សម្តែងកឋិនុទ្ធារទាំង ៧ នោះឯងទៀត នៃចីវរដែលភិក្ខុធ្វើរក្សាទុកក្នុងសមាទាយវារៈខ្លះ តាមដែលសមគួរក្នុងអាទាយសមាទាយវារៈខ្លះ ។

[១២] ខាងមុខអំពីនោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងកឋិនុទ្ធារទាំងឡាយដែលសមដោយន័យជាដើមថា **អនធិដ្ឋិតេន** ដែលពឹងផ្អែកដល់វិធីនេះថា អញនឹងមិនត្រឡប់ដូច្នេះប៉ុណ្ណោះ មិនពឹងផ្អែកដល់វិធីនេះថា អញនឹងត្រឡប់ខាងក្នុងសីមា អញនឹងមិនត្រឡប់ដូច្នេះឡើយ ។

[១៩] ខាងមុខអំពីនោះ កាលទ្រង់សម្តែងកឋិនុទ្ធារ ដែលមានការអស់សង្ឃឹមជាកំណត់ច្រើនជង ដោយន័យដែលលាយឡំជាមួយកឋិនុទ្ធារក្រៅអំពីនេះ ដោយន័យជាដើមថា **ចីវរាសាយ បក្កមតិ** ហើយទ្រង់សម្តែងកឋិនុទ្ធារទាំងឡាយដែលសមគួរក្នុង **មាតិកា** មាន **និដ្ឋានន្តិកា** ជាដើម ទាក់ទងដោយភិក្ខុដែលទៅកាន់ទិស និងទាក់ទងដោយភិក្ខុដែលមានការនៅជាផាសុកទៀត ។

[៣២] កាលទ្រង់សម្តែងកបិទុទ្ធារ ដោយប្រភេទយ៉ាងនេះហើយ ឥឡូវនេះ ទ្រង់សម្តែងបលិពោធ ដែលជាបដិបក្ខដល់បលិពោធទាំងឡាយ ដែលត្រាស់ថា បលិពោធទាំងឡាយ រមែងដាច់ដោយកបិទុទ្ធារនោះៗ ដូច្នេះ ទើបត្រាស់ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បលិពោធរបស់កឋិនមានអដ្ឋ ២ នេះដូច្នេះជាដើម ។ បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ចត្តេន** សេចក្តីថា អាវាស នោះជាទីដែលភិក្ខុលះហើយ ដោយការលះណា ឈ្មោះថា ការលះនោះ ដោយការលះនោះ ។

ក្នុងការបោលស្រឡះ និងការដាច់អាល័យ ក៏ន័យនេះឯង ពាក្យដ៏សេស គ្រប់ៗ បទ ងាយយល់ទាំងអស់ដូច្នេះឯង ។

កឋិនក្ខន្ធកៈ ចប់

វិនយបិដក

ចីវរក្ខន្ធកៈ

[៣៤] *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានជោគ គង់នៅវត្តវេឡុវនកលន្ទក-និវាបស្ថាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង ក្រុងវេសាលីក៏ស្តុកស្តម្ភទូលាយ មានជនច្រើន មានមនុស្សមីរដេរដាស មានអាហារ ផ្ទះកំពូលចំណី ក៏សម្បូណ៌ មានប្រាសាទ ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ប្រាសាទ មានផ្ទះកំពូល ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ផ្ទះ មានសួនច្បារ ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ សួនច្បារ មានស្រះបោក្ខរណី ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ស្រះ ទាំងមានស្រីផ្កាមាស (ម្នាក់) ឈ្មោះនាងអម្ពបាលី រូបល្អគួរជាទីពិតពិលរមិលមើល ជាទីនាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ប្រកបដោយសម្បុរល្អ និងជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនពន់ពេក ហើយជាស្រីប្រសប់ក្នុងការល្បែងរាំច្រៀង និងការដេញដំប្រគំ ជាស្រីដែលពួកមនុស្ស ត្រូវការទាំងប៉ុន្មានតែងចូលទៅរកច្រើន ឯនាង (នោះ) ទៅក្នុងមួយយប់ៗ (តែងយកថ្លៃ) ៥០ កហាបណៈ ។ ឯក្រុងវេសាលីសោត សឹងថ្កុំថ្កើងលើសលុបប្រមាណ ព្រោះនាងអម្ពបាលីនោះ ។ គ្រានោះមានពួកកុដុម្ពិកៈនៅក្រុងរាជគ្រឹះបានទៅក្រុងវេសាលីដោយមានកិច្ចណាមួយ ។ ពួកកុដុម្ពិកៈនៅក្រុងរាជគ្រឹះ ក៏បានឃើញក្រុងវេសាលីស្តុកស្តម្ភទូលាយ មានជនច្រើន មានមនុស្សមីរដេរដាស មានអាហារចំណីក៏សម្បូណ៌ មានប្រាសាទ ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ប្រាសាទ មានផ្ទះកំពូល ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ផ្ទះ មានសួនច្បារ ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ សួនច្បារ មានស្រះបោក្ខរណី ៧ ពាន់ ៧*

រយ ៧ ស្រះ ទាំងមានស្រីផ្កាមាសម្នាក់ឈ្មោះអម្ពបាលី រូបល្អ គួរជាទីពិតពិលរមិលមើល នាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ប្រកបដោយសម្បុរល្អ និងជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនពន់ពេក ហើយប្រសប់ក្នុងការល្បែងរាំច្រៀងនឹងការដេញដំប្រគំ ជាស្រីដែលពួកមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន តែងទៅរកច្រើន ឯនាង (នោះ) ទៅក្នុងមួយយប់ៗ (យកថ្លៃ) ៥០ កហាបណៈ ។ ឯក្រុងវេសាលី ក៏ថ្កុំថ្កើងលើសប្រមាណ ព្រោះនាងអម្ពបាលីនោះ ។ វេលានោះ ពួកកុដុម្ពិកៈនៅក្រុងរាជគ្រឹះ បានពិចារណានូវកិច្ចដែលគួរធ្វើនោះ ក្នុងក្រុងវេសាលីរួចហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងរាជគ្រឹះវិញ បានចូលទៅគាល់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារលុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារដូច្នេះថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ក្រុងវេសាលី ក៏ស្តុកស្តម្ភទូលាយ មានជនច្រើន មានពួកមនុស្សមីរដេរដាស មានអាហារ ចំណីក៏សម្បូណ៌ មានប្រាសាទ ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ប្រាសាទ មានផ្ទះ កំពូល ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ផ្ទះ មានសួនច្បារ ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ សួនច្បារ មានស្រះបោក្ខរណី ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ស្រះ ទាំងមានស្រីផ្កាមាស (ម្នាក់) ឈ្មោះនាងអម្ពបាលី រូបល្អ គួរនឹងពិតពិលរមិលមើល នាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ហើយប្រកបដោយសម្បុរល្អ និងជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនពន់ពេក ហើយជាស្រីប្រសប់ក្នុងការល្បែងរាំច្រៀង និងដេញដំប្រគំ ជាស្រីដែលពួកមនុស្ស ត្រូវការទាំងប៉ុន្មាន តែងចូលទៅរកច្រើន ឯនាង (នោះ) ទៅក្នុងមួយយប់ៗ យកថ្លៃ ៥០ កហាបណៈ ។ ឯក្រុងវេសាលីល្អដោយក្រៃលែងជាងប្រមាណ ព្រោះនាង

អម្ពបាលីនោះ បពិត្រព្រះសម្មតិទេព គួរតែយើងខ្ញុំតាំងស្រីផ្កាមាសឡើងខ្លះ ទើបជាការល្អ ។ ស្តេចនោះទ្រង់ត្រាស់តបថា នែនាយ បើដូច្នោះអ្នកទាំង-ឡាយ ចូរជ្រើសរើសនាងកុមារីណាដែលមានរូបល្អប្រហែលនាងនោះ តាំងឲ្យជាស្រីផ្កាមាសឡើង ។ សម័យនោះឯង ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះមាននាងកុមារីម្នាក់ ឈ្មោះសាលវតី រូបល្អគួរជាទីពិតពិលរមិលមើល នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ហើយប្រកបដោយសម្បុរល្អ និងជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនពន់ពេក ។ វេលានោះ ពួកកុដុម្ពិកៈនៅក្រុងរាជគ្រឹះ ក៏បានតាំងនាងសាលវតីកុមារីឲ្យធ្វើជាស្រីផ្កាមាស ។ គ្រានោះ មិនយូរប៉ុន្មាន នាងសាលវតីស្រីផ្កាមាសក៏ជាស្រីប្រសប់ក្នុងការល្បែង រាំច្រៀង និងដេញដំប្រគំ ជាស្រីដែលពួកមនុស្សត្រូវការទាំងប៉ុន្មានតែងចូលទៅរកច្រើន ឯនាងនោះ ទៅក្នុងមួយយប់ (យកថ្លៃ) ១០០ កហាបណៈ ។ លំដាប់នោះ នាងសាលវតីស្រីផ្កាមាស មិនយូរប៉ុន្មានក៏មានគភ៌ឡើង ។ វេលានោះ នាងសាលវតីស្រីផ្កាមាស មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា (ធម្មតា) ស្រី តែមានគភ៌ហើយ រមែងមិនជាទីគាប់ចិត្តរបស់ពួកបុរសឡើយ ប្រសិនបើបុរសណាមួយ នឹងដឹងអាត្មាអញថា នាងសាលវតីស្រីផ្កាមាសមានគភ៌ហើយ គ្រឿងសក្ការៈទាំងអស់របស់អញមុខជានឹងសាបសូន្យ (មិនខាន) បើដូច្នោះ គួរតែអញ ប្រាប់គេថាមានជំងឺ ។ គ្រានោះ នាងសាលវតីស្រីផ្កាមាសក៏បានបង្គាប់នាយទ្វារថា នែនាយទ្វារ កុំឲ្យបុរសណាមួយចូលមកឡើយ ទុកជានរណាមកសួររកខ្ញុំ អ្នកឯងត្រូវប្រាប់ថា នាងសាលវតីមានជំងឺ ។ នាយទ្វារនោះ ក៏បានទទួលពាក្យនាង

សាលវតីស្រីផ្កាមាសដោយពាក្យថា អើនាង ។ លំដាប់នោះ នាងសាលវតីស្រីផ្កាមាស លុះដល់គភ៌នោះចាស់ហើយ ក៏សម្រាលកូនប្រុស មួយមក ។ វេលានោះ នាងសាលវតីស្រីផ្កាមាសបានបង្គាប់ខ្ញុំស្រីថា នែនាង ហ៎នាងឯងចូរដាក់ទារកនេះក្នុងចង្អេរចាស់ ហើយនាំយកទៅចោលលើគំនរសំរាមចុះ ។ ឯខ្ញុំស្រីនោះបានទទួលស្តាប់ពាក្យនាងសាលវតីស្រីផ្កាមាស ដោយពាក្យថា ចាសអ្នកម្ចាស់ ហើយក៏ដាក់ទារកនោះក្នុងចង្អេរចាស់ ហើយនាំយកទៅចោលលើគំនរសំរាម ។ សម័យនោះឯង ព្រះរាជកុមារឈ្មោះអភ័យ ចេញទៅគាល់បម្រើស្តេចក្នុងវេលាព្រឹក ក៏បានឃើញទារកនោះ មានពួកសត្វក្អែកចោមរោម លុះឃើញហើយក៏សួរទៅមនុស្សទាំងឡាយថា នែនាយ អ្វីនេះដែលពួកក្អែកចោមរោម ។ មនុស្សទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស ទារក ។ រាជកុមារត្រាស់សួរថា នែនាយ ទារកនេះវានៅរស់ទេឬ ។ មនុស្សទាំងនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោសនៅរស់ទេ ។ រាជកុមារក៏ត្រាស់ថា នែនាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយចូរនាំយកទារកនោះទៅក្នុងព្រះរាជវាំងយើង ហើយប្រគល់ឲ្យពួកស្រីមេដោះចិញ្ចឹម ។ មនុស្សទាំងនោះបានទទួលពាក្យអភយរាជកុមារដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ករុណាវិសេស ក៏នាំយកទារកនោះទៅក្នុងព្រះរាជវាំងរបស់អភយរាជកុមារហើយប្រគល់ឲ្យទៅពួកស្រីមេដោះថា នាងទាំងឡាយចូរចិញ្ចឹមចុះ ។ ជនទាំង-ឡាយបានឲ្យឈ្មោះទារកនោះថា ជីវកៈ ដោយហេតុថាទារកនោះនៅរស់ ឲ្យឈ្មោះទារកនោះ (ខាងក្រោយទៀត) ថា កោមារភច្ច ព្រោះថា ទារកនោះ

អភយរាជកុមារឲ្យគេរើសយកមកចិញ្ចឹម ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភច្ចមិនយូរប៉ុន្មាន ក៏បានជាអ្នកដឹងក្ដីឡើង ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចបានចូលទៅគាល់អភយរាជកុមារ លុះចូលទៅដល់ហើយបានក្រាបបង្គំទូលអភយរាជកុមារដូច្នេះថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព អ្នកណាជាមាតារបស់ខ្ញុំ អ្នកណាជាបិតារបស់ខ្ញុំ ។ អភយរាជកុមារតបថា ហៃបាជីវកៈទុកជាអញក៏មិនបានស្គាល់មាតារបស់អ្នកដែរ ប៉ុន្តែខ្លួនអញទុកដូចជាបិតារបស់អ្នក (ព្រោះ) អ្នកឯងយើងបានឲ្យគេយកមកចិញ្ចឹម ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចមានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា ពួករាជត្រកូលនេះ តែបុគ្គលគ្មានសិល្បសាស្ត្រហើយមិនងាយនឹងចិញ្ចឹមជីវិតបានទេ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញរករៀនសិល្បសាស្ត្រ ។

[៣៤] សម័យនោះឯង មានពេទ្យម្នាក់ជាទិសាបាមោក្ខ នៅអាស្រ័យក្នុងក្រុងតក្កសិលា ។ វេលានោះជីវកកោមារភច្ចមិនបានលាអភយរាជកុមារឡើយ ហើយចេញដើរសំដៅទៅកាន់ក្រុងតក្កសិលា ក៏បានចូលទៅរកពេទ្យនោះ ឯក្រុងតក្កសិលាដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏និយាយពាក្យនេះនឹងពេទ្យនោះថា បពិត្រលោកអាចារ្យ ខ្ញុំប្រាថ្នានឹងសិក្សាសិល្បសាស្ត្រ ។ ឯអាចារ្យទិសាបាមោក្ខនោះក៏តបវិញថា នែនាយជីវកៈ បើដូច្នោះ អ្នកឯងចូររៀនចុះ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ច ក៏រៀនសិល្បសាស្ត្របានច្រើនផង រៀនបានឆាប់ផង ចាំទុកបានល្អផង សិល្បសាស្ត្រដែលជីវកកោមារភច្ចនោះបានរៀនហើយក៏មិនភ្លេចទៅផង ។ លុះកន្លង ៧ ឆ្នាំទៅហើយ ទើបជីវក-

កោមារភត្យមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា អាត្មាអញរៀនសិល្បសាស្ត្របានច្រើនផង រៀនបានឆាប់ផង ចាំទុកបានល្អផង សិល្បសាស្ត្រដែលអញបានរៀនហើយក៏មិនភ្លេចទៅផង ម្យ៉ាងទៀត កាលអាត្មាអញរៀនអស់ ៧ ឆ្នាំហើយក៏រកទីបំផុតសិល្បសាស្ត្រនេះមិនប្រាកដឡើយ ទីបំផុតសិល្បសាស្ត្រនេះ តើនឹងបានប្រាកដក្នុងវេលាណា ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភត្យ ក៏បានចូលទៅរកពេទ្យនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងពេទ្យនោះថា បពិត្រលោកអាចារ្យ ខ្ញុំរៀនសិល្បសាស្ត្របានច្រើនផង រៀនបានឆាប់ផង ចាំទុកបានល្អផង សិល្បសាស្ត្រដែលខ្ញុំបានរៀនហើយ មិនភ្លេចទៅវិញផង ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំរៀនអស់ ៧ ឆ្នាំហើយ ក៏រកទីបំផុតសិល្បសាស្ត្រនេះមិនប្រាកដសោះ ទីបំផុតសិល្បសាស្ត្រនេះ តើនឹងបានប្រាកដក្នុងពេលណា ។ ឯអាចារ្យនោះក៏ប្រាប់ថា នែនាយជីវកៈ បើដូច្នោះ អ្នកឯងត្រូវកាន់យកចបជីកដើរទៅចំនួនមួយយោជន៍ជុំវិញក្រុងតក្កសិលា ហើយគន់មើលវត្ថុឯណានីមួយដែលមិនមែនជាថ្នាំ ចូរអ្នកនាំវត្ថុនោះមក ។ ឯជីវកកោមារភត្យទទួលស្តាប់ពាក្យពេទ្យនោះដោយពាក្យថា បាទលោកអាចារ្យ ហើយក៏កាន់ចបជីកដើរទៅចំនួនមួយយោជន៍ជុំវិញក្រុងតក្កសិលា ក៏មិនឃើញមានវត្ថុអ្វីមួយដែលមិនមែនជាថ្នាំឡើយ ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភត្យ ក៏បានចូលទៅរកពេទ្យនោះវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងពេទ្យនោះថា បពិត្រលោកអាចារ្យ ខ្ញុំបានដើរទៅចំនួនមួយយោជន៍ជុំវិញក្រុងតក្កសិលា ក៏មិនឃើញមានវត្ថុអ្វីមួយដែលមិនមែនជាថ្នាំសោះ ។ ឯអាចារ្យនោះ ក៏និយាយ

ថា នែនាយជីវកៈ អ្នកឯងយើងបានបង្រៀនរួចហើយ សិល្បសាស្ត្រប៉ុណ្ណេះ ល្មមចិញ្ចឹមជីវិតរបស់អ្នកឯងបានហើយៗ ក៏ប្រគល់ស្បៀងបន្តិចបន្តួចឲ្យជីវកកោមារភច្ច ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចក៏បាននាំយកស្បៀងបន្តិចបន្តួចនោះចេញដើរសំដៅទៅក្រុងរាជគ្រឹះវិញ ។ វេលានោះ ស្បៀងបន្តិចបន្តួចរបស់ជីវកកោមារភច្ចនោះ ក៏អស់រលីងទៅទៀបក្រុងសាកេត នៅពាក់កណ្តាលផ្លូវ ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភច្ចក៏មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ផ្លូវអស់ទាំងនេះជាផ្លូវដាច់ស្រយាល មានទឹកតិច មានចំណីអាហារតិច នរណាដែលមិនមានស្បៀងអាហារហើយមិនងាយនឹងទៅបានឡើយ បើដូច្នោះ គួរអាត្មាអញដើរស្វែងរកស្បៀងសិន (រួចសឹមទៅ) ។

[៣៦] សម័យនោះឯង ក្នុងក្រុងសាកេតមានកិរិយាសេដ្ឋីម្នាក់កើតជំនឺឈឺក្បាល ៧ ឆ្នាំហើយ ។ ពួកពេទ្យដែលជាទិសាបាមោក្ខយ៉ាងធំៗ ច្រើននាក់នាំគ្នាមកព្យាបាល ក៏មិនអាចធ្វើឲ្យជារោគបាន ហើយនាំយកតែប្រាក់ទៅជាច្រើន ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភច្ចបានចូលទៅក្រុងសាកេតហើយ សួរមនុស្សទាំងឡាយថា នែនាយ នរណាមានជំងឺ (ខ្លះ) នរណាឲ្យខ្ញុំព្យាបាល (ខ្លះ) ។ មនុស្សទាំងនោះប្រាប់ថា បពិត្រលោកអាចារ្យ មានតែកិរិយាសេដ្ឋីនេះមានជំងឺឈឺក្នុងក្បាល ៧ ឆ្នាំហើយ បពិត្រលោកអាចារ្យ អ្នកអញ្ជើញទៅព្យាបាលកិរិយាសេដ្ឋីចុះ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចក៏បានចូលទៅកាន់លំនៅរបស់សេដ្ឋីគហបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បង្គាប់នាយទ្វារថា នែនាយទ្វារ ចូរអ្នកឯងទៅជម្រាបកិរិយាសេដ្ឋីថា បពិត្រអ្នក

ម្ចាស់ ឥឡូវមានគ្រូពេទ្យអញ្ជើញមក គាត់ចង់ឃើញអ្នកម្ចាស់ ។ នាយទ្វារនោះបានទទួលស្តាប់ពាក្យជីវកកោមារភច្ច ដោយពាក្យថា បាទលោកអាចារ្យ ហើយក៏ចូលទៅរកកិរិយាសេដ្ឋី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិរិយាសេដ្ឋីថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ ឥឡូវមានគ្រូពេទ្យអញ្ជើញមក គាត់ចង់ឃើញអ្នកម្ចាស់ ។ ឯកិរិយាសេដ្ឋីក៏សួរថា នែនាយទ្វារ គ្រូពេទ្យនោះ តើបែបយ៉ាងណា ។ នាយទ្វារជម្រាបថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ គ្រូពេទ្យនោះនៅក្មេងទេ ។ ឯកិរិយាសេដ្ឋីក៏តបថា កុំឡើយនាយទ្វារ គ្រូពេទ្យនៅក្មេងម៉្លេះនឹងធ្វើរោគអញឲ្យជាម្តេចបាន គ្រូពេទ្យដែលជាទិសាបាមោក្ខយ៉ាងធំៗ ច្រើននាក់ក៏បានមកព្យាបាលហើយ ក៏គង់មិនអាចនឹងធ្វើរោគឲ្យស្រះជាបាន នាំយកប្រាក់ជាច្រើនទៅហើយ ។ ខណៈនោះ នាយទ្វារក៏បានចូលទៅរកជីវកកោមារភច្ចវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងជីវកកោមារភច្ចថា បពិត្រលោកអាចារ្យ កិរិយាសេដ្ឋីបាននិយាយយ៉ាងនេះថា កុំឡើយនាយទ្វារ គ្រូពេទ្យនៅក្មេងម៉្លេះនឹងព្យាបាលរោគអញឲ្យស្រះជាម្តេចបាន គ្រូពេទ្យដែលជាទិសាបាមោក្ខធំៗ ច្រើននាក់បានមកព្យាបាល ក៏គង់មិនអាចនឹងធ្វើរោគឲ្យស្រះជាបាន នាំយកប្រាក់ជាច្រើនទៅហើយ ។ ឯជីវកកោមារភច្ចក៏និយាយវិញថា នែនាយទ្វារ ចូរអ្នកឯងទៅជម្រាបកិរិយាសេដ្ឋីថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ គ្រូពេទ្យបាននិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ អ្នកម្ចាស់កុំអាលឲ្យវត្ថុអ្វីៗ មុនឡើយ ចាំអ្នកម្ចាស់ជារោគពេលណា អ្នកម្ចាស់ចង់ឲ្យវត្ថុណា ក៏គប្បីឲ្យវត្ថុនោះ ក្នុងពេលនោះចុះ ។ នាយទ្វារនោះទទួលស្តាប់

ពាក្យជីវកកោមារភច្ច ដោយពាក្យថា បាទលោកអាចារ្យ ហើយក៏ចូលទៅរកករិយាសេដ្ឋីវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងករិយាសេដ្ឋីថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ គ្រូពេទ្យបាននិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ អ្នកម្ចាស់កុំអាលឲ្យវត្ថុអ្វីៗ មុនឡើយ ចាំអ្នកម្ចាស់ជារោគវេលាណា អ្នកម្ចាស់ចង់ឲ្យវត្ថុណា ក៏គប្បីឲ្យវត្ថុនោះក្នុងវេលានោះចុះ ។ ឯករិយាសេដ្ឋីក៏ប្រាប់ថា នែនាយទ្វារ បើដូច្នោះសូមឲ្យគ្រូពេទ្យអញ្ជើញចូលមកចុះ ។ នាយទ្វារនោះបានទទួលស្ដាប់ពាក្យករិយាសេដ្ឋីដោយពាក្យថា បាទអ្នកម្ចាស់ ហើយក៏ចូលទៅរកជីវកកោមារភច្ចវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងជីវកកោមារភច្ចថា បពិត្រលោកអាចារ្យ ករិយាសេដ្ឋីឲ្យអញ្ជើញលោក ។ វេលានោះជីវកកោមារភច្ច ក៏បានចូលទៅរកករិយាសេដ្ឋី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏សង្កេតស្គាល់វិការៈរបស់ករិយាសេដ្ឋី ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងករិយាសេដ្ឋីថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ ខ្ញុំបាទត្រូវការសប្បិមួយទូកដៃ ។ លំដាប់នោះ ករិយាសេដ្ឋីក៏បានបង្គាប់ឲ្យគេ ឲ្យសប្បិមួយទូកដៃទៅជីវកកោមារភច្ច ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចក៏បានស្ងោរសប្បិនោះជាមួយនឹងថ្នាំទាំងឡាយផ្សេងៗ រួចហើយឲ្យករិយាសេដ្ឋី ដេកផ្ងារលើគ្រែហើយបញ្ចូកថ្នាំនោះ ។ ខណៈនោះ សប្បិដែលជីវកកោមារភច្ចបានច្រកទៅ ហើយនោះក៏ខ្ចុរចេញពីមាត់ ។ គ្រានោះ ករិយាសេដ្ឋីក៏ខ្ជាក់សប្បិនោះទៅក្នុងកន្ថោរ ហើយបង្គាប់ទាសីថា ចូរនាងយកសំឡីមកផ្ចិតសប្បិនេះចេញ ។ វេលានោះជីវកកោរមាភច្ចមានសេចក្ដីរិះគិតដូច្នេះថា អើអស្ចារ្យអ្វីម៉្លេះ ស្រីមេផ្ទះនេះជា

ស្រីអន់ណាស់តើ ព្រោះនាងឲ្យទាសីយកសំឡីមកផ្ដិតសប្បិនេះ ដែលជារបស់គួរតែចោល ម្យ៉ាងទៀត ថ្នាំដែលមានតម្លៃច្រើនៗ អញបានប្រើប្រាស់អស់ច្រើនទៅហើយ ស្រីជាមេផ្ទះនេះនឹងឲ្យទេយ្យធម៌ (រង្វាន់) តិចតួចដល់អញដូចម្ដេចបាន ។ លំដាប់នោះ ភរិយាសេដ្ឋីសង្កេតស្គាល់វិការៈជីវកកោមារភច្ចហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងជីវកកោមារភច្ចថា នែលោកអាចារ្យ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានចិត្តប្លែកម្ល៉េះ ។ ឯជីវកកោមារភច្ចតបវិញថា ខ្ញុំបាទមានសេចក្ដីរិះគិតក្នុងទីនេះ យ៉ាងនេះថា អស្ចារ្យអ្វីម៉្លេះ ស្រីមេផ្ទះនេះ ជាស្រីអន់ណាស់តើ ព្រោះនាងឲ្យទាសីយកសំឡីមកផ្ដិតសប្បិនេះ ដែលជារបស់គួរតែចោល ម្យ៉ាងទៀត ថ្នាំដែលមានតម្លៃច្រើនៗ អញបានប្រើប្រាស់អស់ច្រើនទៅហើយ ស្រីជាម្ចាស់ផ្ទះនេះនឹងឲ្យទេយ្យធម៌តិចតួចដល់អាត្មាអញដូចម្ដេចបាន ។ ឯភរិយាសេដ្ឋីតបវិញថា នែលោកអាចារ្យ យើងជាស្រីគ្រប់គ្រងផ្ទះ គួរចេះសំចៃសប្បិនេះ សប្បិនេះនឹងធ្វើជាថ្នាំលាបជើងពួកទាសៈពួកកម្មករ ឬស្រោចទៅក្នុងកិច្ចដែលធ្វើប្រទីប ក៏គង់តែប្រសើរ នែលោកអាចារ្យលោកកុំតូចចិត្តឡើយ ទេយ្យធម៌របស់លោក មុខជាមិនសាបសូន្យទេ ។ ខណៈនោះ ជីវកកោមារភច្ចក៏បានផ្សះជំងឺឈឺក្បាល ៧ ឆ្នាំរបស់ភរិយាសេដ្ឋីដោយការប្រកតែម្ដងប៉ុណ្ណោះ ។ វេលានោះ ភរិយាសេដ្ឋីក៏បានផ្សះជារោគនោះទៅ ហើយបានឲ្យ (រង្វាន់) ចំនួន ៤ ពាន់កហាបណៈទៅជីវកកោមារភច្ច ។ ឯកូនប្រុសគិតថា មាតារបស់អាត្មាអញបានសះជាជំងឺហើយ ក៏បានឲ្យ (រង្វាន់) ចំនួន ៤ ពាន់កហាបណៈទៀត ។ ឯស្រីជាកូនប្រសាគិត

ថា ម្តាយក្មេករបស់អាត្មាអញបានផ្សះជាជំងឺហើយ ក៏បានឲ្យ (រង្វាន់) ចំនួន ៤ ពាន់កហាបណៈទៀត ។ ឯសេដ្ឋីគហបតិគិតថា ភរិយារបស់អាត្មាអញបានសះជាជំងឺហើយ ក៏ឲ្យ (រង្វាន់) ចំនួន ៤ ពាន់កហាបណៈ ហើយឲ្យទាសាទាសីនឹងរថទឹមសេះ (ថែមទៀត) ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភច្ចបាននាំយក (រង្វាន់) ទាំង ១៦ ពាន់កហាបណៈនោះ និងទាសាទាសីទាំងរថទឹមសេះ ហើយចេញទៅក្រុងរាជគ្រឹះ ក៏បានចូលទៅរកអភ័យរាជ-កុមារឰដ៏ក្រុងរាជគ្រឹះដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនឹងអភយរាជកុមារថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស រង្វាន់ទាំង ១៦ ពាន់ក្តី ទាសាក្តី ទាសីក្តី សេះនឹងរថក្តី នេះជាស្នាដៃដំបូងរបស់ទូលបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះសម្មតិទេពទ្រង់ទទួលយកគ្រឿងសម្រាប់ចិញ្ចឹមរបស់ទូលបង្គំជាខ្ញុំចុះ ។ ឯអភ័យរាជកុមារក៏តបថា នែនាយជីវកៈ ណ្ហើយ (របស់ទាំងនេះ) ស្រេចនឹងអ្នកឯងចុះ ប៉ុន្តែត្រូវអ្នកឯងសាងលំនៅក្នុងបុរីរបស់យើង ។ ឯជីវកកោ-មារភច្ចបានទទួលស្តាប់ព្រះបន្ទូលអភ័យរាជកុមារដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏បានសាងលំនៅក្នុងវាំងរបស់អភ័យរាជកុមារ ។

[៣៧] សម័យនោះឯង ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារទ្រង់កើតរោគឫសដូងបាត ។ សំពត់សាដកទាំងឡាយ ក៏សឹងតែប្រឡាក់ទៅដោយឈាម ។ ពួកព្រះនាងទេវីឃើញហើយក៏ចំអកថា ឥឡូវនេះព្រះសម្មតិទេពទ្រង់មានរដូវហើយ ផ្កា គឺឈាមបានកើតឡើងដល់ព្រះសម្មតិទេពហើយ មិន

យូរប៉ុន្មានទេព្រះសម្មតិទេពមុខជានឹងប្រសូត (បុត្រ) មិនខាន ។ ព្រះមហាក្សត្រក៏ទ្រង់អៀនអន់ដោយហេតុនោះ ។ វេលានោះ ព្រះបាទមាគធ-សេនិយពិម្ពិសារ ទ្រង់មានព្រះរាជឱង្ការសួរទៅអភយរាជកុមារថា នែនាយអភ័យ យើងមានជំងឺប្រាកដដូច្នោះហើយ អស់ទាំងសំពត់សាដកប្រឡាក់ទៅដោយឈាម ឯពួកនាងទេវីឃើញហើយក៏ចំអកថា ឥឡូវនេះព្រះសម្មតិទេពទ្រង់មានរដូវហើយ ផ្កា គឺឈាមបានកើតឡើងដល់ព្រះសម្មតិទេពហើយ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ព្រះសម្មតិទេពមុខជានឹងប្រសូត (បុត្រ) មិនខាន នែនាយអភ័យ យើងសូមអង្វរអ្នក ចូរអ្នកស្វែងរកពេទ្យណា ដែលអាចព្យាបាលយើងបាន ។ អភយរាជកុមារតបវិញថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ពេទ្យរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គឈ្មោះជីវកៈ នៅក្មេងជាមនុស្សកំពុងចម្រើន ពេទ្យនោះនឹងព្យាបាលព្រះសម្មតិទេពបាន ។ ព្រះបាទពិម្ពិសារត្រាស់ថា នែនាយអភ័យ បើដូច្នោះចូរអ្នកបង្គាប់ពេទ្យជីវកៈឲ្យគេមកព្យាបាលអញចុះ ។ លំដាប់នោះ អភយរាជកុមារក៏បានបង្គាប់ជីវកកោមារភច្ចថា នែនាយជីវកៈ ចូរអ្នកឯងទៅព្យាបាលរោគថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ ។ ជីវកកោមារភច្ចបានទទួលបង្គាប់អភយរាជ-កុមារដោយពាក្យថា ករុណាវិសេស ហើយក៏នាំយកថ្នាំចំនួនមួយក្រចក ចូលទៅគាល់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបទូលព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារដូច្នេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គសូមមើលជំងឺព្រះអង្គ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចក៏បានផ្សះរោគឫសដូងបាតរបស់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារដោយលាបថ្នាំតែម្តង។ គ្រានោះ ព្រះ

បាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ ទ្រង់បានសះជារោគហើយ ទើបទ្រង់ឲ្យពួកស្រី ទាំងប្រាំរយ ស្អិតស្អាងគ្រឿងអលង្ការទាំងពួង ហើយឲ្យដោះចេញ ទ្រង់ឲ្យគរជាគំនររួចទ្រង់ត្រាស់ទៅនឹងជីវកកោមារភច្ចដូច្នេះថា នែនាយជីវកៈ គ្រឿងអលង្ការទាំងពួងរបស់ស្រីទាំងប្រាំរយនេះត្រូវបានអ្នកឯងហើយ ។ ជីវកកោមារភច្ចក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កុំព្រួយព្រះរាជហឫទ័យឡើយ សូមព្រះសម្មតិទេពទ្រង់គ្រាន់តែរលឹកឧបការៈរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គចុះ ។ ព្រះបាទពិម្ពិសារត្រាស់ថា នែនាយជីវកៈ បើដូច្នោះចូរអ្នកឯងបម្រើយើងផង ស្រីស្នំផង ភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានផង ។ ជីវកកោមារភច្ចបានទទួលស្តាប់ព្រះរាជឱង្ការ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ព្រះករុណាវិសេស ។

[៣៨] សម័យនោះឯង សេដ្ឋីនៅក្រុងរាជគ្រឹះកើតរោគឈឺក្បាល ៧ ឆ្នាំហើយ ។ ពួកពេទ្យដែលជាទិសាបាមោក្ខធំៗ ច្រើននាក់មកព្យាបាលក៏មិនអាចនឹងកែរោគឲ្យសះជាបាន នាំយកតែប្រាក់ជាច្រើនទៅ ។ ម្យ៉ាងទៀត សេដ្ឋីនោះពួកពេទ្យក៏បោះបង់ចោលហើយ ។ មានពួកពេទ្យខ្លះនិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៥ ។ ពួកពេទ្យខ្លះនិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៧ ។ លំដាប់នោះពួកកុដុម្ពិកៈនៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា សេដ្ឋីគហបតិនេះឯងមានឧបការៈច្រើនដល់ស្តេចផង ដល់ពួកកុដុម្ពិកៈផង ម្យ៉ាងទៀត សេដ្ឋីនោះ ពួកពេទ្យបោះបង់ហើយ ពួកពេទ្យខ្លះនិយាយយ៉ាងនេះថា

សេដ្ឋីគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៥ ពួកពេទ្យខ្លះនិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៧ ម្យ៉ាងទៀត ពេទ្យជីវកៈរបស់ព្រះមហាក្សត្រនេះនៅក្មេង ជាមនុស្សកំពុងចម្រើន បើដូច្នោះ គួរតែយើងទូលសូមពេទ្យជីវកៈអំពីព្រះមហាក្សត្រ ដើម្បីព្យាបាលរោគសេដ្ឋីគហបតិ ។ គ្រានោះ ពួកកុដុម្ពិកៈនៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះបានចូលទៅគាល់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បានក្រាបទូលព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សេដ្ឋីគហបតិនេះមានឧបការៈច្រើនដល់ព្រះសម្មតិទេពផង ដល់ពួកកុដុម្ពិកៈផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកពេទ្យក៏បោះបង់ហើយ ពួកពេទ្យខ្លះនិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៥ ពួកពេទ្យខ្លះនិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៧ យើងខ្ញុំសូមអង្វរសូមព្រះសម្មតិទេពទ្រង់បង្គាប់ពេទ្យជីវកឲ្យព្យាបាលរោគសេដ្ឋីគហបតិ ។ ខណៈនោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារក៏ទ្រង់បានបង្គាប់ជីវកកោមារភច្ចថា នែនាយជីវក អ្នកឯងចូរទៅព្យាបាលសេដ្ឋីគហបតិចុះ ។ ជីវកកោមារភច្ចទទួលស្តាប់ព្រះរាជឱង្ការព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ ដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ព្រះករុណាវិសេស រួចចូលទៅរកសេដ្ឋីគហបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏សង្កេតដឹងវិការរបស់សេដ្ឋីគហបតិ រួចហើយនិយាយនឹងសេដ្ឋីគហបតិដូច្នេះថា នែគហបតិ ប្រសិនបើខ្ញុំកែរោគលោកសះជាហើយ តើខ្ញុំនឹងត្រូវបានរង្វាន់ដូចម្តេច ។ សេដ្ឋីគហបតិតបថា លោកអាចារ្យ សម្បត្តិរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ក្តីក៏

ត្រូវបានលោក ខ្ញុំនឹងក្តីក៏ធ្វើជាខ្ញុំរបស់លោក ។ ជីវកកោមារភច្ចសួរថា នែគហបតី លោកអាចនឹងសម្រាន្តផ្អៀងតែម្ខាងអស់ ៧ ខែបានឬទេ ។ សេដ្ឋីគហបតិតបថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្អៀងតែម្ខាងអស់ ៧ ខែបាន ។ ជីវកកោមារភច្ចសួរថា នែគហបតិ លោកអាចនឹងសម្រាន្តផ្អៀងមកម្ខាងទៀតអស់ ៧ ខែបានឬទេ ។ សេដ្ឋីគហបតិតបថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្អៀងមកម្ខាងទៀតអស់ ៧ ខែបាន ។ ជីវកកោមារភច្ចសួរថា នែគហបតីលោកអាចនឹងសម្រាន្តផ្ងារអស់ ៧ ខែ បានឬទេ ។ សេដ្ឋីគហបតិប្រាប់ថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្ងារអស់ ៧ ខែបាន ។ ខណៈនោះជីវកកោមារភច្ចក៏ឲ្យសេដ្ឋីគហបតិដេកលើគ្រែរួចចងសេដ្ឋីភ្ជាប់លើគ្រែហើយវះស្បែកក្បាលវែកថ្មេរ (រលាក្បាល) ចេញក៏នាំយកបាណកជាតិ[១] បានពីរហើយបង្ហាញដល់ជនថា ចូរអ្នកទាំងឡាយមើលបាណកជាតិទាំងពីរនេះចុះ បាណកជាតិមួយតូច បាណកជាតិមួយធំ ពួកអាចារ្យណានិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិនឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៥ (ព្រោះ) ពួកអាចារ្យទាំងនោះបានឃើញបាណកជាតិធំនេះ ដល់ថ្ងៃទី ៥ វានឹងជញ្ជក់យកខួរក្នុងលលាដ៍ក្បាលរបស់សេដ្ឋីគហបតិៗ នឹងធ្វើមរណកាលព្រោះវាជញ្ជក់យកខួរក្នុងលលាដ៍ក្បាល ។ អាចារ្យទាំងនោះ គេឃើញត្រូវ (របស់គេមិនខុសទេ) ចំណែកខាងពួកអាចារ្យណានិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិនឹងធ្វើមរណ-កាលក្នុងថ្ងៃទី ៧ (ព្រោះ) អាចារ្យទាំងនោះ បានឃើញបាណកជាតិតូចនេះ

១- ជាតិសត្វតូចៗ មេរោគ ។

ដល់ថ្ងៃទី ៧ វានឹងជញ្ជក់ខួរក្នុងលលាដ៍ក្បាលសេដ្ឋីគហបតិៗ នឹងធ្វើមរណ-កាល ព្រោះវាជញ្ជក់ខួរក្នុងលលាដ៍ក្បាល អាចារ្យទាំងនោះគេឃើញត្រូវ (របស់គេមិនខុសទេ) រួចហើយ ទើបបិទថ្មេរ (លលាដ៍ក្បាល) ហើយដេរស្បែកក្បាលរួចលាបថ្នាំឲ្យ ។ វេលានោះ លុះកន្លង ៧ ថ្ងៃទៅ សេដ្ឋី-គហបតីក៏និយាយទៅនឹងជីវកកោមារភត្យយ៉ាងនេះថា នែលោកអាចារ្យ ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្អៀងខាងម្ខាងអស់ ៧ ខែបានទេ ។ ជីវកកោមារភត្យតបថា នែគហបតិក្រែងលោកបានទទួលប្តេជ្ញានឹងខ្ញុំថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្អៀងតែម្ខាងឲ្យអស់ ៧ ខែបាន មិនដូច្នោះឬ ។ សេដ្ឋីតបថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំបានទទួលប្តេជ្ញាពិតមែនហើយ ប៉ុន្តែថាខ្ញុំមុខជានឹងស្លាប់ (មិនខានព្រោះ) ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្អៀងតែម្ខាងឲ្យអស់ ៧ ខែបាន ។ ជីវកកោមារភត្យនិយាយថា នែគហបតិ បើដូច្នោះ ចូរលោកដេកផ្អៀងទៅម្ខាងទៀតអស់ ៧ ខែចុះ ។ វេលានោះ លុះកន្លង ៧ ថ្ងៃទៅ សេដ្ឋីគហបតិបាននិយាយនឹងជីវកកោមារភត្យយ៉ាងនេះថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្អៀងម្ខាងទៀតអស់ ៧ ខែបានឡើយ ។ ជីវកកោមារភត្យតបថា នែគហបតិ ក្រែងលោកបានទទួលប្តេជ្ញានឹងខ្ញុំថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្អៀងទៅម្ខាងទៀតអស់ ៧ ខែបាន មិនដូច្នោះឬ ។ សេដ្ឋីនិយាយថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំបានទទួលប្តេជ្ញាពិតមែនហើយ ប៉ុន្តែថា ខ្ញុំមុខជានឹងស្លាប់ (មិនខានព្រោះ) ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្អៀងទៅម្ខាងទៀត អស់ ៧ ខែបានទេ ។ ជីវកកោមារភត្យតបថា នែគហបតិ បើដូច្នោះ ចូរលោកដេកផ្ងារឲ្យអស់ ៧ ខែវិញចុះ ។

លំដាប់នោះ លុះកន្លង ៧ ថ្ងៃទៅ សេដ្ឋីគហបតិបាននិយាយទៅនឹងជីវក-កោមារភច្ចយ៉ាងនេះថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្ងារអស់ ៧ ខែបានទេ ។ ជីវករកោមារភច្ចតបថា នែគហបតិ ក្រែងលោកបានទទួលប្តេជ្ញានឹងខ្ញុំថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្ងារអស់ ៧ ខែបាន មិនដូច្នោះឬ ។ សេដ្ឋីនិយាយថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំបានទទួលប្តេជ្ញាពិតមែនហើយ ប៉ុន្តែថា ខ្ញុំមុខជានឹងស្លាប់ (មិនខានព្រោះ) ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្ងារអស់ ៧ ខែបានទេ ។ ជីវកកោមារភច្ចតបវិញថា នែគហបតិ បើខ្ញុំមិនបាននិយាយនឹងលោក (យ៉ាងនេះទេ) អ្នកមុខជាមិនដេកអស់កាលមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះឡើយ ម្យ៉ាងទៀតយើងបានដឹងពីមុនហើយថា ដល់គ្រប់ ៧ ថ្ងៃ ៣ ដង សេដ្ឋីគហបតិមុខជានឹងសះស្បើយរោគជាប្រាកដ (មិនខាន) នែគហបតិ ចូរអ្នកក្រោកឡើងឥឡូវលោកបានសះជារោគហើយ ចូរលោកដឹង លោកត្រូវឲ្យរង្វាន់ខ្ញុំដូចម្តេចខ្លះ ។ សេដ្ឋីគហបតិនិយាយថា លោកអាចារ្យសម្បត្តិខ្ញុំទាំងអស់ក្តី ក៏ត្រូវបានលោក ខ្លួនខ្ញុំក្តីក៏សូមធ្វើជាខ្ញុំលោក ។ ជីវកកោមារភច្ចតបថា នែគហបតិណ្ហើយចុះ លោកកុំឲ្យសម្បត្តិទាំងអស់មកខ្ញុំឡើយ ម្យ៉ាងទៀត លោកកុំធ្វើជាបាវរបស់ខ្ញុំ លោកចូរថ្វាយទ្រព្យមួយសែនកហាបណៈទៅស្តេច ឲ្យទ្រព្យមួយសែនកហាបណៈមកខ្ញុំចុះ ។ គ្រានោះ សេដ្ឋីគហបតិបានសះជារោគហើយ ក៏បានថ្វាយទ្រព្យមួយសែនកហាបណៈទៅស្តេច ជូនទ្រព្យមួយសែនកហាបណៈទៅជីវកកោមារភច្ច ។

[៣៩] សម័យនោះឯង មានសេដ្ឋីបុត្រនៅក្នុងក្រុងពារាណសីលេង

ល្បែងជាំដូង ក៏កើតរោគជុំក្នុងពោះវៀនធំ ។ បបរដែលសេដ្ឋីបុត្របានហុតក្តី ក៏មិនបានរលួយស្រួល បាយដែលសេដ្ឋីបុត្របានបរិភោគក្តី ក៏មិនបានរលួយស្រួល ឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ក៏មិនបានស្រួលសោះ ។ ព្រោះរោគនោះ សេដ្ឋីបុត្រនោះ ក៏ទៅជាស្គមសៅហ្មងមានសម្បុរអាក្រក់ កើតរោគលឿងស្លេកស្លាំង មានខ្នងរវាមដោយសរសៃ ។ វេលានោះ សេដ្ឋីនៅក្នុងក្រុងពារាណសី មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ជំងឺកូនអញប្រាកដដូច្នោះ ទឹកបបរ (ដែលកូនអញ) ហុតទៅក្តី ក៏មិនបានរលួយស្រួល បាយដែលបរិភោគក្តី ក៏មិនបាន រលួយស្រួល ឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ក៏មិនបានស្រួលសោះ ព្រោះរោគនោះ បានជាកូនអញទៅជាស្គមសៅហ្មង មានសម្បុរអាក្រក់ កើតរោគលឿងស្លេកស្លាំង មានខ្នងរវាមដោយសរសៃ បើដូច្នោះ គួរអាត្មាអញទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះ ហើយសូមយកពេទ្យជីវកៈពីស្តេចមក ដើម្បីឲ្យមកព្យាបាលកូនអញ ។ លំដាប់នោះ សេដ្ឋីនៅក្នុងក្រុងពារាណសី បានទៅឯក្រុងរាជគ្រឹះ ហើយចូលទៅគាល់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបទូលព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារដូច្នេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ជំងឺកូនខ្ញុំព្រះអង្គប្រាកដដូច្នោះ ទឹកបបរដែលកូនខ្ញុំព្រះអង្គហុតទៅក្តី ក៏មិនបានរលួយស្រួល បាយដែលបរិភោគទៅហើយក្តី ក៏មិនបានរលួយស្រួល ឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ក៏មិនដែលបានស្រួលសោះ ព្រោះរោគនោះ កូនខ្ញុំព្រះអង្គទៅជាស្គមសៅហ្មងមានសម្បុរអាក្រក់ កើតរោគលឿងស្លេកស្លាំង មានខ្នងរវាមដោយសរសៃ ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះសម្មតិទេពទ្រង់បង្គាប់ពេទ្យ

ជីវកៈឲ្យព្យាបាលរោគកូនខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ខណៈនោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយ-ពិម្ពិសារទ្រង់បង្គាប់ជីវកកោមារភច្ចថា នែនាយជីវកៈ ចូរអ្នកឯងទៅក្រុងពារាណសី ហើយព្យាបាលរោគកូនសេដ្ឋី នៅក្នុងក្រុងពារាណសីផង ។ ជីវកកោ-មារភច្ច ទទួលព្រះរាជឱង្ការព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ ដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេពករុណាវិសេស ហើយទៅកាន់ក្រុងពារាណសី ចូលទៅរកកូនសេដ្ឋីនៅក្រុងពារាណសី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏សង្កេតដឹងវិការៈកូនសេដ្ឋីនៅក្រុងពារាណសី រួចបណ្តេញជនឲ្យដើរចេញ ហើយបិទបាំងរាំងននពីខាងក្រៅ ហើយចងកូនសេដ្ឋីភ្ជាប់នឹងសសរ រួចឲ្យភរិយា (នៃសេដ្ឋីបុត្រ) ឈរនៅពីខាងមុខ រួចវះស្បែកពោះនាំយកដុំក្នុងពោះវៀនធំបង្ហាញដល់ភរិយា (សេដ្ឋីបុត្រនោះ) ថា នាងចូរមើលរោគរបស់ស្វាមីនាង បបរដែលហុតទៅហើយក្តី ក៏មិនបានរលួយស្រួល បាយដែលបរិភោគទៅហើយក្តី ក៏មិនបានរលួយស្រួល ឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ក៏មិនដែលបានស្រួល ព្រោះតែរោគនេះហើយ បានជាស្វាមីរបស់នាងនេះទៅជាស្គមសៅហ្មង មានសម្បុរអាក្រក់កើតរោគលឿងស្ញេកស្ញាំង មានខ្នួនរវាមដោយសរសៃ (ថាហើយ ក៏) ស្រាវយកដុំពីក្នុងពោះវៀនធំ ហើយបញ្ចូលពោះវៀនទៅវិញ រួចដេរស្បែកពោះហើយលាបថ្នាំឲ្យ ។ វេលានោះ មិនយូរប៉ុន្មានកូនសេដ្ឋី នៅក្នុងក្រុងពារាណសីក៏បានសះជារោគនោះទៅ ។ គ្រានោះ សេដ្ឋីនៅក្នុងក្រុងពារាណសី គិតថា កូនរបស់អាត្មាអញបានសះជារោគហើយ ក៏បានប្រគល់ឲ្យនូវទ្រព្យ ១៦ ពាន់កហាបណៈ ដល់ជីវកកោមារភច្ច ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភច្ចបានទទួល

ទ្រព្យទាំង ១៦ ពាន់កហាបណៈនោះហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងរាជគ្រឹះវិញ ។

[៤០] សម័យនោះឯង ព្រះបាទបជ្ជោត ក្នុងក្រុងឧជ្ជេនីទ្រង់អាពាធដោយរោគលឿង ។ ពួកពេទ្យដែលជាទិសាបាមោក្ខធំៗ ច្រើននាក់មកព្យាបាលក៏មិនអាចនឹងកែរោគនោះឲ្យសះជាបាន នាំយកតែប្រាក់ទៅជាច្រើន ។ គ្រានោះព្រះបាទបជ្ជោត ក៏បានបញ្ជូនព្រះរាជបម្រើឲ្យទៅកាន់សំណាក់ស្តេចមាគធ-សេនិយពិម្ពិសារដោយព្រះបណ្តាំថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ជំងឺខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ខ្ញុំសូមអង្វរ សូមព្រះសម្មតិទេព ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ទៅជីវកពេទ្យ ឲ្យគាត់ទៅព្យាបាលរោគខ្ញុំ ។ ខណៈនោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ ទ្រង់បង្គាប់ទៅជីវកកោមារភច្ចថា នែនាយជីវកៈ ចូរអ្នកទៅក្រុងឧជ្ជេនី ហើយព្យាបាលព្រះបាទបជ្ជោតផង ។ ជីវកកោមារភច្ចទទួលស្តាប់ព្រះរាជឱង្ការព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ ដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ព្រះករុណាវិសេស ហើយទៅកាន់ក្រុងឧជ្ជេនី ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះបាទបជ្ជោត លុះចូលទៅគាល់ហើយ ក៏សង្កេតស្គាល់វិការៈរបស់ព្រះបាទបជ្ជោត ហើយក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះបាទបជ្ជោតយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងស្ងួសប្បិថ្វាយ ព្រះសម្មតិទេពនឹងសោយសប្បិនោះបានដែរឬ ។ ព្រះមហាក្សត្រត្រាស់ថា នែនាយជីវកៈ មិនបានទេ អ្នកឯងអាចនឹងរក្សារោគឲ្យបានសះជាដោយថ្នាំណាមួយវិញ វៀរលែងតែសប្បិចេញ ចូរអ្នកផ្សំថ្នាំនោះចុះ ដ្បិតសប្បិជាទីខ្ពើមរអើមរបស់ខ្ញុំ ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា អាពាធរបស់ស្តេចនេះប្រាកដដូច្នោះ តែវៀរលែងសប្បិចេញ

ហើយអាត្មាអញមិនអាចនឹងធ្វើឲ្យស្រះជាបានឡើយ ។ បើដូច្នោះ អាត្មាអញនឹងស្ងួសប្បិ (នោះ) ឲ្យមានពណ៌ដូចទឹកចត់ ឲ្យមានក្លិនដូចក្លិនទឹកចត់ ឲ្យមានរសដូចរសទឹកចត់វិញ ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចស្ងួសប្បិឲ្យមានពណ៌ដូចជាពណ៌ទឹកចត់ មានក្លិនដូចជាក្លិនទឹកចត់ មានរសដូចរសទឹកចត់ជាមួយនឹងថ្នាំទាំងឡាយផ្សេងៗ ។លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ច មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា សប្បិដែលស្តេចនេះសោយហើយ ដល់ជ្រួតជ្រាបទៅមុខជានឹងចង្អោរចេញ ហើយស្តេចកំណាចនេះ នឹងបង្គាប់មនុស្សឲ្យសម្លាប់អាត្មាអញមិនខានឡើយ បើដូច្នោះគួរអាត្មាអញសូមលាជាមុនឲ្យហើយ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចបានចូលទៅគាល់ព្រះបាទបជ្ជោត លុះចូលទៅជិតហើយក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះនឹងព្រះបាទបជ្ជោតថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេពធម្មតាពួកខ្ញុំជាពេទ្យ តែងគាស់យកឫសឈើមកផ្សំថ្នាំ ដោយការរហ័សយ៉ាងនោះ សូមអង្វរសូមព្រះសម្មតិទេព ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ពួកអ្នកដែលនៅចាំរោងសម្រាប់ដាក់វាហនៈ ហើយនឹងពួកអ្នករក្សាទ្វារថា (បើ) ជីវកៈប្រាថ្នាទៅដោយវាហនៈណា ចូរឲ្យទៅដោយវាហនៈនោះ ជីវកៈប្រាថ្នាទៅតាមទ្វារណាចូរឲ្យទៅតាមទ្វារនោះ ជីវកៈ ប្រាថ្នាចង់ទៅក្នុងកាលណា ត្រូវឲ្យទៅក្នុងកាលនោះ ជីវកៈប្រាថ្នាចង់ចូលមកក្នុងក្រុងកាលណា ត្រូវឲ្យចូលមកក្នុងកាលនោះចុះ ។ ខណៈនោះ ព្រះបាទបជ្ជោត ក៏បានត្រាស់បង្គាប់ទៅពួកអ្នកនៅចាំរោងសម្រាប់ដាក់វាហនៈ និងពួកអ្នករក្សាទ្វារថា (បើ) ជីវកៈប្រាថ្នាទៅ ដោយវាហនៈណា ចូរឲ្យទៅដោយវាហនៈនោះ (បើ) ជីវកៈប្រាថ្នាទៅតាមទ្វារណា

ចូរឲ្យទៅតាមទ្វារនោះ ជីវកៈប្រាថ្នាទៅក្នុងកាលណា ចូរឲ្យទៅក្នុងកាលនោះ ជីវកៈប្រាថ្នាចូលមកក្នុងក្រុងកាលណា ចូរឲ្យចូលមកក្នុងកាលនោះចុះ ។ សម័យនោះ ព្រះបាទបជ្ជោតមានមេដំរីមួយឈ្មោះភទ្ទវតិកា អាចដើរទៅបាន ៥០ យោជន៍ (ក្នុងមួយថ្ងៃ) ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ច ក៏បាន បង្អោនថ្វាយសប្បិនោះ ទៅព្រះបាទបជ្ជោតថា សូមព្រះសម្មតិទេពទ្រង់ សោយទឹកចត់ (នេះ) ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចបានឲ្យព្រះបាទ បជ្ជោតសោយសប្បិរួចហើយ ក៏ទៅកាន់រោងដំរី (ឡើងជិះ) លើមេដំរី ឈ្មោះភទ្ទវតិកា ហើយក៏បរចេញពីក្រុងទៅ ។ ខណៈនោះ សប្បិដែលព្រះ បាទបជ្ជោតបានសោយហើយ ជ្រួតជ្រាបទៅ ក៏ចង្អោរចេញមក ។ វេលានោះ ព្រះបាទបជ្ជោត ទ្រង់មានបន្ទូលទៅនឹងមនុស្សទាំងឡាយដូច្នេះថា នែនាយ (ឥឡូវនេះ) ជីវកៈកំណាចបានឲ្យអញផឹកសប្បិទៅហើយ នែនាយ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅគន់រកមើលពេទ្យជីវកៈ ។ មនុស្សទាំងនោះក្រាបបង្គំ ទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស (ឯពេទ្យជីវកៈនោះ) គាត់ជិះដំរី ឈ្មោះភទ្ទវតិកាបរចេញអំពីក្រុងបាត់ទៅហើយ ។ សម័យនោះឯង មានខ្ញុំម្នាក់ របស់ព្រះបាទបជ្ជោត ឈ្មោះកាកៈអាចដើរទៅបានចំនួន ៦០ យោជន៍ (ក្នុង មួយថ្ងៃ) ព្រោះអាស្រ័យដោយអមនុស្ស ។ គ្រានោះ ព្រះបាទបជ្ជោត ទ្រង់បង្គាប់ទៅខ្ញុំឈ្មោះកាកៈថា នែនាយកាកៈ ចូរឯងទៅឲ្យពេទ្យជីវកៈត្រឡប់ មកវិញថា លោកអាចារ្យ ព្រះមហាក្សត្រឲ្យលោកត្រឡប់ទៅវិញ (កុំឲ្យ ខាន) នែនាយកាកៈ ធម្មតាពួកពេទ្យនេះតែងមានមាយាច្រើន មយ៉ាងទៀត

ឯងកុំទទួលយករបស់បន្ទិចបន្តួចរបស់ពេទ្យនោះឡើយ ។ លំដាប់នោះ ខ្ញុំឈ្មោះកាកៈ ក៏បានតាមទៅទាន់ជីវកកោមារភច្ច កំពុងបរិភោគបាយព្រឹក ក្នុងវាំងពាក់កណ្តាលផ្លូវជិតក្រុងកោសម្ពី ។ វេលានោះ ខ្ញុំឈ្មោះកាកៈបាននិយាយទៅនឹងជីវកកោមារភច្ចដូច្នេះថា លោកអាចារ្យ ព្រះមហាក្សត្រឲ្យលោកត្រឡប់ទៅវិញ ។ ឯជីវកកោមារភច្ចតបថា នែនាយកាកៈ ចូរអ្នកឯងបង្អង់ចាំយើងបរិភោគរួចសិន នែនាយកាកៈ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកបរិភោគបាយសិន ។ កាកៈតបថា លោកអាចារ្យកុំព្រួយ ដ្បិតខ្ញុំព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ថា នែនាយកាកៈ ធម្មតាពួកពេទ្យទាំងនេះតែងតែមានមាយាច្រើន ម្យ៉ាងទៀត អ្នកឯងកុំទទួលរបស់បន្តិចបន្តួច របស់ពេទ្យនោះឡើយ ។ សម័យនោះឯង ពេទ្យជីវកកោមារភច្ចបានបង់ថ្នាំដោយក្រចក ហើយទំពាស៊ីផ្លែកន្ទួតព្រៃផង ផឹកទឹកផង ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ច ក៏និយាយទៅនឹងខ្ញុំឈ្មោះកាកៈ ដូច្នេះថា នែនាយកាកៈបើដូច្នេះ ចូរអ្នកទំពាស៊ីផ្លែកន្ទួតព្រៃផង ផឹកទឹកផងចុះ ។ លំដាប់នោះ ខ្ញុំឈ្មោះកាកៈគិតថា ពេទ្យនេះឯងហ៊ានទំពាស៊ីផ្លែកន្ទួតព្រៃផង ផឹកទឹកផង ពេទ្យនេះមិនគួរនឹងមានអំពើអាក្រក់តិចតួចឡើយ ហើយក៏ទំពាស៊ីផ្លែកន្ទួតព្រៃមួយចំហៀងផង ផឹកទឹកផង ។ ផ្លែកន្ទួតព្រៃមួយចំហៀងដែលខ្ញុំឈ្មោះកាកៈទំពាស៊ីហើយនោះ ក៏ចុះរាកក្នុងទីនោះឯង ។ ខណៈនោះ ខ្ញុំឈ្មោះកាកៈបាននិយាយទៅនឹងជីវកកោមារភច្ចដូច្នេះថា លោកអាចារ្យខ្ញុំ នៅមានជីវិត (តទៅទៀតឬទេ) ។ ជីវកកោមារភច្ចប្រាប់ថា នែនាយកាកៈ អ្នកឯងកុំភ័យឡើយ ខ្លួនអ្នកឯងក្តី ស្តេចកំណាចក្តី នឹងបានសះជារោគហើយ

ស្ដេចនោះនឹងឲ្យគេសម្លាប់ខ្ញុំមិនខាន ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមិនត្រឡប់ទៅវិញ ថាដូច្នោះហើយ ក៏ប្រគល់មេដំរីឈ្មោះភទ្ទវតិកា ទៅខ្ញុំឈ្មោះកាកៈវិញ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះ ចូលទៅគាល់ព្រះបាទមាគធសេនិយ-ពិម្ពិសារឯក្រុងរាជគ្រឹះដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ ។ ស្ដេចទ្រង់ត្រាស់តបថា នែនាយជីវកៈ អ្នកឯងមិនបានត្រឡប់ទៅវិញដោយហេតុណា ឈ្មោះថា បានធ្វើនូវហេតុនោះដោយល្អហើយ ស្ដេចកំណាចនោះ មុខជានឹងឲ្យគេសម្លាប់អ្នកឯងមិនខាន ។ គ្រានោះ ព្រះបាទបជ្ជោត បានសះជារោគហើយ ក៏បញ្ជូនរាជបម្រើ ទៅក្នុងសំណាក់ជីវកកោមារភច្ចថា សូមឲ្យជីវកៈមក (កុំខាន) យើងនឹងឲ្យពរ ។ ឯជីវកកោមារភច្ចតបថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កុំព្រួយព្រះទ័យ សូមព្រះសម្មតិទេពគ្រាន់ទ្រង់រលឹក នូវឧបការៈរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គចុះ ។ សម័យនោះ សំពត់សិវេយ្យកៈ ១ គូ ក៏កើតឡើងដល់ព្រះបាទបជ្ជោត ជាសំពត់ដ៏លើសលុបប្រសើរ ជាប្រធានខ្ពង់ខ្ពស់ក្រៃលែងជាងសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងគូនៃសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងរយនៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងពាន់នៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងសែននៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ។ វេលានោះ ព្រះបាទបជ្ជោតបានបញ្ជូនសំពត់សិវេយ្យកៈ ១ គូនោះ ទៅជីវកកោមារភច្ច ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោ-មារភច្ចមានសេចក្ដីរិះគិតដូច្នេះថា សំពត់សិវេយ្យកៈ ១ គូ ដែលព្រះបាទបជ្ជោតបានបញ្ជូនមកឲ្យអាត្មាអញនេះ ជាសំពត់ដ៏លើសលប់ប្រសើរ ជាប្រធានខ្ពង់ខ្ពស់ ក្រៃលែងជាងសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងគូនៃសំពត់ដ៏ច្រើនជាងរយ

នៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងពាន់នៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងសែននៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន អ្នកដទៃណាមួយមិនគួរនឹងប្រើប្រាស់សំពត់សិវេយ្យកៈនេះឡើយ វៀរលែងតែព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះចេញ ឬវៀរលែងតែព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារចេញ ។

[៤១] សម័យនោះឯង ព្រះកាយរបស់ព្រះមានព្រះភាគក្រាស់ដោយទោស (រោគទល់) ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមកថា នែអានន្ទ កាយរបស់តថាគតក្រាស់ដោយទោសហើយ តថាគតប្រាថ្នានឹងឆាន់ថ្នាំបញ្ចុះ ។ ខណៈនោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុក៏ចូលទៅរកជីវកកោមារភច្ច លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយនឹងជីវកកោមារភច្ចដូច្នេះថា នែជីវកៈដ៏មានអាយុ កាយរបស់ព្រះតថាគតក្រាស់ដោយទោសហើយ ព្រះតថាគតត្រូវការឆាន់ថ្នាំបញ្ចុះ ។ ជីវកកោមារភច្ចតបថា បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចម្រើន បើដូច្នោះ សូមឲ្យលោកសម្រួលព្រះកាយរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានពីរបីថ្ងៃសិន ។ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុបានសម្រួលព្រះកាយរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគពីរបីថ្ងៃ រួចហើយក៏ចូលទៅរកជីវកកោមារភច្ច លុះចូលទៅដល់ហើយក៏និយាយនឹងជីវកកោមារភច្ចដូច្នេះថា នែអាវុសោជីវកៈ ព្រះកាយរបស់ព្រះតថាគតបានស្រួលបួលហើយ អ្នកសម្គាល់នូវកាលគួរក្នុងគ្រានេះចុះ ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភច្ច មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា អាត្មាអញថ្វាយថ្នាំបញ្ចុះដ៏គ្រោតគ្រាតដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អំពើនេះ មិនសមគួរដល់អាត្មាអញឡើយ ណ្ហើយចុះ គួរអាត្មាអញ

នឹងអប់ផ្កាឧប្បលទាំងឡាយបាន ៣ ក្តាប់ ជាមួយនឹងថ្នាំទាំងឡាយផ្សេងៗ ហើយសឹមបង្អោនថ្វាយដល់ព្រះតថាគត ។ គ្រានោះ ជីវកកោមារភច្ចបាន អប់ផ្កាឧប្បល ៣ ក្តាប់ ជាមួយនឹងថ្នាំទាំងឡាយផ្សេងៗ រួចហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បង្អោនថ្វាយផ្កាឧប្បលមួយក្តាប់ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ហិតផ្កាឧប្បលមួយក្តាប់ដំបូងនេះ ផ្កាឧប្បលនេះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគបាន ១០ ដង រួចបង្អោនថ្វាយផ្កាឧប្បលក្តាប់ទី ២ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ហិតផ្កាឧប្បលក្តាប់ទី ២ នេះ ផ្កាឧប្បលនេះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគបាន ១០ ដង រួចបង្អោនថ្វាយផ្កាឧប្បលក្តាប់ទី ៣ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ហិតផ្កាឧប្បលក្តាប់ទី ៣ នេះ ផ្កាឧប្បលនេះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគបាន ១០ ដង រួមកិច្ចដែលបញ្ចុះថ្នាំព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រូវជា ៣០ ដងគត់ ដោយអាការៈយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចបានថ្វាយថ្នាំបញ្ចុះ ៣០ ដងគត់ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណ ហើយថយចេញទៅ ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចកាលចេញទៅដល់ខ្លោងទ្វារហើយ ក៏មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ថ្នាំបញ្ចុះទាំង ៣០ ដងគត់ អាត្មាអញបានថ្វាយដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ព្រះកាយរបស់ព្រះតថាគតដែលក្រាស់ដោយទោស ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគគ្រប់

៣០ ដងគត់ក៏ទេ មុខជានឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រឹមតែ ២៩ ដង ម្យ៉ាងទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានបញ្ចុះថ្នាំហើយ មុខជានឹងស្រង់ទឹក ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលបានស្រង់ទឹកហើយម្តងទៀត រួមជាការបញ្ចុះថ្នាំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៣០ ដងគត់ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានជ្រាបសេចក្តីរិះគិតនៃចិត្តរបស់ជីវកកោមារភច្ចដោយព្រះទ័យហើយ ទើបទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមកក្នុងពេលនោះថា នែអានន្ទ កាលជីវកកោមារភច្ចចេញទៅដល់ក្រៅខ្លោងទ្វារហើយ ក៏មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ថ្នាំបញ្ចុះ ៣០ ដងគត់ អាត្មាអញបានថ្វាយដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគរួចហើយ កាយរបស់ព្រះតថាគតក្រាស់ដោយទោស ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះមានព្រះភាគគ្រប់ ៣០ ដងគត់ក៏ទេ មុខជានឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគបានត្រឹមតែ ២៩ ដង ម្យ៉ាងទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានបញ្ចុះហើយ មុខជានឹងស្រង់ទឹក ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលបានស្រង់ទឹកហើយម្តងទៀត រួមជាការបញ្ចុះថ្នាំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៣០ ដងគត់ដោយអាការយ៉ាងនេះ នែអានន្ទ បើដូច្នោះអ្នកចូរចាត់ចែងទឹកក្តៅឡើង ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុបានទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ព្រះករុណាម្ចាស់ ហើយក៏បានចាត់ចែងទឹកក្តៅ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ជីវកកោមារភច្ចអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបទូលព្រះ

ដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានបញ្ចុះថ្នាំហើយឬនៅ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តបថា នែជីវកៈ តថាគតបានបញ្ចុះថ្នាំហើយ ។ ជីវកកោមារភច្ចក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលខ្ញុំព្រះអង្គចេញទៅដល់ក្រៅខ្លោងទ្វារហើយ ក៏មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ថ្នាំបញ្ចុះចំនួន ៣០ ដងគត់ អាត្មាអញបានថ្វាយដល់ព្រះមានព្រះភាគរួចហើយ កាយរបស់ព្រះតថាគតក្រាស់ដោយទោស ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះមានភាគ ៣០ ដងគត់ក៏ទេ មុខជានឹងបញ្ចុះព្រះមានព្រះភាគ បានត្រឹមតែ ២៩ ដង ម្យ៉ាងទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ចុះថ្នាំរួចហើយ មុខជានឹងស្រង់ទឹក ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលស្រង់ទឹករួចហើយម្តងទៀត រួមជាការបញ្ចុះថ្នាំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៣០ ដងគត់ ដោយអាការយ៉ាងនេះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្រង់ទឹកចុះ សូមព្រះសុគតទ្រង់ស្រង់ទឹកចុះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្រង់ទឹកក្តៅ ហើយថ្នាំនោះក៏បានបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលបានស្រង់ទឹកហើយម្តងទៀត រួមជាការបញ្ចុះថ្នាំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៣០ ដងគត់យ៉ាងនេះ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចបានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាយរបស់ព្រះមានព្រះភាគ តាំងនៅជាប្រក្រតីដរាបណាហើយ នឹងបានចម្រើនដោយដុំព្រះមំសៈដរាបនោះ ។ វេលានោះ មិនយូរប៉ុន្មានកាយរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏បានជាប្រក្រតីវិញ ។ ខណៈនោះ ជីវកកោមារភច្ចបាននាំយកសំពត់សិវេយ្យកៈ[១]

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

មួយគូនោះចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ ជីវកកោមារភច្ចអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបទូលព្រះមានព្រះភាគដោយពាក្យថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គសូមពរមួយចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា នែជីវកៈ ព្រះតថាគតទាំងឡាយមានពរកន្លងហើយ ។ ជីវកកោមារភច្ចទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស អំពើណាគួរផង មិនមានទោសផង (ខ្ញុំព្រះអង្គសូមចំពោះអំពើនោះ) ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នែជីវកៈ អ្នកចូរនិយាយមកចុះ ។ ជីវកកោមារភច្ចទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ព្រះមានព្រះភាគក្តី ភិក្ខុសង្ឃក្តី តែងតែទ្រទ្រង់សំពត់បង្សុកូល សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សំពត់សិវេយ្យកៈ ១ គូនេះហើយដែលព្រះបាទបជ្ជោតបញ្ជូនមកឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គ ជាសំពត់លើសលុបប្រសើរ ជាប្រធានខ្ពង់ខ្ពស់ ក្រៃលែងជាងសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងគូនៃសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងរយនៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងពាន់នៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងសែននៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ទទួលយកសំពត់សិវេយ្យកៈ ១ គូ របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមទ្រង់អនុញ្ញាតគហបតិចីវរដល់ភិក្ខុសង្ឃផង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ព្រមទទួលយកសំពត់សិវេយ្យកៈ ១ គូ ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ជីវកកោមារភច្ច ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារភច្ចកាលដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាច

ហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថាហើយក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ថយចេញទៅ ។ គ្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាក្នុងវេលានោះ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវគហបតិ-ចីវរ ភិក្ខុណាប្រាថ្នា (បង្សុកូល) ភិក្ខុនោះចូរទ្រទ្រង់សំពត់បង្សុកូលចុះ ភិក្ខុណាប្រាថ្នា (គហបតិចីវរ) ភិក្ខុនោះចូរត្រេកអរនឹងគហបតិចីវរចុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត តថាគតពោលសរសើរសេចក្តីសន្តោសដោយបច្ច័យណាមួយ (តាមមានតាមបាន) ។

[៤២] ពួកមនុស្សក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ បានឮដំណឹងថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតគហបតិចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយហើយ ។ មនុស្សទាំងនោះក៏មានចិត្តរីករាយស្រស់ស្រាយឡើងថា យើងមុខជានឹងបានឲ្យទាន មុខជានឹងបានធ្វើបុណ្យក្នុងកាលនេះឯង ចាប់ដើមតាំងពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានអនុញ្ញាតគហបតិចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះមានចីវរច្រើនពាន់កើតឡើងតែក្នុង ១ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ។ ពួកមនុស្សដែលនៅក្នុងជនបទ បានឮដំណឹងថា គហបតិចីវរព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បានអនុញ្ញាតដល់ភិក្ខុទាំងឡាយហើយ ។ មនុស្សទាំងនោះក៏មានចិត្តរីករាយស្រស់ស្រាយឡើងថា យើងមុខជានឹងបានឲ្យទាន មុខជានឹងបានធ្វើបុណ្យក្នុងកាលនេះឯង ចាប់ដើមតាំងពីព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បានអនុញ្ញាតគហបតិចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ សូម្បីតែក្នុងជនបទ ក៏មានចីវរច្រើនពាន់កើតឡើងតែក្នុង ១ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ។

[៤៣] សម័យនោះឯង សំពត់បាវារ[១] កើតឡើងដល់សង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់បាវារ ។ សំពត់បាវារធ្វើពីសូត្របានកើតឡើង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់បាវារដែលគេធ្វើពីសូត្រ ។ សំពត់កោជវៈ[២] បានកើតឡើង ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់កោជវៈ ។

ភាណវារជាដំបូង ចប់

[៤៤] សម័យនោះឯង ស្តេចក្នុងដែនកាសី បានបញ្ជូនសំពត់កម្ពលមានតម្លៃកន្លះពាន់ (៥០០ កហាបណៈ) គឺប្រហែលនឹងវត្ថុទាំងឡាយដែលមានតម្លៃកន្លះពាន់ដែរ ទៅឲ្យជីវកកោមារភច្ច ។ វេលានោះ ជីវកកោមារភច្ចក៏បាននាំយកសំពត់កម្ពលមានតម្លៃកន្លះពាន់នោះ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ជីវកកោមារភច្ចលុះអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សំពត់កម្ពលមានតម្លៃកន្លះពាន់របស់ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ ប្រហែលនឹងវត្ថុទាំងឡាយដែលមានតម្លៃកន្លះពាន់ដែរ ស្តេចកាសីបានបញ្ជូនមកប្រទាន សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលយកសំពត់កម្ពល

១- សំពត់បែបយ៉ាងល្អដែលគេធ្វើមានលាយដោយរោមសត្វដ៏ទន់ ។

២- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំព្រះអង្គអស់កាលជាអង្វែង (តទៅ) ។ ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ទ្រង់ទទួលយកសំពត់កម្ពល ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ជីវកកោមារភច្ច ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ។ លំដាប់នោះ ជីវក-កោមារភច្ចកាលដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណហើយថយចេញទៅ ។ គ្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាក្នុងពេលនោះ ហើយទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវសំពត់កម្ពល ។

[៨៥] សម័យនោះឯង មានចីវរល្អ និងមិនល្អកើតឡើងដល់សង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ចីវរដូចម្តេចដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតចីវរដូចម្តេច ដែលព្រះមានព្រះភាគមិនអនុញ្ញាត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតចីវរ ៦ យ៉ាង គឺចីវរដែលធ្វើដោយសម្បកឈើ ១ ចីវរដែលធ្វើដោយកប្បាស ១ ចីវរដែលធ្វើដោយសូត្រ ១ ចីវរដែលធ្វើដោយរោមសត្វ (វៀរលែងតែសក់ ឬរោមមនុស្សចេញ) ១ សំពត់ដែលធ្វើដោយសម្បកធ្មៃ ១ សំពត់ដែលធ្វើលាយដោយវត្ថុ ៥ យ៉ាងខាងដើម ១ ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុណាគ្រេកអរនឹងគហបតិ

ចីវរ ភិក្ខុទាំងនោះក៏វង្វៀស មិនត្រេកអរនឹងសំពត់បង្សុកូលឡើយ ព្រោះគិតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតតែចីវរមួយ មិនបានអនុញ្ញាតចីវរពីរទេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលត្រេកអរនឹងគហបតិចីវរហើយ ត្រេកអរនឹងសំពត់បង្សុកូលផងក៏បាន ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ម្យ៉ាងទៀត តថាគតសរសើរសេចក្តីសន្តោសដោយចីវរទាំងពីរយ៉ាងនោះ ។

[៤៦] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុច្រើនរូបដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយក្នុងកោសលជនបទ ។ ពួកភិក្ខុខ្លះដើរទៅកាន់ព្រៃស្មសានដើម្បីនឹងបង្សុកូល ភិក្ខុពួកខ្លះមិនបានរង់ចាំឡើយ ។ ពួកភិក្ខុណាដើរទៅកាន់ព្រៃស្មសានដើម្បីនឹងបង្សុកូល ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានសំពត់បង្សុកូលទាំងឡាយ ។ ពួកភិក្ខុណាដែលមិនបានរង់ចាំ ភិក្ខុទាំងនោះក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ចូរលោកទាំង-ឡាយឲ្យចំណែកមកយើងខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏និយាយយ៉ាងនេះវិញថា នែអាវុសោ យើងមិនឲ្យចំណែកដល់លោកទាំងឡាយទេ (បើលោកទាំងឡាយចង់បានសំពត់បង្សុកូល) ហេតុដូចម្តេច បានជាលោកទាំងឡាយ មិនរង់ចាំយើង ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលមិនប្រាថ្នានឹងឲ្យ ក៏កុំឲ្យនូវចំណែកដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមិនរង់ចាំបាន ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុច្រើនរូប ដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយក្នុងកោសលជនបទ ។

ភិក្ខុពួកខ្លះដើរទៅកាន់ព្រៃស្មសាន ដើម្បីនឹងបង្សុកូល ភិក្ខុពួកខ្លះបានរង់ចាំ ។ ពួកភិក្ខុណាចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសានដើម្បីបង្សុកូល ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានសំពត់បង្សុកូល ។ ពួកភិក្ខុណាដែលរង់ចាំ ភិក្ខុទាំងនោះក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ចូរលោកទាំងឡាយឲ្យចំណែកមកយើងខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះពោលតបវិញយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ យើងមិនឲ្យចំណែកដល់លោកទាំងឡាយទេ ហេតុម្តេច បានជាលោកទាំងឡាយមិនចូលទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលទុកជាមិនចង់ឲ្យក៏ត្រូវឲ្យចំណែកដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលរង់ចាំ ។ សម័យនោះឯង មានពួកភិក្ខុច្រើនរូបដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ ក្នុងកោសលជនបទ ។ ភិក្ខុពួកខ្លះ ដើរចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសានជាមុន ដើម្បីបង្សុកូល ភិក្ខុពួកខ្លះដើរចូលទៅខាងក្រោយ ។ ពួកភិក្ខុណាដែលដើរចូលទៅព្រៃស្មសានមុន ដើម្បីបង្សុកូល ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានសំពត់បង្សុកូល ។ ពួកភិក្ខុណា ចូលទៅក្រោយ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ឥតបានឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ លោកទាំងឡាយចូរឲ្យចំណែកដល់យើងខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ និយាយយ៉ាងនេះវិញថា នែអាវុសោ យើងមិនបានឲ្យចំណែកដល់លោកទេ ហេតុអ្វី បានជាលោកទាំង-ឡាយដើរចូលទៅក្រោយគេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលមិនចង់ឲ្យ ក៏កុំបាច់ឲ្យនូវចំណែកដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែល

ដើរទៅក្រោយគេ ។ សម័យនោះឯង មានពួកភិក្ខុច្រើនរូបដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយក្នុងកោសលជនបទ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានដើរចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសាន ដើម្បីបង្សុកូលព្រមគ្នា ។ ពួកភិក្ខុខ្លះបានសំពត់បង្សុកូល ភិក្ខុពួកខ្លះមិនបាន ។ ពួកភិក្ខុណាដែលមិនបាន ភិក្ខុទាំងនោះក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ លោកទាំងឡាយចូរឲ្យចំណែកមកយើងខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះវិញថា នែអាវុសោ យើងមិនឲ្យចំណែកដល់លោកទាំងឡាយទេ ហេតុអ្វី បានជាលោកមិនបាននឹងគេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលទុកជាមិនចង់ឲ្យ ក៏ត្រូវឲ្យចំណែកដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសានព្រមគ្នា ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុច្រើនរូបដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយក្នុងកោសលជនបទ ។ ភិក្ខុទាំងនោះបានធ្វើកតិកា (ប្តេជ្ញា) នឹងគ្នារួចហើយ ក៏ចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសានដើម្បីបង្សុកូល ។ ភិក្ខុពួកខ្លះបានសំពត់បង្សុកូល ភិក្ខុពួកខ្លះមិនបាន ។ ពួកភិក្ខុណាដែលមិនបាន ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ លោកទាំងឡាយ ចូរឲ្យចំណែកមកយើងខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះវិញថា នែអាវុសោ យើងមិនឲ្យចំណែកដល់លោកទាំងឡាយទេ ហេតុអ្វី បានជាលោកមិនបាននឹងគេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលទុកជាមិនចង់ឲ្យ ក៏ត្រូវឲ្យចំណែកដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលធ្វើកតិកា (ប្តេជ្ញា) គ្នាហើយ ចូលទៅកាន់

ព្រៃស្មសាន ។

[៤៧] សម័យនោះឯង ពួកមនុស្សបាននាំយកចីវរមកកាន់អារាម ។ មនុស្សទាំងនោះកាលមិនបានភិក្ខុណាមួយទទួលចីវរ ក៏ត្រឡប់នាំយកចីវរទៅវិញ ។ ឯចីវរក៏កើតតិចៗ ទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសន្មតភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ឲ្យជាអ្នកទទួលចីវរ គឺភិក្ខុមិនបានលុះឆន្ទាគតិ ១ មិនបានលុះទោសាគតិ ១ មិនបានលុះមោហាគតិ ១ មិនបានលុះភយាគតិ ១ ដឹងនូវចីវរដែលខ្លួនបានទទួលនឹងមិនបានទទួល ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវសង្ឃសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវអង្វរករភិក្ខុជាមុនលុះអង្វរកររួចហើយ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលត្រូវញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកទទួលចីវរចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទទួលចីវរ ។ ការសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទទួលចីវរ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាហើយ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នកទទួលចីវរហើយ ។ ការសន្មតនេះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀមនៅ

យ៉ាងនេះ ។

[៤៨] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុអ្នកទទួលចីវរ បានទទួលចីវរទុកចោលក្នុងទីនោះឯង ហើយចៀសចេញទៅ ។ ចីវរក៏វិនាសទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃសន្មតភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ឲ្យជាអ្នកទុកដាក់ចីវរ គឺភិក្ខុដែលមិនលុះឆន្ទាគតិ ១ មិនលុះទោសាគតិ ១ មិនលុះមោហាគតិ ១ មិនលុះភយាគតិ ១ ដឹងនូវចីវរដែលខ្លួនបានទុកដាក់ហើយ និងមិនទាន់បានទុកដាក់ហើយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវសង្ឃសន្មតយ៉ាងនេះ ត្រូវសង្ឃអង្វរករភិក្ខុជាមុន លុះអង្វរកររួចហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទុកដាក់ចីវរ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកទុកដាក់ចីវរ ។ ការសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទុកដាក់ចីវរ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម (បើ) មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នកទុកដាក់ចីវរហើយ ។ ការសន្មតនេះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀម

នៅយ៉ាងនេះ ។

[៤៩] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុអ្នកទុកដាក់ចីវរ ទុកចីវរក្នុងមណ្ឌប (បារាំ) ខ្លះ ក្រោមម្លប់ឈើខ្លះ ទៀបយុរស្បូវខ្លះ ក្នុងទីកណ្ដាលវាលខ្លះ ។ ពួកសត្វកណ្ដុរខ្លះ ពួកសត្វកណ្ដៀរខ្លះ ក៏កាត់ចីវរទាំងនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បើ) សង្ឃប្រាថ្នានៅទីណា គឺវិហារក្ដី ប្រាសាទមានសណ្ឋានដូចស្លាបគ្រុឌក្ដី ប្រាសាទវែងក្ដី ប្រាសាទមានដំបូលត្រនិលក្ដី គុហាក្ដី ក៏តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃសន្មតនៅទីនោះឲ្យជាឃ្លាំងបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយគួរសង្ឃសន្មតយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរសន្មតវិហារឈ្មោះនេះ ឲ្យជាឃ្លាំងបាន ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតវិហារឈ្មោះនេះ ឲ្យជាឃ្លាំងហើយ ។ ការសន្មតវិហារឈ្មោះនេះឲ្យជាឃ្លាំង គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ វិហារឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសន្មតឲ្យជាឃ្លាំងហើយ ។ ការសន្មតគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

[៥០] សម័យនោះឯង ចីវរក្នុងឃ្លាំងរបស់សង្ឃឥតមានលោកណា

គ្រប់គ្រងរក្សាឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសន្មតភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្លាំង គឺភិក្ខុដែលមិនលុះឆន្ទាគតិ ១ មិនលុះទោសាគតិ ១ មិនលុះមោហាគតិ ១ មិនលុះភយាគតិ ១ ដឹងនូវរបស់ដែលខ្លួនបានគ្រប់គ្រងរក្សាហើយ និងមិនទាន់បានគ្រប់គ្រងរក្សា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវអង្វរករភិក្ខុជាមុន លុះអង្វរករហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្លាំង ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្លាំង ។ ការសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្លាំង គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្លាំងហើយ ។ ការសន្មតនេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

[៥១] សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបណ្តេញភិក្ខុអ្នករក្សាឃ្លាំងឲ្យចៀសចេញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មាន

ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវបណ្តេញ[១] ភិក្ខុអ្នករក្សាឃ្លាំងចេញទេ ភិក្ខុណាបណ្តេញ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៥២] សម័យនោះឯង ចីវរក្នុងឃ្លាំងរបស់សង្ឃក៏សម្បូណ៌ឡើង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃដែលនៅជួបជុំគ្នា[២] ចែកចីវរបាន ។ គ្រានោះឯង សង្ឃទាំងពួងកាលចែកចីវរក៏បានធ្វើនូវសេចក្តីកោលាហលឡើង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃសន្មតភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ឲ្យជាអ្នកចែកចីវរបាន គឺភិក្ខុដែលមិនលុះឆន្ទាគតិ ១ មិនលុះទោសាគតិ ១ មិនលុះមោហាគតិ ១ មិនលុះភយាគតិ ១ ដឹងនូវរបស់ដែលខ្លួនបានចែកហើយ និងមិនទាន់បានចែក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវអង្វរករភិក្ខុជាមុន លុះអង្វរកររួចហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកចែកចីវរ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកចែកចីវរ ។ ការសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជា

១- បុគ្គលដែលមិនត្រូវបណ្តេញ សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

២- បានដល់ សង្ឃដែលនៅក្នុងឧបចារសីមាជាមួយគ្នា ។

អ្នកចែកចីវរ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នកចែកចីវរហើយ ។ ការសន្មតនេះគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ វេលានោះ ពួកភិក្ខុអ្នកចែកចីវរ មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា យើងគួរចែកចីវរដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុជ្រើសរើស (ចីវរ) ជាមុន ហើយស្ទង់មើល (តម្លៃ) ហើយលៃលកចីវរដែលមានសណ្ឋានតូចធំ ថ្លៃច្រើនតិច (ឲ្យមានចំណែកស្មើគ្នា) ហើយរាប់ភិក្ខុ ហើយចងចីវរឲ្យជាពួកៗ រួចសឹមតម្កល់ទុកនូវចំណែកនៃចីវរ ។ វេលានោះ ពួកភិក្ខុអ្នកចែកចីវរមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា យើងត្រូវឲ្យចំណែកចីវរដល់ពួកសាមណេរដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យចំណែកពាក់កណ្តាលដល់ពួកសាមណេរ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងឆ្លងស្ទឹង ឬឆ្លងផ្លូវឆ្ងាយហើយចង់បានចំណែករបស់ខ្លួន (ជាប់ទៅផង) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុឲ្យចំណែករបស់ខ្លួន (គឺរបស់ភិក្ខុអ្នកឆ្លងស្ទឹង) ដល់ភិក្ខុអ្នក

ធ្ងន់ (ស្ទើន ឬផ្ទូវធ្ងាយ) ចុះ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបមានសេចក្ដីប្រាថ្នានឹងធ្ងន់ស្ទើន ឬធ្ងន់ផ្ទូវធ្ងាយ ចង់បានចំណែកថ្លៃច្រើនជាងគេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើកប្បិយកណ្ឌគេបានឲ្យហើយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុឲ្យចំណែកដ៏ច្រើនចុះ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុអ្នកចែកចីវរ មានសេចក្ដីរិះគិតដូច្នេះថា យើងត្រូវឲ្យចំណែកចីវរដូចម្ដេចហ្ន៎ យើងត្រូវឲ្យចំណែកចីវរដោយលំដាប់ភិក្ខុដែលមកឬៗ នឹងត្រូវឲ្យចំណែកចីវរតាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើចីវរខ្វះហើយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទាំងឡាយញ៉ាំង ភិក្ខុឲ្យត្រេកអរសិន ហើយសឹមធ្វើការបោះស្លាក ។

[៥៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយជ្រលក់ចីវរដោយអាចម៍គោខ្លះ ដោយដីស្អិតមានពណ៌លឿងខ្លះ ។ ចីវរនោះក៏មានពណ៌មិនល្អ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទឹកជ្រលក់ ៦ យ៉ាង គឺទឹកជ្រលក់កើតពីមើម ១ ទឹកជ្រលក់កើតពីដើម ១ ទឹកជ្រលក់កើតពីសម្បក ១ ទឹកជ្រលក់កើតពីស្លឹក ១ ទឹកជ្រលក់កើតពីផ្កា ១ ទឹកជ្រលក់កើតពីផ្លែ ១ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយជ្រលក់ចីវរដោយទឹកត្រជាក់ ។ ចីវរនោះក៏មានក្លិនមិនល្អ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវថ្នាំងជ្រលក់តូច ដើម្បីដាំទឹកជ្រលក់ ។ ទឹកជ្រលក់ក៏ផុលឡើង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យបងប្រទាស[១] ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយមិនដឹងទឹកជ្រលក់ឆ្អិនហើយ ឬនៅមិនទាន់ឆ្អិន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យបន្តក់[២] តំណក់ទឹកលើទឹកក៏បាន លើខ្នងក្រចកក៏បាន ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយកាលដាក់ទឹកជ្រលក់ក៏ទន្ទិចនឹងថ្នាំងៗក៏បែកទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវបោយសម្រាប់ដងទឹកជ្រលក់ដែលមានដង ។ សម័យនោះឯង ភាជន៍សម្រាប់ដាក់ទឹកជ្រលក់របស់ភិក្ខុទាំងឡាយមិនទាន់មាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវថ្នាំងសម្រាប់ដាក់ទឹកជ្រលក់ និងក្អមសម្រាប់ដាក់ទឹកជ្រលក់ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយគក់ចីវរក្នុងថាសខ្លះ ក្នុងបាត្រខ្លះ ។ ចីវរក៏ដាច់ដាចអស់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវស្នូកសម្រាប់

១- គឺដាក់ឈើតាពងនៅមាត់ថ្នាំង ដើម្បីកុំឲ្យគ្រឿងជ្រលក់ មានចំណាំងឈើជាដើម ផុលឡើងបាន ។ ២- បើទឹកដែលដាំពុះហើយ យកទៅបន្តក់លើភាជនៈទឹក (ដវែ) ក៏មិនសាយចេញរហ័ស ឬបន្តក់លើខ្នងក្រចកក៏ដូច្នោះដែរ (អដ្ឋកថា) ។

ជ្រលក់ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយត្រដាងហាលចីវរលើផែនដី ចីវរ ក៏ប្រឡាក់ដោយអាចម៍ដី ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតនូវកម្រាលស្មៅ ។ កម្រាលស្មៅ ពួកសត្វកណ្តៀរកោរអស់ទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវឈើស្នួសម្រាប់ហាល ចីវរ និងខ្សែស្បៀង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយពាក់ចីវរចំទីពាក់កណ្តាល ទឹកជ្រលក់ ក៏ហៀរចុះទៅតាមជាយទាំងពីរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យចងត្រង់ជាយចីវរ ។ ជាយចីវរក៏ទក់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវខ្សែសម្រាប់ចងជាយចីវរ ។ ទឹកជ្រលក់ក៏ ហៀរទៅតាមជាយម្ខាង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យជ្រលក់ចីវរដែលប្រែត្រឡប់ឲ្យសព្វគ្រប់ ម្យ៉ាងទៀត កាលបើតំណក់ទឹក មិនទាន់ដាច់អស់ទេ ភិក្ខុកុំអាលដើរចេញឡើយ ។ សម័យនោះឯង ចីវរជិត ខ្វាំងពេក ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យត្រាំចីវរនៅ ក្នុងទឹក (ទទេ) ។ សម័យនោះឯង ចីវរក៏មានសាច់រឹង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ

ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យគក់ចីវរដោយដៃ ។

[៥៤] សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុប្រើប្រាស់ចីវរមិនបានកាត់ទេទ្រង់ចីវរជ្រលក់ដោយទឹកចត់មានពណ៌ដូចភ្លុក ។ មនុស្សទាំងឡាយ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ មិនត្រូវប្រើប្រាស់ចីវរដែលមិនបានកាត់ទេ ភិក្ខុណាប្រើប្រាស់ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៥៥] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះដោយសមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យ ហើយក៏ទ្រង់យាងចេញទៅកាន់ចារិក ក្នុងទក្ខិណាគិរីជនបទ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឃើញស្រែអ្នកដែនមគធៈមានសណ្ឋានជាស្រែមានជ្រុងបួន មានសណ្ឋានជាស្រែមានភ្លឺវែង ដោយបណ្តោយផង ទទឹងផង មានសណ្ឋានជាស្រែមានភ្លឺខ្លី ក្នុងចន្លោះៗ មានសណ្ឋានជាបួនជ្រុងដោយមានភ្លឺខ្លីបាញ់រត់គ្នា លុះទ្រង់ទតឃើញហើយ ក៏ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុថា នែអានន្ទ អ្នកឃើញស្រែអ្នកដែនមគធៈ មានសណ្ឋានជាស្រែមានជ្រុងបួន មានសណ្ឋានជាស្រែ មានភ្លឺវែងដោយបណ្តោយផង ទទឹងផងមានសណ្ឋានជាស្រែមានភ្លឺខ្លី ក្នុងចន្លោះៗ មានសណ្ឋានជាបួនជ្រុង ដោយមានភ្លឺខ្លីបាញ់រត់គ្នាឬទេ ។ ព្រះអានន្ទក្រាបបង្គំទូលថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរថា នែអានន្ទ អ្នកអាចចាត់ចែងចីវរបែបនេះ

ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយបានឬទេ ។ ព្រះអានន្ទក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចធ្វើបាន ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងទក្ខិណាគិរីជនបទ គួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យហើយ ក៏ទ្រង់យាងត្រឡប់មកក្រុងរាជគ្រឹះវិញ ។ ខណៈនោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុក៏បានចាត់ចែងចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយជាច្រើនរូប រួចហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទតចីវរ ដែលខ្ញុំព្រះអង្គបានចាត់ចែងហើយចុះ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ធ្វើនូវធម្មីកថាក្នុងវេលានោះ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានន្ទ ជាបណ្ឌិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានន្ទ មានប្រាជ្ញាច្រើន ព្រោះថាពាក្យដែលតថាគតពោលហើយដោយសង្ខេប អានន្ទអាចដឹងសេចក្ដីដោយពិស្ដារបាន ហើយចេះធ្វើសំពត់ឈ្មោះកុសិផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះអឌ្ឍកុសិផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះមណ្ឌលៈផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះអឌ្ឍមណ្ឌលៈផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះវិវដ្ដៈផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះអនុវិវដ្ដៈផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះគីវេយ្យកៈផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះជង្ឃេយ្យកៈផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះពាហន្តៈផង ហើយសំពត់នោះ អានន្ទ ក៏បានកាត់ដាច់ ឲ្យសៅហ្មងដោយមុខកាំបិត ឲ្យសមគួរដល់សមណៈ ឲ្យជារបស់មិនគួរប្រាថ្នាដល់ពួកចោរជាសត្រូវ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសង្ឃាដិកាត់ ឧត្តរាសង្គៈកាត់ អន្តរវាសកៈកាត់ ។

[៥៦] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ គង់ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះគួរដល់ពុទ្ធ

អចិរាស្រ័យ ហើយក៏ទ្រង់ចៀសទៅកាន់ចារិកក្រុងវេសាលី ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ ជាចន្លោះក្រុងរាជគ្រឹះ និងចន្លោះក្រុងវេសាលី ក៏បានទតឃើញភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនរូប មានចីវរវេចជាសម្ពាយ បានដាក់ផ្នត់ចីវរលើក្បាលខ្លះ ដាក់ផ្នត់ចីវរលើ-កខ្លះ ដាក់ផ្នត់ចីវរលើចង្កេះខ្លះដើរមក លុះទតឃើញហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់រិះគិតយ៉ាងនេះថា ពួកមោឃ-បុរសទាំងនេះវិលមករកសេចក្តីលោភក្នុងចីវរឆាប់រហ័សណាស់ បើដូច្នោះ គួរតថាគតចងសីមាតាំងទុកនូវខេត្តដែនក្នុងចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ ទើបបានដល់ទៅក្រុងវេសាលី ។ បានឮថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងគោតមចេតិយ ទៀបក្រុងវេសាលីនោះ ។ សម័យនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ចីវរតែមួយ គង់នៅក្នុងទីកណ្តាលវាលក្នុងវេលាយប់ ក្នុងសម័យមានទឹកសន្សើមធ្លាក់ចុះ ក្នុងរាត្រីទាំងឡាយដែលត្រជាក់នៅក្នុងហេមន្តរដូវ ស្ថិតនៅជាចន្លោះនៃខែមាឃ និងខែផល្គុន[១] ព្រះអង្គក៏មិនរងាឡើយ លុះបឋមយាមកន្លងទៅហើយ ទើបព្រះអង្គរងា ហើយព្រះអង្គទ្រង់ចីវរជាគម្រប់ពីរ ព្រះអង្គក៏បាត់រងាទៅ លុះមជ្ឈិមយាមកន្លងទៅហើយ ទើបព្រះអង្គរងា ហើយព្រះអង្គទ្រង់ដណ្តប់ចីវរជាគម្រប់បី ព្រះអង្គក៏បាត់រងាទៀត លុះបច្ឆិមយាមកន្លងទៅហើយ កាលអរុណរះឡើង រាត្រីក៏ភ្លឺព្រៀងៗ ទើបព្រះអង្គរងា ព្រះអង្គទ្រង់ដណ្តប់ចីវរជា

១- វិមតិវិនោទនីដីកាថា រាត្រី ៨ គឺខាងចុងនៃខែមាឃ ៤ រាត្រី ខាងដើមខែផល្គុន ៤ រាត្រី ហៅថា រាត្រីនៅជាចន្លោះនៃខែមាឃ និងខែផល្គុន ។

គម្រប់ ៤ ព្រះអង្គក៏បាត់រងាទៅ ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់រិះគិតដូច្នេះថា ក្នុងធម្មវិន័យនេះ កុលបុត្រទាំងឡាយណាដែលជាអ្នករងាជាប្រក្រតី ជាអ្នកខ្លាចរងា កុលបុត្រទាំងនោះក៏អាចញុំាងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយចីវរបីបាន បើដូច្នេះ គួរតថាគតចងសីមាហើយតាំងទុកនូវខេត្តដែនក្នុងចីវរ ហើយអនុញ្ញាតចីវរបីដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើនូវធម្មីកថាក្នុងវេលានោះ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងកាលនេះ តថាគតបានដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ ជាចន្លោះក្រុងរាជគ្រឹះ និងចន្លោះក្រុងវេសាលីហើយ ឃើញភិក្ខុច្រើនរូប មានចីវរវេចជាសម្ពាយ ដាក់ផ្ទត់ចីវរលើក្បាលខ្លះ ដាក់ផ្ទត់ចីវរលើ-កខ្លះ ដាក់ផ្ទត់ចីវរលើចង្កេះខ្លះ ដើរមក លុះឃើញហើយ តថាគតក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ពួកមោឃបុរសទាំងនេះវិលមករកសេចក្តីលោភ ក្នុងចីវរឆាប់ពេកណាស់ បើដូច្នេះ គួរតថាគតចងសីមាតាំងទុកនៅខេត្តដែន ក្នុងចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងកាលនេះតថាគតទ្រង់ចីវរតែមួយ អង្គុយនៅក្នុងទីកណ្តាលវាល ក្នុងវេលាយប់ ក្នុងសម័យមានទឹកសន្សើមធ្លាក់ចុះ ក្នុងរាត្រីទាំងឡាយដែលត្រជាក់ នៅក្នុងហេមន្តរដូវ ស្ថិតនៅចន្លោះនៃខែមាឃ និងខែផល្គុន តថាគតក៏មិនរងាឡើយ លុះបឋមយាមកន្លងទៅហើយ ទើបតថាគតរងា តថាគតបានដណ្តប់ចីវរជាគម្រប់ពីរ តថាគតក៏បាត់រងាទៅ លុះមជ្ឈិម-យាមកន្លងទៅហើយ ទើបតថាគតរងា តថាគតបានដណ្តប់ចីវរជាគម្រប់បី ទើបតថាគតបាត់រងាទៅ លុះបច្ឆិមយាមកន្លងទៅហើយ អរុណរះឡើង រាត្រី

ក៏ភ្លឺព្រៀងៗ ទើបតថាគតរងា តថាគតបានដណ្តប់ចីវរជាគម្រប់បួន តថាគត ក៏បាត់រងាទៅ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ក្នុងធម្មវិន័យនេះ កុលបុត្រទាំងឡាយណាជាអ្នករងា ជាប្រក្រតី ជាអ្នកខ្លាចរងា កុលបុត្រទាំងនោះអាចញុំាងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយចីវរបី បើដូច្នោះ គួរតថាគតចងសីមាតាំងទុកនូវខេត្តដែនក្នុងចីវរ គួរអនុញ្ញាតចីវរបីដល់ភិក្ខុទាំង-ឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតចីវរបី គឺសង្ឃាដិពីរជាន់ ឧត្តរាសង្គៈ (ចីពរ) មួយជាន់ ស្បង់មួយជាន់ ។

[៥៧] សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុដឹងថា ចីវរ ៣ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតរួចហើយៗ ក៏នាំគ្នាចូលទៅកាន់ស្រុកដោយចីវរ ៣ ដទៃទៀត នៅក្នុងវត្តដោយចីវរ ៣ ដទៃទៀត ចុះទៅកាន់កំពង់ជាទីស្រង់ទឹកដោយចីវរ ៣ ដទៃទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនសមបើនឹងទ្រទ្រង់អតិរេកចីវរសោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាក្នុងពេលនោះ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រទ្រង់អតិរេកចីវរទេ ភិក្ខុណាទ្រទ្រង់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវវិន័យធរឲ្យធ្វើតាមធម៌ ។ សម័យនោះ អតិរេកចីវរបានកើតដល់ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ។ ឯព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុប្រាថ្នាប្រគេនចីវរនោះទៅព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ។ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ក៏គង់នៅឯក្រុងសាកេត ។ វេលា

នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ព្រះមានព្រះភាគ បាន បញ្ញត្តថា ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រទ្រង់អតិរេកចីវរទេ ក៏ឯអតិរេកចីវរនេះកើតឡើងដល់ អាត្មាអញហើយ តែអាត្មាអញចង់ប្រគេនចីវរនេះទៅព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ឥឡូវព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុគង់នៅឯក្រុងសាកេត តើអាត្មាអញត្រូវប្រតិបត្តិ ដូចម្តេច ។ ខណៈនោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា នែអានន្ទ ចុះសារីបុត្តនៅយូរ ប៉ុន្មានថ្ងៃទៀតទើបបានមក ។ ព្រះអានន្ទក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះ ភាគ ព្រះសារីបុត្តមុខជានឹងមកក្នុងថ្ងៃទី ៩ ឬក្នុងថ្ងៃទី ១០ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាក្នុងវេលានោះ រួចទ្រង់ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុទាំង-ឡាយទ្រទ្រង់អតិរេកចីវរកំណត់ត្រឹម ១០ ថ្ងៃ ។ សម័យនោះ អតិរេកចីវរ កើតឡើងដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ វេលានោះ ភិក្ខុទាំងឡាយមានសេចក្តីត្រិះរិះ ដូច្នេះថា យើងគួរប្រតិបត្តិក្នុងអតិរេកចីវរដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាប បង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យវិកប្បអតិរេកចីវរទុកបាន ។

[៥៨] គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងក្រុងវេសាលីគួរដល់ពុទ្ធ-អធ្យាស្រ័យហើយ ក៏ទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកក្រុងពារាណសី កាលទ្រង់យាង ទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ ក៏បានដល់ទៅក្រុងពារាណសី ។ បានឮមកថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវ័ន ទៀបក្រុងពារាណសី

នោះ ។ សម័យនោះ ភិក្ខុមួយរូបមានស្បង់ធ្លុះ ។ វេលានោះ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ចីវរ ៣ គឺសង្ឃាដិ ២ ជាន់ ឧត្តរាសង្គៈមួយជាន់ ស្បង់មួយជាន់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានអនុញ្ញាតរួចហើយ ឯស្បង់របស់អាត្មាអញធ្លុះ បើដូច្នេះ គួរអាត្មាអញប៉ះនូវបំណះ កាលបើដូច្នោះ ស្បង់នោះនឹងទៅជាពីរជាន់ដោយជុំវិញ កណ្តាលមួយជាន់ ។ វេលានោះ ភិក្ខុនោះក៏បានប៉ះនូវបំណះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានយាងទៅកាន់សេនាសនចារិកក៏បានទតឃើញភិក្ខុនោះកំពុងប៉ះនូវបំណះ លុះទតឃើញហើយក៏ទ្រង់យាងចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុនោះដូច្នេះថា នែភិក្ខុ អ្នកធ្វើអ្វី ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គប៉ះនូវបំណះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តបថា ប្រពៃហើយៗ ភិក្ខុ ប្រពៃហើយភិក្ខុ អ្នកបានប៉ះនូវបំណះ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏ទ្រង់ធ្វើនូវធម្មីកថាក្នុងវេលានោះ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសំពត់នៅថ្មី ឬសំពត់ដែលគេបោកលាងម្តងហើយ តថាគតអនុញ្ញាត (ឲ្យអ្នកទាំងឡាយធ្វើ) សង្ឃាដិពីរជាន់ ឧត្តរាសង្គមួយជាន់ ស្បង់មួយជាន់ (បើ) សំពត់ដែលគេរើឡើងពីរដូវ (គឺសំពត់ចាស់) តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទាំងឡាយធ្វើសង្ឃាដិ ៤ ជាន់ ឧត្តរាសង្គពីរជាន់ ស្បង់ពីរជាន់ អ្នកទាំងឡាយគួរធ្វើនូវសេចក្តីប្រឹងប្រែងស្វែងរកសំពត់បង្សុកូល សំពត់ធ្លាក់ចុះក្នុងរានផ្សារតាមត្រូវការ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

នូវបំណះ(១) នូវការផុល នូវក្រវិលក្ដុំ នូវក្ដុំ នូវការធ្វើឲ្យមាំ(២) ។

[៥៩] គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្រុងពារាណសីគួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យហើយ ក៏ទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកក្រុងសាវត្ថី កាលទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ ក៏បានដល់ទៅក្រុងសាវត្ថីនោះ ។ បានឮមកថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅវត្តព្រះជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីទៀបក្រុងសាវត្ថីនោះ ។ វេលានោះ នាងវិសាខាមិគារមាតាបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ កាលនាងវិសាខាមិគារមាតា អង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់នាងវិសាខាមិគារ-មាតាដែលអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាខាមិគារ-មាតា លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គដើម្បីឆាន់ក្នុងថ្ងៃស្អែក ជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលនិមន្តន៍ដោយតុណ្ហីភាព ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាខាមិគារ-មាតាបានដឹងច្បាស់ថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលនិមន្តន៍ហើយ ក៏ក្រោក

១- បានដល់ សំពត់ដែលភិក្ខុប៉ះត្រង់កន្លែងធ្លុះ ឬត្រង់កន្លែងដែលខ្ទួនកាត់ចេញ ។

២- បានដល់ សំពត់ដែលភិក្ខុប៉ះត្រង់កន្លែងដែលមិនបានកាត់ចេញ ។

ចាកអាសនៈថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណហើយចៀសចេញទៅ ។ សម័យនោះឯង លុះរាត្រីនោះកន្លងទៅហើយ មានភ្លៀងធំធ្លាក់ចុះសព្វទ្វីបទាំង ៤ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្លៀងធ្លាក់ចុះក្នុងវត្តជេតពនយ៉ាងណា ភ្លៀងធ្លាក់ចុះក្នុងទ្វីបទាំង ៤ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរងូតជម្រះកាយគ្រប់ៗគ្នាទៅចុះ (ព្រោះ) ភ្លៀងធំដែលធ្លាក់សព្វទ្វីបទាំង ៤ នេះជាទីបំផុតត្រឹមនេះហើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏នាំគ្នាដាក់ចីវរចេញ ងូតទឹកជម្រះកាយ[1] ។ គ្រានោះ នាងវិសាខាមិគារមាតាបានឲ្យជនតាក់តែងខាទនីយភោជនីយាហារដ៏ឧត្តម ហើយបង្គាប់ទាសីថា នែហងហងចូរទៅកាន់អារាម ហើយក្រាបបង្គំទូលភត្តកាល (ពេលគួរឆាន់ចង្ហាន់) ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលនេះជាកាលគួរហើយ ភត្តក៏សម្រេចហើយ ។ ទាសីនោះទទួលស្តាប់ពាក្យរបស់នាងវិសាខាមិគារមាតាដោយពាក្យថា ចា៎ះអ្នកជាម្ចាស់ ហើយទៅកាន់អារាមក៏បានឃើញ ពួកភិក្ខុដែលដាក់ចីវរចេញកំពុងងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ លុះឃើញហើយ ក៏គិតថា ក្នុងអារាមនេះគ្មានពួកភិក្ខុទេ មានតែពួកអាជីវកកំពុងងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ រួចហើយក៏ត្រឡប់ចូលទៅកាន់សំណាក់នាងវិសាខាមិគារមាតាវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងនាងវិសាខាមិគារមាតាថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ ក្នុងអារាម

១- ភិក្ខុទាំងនោះងូតទឹកភ្លៀងគ្មានសំពត់ងូត (អាក្រាត) ។

នេះគ្មានពួកភិក្ខុទេ មានសុទ្ធតែពួកអាជីវក កំពុងងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាខាមិគារមាតាជាបណ្ឌិត ជាស្រីឆ្លាស ជាអ្នកប្រាជ្ញ បាន រិះគិតយ៉ាងនេះថា ច្បាស់ជាលោកម្ចាស់ទាំងឡាយដាក់ចីវរចេញ ហើយនាំគ្នា ងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ តែទាសីនេះជាស្រីល្ងង់ សម្គាល់ថាក្នុងអារាមគ្មាន ភិក្ខុទេ មានសុទ្ធតែពួកអាជីវក កំពុងនាំគ្នាងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ ។ នាង វិសាខាមិគារមាតាបង្គាប់ទាសីថា នែហង ហងចូរទៅកាន់អារាម ហើយក្រាប បង្គំទូលកត្តកាលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលនេះជាកាលគួរហើយ កត្ត ក៏សម្រេចហើយ ។ កាលនោះភិក្ខុទាំងនោះងូតទឹកឲ្យត្រជាក់ខ្លួន មានកាយដ៏ ស្រួល ហើយក៏នាំគ្នាយកចីវរទាំងឡាយចូលទៅកាន់លំនៅដូចដែលវិញ ។ ឯ ទាសីនោះទៅកាន់អារាម មិនឃើញពួកភិក្ខុក៏គិតថា ក្នុងអារាមគ្មានភិក្ខុសោះ មានតែអារាមទទេ ហើយក៏ត្រឡប់ទៅកាន់សំណាក់នាងវិសាខាមិគារមាតា វិញ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងនាងវិសាខាមិគារមាតា ថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ ក្នុងអារាមគ្មានភិក្ខុសោះ មានតែអារាមទទេ ។ លំដាប់ នោះ នាងវិសាខាមិគារមាតាជាបណ្ឌិត ជាស្រីឆ្លាស ជាអ្នកប្រាជ្ញ បានរិះគិត យ៉ាងនេះថា ច្បាស់ជាលោកម្ចាស់ទាំងឡាយងូតទឹកឲ្យត្រជាក់ខ្លួន មានកាយ ដ៏ស្រួល ហើយនាំយកចីវរទាំងឡាយចូលទៅកាន់លំនៅ ដូចដែលទាសីនេះ ជាស្រីល្ងង់សម្គាល់ថា ក្នុងអារាមគ្មានពួកភិក្ខុសោះ មានតែអារាមទទេ ។ នាងវិសាខាក៏បង្គាប់ទាសីទៀតថា នែហង ហងចូរទៅកាន់អារាម ហើយ ក្រាបបង្គំទូលកត្តកាលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលនេះជាកាលគួរហើយ

កត្តក៏សម្រេចហើយ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរអ្នកកាន់គ្នារៀបចំបាត្រនឹងចីវរចុះ (ព្រោះ) ដល់ពេលចង្ហាន់ហើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះទទួលស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្លៀកស្បង់ ប្រដាប់ដោយបាត្រ និងចីវរ ហើយទ្រង់បំបាត់ព្រះអង្គអំពីវត្តជេតពន ទៅប្រាកដទៀបខ្លោងទ្វាររបស់នាងវិសាខាមិគារមាតា (ដោយឆាប់រហ័ស) ប្រៀបដូចបុរសមានកម្លាំងលាដៃដែលខ្លួនបត់ចូល ឬបត់ដៃដែលខ្លួនលាចេញ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់លើអាសនៈ ដែលគេតាក់តែងថ្វាយជាមួយនឹងព្រះភិក្ខុសង្ឃ ។ គ្រានោះ នាងវិសាខាមិគារមាតាគិតថា អើហ្ន៎ (ហេតុនេះ) អស្ចារ្យពេកណាស់ អើហ្ន៎ (ហេតុនេះ) ចម្លែកពេកណាស់ ព្រះតថាគតមានឫទ្ធិច្រើន មានអានុភាពច្រើន ព្រោះថាជំនន់ប្រមាណត្រឹមជង្គង់ខ្លះ ត្រឹមចង្កេះខ្លះ កំពុងហូរទៅៗ សូម្បីតែជើង ឬចីវររបស់ភិក្ខុមួយអង្គក៏គ្មានទទឹកឡើយ ហើយក៏មានចិត្តរីករាយខ្ពស់ឡើងរួចអង្គាសព្រះភិក្ខុសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ដោយខាទនីយៈ និងភោជនីយាហារដ៏ឧត្ដមដោយដៃរបស់ខ្លួន ត្រាតែព្រះភិក្ខុហាមឃាត់ លុះកំណត់ដឹងថា ព្រះមានព្រះភាគឆាន់ហើយ ដាក់ព្រះហស្ដចុះចាកបាត្រហើយ នាងក៏អង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ នាងវិសាខាមិគារមាតាអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមពរ ៨ ប្រការអំពីព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល

នាងវិសាខា ធម្មតា ព្រះតថាគតទាំងឡាយគ្មានពរទេ ។ នាងវិសាខា ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមតែពរណាដែលគួរ និងពរណាដែលឥតទោស ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលនាង វិសាខា ចូរនាងនិយាយមកចុះ ។ នាងវិសាខាក៏ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះ អង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គចង់ប្រគេនវស្សិកសាដក (សំពត់សម្រាប់ងូតទឹក ភ្លៀង) ចង់ប្រគេនអាគន្តុកភត្ត (ភត្តដែលប្រគេនដល់ភិក្ខុទើបមកដល់ថ្មី) ចង់ប្រគេនគមិកភត្ត (ភត្តដែលប្រគេនដល់ភិក្ខុអ្នកមានដំណើរទៅ) ចង់ ប្រគេនគិលានភត្ត (ភត្តដែលប្រគេនដល់ភិក្ខុមានជំងឺ) ចង់ប្រគេនគិលា-នុបដ្ឋាកភត្ត (ភត្តដែលប្រគេនដល់ភិក្ខុអ្នកបម្រើជងឺ) ចង់ប្រគេនគិលាន-ភេសជ្ជៈ (ថ្នាំដែលប្រគេនដល់ភិក្ខុមានជំងឺ) ចង់ប្រគេនធុវយាគូ (បបរ ដែលត្រូវប្រគេនជានិច្ច) ដល់ព្រះសង្ឃ និងចង់ប្រគេនឧទកសាដក (សំពត់ សម្រាប់ងូតទឹក) ដល់ភិក្ខុនីសង្ឃដរាបដល់អស់ជីវិត ។ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសាខា នាងឃើញអំណាចប្រយោជន៍ដូចម្ដេច បានជា សូមពរ ៨ ប្រការអំពីតថាគត ។ នាងវិសាខាក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះ អង្គដ៏ចម្រើន ក្នុងវេលាព្រឹកមិញនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គ បង្គាប់ទាសីថា នែហង ហងចូរទៅកាន់អារាម ហើយក្រាបបង្គំទូលភត្តកាលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ ចម្រើន កាលនេះជាកាលគួរហើយ ភត្តក៏សម្រេចហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ ចម្រើន ទាសីនោះក៏ទៅកាន់អារាម ហើយបានឃើញពួកភិក្ខុដាក់ចីវរចេញ ហើយកំពុងនាំគ្នាងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ លុះឃើញហើយក៏សម្គាល់ថា ក្នុង

អារាមគ្មានពួកភិក្ខុទេ មានសុទ្ធតែពួកអាជីវក កំពុងងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ រួចក៏ត្រឡប់ចូលមកកាន់សំណាក់ខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកដល់ហើយ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងខ្ញុំព្រះអង្គថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ ក្នុងអារាមគ្មានពួកភិក្ខុទេ មានសុទ្ធតែពួកអាជីវកងូតទឹកភ្លៀងជម្រះកាយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កិរិយាអាក្រាតជាការមិនស្អាត គួរខ្ពើមរអើម បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនវស្សិកសាដកដល់សង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពរដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ (ទើបមកដល់ថ្មី) មិនទាន់ច្បាស់ក្នុងផ្លូវ មិនទាន់ច្បាស់ក្នុងទីគោចរ លំបាកនឹងត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត ភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះនឹងឆាន់អាគន្តុកភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ មុខជានឹងច្បាស់ក្នុងផ្លូវ ច្បាស់ក្នុងទីគោចរ មិនលំបាកនឹងត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនអាគន្តុកភត្ត ដល់សង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពរដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុអ្នកដំណើរ បើរវល់តែស្វែងរកភត្តសម្រាប់ខ្លួន មុខជានឹងបែកខ្ញែកចាកគ្នីគ្នា ឬបើចង់ទៅកាន់លំនៅក្នុងប្រទេសណា នឹងចូលទៅដល់ប្រទេសនោះខុសកាលវេលា នាំឲ្យលំបាកនឹងទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ កាលបើភិក្ខុអ្នកដំណើរនោះបានឆាន់គមិកភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ មុខជាមិនបែកខ្ញែកចាកគ្នីគ្នាទេ ឬបើចង់ទៅកាន់លំនៅក្នុងប្រទេសណា នឹងបានចូលទៅដល់ប្រទេសនោះមិនខុសកាលវេលា ឃើញថា មិនលំបាកនឹងទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញ

អំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនគមិកភត្ត ដល់សង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពរដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុមានជំងឺកាលបើមិនបានភោជនជាទីសប្បាយទេ អាពាធក៏រឹងរឹតតែចម្រើនឡើង ឬនឹងធ្វើមរណភាពទៅក៏សឹងមាន កាលបើភិក្ខុមានជំងឺនោះបានឆាន់គិលានភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ អាពាធក៏មិនចម្រើនឡើង មរណភាពក៏គ្មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនគិលានភត្តដល់ព្រះសង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ពរដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុអ្នកបម្រើភិក្ខុឈឺ កាលបើរវល់តែនឹងស្វែងរកភត្តសម្រាប់ខ្លួនហើយ មុខជានឹងនាំយកភត្តមកឲ្យភិក្ខុឈឺក្នុងវេលាថ្ងៃពេក ហើយក៏នឹងធ្វើភិក្ខុឈឺឲ្យដាច់ចង្ហាន់ បើភិក្ខុអ្នកបម្រើភិក្ខុឈឺនោះបានឆាន់គិលានុបដ្ឋាកភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ នឹងបាននាំយកភត្តមកឲ្យភិក្ខុឈឺក្នុងកាលគួរ ហើយនឹងមិនធ្វើភិក្ខុឈឺឲ្យដាច់ចង្ហាន់ឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនគិលានុបដ្ឋាកភត្ត ដល់សង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពរដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុមានជំងឺកាលបើមិនបានភេសជ្ជៈជាទីសប្បាយទេ អាពាធក៏រឹងរឹតតែចម្រើនឡើង ឬនឹងធ្វើមរណភាពទៅក៏សឹងមាន កាលបើភិក្ខុមានជំងឺនោះបានឆាន់គិលានភេសជ្ជៈរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ អាពាធក៏មិនចម្រើនឡើង មិនធ្វើមរណភាពទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយបានជាចង់ប្រគេនគិលានភេសជ្ជៈដល់សង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន

ពរដទៃមានតទៅទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យល់ឃើញអានិសង្សទាំង ១០ យ៉ាងហើយ បានជាទ្រង់អនុញ្ញាតបបរក្នុងអន្ធកវិន្ទប្រទេស បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឃើញអានិសង្សទាំងនោះដែរ បានជាចង់ប្រគេនធុវ-យាគូដល់សង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកភិក្ខុនីក្នុងសាសនានេះមានកាយអាក្រាតងូតទឹកក្នុងកំពង់មួយជាមួយនឹងពួកស្រីពេស្យា (ផ្កាមាស) នាស្ទឹងអចិរវតី បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកស្រីពេស្យាទាំងនោះ នាំគ្នាចំអកចំអន់ឲ្យពួកភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ទាំង-ឡាយនៅក្មេងនៅឡើយ ប្រញាប់អ្វីប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ គួរតែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយនៅបរិភោគកាមគុណសិន បើលោកម្ចាស់ទាំងឡាយចាស់ជរាវេលាណា សឹមនាំគ្នាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌វេលានោះចុះ យ៉ាងនេះ ទើបឈ្មោះថាលោកម្ចាស់ទាំងឡាយបានរក្សាប្រយោជន៍ទាំងពីរទុក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលបើពួកស្រីពេស្យានិយាយចំអកចំអន់ (ឲ្យដូច្នោះ) ហើយ ភិក្ខុនីទាំងនោះក៏មានសេចក្តីអៀនខ្មាស បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មាតុគ្រាមមានកាយអាក្រាត ជាការមិនស្អាតទេ គួរខ្ពើមរអើមពេកណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនឧទកសាដក[១] ដល់ភិក្ខុនីសង្ឃអស់មួយជីវិត ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសាខា ចុះនាងយល់ឃើញអានិសង្សដូចម្តេច បានជានាងសូមពរ ៨ ប្រការអំពីតថាគត ។ នាងវិសាខាក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួក

១- សំពត់សម្រាប់ងូតទឹក ឬដែលហៅជាពាក្យកាត់ខ្លីថា សំពត់ងូត ។

ភិក្ខុក្នុងសាសានានេះ នៅចាំវស្សាក្នុងទិសទាំងឡាយរួចហើយ នឹងមកកាន់ក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះអង្គ ភិក្ខុទាំងនោះនឹងចូលគាល់ព្រះអង្គ ហើយសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុឈ្មោះនេះធ្វើមរណកាលហើយ ភិក្ខុនោះមានគតិដូចម្តេច មានបរលោកដូចម្តេច ព្រះដ៏មានព្រះភាគមុខជានឹងព្យាករបញ្ហានោះក្នុងសោតាបត្តិផលក្តី សកទាគាមិផលក្តី អនាគាមិផលក្តី អរហត្ត-ផលក្តី ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងចូលទៅរកភិក្ខុទាំងនោះហើយ នឹងសួរថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយដ៏ចម្រើន លោកម្ចាស់នោះធ្លាប់និមន្តមកក្រុងសាវត្ថីដែរឬ បើប្រសិនជាពួកភិក្ខុនិយាយប្រាប់ខ្ញុំព្រះអង្គថា ភិក្ខុនោះធ្លាប់មកក្រុងសាវត្ថីដែរ ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងដល់នូវសេចក្តីចូលចិត្ត ក្នុងហេតុនេះថា ច្បាស់ជាលោកម្ចាស់នោះធ្លាប់បានបរិភោគវស្សិកសាដកក្តី អាគន្តុកភត្តក្តី គមិកភត្តក្តី គិលានភត្តក្តី គិលានុបដ្ឋាកភត្តក្តី គិលានភេសជ្ជៈក្តី ធុវយាគូក្តី (មិនខាន) កាលខ្ញុំព្រះអង្គនោះរលឹកទាននោះរឿយៗ ហើយ សេចក្តីត្រេកអរទន់នឹងកើតឡើង កាលបើសេចក្តីត្រេកអរទន់កើតឡើងហើយ ចិត្តប្រកបដោយបីតិនឹងកើតឡើង កាលបើចិត្តប្រកបដោយបីតិកើតឡើងហើយ កាយក៏នឹងស្ងប់រម្ងាប់ លុះខ្ញុំព្រះអង្គមានកាយស្ងប់រម្ងាប់ហើយ នឹងទទួលសេចក្តីសុខ កាលបើខ្ញុំព្រះអង្គបានទទួលសេចក្តីសុខហើយ ចិត្តក៏នឹងតម្កល់មាំ ឥន្ទ្រិយភាវនា ពល-ភាវនា ពោជ្ឈង្គភាវនានោះ នឹងមានដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានយល់ឃើញអានិសង្សនេះហើយ បានជាសូមពរ ៨ ប្រការអំពីព្រះតថាគត ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសាខា ល្អហើយ

ល្អហើយ ម្នាលនាងវិសាខា នាងបានយល់ឃើញអានិសង្សនេះ ហើយបានសូមពរ ៨ ប្រការ អំពីតថាគតជាការប្រពៃពិត ម្នាលនាងវិសាខា (បើដូច្នោះ) តថាគតអនុញ្ញាតពរ ៨ ប្រការដល់នាង ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុមោទនាចំពោះនាងវិសាខាដោយគាថាទាំងឡាយនេះថា

[៦០] ស្រីណាជាអ្នកមានបាយ និងទឹក មានចិត្តរីករាយ មានសីលបរិបូណ៌ ជាសាវិការបស់ព្រះសុគត គ្របសង្កត់នូវសេចក្តីកំណាញ់បាន ហើយឲ្យនូវទាន ស្រីនោះឯងតែងបាននូវផល គឺអារម្មណ៍ដ៏ប្រសើរដោយប្រពៃ មានរូបជាដើម បានបន្ទោបង់នូវសេចក្តីសោក នាំមកនូវសេចក្តីសុខ មានកម្លាំងនិងអាយុជាទិព្វ ស្រីនោះជាស្រីមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវបុណ្យ មានសេចក្តីសុខ ឥតមានទុក្ខ តែងរីករាយក្នុងស្ថានសួគ៌អស់កាលជាអង្វែង ព្រោះអាស្រ័យនូវមគ្គចិត្ត ដ៏ប្រាសចាកធូលី មិនមានកិលេស (នោះឯង) ។

[៦១] កាលនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុមោទនាចំពោះនាងវិសាខាមិគារមាតា ដោយគាថាទាំងនេះហើយ ទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈយាងចៀសចេញទៅ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយ ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតវស្សិកសាដក អាគន្តុកភត្ត គមិកភត្ត គិលានភត្ត គិលានុបដ្ឋាកភត្ត គិលានភេសជ្ជៈ ធុវយាគូ និងឧទកសាដកជារបស់ភិក្ខុនី-

សង្ឃ ។

ភាណវារៈពោលអំពីនាងវិសាខា ចប់

[៦២] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុបានឆាន់ភោជនទាំងឡាយឧត្តមក៏ភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួន សឹងលក់ទៅ ។ កាលបើភិក្ខុទាំងនោះភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួន កំពុងសឹងលក់ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ សេនាសនៈក៏ប្រឡាក់ដោយអសុចិ ។ កាលនោះ ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុជាបច្ឆាសមណៈ⁽¹⁾ ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់សេនាសនចារិក ហើយទតឃើញសេនាសនៈប្រឡាក់ដោយអសុចិ លុះទតឃើញច្បាស់ក៏ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមកថា ម្នាលអានន្ទ សេនាសនៈនេះប្រឡាក់ដោយវត្ថុអ្វី ។ អានន្ទក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក្នុងពេលនេះ ពួកភិក្ខុបានឆាន់ភោជនទាំងឡាយដ៏ឧត្តម ក៏ភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួន ហើយសឹងលក់ទៅ កាលបើភិក្ខុទាំងនោះភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួន កំពុងតែសឹងលក់ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ សេនាសនៈនោះប្រឡាក់ដោយអសុចិ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ម្នាលអានន្ទ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ម្នាលអានន្ទ ព្រោះតែភិក្ខុទាំងនោះភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួន បានជាដេកលក់ទៅ អសុចិឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ ម្នាលអានន្ទ ពួកភិក្ខុណាតម្កល់ស្មារតីខ្ជាប់ ដឹងខ្លួនហើយដេកលក់ទៅ អសុចិរបស់ភិក្ខុទាំងនោះមិនឃ្លាតចេញទេ ម្នាលអានន្ទ មួយវិញទៀត ពួកភិក្ខុណាជាបុថុជ្ជនមែន

១- ជាសមណៈដើរតាមក្រោយព្រះអង្គ ។

តែគ្មានតម្រេកក្នុងកាមទាំងឡាយ អសុចិភិក្ខុនោះមិនឃ្លាតចេញដែរ ម្នាលអានន្ទ ឯពាក្យថា អសុចិរបស់ព្រះអរហន្តឃ្លាតចេញនេះ មិនសមហេតុ មិនសមផលទេ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតមានអានន្ទជាបច្ឆាសមណៈ ដើរទៅកាន់សេនាសនចារិកក្នុងទីនេះ បានឃើញសេនាសនៈប្រឡាក់ដោយអសុចិ លុះឃើញហើយ ក៏ហៅអានន្ទមកសួរថា ម្នាលអានន្ទ សេនាសនៈប្រឡាក់ដោយវត្ថុអ្វី អានន្ទឆ្លើយថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក្នុងពេលនេះ ពួកភិក្ខុបានឆាន់ភោជនទាំងឡាយដ៏ឧត្តមហើយ ភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួនដេកលក់ទៅ កាលបើភិក្ខុទាំងនោះភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួនកំពុងដេកលក់អសុចិក៏ឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ សេនាសនៈនោះប្រឡាក់ដោយអសុចិ តថាគតក៏ពោលថា ម្នាលអានន្ទ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ម្នាលអានន្ទ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ម្នាលអានន្ទ ព្រោះតែភិក្ខុទាំងនោះភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួន បានជាដេកលក់ទៅ អសុចិឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុទាំងឡាយណាតម្កល់ស្មារតីខ្ជាប់ដឹងខ្លួនហើយដេកលក់ទៅ អសុចិរបស់ភិក្ខុនោះមិនឃ្លាតចេញទេ ម្នាលអានន្ទ ម្យ៉ាងទៀត ពួកភិក្ខុណាជាបុថុជ្ជនមែន តែគ្មានតម្រេកក្នុងកាមទាំងឡាយ អសុចិរបស់ពួកភិក្ខុនោះក៏មិនឃ្លាតចេញដែរ ម្នាលអានន្ទ ឯពាក្យថាអសុចិរបស់ព្រះអរហន្តឃ្លាតចេញនេះ មិនសមហេតុ មិនសមផលទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទោសរបស់ភិក្ខុភ្លេចស្មារតី មិនដឹងខ្លួនដេកលក់ទៅនេះ មាន ៥ យ៉ាង គឺភិក្ខុនោះលក់លំបាក

១ ភ្ញាក់លំបាក ១ ឃើញសុបិនអាក្រក់ ១ ទេវតាមិនរក្សា ១ អសុចិឃ្លាតចេញ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទោសរបស់ភិក្ខុភ្លេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួនហើយដេកលក់ទៅមាន ៥ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានិសង្សរបស់ភិក្ខុដែលបានតម្កល់ស្មារតីខ្ជាប់ដឹងខ្លួនហើយដេកលក់ទៅនេះមាន ៥ យ៉ាង គឺ ភិក្ខុនោះដេកលក់ស្រួល ១ ភ្ញាក់ស្រួល ១ មិនឃើញសុបិនអាក្រក់ ១ ទេវតារក្សា ១ អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានិសង្សរបស់ភិក្ខុបានតម្កល់ស្មារតីខ្ជាប់ ដឹងខ្លួនហើយដេកលក់ទៅមាន ៥ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនិសីទនៈ (សំពត់ទ្រាប់អង្គុយ) ដើម្បីរក្សាកាយ ដើម្បីរក្សាចីវរ ដើម្បីរក្សាសេនាសនៈ ។ សម័យនោះឯង និសីទនៈតូចពេក រក្សាសេនាសនៈទាំងអស់មិនបាន ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុចង់បានកម្រាលទំហំប៉ុន្មាន តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើទំហំប៉ុណ្ណោះ ។

[៦៣] សម័យនោះឯង ព្រះវេលដ្ឋសីសៈដ៏មានអាយុជាឧបជ្ឈាយ៍របស់ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុកើតបូសធំ ។ ចីវរទាំងឡាយរបស់ព្រះវេលដ្ឋសីសៈនោះជាប់ស្អិតនឹងកាយដោយទឹករំអិល ។ ពួកភិក្ខុយកទឹកទៅផ្សើមចីវរទាំងនោះឲ្យជោកហើយទើបបកចេញបាន ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់សេនាសនចារិក ទ្រង់ទតឃើញភិក្ខុទាំងនោះកំពុងយកទឹកទៅផ្សើមចីវរទាំងនោះឲ្យជោកហើយបកចេញ ក៏ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់សំណាក់ភិក្ខុទាំងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយទ្រង់មានពុទ្ធដីកានេះនឹងភិក្ខុទាំង

នោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះមានអាពាធដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លោកដ៏មានអាយុនេះកើតបូសធំ ចីវរទាំងឡាយជាប់ស្អិតនឹងកាយដោយទឹករំអិល យើងខ្ញុំទាំងឡាយយកទឹកមកផ្សើមចីវរទាំងនោះឲ្យជោកហើយបកចេញ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាមានអាពាធ គឺកម ឬរមាស់ក្តី បូសតូចក្តី ទឹករងៃក្តី បូសធំក្តី តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់សម្រាប់គ្របកម (ជាដើម) ដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៦៤] គ្រានោះ នាងវិសាខាមិគារមាតានាំយកសំពត់សម្រាប់ជូតមុខចូលទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ លុះនាងវិសាខាមិគារមាតាអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទ្រង់ទទួលសំពត់សម្រាប់ជូតមុខរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខអស់កាលជាអង្វែង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទទួលសំពត់សម្រាប់ជូតមុខ (នោះ) ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់នាងវិសាខាមិគារមាតាឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ។ ឯនាងវិសាខាមិគារមាតា កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈថ្វាយបង្គំ ព្រះដ៏

មានព្រះភាគធ្វើប្រទក្សិណ[១] ហើយចៀសចេញទៅ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់សម្រាប់ជូតមុខ ។

[៦៥] សម័យនោះឯង មល្លក្សត្រឈ្មោះរោជៈ ជាសម្លាញ់របស់ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ។ មល្លក្សត្រឈ្មោះរោជៈ (នោះ) បានទុកដាក់សំពត់សម្បកឈើលើដៃនៃព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ។ ឯព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុក៏ត្រូវការនឹងសំពត់សម្បកឈើ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុកាន់យក ដោយសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលរបស់មិត្ត ប្រកបដោយអង្គ គឺមិត្តដែលគ្រាន់តែបានឃើញគ្នាម្តងមួយគ្រា ១ មិត្តដែលស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នាមាំមួន ១ មិត្តដែលបាននិយាយបើកឱកាសគ្នាតាមត្រូវការ ១ មិត្តនោះមានជីវិតរស់នៅ ១ ភិក្ខុដឹងថា បើអាត្មាអញកាន់យកវត្ថុណាមួយហើយ មិត្តនោះមានចិត្តត្រេកអរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុកាន់យកដោយសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលរបស់មិត្តប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះបាន ។

[៦៦] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុមានត្រៃចីវរបរិបូណ៌ហើយ តែត្រូវការដោយសំពត់តម្រងទឹកផង ដោយថង់បាត្រផង ។

១- ដើរវិលខាងស្តាំ ។

ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់បរិក្ខារ ។ ក្នុងពេលនោះ ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា សំពត់ទាំងឡាយណា គឺត្រៃចីវរក្តី សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងក្តី សំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គុយក្តី សំពត់កម្រាលក្តី សំពត់សម្រាប់គ្របកមក្តី សំពត់សម្រាប់ជូតមុខក្តី សំពត់បរិក្ខារក្តី ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតហើយ សំពត់ទាំងអស់នោះ តើយើងគួរអធិដ្ឋាន ឬគួរវិកប្បទុក ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុអធិដ្ឋានត្រៃចីវរ មិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងអស់ ៤ ខែនៃរដូវភ្លៀង តអំពីកាល ៤ ខែនោះទៅត្រូវវិកប្បទុក ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គុយ មិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់កម្រាលមិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់សម្រាប់គ្របកមកំណត់ត្រឹមមានអាពាធ ហួសអំពីអាពាធនោះទៅត្រូវវិកប្បទុក ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់សម្រាប់ជូតមុខមិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់បរិក្ខារមិនឲ្យវិកប្បទេ ។ ក្នុងពេលនោះ ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ឱហ្ន៎ ចីវរយ៉ាងតូចបំផុតត្រឹមប៉ុនណា ទើបត្រូវវិកប្បបាន ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុវិកប្បចីវរយ៉ាងតូចបំផុតបណ្តោយត្រឹម ៨ ធ្នាប់ ទទឹងត្រឹម ៤ ធ្នាប់ ដោយធ្នាប់ព្រះសុគត ។ សម័យនោះឯង ព្រះកស្សបដ៏មានអាយុជាអ្នកធ្វើសេចក្តីគោរពក្នុង

សំពត់បង់ស្រកួល[១] ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុធ្វើចីវរឲ្យសៅហ្មងដោយចេស (គឺដេរប៉ះដោយចេស) ។ ចីវរមានជាយមិនស្មើគ្នា ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុរះរើចីវរដែលមានជាយមិនស្មើគ្នា (គឺកាត់ជាយដែលវែងជាងគេចេញ) ។ សរសៃអំបោះទាំងឡាយក៏ចេះតែរសាត់ចេញ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុលើកឡើង (គឺប៉ះ) អនុវាតខាងខ្នង និងអនុវាតខាងពោះ ។ សម័យនោះឯង ជាន់ទាំងឡាយនៃសង្ឃាដិដាច់ចេញពីគ្នា ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុធ្វើថ្នេរឲ្យមានសណ្ឋានដូចជាក្រឡាបក្រត្រង្គ ។

[៦៧] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុកំពុងធ្វើចីវរ (ឲ្យ) ភិក្ខុមួយរូប លុះភិក្ខុកាត់ចីវរទាំងអស់ទៅហើយ ក៏មិនគ្រប់គ្រាន់ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកាត់តែចីវរពីរ ចីវរមួយមិនបាច់កាត់ក៏បាន ។ ដល់កាត់ចីវរពីរ ចីវរមួយមិនកាត់ ក៏នៅតែមិនគ្រប់គ្រាន់ ។ ពួកភិក្ខុក្រាប

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតចីវរពីរមិនបាច់កាត់ ឲ្យកាត់តែចីវរមួយបាន ។ ភិក្ខុមិនកាត់ចីវរពីរ កាត់តែចីវរមួយ ក៏នៅតែមិនគ្រប់គ្រាន់ទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុលើកឡើង (គឺប៉ះ) សំពត់អាគន្តុកៈ (សំពត់ថ្មី) ទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរដែលមិនកាត់ទាំងអស់នោះទេ ភិក្ខុណាទ្រទ្រង់ (ស្លៀកដណ្តប់) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៦៨] សម័យនោះឯង ចីវរកើតឡើងជាច្រើនដល់ភិក្ខុមួយរូប ។ ឯភិក្ខុនោះចង់ឲ្យចីវរនោះដល់មាតានិងបិតា ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុឲ្យចីវរដោយគិតថា មាតា និងបិតាដូច្នេះ តថាគតនឹងថាដូចម្តេចបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុឲ្យចីវរដល់មាតា និងបិតាបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តែថា ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទានដែលគេឲ្យដោយសទ្ធាឲ្យធ្លាក់ចុះឡើយ ភិក្ខុណាឲ្យធ្លាក់ចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៦៩] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបទុកចីវរក្នុងអន្ធវន (ព្រៃងងឹត) ហើយមានតែស្បង់ និងឧត្តរាសង្គ (ចីពរ) ចូលទៅស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ ពួកចោរក៏លួចយកចីវរនោះទៅ ។ ភិក្ខុនោះមានសំពត់អាក្រក់មានចីវរសៅហ្មង ។ ពួកភិក្ខុនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ហេតុអ្វីក៏អ្នកមានសំពត់

អាក្រក់ មានចីវរសៅហ្មង ។ ភិក្ខុនោះនិយាយនឹងភិក្ខុផងគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំទុកចីវរក្នុងអន្ធវនទនេះ ហើយមានតែស្បង់ និងឧត្តរាសង្គ ចូលស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាត ពួកចោរលួចយកចីវរនោះទៅ ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសំពត់អាក្រក់ មានចីវរសៅហ្មង ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមានតែស្បង់ និងឧត្តរាសង្គមិនត្រូវចូលទៅស្រុកទេ ភិក្ខុណាចូលទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ មានតែស្បង់ និងឧត្តរាសង្គចូលទៅស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាតដោយភ្លេចស្មារតី ។ ពួកភិក្ខុបាននិយាយដូច្នេះនឹងព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុថា ម្នាលអាវុសោអានន្ទ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តថា ភិក្ខុមានតែស្បង់ និងឧត្តរាសង្គ មិនត្រូវចូលទៅស្រុក មិនមែនទេឬ ម្នាលអាវុសោ ចុះហេតុអ្វី បានជាអ្នកមានតែស្បង់ និងឧត្តរាសង្គចូលទៅស្រុក ។ ព្រះអានន្ទឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទថា ភិក្ខុមានតែស្បង់ និងឧត្តរាសង្គ មិនត្រូវចូលទៅស្រុកទេ ក៏ពិតមែនហើយ ម្នាលអាវុសោ តែថា ខ្ញុំចូលទៅហើយដោយភ្លេចស្មារតី ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯហេតុគួរទុកដាក់សង្ឃាដិមាន ៥ យ៉ាង គឺភិក្ខុមានជំងឺ ១ មានកំណត់ដោយរដូវភ្លៀង ៤ ខែ ១ ភិក្ខុទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយ ១ វិហារមានការរក្សាទ្វារមាំមួន ១ ភិក្ខុបានក្រាល

កឋិនហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំង ៥ យ៉ាងនេះឯង ជាហេតុគួរទុកដាក់សង្ឃាដិបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯហេតុគួរទុកដាក់នូវសំពត់ឧត្តរាសង្គមាន ៥ យ៉ាង គឺភិក្ខុមានជំងឺ ១ មានកំណត់ដោយរដូវភ្លៀង ៤ ខែ ១ ភិក្ខុទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយ ១ វិហារមានការរក្សាទ្វារមាំមួន ១ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំង ៥ យ៉ាងនេះឯងជាហេតុគួរទុកដាក់សំពត់ឧត្តរាសង្គបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯហេតុគួរទុកដាក់ស្បង់ មាន ៥ យ៉ាង គឺភិក្ខុមានជំងឺ ១ មានកំណត់ដោយរដូវភ្លៀង ៤ ខែ ១ ភិក្ខុទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយ ១ វិហារមានការរក្សាទ្វារមាំមួន ១ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំង ៥ យ៉ាងនេះឯង ជាហេតុគួរទុកដាក់ស្បង់បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯហេតុគួរទុកដាក់សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង មាន ៥ យ៉ាង គឺភិក្ខុមានជងឺ ១ ភិក្ខុទៅកាន់ទីឥតមានសីមា ១ ភិក្ខុទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយ ១ វិហារមានការរក្សាទ្វារមាំមួន ១ សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងភិក្ខុមិនទាន់បានធ្វើ ឬធ្វើមិនទាន់ស្រេច ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំង ៥ យ៉ាងនេះឯង ជាហេតុគួរទុកដាក់សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងបាន ។

[៧០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបនៅចាំវស្សាតែម្នាក់ឯង ។ មនុស្សទាំងឡាយនាំគ្នាប្រគេនចីវរក្នុងទីនោះដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចំពោះសង្ឃ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានបញ្ញត្តថា ដែលហៅថាសង្ឃ បើយ៉ាងតិចបំផុតត្រឹមភិក្ខុ ៤ រូប

ឥឡូវអាត្មាអញតែម្នាក់ឯង ក៏មនុស្សទាំងនេះ ប្រគេនចីវរទាំងឡាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចំពោះសង្ឃ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញនាំយកចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ។ ភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកចីវរទាំងនោះទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ចីវរទាំងនោះជាចីវររបស់អ្នក កំណត់តែត្រឹមកឋិនដោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅចាំវស្សាតែម្នាក់ឯង ។ ក្នុងទីនោះពួកមនុស្សប្រគេនចីវរទាំងឡាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចីវរចំពោះសង្ឃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតចីវរទាំងនោះដល់ភិក្ខុនោះឯង កំណត់ត្រឹមកឋិនដោះ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបនៅតែម្នាក់ឯងអស់កាលនៃរដូវ[១] ។ ក្នុងទីនោះ ពួកមនុស្សបានប្រគេនចីវរទាំងឡាយ ដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចីវរចំពោះសង្ឃ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានបញ្ញត្តថា ដែលហៅថាសង្ឃ បើយ៉ាងតិចបំផុតត្រឹមភិក្ខុ ៤ រូប ក៏ឥឡូវអាត្មាអញតែម្នាក់ឯង ចំណែកខាងពួកមនុស្សនេះបានប្រគេនចីវរទាំងឡាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចីវរចំពោះសង្ឃ បើដូច្នោះ គួរអាត្មាអញនាំយកចីវររបស់សង្ឃនេះទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ។ ភិក្ខុនោះក៏បាននាំយកចីវរទាំងនោះទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយបានប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏

១- សំដៅយកកាលដទៃអំពីរដូវភ្លៀង ។

មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យសង្ឃដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ[១] ចែកគ្នាបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុនៅតែម្នាក់ឯងអស់កាលនៃវស្សា ។ ក្នុងទីនោះ ពួកមនុស្សប្រគេនចីវរទាំងឡាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចីវរ ចំពោះសង្ឃ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យភិក្ខុនោះអធិដ្ឋានចីវរទាំងនោះដូច្នេះថា ចីវរទាំងនេះជារបស់អាត្មាអញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុនោះមិនទាន់អធិដ្ឋានចីវរនោះទេ ទទួលមានភិក្ខុឯទៀតមកដល់ ត្រូវភិក្ខុនោះចែកចំណែកស្មើ (ដល់ភិក្ខុដែលទើបមកដល់ នោះ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះកំពុងចែកចីវរនោះ ហើយស្លាក មិនទាន់ធ្លាក់អស់ ទទួលមានភិក្ខុឯទៀតមកដល់ ត្រូវភិក្ខុនោះចែកចំណែកស្មើ (ដល់ភិក្ខុដែលទើបមកដល់នោះ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុទាំង នោះ ចែកចីវរនោះ ស្លាកធ្លាក់អស់ទៅហើយ ទើបមានភិក្ខុឯទៀតមកដល់ មិនបាច់ចែកឲ្យទេ ។ សម័យនោះឯង មានព្រះថេរៈពីររូបជាបងប្អូននឹងគ្នា គឺ ព្រះថេរៈឈ្មោះឥសិទាសៈដ៏មានអាយុ ១ ព្រះថេរៈឈ្មោះឥសិភត្តដ៏មានអាយុ ១ នៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាវត្ថី លុះចេញវស្សាហើយក៏នាំគ្នាទៅកាន់អាវាស ក្បែរស្រុកតូចមួយ ។ ពួកមនុស្សនិយាយគ្នាថា ព្រះថេរៈទាំងឡាយបាត់យូរ ណាស់ហើយ ទើបឃើញនិមន្តមក ថាដូច្នោះហើយ ក៏នាំគ្នាប្រគេនចង្ហាន់ ព្រមទាំងចីវរ ។ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងអាវាសសួរព្រះថេរៈទាំងឡាយថា បពិត្រ

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ព្រះថេរៈដ៏ចម្រើន ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះ កើតឡើង ក៏ព្រោះតែព្រះថេរៈទាំងឡាយ តើព្រះថេរៈទាំងឡាយនឹងត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬទេ ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយក៏និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ធម៌[១] ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយ យ៉ាងណា យើងទាំងឡាយ ក៏បានដឹងច្បាស់ហើយ ចីវរទាំងនោះជាចីវររបស់លោកទាំងឡាយកំណាត់តែត្រឹមកឋិនដោះ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ៣ រូប នៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ពួកមនុស្សក្នុងទីនោះប្រគេនចីវរទាំងឡាយ ដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយ ប្រគេនចីវរចំពោះសង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តថា ដែលហៅថា សង្ឃ បើយ៉ាងតិចបំផុតត្រឹមភិក្ខុ ៤ រូប ឥឡូវយើងទាំងឡាយជាជន ៣ រូប ក៏មនុស្សទាំងនេះប្រគេនចីវរទាំងឡាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចីវរចំពោះសង្ឃ តើយើងទាំងឡាយត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ សម័យនោះឯង ព្រះថេរៈច្រើនអង្គ គឺព្រះថេរៈឈ្មោះនិលវាសីដ៏មានអាយុ ១ ព្រះថេរៈឈ្មោះសាណវាសីដ៏មានអាយុ ១ ព្រះថេរៈឈ្មោះគោបកៈដ៏មានអាយុ ១ ព្រះថេរៈឈ្មោះភគុដ៏មានអាយុ ១ ព្រះថេរៈឈ្មោះផលិកសន្ទានៈដ៏មានអាយុ ១ នៅក្នុងកុក្កុដារាម ទៀបក្រុងបាតលិបុត្ត ។ កាលនោះ ភិក្ខុទាំងនោះ នាំគ្នាទៅកាន់ក្រុងបាតលិបុត្តហើយ សួរព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយយ៉ាងណា យើងទាំងឡាយក៏បាន

១- ច្បាប់ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្ត ។

ដឹងច្បាស់ថា ចីវរទាំងឡាយនោះ ជាចីវររបស់អ្នកទាំងឡាយកំណត់តែត្រឹម កឋិនដោះ ។

[៧១] សម័យនោះឯង ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុនៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាវត្ថី លុះចេញវស្សាហើយក៏បានទៅកាន់អាវាសក្បែរស្រុកតូចមួយ ។ ពួកភិក្ខុមានសេចក្ដីប្រាថ្នានឹងចែកចីវរ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ។ ព្រះឧបនន្ទសក្យ-បុត្រឆ្លើយថា អើអាវុសោ ខ្ញុំត្រេកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយ ក៏ទទួលយកចំណែកចីវរអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ឯពួកភិក្ខុមានសេចក្ដីប្រាថ្នានឹងចែកចីវរ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ។ ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រឆ្លើយថា អើអាវុសោ ខ្ញុំត្រេកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយក៏ទទួលយកចំណែកចីវរអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ពួកភិក្ខុមានសេចក្ដីប្រាថ្នានឹងចែកចីវរក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ។ ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រឆ្លើយថា អើអាវុសោ ខ្ញុំត្រេកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយ ក៏ទទួលយកចំណែកចីវរអំពីអាវាសនោះ ហើយក៏ស្ពាយសម្ពាយចីវរធំ រួចត្រឡប់មកកាន់ក្រុងសាវត្ថីវិញដដែល ។ ពួកភិក្ខុនិយាយ

យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោឧបនន្ទ លោកជាអ្នកមានបុណ្យធំ បានជាលោកបានចីវរច្រើន ។ ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមានបុណ្យមកពីណា ដោយសារតែខ្ញុំនៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាវត្ថីនេះ លុះចេញវស្សាហើយ ខ្ញុំបានទៅកាន់អាវាសក្បែរស្រុកតូចមួយ ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងចែកចីវរ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះ ភិក្ខុទាំងនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះនឹងខ្ញុំថា ម្នាលអាវុសោ ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ខ្ញុំឆ្លើយថា អើអាវុសោ ខ្ញុំត្រេកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយ ខ្ញុំក៏ទទួលយកចំណែកចីវរអំពីអាវាសនោះ រួចបានទៅកាន់អាវាសឯទៀត ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងចែកចីវរ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះទៀត ភិក្ខុទាំងនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះនឹងខ្ញុំថា ម្នាលអាវុសោ ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ខ្ញុំបាននិយាយថា អើអាវុសោ ខ្ញុំត្រេកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយ ខ្ញុំក៏ទទួលយកចំណែកចីវរអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសឯទៀត ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងចែកចីវរ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះទៀត ភិក្ខុទាំងនោះ បាននិយាយយ៉ាងនេះនឹងខ្ញុំថា ម្នាលអាវុសោ ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះយើងនឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ខ្ញុំនិយាយថា អើអាវុសោ ខ្ញុំត្រេកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយ ខ្ញុំក៏ទទួលយកចំណែកចីវរអំពីអាវាសនោះមក យ៉ាងនេះ បានជាខ្ញុំបានចីវរច្រើន ។ ពួកភិក្ខុសួរថា ម្នាលអាវុសោឧបនន្ទ លោកនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដទៃ ហើយលោកត្រេកអរនឹងចំណែកចីវរក្នុងអាវាសដទៃ មែនឬ ។

ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ មែនហើយ ។ ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុ មិនគួរបើនឹងនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដទៃ ហើយត្រេកអរនឹងចំណែកចីវរក្នុងអាវាសដទៃសោះ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបនន្ទ ឮថា អ្នកឯងនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដទៃ ហើយត្រេកអរនឹងចំណែកចីវរក្នុងអាវាសដទៃ ពិតមែនឬ ។ ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រឆ្លើយថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងមិនគួរបើនឹងនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដទៃ ហើយត្រេកអរនឹងចំណែកចីវរក្នុងអាវាសដទៃសោះ នែមោឃបុរស អំពើនេះមិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯទៀត មិនត្រូវត្រេកអរនឹងចំណែកចីវរក្នុងអាវាសឯទៀតទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុ នៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសពីរតែម្នាក់ឯង ដោយគិតថា ចីវរមុខជានឹងកើតឡើងដល់អញជាច្រើនដូច្នេះ ។ ក្នុងពេលនោះភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា យើងទាំងឡាយត្រូវឲ្យចំណែកចីវរដល់ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុដែរឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល

ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរឲ្យចីវរតែមួយចំណែកដល់មោឃបុរសចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុក្នុងសាសនានេះនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសពីរតែម្នាក់ឯង ដោយគិតថា ចីវរមុខជានឹងកើតឡើងដល់អញជាច្រើនដូច្នេះ ។ បើភិក្ខុនោះនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯណោះបានពាក់កណ្តាល ចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯណោះបានពាក់កណ្តាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យចំណែកចីវរក្នុងអាវាសឯណោះពាក់កណ្តាល ក្នុងអាវាសឯណោះពាក់កណ្តាល ទៅភិក្ខុនោះចុះ ប្រសិនបើភិក្ខុនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសណាច្រើនជាង ភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវឲ្យចំណែកចីវរទៅភិក្ខុនោះ តាមកំណត់ថ្ងៃដែលច្រើននោះចុះ ។

[៧២] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបមានរោគឈឺពោះ ។ ភិក្ខុនោះដេកត្រាំនៅលើមូត្រនឹងករីសរបស់ខ្លួន ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុជាបច្ឆាសមណៈ ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់សេនាសនចារិក ហើយចូលទៅកាន់លំនៅនៃភិក្ខុនោះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទតឃើញភិក្ខុនោះដេកត្រាំនៅលើមូត្រនឹងករីសរបស់ខ្លួន លុះទតច្បាស់ហើយ ក៏ទ្រង់ចូលទៅកាន់សំណាក់ភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់មានព្រះតម្រាស់យ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុនោះថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកមានរោគអ្វី ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គឈឺពោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងមានភិក្ខុជាអ្នកបម្រើដែរឬទេ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោសគ្មានទេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ចុះពួកភិក្ខុហេតុអ្វីក៏មិនបម្រើអ្នក ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា

ប្រោស (ដ្បិត) ខ្ញុំព្រះអង្គមិនដែលធ្វើ (ឧបការៈ) ដល់ពួកភិក្ខុសោះ ព្រោះហេតុនោះ បានជាពួកភិក្ខុមិនបម្រើខ្ញុំព្រះអង្គ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ អ្នកចូរទៅនាំយកទឹកមក យើងនឹងឲ្យភិក្ខុនេះងូត ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏នាំយកទឹកមក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្រោចទឹក ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុដុសលាង ព្រះដ៏មានព្រះភាគចាប់ខាងក្បាល ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុចាប់ខាងជើង សែងឡើងយកទៅដាក់ឲ្យដេកលើគ្រែតូច ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ សួរបញ្ជាក់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងវិហារឯណោះ មានភិក្ខុឈឺដែរឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស មាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមានរោគអ្វី ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស លោកដ៏មានអាយុនោះមានរោគពោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះភិក្ខុអ្នកបម្រើភិក្ខុនោះមានដែរឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស គ្មានទេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ចុះហេតុអ្វី បានជាពួកភិក្ខុមិនបម្រើភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ដ្បិតភិក្ខុនោះមិនដែលធ្វើ (ឧបការៈ) ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាភិក្ខុទាំងឡាយមិនបម្រើភិក្ខុនោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគ្មានមាតាបិតាទេ

បានអ្នកណាបម្រើអ្នកពាល់គ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយមិនបម្រើគ្នានឹងគ្នាហើយ តើបានអ្នកណានឹងបម្រើវិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកណាបម្រើតថាគត អ្នកនោះឈ្មោះថាបម្រើភិក្ខុឈឺ ។ បើមានឧបជ្ឈាយ៍ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវបម្រើភិក្ខុនោះអស់មួយជីវិត ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវរង់ចាំទម្រាំភិក្ខុនោះសះជា ។ បើមានអាចារ្យ អាចារ្យត្រូវបម្រើភិក្ខុនោះអស់មួយជីវិត អាចារ្យត្រូវរង់ចាំទម្រាំភិក្ខុនោះសះជា ។ បើមានសទ្ធិវិហារិក សទ្ធិវិហារិកត្រូវបម្រើភិក្ខុនោះអស់មួយជីវិត សទ្ធិវិហារិកត្រូវរង់ចាំទម្រាំភិក្ខុនោះសះជា ។ បើមានអន្តេវាសិក (កូនសិស្ស) អន្តេវាសិកត្រូវបម្រើភិក្ខុនោះ អស់មួយជីវិត អន្តេវាសិកត្រូវរង់ចាំទម្រាំភិក្ខុនោះសះជា ។ បើមានភិក្ខុមានឧបជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នា ត្រូវភិក្ខុមានឧបជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នាបម្រើភិក្ខុនោះអស់មួយជីវិត ភិក្ខុមានឧបជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នាត្រូវរង់ចាំទម្រាំភិក្ខុនោះសះជា ។ បើមានភិក្ខុមានអាចារ្យស្មើគ្នា ភិក្ខុមានអាចារ្យស្មើគ្នា ត្រូវបម្រើភិក្ខុនោះអស់មួយជីវិត ភិក្ខុមានអាចារ្យស្មើគ្នាត្រូវរង់ចាំទម្រាំភិក្ខុនោះសះជា ។ បើឧបជ្ឈាយ៍ក្តី អាចារ្យក្តី សទ្ធិវិហារិកក្តី អន្តេវាសិកក្តី ភិក្ខុមានឧបជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នាក្តី ភិក្ខុមានអាចារ្យស្មើគ្នាក្តី មិនមានទេ សង្ឃត្រូវបម្រើភិក្ខុមានជំងឺនោះ ។ បើសង្ឃមិនបម្រើទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលមានជំងឺប្រកបដោយអង្គ ៥ ជាបុគ្គលលំបាកគេបម្រើ គឺបុគ្គលមិនចេះធ្វើខ្លួនឲ្យសប្បាយ ១ មិនដឹងប្រមាណក្នុងការសប្បាយ ១ មិនខ្នះខ្នែងប្រើថ្នាំ ១ មិនប្រាប់អាពាធដែលចម្រើនថាចម្រើនក្តី មិនប្រាប់អាពាធដែលធូរថយ ថាធូរថយក្តី មិនប្រាប់អាពាធដែលនៅនឹងដដែលថា នៅ

នឹងជដែលក្តី ឲ្យច្បាស់តាមពិតដល់បុគ្គលអ្នកបម្រើជំងឺ ដែលជាអ្នកចង់ឲ្យសះជា ១ មិនអត់សង្កត់នូវទុក្ខវេទនាដ៏រឹងក្លាផ្សាក្តៅ ដែលកើតឡើងក្នុងប្រជុំនៃសរីរៈមិនត្រាញ់ពីសា មិនគាប់ចិត្ត ជាទីនាំឲ្យខូចជីវិត ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលមានជំងឺប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯងតែងលំបាកគេបម្រើ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលមានជំងឺប្រកបដោយអង្គ ៥ ងាយគេបម្រើ គឺបុគ្គលចេះធ្វើខ្លួនឲ្យសប្បាយ ១ ដឹងប្រមាណក្នុងការសប្បាយ ១ ខ្នះខ្នែងប្រើថ្នាំ ១ ប្រាប់អាពាធដែលចម្រើនឡើងថា ចម្រើនឡើងក្តី ប្រាប់អាពាធដែលធូរថយ ថាធូរថយក្តី ប្រាប់អាពាធដែលនៅនឹងជដែលថា នៅនឹងជដែល ឲ្យច្បាស់តាមពិតដល់បុគ្គលអ្នកបម្រើជំងឺ ដែលជាអ្នកចង់ឲ្យសះជា ១ ជាអ្នកអត់សង្កត់នូវទុក្ខវេទនាដ៏រឹងក្លាផ្សាក្តៅ ដែលកើតឡើងក្នុងប្រជុំនៃសរីរៈមិនត្រាញ់ពីសា មិនគាប់ចិត្ត ជាទីនាំឲ្យខូចជីវិត ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលមានជំងឺប្រកបព្រមដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង តែងងាយគេបម្រើ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកបម្រើជំងឺប្រកបដោយអង្គ ៥ មិនគួរនឹងបម្រើជំងឺទេ គឺបុគ្គលមិនប្រសប់ចាត់ចែងថ្នាំ ១ មិនស្គាល់ហេតុសប្បាយ និងមិនសប្បាយ ១ នាំរបស់ដែលមិនសប្បាយចូលទៅ នាំរបស់ដែលសប្បាយចេញមក ១ បម្រើអ្នកជំងឺចង់បានតែអាមិសៈ ឥតមានចិត្តមេត្តា មានតែខ្ពើមរអើមនឹងការនាំចេញនូវឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី កម្អួតក្តី ១ មិនអាចនឹងពន្យល់អ្នកមានជំងឺឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាសព្វៗ កាល ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកបម្រើជំងឺ

ប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង មិនគួរបម្រើជំងឺទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកបម្រើជំងឺបើប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបគួរបម្រើជំងឺបាន គឺបុគ្គលប្រសប់ចាត់ចែងថ្នាំ ១ ស្គាល់ហេតុសប្បាយ និងមិនសប្បាយ ១ នាំរបស់ដែលមិនសប្បាយចេញទៅ នាំរបស់ដែលសប្បាយចូលមក ១ មានចិត្តមេត្តា មិនប្រាថ្នាអាមិសៈ ហើយបម្រើជំងឺមិនខ្ពើមរអើម ក្នុងការនាំចេញនូវឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី កម្អួតក្តី ១ អាចនឹងពន្យល់អ្នកមានជំងឺឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាសព្វៗកាល ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកបម្រើជំងឺ លុះតែប្រកបព្រមដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ទើបគួរបម្រើជំងឺបាន ។

[៧៣] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ២ រូបដើរទៅតាមផ្លូវឆ្ងាយ ក្នុងកោសលជនបទ ។ ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះ ចូលទៅកាន់អាវាសមួយ ។ ក្នុងអាវាសនោះមានភិក្ខុមួយរូបឈឺ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សរសើរការបម្រើជំងឺពេកណាស់ អាវុសោ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយនឹងបម្រើភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំគ្នាបម្រើភិក្ខុឈឺនោះ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំងនោះកំពុងបម្រើ ភិក្ខុឈឺក៏ធ្វើមរណកាលទៅ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកបាត្រ និងចីវររបស់ភិក្ខុឈឺនោះទៅឯក្រុងសាវត្ថី ហើយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើមានភិក្ខុ (ណាមួយ) ធ្វើមរណភាពទៅហើយ ត្រូវសង្ឃជាម្ចាស់លើបាត្រ និងចីវរ (របស់ភិក្ខុនោះ)

តែជាពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺមានឧបការៈច្រើនជាងគេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃ ឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រដល់ភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ភិក្ខុឈ្មោះនេះធ្វើមរណកាលទៅហើយ ត្រៃចីវរ និងបាត្រនេះជារបស់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះនេះធ្វើមរណកាលទៅហើយ ត្រៃចីវរ និងបាត្រនេះជារបស់ភិក្ខុនោះ ។ បើការឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រនេះ ដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះនេះធ្វើមរណកាលទៅហើយ ត្រៃចីវរនេះ និងបាត្រនេះជារបស់ភិក្ខុនោះ ។ ឥឡូវសង្ឃបានឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រនេះដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺហើយ ។ ការឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺនេះ (បើ) គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ ត្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះនិយាយឡើង។ សង្ឃបានឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រនេះ ដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺហើយ ។ ការឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺប្រហែលជាគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សម័យនោះឯង មានសាមណេរមួយរូបធ្វើមរណកាល ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសាមណេរ (ណាមួយ) ធ្វើមរណកាលទៅហើយ ត្រូវសង្ឃជាម្ចាស់លើបាត្រនិងចីវរ (របស់សាមណេរនោះ) តែថាភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺ មានឧបការៈច្រើនជាង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃឲ្យចីវរ និងបាត្រដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សាមណេរឈ្មោះនេះ ធ្វើមរណកាលទៅហើយ ចីវរ និងបាត្រនេះជារបស់សាមណេរនោះ ។ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសាមណេរឈ្មោះនេះធ្វើមរណកាលទៅហើយ ចីវរ និងបាត្រនេះជារបស់សាមណេរនោះ ។ បើការឲ្យចីវរ និងបាត្រមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យចីវរ និងបាត្រនេះ ដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសាមណេរឈ្មោះនេះធ្វើមរណកាលទៅហើយ ចីវរ និងបាត្រនេះជារបស់សាមណេរនោះ ។ ឥឡូវសង្ឃឲ្យចីវរ និងបាត្រនេះដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺហើយ ។ ការឲ្យចីវរ និងបាត្រដល់ពួកភិក្ខុ អ្នកបម្រើជំងឺនេះ (បើ) គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ ត្រូវលោកដ៏មានអាយុ

អង្គនោះនិយាយឡើង ។ ចីវរ និងបាត្រនេះសង្ឃបានឲ្យដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺហើយ ។ ការឲ្យចីវរ និងបាត្រដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺ ប្រហែលជាគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូប និងសាមណេរមួយរូបបម្រើភិក្ខុឈឺ ។ កាលបើភិក្ខុនិងសាមណេរទាំងនោះកំពុងបម្រើ ភិក្ខុឈឺនោះក៏ធ្វើមរណកាលទៅ ។ ឯភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះថា អាត្មាអញត្រូវឲ្យចំណែកចីវរទៅសាមណេរដែលជាអ្នកបម្រើជំងឺដែរឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុឲ្យចំណែកស្មើគ្នាទៅសាមណេរ ដែលជាអ្នកបម្រើជំងឺចុះ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបមានទ្រព្យច្រើន មានបរិក្ខារច្រើន ធ្វើមរណកាលទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើមានភិក្ខុ (ណាមួយ) ធ្វើមរណកាលទៅហើយ ត្រូវសង្ឃជាម្ចាស់លើបាត្រ និងចីវរ (របស់ភិក្ខុនោះ) តែថា ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺមានឧបការៈច្រើនជាងគេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃឲ្យត្រៃចីវរ និងបាត្រ ដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជំងឺចុះ បើមានវត្ថុណាមួយជាគ្រឿងលហុភណ្ឌ(១) ឬជាគ្រឿងលហុបរិក្ខារ(២) នៅក្នុងទីនោះ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃដែលមាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ (ព្រមព្រៀងគ្នា) ចែក

១-២ គឺរបស់រាយរងក្រៅអំពីគរុភណ្ឌទាំង ២៥ ។

គ្រឿងលហុភណ្ឌ និងគ្រឿងលហុបរិក្ខារនោះបាន បើមានគ្រឿងគរុភណ្ឌ ឬគ្រឿងគរុបរិក្ខារណានៅក្នុងទីនោះ គ្រឿងគរុភណ្ឌ និងគ្រឿងគរុបរិក្ខារនោះ ត្រូវទុកសម្រាប់សង្ឃដែលមក ឬមិនទាន់បានមកពីទិសទាំង ៤ ភិក្ខុមិនត្រូវលះ មិនត្រូវចែកគ្នាទេ ។

[៧៣] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូបមានកាយអាក្រាតហើយចូលទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គតែងទ្រង់សរសើរគុណរបស់បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាតិច មានចិត្តសន្តោស មានចិត្តជូរផង់ កម្ចាត់បង់កិលេសនាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការអាក្រាតនេះនាំឲ្យមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច សេចក្តីសន្តោស សេចក្តីជូរផង់ កម្ចាត់បង់កិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ត និងនាំឲ្យមានសេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតការអាក្រាតដល់ពួកភិក្ខុ ជាការស្រួលពេកណាស់ ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគបន្ទោសថា នែមោឃបុរស អំពើនេះ មិនទំនងទេ ។បេ។ ម្នាលមោឃបុរស អ្នកមិនសមបើនឹងសមាទាននូវការអាក្រាតជាតិត្ថិយសមាទាន[១] (ដូច្នេះ) សោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិននាំ

១- ទ្រង់ឃាត់មិនឲ្យភិក្ខុប្រព្រឹត្តវត្តបែបពួកតិត្ថិយ ព្រោះតិត្ថិយខ្លះអាក្រាត គម មិនស្លៀកសំពត់ មិនដណ្តប់សំពត់ ។

ឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការអាក្រាត ជាតិត្ថិយសមាទាន ភិក្ខុមិនត្រូវសមាទានទេ ភិក្ខុណាសមាទាន ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបស្លៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីស្បូវក្លាំង ។បេ។ ស្លៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីសម្បកឈើ ។បេ។ ស្លៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីផែនក្តារ ។បេ។ ស្លៀកសំពត់កម្ពលដែលគេធ្វើពីសក់ ។បេ។ ស្លៀកសំពត់កម្ពលដែលគេធ្វើពីរោមកន្ទុយសត្វ ។បេ។ ស្លៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីស្លាបមៀម ។បេ។ ស្លៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីស្បែកខ្លា ហើយចូលទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គតែងទ្រង់សរសើរគុណរបស់បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាតិច មានចិត្តសន្តោស មានចិត្តផូរផង់កម្ចាត់បង់កិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ស្បែកខ្លានេះនាំឲ្យមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច សេចក្តីសន្តោស សេចក្តីផូរផង់ កម្ចាត់បង់កិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ត នឹងនាំឲ្យមានសេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួកភិក្ខុស្លៀកដណ្តប់សំពត់ស្បែកខ្លា ជាការស្រួលពេកណាស់ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា នែមោឃបុរស អំពើនេះ មិនទំនងទេ ។បេ។ នែមោឃបុរស អ្នកមិនសមបើនឹងទ្រទ្រង់សំពត់ស្បែកខ្លា ជាទង់ជ័យ

នៃតិរ្ថិយសោះ នែមោឃបុរស អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ទ្រង់បន្ទោសរួចទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រទ្រង់ស្បែកខ្លាជាទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយទេ ភិក្ខុណាទ្រទ្រង់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបស្លៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីដើមរាក់ ។បេ។ ស្លៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីសម្បកក្រចៅ ហើយចូលទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គតែងទ្រង់សរសើរគុណរបស់បុគ្គលអ្នកមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច មានចិត្តសន្ដោស មានចិត្តជូរជង់ កម្ចាត់បង់កិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ដ ប្រារព្ធព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សំពត់សម្បកក្រចៅនេះ នាំឲ្យមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច សេចក្ដីសន្ដោស សេចក្ដីជូរជង់ កម្ចាត់បង់កិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ដ និងនាំឲ្យមានសេចក្ដីប្រារព្ធព្យាយាមដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួកភិក្ខុ (ទ្រទ្រង់) សំពត់សម្បកក្រចៅ ជាការស្រួលពេកណាស់ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះមិនទំនងទេ ។បេ។ ម្នាលមោឃបុរស អ្នកមិនសមបើនឹងស្លៀកសំពត់សម្បកក្រចៅសោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។បេ។ ទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថារួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ

មកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវស្លៀកសំពត់សម្បកក្រចៅទេ ភិក្ខុណាស្លៀក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៧៥] សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទ្រទ្រង់[១] ចីវរខៀវសុទ្ធ ទ្រទ្រង់ចីវរលឿងសុទ្ធ ទ្រទ្រង់ចីវរក្រហមសុទ្ធ ទ្រទ្រង់ចីវរពណ៌ហង្សបាទសុទ្ធ ទ្រទ្រង់ចីវរខ្មៅសុទ្ធ ទ្រទ្រង់ចីវរក្រហមក្រមៅសុទ្ធ (ពណ៌ខ្នងក្អែប) ទ្រទ្រង់ចីវរលឿងទុំសុទ្ធ (ពណ៌ដូចផ្កាឈូក) ទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយមិនបានកាត់ចេញ ទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយវែង ទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយជាផ្កាឈើ ទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយជាផ្លែឈើ ទ្រទ្រង់អាវ ទ្រទ្រង់មួក ទ្រទ្រង់សំពត់ឈ្នួត ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ដូចជាពួកគ្រហស្ថ អ្នកបរិភោគកាម ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរខៀវសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរលឿងសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរក្រហមសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរពណ៌ហង្សបាទសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរខ្មៅសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរក្រហមក្រមៅសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរលឿងទុំសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយមិនបានកាត់ចេញ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយវែង មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយជាផ្កាឈើ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ចីវរមានជាយជាផ្លែឈើ មិនត្រូវទ្រទ្រង់អាវ មិនត្រូវទ្រទ្រង់មួក មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ឈ្នួត ភិក្ខុណាទ្រទ្រង់ត្រូវ

១- នេះជាពាក្យសាធារណៈ នឹងហៅថា ស្លៀក ឬហៅថា ដណ្តប់ ឬហៅថា ពាក់ និងជួតជាដើមក៏បាន ហៅតាមសមគួរដល់របស់ដែលប្រើប្រាស់ ។

អាបត្តិទុក្កដ ។

[៧៦] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនៅចាំវស្សារួចហើយ តែចីវរមិនទាន់កើតឡើង[១] ក៏នាំគ្នាចៀសចេញទៅខ្លះ សឹកចេញទៅខ្លះ ស្លាប់ទៅខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គលពោលលាសិក្ខាខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គលត្រូវអន្តិមវត្ថុខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គលឆ្កួតខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គលមានចិត្តអណ្តែតអណ្តូងខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គល គឺវេទនាគ្របសង្កត់ខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គល គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គល គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គល គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាខ្ទើយខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកលួចសំវាសខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកចូលពួកតិរ្ថិយខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសត្វតិរច្ឆានខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកសម្លាប់មាតាខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកសម្លាប់បិតាខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកសម្លាប់ព្រះអរហន្តខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកទ្រុស្តភិក្ខុនីខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកបំបែកសង្ឃខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកធ្វើលោហិត (ព្រះបរមគ្រូ) ឲ្យពុរពងឡើងខ្លះ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាឧភតោព្យញ្ជនកៈ (មនុស្សមានភេទពីរ) ខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើងក៏ចៀសចេញទៅ ។ កាលបើមានភិក្ខុអ្នកទទួលយកចីវរដ៏សមគួរ សង្ឃត្រូវឲ្យចីវរ (នោះទៅ) ចុះ ។

១- បានសេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងនោះ នៅចាំវស្សារួចហើយ មិនទាន់បានចីវរ ពីណាទេនៅឡើយ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង ក៏សឹកទៅក្តី ស្លាប់ទៅក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកពោលលាសិក្ខាក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកត្រូវអន្តិមវត្ថុក្តី ។ សង្ឃត្រូវជាម្ចាស់ (ចីវរនោះឯង) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាមនុស្សឆ្កួតក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាមនុស្សមានចិត្តអណ្តែតអណ្តូងក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាមនុស្សមានវេទនាគ្របសង្កត់ក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាភិក្ខុ គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាភិក្ខុ គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាភិក្ខុ គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ក្តី ។ កាលបើមានភិក្ខុជាអ្នកទទួលយកចីវរដ៏សមគួរ ត្រូវសង្ឃឲ្យចីវរ (នោះទៅ) ចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាមនុស្សខ្ទើយក្តី ។បេ។ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាឧភតោព្យញ្ជនកៈក្តី ។ សង្ឃត្រូវជាម្ចាស់ (ចីវរនោះឯង) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរកើតឡើងហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានចែកខ្លួនក៏ចៀសចេញទៅ ។ កាលបើមានភិក្ខុជាអ្នកទទួលចីវរដ៏សមគួរ ត្រូវសង្ឃឲ្យចីវរ (នោះទៅ) ចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរកើតឡើងហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានចែក ខ្លួនក៏សឹកទៅក្តី ស្លាប់ទៅក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកពោលលាសិក្ខាក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គលត្រូវអន្តិមវត្ថុក្តី ។ សង្ឃ

ត្រូវជាម្ចាស់ (ចីវរនោះ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរកើតឡើង តែសង្ឃមិនទាន់បានចែក ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាមនុស្សឆ្កួតក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គលមានចិត្តរវើរវាយក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាបុគ្គលមានវេទនាគ្របសង្កត់ក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាភិក្ខុ គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាភិក្ខុ គឺសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិក្តី ប្តេជ្ញាខ្លួនជាភិក្ខុ គឺសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ក្តី ។ កាលបើមានភិក្ខុជាអ្នកទទួលចីវរដ៏សមគួរ ត្រូវសង្ឃឲ្យចីវរ (នោះទៅ) ចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរកើតឡើងហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានចែក ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាមនុស្សខ្ទើយក្តី ។បេ។ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាឧភតោព្យញ្ជនកៈក្តី ។ សង្ឃត្រូវជាម្ចាស់ (ចីវរនោះឯង) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង សង្ឃក៏បែកគ្នាទៅ[១] ។ មនុស្សទាំងឡាយក្នុងទីនោះ ក៏នាំគ្នាប្រគេនទឹកចំពោះភិក្ខុមួយពួក ប្រគេនចីវរចំពោះភិក្ខុមួយពួក ដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចំពោះសង្ឃ ។ ទឹក និងចីវរនេះក៏នៅជារបស់សង្ឃដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង សង្ឃក៏បែកគ្នាទៅ ។ មនុស្សទាំងឡាយក្នុងទីនោះ ក៏នាំគ្នាប្រគេនទឹកចំពោះភិក្ខុមួយពួក ប្រគេនចីវរចំពោះភិក្ខុមួយពួក ដោយពាក្យថា យើងទាំង

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ឡាយប្រគេនចំពោះសង្ឃ ។ ទឹក និងចីវរនេះ ក៏នៅជារបស់សង្ឃដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង សង្ឃក៏បែកគ្នាទៅ ។ មនុស្សទាំងឡាយក្នុងទីនោះក៏នាំគ្នាប្រគេនទឹកចំពោះភិក្ខុមួយពួក ប្រគេនចីវរចំពោះភិក្ខុមួយពួក ដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចំពោះពួក ។ ទឹកនិងចីវរនេះក៏នៅជារបស់ពួកដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង សង្ឃក៏បែកគ្នាទៅ ។ មនុស្សទាំងឡាយក្នុងទីនោះ ក៏នាំគ្នាប្រគេនទឹកចំពោះភិក្ខុមួយពួក ប្រគេនចីវរចំពោះភិក្ខុមួយពួកនោះឯង ដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចំពោះពួក ។ ទឹកនិងចីវរនេះក៏នៅជារបស់ពួកដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកភិក្ខុនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវរកើតឡើងហើយ តែសង្ឃមិនទាន់ចែក សង្ឃក៏បែកគ្នាទៅ ។ ចីវរនោះ សង្ឃត្រូវចែកដល់ពួកភិក្ខុទាំងអស់ឲ្យស្មើគ្នា ។

[៧៧] សម័យនោះឯង ព្រះរេវតដ៏មានអាយុបានផ្ញើចីវរទៅប្រគេនព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុនឹងដៃភិក្ខុមួយរូប ដោយពាក្យថា ចូរលោកប្រគេនចីវរនេះដល់ព្រះថេរៈផងចុះ ។ គ្រានោះឯង លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុនោះក៏យកចីវរនោះ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងព្រះរេវតដ៏មានអាយុ ។ គ្រាក្រោយ ព្រះរេវតដ៏មានអាយុបានមកជួបនឹងព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុសួរថា បពិត្រព្រះថេរៈដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ

ព្រះករុណាបានផ្ញើចីវរមកប្រគេនព្រះថេរៈ តើចីវរនោះបានដល់មកហើយឬ ។ ព្រះសារីបុត្រឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនឃើញចីវរនោះទេ ។ ទើបព្រះរេវតៈដ៏មានអាយុបាននិយាយទៅនឹងភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំបានផ្ញើចីវរមកប្រគេនព្រះថេរៈនឹងដៃលោកដ៏មានអាយុ តើចីវរនោះនៅឯណា ។ ភិក្ខុនោះឆ្លើយថា បពិត្រព្រះថេរៈដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានយកចីវរនោះ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងទៅហើយ) ដោយអាងសេចក្ដីស្និទ្ធស្នាល នឹងលោកដ៏មានអាយុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើចីវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នាដោយពាក្យថា ចូរលោកប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើនោះក៏យកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្ដីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើយកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្ដីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយកចីវរនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថាកាន់យកមិនល្អទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើចីវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នាដោយពាក្យថា ចូរលោកប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើនោះក៏យកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្ដីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយក ចីវរនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើចីវរ (មក

ប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើចីវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ចូរលោកប្រគេនចីវរនេះ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើនោះឮដំណឹងថា ភិក្ខុដែលផ្ញើចីវរមកនោះ ស្លាប់ទៅហើយៗ ក៏អធិដ្ឋានមតកចីវរ (ចីវររបស់ភិក្ខុដែលស្លាប់) របស់ភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានល្អ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើ យកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកទទួលយកចីវរនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានភិក្ខុផ្ញើចីវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ចូរលោកប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើនោះឮដំណឹងថា ភិក្ខុដែលចាំទទួលចីវរនោះស្លាប់ទៅហើយៗ ក៏អធិដ្ឋានមតកចីវររបស់ភិក្ខុនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានមិនល្អ (អធិដ្ឋានមិនឡើង) ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើ យកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងសាសនានេះបើមានភិក្ខុផ្ញើចីវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ចូរលោកប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួល

បញ្ញើនោះឮដំណឹងថា ភិក្ខុទាំងពីររូប[១] ស្លាប់ទៅហើយៗ ក៏អធិដ្ឋានមតក ចីវររបស់អ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានល្អ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួល បញ្ញើអធិដ្ឋានមតកចីវររបស់ភិក្ខុដែលចាំទទួលចីវរវិញ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានមិនល្អទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើ ចីវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ខ្ញុំករុណាប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុ ឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើក៏យកចីវរ (មក ប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើយកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នក ចាំទទួលយកចីវរវិញ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង- ឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ខ្ញុំករុណាប្រគេនចីវរ នេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុ អ្នកទទួលបញ្ញើនោះក៏យកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយ អាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយកចីវរនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅ ថា កាន់យកល្អ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើយកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយ ខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមាន ភិក្ខុផ្ញើចីវរនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ខ្ញុំករុណាប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុ

១- សំដៅយកភិក្ខុអ្នកផ្ញើចីវរមួយរូប ភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយកចីវរមួយរូប ។

ឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើក៏ឮដំណឹងថា ភិក្ខុដែលផ្ញើចីវរមកនោះស្លាប់ទៅហើយ ហើយក៏អធិដ្ឋានមតកចីវររបស់ភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានមិនល្អទេ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើយកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយកចីវរនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើចីវរទឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ខ្ញុំករុណាប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើនោះឮដំណឹងថា ភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយកចីវរនោះស្លាប់ទៅហើយៗ ក៏អធិដ្ឋានមតកចីវររបស់ភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយកចីវរនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានល្អ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើយកចីវរ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងភិក្ខុអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើចីវរទឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ខ្ញុំករុណាប្រគេនចីវរនេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើនោះឮដំណឹងថា ភិក្ខុទាំងពីររូបស្លាប់ទៅហើយៗ ក៏អធិដ្ឋានមតកចីវររបស់ភិក្ខុអ្នកផ្ញើទៅនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានមិនល្អ ។ បើភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ញើ អធិដ្ឋានមតកចីវររបស់ភិក្ខុអ្នកចាំទទួលយកចីវរនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានល្អ ។

[៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតិកា (ហេតុ) ដែលនាំឲ្យកើត

ចីវរឡើងមាន ៨ យ៉ាង គឺគេឲ្យចីវរក្នុងសីមា ១ គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តីប្តេជ្ញា ១ គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តីបញ្ញត្តិនៃភិក្ខា (ទីបរិច្ចាគទានរបស់ខ្លួន) ១ គេឲ្យចីវរចំពោះសង្ឃ ១ គេឲ្យចីវរចំពោះឧភតោសង្ឃ ១ គេឲ្យចីវរចំពោះសង្ឃដែលនៅចាំវស្សា១ គេឲ្យចំពោះវត្ថុ ឬកំណត់វត្ថុហើយទើបឲ្យចីវរ១ គេឲ្យចីវរចំពោះបុគ្គល ១ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរក្នុងសីមា គឺ(សំដៅយក) ភិក្ខុមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលនៅខាងក្នុងសីមា ត្រូវភិក្ខុទាំងនោះ ចែកចីវរគ្នាចុះ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តីប្តេជ្ញាគឺ (សំដៅយក) អាវាសច្រើនជាអាវាសមានលាភស្មើគ្នា កាលបើគេឲ្យចីវរក្នុងអាវាសតែ ១ ទុកដូចជាបានឲ្យចីវរក្នុងអាវាសទាំងអស់ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តីបញ្ញត្តនៃភិក្ខា គឺ (សំដៅយក) ការបូជាជានិច្ចដែលគេធ្វើចំពោះសង្ឃក្នុងទីណា គេក៏ឲ្យចីវរក្នុងទីនោះ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរចំពោះសង្ឃ គឺ (សំដៅយក) សង្ឃដែលមកជួបជុំមុខគ្នាហើយត្រូវចែកចីវរចុះ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរចំពោះឧភតោសង្ឃ (សំដៅយក) ភិក្ខុសូម្បីច្រើនរូបភិក្ខុនីតែមួយរូប សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យចីវរពាក់កណ្តាល (ស្មើគ្នា) ។ ភិក្ខុនីសូម្បីច្រើនរូប ភិក្ខុតែមួយរូប សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យចីវរពាក់កណ្តាល (ស្មើគ្នា) ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរចំពោះសង្ឃដែលនៅចាំវស្សា (សំដៅយក) ភិក្ខុមានកំណត់ប៉ុន្មានរូបនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសនោះ ភិក្ខុទាំងនោះត្រូវចែកចីវរគ្នាចុះ ។ ដែលហៅថា ចំពោះវត្ថុ ឬកំណត់វត្ថុហើយ ទើបគេឲ្យចីវរ (សំដៅយកត្រង់ហេតុ) ដែលគេឲ្យបបរហើយ គេឲ្យចីវរផង ជូនកាល គេ

ឲ្យកត្តហើយគេឲ្យចីវរផង ជួនកាលគេឲ្យខាទនីយៈហើយគេឲ្យចីវរផង ជួនកាល គេឲ្យចីវរតែម្តង ជួនកាល គេឲ្យសេនាសនៈហើយ គេឲ្យទាំងចីវរផង ពុំនោះសោត គេឲ្យភេសជ្ជៈព្រមទាំងចីវរផង ។ ដែលហៅថាគេឲ្យចីវរចំពោះបុគ្គល គឺ (សំដៅយកត្រង់ហេតុ) ដែលគេឲ្យដោយពាក្យថា ខ្ញុំឲ្យចីវរនេះចំពោះភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។

ចប់ ចីវរក្ខន្ធកៈទី ៨

ក្នុងខន្ធកៈនេះមាន ៩៦ រឿង

ឧទ្ទានរបស់ចីវរក្ខន្ធកៈនោះគឺ

[៧៩] រឿងពួកកុដុម្ពិកៈនៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ឃើញពួកស្រីផ្កាមាសក្នុងក្រុងវេសាលី ហើយទៅក្រុងរាជគ្រឹះវិញ ក៏បានក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ស្តេច ១ ។ រឿងកូនប្រុសនៃស្រីផ្កាមាសឈ្មោះសាលវតី ត្រឡប់បានមកជាកូនអកយរាជកុមារវិញ ព្រះរាជកុមារបានចិញ្ចឹមទុកឲ្យឈ្មោះថា ជីវកៈ ព្រោះហេតុតែពាក្យសួរថា កូននោះមានជីវិតរស់នៅ ឬស្លាប់ ១ ។ រឿងជីវកកោមារភច្ចទៅក្រុងតក្កសិលា រៀនធ្វើពេទ្យបានជាមហាពេទ្យ ហើយមើលជំងឺក្នុងក្បាលភរិយារបស់សេដ្ឋីដែលឈឺ ៧ ឆ្នាំ ឲ្យសះជាដោយនត្ថុកម្ម គឺការបញ្ចូលថ្នាំទៅតាមច្រមុះ ១ ។ រឿងជីវកកោមារភច្ចទាញចេញ (មើលជា) អាពាធឫសដូងបាតនៃព្រះបាទពិម្ពិសារដោយថ្នាំលាប ។ ព្រះរាជាទ្រង់មានបន្ទូលនឹងកោមារភច្ចថា អ្នកឯងចូរបម្រើអញផង ពួកស្រីក្នុងវាំងផង ព្រះពុទ្ធ និងព្រះសង្ឃផង ១ ។ រឿងសេដ្ឋីនៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ១ រឿង

ជីវកកោមារភច្ចមើលអាពាធពកក្នុងពោះវៀន ១ រឿងជីវកកោមារភច្ចញុំាំងមហារោគនៃព្រះបាទបជ្ជោតឲ្យស្រះជាទៅ ព្រោះសោយទឹកដោះរាវ ។ ជីវកកោមារភច្ចក្រាបទូលថា សូមឲ្យព្រះបាទបជ្ជោតរលឹកអធិការរបស់ខ្លួន រួចទ្រង់បានផ្ញើសំពត់ សិវេយ្យកៈមួយគូមកជីវកកោមារភច្ច ១ រឿងជីវកកោមារភច្ចញុំាំងកាយព្រះមានព្រះភាគដែលមានរោគទល់ឲ្យស្រួល ហើយបានថ្វាយថ្នាំបញ្ចុះ ៣០ ដងដោយផ្កាឧប្បល ៣ ក្តាប់ ព្រះមានព្រះភាគក៏មានព្រះកាយជាប្រក្រតី ទើបទ្រង់ទទួលសំពត់សិវេយ្យកៈដែលជីវកកោមារភច្ចសុំពរហើយថ្វាយព្រះអង្គ ១ រឿងព្រះតថាគតអនុញ្ញាតគហបតីចីវរ ១ ។ រឿងចីវរកើតឡើងជាច្រើនក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ១ ក្នុងជនបទ ១ រឿងព្រះមានព្រះភាគអនុញ្ញាតសំពត់ឈ្មោះបាវារធ្វើដោយសូត្រ ១ សំពត់កោជវៈធ្វើដោយរោម ១ រឿងស្តេចក្នុងដែនកាសីបញ្ជូនសំពត់កម្ពលមានតម្លៃកន្លះពាន់ មកជីវកកោមារភច្ច ១ រឿងចីវរខ្ពស់ និងទាបកើតឡើងដល់សង្ឃ ហើយព្រះអង្គទ្រង់សរសើរសេចក្តីសន្តោស ១ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតកុំឲ្យភិក្ខុឲ្យចំណែកចីវរដល់ភិក្ខុដែលមិនបានឈប់ចាំគ្នា ១ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុឲ្យចំណែកចីវរដល់ភិក្ខុដែលឈប់ចាំគ្នា ១ រឿងភិក្ខុចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសានមុន និងចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសានក្រោយ ១ រឿងភិក្ខុចូលទៅក្នុងព្រៃស្មសានជំណាលគ្នា ១ រឿងភិក្ខុធ្វើសេចក្តីប្តេជ្ញានឹងគ្នា ហើយចូលទៅក្នុងព្រៃស្មសានដើម្បីបង្សុកូល ១ រឿងពួកមនុស្សនាំយកចីវរមកកាន់អារាម លុះរកភិក្ខុអ្នកទទួលមិនបានក៏នាំត្រឡប់ទៅវិញ ១ រឿងព្រះសាស្តា

អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុសន្មតឃ្លាំងដាក់ចីវរ ១ រឿងចីវរក្នុងឃ្លាំងឥតមានអ្នកណាថែរក្សា ១ រឿងឆព្វគ្គិយភិក្ខុបណ្តេញភិក្ខុអ្នករក្សាឃ្លាំង ១ រឿងចីវរកើតឡើងក្រាស់ក្រៃល ១ រឿងសង្ឃចែកចីវរធ្វើឲ្យកោលាហល ១ រឿងភិក្ខុអ្នកចែកចីវររិះគិតថា យើងត្រូវចែកចីវរដូចម្តេច ១ រឿងភិក្ខុអ្នកចែកចីវររិះគិតថា យើងត្រូវឲ្យចំណែកចីវរដល់សាមណេរដូចម្តេច ១ រឿងភិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងឆ្លងបឹង ឬផ្លូវលំបាកយកទាំងចំណែកចីវររបស់ខ្លួនទៅផង ១ រឿងភិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងឆ្លងស្ទឹង ឬផ្លូវលំបាកយកទាំងចំណែកចីវរដែលមានតម្លៃច្រើនជាងគេ ១ រឿងភិក្ខុអ្នកចែកចីវររិះគិតថា យើងត្រូវឲ្យចំណែកចីវរដូចម្តេច ១ រឿងភិក្ខុជ្រលក់ចីវរដោយអាចម៍គោ ១ រឿងភិក្ខុជ្រលក់ចីវរដោយទឹកត្រជាក់ និងទឹកក្តៅ ១ រឿងទឹកជ្រលក់ពុះផុលកំពប់ ១ រឿងភិក្ខុមិនដឹងថាទឹកជ្រលក់ឆ្អិន ឬមិនឆ្អិន ១ រឿងភិក្ខុសិតទឹកជ្រលក់ឆ្នាំងក៏បែកទៅ ១ រឿងភិក្ខុគ្មានភាជនៈសម្រាប់ដាក់ទឹកជ្រលក់ ១ រឿងភិក្ខុជ្រលក់ចីវរក្នុងថើង ១ រឿងភិក្ខុហាលចីវរលើផែនដី ១ រឿងសត្វកណ្តៀរកាត់កម្រាលស្មៅ ១ រឿងភិក្ខុហាលចីវរបត់ចំទីពាក់កណ្តាល ១ រឿងចីវររេច ១ រឿងទឹកជ្រលក់ហូរទៅតែម្ខាង ១ រឿងភិក្ខុជ្រលក់ចីវរជិតពេក ១ រឿងចីវរអាក្រក់ ១ រឿងឆព្វគ្គិយភិក្ខុទ្រទ្រង់ចីវរមិនកាត់ ១ រឿងស្រែអ្នកមគធៈ មានសណ្ឋានជា ៤ ជ្រុង ១ រឿងព្រះមានព្រះភាគ បានទតឃើញភិក្ខុទាំងឡាយ វេចចីវរធ្វើជាបង្វេច ១ រឿងព្រះសក្យមុនីទ្រង់ល្បងមើលរដូវត្រជាក់ ក្នុងវេលាយប់ហើយទ្រង់អនុញ្ញាតត្រៃចីវរ ១ រឿងឆព្វគ្គិយភិក្ខុទ្រទ្រង់អតិរេកចីវរដទៃៗ ១ រឿង

ព្រះអានន្ទបានអតិរេកចីវរ ១ រឿងភិក្ខុស្បង់ធ្លុះ ១ រឿងភ្លៀងធ្លាក់សព្វទ្វីប ទាំងបួន ១ រឿងនាងវិសាខាសូមពរ ដើម្បីប្រគេនវស្សិកសាដកអាគន្តុកភត្ត គមិកភត្ត គិលានភត្ត ឧបដ្ឋាកភត្ត ភេសជ្ជៈ ធុវយាគូ និងឧទកសាដក ១ រឿងភិក្ខុឆាន់បណីតភោជន ១ រឿងសំពត់និសីទនៈតូចពេក ១ រឿងព្រះវេលដ្ឋសីសៈកើតបូសធំ ១ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតសំពត់ជូតមុខ ១ រឿងរាជមល្លក្សត្រ ផ្ញើសំពត់សម្បកឈើទុកនឹងព្រះអានន្ទ ១ រឿងត្រៃចីវរបរិបូណ៌កើតឡើងដល់ភិក្ខុ ១ រឿងព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុអធិដ្ឋានត្រៃចីវរជាដើម ១ រឿងព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យវិកប្បចីវរយ៉ាងតូចបំផុត ១ រឿងព្រះកស្សបធ្វើសេចក្ដីគោរពក្នុងការដេរប៉ះសំពត់បង្សុកូល ១ រឿងចីវរមានជាយមិនស្មើគ្នា ១ រឿងបេសរសាត់ចេញ ១ រឿងស្រទាប់សង្ឃាដីដាច់ចេញពីគ្នា ១ រឿងភិក្ខុកាត់ចីវរសំពត់មិនគ្រាន់ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យលើកឡើងនូវអាគន្តុកបដៈ ១ រឿងចីវរច្រើនកើតឡើងដល់ភិក្ខុ ១ រឿងភិក្ខុទុកចីវរក្នុងអន្ធវន (ព្រៃងងឹត) ១ រឿងព្រះអានន្ទមានតែស្បង់និងឧត្តរាសង្គចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុកដោយភ្លេចស្មារតី ១ រឿងភិក្ខុចាំវស្សាតែម្នាក់ឯង ១ រឿងភិក្ខុនៅតែម្នាក់ឯងអស់មួយរដូវ ១ រឿងព្រះថេរៈពីររូបជាបងប្អូននឹងគ្នានៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាវត្ថី ១ រឿងភិក្ខុ ៣ រូបនៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ១ រឿងព្រះឧបនន្ទនៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាវត្ថី ១ រឿងព្រះឧបនន្ទនៅចាំវស្សាតែម្នាក់ឯងក្នុងអាវាសទាំងពីរ ១ រឿងភិក្ខុមានអាពាធវិការក្នុងពោះ ១ រឿងភិក្ខុមួយរូបមានជំងឺ ១ រឿងជនទាំងពីរ គឺភិក្ខុមួយរូប

សាមណេរមួយរូបបម្រើភិក្ខុមានជំងឺ ១ រឿងភិក្ខុអាក្រាត ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីស្បូវក្លាំង ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីសម្បកឈើ ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីផែនក្តារ ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់កម្ពលធ្វើពីសក់ ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីរោមកន្ទុយសត្វ ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីស្លាបមៀម ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីស្បែកខ្លា ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីដើមរាក់ ១ រឿងភិក្ខុស្លៀកសំពត់ធ្វើពីសម្បកក្រចៅ ១ រឿងឆព្វគ្គិយភិក្ខុប្រើចីវរមានពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ប្រហម ពណ៌ហង្សបាទ ពណ៌ខ្មៅ ពណ៌ក្រហមក្រមៅដូចខ្នងក្អែប ពណ៌លឿងទុំដូចផ្កាឈូក មានជាយមិនកាត់ មានជាយវែង មានជាយមានផ្កាជាផ្កាឈើ មានជាយមានផ្កាជាផ្លែឈើ អាវ មួក និងសំពត់ឈ្នួត ១ រឿងចីវរមិនទាន់កើតឡើង ភិក្ខុចៀសចេញទៅ ១ រឿងសង្ឃបែកគ្នា ១ រឿងពួកជនប្រគេនទឹកមួយចំណែក និងចីវរមួយចំណែកចំពោះសង្ឃ ១ រឿងព្រះរេវតៈដ៏មានអាយុផ្ញើចីវរ ១ រឿងភិក្ខុកាន់យកចីវរដោយសេចក្តីស្និទ្ធស្នាល ១ រឿងភិក្ខុអធិដ្ឋានមតកចីវរ ១ រឿងមាតិកានាំឲ្យកើតចីវរ មាន៨ យ៉ាង ១ ។

អដ្ឋកថា
ចីវរក្ខន្ធកៈ
រឿង ពេទ្យជីវក

[៣៤] វិនិច្ឆ័យក្នុងចីវរក្ខន្ធកៈ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា **បឩក្ខា** បានដល់ វាងវៃ គឺឈ្លាស ។ បទថា **អភិសដា** បានដល់ ទៅរក ។

សួរថា ជនពួកណាទៅរក ឆ្លើយថា ពួកមនុស្សដែលត្រូវការ ។

ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា **អត្ថិកានំ អត្ថិកានំ មនុស្សានំ** ដូច្នេះ ព្រោះទ្រង់ប្រើឆដ្ឋីវិភត្តិ ក្នុងអត្ថនៃតតិយាវិភត្តិ ។

បទទាំងឡាយថា **បញ្ញាសាយ ច រត្តឹ គច្ឆតិ** សេចក្ដីថា នាងអម្ពបាលីគណិកាកាន់យកទ្រព្យ ៥០ កហាបណៈ ហើយទៅ ក្នុងយប់មួយ ។

បទថា **ឆេគមោ** បានដល់ ពួកកុដុម្ពិកៈ ។

បទថា **សាលវតឹ កុមារឹ គណិកំ វុដ្ឋាបេសិ** សេចក្ដីថា ពួកអ្នកនគរឲ្យទ្រព្យពីរសែន ព្រះរាជាព្រះរាជទានបីសែន និងដែនកំណត់អារាមឧទ្យាន និងពាហនៈជាដើមហើយ ឲ្យនាងសាលវតីទទួល អធិប្បាយថា ទ្រង់តាំងទុកក្នុងតំណែងនាងនគរសោភិនី ។

បទទាំងឡាយថា **បដិសតេន ច រត្តឹ គច្ឆតិ** សេចក្ដីថា ទៅនៅរួមគ្នាមួយយប់រយកហាបណៈ ។

ពីរបទថា **គិលានំ បដិវេទេយ្យំ** សេចក្ដីថា អញគប្បីឲ្យជ្រាបភាពដែលអញជាមនុស្សឈឺ ។ បទថា **កត្តរសុប្បេ** បានដល់ ចង្អេរចាស់ ។

ព្រោះហេតុអ្វី ទើបជីវកៈសួរថា បពិត្រសម្មតិទេព អ្នកណាជាមាតារបស់ទូលបង្គំ ។ បានឮថា កូនព្រះរាជាដទៃដែលលេងជាមួយគ្នា កាលកើតជម្លោះឡើង រមែងពោលនឹងជីវកៈនោះថា អាកូនមិនមានម៉ែ មិនមានឪ ។

ក្នុងមហោស្រពមង្គលជាដើម ញាតិទាំងឡាយ មានមីង និងអ៊ំជាដើម រមែងផ្ញើរបស់បញ្ចាំចិត្តណាមួយទៅឲ្យកុមារដទៃ យ៉ាងណា បុគ្គលណាមួយផ្ញើរបស់បញ្ចាំចិត្តណាទៅឲ្យដល់ជីវកៈនោះ ដូច្នោះមិនមាន ព្រោះហេតុនោះជីវកៈគិតដល់ហេតុទាំងពួងនោះហើយ ដើម្បីជ្រាបថា អញជាអ្នកមិនមានម៉ែឬឪ ទើបទូលសួរថា បពិត្រសម្មតិទេព អ្នកណាជាមាតា អ្នកណាជាបិតារបស់ខ្ញុំ ។

ពីរបទថា **យន្នូនាហំ សិប្បំ** សេចក្តីថា ជីវកៈគិតថា បើដូច្នោះអញគប្បីសិក្សាសិល្បវិជ្ជាពេទ្យចុះ ។

បានឮថា ជីវកៈមានការគិតយ៉ាងនេះថា ហត្ថិសិប្បៈ និងអស្សសិប្បៈជាដើមទាំងនេះឯង ទាក់ទងដោយការបៀតបៀនអ្នកដទៃ ។ សិប្បៈខាងពេទ្យមានមេត្តាជាខាងដើម ទាក់ទងដោយប្រយោជន៍អនុគ្រោះដល់សត្វទាំងឡាយ ព្រោះដូច្នោះ ទើបជីវកៈសំដៅយកចំពោះវិជ្ជាពេទ្យ គិតថា បើដូច្នោះ អញគប្បីសិក្សាសិប្បៈចុះ ។

ម្យ៉ាងទៀត រាប់អំពីកប្បនេះទៅមួយសែនកប្ប ជីវកៈនេះបានឃើញពេទ្យ ដែលជាឧបដ្ឋាករបស់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមថា បទុមុត្តរៈ មានគុណផ្សាយទៅខាងក្នុងបរិស័ទទាំង ៤ ថា ពេទ្យនេះជាឧបដ្ឋាក ទើបគិតថា

ធ្វើម្ដេចហ្ន៎ អញគប្បីដល់ឋានន្តរដូច្នេះអេះ ហើយថ្វាយទានដល់ភិក្ខុសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធានអស់ ៧ ថ្ងៃ ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគហើយ បាន ធ្វើសេចក្ដីប្រាថ្នាថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងអនាគតកាល ខ្ញុំព្រះអង្គគប្បី ជាពុទ្ធឧបដ្ឋាកដូចពេទ្យឈ្មោះនោះ ជាឧបដ្ឋាករបស់ព្រះអង្គចុះ ។

ជីវកៈនោះ ត្រូវកុសលមូលដាស់តឿនចិត្ត ទើបសំដៅយក ចំពោះវិជ្ជា ពេទ្យ គិតថា បើដូច្នោះ អញគប្បីសិក្សាសិប្បៈចុះ ។

[៣៥] បទថា **ទិសាបាមោក្ខោ** សេចក្ដីថា ជាអ្នកមានឈ្មោះ បោះសំឡេង គឺជាធំ មានមនុស្សស្គាល់គ្រប់ទិស ។

ក្នុងសម័យនោះ ពួកអ្នកជំនួញនគរតក្កសិលាបានទៅដើម្បីគាល់អភយ រាជកុមារ ជីវកៈសួរឈ្មួញទាំងនោះថា ពួកលោកមកអំពីទីណា ឈ្មួញបាន ឆ្លើយថា មកអំពីនគរតក្កសិលា ។

ទើបសួរថា ក្នុងនគរនោះមានអាចារ្យអ្នកបង្រៀនវិជ្ជាពេទ្យឬទេ ។

បានឮថា អើ កុមារ ពេទ្យដែលជាទិសាបាមោក្ខ អាស្រ័យនៅក្នុង នគរតក្កសិលា ។ ទើបប្រាប់ថា បើដូច្នោះ កាលដែលលោកនឹងចេញទៅ លោកគប្បីប្រាប់ខ្ញុំផង ។

ឈ្មួញទាំងនោះបានធ្វើតាមពាក្យប្រាប់ ។ ជីវកៈមិនទូលលាបិតា បាន ទៅនគរតក្កសិលាជាមួយពួកឈ្មួញទាំងនោះ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះ-ធម្មសង្គាហកាចារ្យពោលថា មិនទូលលាព្រះអភយរាជកុមារជាដើម ។

ច្រើនបទថា **ឥច្ឆាមហំ អាចរិយ សិប្បំ សិក្ខិតុំ** សេចក្ដីថា បាន

ឮថា ពេទ្យនោះឃើញជីវកៈចូលទៅរក ទើបសួរថា បាជានរណា ជីវកៈឆ្លើយថា ខ្ញុំជាចៅរបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារមហារាជ ជាកូនរបស់អភយរាជកុមារ ។

ពេទ្យសួរថា ហេតុអ្វីហ្ន៎ ទើបបាមកក្នុងទីនេះ លំដាប់នោះ ទើបជីវកៈឆ្លើយថា ដើម្បីសិក្សាសិប្បៈក្នុងសម្នាក់របស់លោក ហើយពោលថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំចង់សិក្សាសិប្បៈ ។

បទថា **ពហុញ្ច គណ្ហាតិ** *សេចក្តីថា សិស្សពួកដទៃ មានខត្តិយ-រាជកុមារជាដើម ឲ្យទ្រព្យដល់អាចារ្យហើយ មិនធ្វើការងារណាមួយ សិក្សាតែសិប្បៈប៉ុណ្ណោះ យ៉ាងណា ជីវកៈនោះ មិនធ្វើដូច្នោះឡើយ ។ ឯជីវកៈមិនឲ្យទ្រព្យណាមួយជាធម្មន្តេវាសិក ធ្វើការងាររបស់ឧបជ្ឈាយ៍ក្នុងវេលាមួយ សិក្សាក្នុងវេលាមួយប៉ុណ្ណោះ ។ កាលបើដូច្នោះ កុលបុត្រដែលសម្បូរដោយអភិនីហារ ព្រោះខ្លួនជាអ្នកមានបញ្ញា រមែងរៀនបានច្រើន រៀនបានរហ័ស រមែងចាំទុកដោយល្អ ទាំងសិប្បៈដែលគេរៀនហើយ មិនភ្លេច ។*

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **សត្ត ច មេ វស្សានិ អធីយន្តស្ស នយិមស្ស សិប្បស្ស អន្តោ បញ្ញាយតិ** *នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា បានឮថាត្រឹមតែ ៧ ឆ្នាំ ជីវកៈនេះរៀនវិជ្ជាពេទ្យចប់ស្មើដែលអាចារ្យចេះទាំងអស់ ឯសិស្សដទៃរៀនដល់ទៅ ១៦ ឆ្នាំ ។*

ចំណែកសក្កទេវរាជមានការរំពឹងយ៉ាងនេះថា ជីវកៈនេះ នឹងជាឧបដ្ឋាកជាអ្នកមានការស្និទ្ធស្នាលយ៉ាងកំពូលរបស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ណ្ហើយចុះ អញនឹងឲ្យជីវកៈសិក្សាការផ្សំថ្នាំ ។ ទើបចូលសណ្ឋិតក្នុងសរីរៈរបស់អាចារ្យ ឲ្យជីវកៈ

នោះសិក្សាការផ្សំថ្នាំ ដោយវិធីដែលពេទ្យអាចព្យាបាលរោគគ្រប់មុខ វៀរតែវិបាករបស់កម្មចេញ ឲ្យជាសះស្បើយ ដោយការដាក់ថ្នាំ ត្រឹមតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ។

ចំណែកជីវកៈសម្គាល់ថា អញរៀនក្នុងសម្នាក់អាចារ្យ ព្រោះដូច្នោះលុះសក្កទេវរាជបណ្តាល ដោយទ្រង់ត្រិះរិះថា ឥឡូវនេះ ជីវកៈអាចដើម្បីព្យាបាលបាន ទើបជីវកៈគិតយ៉ាងនោះ ហើយសួរអាចារ្យ ។

ឯអាចារ្យដឹងច្បាស់ថា ជីវកៈនេះ មិនបានរៀនសិល្បៈដោយអានុភាពរបស់អញឡើយ រៀនដោយអានុភាពរបស់ទេវតា ទើបពោលពាក្យជាដើមថា **តេនហិ ភណេ** ។

បីបទថា **សមន្តា យោជនំ អាហិណ្ឌន្តោ** សេចក្តីថា ចេញតាមទ្វារទីមួយៗ មួយថ្ងៃទ្វារ ១ ត្រាច់ទៅអស់ ៤ ថ្ងៃ ។

បីបទថា **បរិត្តំ ចាថេយ្យំ អទាសិ** សេចក្តីថា បានឲ្យស្បៀងមានប្រមាណតិច ព្រោះហេតុអ្វី បានឮថា ពេទ្យាចារ្យនោះមានការត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ជីវកៈនេះ ជាកូនរបស់មហាត្រកូល លុះទៅដល់ប៉ុណ្ណោះ នឹងបានសក្ការៈធំអំពីសម្នាក់បិតា និងជីតា ហេតុនោះ ជីវកៈនឹងមិនដឹងគុណរបស់អញ ឬរបស់សិប្បៈ បើជីវកៈនេះ អស់ស្បៀងត្រង់កណ្តាលផ្លូវហើយ នឹងត្រូវប្រើសិប្បៈ ហើយនឹងដឹងគុណរបស់អញ នឹងរបស់សិប្បៈពិត ព្រោះហេតុនោះ ទើបឲ្យស្បៀងតែបន្តិចបន្តួច ។

[៣៥] បទថា **បសតេន** គឺមួយទូកដៃ ។ បទថា **បិចុណា** គឺសំឡី ។

បទថា **យត្រ ហិ នាម** *គឺ ឈ្មោះណា ។ បទថា* **កិម្បិមាយំ** *កាត់បទជា* **កិម្បិ មេ អយំ ។** *ពីរបទថា* **ឧបជានាមេតស្ស សញ្ញាមស្ស** *ដូច្នេះ បំណងយកសេចក្តីថា យើងទាំងឡាយដឹងនូវឧបការៈនៃពេទ្យដែលធ្វើហើយផង នៃរោគដែលស្ងប់ទៅផង ។*

[៣៧] បីបទថា **សត្ថាលង្ការំ តុយ្ហំ ហោតុ** *សេចក្តីថា បានឮថា ព្រះរាជាទ្រង់ត្រិះរិះថា បើពេទ្យជីវកៈកាន់យកគ្រឿងប្រដាប់ទាំងពួងនេះសោត អញនឹងតែងតាំងជីវកៈនេះ ក្នុងតំណែងល្មមប្រមាណ បើជីវកៈមិនទទួលយកសោត អញនឹងតែងតាំងគេឲ្យជាអ្នកជិតស្និទ្ធខាងក្នុងវាំង ដូច្នេះ ទើបត្រាស់យ៉ាងនោះ ។*

អភយរាជកុមារក្តី ពួកស្រីរបាំទាំងឡាយក្តី បានកើតការគិតថា ហេតុអ្វីហ្ន៎ ទើបជីវកៈមិនគប្បីកាន់យក សូម្បីជីវកៈក៏ហាក់ដូចជាជ្រាបការគិតរបស់ជនទាំងនោះ ទើបក្រាបទូលថា បពិត្រសម្មតិទេព នេះជាគ្រឿងប្រដាប់របស់អយ្យកាទូលបង្គំ ឯគ្រឿងប្រដាប់នេះ មិនសមគួរដល់ទូលបង្គំទទួលទុកទេ ដូច្នេះហើយ ក្រាបទូលថា **អលំ ទេវ** *ជាដើម ។*

ច្រើនបទថា **អធិការំ មេ ទេវោ សរតុ** *សេចក្តីថា សូមទ្រង់រឭកដល់ឧបការៈនៃកិច្ចដែលទូលបង្គំបានធ្វើ ។*

ព្រះរាជាទ្រង់ជ្រះថ្លា ព្រះរាជទានផ្ទះ មួយអន្លើដោយគ្រឿងប្រដាប់ទាំងពួងសព្វគ្រប់ សួនអម្ពវ័ន ស្រុកមានសួយមួយសែនប្រចាំឆ្នាំ និងសក្ការៈធំ ហើយត្រាស់បទជាដើមថា **តេនហិ ភណេ ។**

[៣៨] សួរថា ព្រោះហេតុអ្វី ទើបពេទ្យជីវកៈពោលថា គហបតី លោកអាចឬ ឆ្លើយថា ពេទ្យជីវកៈជ្រាបថា បានឮថា ខួរក្បាលរមែងមិននៅមួយកន្លែងបាន ព្រោះការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ តែកាលសេដ្ឋីនោះដេកស្ងៀមមិនកម្រើក ៣ សប្តាហ៍ ខួរក្បាលនឹងនៅមួយកន្លែងបាន ដូច្នេះហើយ គិតថា បើដូច្នោះ លោកសេដ្ឋី គប្បីប្តេជ្ញាមួយចំហៀង ៧ ខែៗ តែគប្បីដេកមួយចំហៀងៗ ៧ ថ្ងៃៗ ទើបពោលយ៉ាងនោះ ។

ដោយហេតុនោះឯង ទើបពេទ្យជីវកៈពោលខាងមុខថា តែលោកដែលខ្ញុំដឹងហើយដោយមួយរំពេចនោះឯង ។ ពីរបទថា **សីសច្ឆវឹ ឧប្បាដេត្វា** បានដល់ លលាដ៍ក្បាល ។ ពីរបទថា **សិព្វិនឹ វិធាមេត្វា** បានដល់ បើកថ្នេរលលាដ៍ក្បាល ។ ច្រើនបទថា **ឆាហំ អាចរិយ សក្កោមិ** សេចក្តីថា បានឮថា ការក្តៅក្រហាយជំកើតឡើងក្នុងសរីរៈរបស់សេដ្ឋីនោះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសេដ្ឋីនោះពោលយ៉ាងនោះ ។ ពីរបទថា **តីហិ សត្តាហេន** គឺបីខាង ម្ខាងៗ មួយសប្តាហ៍ ។

[៣៩] ពីរបទថា **ជនំ ឧស្សារេត្វា** គឺឲ្យដេញមនុស្សចេញទៅ ។

រឿងព្រះរាជាចណ្ឌប្បជ្ជោត

[៤០] បីបទថា **ដេគុច្ឆំ មេ សប្បិ** សេចក្តីថា បានឮថា ព្រះរាជាមានកំណើតនៃសត្វខ្យ ទឹកដោះដែលជាថ្នាំជារបស់បដិកូលរបស់ខ្យទាំងឡាយ ព្រោះកម្ចាត់ពិសខ្យចេញ ព្រោះដូច្នោះ ទើបព្រះរាជាប្រាប់យ៉ាងនោះ ។ ពីរបទថា **ឧទ្ទេកំ ទស្សតិ** គឺនឹងឲ្យក្អួត ។

ពីរបទថា **បញ្ញាសយោជនិកា ហោតិ** សេចក្តីថា ដំរីញីឈ្មោះ កទូវតិកា ជាពាហនៈអាចដើរផ្លូវបាន ៥០ យោជន៍ ។ តែព្រះរាជានោះ មិនមែនមានតែដំរីញីតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីដំរីឈ្មោលឈ្មោះនាឡាគិរី រមែងដើរផ្លូវបាន ១០០ យោជន៍ ។ សេះ ២ គឺវេលុកណ្ណ ១ មុញ្ជកេស ១ រមែងដើរផ្លូវបាន ១២០ យោជន៍ ។ ទាសៈ ឈ្មោះកាកៈ រមែងដើរផ្លូវបាន ៦០ យោជន៍ ។

បានឮថា កាលព្រះសម្ពុទ្ធមិនទាន់កើតឡើង ថ្ងៃមួយ កុលបុត្រម្នាក់អង្គុយដើម្បីបរិភោគ ព្រះបច្ចេកពុទ្ធឈរនៅត្រង់ទ្វារ ហើយបានចៀសចេញទៅ ។ បុរសម្នាក់ប្រាប់ដល់កុលបុត្រនោះថា ព្រះបច្ចេកពុទ្ធមក ទៅវិញហើយ កុលបុត្រនោះបានស្តាប់ ទើបប្រាប់ថា អ្នកចូរទៅ ចូរនាំបាត្រមកដោយរហ័សដូច្នេះ ឲ្យនាំបាត្រមកហើយ ដាក់ភត្តដែលត្រៀមទុកសម្រាប់ខ្លួនទាំងអស់ បញ្ជូនទៅ ។

បុរសនេះនាំបាត្រនោះទៅដល់ដៃព្រះបច្ចេកពុទ្ធហើយ បានធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ដោយការប្រកបសេចក្តីខ្នះខ្នែងផ្លូវកាយ ដែលខ្ញុំធ្វើដល់លោកម្ចាស់នេះ ខ្ញុំកើតក្នុងទីណាមួយ សូមជាអ្នកដល់ព្រមដោយពាហនៈចុះ ។ បុរសនោះកើតជាព្រះរាជា ព្រះនាមថា ចណ្ឌប្បជ្ជោតនេះក្នុងឥឡូវនេះ ការសម្បូរដោយពាហនៈនេះ មានដោយការប្រាថ្នានោះ ។

ពីរបទថា **សប្បឹ ចាយេត្វា** គឺបានផឹកសប្បិផង ប្រាប់វិធីរៀបចំអាហារដល់អ្នកបម្រើទាំងឡាយផង ។ បីបទថា **ឆ១ឆ កេសដ្ឋំ ឱលុម្បេត្វា** គឺចុច

ថ្នាំចូលដោយក្រចក អធិប្បាយថា ដាក់ ។

បទថា **និច្ឆារេសិ** បានដល់ បន្ទោបង់ហើយ ។

សំពត់អពមង្គលដែលគេចោលត្រង់ព្រៃខ្មោច ក្នុងឧត្តរកុរុទ្វីប ឈ្មោះសិវេយ្យក ។ បានឮថា មនុស្សទាំងឡាយក្នុងទ្វីបនោះ យកសំពត់នោះឯងរុំសព ហើយចោលទៅ ។ បក្សីហត្ថីលិង្គទាំងឡាយកំណត់មនុស្សស្លាប់នោះថា ជាដុំសាច់ ហើយឆាបនាំទៅដាក់លើកំពូលភ្នំហិមពាន្ត ជជុះសំពត់ចេញហើយស៊ី ។ កាលនោះពួកព្រានព្រៃជួបសំពត់ហើយ នាំមកថ្វាយព្រះរាជា ។ សំពត់សិវេយ្យក ជារបស់ដែលព្រះបាទចណ្ឌប្បជ្ជោតទ្រង់បានហើយ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ អាចារ្យពួកខ្លះពោលថា ស្រីអ្នកឈ្លាសក្នុងដែនសិវី ធ្វើញដោយអំបោះរោមសត្វ ៣ សរសៃ សំពត់សិវេយ្យកនោះ ជាសំពត់ដែលត្បាញដោយអំបោះនោះ ដូច្នេះ ។

[៤១] បទថា **សិនេហេថ** សេចក្ដីថា ព្រះកាយរបស់ព្រះមានព្រះភាគសៅហ្មង ឬមិនសៅហ្មង ។ ព្រោះថា ទេវតាទាំងឡាយរមែងដាក់ទិព្វឱជាក្នុងអាហាររបស់ព្រះមានព្រះភាគគ្រប់កាល ប៉ុន្តែទឹកជររមែងញុំាងទោសទាំងឡាយឲ្យជោកជាំនៅក្នុងសរីរៈទាំងមូល ។ រមែងធ្វើសរសៃទាំងឡាយឲ្យថយកម្លាំង ដោយហេតុនោះ ទើបពេទ្យជីវកៈនេះពោលយ៉ាងនោះ ។

ពីរបទថា **តីណិ ឧប្បលហត្ថានិ** សេចក្ដីថា ឧប្បលមួយក្ដាប់ដើម្បីបំបាត់ទោសយ៉ាងគ្រោតគ្រាត មួយក្ដាប់ដើម្បីបំបាត់ទោសយ៉ាងកណ្ដាល មួយក្ដាប់ដើម្បីបំបាត់ទោសយ៉ាងល្អិត ។

បទទាំងឡាយថា **ន ចិរស្សេវ បកតត្តោ អហោសិ** សេចក្ដីថា កាលព្រះកាយប្រក្រតីហើយយ៉ាងនោះ អ្នកស្រុកទាំងឡាយបានត្រៀមរៀបចំទានទុក ពេទ្យជីវកៈមកហើយ បានក្រាបទូលសេចក្ដីនេះចំពោះព្រះមានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ថ្ងៃនេះ ពួកអ្នកស្រុក បំណងនឹងថ្វាយទានដល់ព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គយាងចូលកាន់ចន្លោះស្រុក ដើម្បីបិណ្ឌបាតចុះ ។ ព្រះ-មហាមោគ្គល្លានត្ថេរគិតថា ថ្ងៃនេះ ព្រះមានព្រះភាគសមគួរបានបឋមបិណ្ឌ-បាតក្នុងទីណាហ្ន៎ លំដាប់នោះ លោកគិតថា សោណសេដ្ឋីបុត្រ ចាប់តាំងពីធ្វើស្រែមក រមែងបរិភោគបាយនៃស្រូវសាលីក្រអូប ដែលទំនុកបម្រុងដោយស្រោចទឹកដោះស្រស់ មិនសាធារណៈដល់ជនពួកដទៃ អញនឹងនាំបិណ្ឌបាតពីសោណសេដ្ឋីបុត្រនោះមកដើម្បីព្រះមានព្រះភាគ ព្រះថេរៈទៅដោយឫទ្ធិបង្ហាញខ្លួនលើប្រាសាទរបស់សោណសេដ្ឋីនោះ ។

សេដ្ឋីបុត្របានទទួលបាត្ររបស់ព្រះថេរៈហើយ ប្រគេនបិណ្ឌបាតយ៉ាងប្រណីត ហើយបានឃើញអាការនឹងទៅរបស់ព្រះថេរៈ ទើបពោលថា សូមលោកម្ចាស់និមន្តឆាន់ចុះ ។ ព្រះថេរៈប្រាប់សេចក្ដីនោះ ។ សេដ្ឋីបុត្រពោលថា សូមលោកម្ចាស់និមន្តឆាន់ចុះ ខ្ញុំនឹងថ្វាយចំណែកដទៃដល់ព្រះមានព្រះភាគឲ្យព្រះថេរៈឆាន់ហើយ បានអប់បាត្រដោយគ្រឿងក្រអូប ហើយថ្វាយបិណ្ឌ-បាត ។ ព្រះថេរៈបាននាំបាត្រនោះមកថ្វាយព្រះមានព្រះភាគ ។ សូម្បីព្រះបាទពិម្ពិសារ ក៏ទ្រង់ព្រះតម្រិះថា ថ្ងៃនេះ ព្រះមានព្រះភាគនឹងសោយអ្វី ទើបយាងមកវិហារ លុះស្ដេចចូលទៅ ក៏បានទូលក្ខិនបិណ្ឌបាត បានជាអ្នកមាន

បំណាំងនឹងសោយ ។ ឯទេវតាទាំងឡាយបង់ឱជាក្នុងបិណ្ឌបាតរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ដែលនៅក្នុងកាជនៈ ២ ជងប៉ុណ្ណោះ គឺបិណ្ឌបាតដែលនាងសុជាតាប្រគេន ១ ដែលនាយចុន្ទកម្មារបុត្រថ្វាយក្នុងគ្រាបរិនិព្វាន ១ ក្នុងបិណ្ឌបាតដទៃៗ បានដាក់តែមួយពំនូត ។

ព្រោះដូច្នោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បានដឹងបំណាំងរបស់ព្រះរាជា ទើបប្រាប់ឲ្យថ្វាយបិណ្ឌបាតបន្តិច ដែលទេវតាមិនបានដាក់ឱជាចូលដល់ព្រះរាជា ។ ព្រះរាជាសោយហើយទូលសួរថា កោជននាំមកអំពីឧត្តរកុរុទ្វីបឬព្រះអង្គ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មហាបពិត្រ មិនបាននាំមកអំពីឧត្តរកុរុទ្វីបទេ ដោយពិតនោះ ជាកោជនរបស់គហបតីបុត្រអ្នកដែនរបស់ព្រះអង្គនោះឯង ដូច្នេះហើយ ទ្រង់ប្រាប់សម្បត្តិរបស់សោណៈ ។ ព្រះរាជាទ្រង់ស្តាប់សេចក្តីនោះហើយ មានបំណាំងនឹងមើលសោណៈ ទ្រង់បានធ្វើការមករបស់សោណៈមួយអន្លើដោយកុលបុត្រ ៨ ម៉ឺននាក់ តាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងចម្មក្ខន្ធកៈ ។ កុលបុត្រទាំងនោះស្តាប់ព្រះធម្មទេសនា របស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ ជាព្រះសោតាបន្ន ។ ឯសោណៈបួសហើយ តាំងនៅក្នុងព្រះអរហត្ត ឯព្រះមានព្រះភាគឲ្យថ្វាយបិណ្ឌបាតដល់ព្រះរាជា ក៏ដើម្បីប្រយោជន៍នេះឯង ។

កាលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើភត្តកិច្ចហើយយ៉ាងនោះ លំដាប់នោះឯងពេទ្យជីវកកោមារភត្យ កាន់គូសំពត់សិវេយ្យកនោះហើយ ។បេ។ បានក្រាបទូលសេចក្តីនោះ ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **អតិក្កន្តវរា** នេះ គប្បីជ្រាបតាមន័យដែលពោល

ហើយក្នុងមហាខន្ធកៈនោះឯង ។

បទថា **ភគវា ភន្តេ បំសុកូលិកោ ភិក្ខុសង្ឃោ** ជ សេចក្តីថា ពិត ហើយ ក្នុងចន្លោះនេះ គឺតាំងអំពីព្រះមានព្រះភាគដល់នូវភាពជាព្រះពុទ្ធ រហូត ដល់រឿងនេះកើតឡើង អស់វេលា ២០ ឆ្នាំ ភិក្ខុណាមួយក៏មិនត្រេកអរក្នុង គហបតីចីវរឡើយ ភិក្ខុទាំងពួងបានជាអ្នកកាន់យកសំពត់បង្សុកូលប៉ុណ្ណោះ ដោយហេតុនោះ ទើបពេទ្យជីវកៈនោះក្រាបទូលយ៉ាងនោះ ។

បទថា **គហបតិចីវរំ** បានដល់ ចីវរដែលគហបតីទាំងឡាយប្រគេន ។

ពីរបទថា **ធម្មិយា កថាយ** គឺវាចាដែលប្រកបព្រមដោយអានិសង្ស នៃការប្រគេនសំពត់ ។ បទថា **ឥតរីតរេនាបិ** គឺមានតម្លៃតិចក៏ដោយ មាន តម្លៃច្រើនក៏ដោយ សេចក្តីថា ឯណានីមួយ ។ សំពត់ដណ្តប់ដែលធ្វើដោយ សំឡីប្រភេទដែលមានរោម ឈ្មោះថា សំពត់បាវារ ។

[៨៣] ក្នុងបទថា **អនុជានាមិ ភិក្ខវេ កោជវំ** នេះ សេចក្តីថា សំពត់កោជវៈ គឺសំពត់លាតតាមប្រក្រតីប៉ុណ្ណោះ ទើបគួរ សំពត់កោជវៈ ផ្ទាំងធំ មិនគួរ សំពត់កោជវៈនោះធ្វើដោយរោមសត្វ ស្រដៀងសំពត់បាវារ ។

[៨៤] ព្រះបាទកាសីនោះ គឺព្រះរាជានៃអ្នកដែនកាសី ព្រះអង្គជាប្អូន រួមបិតា ជាមួយព្រះបាទបសេនទិកោសល ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **អឌ្ឍកាសិយំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ១០០០ ហៅថា ១ កាសី សំពត់កម្ពលមានតម្លៃ ១០០០ ឈ្មោះថា សំពត់មាន តម្លៃ ១ កាសី តែសំពត់កម្ពលផ្ទាំងនេះ មានតម្លៃ ៥០០ ព្រោះដូច្នោះ ទើប

លោកពោលថា មានតម្លៃ កន្ទះកាសី ដោយហេតុនេះឯង ទើបព្រះឧបាលិត្ថេរពោលថា គួរដល់តម្លៃ កន្ទះកាសី ។

[៤៥] បទថា **ឧច្ចាវចានិ** គឺល្អ និងមិនល្អ ។ សំពត់ដែលធ្វើលាយគ្នាដោយអំបោះ ៥ ប្រភេទ មានអំបោះសម្បកឈើជាដើម ឈ្មោះថា កន្ទ: អាចារ្យខ្លះពោលថា សំពត់ដែលធ្វើដោយថ្លៃប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះក៏មាន ។

បទថា **ឯកំយេវ ភគវតា ចីវរំ អនុញ្ញាតំ ន ទ្វេ** សេចក្តីថា បានឮថា ភិក្ខុទាំងនោះកំណត់អត្ថនៃបទមួយថា ដោយចីវរតាមមានតាមបានយ៉ាងនេះថា ដោយចីវរជារបស់គហបតី ឬដោយសំពត់បង្សុកូល ។

[៤៦] បទថា **ឆាគមេសុំ** សេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងនោះមិនរង់ចាំទម្រាំពួកលោក មកអំពីព្រៃខ្មោច គឺចៀសចេញទៅមុន ។

បីបទថា **ឆាកាមា ភាគំ ធាតុំ** សេចក្តីថា មិនប្រាថ្នានឹងឲ្យក៏កុំឲ្យ តែបើប្រាថ្នានឹងឲ្យសោត គួរឲ្យ ។

បទថា **អាគមេសុំ** គឺរង់ចាំនៅក្នុងទីជិត ។ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលមិនចង់ឲ្យត្រូវតែឲ្យចំណែកដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលរង់ចាំ បើមនុស្សទាំងឡាយប្រគេនថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ដែលមកទីនេះប៉ុណ្ណោះ ចូរកាន់យក ឬធ្វើគ្រឿងចំណាំទុកថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយដែលមកដល់ហើយ ចូរកាន់យក ដូច្នេះហើយទៅ ចីវររមែងដល់ភិក្ខុគ្រប់រូប ដែលមកដល់ហើយ បើគេទុកចោលហើយទៅ ភិក្ខុដែលកាន់យកប៉ុណ្ណោះជាម្ចាស់ ។

ពីរបទថា **សធិសា ឱក្កមឹសុ** សេចក្តីថា ចូលទៅគ្រប់រូប ឬចូលទៅដោយទិសជាមួយគ្នា ។ ច្រើនបទថា **តេ កតិកំ កត្វា** សេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងនោះធ្វើកតិកាគ្នាទុកពីខាងក្រៅថា យើងនឹងចែកសំពត់បង្សុកូល ដែលបានហើយ កាន់យកទាំងអស់គ្នា ។

[៤៧] បទថា **ចីវរបដិគ្គាហកំ** បានដល់ ភិក្ខុអ្នកទទួលចីវរ ដែលគហបតីទាំងឡាយប្រគេនដល់សង្ឃ ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **យោ ឆ ឆន្ទាគតឹ គច្ឆតិ** ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ក្នុងភិក្ខុដែលជាប្រធានក្នុងការទទួលចីវរ ភិក្ខុអ្នកទទួលរបស់បិយ-ជនទាំងឡាយ មានញាតិរបស់ខ្លួនជាមុន ដែលមកក្រោយគេ ឬទទួលសម្តែងការពេញចិត្តក្នុងទាយកណាមួយ ឬបង្អោនមកដើម្បីខ្លួនដោយភាពជាអ្នកល្មោភជាប្រក្រតី ឈ្មោះថា ដល់នូវការលំអៀង ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ភិក្ខុណាទទួលរបស់ទាយកសូម្បីមកក្រោយជាមុន ដោយអំណាចសេចក្តីក្រោធ ឬទទួលធ្វើអាការមើលងាយអ្នកក្រីក្រ ឬធ្វើលាភក្ខពាយដល់សង្ឃយ៉ាងនេះថា ទីរក្សាទុកក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកមិនមានឬ អ្នកចូរកាន់យករបស់អ្នកទៅវិញចុះ ភិក្ខុនេះឈ្មោះថា ដល់នូវសេចក្តីលំអៀង ព្រោះការស្អប់ ។ ឯភិក្ខុណាមិនមានសតិ មិនដឹងខ្លួន ភិក្ខុនេះឈ្មោះថា ដល់នូវសេចក្តីលំអៀងព្រោះល្ងង់ ភិក្ខុដែលទទួលរបស់ឥស្សរជនទាំងឡាយមុន សូម្បីជននោះមកក្រោយ ព្រោះសេចក្តីខ្លាច ឬសេចក្តីតក់ស្លុតថា តំណែងអ្នកទទួលចីវរនេះធ្ងន់ណាស់ ឈ្មោះថា ដល់នូវការលំអៀងព្រោះខ្លាច ។ ភិក្ខុដឹងថា ចីវរនេះ

ផង នេះផង អញទទួលហើយ ចីវរចំណែកនេះ អញមិនបានទទួល ឈ្មោះថា ស្គាល់ចីវរដែលទទួលហើយ និងមិនបានទទួល ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុណាមិនលំអៀងដោយអំណាចនៃឆន្ទាគតិជាដើម ទទួលតាមលំដាប់អ្នកមក មិនធ្វើឲ្យប្លែកគ្នាក្នុងបុគ្គលដែលជាញាតិ និងមិនមែនញាតិ អ្នកមានស្ដុកស្ដម្ភ និងអ្នកក្រីក្រ ជាអ្នកប្រកបដោយសីលាចារបដិបត្តិ មានសតិ មានបញ្ញា ជាពហុស្សូត អាចធ្វើអនុមោទនាដោយបទ និងព្យញ្ជនៈដ៏រៀបរយ ដោយវាចាដ៏ពីរោះ ញុំាងការជ្រះថ្លាឲ្យកើតដល់ទាយកទាំងឡាយ ភិក្ខុមានសភាពបែបនេះ សង្ឃគួរសន្មត ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សម្មន្និតព្វោ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា សមគួរពិតដែលនឹងសន្មតក្នុងជំនុំសង្ឃទាំងពួង ខាងក្នុងវត្តក៏បាន ក្នុងខណ្ឌសីមាក៏បាន ដោយកម្មវាចាដែលត្រាស់នោះក៏បាន ដោយអបលោកក៏បាន ឯភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតហើយយ៉ាងនោះ មិនគប្បីនៅក្នុងកុដិខាងចុងគេ ឬក្នុងទីធ្វើសេចក្ដីព្យាយាម ។ តែបើជនទាំងឡាយមកហើយ នឹងជួបបានងាយក្នុងទីណា គប្បីដាក់ផ្ចិតទុកក្បែរខ្លួន ស្មៀកដណ្ដប់ឲ្យរៀបរយអង្គុយក្នុងទីនៃកុដិដែលនៅជិតដូច្នោះ ។

[៤៨] ពីរបទថា **តត្ថេវ ឧជ្ឈិត្វា** សេចក្ដីថា ភិក្ខុដែលមាននាទីជាអ្នកទទួលចីវរ ពោលថា ការទទួលប៉ុណ្ណោះជាធុរៈរបស់ពួកខ្ញុំ ហើយដាក់ចោលក្នុងទីដែលខ្លួនទទួលនោះឯង ហើយទៅ ។

បទថា **ចីវរនិធាយកំ** បានដល់ ភិក្ខុដែលជាម្ចាស់នាទីទុកដាក់ចីវរ ។

ក្នុងបទថា **យោ ច ជញ្ញាគតឹ** *ជាដើម ក្នុងអធិការពោលដោយសម្មតិភិក្ខុដែលមាននាទី ជាអ្នកទុកដាក់ចីវរនេះ និងក្នុងអធិការទាំងពួងក្រៅអំពីនេះ គប្បីជ្រាបវិនិច្ឆ័យតាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ។ សូម្បីវិនិច្ឆ័យក្នុងការសន្មត ក៏គប្បីជ្រាបដោយទំនងដូចពោលហើយដូចគ្នា ។*

[៤៩] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **វិហារំ វា** *ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា លំនៅឯណាអ៊ូអរដោយជនទាំងឡាយ មានញោមវត្ត និងសាមណេរជាដើម ត្រង់កណ្ដាលវត្ត ជាកុដិសម្រាប់នៅក្ដី ជាអឌ្ឍយោគក្ដី ខាងក្នុងកន្ទែងជាទីប្រជុំនៃជនទាំងពួង លំនៅយ៉ាងនោះ មិនគប្បីសន្មត ។ម្យ៉ាងទៀត សេនាសនៈចុងដែនក៏មិនគួរសន្មត ។ ការដែលភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅកាន់ខណ្ឌសីមាអង្គុយក្នុងខណ្ឌសីមា សន្មតភណ្ឌាគារនេះ រមែងមិនគួរ ត្រូវសន្មតនៅក្នុងវត្តប៉ុណ្ណោះ ។*

[៥០] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **គុត្តាគុត្តញ្ច ជានេយ្យ** *នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ទោសណាមួយក្នុងសម្ភារៈទាំងឡាយ មានដំបូលជាដើមនៃផ្ទះណាមួយមិនមាន ផ្ទះនោះ ឈ្មោះថា រក្សាមិនបាន ឯឃ្លាំងណាមានស្បូវសម្រាប់ប្រក់ ឬក្បឿងសម្រាប់ប្រក់ ធ្លុះធ្លាយត្រង់ទីណាមួយក្ដី មានប្រហោងក្នុងទីណាមួយ មានជញ្ជាំងជាដើម ដែលភ្លៀងលិចបានក្ដី ឬមានផ្លូវចូលនៃសត្វទាំងឡាយ មានកណ្ដុរជាដើមក្ដី ឬកណ្ដៀរឡើងបានក្ដី ឃ្លាំងទាំងអស់នោះ ឈ្មោះថា រក្សាមិនបាន គប្បីពិនិត្យមើលឃ្លាំងនោះ ហើយជួសជុល ។ ក្នុងវេរវេនគប្បីបិទទ្វារ និងបង្អួចឲ្យល្អ ព្រោះថា ចីវររមែងសាកពណ៌ ព្រោះ*

ការត្រជាក់ ។ ក្នុងរដូវក្ដៅ ទ្វារ និងបង្អួច គួរបើក ដើម្បីឲ្យខ្យល់ចូលខាងក្នុង ព្រោះថា កាលធ្វើយ៉ាងនោះ ឈ្មោះថា ស្គាល់ឃ្លាំងដែលរក្សាបាន និងរក្សាមិនបាន ។ ឯភិក្ខុដែលមាននាទីទាំង ៣ នេះ មានទទួលចីវរជាដើម ត្រូវស្គាល់វត្តរបស់ខ្លួន ។

បណ្ដាម្ចាស់នាទីទាំង ៣ នោះ សំពត់គ្រប់ប្រភេទដែលជនទាំងឡាយប្រគេនថា កាលចីវរក្ដី ប្រគេនថា អកាលចីវរក្ដី ប្រគេនថា អច្ចេកចីវរក្ដី ប្រគេនថា វស្សិកសាដកក្ដី ប្រគេនថា សំពត់និសីទនៈក្ដី ប្រគេនថា សំពត់កម្រាលក្ដី ប្រគេនថា សំពត់ជូតមុខក្ដី ឯម្ចាស់នាទីទទួលចីវរ មិនគួរទទួលដាក់គរគ្នាជាគំនរតែមួយ គប្បីរៀបចំទុកជាផ្នែកៗ ហើយប្រាប់យ៉ាងនោះឯងប្រគល់ម្ចាស់នាទីទុកដាក់ចីវរ ម្ចាស់នាទីទុកដាក់ចីវរសោត កាលនឹងប្រាប់ដល់ម្ចាស់នាទីអ្នករក្សាឃ្លាំង គប្បីប្រាប់ដោយន័យថា នេះកាលចីវរ ។បេ។ នេះសំពត់ជូតមុខ ។ ឯម្ចាស់នាទីអ្នករក្សាឃ្លាំង គប្បីធ្វើគ្រឿងចំណាំរក្សាទុកជាផ្នែកៗ យ៉ាងនោះដូចគ្នា ។ ក្រោយមក សង្ឃប្រាប់ថា ចូរនាំកាលចីវរមក គប្បីប្រគេនចំពោះកាលចីវរ ។បេ។ កាលសង្ឃប្រាប់ថា ចូរនាំសំពត់ជូតមុខមក គប្បីប្រគេនចំពោះសំពត់ជូតមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុអ្នកទទួលចីវរ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតហើយ ភិក្ខុអ្នកទុកដាក់ចីវរទ្រង់អនុញ្ញាតហើយ ភិក្ខុអ្នករក្សាឃ្លាំងក៏ទ្រង់អនុញ្ញាតហើយ ដើម្បីភាពជាអ្នកប្រាថ្នាច្រើនក៏ទេ ដើម្បីការមិនសន្ដោសក៏ទេ ដោយពិត ទ្រង់អនុញ្ញាតហើយ ដើម្បីអនុគ្រោះសង្ឃដោយប្រការដូច្នេះ ។

បើភិក្ខុទាំងឡាយ គប្បីកាន់យកចីវរដែលទាយកនាំមកហើយ ហើយចែកគ្នាសោត ទោះមិនជ្រាបចីវរដែលទាយកនាំមកហើយ មិនជ្រាបចីវរដែលទាយកមិនទាន់បាននាំមក មិនជ្រាបចីវរដែលខ្លួនឲ្យហើយ មិនជ្រាបចីវរដែលខ្លួនមិនទាន់បានឲ្យ មិនជ្រាបចីវរដែលភិក្ខុបានហើយ មិនជ្រាបចីវរដែលភិក្ខុមិនទាន់បាន បើប្រគេនចីវរ ដែលទាយកនាំមកហើយ ក្នុងថេរាសនៈក្តី កាត់កំណាត់តូចកំណាត់ធំ កាន់យកក្តី កាលបើដូច្នេះ ការប្រើប្រាស់ចីវរដែលមិនសមគួរ រមែងមានផង មិនជាការបានធ្វើសេចក្តីសង្គ្រោះដល់គ្នា និងគ្នាផង ។ តែបើភិក្ខុទាំងឡាយទុកដាក់ចីវរក្នុងឃ្លាំងហើយ ក្នុងគ្រាមានចីវរច្រើន ទោះឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុមួយរូបមួយត្រៃក្តី មួយរូបពីរផ្ទាំងក្តី មួយរូបមួយផ្ទាំងក្តី លោកទាំងឡាយនឹងដឹងចីវរដែលភិក្ខុបានហើយ និងមិនទាន់បាន កាលដឹងកាលដែលចីវរភិក្ខុមិនទាន់បាន និងសម្គាល់ដើម្បីធ្វើសេចក្តីអនុគ្រោះដល់គ្នានឹងគ្នា ដូច្នេះ ។

អំពីបុគ្គលដែលមិនគួរបណ្តេញ

[៥១] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ន ភិក្ខវេ ភណ្ឌាគារិកោ វុដ្ឋាបេតព្វោ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា គប្បីស្គាល់ភិក្ខុដែលមិនគួរបណ្តេញដទៃទៀត ពិតហើយ មិនគួរបណ្តេញភិក្ខុ ៤ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកចាស់ជាង ១ ភិក្ខុអ្នករក្សាឃ្លាំង ១ ភិក្ខុអាពាធ ១ ភិក្ខុបានសេនាសនៈអំពីសង្ឃ ១ ក្នុងភិក្ខុ ៤ ពួកនោះ ភិក្ខុអ្នកចាស់ជាង ភិក្ខុដែលខ្ចីជាងមិនគប្បីបណ្តេញ ព្រោះលោកជាអ្នកចាស់ជាងខ្លួន ភិក្ខុអ្នករក្សាឃ្លាំងមិនគប្បីបណ្តេញ ព្រោះឃ្លាំង គឺសង្ឃសន្មត

ប្រគល់ឲ្យ ភិក្ខុអាពាធមិនគប្បីបណ្តេញ ព្រោះលោកជាអ្នកអាពាធ តែបើសង្ឃប្រគល់លំនៅដែលជាផាសុក ធ្វើឲ្យជាកន្លែងមិនត្រូវបណ្តេញដល់ភិក្ខុដែលជាពហុស្សូត មានឧបការៈច្រើន ដោយឧទ្ទេស និងបរិបុច្ឆាជាដើម ដែលជួយការៈ ព្រោះដូច្នោះ ភិក្ខុដែលជាពហុស្សូតនោះមិនគប្បីបណ្តេញ ព្រោះលោកជាអ្នកមានឧបការៈ ព្រោះទីសេនាសនៈជារបស់ដែលលោកបាន អំពីសង្ឃ ដូច្នេះឯង ។

[៥២] ពីរបទថា **ឧស្សន្នំ ហោតិ** សេចក្តីថា ចីវរមានច្រើនត្រូវគេរជាគំនរទុក គឺឃ្លាំងមិនគ្រប់គ្រាន់ ។ បទថា **សម្មុខីភូតេន** គឺឈរនៅខាងក្នុងឧបចារសីមា ។ បទថា **ភាជេតុំ** សេចក្តីថា ដើម្បីឲ្យប្រកាសវេលាចែកគ្នាតាមលំដាប់ ។

ពីរបទថា **កោលាហលំ អកាសិ** គឺបានធ្វើសំឡេងខ្លាំងយ៉ាងនេះថា លោកចូរឲ្យដល់អាចារ្យរបស់ខ្ញុំ លោកចូរឲ្យដល់ឧបជ្ឈាយ៍របស់ខ្ញុំ ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងអង្គរបស់ភិក្ខុអ្នកចែកចីវរ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា កាលឲ្យចីវរដែលមានតម្លៃច្រើន សូម្បីមិនទាន់ដល់ (លំដាប់) ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលរាប់អានគ្នា ឈ្មោះថា ដល់នូវការលំអៀង ព្រោះការស្រឡាញ់ ។ មិនឲ្យចីវរមានតម្លៃថ្លៃដល់ភិក្ខុដែលចាស់ជាងភិក្ខុដទៃ តែបែរជាយកចីវរមានតម្លៃតិចឲ្យ ឈ្មោះថា ដល់នូវការលំអៀងព្រោះការស្អប់ ។ ភិក្ខុដែលវង្វេងដោយសេចក្តីល្ងង់ខ្លៅ មិនដឹងទំនៀមការឲ្យចីវរ ឈ្មោះថា ដល់នូវការលំអៀងព្រោះវង្វេង ព្រោះខ្លាចសូម្បីតែភិក្ខុខ្ទឹដែលមានមាត់រឹង ទើបឲ្យចីវរមានតម្លៃ

ច្រើនដែលមិនទាន់ដល់លំដាប់ ឈ្មោះថា ដល់នូវការលំអៀងព្រោះខ្លាច ។ ភិក្ខុណាមិនដល់នូវលំអៀងយ៉ាងនោះ គឺជាអ្នកទៀងត្រង់ ជាបុគ្គលល្មមប្រមាណ ដាក់ចិត្តជាកណ្ដាលចំពោះភិក្ខុទាំងពួង ភិក្ខុមានសភាពបែបនេះ សង្ឃគួរសន្មត ។

បទថា **ភាជិតាភាជិតំ** សេចក្ដីថា ភិក្ខុដែលដឹងថា សំពត់ចែកទៅហើយប៉ុណ្ណេះ មិនទាន់បានចែកប៉ុណ្ណេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ដឹងសំពត់ដែលចែកហើយ និងមិនទាន់បានចែក ។

បទថា **ឧច្ចិនិត្វា** សេចក្ដីថា ជ្រើសរើសសំពត់ទាំងឡាយយ៉ាងនេះថា សំពត់នេះសាច់គ្រោតគ្រាត សំពត់នេះសាច់ល្អិត សំពត់នេះក្រាស់ សំពត់នេះស្ដើង សំពត់នេះប្រើហើយ សំពត់នេះមិនទាន់បានប្រើ សំពត់នេះបណ្ដោយប៉ុណ្ណេះ សំពត់នេះទទឹងប៉ុណ្ណេះ ។

បទថា **តុលយិត្វា** សេចក្ដីថា ធ្វើការកំណត់តម្លៃយ៉ាងនេះថា សំពត់មួយផ្ទាំងនេះតម្លៃប៉ុណ្ណេះ ផ្ទាំងនេះតម្លៃប៉ុណ្ណេះ ។

បទថា **វណ្ណាវណ្ណំ កត្វា** សេចក្ដីថា បើចំពោះផ្ទាំងនីមួយៗ ដែលមានតម្លៃមួយផ្ទាំង ១០ កហាបណៈស្មើៗ គ្នាយ៉ាងនោះ នុ៎ះជាការល្អ បើមិនគ្រប់គ្រាន់ ផ្ទាំងណា មានតម្លៃ ៩ កហាបណៈក្ដី ៨ កហាបណៈក្ដី ផ្ទាំងនោះថែមជាមួយផ្ទាំងដទៃ ទើបមានតម្លៃមួយកហាបណៈ និងមានតម្លៃពីរកហាបណៈ ចាត់ចំណែកប៉ុនៗ គ្នា ដោយឧបាយនេះឯង ។

បទថា **ភិក្ខូ គណេត្វា វគ្គំ ពន្ធិត្វា** សេចក្ដីថា កាលបើចែកមួយ

រូបៗ ថ្ងៃមិនគ្រប់គ្រាន់ គឺថាគឺតអនុញ្ញាតឲ្យរាប់ភិក្ខុមួយពួក ១០ រូបៗ រៀបចំចំណែកចីវរជាពួកៗ មួយពួក ១០ ចំណែកៗ ចងជាបាច់តែមួយ តាំងជាចំណែកចីវរមួយៗ កាលចំណែកចីវរបានរៀបចំយ៉ាងនេះហើយ គប្បីឲ្យចាប់ស្លាក សូម្បីភិក្ខុទាំងនោះ ក៏គប្បីចាប់ស្លាកចែកគ្នាទៀត ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **សាមណេរានំ ឧឌ្ឍបដីវិសំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា សាមណេរទាំងឡាយណា ជាឥស្សរៈដល់ខ្លួន មិនធ្វើការងារដែលគួរធ្វើរបស់ភិក្ខុសង្ឃ ខ្វល់ខ្វាយក្នុងឧទ្ទេស និងបរិបុច្ឆា ធ្វើវត្តបដិបត្តិដល់អាចារ្យ និងឧបជ្ឈាយ៍ប៉ុណ្ណោះ មិនធ្វើដល់ភិក្ខុដទៃ ចំពោះសាមណេរទាំងនោះ គប្បីឲ្យត្រឹមពាក់កណ្តាលនៃចំណែក ឯសាមណេរទាំងឡាយណា ធ្វើកិច្ចដែលគួរធ្វើរបស់ភិក្ខុសង្ឃប៉ុណ្ណោះ ទាំងបុរេភត្ត និងបច្ឆាភត្ត គប្បីឲ្យចំណែកស្មើគ្នាដល់សាមណេរទាំងនោះ ។ តែពាក្យនេះពោលចំពោះអកាលចីវរ ដែលកើតឡើងក្រោយសម័យ បានទុកដាក់ក្នុងឃ្លាំង ឯកាលចីវរត្រូវចែកស្មើគ្នាពិត ។

សំពត់ចំណាំវស្សាដែលកើតក្នុងទីនោះ ភិក្ខុ និងសាមណេរ គប្បីធ្វើផាតិកម្មដល់សង្ឃ មានចងអំបោសជាដើម ហើយកាន់យក ។ ពិតហើយការធ្វើហត្ថកម្ម មានចងអំបោសជាដើម ជាវត្តរបស់ភិក្ខុសាមណេរទាំងពួងក្នុងការកាន់យកសំពត់ចំណាំវស្សានេះ ទាំងក្នុង (អកាល) ចីវរ ដែលទុកដាក់ក្នុងឃ្លាំង (តាមប្រក្រតី) ។ បើសាមណេរទាំងឡាយមកធ្វើការស្រែកឡើងថា លោកដ៏ចម្រើន ពួកខ្ញុំដាំបបរ ពួកខ្ញុំដាំបាយ ពួកខ្ញុំអាំងរបស់គួរទំពា ពួកខ្ញុំកាប់ស្មៅ ពួកខ្ញុំរកឈើស្ទន់មក ពួកខ្ញុំធ្វើទឹកជ្រលក់ឲ្យគួរប្រគេន

ហេតុអ្វីហ្ន៎ ឈ្មោះថា ពួកខ្ញុំមិនបានធ្វើ គប្បីឲ្យចំណែកប៉ុនគ្នាដល់សាមណេរទាំងនោះឯង ។ ការឲ្យចំណែកស្មើគ្នា កាលពួកសាមណេរធ្វើការស្រែកឡើង ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់សំដៅយកសាមណេរដែលធ្វើខុស និងសាមណេរដែលមានការធ្វើមិនប្រាកដ ។ តែក្នុងកុរុន្ទីពោលថា បើសាមណេរទាំងឡាយអង្វរថា លោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ពួកខ្ញុំមិនធ្វើការរបស់សង្ឃ ព្រោះហេតុណា ពួកខ្ញុំនឹងធ្វើ គប្បីឲ្យចំណែកស្មើគ្នា ។

បទថា **ឧត្តរិតុកាមោ** សេចក្តីថា ដែលបំណងនឹងឆ្លងស្ទឹង ឬផ្លូវកន្តារ គឺបុគ្គលបានបក្ខពួកហើយ បំណងនឹងចៀសចេញទៅកាន់ទិស ។

បទថា **សកំ ភាគំ ទាតុំ** នេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់សំដៅយកសេចក្តីនេះថា កាលជញ្ជូនចីវរចេញអំពីឃ្លាំងគរទុកហើយ វាយជួងហើយ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាហើយ ភិក្ខុដែលបានបក្ខពួកហើយបំណងនឹងទៅ កុំបីបែកបាក់បក្ខពួក ។ ព្រោះដូច្នោះ បើចីវរមិនទាន់ជញ្ជូនចេញក្តី ជួងមិនទាន់បានវាយក្តី សង្ឃមិនទាន់បានប្រជុំគ្នាក្តី មិនគួរឲ្យ ។ តែបើចីវរជញ្ជូនចេញហើយ ជួងវាយហើយ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាហើយ ភិក្ខុអ្នកចែកចីវរ គប្បីគន់គូរមើលថា ចំណែករបស់ភិក្ខុនេះ គប្បីមានប៉ុណ្ណេះ ហើយឲ្យចីវរតាមការគិតគូរនោះ ព្រោះថា មិនអាចឲ្យស្មើគ្នា ដូចថ្លឹងដោយជញ្ជីងបានទេ ព្រោះដូច្នោះ ទោះតិចទៅក្តី លើសទៅក្តី ចីវរដែលឲ្យហើយ ដោយការគន់គូរ ដោយន័យយ៉ាងនេះ ជាការឲ្យដោយប្រពៃពិត បើតិចទៅមិនត្រូវថែមឲ្យទៀត បើលើសទៅ ក៏មិនត្រូវយកមកវិញដូច្នេះឯង ។

បទថា **អតិរេកភាគេន** សេចក្តីថា ភិក្ខុមាន ១០ រូប សូម្បីសំពត់ក៏មាន ១០ ផ្ទាំងដូចគ្នា ក្នុងសំពត់ទាំងនោះ មួយផ្ទាំងមានតម្លៃ ១២ កហាបណៈ ផ្ទាំងដ៏សេសមានតម្លៃមួយផ្ទាំង ១០ កហាបណៈ កាលបានចាប់ស្លាកក្នុងសំពត់ទាំងពួងដោយអំណាចវាយតម្លៃមួយផ្ទាំង ១០ កហាបណៈប៉ុណ្ណោះ ស្លាកក្នុងសំពត់ មានតម្លៃ ១២ កហាបណៈបានទៅភិក្ខុណា ភិក្ខុនោះជាអ្នកបំណាច់នឹងទៅទាំងចំណែកដែលលើសនោះ ដោយពោលថា ចីវររបស់ខ្ញុំរមែងគ្រប់គ្រាន់ដោយចំណែកប៉ុណ្ណោះ ភិក្ខុទាំងឡាយពោលថា អាវុសោ ចំណែកដែលលើស ត្រូវជារបស់សង្ឃ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឮពាក្យនោះ ទើបត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យចំណែកដែលលើសក្នុងកាលភិក្ខុឲ្យទ្រព្យសម្រាប់ជំនួសហើយ ដូច្នេះ ដើម្បីសម្តែងអត្ថនោះថា ឈ្មោះថា តិច រមែងមិនមានក្នុងរបស់សង្ឃ និងរបស់គណៈ ភិក្ខុគប្បីធ្វើការសង្រ្គមក្នុងរបស់សង្ឃ និងរបស់គណៈទាំងពួង សូម្បីភិក្ខុដែលនឹងកាន់យក ក៏គប្បីវង្វៀស ។

ក្នុងបទថា **អនុក្ខេបេ ទិន្នេ** នោះ សេចក្តីថា ដែលឈ្មោះថា ទ្រព្យសម្រាប់ជំនួស បានដល់ កប្បិយភណ្ឌណាមួយ ដែលគប្បីជំនួស គឺគប្បីប្រើជំនួសឲ្យ ។ ក្នុងចំណែករបស់ភិក្ខុនោះដែលលើសទៅប៉ុនណា កាលកប្បិយភណ្ឌ ណាមួយដែលមានតម្លៃប៉ុណ្ណោះ ក៏លោកឲ្យហើយ ។

ការខ្វះក្នុងបទថា **វិកលកេ តោសេត្វា** នេះ មាន ២ គឺខ្វះចីវរ ១ ខ្វះបុគ្គល ១ ។

ដែលឈ្មោះថា ខ្វះចីវរ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា សំពត់ដល់ភិក្ខុមួយរូប ៥ ផ្ទាំងៗ ទាំងអស់គ្នា ហើយនៅមានសំពត់សល់ទៀត តែមិនល្មមសម្រាប់មួយរូបមួយផ្ទាំង គប្បីកាត់ចែក កាលទឹងកាត់ គប្បីធ្វើឲ្យជាកំណាត់ ល្មមដល់ចីវរ មានអឌ្ឍមណ្ឌលជាដើម ឬបរិក្ខារដទៃ មានថង់ដាក់ស្បែកជើងជាដើម ដោយកំណាត់យ៉ាងតូចបំផុត សមគួរកាត់កំណាត់ឲ្យទទឹងត្រឹម ៤ ធ្នាប់ បណ្តោយល្មមដល់អនុវាត ។ តែមិនគប្បីធ្វើជាចម្រៀក រហូតប្រើមិនបាន ព្រោះដូច្នោះ ការដែលចីវរមិនគ្រប់គ្រាន់ ឈ្មោះថា ខ្វះចីវរ ក្នុងបទថា **វិកាលកេ តោសេត្វា** នេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលកាត់ចីវរឲ្យហើយ ចីវរនោះជារបស់ថែមឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយពេញចិត្ត លំដាប់នោះ គប្បីធ្វើការចាប់ស្លាក ក្នុងអន្ទកអដ្ឋកថាពោលថា បើក្នុងចំណែកភិក្ខុមួយរូប សំពត់មិនល្មម មួយផ្ទាំង ឬពីរផ្ទាំង គប្បីថែមសមណបរិក្ខារដទៃក្នុងចំណែកនោះ ភិក្ខុណាពេញចិត្តដោយចំណែកនោះ គប្បីឲ្យចំណែកនោះដល់ភិក្ខុនោះ ហើយគប្បីធ្វើការចាប់ស្លាកជាក្រោយ នេះក៏ឈ្មោះថា ការខ្វះចីវរ ។

ដែលឈ្មោះថា ការខ្វះបុគ្គល គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា កាលរាប់ភិក្ខុចាត់ជាពួកដប់ៗ មួយពួកមិនគ្រប់ មានភិក្ខុត្រឹមតែ ៨-៩ រូប គប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុទាំងនោះ ៨-៩ ចំណែកថា លោកទាំងឡាយចូររាប់ចំណែកទាំងនេះ ចែកគ្នាចុះ ។ ការដែលបុគ្គលមិនគ្រប់គ្រាន់នេះ ឈ្មោះថា ការខ្វះបុគ្គល ដោយប្រការដូច្នេះ ។ កាលឲ្យជាផ្នែកហើយ ចីវរនោះរមែងជារបស់ដែលភិក្ខុទាំង-

ឡាយពេញចិត្តបាន កាលឲ្យពេញចិត្តបានយ៉ាងនោះហើយ គប្បីធ្វើការចាប់ស្លាក ។ មួយវិញទៀត បទថា **វិកលកេ តោសេត្វា** សេចក្តីថា ចំណែកចីវរណាខ្វះ គប្បីយកបរិក្ខារដទៃថែមចំណែកចីវរនោះឲ្យស្មើគ្នា ហើយធ្វើការចាប់ស្លាក ។

អំពីទឹកជ្រលក់

[៥៣] បទថា **ឆកណេន** បានដល់ គោម័យ (អាចម៍គោ) ។

បទថា **បណ្ឌុមត្តិកាយ** បានដល់ ដីក្រហម ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងទឹកជ្រលក់កើតអំពីមើមជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា វៀររមៀតចេញ ទឹកជ្រលក់កើតអំពីមើម គួរគ្រប់យ៉ាង ។ វៀរលែងស្បែង និងឃ្លេចេញ ទឹកជ្រលក់កើតអំពីដើម គួរគ្រប់យ៉ាង ។ ដើមឈើមានបន្លាមួយប្រភេទ ឈ្មោះថា **តុង្គហារ** (ឃ្លេ) ទឹកជ្រលក់កើតអំពីដើមនៃឃ្លេនោះជារបស់មានពណ៌ស្រដៀងហរិតាល វៀរលែងតែសម្បកលោត សម្បកព្រហូតចេញ ទឹកជ្រលក់កើតអំពីសម្បក គួរគ្រប់យ៉ាង ។ វៀរលែងតែស្លឹកមក្លឿ និងស្លឹកត្រាំចេញ ទឹកជ្រលក់កើតអំពីស្លឹក គួរគ្រប់យ៉ាង ។ សំពត់ដែលគ្រហស្ថប្រើហើយ សមគួរជ្រលក់ដោយស្លឹកមក្លឿម្តង ។ វៀរផ្កាចារនិងផ្កាកុសុម្ភ (ផ្កាំ) ចេញ ទឹកជ្រលក់កើតអំពីផ្កា គួរគ្រប់យ៉ាង ។ ឯក្នុងទឹកជ្រលក់កើតអំពីផ្លែ មិនមានផ្លែណាមួយមិនគួរឡើយ ។

ទឹកជ្រលក់ដែលមិនបានស្ងោរ ហៅថា ទឹកត្រជាក់ ។

ប្រទាសសម្រាប់ការពារទឹកដែលផុរចេញនោះ បានដល់ បន្ទះសម្រាប់

ការពារមានរាងមូល សេចក្តីថា តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យប្រើគ្រឿងការពារនោះទុកត្រង់កណ្តាលឆ្នាំងជ្រលក់ហើយ សឹមដាក់ទឹកជ្រលក់ ។ ព្រោះថា កាលធ្វើយ៉ាងនោះហើយ ទឹកជ្រលក់រមែងមិនផុរចេញ ។

ពីរបទថា **ឧទកេ វា ឆវិបិដ្ឋិកាយ វា** សេចក្តីថា បើទឹកជ្រលក់ជារបស់ឆ្អិនហើយ តំណក់ទឹកដែលដាក់ក្នុងថាសទឹក រមែងមិនសាយទៅរហ័ស សូម្បីតក់នៅលើខ្នងក្រចករមែងនៅជាប់ មិនរាចចេញ ។ បទថា **រជនុឡុង្កំ** បានដល់ ប្រោយដងទឹកជ្រលក់ ។ បទថា **ទណ្ឌកថាលិកំ** បានដល់ ប្រោយនោះឯង មួយអន្ទើដោយដង ។ បទថា **រជនកោលម្ពំ** បានដល់ ឆ្នាំងសម្រាប់ជ្រលក់ ។ បទថា **មទ្ទន្តិ** បានដល់ ញីប្របាច់ចុះ ។

បទទាំងឡាយថា **ន ច អច្ឆិន្នេ ថេវេ បក្កមិតុំ** សេចក្តីថា តំណក់ទឹកជ្រលក់នៅហូរដរាបណា ភិក្ខុមិនគួរទៅទីដទៃដរាបនោះ ។ បទថា **បត្ថិន្នំ** គឺចីវរជារបស់រឹង ព្រោះជ្រលក់ហួសពេក អធិប្បាយថា ទឹកជ្រលក់ជាប់ច្រើនពេក ។ ពីរបទថា **ឧទកេ ឱសារេតុំ** សេចក្តីថា ដើម្បីត្រាំទុកក្នុងទឹក ។ កាលទឹកជ្រលក់ចេញហើយ គប្បីចាក់ទឹកនោះចោល ហើយគប្បីប្របាច់ចីវរ ។

[៥៤] បទថា **ទន្តកាសាវានិ** សេចក្តីថា ឆព្វគ្គិយភិក្ខុជ្រលក់ចីវរម្តង ឬពីរដង ប្រើចីវរមានពណ៌ដូចភ្លុកដំរី ។

[៥៥] បទថា **អច្ឆិពទ្ធំ** គឺមានខ្នង់ស្រែ ទាក់ទងគ្នាជា ៤ ជ្រុង ។ បទថា **ធាលិពទ្ធំ** គឺពូនភ្លឺស្រែវែងទាំងផ្នែកបណ្តោយ និងផ្នែកទទឹង ។ បទថា **មរិយាទពទ្ធំ** គឺពូនភ្លឺស្រែ ខណ្ឌក្នុងចន្លោះ ដោយភ្លឺស្រែខ្លីៗ ។

បទថា **សិង្ឃាដកពទ្ធំ** គឺពូនភ្លឺស្រែជាប់គ្នា ដូចផ្លូវដែលមានមុំ ៤ តាមទីដែលភ្លឺ និងភ្លឺស្រែឆ្លងកាត់គ្នាទៅ អធិប្បាយថា មានសណ្ឋានដូចផ្លូវបែកជា ៤ ។ ពីរបទថា **ឧស្សហាសិ ត្វំ អានន្ទ** សេចក្តីថា ម្នាលអានន្ទ អ្នកអាចឬ ។ បទថា **សំវិទហិតុំ** បានដល់ ដើម្បីធ្វើ ។ ពីរបទថា **ឧស្សហាមិ ភគវា** សេចក្តីថា ព្រះអានន្ទសម្តែងថា ខ្ញុំព្រះអង្គអាចតាមដែលព្រះអង្គប្រទាន ។ បទថា **យត្រ ហិ នាម** គឺ **យោ នាម** ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **កុសិម្បិ នាម** ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា **កុសិ** នេះ ជាឈ្មោះនៃសំពត់វែង មានអនុវាតតាមបណ្តោយ និងតាមទទឹង ជាដើម ។ បទថា **អឌ្ឍកុសិ** ជាឈ្មោះនៃសំពត់ខ្លីក្នុងចន្លោះៗ ។ **មណ្ឌល** នោះ បានដល់ កន្ទ្រេងធំក្នុងខណ្ឌនីមួយៗ នៃចីវរ មាន ៥ ខណ្ឌ ។ **អឌ្ឍមណ្ឌល** នោះ បានដល់ កន្ទ្រេងតូច ។ **វិវដ្ដ** នោះ បានដល់ ខណ្ឌត្រង់កណ្តាលដែលដេរមណ្ឌល និងអឌ្ឍមណ្ឌលភ្ជាប់គ្នា ។ **អនុវិវដ្ដ** នោះ បានដល់ ខណ្ឌ ២ សងខាងនៃវិវដ្តនោះ ។ **គីវេយ្យក** នោះ បានដល់ សំពត់ផ្ទាំងដទៃដែលដេរដោយអំបោះដើម្បីធ្វើឲ្យជាប់មាំក្នុងទីដែលព័ទ្ធក ។ **ជង្ឃេយ្យក** នោះ បានដល់ សំពត់ដែលដេរយ៉ាងនោះដូចគ្នា ក្នុងទីដែលគ្របស្មង ។ អាចារ្យពួកខ្លះពោលថា បទថា **គីវេយ្យក** និង **ជង្ឃេយ្យក** នោះ ជាឈ្មោះនៃសំពត់ដែលតាំងនៅទីនៃក និងទីនៃស្មង ។ **ពាហន្ត** នោះ បានដល់ ខណ្ឌនីមួយៗ ក្រៅអនុវិវដ្ត ។

បទថា **កុសិម្បិ នាម** ជាដើមនេះ អាចារ្យទាំងឡាយពិចារណាហើយ

ដោយចីវរមាន ៥ ខណ្ឌ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

មួយប្រការទៀត បទថា **អនុវិវដ្ដ** *នេះ ជាឈ្មោះនៃខណ្ឌ ២ ម្ខាង ១ នៃវិវដ្ដ ជាឈ្មោះនៃខណ្ឌ ៣ ក្តី ខណ្ឌ ៤ ក្តី សងខាងនៃវិវដ្ដ ។ បទថា* **ពាហន្ត** *នេះ ជាឈ្មោះនៃជាយទាំង ២ (នៃចីវរ) ដែលភិក្ខុដណ្ដប់ចីវរបានខ្វាតល្មមល្អ មូរពាក់ទុកលើដៃ មានផ្នែកខាងមុខនៅក្រៅ ។*

ពិតហើយ ន័យនេះឯង លោកពោលក្នុងមហាអដ្ឋកថា ។

[៥៦] ពីរបទថា **ចីវរេហិ ឧព្ភណ្ឌិកតេ** *សេចក្ដីថា បុគ្គលដែលចីវរទាំងឡាយ ធ្វើឲ្យជាបុគ្គលមានទ្រព្យដែលខ្ជួនត្រូវលើកឡើងហើយ គឺធ្វើឲ្យដូចជាជនទាំងឡាយដែលជញ្ជូនរបស់ អធិប្បាយថា បុគ្គលដែលចីវរទាំងឡាយ ឲ្យមកដល់ភាពជាអ្នកមានទ្រព្យដែលខ្ជួនត្រូវជញ្ជូន ។*

ចីវរ ២-៣ ផ្ទាំងដែលភិក្ខុត្រួតចូលគ្នាហើយ បត់ដោយផ្នត់ដូចពូក ហៅថា ពូក ក្នុងបទថា **ចីវរភិសិ** *នេះ ។*

បានឮថា ភិក្ខុទាំងនោះ ធ្វើក្នុងចិត្តថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់នឹងត្រឡប់អំពីទក្ខិណាគិរីជនបទរហ័ស កាលនឹងទៅក្នុងជនបទនោះ ទើបបានទុកដាក់ចីវរដែលបានក្នុងរឿងពេទ្យជីវកៈទុកហើយ ទើបទៅ ។

ឥឡូវនេះ ពួកលោកសម្គាល់ថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់យាងមក មួយអន្លើដោយចីវរ ទើបកាន់យក (ចីវរ) ចៀសចេញទៅ ។

បទថា **អន្តរដ្ឋកាសុ** *សេចក្ដីថា (ភាពរងា) បានតាំងនៅក្នុងចន្លោះខែមាឃ និងខែផល្គុណ ។*

ច្រើនបទថា **ន ភគវន្តំ សីតំ អហោសិ** សេចក្ដីថា ការរងាមិនបាន មានហើយដល់ព្រះមានព្រះភាគ ។

បទទាំងឡាយថា **ឯតទហោសិ យេបិ ខោ តេ កុលបុត្តា** សេចក្ដីថា ព្រះមានព្រះភាគ មិនបានប្រថាប់គង់ក្នុងទីវាល ទ្រង់មិនជ្រាបសេចក្ដីនេះក៏ទេ តែទ្រង់បានធ្វើយ៉ាងនោះ ដើម្បីឲ្យមហាជនយល់ព្រម ។

បទថា **សីតាលុកា** បានដល់ កុលបុត្រដែលមានភាពរងាជាប្រក្រតី គឺអ្នកចាញ់រងាដោយប្រក្រតីនោះឯង ។ ពីរបទថា **ទិគុណំ សង្ឃាដឹ** បាន ដល់ សង្ឃាដី ២ ជាន់ ។ បទថា **ឯកច្ចិយំ** បានដល់ មួយជាន់ ។

ដើម្បីកាត់ឱកាសនៃពាក្យសម្ដីដែលពោលថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ ញុំាងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយចីវរ ៤ ផ្ទាំង ដោយព្រះអង្គឯង តែទ្រង់ អនុញ្ញាតត្រៃចីវរដល់យើងទាំងឡាយដូច្នេះ ទើបទ្រង់អនុញ្ញាតសង្ឃាដី ២ ជាន់ ទ្រង់អនុញ្ញាតក្រៅអំពីនេះ ១ ជាន់ ពិតហើយ កាលបើដូច្នេះ ចីវរនៃ ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវជា ៤ ផ្ទាំង ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

[៥៨] ពីរបទថា **អគ្គឡំ អច្ចុបេយ្យំ** សេចក្ដីថា អញគប្បីប៉ះ កំណាត់សំពត់ចាស់ក្នុងទីដែលធ្លុះ ។ បទថា **អហតកប្បានំ** បានដល់ បោកគក់ហើយម្ដង ។ បទថា **ឧតុទ្ធតានំ** បានដល់ ទុកដាក់ដោយរដូវ គឺ ដោយកាលយូរ អធិប្បាយថា សំពត់ចាស់ដែលសាកពណ៌ហើយ ។

បទថា **ចាបណិកេ** បានដល់ ចីវរដែលចាស់ដែលធ្លាក់អំពីរានផ្សារ ។

ពីរបទថា **ឧស្សាហោ ករណីយោ** បានដល់ គប្បីធ្វើការស្វែងរក ។

តែដែនកំណត់មិនមាន ទោះស្វែងរកមក សូម្បីរាប់រយផ្ទាំង ក៏គួរ ចីវរទាំងអស់នេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់សម្រាប់ភិក្ខុដែលត្រេកអរ ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **អគ្គឡំ តុន្នំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា កំណាត់សំពត់ដែលភិក្ខុលើកឡើង ដេរត្រួតឲ្យជាប់គ្នា ឈ្មោះថា បំណះ ការដេរភ្ជាប់ដោយអំបោះ ឈ្មោះថា ការប៉ះ ។ អន្ទាក់សម្រាប់ទាក់ ឈ្មោះក្រវិលក្តុំ ឡេវសម្រាប់ទាក់ ឈ្មោះឡេវក្តុំ ។ បទថា **ឧទ្ធរិកម្ម** នោះ បានដល់កំណាត់សំពត់ដែលប្រថាប់ចុះ មិនរុះរើ (សំពត់ចាស់) ធ្វើឲ្យជាជាន់ទម្រ ។

[៥៩] រឿងនាងវិសាខា មានអត្ថងាយយល់ហើយ រឿងដទៃក្រៅអំពីរឿង នាងវិសាខានោះបានវិនិច្ឆ័យហើយ ខាងដើមនោះឯង ។

[៦០] បទថា **សោវគ្គិកំ** បានដល់ ធ្វើឲ្យជាហេតុនៃស្ថានសួគ៌ ដោយហេតុនោះឯង ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីកើតក្នុងស្ថានសួគ៌ ។ ទានណា រមែងកម្ចាត់សេចក្តីសោកបាន ហេតុនោះ ទាននោះឈ្មោះថា **សោកនុទ** ប្រែថា បន្ទោបង់សេចក្តីសោក ។ បទថា **អនាមយា** គឺដែលមិនមានរោគ ។ ពីរបទថា **សគ្គម្ហិ កាយម្ហិ** បានដល់ ដែលកើតក្នុងស្ថានសួគ៌ ។

[៦២] បីបទថា **បុថុជ្ជនា កាមេសុ វីតរាគា** បានដល់ បុថុជ្ជនដែលបានឈាន ។

[៦៥] បទថា **សន្ទិដ្ឋោ** បានដល់ សម្លាញ់ដែលគ្រាន់តែឃើញគ្នាម្តងម្កាល ។ បទថា **សម្ភត្តោ** បានដល់ មិត្តរួមសម្ភោគ គឺមិត្រជិតស្និទ្ធ ។

បទថា **អាលបិតោ** បានដល់ បុគ្គលដែលសម្លាញ់ផ្តាំផ្ញើយ៉ាងនេះថា លោកម្ចាស់ត្រូវការវត្ថុណាជារបស់ខ្ញុំ លោកម្ចាស់គប្បីកាន់យកវត្ថុនោះចុះ ។

វិស្សាស រមែងកើតឡើងដោយអង្គទាំង ៣ នេះ គឺ នៅមានជីវិតរស់នៅឡើយ ១ កាលរបស់នោះដែលខ្លួនកាន់យកហើយ ម្ចាស់ទ្រព្យសប្បាយចិត្ត ១ និងរូបណាមួយក្នុងរូបទាំងបីនោះ ១ ។

[៦៦] បទថា **បំសុកូលិកតោ** គឺសំពត់ឧត្តរាសង្គ ដែលធ្វើដោយសំពត់បង្សុកូល ។ ពីរបទថា **គរុកោ ហោតិ** គឺជារបស់ធ្ងន់ ព្រោះថែមសំពត់ប៉ះក្នុងទីដែលទ្រុឌទ្រោមហើយ ម្តងហើយម្តងទៀត ។

ពីរបទថា **សុត្តលូខំ កាតុំ** សេចក្តីថា ដើម្បីធ្វើការដេរត្រួតពីលើអំបោះប៉ុណ្ណោះ ។ បទថា **វិកណ្ណោ** គឺទាញអំបោះដេរជ្រុងសង្ឃាដីម្ខាងជារបស់វែងទៅ ។ ពីរបទថា **វិកណ្ណំ ឧទ្ធរិតុំ** គឺដើម្បីរុះរើជ្រុងដែលវែងចេញ ។ បទថា **ឱកិរិយន្តិ** គឺរសាត់ចេញអំពីជ្រុងដែលកាត់ ។ ពីរបទថា **អនុវាតំ បរិភណ្ឌំ** បានដល់ អនុវាត និងសំពត់ខ្ចប់ចំជាយ ។ ពីរបទថា **បត្តា លុជ្ជន្តិ** គឺអំបោះទាំងឡាយដែលដេរក្នុងមុខសំពត់ធំ រមែងរបូតចេញ គឺសំពត់របូតចេញអំពីផ្ទាំងសំពត់ចាស់នោះ ។ ពីរបទថា **អដ្ឋបទកំ កាតុំ** គឺដេរមុខសំពត់ដោយថ្នេរ ឲ្យដូចស្នាមគំនូសក្នុងក្តារបត្រង្គ ។

[៦៧] ពីរបទថា **អគ្គឡំ អាកោចេតុំ** គឺដើម្បីបន្ថែមសំពត់ថ្មី ។ តែសំពត់ថ្មីនេះ គប្បីបន្ថែមក្នុងកាលសំពត់មិនគ្រប់គ្រាន់ បើសំពត់គ្រប់គ្រាន់មិនគួរបន្ថែមសំពត់ថ្មី គប្បីកាត់ប៉ុណ្ណោះ ។

អំពីសន្ធានេយ្យ

[៦៨] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ឧ ភិក្ខវេ សន្ធានេយ្យំ** នេះ គប្បីជ្រាប ដូច្នេះថា កាលឲ្យដល់ញាតិដ៏សេសទាំងឡាយ ឈ្មោះថា ញុំាងសទ្ធាទេយ្យ ឲ្យធ្លាក់ចុះពិត ឯមាតាបិតា សូម្បីតាំងនៅក្នុងភាពជាព្រះរាជា បើប្រាថ្នា គប្បីឲ្យ ។

[៦៩] បទថា **គិលានោ** បានដល់ បុគ្គលមិនអាចនឹងកាន់យកទៅ បាន ព្រោះជាអ្នកមានជំងឺ ។ បទថា **វស្សិកសង្កេតំ** បានដល់ ៤ ខែក្នុង រដូវភ្លៀង ។ បទថា **នទីចារំ** បានដល់ ភត្តជារបស់ដែលភិក្ខុគប្បីចាន់ត្រង់ ប្រាំងស្ទឹង ។

បទថា **អគ្គឡគុត្តិវិហារោ** សេចក្តីថា វិហារដែលមានស្នៀតជា គ្រឿងឃុំគ្រងប៉ុណ្ណោះជាប្រមាណ ក្នុងភាពជាអ្នកអាពាធ ការកំណត់ដោយ អត្ថថា ជាខែមានក្នុងរដូវភ្លៀង ការមិនទៅកាន់ប្រាំងស្ទឹង និងការមានកឋិន ក្រាលហើយទាំងអស់នេះឯង ពិតហើយ ភិក្ខុទុកដាក់ក្នុងវិហារដែលគត់មត់ ប៉ុណ្ណោះ ទើបគួរចេញទៅខាងក្រៅ ទុកដាក់ក្នុងវិហារដែលមិនមានសុវត្ថិភាព មិនគួរទៅ ។ តែវិហាររបស់ភិក្ខុដែលនៅក្នុងព្រៃ រមែងជាវិហារឃុំគ្រង ដោយល្អ ភិក្ខុដែលនៅក្នុងព្រៃនោះ គប្បីទុកដាក់ក្នុងផ្ទាំងសម្រាប់រក្សាទ្រព្យ ហើយលាក់ទុកក្នុងទីដែលគត់មត់ល្អ មានកន្លៀតថ្ម ប្រហោងឈើជាដើម ហើយសឹមទៅ ។

[៧០] បទថា **តុយ្ហេវ ភិក្ខុ តានិ ចីវរានិ** សេចក្តីថា ចីវរទាំង នោះ ដែលលោកកាន់នាំទៅហើយក្នុងទីដទៃ រមែងជារបស់លោកប៉ុណ្ណោះ

បុគ្គលណាម្នាក់ដទៃ មិនជាធំក្នុងចីវរទាំងនោះ ។ ឯកាលត្រាស់យ៉ាងនោះហើយ ទើបត្រាស់បទថា **៩ឌ បឌ** ជាដើម ដើម្បីសម្តែងថា ក្នុងអនាគតភិក្ខុទាំងឡាយនឹងជាអ្នកមិនមានសេចក្តីរង្កៀសកាន់យក ។

បទថា **តស្សេវ តានិ ចីវរានិ យាវ កឋិនស្ស ឧព្ភារាយ** សេចក្តីថា បើបានភិក្ខុគ្រប់គណៈ កឋិនឈ្មោះថា ក្រាលហើយ ចីវរទាំងនោះជារបស់លោកអស់កាល ៥ ខែ បើមិនបានក្រាលកឋិន អស់ចីវរមាសមួយខែប៉ុណ្ណោះ ។ ចីវរណាមួយដែលពួកទាយកប្រគេនថា ខ្ញុំប្រគេនដល់សង្ឃក្តី ថា ខ្ញុំប្រគេនចំពោះសង្ឃក្តី ថា ខ្ញុំប្រគេនដល់សង្ឃដែលចាំវស្សាហើយក្តី ថា ខ្ញុំប្រគេនសំពត់ចំណាំវស្សាក្តី សូម្បីថា ចីវរមតក ដែលមិនទាន់បានចែកភិក្ខុទាំងឡាយចូលទៅកាន់វត្តនោះ ចីវរទាំងពួងនោះ រមែងជារបស់ភិក្ខុដែលក្រាលកឋិននោះប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុនោះកាន់យកសំពត់ចំណាំវស្សាណា អំពីទុនទ្រព្យដែលវេយ្យាវច្ចករតាំងទុកប្រកបការប្រាក់ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សំពត់ចំណាំវស្សា ឬអំពីកប្បនាសង្ឃដែលកើតក្នុងវត្តនោះ សំពត់ចាំវស្សាទាំងអស់នោះ ឈ្មោះថា លោកកាន់យកដោយល្អពិត ។

ពិតហើយ ក្នុងបទថា **តស្សេវ តានិ ចីវរានិ យាវ កឋិនស្ស ឧព្ភារាយ** នេះ មានលក្ខណៈដូច្នេះថា សំពត់ដែលកើតឡើងដល់សង្ឃដោយអាការណាមួយក៏ដោយ រមែងដល់ភិក្ខុដែលក្រាលកឋិនហើយអស់ ៥ ខែ ដល់ភិក្ខុមិនក្រាលហើយអស់ចីវរមាសមួយខែ ឯសំពត់ណាដែលទាយកប្រគេនដោយពាក្យថា ខ្ញុំប្រគេនដល់សង្ឃដែលចាំវស្សាក្នុងវត្តនេះក្តី ខ្ញុំប្រគេន

សំពត់ចំណាំវស្សាក្តី សំពត់នោះរមែងដល់សូម្បីដល់ភិក្ខុដែលមិនបានក្រាលកឋិនអស់ ៥ ខែ ។ សំពត់ចំណាំវស្សាដែលកើតឡើង ក្រៅអំពីសំពត់ដែលពោលហើយនោះ ភិក្ខុគប្បីសួរមើលថា នេះជាសំពត់ចំណាំវស្សាសម្រាប់វស្សាដែលកន្លងទៅហើយឬ ឬថា សម្រាប់វស្សាដែលមិនទាន់មកដល់ ហេតុអ្វី ទើបត្រូវសួរ ព្រោះសំពត់នោះកើតឡើងខាងក្រោយសម័យ ។

បទថា **ឧតុកាលំ** បានដល់ កាលដទៃក្រៅពីរដូវភ្លៀង ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **តានិ ចីវរានិ អាទាយ សាវត្ថឹ គន្ត្វា** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ចីវរទាំងនោះ រមែងជារបស់សង្ឃក្នុងទីដែលលោកទៅដល់ហើយប៉ុណ្ណោះ សំពត់គ្រាន់តែភិក្ខុទាំងឡាយឃើញហើយប៉ុណ្ណោះជាប្រមាណក្នុងការកាន់យកចីវរនេះ ព្រោះហេតុនោះ បើភិក្ខុពួកខ្លះដើរផ្លូវមក សួរថាទៅណាលោកម្ចាស់ បានស្តាប់សេចក្តីនោះហើយ ពោលថា ពួកយើងមិនជាសង្ឃឬ ហើយចែកគ្នាកាន់យកក្នុងទីនោះឯង ជាការកាន់យកដោយល្អ បើភិក្ខុនោះគេចចេញអំពីផ្លូវ ចូលកាន់វត្តក្តី អាសនៈសាលាណាមួយក្តី កាលត្រាច់បិណ្ឌបាតចូលកាន់ចំពោះឃ្លាំងមួយក្តី ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីនោះ ឃើញលោកហើយ សួរសេចក្តីនោះ ហើយចែកគ្នាកាន់យក ឈ្មោះថា កាន់យកដោយល្អដូចគ្នា ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **អធិដ្ឋាតុំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ភិក្ខុដែលអធិដ្ឋានគប្បីស្គាល់វត្ត សេចក្តីពិស្តារថា ភិក្ខុនោះគប្បីវាយជួងប្រកាសពេល វេលាមួយរយៈ បើភិក្ខុទាំងឡាយមកតាមសញ្ញាជួងក្តី តាមកំណត់វេលាក្តី គប្បីចែក

ជាមួយភិក្ខុទាំងនោះ បើមិនមកគប្បីអធិដ្ឋានថា ចីវរទាំងនេះ កើតដល់អាត្មាអញ កាលអធិដ្ឋានហើយយ៉ាងនោះ ចីវរទាំងពួងជារបស់លោកប៉ុណ្ណោះ ឯលំដាប់មិនគង់នៅ ។ បើលើកឡើងមួយផ្នាំងៗ កាន់យកយ៉ាងនេះថា នេះចំណែកទី ១ ជារបស់អញ នេះចំណែកទី ២ ចីវរដែលលោកកាន់យកហើយឈ្មោះថា កាន់យកហើយដោយល្អ តែលំដាប់គង់តាំងនៅ ។ ចីវរឈ្មោះថាភិក្ខុឲ្យដល់នូវការកាន់យកយ៉ាងនោះ អធិដ្ឋានហើយដូចគ្នា តែបើភិក្ខុវាយជួងក្តី មិនវាយក្តី ប្រកាសវេលាក្តី មិនប្រកាសក្តី កាន់យកដោយធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ទីនេះមានតែអញប៉ុណ្ណោះ ចីវរនេះរមែងជារបស់ចំពោះអញ ចីវរទាំងនោះឈ្មោះថា កាន់យកមិនប្រពៃ ។ បើលោកកាន់យក ដោយធ្វើក្នុងចិត្តថា ក្នុងទីនេះ មិនមានបុគ្គលណាដទៃ ចីវរនេះរមែងដល់អាត្មាអញ ឈ្មោះថា កាន់យកដោយល្អ ។

ពីរបទថា **ឆាតិតេ ក្ខុសេ** *សេចក្តីថា កាលស្ងាកក្នុងចំណែកមួយគ្រាន់តែឲ្យចាប់ហើយ បើមានភិក្ខុរាប់ពាន់រូប ចីវរឈ្មោះថា ភិក្ខុទាំងពួងកាន់យកហើយពិត ។ បទថា* **ឆាកាមា ភាគោ ឆាតញ្ញោ** *សេចក្តីថា បើភិក្ខុទាំង-ឡាយជាអ្នកបំណងនឹងឲ្យតាមពេញចិត្តនៃខ្លួនសោត ចូរឲ្យចុះ ។ សូម្បីក្នុងអនុភាគ ក៏មានន័យយ៉ាងនេះដូចគ្នា ។*

បទថា **សចីវរានិ** *សេចក្តីថា ជនទាំងឡាយនិយាយគ្នាថា យើងទាំង-ឡាយនឹងប្រគេននូវកាលចីវរដល់សង្ឃចាកចំណែក ដែលនឹងគប្បីប្រគេនដល់ព្រះថេរៈនេះឯង កាលចីវរនោះ ដែលយើងទាំងឡាយរៀបចំទុកមួយផ្នែក*

នឹងយឺតយូរពេក ដូច្នេះហើយ បានធ្វើកត្តទាំងឡាយ មួយអន្ទើដោយចីវរ ដោយរំពេចនោះឯង ។

ច្រើនបទថា **ជេរ អាគម្ម ឧប្បន្នានិ** សេចក្តីថា ចីវរទាំងនេះរួសរាន់កើតឡើង ព្រោះការជ្រះថ្លាក្នុងលោកទាំងឡាយ ។ បទថា **សង្ឃស្ស ធេមាតិ ចីវរានិ ធេន្តិ** សេចក្តីថា ជនទាំងឡាយ ប្រគេនយឺតយូរ រហូតចីវរកាលទាំងមូលនោះឯង ។ ឯក្នុងពីររឿងមុន ព្រះធម្មសង្គាហកាចារ្យពោលថា **អធំសុ** ព្រោះជនទាំងឡាយ មានការប្រគេនដែលកំណត់ហើយ ។

ពីរបទថា **សម្ពហុលា ជេរា** បានដល់ ព្រះថេរៈដែលជាប្រធាននៃព្រះវិន័យធរទាំងឡាយ ។ ឯរឿងនេះ និងរឿងព្រះថេរៈពីរនាក់បងប្អូនមុន កើតឡើងកាលព្រះមានព្រះភាគបរិនិព្វានហើយ ឯព្រះថេរៈទាំងនោះ ជាអ្នកធ្លាប់ឃើញព្រះតថាគត ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងរឿងមុនៗ ព្រះធម្មសង្គាហកាចារ្យទាំងឡាយបានពោលហើយ តាមន័យដែលព្រះតថាគតទ្រង់បញ្ញត្តទុកនោះឯង ។

[៧១] ពីរបទថា **តាមកាវាសំ អគមាសិ** សេចក្តីថា ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រនោះ កំណត់ហើយនោះឯងនូវកាលដែលចែកចីវរថា ទោះជាយ៉ាងណា ភិក្ខុទាំងឡាយកាលចែកចីវរគ្នា គប្បីធ្វើការសង្រ្គោះដល់អញដែរដូច្នេះ ទើបទៅ ។

បទថា **សាទិយិស្សសិ** គឺនឹងកាន់យកឬ ពិតហើយ ក្នុងរឿងនេះ ចំណែករមែងមិនដល់ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្រនោះដោយពិត សូម្បីយ៉ាងនោះ ភិក្ខុ

ទាំងនោះបានពោលថា លោកទទួលឬ ដូច្នេះ ព្រោះធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ព្រះថេរៈនេះជាអ្នកក្រុង ជាជម្នកជិក មានថ្វីមាត់ ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **យោ សាធិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ជាលហុកាបត្តិក៏ពិត ទោះជាដូច្នោះ ចីវរដែលកាន់យកហើយ ក៏គួរឲ្យមកវិញ ក្នុងទីដែលខ្លួនកាន់យក បើចីវរទាំងនោះជារបស់វិនាសទៅក្តី ចាស់ទៅក្តី រមែងជាកណ្ឋទេយ្យដល់ភិក្ខុនោះពិត កាលភិក្ខុទាំងនោះពោលថា លោកចូរឲ្យ បើលោកមិនឲ្យ គប្បីកាត់អាបត្តិតាមតម្លៃទ្រព្យក្នុងកាលដាក់ធុរៈ ។

បទថា **ឯកាធិប្បាយំ** សេចក្តីថា លោកទាំងឡាយចូរឲ្យចំណែកជាទីបំណងណាមួយ គឺចំណែកនៃបុគ្គលម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ។ ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ដាក់បែបផែន ទើបត្រាស់បទថា **ឥធ បន** ជាដើម ដើម្បីសម្តែងអាការសម្រាប់ភិក្ខុ គប្បីឲ្យចំណែកចំពោះបុគ្គលម្នាក់នោះ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទទាំងឡាយថា **សចេ អមុត្រ ឧបឌ្ឍំ អមុត្រ ឧបឌ្ឍំ** សេចក្តីថា បើភិក្ខុនោះនៅក្នុងវត្តតំបន់មួយ ១ ថ្ងៃក្តី ៧ ថ្ងៃក្តី បុគ្គលម្នាក់រមែងបានចំណែកណា ក្នុងវត្តតំបន់នីមួយៗ គប្បីឲ្យមួយវត្តពាក់កណ្តាលនៃចំណែក អំពីចំណែកនោះៗ ។ ចំណែកដែលបំណងតែមួយ ឈ្មោះថាភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យហើយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

បទថា **យត្ថ វា បន ពហុតរំ** សេចក្តីថា បើភិក្ខុនៅក្នុងវត្តមួយទទួលតែអរុណប៉ុណ្ណោះ ដោយវារៈ ៧ ថ្ងៃក្នុងវត្តក្រៅពីនោះ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ លោកឈ្មោះថា នៅច្រើនជាងក្នុងវត្តមុន ព្រោះដូច្នោះ គប្បីឲ្យ

ចំណែកអំពីវត្តដែលនៅច្រើនជាងនោះដល់លោក ចំណែកជាទីប្រាថ្នាតែមួយ ជាការដែលភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យហើយយ៉ាងនេះក្តី ។ ឯការឲ្យចំណែកជាទីប្រាថ្នាតែមួយនេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដោយច្រើនវត្ត មានសីមាតែមួយ តែលាភផ្សេង ឧបចារៈផ្សេងគ្នា ។ ចំណែកក្នុងវត្តដែលសីមាផ្សេងគ្នា ការកាន់យកសេនាសនៈរមែងរម្ងាប់ ព្រោះហេតុនោះ ចំណែកចីវរក្នុងវត្តនោះរមែងមិនត្រូវបាន (ដល់លោក) ។ តែទ្រព្យដ៏សេសទាំងអស់ មានអាមិស និងភេសជ្ជៈជាដើម រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុដែលនៅខាងក្នុងសីមា ក្នុងវត្តដែលមានសីមាតែមួយ និងវត្តដែលមានសីមាផ្សេងៗ គ្នាទាំងពួង ។

ការចែកទ្រព្យដល់ភិក្ខុអ្នកថែជំងឺ

[៧២] ពីរបទថា **មញ្ចកេ និបាតេសុំ** សេចក្តីថា កាលលាងហើយយ៉ាងនោះ ស្លៀកសំពត់កាសាយៈផ្ទាំងដទៃឲ្យហើយ ទើបឲ្យដេកលើគ្រែ លុះឲ្យដេកហើយ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានបោកសំពត់កាសាយៈដែលប្រឡាក់មូត្រ និងលាមក ហើយបានធ្វើការជម្រះ លាងត្រង់កម្រាល ។

បទថា **យោ ភិក្ខវេ មំ ឧបដ្ឋហេយ្យ សោ គិលានំ ឧបដ្ឋហេយ្យ** សេចក្តីថា ភិក្ខុណា គប្បីឧបដ្ឋាកតថាគតដោយធ្វើតាមឱវាទានុសាសនី ភិក្ខុនោះគប្បីឧបដ្ឋាកភិក្ខុអាពាធចុះ ។

ក្នុងសេចក្តីនេះ មានសេចក្តីដូច្នេះថា ភិក្ខុដែលធ្វើតាមឱវាទរបស់តថាគត គប្បីឧបដ្ឋាកភិក្ខុដែលអាពាធ ក្នុងសេចក្តីនេះ មិនគួរកាន់យកអត្ថយ៉ាងនេះថា ការឧបដ្ឋាកព្រះមានព្រះភាគ និងឧបដ្ឋាកភិក្ខុដែលអាពាធដូចគ្នាឡើយ ។

បទថា **សង្ឃេន ឧបដ្ឋាបេតព្វោ** សេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងនេះ មានឧបជ្ឈាយ៍ជាដើមរបស់ភិក្ខុណាមិនមានក្នុងវត្តនោះ ភិក្ខុណាជាអាគន្តុកៈត្រាច់ទៅមួយអង្គឯង ភិក្ខុនោះជាភារៈនៃភិក្ខុសង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុនោះ សង្ឃគប្បីឧបដ្ឋាក បើមិនឧបដ្ឋាក ប្រព្រឹត្តជាអាបត្តិដល់សង្ឃទាំងអស់ ។

ក្នុងភិក្ខុទាំងឡាយដែលតាំងវារៈព្យាបាល ភិក្ខុណាមិនព្យាបាលក្នុងវារៈរបស់ខ្លួន ជាអាបត្តិដល់ភិក្ខុនោះប៉ុណ្ណោះ ។ សូម្បីសង្ឃត្ថេរក៏មិនផុតចាកវារៈ ។

បើសង្ឃទាំងអស់ទុកភារៈដល់ភិក្ខុមួយរូបក្តី ភិក្ខុដែលបរិបូណ៌ដោយវត្តមួយរូបក្តី ទទួលធានាថា ខ្ញុំនឹងព្យាបាលឯង ហើយបដិបត្តិ សង្ឃផុតចាកអាបត្តិ ។ ក្នុងបទថា **អភិក្កន្តំ វា អភិក្កមតិ** ជាដើម គប្បីឃើញអត្ថយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុអាពាធមិនប្រាប់អាពាធដែលកម្រើកតាមពិតថា កាលខ្ញុំបរិភោគថ្នាំឈ្មោះនេះ អាពាធរើឡើង កាលខ្ញុំបរិភោគថ្នាំឈ្មោះនេះ អាពាធអន់ថយចុះ កាលខ្ញុំបរិភោគថ្នាំឈ្មោះនេះ អាពាធនៅដដែល ។ បទថា **ឆាលំ** សេចក្តីថា ដែលមិនសម គឺមិនសមគួរដើម្បីព្យាបាល ។

ពីរបទថា **ភេសជ្ជំ សំវិធាតុំ** សេចក្តីថា ជាអ្នកមិនអាចប្រកបថ្នាំ ។

បទថា **អាមិសន្តរោ** មានវិគ្គហៈថា អាមិសជាហេតុនៃភិក្ខុនោះ ព្រោះដូច្នោះ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ជាអ្នកមានអាមិសជាហេតុ ។ ហេតុលោកហៅថា **អន្តរំ** សេចក្តីថា ភិក្ខុដែលមានអាមិសជាហេតុប្រាថ្នាបបរ ភត្ត បាត្រ និងចីវរ ទើបព្យាបាល ។

[៧៣] បទថា **កាលកតេ** គឺព្រោះធ្វើកាលកិរិយា ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **គិលានុដ្ឋាកានំ ធាតុំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា បាត្រ និងចីវររបស់ភិក្ខុដែលធ្វើកាលកិរិយានោះ សង្ឃត្រូវឲ្យដល់ភិក្ខុជាអ្នកថែជំងឺ ដោយកម្មវាចាដែលត្រាស់ជាលំដាប់ទៅក្ដី អបលោកឲ្យក្ដី ឈ្មោះថាជាការឲ្យដូចគ្នា គួរទាំងពីរយ៉ាង ។ ក្នុងបទថា **យំ តត្ថ លហុភណ្ឌំ យំ តត្ថ គរុភណ្ឌំ** ខ្ញុំនឹងពណ៌នា ការធ្វើផ្សេងគ្នានៃលហុភណ្ឌ និងគរុភណ្ឌខាងមុខ ។ ឯក្នុងលាភរបស់ភិក្ខុអ្នកថែជំងឺ មានវិនិច្ឆ័យតាំងអំពីដើមដូចតទៅនេះថា បើភិក្ខុសង្ឃទាំងអស់ព្យាបាល ភិក្ខុឈឺធ្វើកាលកិរិយា ជាម្ចាស់ទ្រព្យទាំងអស់គ្នា ។ បើពួកធ្វើវេន ពួកខ្លះមិនធ្វើវេនឡើយ ភិក្ខុឈឺធ្វើកាលកិរិយា ក្នុងកាលកិរិយាយ៉ាងនោះរបស់ភិក្ខុនោះ អាចារ្យពួកខ្លះពោលថា សូម្បីភិក្ខុទាំងពួង គប្បីធ្វើក្នុងវារៈដែលដល់ខ្លួន ព្រោះដូច្នោះ ភិក្ខុទាំងពួងជាម្ចាស់ទ្រព្យ ។ ពួកខ្លះពោលថា ភិក្ខុឈឺនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយណាព្យាបាល ភិក្ខុទាំងឡាយនោះប៉ុណ្ណោះរមែងបាន ភិក្ខុក្រៅអំពីនោះមិនបាន ។ បើសាមណេរធ្វើកាលកិរិយា ចីវររបស់លោកមាន គប្បីឲ្យដល់អ្នកថែជំងឺ បើចីវរមិនមានវត្ថុណាមាន គប្បីឲ្យវត្ថុនោះ កាលបរិក្ខារដទៃមាន គប្បីធ្វើឲ្យជាចំណែកនៃចីវរឲ្យ ។ ទាំងភិក្ខុ និងសាមណេរ បើថែជំងឺស្មើគ្នា គប្បីឲ្យចំណែកស្មើគ្នា ។

បើសាមណេរប៉ុណ្ណោះជាអ្នកថែជំងឺ កិច្ចដោយគ្រាន់តែជួយចាត់ចែងប៉ុណ្ណោះជារបស់ភិក្ខុ គប្បីឲ្យចំណែកធំដល់សាមណេរ ។

បើសាមណេរដាំបបរដោយទឹកដែលភិក្ខុនាំមក ធ្វើកិច្ចគ្រាន់តែឲ្យទទួលប្រគេនប៉ុណ្ណោះ ភិក្ខុថែជំងឺ គប្បីឲ្យចំណែកធំដល់ភិក្ខុ ។

ភិក្ខុច្រើនរូបជាអ្នកព្រមព្រៀងជួយគ្នាថែជំនឺទាំងអស់ គប្បីឲ្យចំណែកស្មើគ្នាដល់ភិក្ខុទាំងអស់ ។ ក្នុងភិក្ខុទាំងនេះ អង្គណាថែជំនឺដោយពិសេស គប្បីឲ្យចំណែកពិសេសដល់ភិក្ខុនោះ ។

ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលណាដាំបបរ និងកត្តឲ្យ ឬចាត់ចែងផ្លូតទឹក ទាក់ទងដោយអ្នកថែជំនឺមួយថ្ងៃ សូម្បីបុគ្គលនោះក៏ឈ្មោះថា ជាអ្នកថែជំនឺដូចគ្នា ។

ភិក្ខុណាមិនចូលជិត បញ្ជូនតែថ្នាំ និងអង្ករជាដើមក្តី ភិក្ខុនេះមិនឈ្មោះថា ជាអ្នកថែជំនឺឡើយ ។ ឯភិក្ខុណាស្វែងរកឲ្យអនុបសម្បន្នកាន់យកមក ភិក្ខុនេះឈ្មោះថា ជាអ្នកព្យាបាលពិត គប្បីឲ្យចំណែកដល់ភិក្ខុនោះ ។

មួយរូបព្យាបាលដោយសម្ព័ន្ធវត្តជាធំ មួយរូបព្យាបាលដោយសម្ព័ន្ធលាភ ក្នុងវេលាដែលភិក្ខុឈឺមរណភាព លោកទាំង ២ ចង់បាន គប្បីឲ្យដល់លោកទាំងពីរ ។ ភិក្ខុមួយរូបថែជំនឺហើយ ទៅក្នុងទីណាមួយ ដោយធុរៈរបស់ភិក្ខុឈឺក្តី ដោយធុរៈរបស់ខ្លួនក្តី គិតថា អញនឹងថែជំនឺទៀត ភិក្ខុនេះក៏គួរឲ្យ ។ ភិក្ខុមួយរូបថែជំនឺយូរហើយ ដាក់ធុរៈចុះថា ឥឡូវនេះ អញមិនអាច បើភិក្ខុឈឺមរណភាពក្នុងថ្ងៃនោះឯង មិនគប្បីឲ្យចំណែកនៃអ្នកថែជំនឺ ។

ដែលឈ្មោះថា អ្នកថែជំនឺ ជាគ្រហស្ថក្តី ជាបព្វជិតក្តី ដោយហោចសូម្បីមាតុគ្រាម ទាំងអស់គ្នារមែងបានចំណែក ។ បើរបស់ភិក្ខុនោះ មានត្រឹមតែបាត្រ និងចីវរប៉ុណ្ណោះ របស់ដទៃមិនមាន បាត្រ និងចីវរទាំងអស់ គប្បីឲ្យដល់អ្នកថែជំនឺប៉ុណ្ណោះ ទោះបីរបស់ទាំងនោះមានតម្លៃរាប់ពាន់ក៏ដោយ ។

តែអ្នកថែជំនឺទាំងនោះ រមែងមិនបានបរិក្ខារដែលច្រើនដទៃ បរិក្ខារដទៃ

រមែងជារបស់សង្ឃប៉ុណ្ណោះ ។ ទ្រព្យដ៏សេសច្រើន និងមានតម្លៃច្រើន ត្រៃចីវរមានតម្លៃតិច បរិក្ខារ គឺត្រៃចីវរ គប្បីកាន់យកអំពីទ្រព្យដ៏សេសនោះឲ្យឯបាត្រ ត្រៃចីវរទាំងអស់នោះ អ្នកថែជំងឺរមែងបានអំពីសង្ឃនោះឯង ។

បើភិក្ខុឈឺនោះនៅរស់នោះឯង បានលះបង់បរិក្ខាររបស់ខ្លួនទាំងអស់ដល់បុគ្គលណាមួយ ឬបុគ្គលណាមួយ មានវិស្សាសៈជាមួយលោកកាន់យកឬរបស់នោះ លោកឲ្យដល់បុគ្គលណា ឬដែលបុគ្គលណាកាន់យកហើយ ជារបស់បុគ្គលនោះប៉ុណ្ណោះ ។ អ្នកថែជំងឺ រមែងបានដោយការពេញចិត្តរបស់បុគ្គលនោះប៉ុណ្ណោះ ។

ឯបរិក្ខារទាំងឡាយដែលភិក្ខុឈឺមិនបានឲ្យដល់បុគ្គលដទៃ ទុកដាក់ក្នុងទីឆ្ងាយ រមែងជារបស់សង្ឃ ក្នុងទីឆ្ងាយនោះប៉ុណ្ណោះ ។ បើជារបស់ពីរម្ចាស់របស់មិនបានចែកគ្នា កាលភាគីម្ខាងធ្វើកាលកិរិយា អ្នកនៅរស់ជាម្ចាស់របស់ ក្នុងរបស់ដែលមានម្ចាស់ច្រើន ក៏ន័យនេះឯង ។

បើម្ចាស់ទ្រព្យមរណភាពទាំងពីររូប រមែងជារបស់សង្ឃ ។

បើភិក្ខុដែលជាម្ចាស់របស់ទាំងនោះមិនចែកគ្នា ឲ្យដល់និស្សិតទាំងឡាយមានសទ្ធិវិហារិកជាដើម ឈ្មោះថា មិនជាការឲ្យឡើយ លុះតែលះបង់ឲ្យហើយ ទើបជាការឲ្យដោយល្អ កាលភិក្ខុដែលជាម្ចាស់ទ្រព្យទាំងនោះមរណភាពហើយ រមែងជារបស់និស្សិតទាំងឡាយ មានសទ្ធិវិហារិកជាដើមប៉ុណ្ណោះ មិនជារបស់សង្ឃ ។

[៧៤] វិនិច្ឆ័យក្នុងចីវរក្រងដោយស្បូវជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទ

*ថា **អគ្គឡាលំ** បានដល់ ចីវរដែលធ្វើដោយដើមរាក់ ។ សំពត់ដែលធ្វើដោយផ្ទៃ ហៅថា សំពត់សម្បកឈើ ។ សំពត់ដ៏សេសបានពោលទុកហើយ ក្នុងអដ្ឋកថានៃបឋមបារាជិក ។ ក្នុងសំពត់ទាំងនោះ ចំពោះសំពត់សម្បកឈើ កាត់អាបត្តិទុក្កដ ក្នុងសំពត់ដ៏សេស កាត់អាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។*

ឯសំពត់សម្បករាក់ សំពត់ស្រទបចេក និងសំពត់សម្បកល្ហុងខ្វែរ មានគតិដូចសំពត់សម្បកឈើ ។

[៧៥] ចីវរមានពណ៌ខៀវសុទ្ធជាដើម គប្បីបន្សាបពណ៌ចេញ ជ្រលក់ថ្មីហើយ សឹមប្រើ បើជារបស់ដែលមិនអាចបន្សាបពណ៌បាន គប្បីធ្វើជាសំពត់កម្រាល ឬគប្បីទ្រាប់ទុកត្រង់កណ្តាលចីវរពីរជាន់ ។

ការផ្សេងគ្នានៃពណ៌របស់ចីវរទាំងនោះ មានន័យដូចពោលហើយ ក្នុងស្បែកជើងនោះឯង ។ សំពត់ទាំងឡាយ ដែលមានជាយមិនបានកាត់ និងមានជាយវែង គប្បីកាត់ជាយចេញ ហើយសឹមប្រើប្រាស់ ។ ភិក្ខុបានអាវហើយ រុះថ្នេរចេញ ជ្រលក់ប្រើរមែងគួរ ។ សូម្បីក្នុងសំពត់ជូតក្បាល ក៏ន័យនេះឯង ។ ឯមួកជារបស់ដែលធ្វើដោយសម្បកឈើ បើធ្វើមួកនោះឲ្យជារបស់សម្រាប់ជូតជើង គួរ ។

[៧៦] ពីរបទថា **បដិរូបេ គាហកេ** *សេចក្តីថា បើភិក្ខុរូបខ្លះ ទទួលយក ដោយពោលថា ខ្ញុំទទួលជំនួសភិក្ខុនោះ គប្បីឲ្យ ។ ដោយប្រការនេះឯង បណ្តាបុគ្គលទាំង ២៣ នាក់នោះ មិនបាន ១៦ នាក់ បាន ៧ នាក់ ដូច្នេះឯង ។*

ពីរបទថា **សង្ឃោ ភិជ្ជតិ** សេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងឡាយបែកគ្នាជាពីរពួក ដូចភិក្ខុអ្នកក្រុងកោសម្ពី ។ ពីរបទថា **ឯកស្មឹ បក្ខេ** សេចក្តីថា ជនទាំង-ឡាយប្រគេនទឹកទក្ខិណោទក និងវត្ថុ មានគ្រឿងប្រអប់ជាដើមក្នុងពួក ១ ។ ប្រគេនចីវរក្នុងពួក ១ ។ បទថា **សង្ឃស្សេវេតំ** សេចក្តីថា ចីវរនោះ រមែងជារបស់សង្ឃទាំងអស់ គឺរបស់សង្ឃទាំងពីរពួកៗ គប្បីវាយជួង ហើយចែករួមគ្នា ។ បទថា **បក្ខស្សេវេតំ** សេចក្តីថា កាលជនទាំងឡាយប្រគេនយ៉ាងនោះ ទឹកដែលគេប្រគេនហើយដល់សង្ឃពួកណា ទឹកនោះឯង រមែងជារបស់ពួកនោះ ចីវរដែលប្រគេនហើយដល់ភាគីណា ចីវរជារបស់ភាគីនោះប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងមហាអដ្ឋកថាពោលថា ក្នុងទីណា ទឹកទក្ខិណោទកជាប្រមាណ ក្នុងទីនោះ ភាគីម្ខាងរមែងបានចីវរ ព្រោះខ្លួនបានទឹកទក្ខិណោទក ភាគីម្ខាងរមែងបាន ព្រោះភាពដែលចីវរនោះឯង ខ្លួនបានហើយ ព្រោះដូច្នោះ ទាំងពីរពួកគប្បីជាអ្នកព្រមព្រៀងគ្នា ចែកគ្នាតាមលំដាប់វស្សាចាស់ខ្ចី ។ បានឮថា នេះជាលក្ខណៈក្នុងសមុទ្រដទៃ (គឺជម្ពូទ្វីប) ។ ឯក្នុងបទថា **តស្មឹយេវ បក្ខេ** នេះ សេចក្តីថា ភាគីដទៃក្រៅអំពីនេះ មិនជាធំឡើយនោះឯង ។

[៧៧] រឿងបញ្ជូនចីវរទៅ ជាក់ច្បាស់ហើយ ។

មាតិកា ៨ នៃការកើតឡើងរបស់ចីវរ

[៧៨] ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ពាក្យជាដើមថា **អដ្ឋិមា ភិក្ខវេ មាតិកា** ដើម្បីសម្តែងខេត្តជាទីបានចីវរដែលត្រាស់ហើយ ចាប់ផ្តើមអំពីដើម ។

បទថា **សីមាយ ទេតិ** ជាដើម ដែលត្រាស់ដោយន័យបុគ្គលាធិដ្ឋាន ។ បណ្តាមាតិកាទាំងនេះ ការប្រគេនដល់សីមាជាមាតិកាទី ១ ការប្រគេនតាមកតិកាជាមាតិកាទី ២ ការប្រគេនក្នុងទីដែលតាក់តែងភិក្ខាជាមាតិកាទី ៣ ការប្រគេនដល់សង្ឃជាមាតិកាទី ៤ ការប្រគេនដល់ឧភតោសង្ឃជាមាតិកាទី ៥ ការប្រគេនដល់សង្ឃអ្នកចាំវស្សាជាមាតិកាទី ៦ ការប្រគេនចំពោះជាមាតិកាទី ៧ ការប្រគេនដល់បុគ្គលជាមាតិកាទី ៨ ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងមាតិកាទាំងនោះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា កាលទាយកប្រគេនអាស្រ័យសីមាយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំប្រគេនដល់សីមា ឈ្មោះថា ប្រគេនដល់សីមាក្នុងមាតិកាទាំងពួង ក៏ន័យនេះឯង ។

ក្នុងមាតិកាទី ១ នេះថា ប្រគេនដល់សីមា ក្នុងមាតិកានិទ្ទេសដើមដែលថា ទាយកប្រគេនដល់សីមា ភិក្ខុមានចំនួនប៉ុនណា នៅខាងក្នុងសីមា ភិក្ខុទាំងនោះ គប្បីចែកគ្នាដូច្នេះ គប្បីជ្រាបសីមា ១៥ ប្រភេទជាមុន គឺខណ្ឌសីមា ឧបចារសីមា សមានសំវាសសីមា អវិប្បវាសសីមា លាភសីមា គាមសីមា និគមសីមា នគរសីមា អព្ភន្តរសីមា ឧទកុក្ខេបសីមា ជនបទសីមា រដ្ឋសីមា រជ្ជសីមា ទីបសីមា ចក្កវាឡសីមា ។

បណ្តាសីមាទាំងនោះ ខណ្ឌសីមា បានពោលហើយក្នុងសីមាកថា ។ ឧបចារសីមា ជាដែនដែលកំណត់ដោយគ្រឿងព័ទ្ធនៃវត្តដែលមានរបង ដោយទីគួរដល់ការព័ទ្ធនៃវត្តដែលមិនបានព័ទ្ធរបង ។

មួយវិញទៀត ចាកស្ថានទីដែលភិក្ខុប្រជុំគ្នាជានិច្ច ឬចាករោងឆាន់ដែល

តាំងនៅជាយខេត្តវត្ត ឬចាកអាវាសដែលនៅប្រចាំខាងក្នុងពីរលេឌ្ឌុបាតនៃបុរសដែលមានកម្លាំងថ្នាក់កណ្តាលចូលមក គប្បីជ្រាបថា ជាឧបចារសីមា ។ ឧបចារសីមានោះ កាលអាវាសពង្រីកចេញទៅ រមែងរីកចេញដែរ កាលអវាសបង្រួមចូលមក រមែងរួមចូលដែរ ។

តែក្នុងមហាបច្ចរីពោលថា ឧបចារសីមានោះ កាលភិក្ខុបន្ថែមឡើង រមែងរីកចេញ ទាក់ទងដោយលាភ បើភិក្ខុទាំងឡាយអង្គុយ ១០០ យោជន៍ជាប់គ្នាជាពួកមួយនឹងពួកភិក្ខុដែលប្រជុំក្នុងវត្ត សូម្បីទី ១០០ យោជន៍រមែងជាឧបចារសីមាផងដែរ លាភរមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុគ្រប់គ្នា ។ សូម្បីសមាន-សំវាសសីមា និងអវិប្បវាសសីមាទាំង ២ មានន័យដូចពោលហើយនោះឯង ។

ដែលឈ្មោះថា លាភសីមា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់មិនបានអនុញ្ញាតឡើយ ព្រះធម្មសង្គាហកត្ថេរទាំងឡាយ ក៏មិនបានរចនាទុក តែថា ព្រះរាជា និងមហាមាត្យរបស់ព្រះរាជាឲ្យសាងវត្ត ហើយកំណត់ឲ្យផ្ទៃដីដោយជុំវិញមួយគាវុតខ្លះ កន្លះយោជន៍ខ្លះ មួយយោជន៍ខ្លះ បោះសសរចារឹកឈ្មោះថា នេះជាលាភសីមាសម្រាប់វត្តរបស់យើង ហើយបោះព្រាំទុកថា វត្ថុណា កើតឡើងខាងក្នុងខេត្តនេះ វត្ថុទាំងអស់នោះ ខ្ញុំប្រគេនដល់វត្តរបស់យើង នេះឈ្មោះថា លាភសីមា ។ សូម្បីគាមសីមា និគមសីមា នគរសីមា អព្ភន្តរសីមា និងឧទកុក្ខេបសីមា ក៏បានពោលហើយដូចគ្នា ។

ជនបទសីមានោះ ជនបទជាច្រើនមានខាងក្នុងដែនកាសី និងកោសលជាដើម ក្នុងជនបទទាំងនោះ ដែនកំណត់នៃជនបទនីមួយៗ ឈ្មោះថា ជនបទ

សីមា ។ ដែនកំណត់នៃដែនកាសី និងកោសលជាដើម ឈ្មោះរដ្ឋសីមា ។

ស្ថានជាទីប្រព្រឹត្តទៅនៃអាណារបស់ស្តេចផែនដីមួយអង្គៗគឺ **ពយាភោគ ចោឡភោគ កេរឡភោគ** *ឈ្មោះថា រដ្ឋសីមា ។*

កោះធំ និងកោះតូច ដែលកំណត់ដោយសមុទ្រជាទីបំផុត ឈ្មោះថា ទីបសីមា ។ ដែនដែលកំណត់ដោយភ្នំកណ្តាប់ចក្កវាឡប៉ុណ្ណោះ ឈ្មោះថា ចក្កវាឡសីមា ។

ក្នុងសីមាទាំងនេះ ដែលពោលហើយដោយប្រការយ៉ាងនេះ កាលទាយកឃើញសង្ឃប្រជុំគ្នាក្នុងខណ្ឌសីមា ដោយកម្មឯណាមួយ ទើបពោលថា ខ្ញុំប្រគេនដល់សង្ឃក្នុងសីមានេះប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះ ។ ភិក្ខុមានចំនួនប៉ុនណានៅខាងក្នុងសីមា ភិក្ខុទាំងនោះគប្បីចែកគ្នា ។ ព្រោះថា ចីវរនោះរមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងនោះប៉ុណ្ណោះ មិនត្រូវបានដល់ភិក្ខុពួកដទៃ សូម្បីបុគ្គលតាំងនៅត្រង់សីមន្តរិក ឬត្រង់ឧបចារសីមា ។ តែរមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុដែលតាំងនៅលើដើមឈើ ឬលើភ្នំ ដែលនៅក្នុងខណ្ឌសីមា ។ ឬអ្នកនៅខាងក្នុងផែនដីក្រោមខណ្ឌសីមាដោយពិត ។

ម្យ៉ាងទៀត ចីវរដែលទាយកប្រគេនថា ប្រគេនដល់សង្ឃក្នុងឧបចារ-សីមានេះ រមែងត្រូវបានសូម្បីដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលតាំងនៅក្នុងខណ្ឌសីមា និងសីមន្តរិក ។

ឯចីវរដែលទាយកប្រគេនថា ប្រគេនដល់សមានសំវាសសីមា រមែងមិនត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលតាំងនៅក្នុងខណ្ឌសីមា និងសីមន្តរិក ។

ចីវរដែលទាយកប្រគេនក្នុងអវិប្បវាសសីមា និងលាភសីមា រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលរួមនៅក្នុងសីមាទាំងនោះ ។

ឯចីវរដែលទាយកប្រគេនក្នុងគាមសីមាជាដើម រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុដែលតាំងនៅក្នុងពទ្ធសីមា ខាងក្នុងនៃសីមាទាំងនោះ ។

ចីវរដែលប្រគេនក្នុងអព្ភន្តរសីមា និងឧទកុក្ខេបសីមា រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុដែលនៅខាងក្នុងសីមាទាំងនោះប៉ុណ្ណោះ ។

ក្នុងជនបទសីមា រដ្ឋសីមា រជ្ជសីមា ទីបសីមា និងចក្កវាឡសីមា មានវិនិច្ឆ័យដូចពោលហើយ ក្នុងគាមសីមាជាដើមនោះឯង ។

បើទាយកនៅក្នុងជម្ពូទ្វីបពោលថា ខ្ញុំថ្វាយសង្ឃក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប ភិក្ខុសូម្បីមួយរូបទៅអំពីតម្ពបណ្ណិទ្វីប រមែងបានដើម្បីទទួលជំនួសភិក្ខុទាំងពួង បើភិក្ខុដែលជិតស្និទ្ធគ្នាមួយអង្គក្នុងជម្ពូទ្វីបនោះឯង ទទួលចំណែកជំនួសភិក្ខុទាំងឡាយដែលជិតស្និទ្ធគ្នាសោត មិនគប្បីហាមលោក ។ ក្នុងការប្រគេនរបស់ទាយកដែលប្រគេនទ្រព្យអាស្រ័យដល់សីមា គប្បីជ្រាបវិនិច្ឆ័យយ៉ាងនេះ ។

ឯទាយកណាមិនយល់ ទោះពោលថា ក្នុងសីមានោះ ដឹងតែត្រឹមពាក្យថា សីមាតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ មកវត្តពោលថា ខ្ញុំសូមប្រគេនដល់សីមាក្តី ខ្ញុំសូមប្រគេនសង្ឃតាំងនៅក្នុងសីមាដូច្នេះក្តី ។

គប្បីសួរទាយកនោះថា ដែលឈ្មោះថា សីមា មានច្រើនយ៉ាង អ្នកពោលសំដៅយកសីមាដូចម្តេច បើទាយកពោលថា ខ្ញុំមិនស្គាល់ថា សីមាប្រភេទណាឡើយ សង្ឃដែលតាំងនៅក្នុងសីមា ចូរចែកគ្នាកាន់យកចុះ ដូច្នេះ ។

សង្ឃក្នុងសីមាណាគប្បីចែកគ្នា បានឮថា ព្រះមហាសិវត្ថេរពោលថា សង្ឃក្នុងអវិប្បវាសសីមាគប្បីចែកគ្នា ។

លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយពោលនឹងលោកថា ធម្មតាអវិប្បវាសសីមាប្រមាណដល់ទៅ ៣ យោជន៍ កាលបើដូច្នេះ ភិក្ខុដែលតាំងនៅក្នុង ៣ យោជន៍នឹងទទួលលាភបាន ។ ដែលតាំងនៅក្នុង ៣ យោជន៍នឹងគប្បីបំពេញអាគន្តុកវត្ត ចូលកាន់អារាមដែលត្រៀមនឹងដើរផ្លូវ ៣ យោជន៍ ទើបប្រគល់សេនាសនៈ សម្រាប់អ្នកបដិបត្តិនិស្ស័យ នឹងរម្ងាប់ក្នុងកាលកន្លង ៣ យោជន៍ទៅ អ្នកនៅបរិវាសគប្បីឈានកន្លង ៣ យោជន៍ ហើយទទួលអរុណ ។ ភិក្ខុនីតាំងនៅក្នុងរយៈ ៣ យោជន៍ គប្បីប្រាប់ការដែលត្រូវចូលកាន់អារាម កិច្ចទាំងអស់នេះ សមគួរធ្វើដោយអំណាចដែនកំណត់នៃឧបចារសីមាប៉ុណ្ណោះ ព្រោះហេតុនោះ សង្ឃតាំងនៅក្នុងឧបចារសីមាប៉ុណ្ណោះ គប្បីចែកគ្នា ។

អំពីការប្រគេនតាមកតិកា

បទថា **កតិកាយ** បានដល់ កតិកា មានលាភស្មើគ្នា ។ ដោយហេតុនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា អាវាសច្រើនមានលាភស្មើគ្នា ។

ក្នុងអាវាសច្រើនដែលមានលាភស្មើគ្នានោះ គប្បីតាំងកតិកាយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុទាំងឡាយប្រជុំគ្នាក្នុងវិហារ ១ ប្រារព្ធឈ្មោះវត្តដែលខ្វះបំណងនឹងសង្គ្រោះ ប្រាថ្នានឹងធ្វើឲ្យជាដែនមានលាភស្មើគ្នា ពោលហេតុឯណាទីមួយថា វត្តនោះ ជាវត្តចាស់ក្តី វត្តនោះ ជាទីកន្លែងព្រះសម្ពុទ្ធធ្លាប់នៅក្តី វត្តនោះមានលាភតិច ហើយប្រកាស ៣ ដងថា ការដែលធ្វើវត្តនោះ និងវត្តនេះ ឲ្យជា

ដែនមានលាភដូចគ្នា ពេញចិត្តសង្ឃ ដូច្នេះ ។

ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ភិក្ខុសូម្បីអង្គុយហើយក្នុងវត្តនោះ លោករមែងហាក់ដូចជាអង្គុយហើយក្នុងវត្តនេះ ឯសង្ឃក្នុងវត្តនេះ គប្បីធ្វើយ៉ាងនោះដូចគ្នា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ភិក្ខុសូម្បីអង្គុយហើយក្នុងវត្តនេះ លោករមែងហាក់ដូចជាអង្គុយហើយក្នុងវត្តនោះ កាលចែកលាភគ្នានៅក្នុងវត្តមួយ ឯភិក្ខុដែលតាំងនៅក្នុងវត្តមួយទៀត សមគួរបានទទួលចំណែកចែកផងដែរ ។ វត្តសូម្បីច្រើន ក៏គប្បីធ្វើឲ្យជាទីមានលាភដូចគ្នានឹងវត្តមួយដោយឧបាយយ៉ាងនោះ ។

អំពីការប្រគេនក្នុងទីដែលរៀបចំភិក្ខា

បទថា **ភិក្ខាបញ្ញត្តិយា** បានដល់ ក្នុងទីតាក់តែងទានបរិច្ចាគរបស់ខ្លួន ដោយហេតុនោះឯង ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ទានបរិច្ចាគប្រចាំដែលខ្លួនធ្វើដល់សង្ឃក្នុងវត្តណា ។

គប្បីជ្រាបអត្ថនៃពាក្យនោះដូច្នេះថា កត្តទានរបស់សង្ឃដែលជារបស់ទាយកប្រគេន ចីវរនេះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងវត្តណាក្តី ទាយកធ្វើកិច្ចទាំងឡាយក្នុងវត្តណាឲ្យជាភារៈរបស់ខ្លួន និមន្តឲ្យឆាន់ក្នុងផ្ទះគ្រប់កាលក្តី ក្នុងវត្តណា គេសាងលំនៅទុកក្តី ក្នុងវត្តណា គេប្រគេនសលាកភត្តជានិច្ចជាដើមក្តី តែវត្តទាំងមូលដែលទាយកណាសាង ក្នុងវត្តនោះរបស់ទាយកនោះ មិនមានពាក្យដែលគប្បីពោលឡើយ ។ កត្តបរិច្ចាគទាំងនេះ ចាត់ជាកត្តបរិច្ចាគប្រចាំ ព្រោះហេតុនោះ បើទាយកពោលថា កត្តបរិច្ចាគប្រចាំរបស់ខ្ញុំ ធ្វើនៅក្នុងវត្ត

ណា ខ្ញុំប្រគេនក្នុងវត្តនោះ ឬថា លោកម្ចាស់ចូរឲ្យក្នុងវត្តនោះ បើមានកត្តបរិចាគប្រចាំក្នុងទីច្រើនកន្លែង ចីវរនោះ ឈ្មោះថា គេប្រគេនទូទៅគ្រប់កន្លែងនោះឯង ។ បើក្នុងវត្តមួយមានភិក្ខុច្រើនជាង ភិក្ខុទាំងនោះគប្បីប្រាប់ថា ក្នុងវត្តដែលមានកត្តបរិច្ចាគប្រចាំរបស់ពួកអ្នក វត្តមួយមានភិក្ខុច្រើន វត្តមួយមានភិក្ខុតិច បើទាយកពោលថា សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយកាន់យកតាមចំនួនភិក្ខុចុះ គួរចែក កាន់យកតាមនោះ ។

ក្នុងពាក្យថា សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ កាន់យកតាមចំនួនភិក្ខុចុះនេះ សំពត់ និងភេសជ្ជៈជាដើម សូម្បីតិច រមែងចែកគ្នាបានដោយងាយ តែបើគ្រែ ឬតាំង មានមួយប៉ុណ្ណោះ គប្បីសួរទាយកហើយ គប្បីឲ្យសម្រាប់វត្ត ឬសេនាសនៈក្នុងវត្តមួយដែលទាយកបានប្រាប់ បើទាយកពោលថា សូមភិក្ខុនោះកាន់យកដូច្នេះ គួរ ។ បើទាយកពោលថា សូមលោកម្ចាស់ឲ្យសម្រាប់វត្តដែលមានកត្តបរិច្ចាគជាប្រចាំរបស់ខ្ញុំ ដូច្នេះហើយ មិនទាន់បានប្រាប់ការទៅ សូម្បីសង្ឃប្រាប់ក៏គួរ ។

បើសង្ឃប្រាប់យ៉ាងនេះថា គប្បីប្រាប់ថា លោកចូរឲ្យក្នុងលំនៅរបស់ព្រះសង្ឃត្ថេរ ។ បើក្នុងទីនោះមានសេនាសនៈបរិបូណ៌ ក្នុងទីណាសេនាសនៈមិនគ្រប់គ្រាន់ គប្បីឲ្យក្នុងទីនោះ ។ បើភិក្ខុមួយរូបពោលថា ក្នុងលំនៅរបស់ខ្ញុំ មិនមានរបស់ប្រើសម្រាប់សេនាសនៈ គប្បីឲ្យក្នុងទីនោះ ។

អំពីការប្រគេនដល់សង្ឃ

បទថា **សង្ឃស្ស ទេតិ** *សេចក្តីថា ទាយកចូលទៅកាន់វត្តពោលថា*

ខ្ញុំប្រគេនចីវរទាំងឡាយនេះដល់សង្ឃ ។

បទថា **សម្មុខីភូតេន** សេចក្តីថា សង្ឃដែលតាំងនៅក្នុងឧបចារសីមា គប្បីវាយជួងប្រកាសវេលា ហើយចែកគ្នា ។ ភិក្ខុទោះទទួលចំណែកជំនួសភិក្ខុដែលតាំងនៅក្នុងសីមា តែមកមិនទាន់ មិនគួរហាម ។ វត្ថុជាកាលប្រគេនសំពត់តាំងអំពីថេរាសនៈចុះមក ព្រះមហាថេរៈដែលជាអ្នកយឺតយូរ រមែងមកក្រោយ កុំគប្បីពោលនឹងលោកថា លោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំប្រគេនដល់ភិក្ខុមានវស្សា ២០ លំដាប់របស់លោកកន្លងហួសទៅហើយ គប្បីវៀរលំដាប់ទុកប្រគេនដល់ព្រះមហាថេរៈទាំងនោះស្រេចហើយ សឹមប្រគេនតាមលំដាប់ជាក្រោយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបានឮដំណឹងថា បានឮថា វត្តនោះ ចីវរកើតឡើងច្រើន ទើបនាំគ្នាមកអំពីវត្តដែលតាំងនៅក្នុងរយៈមួយយោជន៍ក៏មាន គប្បីឲ្យចាប់ផ្តើមអំពីទីដែលលោកទាំងឡាយមកទាន់ហើយ ហើយចូលលំដាប់ ។ ចំពោះទីដែលលោកមកមិនទាន់ ចូលឧបចារសីមាហើយ កាលអន្តេវាសិកជាដើមទទួលជំនួស ក៏គួរឲ្យពិត ។ អន្តេវាសិកជាដើមពោលថា សូមលោកម្ចាស់ឲ្យដល់ភិក្ខុដែលតាំងនៅខាងក្រៅឧបចារសីមា ដូច្នេះ មិនគប្បីឲ្យ ។

បើភិក្ខុទាំងឡាយដែលនៅត្រង់ទ្វារវត្តរបស់ខ្លួន ឬនៅខាងក្នុងវត្តរបស់ខ្លួននោះឯង ជាអ្នកជាប់ជាមួយគ្នានឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ចូលឧបចារសីមាសោតសីមាឈ្មោះថា រីកចេញដោយអំណាចបរិស័ទ ។ ព្រោះដូច្នោះ គួរឲ្យ ។

កាលឲ្យចីវរដល់សង្ឃនវកៈហើយ ក៏គួរប្រគេនដល់ព្រះថេរៈទាំងឡាយដែលមកខាងក្រោយដូចគ្នា ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលចំណែកទី ២ បានលើកឡើងកាន់ថេរាសនៈហើយ ចំណែកទី ១ រមែងមិនត្រូវដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមកហើយ គប្បីឲ្យតាមលំដាប់វស្សា តាំងអំពីចំណែកទី ២ ទៅ ។ បើក្នុងវត្តនោះមានភិក្ខុ ១០ រូប ទាយកប្រគេនសំពត់ ១០ ផ្ទាំងថា ខ្ញុំសូមប្រគេនដល់សង្ឃ សំពត់ទាំងនោះគប្បីចែកគ្នាមួយអង្គមួយផ្ទាំង ។ បើភិក្ខុទាំងនោះកាន់យកទៅទាំងអស់នោះឯង ដោយគិតថា សំពត់នេះត្រូវបានដល់ពួកយើង ដូច្នេះសោត ជាការឲ្យដល់ (ខ្លួន) មិនល្អ ទាំងជាការកាន់យកមិនល្អ សំពត់ទាំងនោះរមែងជារបស់សង្ឃ ក្នុងទីដែលលោកទៅដល់ហើយនោះឯង ។

ម្យ៉ាងទៀត បើទាញចេញមួយផ្ទាំងប្រគេនដល់ព្រះថេរៈថា មួយផ្ទាំងនេះត្រូវបានដល់លោកម្ចាស់ ដូច្នេះហើយ កាន់យកសំពត់ដ៏សេស ដោយគិតថា សំពត់ទាំងនេះត្រូវបានដល់ពួកយើង ដូច្នេះ គួរ ។ ទាយកនាំយកសំពត់មកមួយផ្ទាំង ហើយប្រគេនថា ខ្ញុំសូមប្រគេនដល់សង្ឃ ភិក្ខុទាំងឡាយមិនចែកគ្នា កាន់យកដោយគិតថា សំពត់នេះត្រូវបានដល់ពួកយើង សំពត់នោះ ឈ្មោះថា លោកទាំងឡាយឲ្យដល់ខ្លួន មិនប្រពៃផង កាន់យកមិនប្រពៃផង ។ គួរយកកាំបិត ឬរមៀតជាដើម ធ្វើឲ្យជាគំនូស ឲ្យចំណែកមួយដល់ព្រះសង្ឃត្ថេរថា វត្ថុនេះដល់ចំណែករបស់លោក ហើយកាន់យកចំណែកដ៏សេសថា វត្ថុនេះដល់ចំណែករបស់ពួកខ្ញុំ ។ បើធ្វើការកំណត់ចែកគ្នាដោយឆ្នូតផ្កា ឬផ្ទៃ ឬវល្លិនៃសំពត់នោះឯង មិនគួរ ។ បើហូតសរសៃអំបោះចេញមួយសរសៃថា ប្រគេនដល់ព្រះថេរៈថា វត្ថុនេះជាចំណែករបស់លោក

ម្ចាស់ ហើយកាន់យកថា ចំណែកដ៏សេសជាចំណែកដល់ពួកយើង គួរ ។ សំពត់ដែលកាត់ជាចំណែកតូច-ធំចែកគ្នា គួរពិត ។

កាលចីវរទាំងឡាយកើតឡើងដល់សង្ឃក្នុងវត្ត ដែលមានភិក្ខុមួយអង្គ បើភិក្ខុនោះកាន់យកថា ចីវរទាំងអស់រមែងត្រូវបានដល់អញ តាមន័យដូចពោលហើយខាងដើមនោះឯង ឈ្មោះថា លោកកាន់យកដោយល្អ ឯលំដាប់មិនតាំងនៅ ។ បើលោកលើកឡើងមួយផ្ទាំងៗ កាន់យកថា សំពត់នេះត្រូវបានដល់អញ ។ លំដាប់រមែងតាំងនៅ ។ បណ្តាលំដាប់ដែលមិនតាំងនៅនិងតាំងនៅទាំងពីរនេះ លំដាប់មិនតាំងនៅ កាលចីវរកើតឡើងទៀត បើភិក្ខុមួយរូបមក លោកទាំងពីរគប្បីកាត់ត្រង់កណ្តាលកាន់យក ។ បើលំដាប់តាំងនៅ កាលចីវរកើតឡើងទៀត បើភិក្ខុខ្ចីជាងមក លំដាប់រមែងដល់ខាងក្រោយ បើភិក្ខុដែលចាស់ជាងមក លំដាប់រមែងដល់មុន បើមិនមានភិក្ខុដទៃ គប្បីឲ្យលំដាប់ដល់ខ្លួនកាន់យកចុះ ។

តែចីវរដែលគេប្រគេនអាស្រ័យដល់សង្ឃ ដោយអាការឯណាមួយថា ខ្ញុំសូមប្រគេនដល់សង្ឃក្តី ពោលថា ខ្ញុំសូមប្រគេនដល់ភិក្ខុសង្ឃក្តី មិនគួរដល់ភិក្ខុដែលសមាទានសំពត់បង្សុកូល ព្រោះលោកពោលពាក្យថា ខ្ញុំសូមវៀរគហបតីចីវរ សមាទានអង្គរបស់អ្នកសមាទានសំពត់បង្សុកូលជាវត្ត តែមិនគួរដល់ភិក្ខុដែលសមាទានសំពត់បង្សុកូល ព្រោះហេតុដែលចីវរនោះ ជាអកប្បិយក៏ទេ សូម្បីភិក្ខុសង្ឃអបលោកឲ្យហើយ ក៏មិនគួរទទួល ។ ឯភិក្ខុឲ្យចីវរណាដែលជារបស់ខ្លួន ចីវរនោះឈ្មោះថារបស់ដែលភិក្ខុឲ្យ គួរ ។ តែ

ចីវរនោះមិនជាសំពត់បង្សុកូល ។ កាលបើដូច្នោះ ធុតង្គរមែងមិនដាច់ ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលទាយកប្រគេនថា ខ្ញុំសូមប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ខ្ញុំប្រគេនដល់ព្រះថេរៈទាំងឡាយ ដូច្នេះ រមែងគួរដល់ភិក្ខុដែលសមាទានបង្សុកូលចីវរ ។ សូម្បីចីវរដែលទាយកប្រគេនថា ខ្ញុំប្រគេនសំពត់នេះដល់សង្ឃ លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចូរធ្វើថង់ស្បែកជើង ស្មោកបាត្រ សំពត់ត្រប្រោមក្បាលជង្គង់ និងខ្សែស្ពាយជាដើមដោយសំពត់នេះ ដូច្នេះមិនគួរ ។ សំពត់ដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ស្មោកបាត្រជាដើម មានច្រើនជារបស់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ចីវរ ទោះធ្វើចីវរអំពីសំពត់នោះដណ្ដប់ក៏គួរ ។ បើសង្ឃកាត់សំពត់ដ៏សេសអំពីចែកគ្នាហើយ ចែកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ថង់ស្បែកជើងជាដើម ទោះកាន់យកអំពីសំពត់នោះ មិនគួរ ។ តែសំពត់នោះ ម្ចាស់ទ្រព្យចាត់ការឯង គួរ ក្រៅអំពីនោះ មិនគួរ ។

កាលទាយកពោលថា ខ្ញុំប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សំពត់ចងធម្មក្រកជាដើមដល់សង្ឃអ្នកសមាទានបង្សុកូលចីវរ ដូច្នេះ សមគួរកាន់យក ដែលឈ្មោះថា បរិក្ខារ សូម្បីភិក្ខុសមាទានបង្សុកូលចីវរ ក៏គប្បីប្រាថ្នា ក្នុងសំពត់ដែលគេប្រគេនដើម្បីឲ្យជាសំពត់ ចងធម្មក្រកជាដើមទាំងនោះ សំពត់ណាជារបស់សល់ដើម្បី នឹងបន្ថែមសំពត់នោះចូលក្នុងចីវរខ្វះក៏គួរ ។ ទាយកប្រគេនអំបោះដល់សង្ឃដែរនោះ សូម្បីភិក្ខុអ្នកសមាទានបង្សុកូលចីវរ ក៏គួរទទួល ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងសំពត់ដែលទាយកចូលទៅវត្ត ហើយប្រគេនថា ខ្ញុំសូម

ប្រគេនចីវរទាំងនេះដល់សង្ឃប៉ុណ្ណោះជាបឋម ។ បើទាយកឃើញភិក្ខុទាំង-ឡាយដែលដើរផ្លូវទៅខាងក្រៅឧបចារសីមា ហើយប្រាប់ដល់ព្រះសង្ឃត្ថេរ ឬព្រះសង្ឃនវកៈថា ខ្ញុំសូមប្រគេនសង្ឃ បើបរិស័ទផ្សាយទៅមួយយោជន៍ ជាប់គ្នាតែមួយ រមែងគួរបានដល់ភិក្ខុគ្រប់អង្គ ចំណែកភិក្ខុទាំងឡាយណាមិន ទាន់បរិស័ទត្រឹម ១០ ហត្ថ មិនគួរបានដល់ភិក្ខុទាំងនោះ ។

អំពីការប្រគេនដល់ឧភតោសង្ឃ

វិនិច្ឆ័យក្នុងមាតិកាថា ការប្រគេនដល់ឧភតោសង្ឃ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ កាលទាយកពោលថា ខ្ញុំសូមប្រគេនដល់ឧភតោសង្ឃក្តី ប្រគេនដល់សង្ឃពីរ ចំណែកក្តី ប្រគេនដល់សង្ឃពីរពួកក្តី ពោលថា ប្រគេនដល់សង្ឃផង ដល់ ភិក្ខុនីសង្ឃផងក្តី សំពត់នោះឈ្មោះថា គេប្រគេនដល់សង្ឃពីរចំណែកពិត ។

បទថា **ឧបឌ្ឍំ ទាតព្វំ** សេចក្តីថា គប្បីធ្វើជាពីរចំណែកស្មើៗ គ្នា ឲ្យ ចំណែកមួយ ។ កាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់សង្ឃពីរចំណែកផង ដល់ លោកម្ចាស់ផង បើមានភិក្ខុ ១០ រូប ភិក្ខុនី ១០ រូប គប្បីធ្វើជា ២១ ចំណែក ឲ្យដល់បុគ្គល ១ ចំណែក ឲ្យដល់ភិក្ខុសង្ឃ ១០ ចំណែក ឲ្យដល់ភិក្ខុនីសង្ឃ ១០ ចំណែក ចំណែកចំពោះបុគ្គលដែលភិក្ខុណាបានហើយ ភិក្ខុនោះរមែង បានដើម្បីកាន់យកតាមលំដាប់វស្សារបស់ខ្លួនអំពីសង្ឃទៀត ។ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះលោកក៏គេសង្រួបរួមចូលដោយសព្ទថា ឧភតោសង្ឃដែរ ។ សូម្បីក្នុង សំពត់ដែលគេប្រគេនដោយប្រាប់ថា ប្រគេនដល់សង្ឃពីរចំណែកផងដល់ ព្រះចេតិយផង ក៏មានន័យដូចគ្នា ។ តែក្នុងពាក្យប្រគេននេះ មិនមានចំណែក

ដែលនឹងគប្បីដល់ចេតិយអំពីសង្ឃទេ មានតែចំណែកស្មើគ្នានឹងចំណែកដែលគួរបានដល់បុគ្គលម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់សង្ឃពីរចំណែកផង ដល់លោកម្ចាស់ផង ដល់ចេតិយផង គប្បីធ្វើឲ្យជា ២២ ចំណែក ឲ្យភិក្ខុ ១០ ចំណែក ឲ្យដល់ភិក្ខុនី ១០ ចំណែក ឲ្យដល់បុគ្គល ១ ចំណែក ឲ្យដល់ចេតិយ ១ ចំណែក ក្នុងបុគ្គល និងចេតិយនោះ បុគ្គលរមែងបានដើម្បីកាន់យកទៀតតាមលំដាប់វស្សារបស់ខ្លួនអំពីសង្ឃផងដែរ សម្រាប់ចេតិយគប្បីបាន ១ ចំណែកប៉ុណ្ណោះ ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលទាយកពោលថា ថ្វាយដល់ភិក្ខុសង្ឃផង ដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយផង កុំចែកពាក់កណ្តាលឲ្យ គប្បីរាប់ភិក្ខុ និងភិក្ខុនី ហើយឲ្យ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើគេពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុសង្ឃផង ដល់ភិក្ខុនីទាំង-ឡាយផង ដល់លោកម្ចាស់ផង បុគ្គលមិនបានចំណែកមួយផ្នែកទៀតទេ បានចំពោះតែមួយចំណែកអំពីលំដាប់ដែលគួរបានប៉ុណ្ណោះ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះបុគ្គលដែលគេរួមចូលដោយសព្ទថា ភិក្ខុសង្ឃ សូម្បីកាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុសង្ឃផង ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយផង ដល់លោកម្ចាស់ផង ដល់ចេតិយផង ចេតិយបានចំណែកស្មើបុគ្គលម្នាក់ បុគ្គលមិនបានចំណែកមួយផ្នែកទៀតទេ ព្រោះដូច្នោះ គប្បីឲ្យដល់ចេតិយមួយចំណែក របស់ដ៏សេសគប្បីរាប់ភិក្ខុ និងភិក្ខុនីចែកគ្នា ។ សូម្បីកាលគេពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុផង ដល់ភិក្ខុនីផង កុំចែកពាក់កណ្តាលឲ្យ គប្បីចែកតាមចំនួនបុគ្គលប៉ុណ្ណោះ បើ

គេពោលយ៉ាងនេះថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុផង ដល់ភិក្ខុនីផង ដល់លោកម្ចាស់ផង ដូច្នេះក្តី ពោលយ៉ាងនេះថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុផង ដល់ភិក្ខុនីផង ដល់ចេតិយផង ដូច្នេះក្តី ពោលយ៉ាងនេះថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុផង ដល់ភិក្ខុនីផង ដល់លោកម្ចាស់ផង ដល់ចេតិយផង ដូច្នេះក្តី ចេតិយបានចំណែក ១ បុគ្គលមិនមានចំណែកមួយផ្នែកទៀតឡើយ គប្បីរាប់ភិក្ខុ និងភិក្ខុនីទាំងឡាយប៉ុណ្ណោះចែកគ្នា ។ ដូចខ្ញុំលើកភិក្ខុសង្ឃឲ្យជាដើម អធិប្បាយសេចក្តី យ៉ាងណាបណ្ឌិត គប្បីលើកភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យជាដើម អធិប្បាយសេចក្តីដូច្នោះ ។ កាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុសង្ឃផង ដល់លោកម្ចាស់ផង បុគ្គលមិនបានចំណែកមួយផ្នែកទៀតទេ គប្បីកាន់យកតាមលំដាប់វស្សាប៉ុណ្ណោះ ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុសង្ឃផង ដល់ចេតិយផង ចេតិយបានចំណែកមួយផ្នែកទៀត កាលទាយកពោលថា ថ្វាយដល់សង្ឃផង ដល់លោកម្ចាស់ផង ដល់ចេតិយផង ចេតិយប៉ុណ្ណោះបានចំណែកមួយផ្នែកទៀត បុគ្គលមិនបាន កាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយផង ដល់លោកម្ចាស់ផង បុគ្គលមិនបានចំណែកមួយផ្នែកទៀតទេ តែកាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយផង ដល់ចេតិយផង ចេតិយរមែងបានចំណែកមួយផ្នែកទៀត សូម្បីកាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយផង ដល់លោកម្ចាស់ផង ដល់ចេតិយផង ចេតិយប៉ុណ្ណោះរមែងបានចំណែកមួយផ្នែកទៀត បុគ្គលមិនបាន ។ គប្បីលើកភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យជាខាងដើម ប្រកបសេចក្តីយ៉ាងនេះដូចគ្នា ។

សួរថា ចំពោះក្នុងកាលមុន ទាយកទាំងឡាយថ្វាយទានដល់ឧភតោ-សង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ព្រះមានព្រះភាគប្រថាប់គង់ត្រង់កណ្តាល ភិក្ខុអង្គុយខាងស្តាំ ភិក្ខុនីអង្គុយខាងឆ្វេង ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ជាព្រះសង្ឃត្ថេរនៃសង្ឃពីរចំណែក គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បរិភោគបច្ច័យ ដែលទ្រង់បានដោយព្រះអង្គខ្លះ ប្រាប់ឲ្យដល់ភិក្ខុទាំងឡាយខ្លះ ។ ឯក្នុងឥឡូវនេះ អ្នកឈ្លាសទាំងឡាយតាំងព្រះបដិមា ឬព្រះចេតិយ ដែលបញ្ចុះព្រះធាតុ ហើយប្រគេនដល់សង្ឃពីរចំណែក មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន តាំងបាត្រលើជើងខាងមុខនៃព្រះបដិមា ឬព្រះចេតិយ ហើយប្រគេនទក្ខិណោទក ពោលថា សូមថ្វាយដល់ព្រះពុទ្ធ ដូច្នេះហើយ ដាក់របស់គួរទំពា គួរបរិភោគឯណាមួយក្នុងបាត្រនោះ ឬនាំមកកាន់វត្ត ថ្វាយបិណ្ឌបាត និងវត្ថុ មានកម្រងផ្កា និងគ្រឿងក្រអូបជាដើម ពោលថា នេះថ្វាយព្រះចេតិយ នឹងគប្បីបដិបត្តិដូចម្តេចក្នុងរបស់គួរទំពា និងរបស់គួរបរិភោគនោះ ឆ្លើយថា វត្ថុមានកម្រងផ្កា និងគ្រឿងក្រអូបជាដើម គួរពាក់ត្រង់ព្រះចេតិយមុន សំពត់គប្បីធ្វើជាទង់ជ្វាលា ប្រេងគប្បីធ្វើជាប្រទីប ឯបិណ្ឌបាត្រ និងភេសជ្ជៈ មានទឹកឃ្មុំ និងទឹកអំពៅជាដើម គប្បីឲ្យដល់បព្វជិតក្តី គ្រហស្ថក្តី ដែលជាអ្នកមាននាទីរក្សាព្រះចេតិយជាប្រចាំ បើមិនមានអ្នករក្សាជាប្រចាំ សមគួរនឹងតាំងទុកដូចកត្តដែលខ្លួនឯងនាំមកធ្វើវត្ត ហើយឆាន់ ៗ ក្នុងវេលាថ្ងៃជិតត្រង់ ឆាន់ហើយ សឹមធ្វើវត្តជាខាងក្រោយ ក៏គួរដូចគ្នា កាលទាយកពោលថា សូមលោកទាំងឡាយនាំវត្ថុនេះទៅធ្វើការបូជាព្រះចេតិយដូច្នេះ បណ្តាវត្ថុ មានកម្រងផ្កា និងគ្រឿងក្រអូប

ជាដើមណាមួយ សូម្បីក្នុងទីឆ្ងាយ ក៏គួរនាំទៅបូជា សូម្បីកាលទាយកពោល ថា សូមនាំទៅដើម្បីភិក្ខុសង្ឃ គួរនាំទៅ ។ កាលភិក្ខុពោលថា យើងនឹង ត្រាច់បិណ្ឌបាតត្រង់អាសនៈសាលាមានភិក្ខុ អ្នកទាំងឡាយនឹងនាំទៅ ទាយក ពោលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំប្រគេនលោកម្ចាស់នោះឯង សមគួរឆាន់ ។ បើភិក្ខុកំពុងនាំទៅ តាំងចិត្តថា នឹងប្រគេនភិក្ខុសង្ឃ ក្នុងវេលាថ្ងៃជិតត្រង់ ក្នុងចន្លោះផ្លូវនោះឯង សមគួរឲ្យដល់ខ្លួន ហើយឆាន់ចុះ ។

ពាក្យថា ប្រគេនដល់សង្ឃអ្នកចាំវស្សា សេចក្តីថា ទាយកចូលទៅ កាន់ទ្វារ ហើយប្រគេនថា ខ្ញុំប្រគេនចីវរទាំងនេះដល់សង្ឃដែលចាំវស្សា ។

បទថា **យាវតិកា ភិក្ខូ តស្មឹ អាវាសេ វស្សំ វុត្ថា** សេចក្តីថា មានភិក្ខុចំនួនប៉ុនណាចាំបុរិមិកាវស្សា មិនធ្វើឲ្យដាច់វស្សា ភិក្ខុទាំងនោះគប្បី ចែកគ្នា ចីវរនោះមិនត្រូវបានដល់ភិក្ខុពួកដទៃ ។ កាលបុគ្គលអ្នកទទួលជំនួស មាន គប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុដែលចៀសចេញទៅកាន់ទិស វេហូតទម្រាំដោះកឋិន ។ អាចារ្យទាំងឡាយដែលយល់លក្ខណៈពោលថា តែកាលមិនបានក្រាលកឋិន ឯចីវរដែលគេប្រគេនយ៉ាងនោះ ខាងក្នុងហេមន្តរដូវ រមែងត្រូវបានសូម្បីដល់ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលចាំបច្ឆិមិកាវស្សា ។ ឯក្នុងអដ្ឋកថាទាំងឡាយ មិនបានស បញ្ជាក់សេចក្តីនេះទុកឡើយ ។ បើទាយកតាំងនៅខាងក្រៅឧបចារសីមា ពោលថា ខ្ញុំប្រគេនដល់សង្ឃដែលចាំវស្សា រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងពួង ដែលមកដល់ ។ បើទាយកពោលថា ប្រគេនដល់សង្ឃដែលចាំវស្សាក្នុងវត្ត នោះ រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលចាំវស្សាក្នុងវត្តនោះប៉ុណ្ណោះ

រហូតដល់ដោះកឋិន ។ បើទាយកពោលយ៉ាងនោះ ចាប់អំពីថ្ងៃដើមនៃគិម្ហ-រដូវទៅ រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងពួងដែលមានមុខក្នុងវត្តនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះចីវរនោះ កើតឡើងខាងក្រោយសម័យ ។ កាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលចាំវស្សាដូច្នេះ ខាងក្នុងវស្សានោះឯង ភិក្ខុដែលដាច់វស្សារមែងមិនបាន ចំពោះភិក្ខុដែលចាំវស្សាមិនដាច់ទើបបាន ។ ឯក្នុងចីវរមាស កាលទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលចាំវស្សារមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលចាំវស្សាក្នុងបច្ឆិមិកវស្សាប៉ុណ្ណោះ មិនត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលចាំវស្សាក្នុងបុរិមិកាវស្សានិងដាច់វស្សាឡើយ ចាប់អំពីចីវរមាសទៅ រហូតដល់ថ្ងៃចុងក្រោយនៃហេមន្តរដូវ កាលទាយកពោលថា ប្រគេនសំពត់ចំណាំវស្សា កឋិនទោះបានក្រាល ឬមិនបានក្រាលក៏ដោយ សំពត់នោះរមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលចាំវស្សាកន្លងទៅហើយ ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលទាយកពោលចាប់តាំងអំពីថ្ងៃដើមនៃគិម្ហរដូវទៅ គប្បីលើកមាតិកាឡើងថា សម្រាប់កាលចាំវស្សាដែលជាអតីតកន្លងទៅហើយ ៥ ខែ កាលចាំវស្សាដែលជាអនាគតកន្លងទៅ ៤ ខែ ទើបនឹងមាន អ្នកឲ្យដល់សង្ឃដែលចាំវស្សាណា បើទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលចាំវស្សាកន្លងទៅហើយ រមែងដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលនៅចាំវស្សាអស់ក្នុងវស្សានោះប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុដែលស្និទ្ធស្នាលគ្នា រមែងបានដើម្បីទទួលជំនួសភិក្ខុដែលចៀសទៅកាន់ទិស ។ បើទាយកពោលថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុដែលចាំ

វស្សាក្នុងវស្សាដែលនឹងមកខាងមុខ គប្បីទុកដាក់សំពត់នោះ កាន់យកក្នុងថ្ងៃចូលវស្សា បើទីលំនៅមិនគត់មត់ ទាំងមានចោរភ័យ បើភិក្ខុពោលថា មិនអាចរក្សាទុកបានទេ ឬមិនអាចកាន់យកធ្វើដំណើរទៅ ទាយកប្រាប់ថា ប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលនៅព្រមហើយ គប្បីចែកគ្នាកាន់យក ។ បើទាយកពោលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនបានប្រគេនសំពត់ណាដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលចាំវស្សា ក្នុងវស្សាទី ៣ បន្ទាប់ពីវស្សានេះទៅ ខ្ញុំនឹងប្រគេនទូវសំពត់នោះ រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលចាំវស្សាខាងក្នុងវស្សានោះ បើភិក្ខុទាំងនោះចៀសទៅកាន់ទិសហើយ ភិក្ខុដទៃដែលស្និទ្ធស្នាលគ្នា ទោះទទួលជំនួស គប្បីឲ្យ ។ បើនៅសល់តែមួយរូបប៉ុណ្ណោះ ក្រៅអំពីនោះមរណៈអស់ រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុមួយអង្គនោះឯងទាំងអស់ ។ បើសូម្បីមួយរូបក៏មិនមាន រមែងជារបស់សង្ឃ សំពត់នោះ ភិក្ខុដែលមកដល់ គប្បីចែកគ្នា ។

ពាក្យថា ប្រគេនចំពោះ សេចក្តីថា គេឧទ្ទិស គឺ កំណត់ដៅទុកប្រគេន ។ ក្នុងបទថា **យាគុយា** ជាដើម មានសេចក្តីដូច្នេះថា ទាយកឧទ្ទិសប្រគេនក្នុងបបរ ឬបាយ ឬរបស់គួរទំពា ឬសេនាសនៈ ឬភេសជ្ជៈ ។

ក្នុងបទទាំងនោះ មានយោជនាដូច្នេះថា ទាយកនិមន្តភិក្ខុឲ្យបបរប្រចាំថ្ងៃនេះក្តី ប្រចាំថ្ងៃស្អែកក្តី ហើយប្រគេនបបរដល់ពួកលោកដែលចូលកាន់ផ្ទះហើយ ។ កាលប្រគេនស្រេចហើយ បើភិក្ខុទាំងឡាយឆាន់បបរហើយ ទើបប្រគេនថា ខ្ញុំប្រគេនចីវរទាំងនេះដល់លោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ដែលឆាន់បបររបស់ខ្ញុំ ចីវរនោះរមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុដែលបានទទួលនិមន្តន៍ បានឆាន់បបរ

ហើយប៉ុណ្ណោះ ឯបបរដែលភិក្ខុទាំងឡាយណានាំចូលផ្លូវទ្វារផ្ទះក្តី ចូលទៅកាន់ផ្ទះដោយភិក្ខាចារវត្តក្តី ទើបបាន ឬបបរដែលជនទាំងឡាយនាំបាត្ររបស់ភិក្ខុពួកណាមកអំពីអាសនៈសាលា ហើយនាំទៅប្រគេន ឬបបរដែលព្រះថេរៈទាំងឡាយបញ្ជូនទៅដើម្បីភិក្ខុពួកណា រមែងមិនត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងនោះទេ ។ តែបើភិក្ខុពួកដទៃនិងភិក្ខុដែលបានទទួលនិមន្តន៍ មកច្រើនអន្លើយពេញទាំងខាងក្នុងផ្ទះ និងខាងក្រៅផ្ទះ បើទាយកពោលយ៉ាងនេះថា លោកម្ចាស់ទាំង-ឡាយ ទោះជាអ្នកបានទទួលនិមន្តន៍ក្តី មិនបានទទួលនិមន្តន៍ក្តី បបរដែលខ្ញុំបានប្រគេនហើយ ដល់លោកម្ចាស់ទាំងឡាយណា សំពត់ទាំងនេះ សូមជារបស់លោកម្ចាស់ទាំងពួងនោះចុះ ដូច្នេះ រមែងត្រូវបានទាំងអស់គ្នា ចំណែកភិក្ខុទាំងឡាយណា បានបបរអំពីដៃព្រះថេរៈ រមែងមិនមានចំណែកដល់ភិក្ខុទាំងនោះ ។ បើទាយកពោលថា លោកម្ចាស់ទាំងឡាយណា ឆាន់បបររបស់ខ្ញុំ សំពត់ទាំងនេះ សូមជារបស់លោកម្ចាស់ទាំងឡាយនោះគ្រប់គ្នា ដូច្នេះ រមែងត្រូវបានគ្រប់គ្នា សូម្បីក្នុងបាយ និងរបស់គួរទំពា ក៏មានន័យដូច្នេះឯង ។

បទថា **ចីវរេ វា** សេចក្តីថា បើទាយកប្រគេនចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលខ្លួននិមន្តឲ្យចាំវស្សាក្នុងកាលមុន ឲ្យភិក្ខុឆាន់ហើយ ពោលថា ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំបានប្រគេនចីវរដល់លោកម្ចាស់ទាំឡាយណា ចីវរនេះក្តី សប្បិក្តី ទឹកឃ្មុំ និងទឹកអំពៅជាដើមក្តី សូមជារបស់លោកម្ចាស់ទាំងនោះចុះ របស់គ្រប់យ៉ាង រមែងត្រូវបានដល់ភិក្ខុទាំងនោះប៉ុណ្ណោះ ។

បទថា **សេនាសនេ វា** សេចក្តីថា កាលទាយកពោលថា លោកម្ចាស់

ណា នៅក្នុងលំនៅ ឬក្នុងបរិវេណដែលខ្ញុំសាង សំពត់នេះ សូមជារបស់លោកម្ចាស់នោះចុះ រមែងជារបស់ភិក្ខុនោះប៉ុណ្ណោះ ។

បទថា **ភេសជ្ជេ វា** សេចក្តីថា កាលទាយកពោលថា ពួកខ្ញុំប្រគេនភេសជ្ជៈ មានសប្បិជាដើមដល់ព្រះថេរៈទាំងឡាយគ្រប់វេលា ភេសជ្ជៈទាំងនោះដែលព្រះថេរៈទាំងឡាយណាបានហើយ សំពត់នេះសូមជារបស់ព្រះថេរៈទាំងឡាយនោះប៉ុណ្ណោះ រមែងជារបស់ព្រះថេរៈនោះប៉ុណ្ណោះ ។

ពាក្យថា ប្រគេនដល់បុគ្គល សេចក្តីថា ទាយកប្រគេនកំបាំងមុខយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំប្រគេនចីវរនេះដល់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះយ៉ាងនេះក្តី ទុកត្រង់ជើង ប្រគេនចំពោះមុខយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំប្រគេនចីវរនេះដល់លោកម្ចាស់ដូច្នេះក្តី ។ បើទាយកពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំប្រគេនចីវរទាំងនេះដល់លោកម្ចាស់ផង ដល់អន្តេវាសិកទាំងឡាយ របស់លោកម្ចាស់ផង ដូច្នេះ រមែងត្រូវបានដល់ព្រះថេរៈ និងអន្តេវាសិកទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុដែលមកដើម្បីរៀនឧទ្ទេស និងអ្នករៀនហើយ គិតនឹងទៅ មាន រមែងត្រូវបានដល់លោក ។ កាលទាយកពោលថា ខ្ញុំប្រគេនដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលធ្វើដំណើររួមជានិច្ចជាមួយលោកម្ចាស់ រមែងត្រូវបានដល់ឧទ្ទេសន្តេវាសិកទាំងពួងដែលធ្វើវត្ត រៀនឧទ្ទេស និងបរិបុច្ឆាជាដើម កំពុងត្រាច់ទៅ ។ នេះជាវិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា ប្រគេនដល់បុគ្គល ។ ពាក្យដ៏សេសក្នុងបទទាំងពួងងាយយល់ទាំងអស់ហើយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចីវរក្ខន្ធកៈ ចប់

វិនយបិដក

ចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈ

[៨០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គង់នាឆ្នេរស្រះបោក្ខរណី ឈ្មោះ គគ្គរាទៀបក្រុងចម្ប៉ា ។ សម័យនោះឯង ក្នុងកាសីជនបទមានស្រុកមួយ ឈ្មោះ វាសភៈ ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្តជាម្ចាស់អាវាសក្នុងស្រុកឈ្មោះវាសភៈនោះ មានចិត្តជាប់ជំពាក់ដោយការរៀបចំក្នុងអាវាសនោះ ដល់នូវសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដូច្នេះថា ធ្វើដូចម្តេច ភិក្ខុទាំងឡាយមានសីលជាទីស្រឡាញ់ដែលមិនទាន់មកដល់ក៏គប្បីឲ្យមកផង ភិក្ខុមានសីលជាទីស្រឡាញ់ដែលមកដល់ហើយ ក៏គប្បីនៅជាសុខផង ម្យ៉ាងទៀត អាវាសនេះគប្បីដល់នូវសេចក្តីចម្រើន សេចក្តីលូតលាស់ និងការទូលំទូលាយ ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុជាច្រើនរូបត្រាច់ទៅកាន់ចារិក ក្នុងកាសីជនបទ ក៏បានទៅដល់ស្រុកឈ្មោះវាសភៈ ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្តបានឃើញពួកភិក្ខុនោះកំពុងដើរមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ក្រាលអាសនៈ តម្កល់ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់កល់ជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ហើយក្រោកទទួលបាត្រ និងចីវរ អើពើដោយទឹកឆាន់ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ ខាទនីយៈ និងភត្តទៀត ។ ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈទាំងនោះបានប្រឹក្សាគ្នាដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនេះល្អណាស់ ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយៈ និងភត្តទៀត ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បើដូច្នេះ យើងនឹងសម្រេចការនៅក្នុង

វាសកៈគ្រាមនេះចុះ ។ គ្រានោះ ពួកអាគន្តុកភិក្ខុនោះក៏សម្រេចការនៅក្នុងវាសកៈគ្រាមនោះឯង ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្តមានសេចក្ដីត្រិះរិះក្នុងពេលនោះដូច្នេះថា សេចក្ដីលំបាកដោយកិច្ចជាអាគន្តុកៈរបស់អាគន្តុកភិក្ខុទាំងនេះក៏ស្ងប់រម្ងាប់ទៅហើយ ឥឡូវភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលមិនស្គាល់ទីគោចរជាប្រក្រតីក៏ត្រឡប់ស្គាល់ហើយ ឯការធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងត្រកូលនៃបុគ្គលដទៃ អស់មួយជីវិត ជាការកម្រពេកណាស់ ម្យ៉ាងទៀត ការសូមមិនជាទីគាប់ចិត្តដល់មនុស្សទាំងឡាយ បើដូច្នោះ គួរតែអញកុំធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយៈ និងភត្តទៀត ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្តនោះ លែងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយៈ និងភត្ត ។ សេចក្ដីប្រឹក្សាដូច្នេះ កើតមានដល់ភិក្ខុអាគន្តុកៈនោះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ពីដើមភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនេះ ធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយៈ និងភត្តទៀត ឥឡូវភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនោះ លែងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយ ក្នុងបបរ និងខាទនីយៈ និងភត្តហើយ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ឥឡូវនេះភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនេះ ត្រឡប់ទៅជាកាចវិញហើយ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បើដូច្នោះ គួរយើងទាំងឡាយលើកវត្តភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនេះ ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះប្រជុំគ្នាហើយ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្តថា ម្នាលអាវុសោ ពីដើមលោកធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយៈ និងភត្ត ឥឡូវនេះលោកលែងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយៈ និងភត្ត ម្នាលអាវុសោ

លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះឬទេ ។ ភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាស នោះឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំគប្បីឃើញនោះខ្ញុំគ្មានទេ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះលើកវត្តភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្រ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្រមានសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងពេលនោះថា អាត្មាអញមិនដឹងនូវហេតុនេះថា នេះជាអាបត្តិ ឬមិនមែនជាអាបត្តិ ម្យ៉ាងទៀត អញត្រូវអាបត្តិហើយ ឬមិនទាន់ត្រូវទេ សង្ឃ (គួរ) លើកវត្តអញ ឬមិន (គួរ) លើកវត្តទេ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ឬមិនប្រកបដោយធម៌ទេ ដោយកម្មដ៏កម្រើក ឬមិនកម្រើកទេ ដោយកម្មគួរដល់ហេតុ ឬមិនគួរដល់ហេតុទេ បើដូច្នោះមានតែអញគប្បីទៅកាន់ក្រុងចម្ប៉ា ហើយក្រាបបង្គំទូលសួរសេចក្តីនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះ កស្សបគោត្ររៀបចំទុកដាក់សេនាសនៈ ហើយកាន់យកបាត្រ និងចីវរចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងចម្ប៉ា ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឯក្រុងចម្ប៉ាដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ការរាក់ទាក់មួយអន្លើដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាអាគន្តុកៈ នេះជាបវេណីរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនេះនឹងភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្រថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងអាចអត់ទ្រាំសេចក្តីទុក្ខបានឬទេ អាចញុំាងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានឬទេ អ្នកឯងមកកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ មិនលំបាកទេឬ ម្នាលភិក្ខុ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកមកពីណា ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្រក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចអត់ធន់

សេចក្តីទុក្ខបាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គមកកាន់ផ្លូវឆ្ងាយដោយមិនមានសេចក្តីលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ស្រុកឈ្មោះវាសកៈ មានក្នុងកាសីជនបទ ខ្ញុំព្រះអង្គជាម្ចាស់អាវាសក្នុងស្រុកឈ្មោះវាសកៈនោះ ជាប់ជំពាក់ដោយការរៀបចំក្នុងអាវាសនោះ ដល់នូវសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា ធ្វើដូចម្តេចភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ដែលមិនទាន់មក គប្បីឲ្យមកផង ភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់មកដល់ហើយ គប្បីនៅសប្បាយផង ម្យ៉ាងទៀត អាវាសនេះគប្បីដល់នូវសេចក្តីចម្រើនលូតលាស់ទូលំទូលាយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពេលនោះ មានពួកភិក្ខុជាច្រើនរូប ត្រាច់ទៅកាន់ចារិកក្នុងកាសីជនបទ ក៏បានទៅដល់វាសកគ្រាម បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឃើញពួកភិក្ខុនោះមកពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយ ក៏ក្រាលអាសនៈ តម្កល់ទឹកលាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ហើយក្រោកទទួលនូវបាត្រ និងចីវរ អើពើដោយទឹកផឹក បានធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត បានធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយ និងភត្តទៀត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សេចក្តីប្រឹក្សាដូច្នេះមានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយជាអាគន្តុកៈនោះ ក្នុងពេលនោះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនេះល្អណាស់ ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយ និងភត្តទៀត ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំង-ឡាយនឹងសម្រេចការនៅក្នុងវាសកគ្រាមនេះឯង បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន គ្រា

នោះឯង ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះសម្រេចការនៅក្នុងវាសកគ្រាមនោះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សេចក្តីត្រិះរិះនេះមានដល់ខ្ញុំព្រះអង្គថា ការលំបាកដោយអាគន្តុកកិច្ចរបស់អាគន្តុកភិក្ខុទាំងនេះក៏ស្ងប់រម្ងាប់ទៅហើយ ឥឡូវ ភិក្ខុទាំង-ឡាយដែលមិនស្គាល់ទីគោចរជាប្រក្រតីនោះក៏បានស្គាល់ហើយ ការធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងត្រកូលនៃបុគ្គលដទៃអស់មួយជីវិត ជាការកម្រពេកណាស់ម៉្យាងទៀត ការសូមក៏មិនជាទីគាប់ចិត្តដល់មនុស្សទាំងឡាយឡើយ បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញលែងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយ និងភត្តទៀត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនោះលែងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយ និងភត្តទៀត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក្នុងពេលនោះ ភិក្ខុជាអាគន្តុកៈទាំងនោះបានប្រឹក្សាគ្នាដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ពីដើមភិក្ខុម្ចាស់អាវាសនេះធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយនិងភត្តទៀត ឥឡូវភិក្ខុនោះ លែងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយ និងភត្តហើយ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ឥឡូវភិក្ខុម្ចាស់អាវាសនេះកាចណាស់ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយនឹងលើកវត្តភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនេះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះប្រជុំគ្នាហើយ និយាយពាក្យនេះ នឹងខ្ញុំព្រះអង្គថា ម្នាលអាវុសោ ពីដើមអ្នកធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយ និងភត្ត ឥឡូវ អ្នកលែងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរ និងខាទនីយ និងភត្តហើយ ម្នាលអាវុសោ អ្នកត្រូវអាបត្តិហើយ អ្នកឃើញ

អាបត្តិឬទេ ខ្ញុំព្រះអង្គឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំគប្បីឃើញនោះមិនមានទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះលើកវត្តខ្ញុំព្រះអង្គព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្នុងកាលនោះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញមិនដឹងហេតុនេះថា នេះជាអាបត្តិ ឬមិនមែនជាអាបត្តិ ម្យ៉ាងទៀត អញត្រូវអាបត្តិហើយ ឬមិនទាន់ត្រូវទេ ម្យ៉ាងទៀតសង្ឃ (គួរ) លើកវត្តអញ ឬមិន (គួរ) លើកវត្តទេ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ឬមិនប្រកបដោយធម៌ទេ ដោយកម្មដ៏កម្រើក ឬមិនកម្រើកទេ ដោយកម្មគួរដល់ហេតុ ឬមិនគួរដល់ហេតុទេ បើដូច្នោះ មានតែអញគប្បីទៅកាន់ក្រុងចម្ប៉ា ហើយក្រាបបង្គំទូលសួរសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំព្រះអង្គមក ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ អ្នកជាភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិ អ្នកជាភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិ (អ្វីទេ) អ្នកជាភិក្ខុដែលសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ អ្នកសង្ឃបានលើកវត្តហើយដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ដោយកម្មដ៏កម្រើក ដោយកម្មមិនគួរតាមហេតុទេ ម្នាលភិក្ខុ អ្នកចូរទៅសម្រេចការនៅក្នុងវាសភគ្រាមវិញចុះ ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្តទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកា ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគធ្វើប្រទក្សិណហើយចៀសចេញទៅកាន់វាសភគ្រាមនោះ ។ ក្នុងលំដាប់នោះពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះកើតសេចក្តីស្តៀសក្តៅក្រហាយថា មិនមែនជាលាភ

របស់យើងហើយ យើងឈ្មោះថា ឥតលាភហើយ អត្តភាពជាមនុស្សយើងបានដោយក្រ មិនមែនយើងបានដោយងាយទេ (ព្រោះ) យើងលើកវត្តភិក្ខុបរិសុទ្ធមិនមានអាបត្តិដោយឥតរឿងឥតហេតុ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយនឹងទៅក្រុងចម្ប៉ា ហើយសម្តែងនូវទោសតាមទោសក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះក៏រៀបចំទុកដាក់សេនាសនៈហើយ កាន់យកបាត្រ និងចីវរចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងចម្ប៉ា ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគឯក្រុងចម្ប៉ាដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ សេចក្តីរីករាយនឹងភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនេះ ជាប្រពៃណីរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយមានព្រះភាគ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនេះនឹងពួកភិក្ខុនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយអាចអត់ទ្រាំសេចក្តីទុក្ខបានឬទេ អាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានឬទេ អ្នកទាំងឡាយមកកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ ដោយការមិនលំបាកទេឬ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយមកអំពីទីណា ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចអត់ទ្រាំបាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ម្យ៉ាងទៀត យើងខ្ញុំទាំងឡាយមកកាន់ផ្លូវឆ្ងាយដោយការមិនលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មានស្រុកមួយឈ្មោះវាសភៈនៅក្នុងកាសីជនបទ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ មកអំពីស្រុកឈ្មោះវាសភៈនោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់

ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយលើកវត្តភិក្ខុជាចៅអាវាសមែន ឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយលើកវត្តព្រោះវត្ថុដូចម្តេច ព្រោះហេតុដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទាំង-ឡាយលើកវត្តដោយគ្មានវត្ថុ គ្មានហេតុទេ ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនសមគួរ មិនទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនត្រូវធ្វើទេ ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ មិនគួរនឹងលើកវត្តភិក្ខុដ៏ស្អាតគ្មានអាបត្តិ ដោយគ្មានវត្ថុ គ្មានហេតុទេ ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ ការនេះនាំមិនឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ។បេ។ ទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថារួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវលើកវត្តភិក្ខុដ៏បរិសុទ្ធគ្មានអាបត្តិ ដោយគ្មានវត្ថុ គ្មានហេតុទេ ភិក្ខុណាលើកវត្ត ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុនោះក្រោកចាកអាសនៈ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គលើស្មាម្ខាង ហើយក្រាបចុះទាបព្រះបាទទាំងឡាយនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយសិរសា ហើយទូលពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ត្រូវទោសព្រោះជាបុគ្គលពាលយ៉ាងណា ជាបុគ្គលវង្វេងយ៉ាងណា ជាបុគ្គលមិនឈ្លាសយ៉ាងណា (ដោយហេតុ) យើងខ្ញុំទាំងឡាយលើកវត្តភិក្ខុដ៏ស្អាត មិនមានអាបត្តិដោយគ្មានវត្ថុគ្មានហេតុ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលអត់ទោស

តាមទោសនៃយើងខ្ញុំទាំងឡាយដើម្បីសង្រួមតទៅ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវទោសព្រោះជាបុគ្គលពាល ជាបុគ្គលវង្វេង ជាបុគ្គលមិនឈ្លាសយ៉ាងណា (ដោយហេតុ) អ្នកទាំងឡាយបាន លើកវត្តភិក្ខុដ៏ស្អាត មិនមានអាបត្តិ ដោយគ្មានវត្ថុ គ្មានហេតុ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណាបើអ្នកទាំងឡាយឃើញទោសតាមទោសហើយ ចូរធ្វើតប (សម្តែង) នូវទោសតាមធម៌ចុះ តថាគតទទួលអត់ទោសនោះរបស់អ្នកទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីពិតថា ភិក្ខុណាឃើញទោសតាមទោសហើយ ធ្វើតបទោសនោះតាមធម៌ ដល់នូវសេចក្តីសង្រួមតទៅ នេះជាសេចក្តីចម្រើនរបស់ភិក្ខុនោះ ក្នុងអរិយវិន័យ ។

[៨១] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនៅក្នុងក្រុងចម្ប៉ាធ្វើកម្មទាំង-ឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺធ្វើកម្មជាពួកព្រមទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ធ្វើកម្មព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ធ្វើកម្មជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ធ្វើកម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញមខ្លះ ធ្វើកម្មព្រមព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌ប្ញមខ្លះ ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុមួយរូបក៏មាន ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុពីររូបក៏មាន ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុច្រើនរូបក៏មាន ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តសង្ឃក៏មាន ភិក្ខុពីររូបលើកវត្តភិក្ខុមួយរូបក៏មាន ភិក្ខុពីររូបលើកវត្តភិក្ខុពីររូបក៏មាន ភិក្ខុពីររូបលើកវត្តភិក្ខុច្រើនរូបក៏មាន ភិក្ខុពីររូបលើកវត្តសង្ឃក៏មាន ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តភិក្ខុមួយរូបក៏មាន ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តភិក្ខុពីររូបក៏មាន ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តភិក្ខុច្រើនរូបក៏មាន ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តសង្ឃក៏មាន សង្ឃ

លើកវត្តសង្ឃក៏មាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុក្នុងក្រុងចម្ប៉ាមិនគួរនឹងធ្វើកម្មទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះ នឹងធ្វើកម្មជាពួក ព្រមទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តសង្ឃក៏មាន ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកភិក្ខុក្នុងក្រុងចម្ប៉ាធ្វើកម្មទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺធ្វើកម្មជាពួកព្រមទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តសង្ឃក៏មាន ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោស ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ។

[៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មព្រមព្រៀង តែមិនប្រកបដោយធម៌ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្លម ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មព្រមព្រៀងគ្នាតែប្រកបដោយធម៌ប្លម ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុមួយរូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុពីររូបក្តី ក៏ឈ្មោះ

ថា មិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុច្រើនរូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តសង្ឃក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុពីររូបលើកវត្តភិក្ខុមួយរូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុពីររូបលើកវត្តភិក្ខុពីររូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុពីររូបលើកវត្ត ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុពីររូបលើកវត្តសង្ឃក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តចំពោះភិក្ខុមួយរូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តភិក្ខុពីររូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តភិក្ខុច្រើនរូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ ភិក្ខុច្រើនរូបលើកវត្តសង្ឃក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។ សង្ឃលើកវត្តសង្ឃក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ ។

[៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯកម្មនេះមាន ៤ យ៉ាង គឺកម្មជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មព្រមព្រៀងទាំងប្រកបដោយធម៌ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាកម្មទាំង ៤ យ៉ាងនោះ កម្មណាជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះឯងជាកម្មកម្រើក (ខូច) មិនគួរដល់ហេតុ ព្រោះជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាពួកផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះ ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ កម្មមានសភាពយ៉ាង

នេះតថាគតមិនបានអនុញ្ញាតទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាកម្មទាំង-ឡាយនោះ កម្មណាព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះជាកម្មកម្រើក មិនគួរដល់ហេតុ ព្រោះថាកម្មនោះមិនប្រកបដោយធម៌ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះ ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះ តថាគតមិនបានអនុញ្ញាតទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាកម្មទាំងឡាយនោះ កម្មណាជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះឯងជាកម្មកម្រើក មិនគួរដល់ហេតុ ព្រោះថាកម្មនោះជាពួក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះ ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើទេ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះ តថាគតមិនបានអនុញ្ញាតទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាកម្មទាំង-ឡាយនោះ កម្មណាព្រមព្រៀងទាំងប្រកបដោយធម៌ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះឯង ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ព្រោះថា កម្មនោះប្រកបដោយធម៌ផង ព្រមព្រៀងផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះ ភិក្ខុត្រូវធ្វើចុះ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះតថាគតក៏អនុញ្ញាត ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវសិក្សាក្នុងសាសនានេះថា យើងទាំងឡាយ នឹងធ្វើកម្មមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺកម្មព្រមព្រៀងគ្នាទាំងប្រកបដោយធម៌ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសិក្សាដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

[៨៤] សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុធ្វើកម្មទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺធ្វើកម្មជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ធ្វើកម្មព្រមព្រៀង តែ

មិនប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ធ្វើកម្មជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ធ្វើកម្មជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្បមខ្លះ ធ្វើកម្មព្រមព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌ប្បមខ្លះ ធ្វើកម្មវិបត្តិដោយញត្តិ តែបរិបូណ៌ដោយអនុស្សាវនាខ្លះ ធ្វើកម្មវិបត្តិដោយអនុស្សាវនា តែបរិបូណ៌ដោយញត្តិខ្លះ ធ្វើកម្មវិបត្តិដោយញត្តិ និងវិបត្តិដោយអនុស្សាវនាខ្លះ ធ្វើកម្មខុសចាកធម៌ខ្លះ ធ្វើកម្មខុសចាកវិន័យខ្លះ ធ្វើកម្មខុសចាកសត្ថុសាសនៈខ្លះ ធ្វើកម្មដែលព្រះពុទ្ធតិះដៀល ហើយជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក មិនគួរដល់ហេតុខ្លះ ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបន្ទាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនគួរនឹងធ្វើកម្មទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះសោះ គឺធ្វើកម្មជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ។បេ។ ធ្វើកម្មដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់តិះដៀល ហើយជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុខ្លះ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុធ្វើកម្មទាំង-ឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺធ្វើកម្មជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ខ្លះ ។បេ។ ធ្វើកម្មដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់តិះដៀល ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀល ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ។

[៨៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌

ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មព្រមព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌ប្តូម ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មវិបត្តិដោយញត្តិ តែបរិបូណ៌ដោយអនុស្សាវនា ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មវិបត្តិដោយអនុស្សាវនា តែបរិបូណ៌ដោយញត្តិ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មវិបត្តិដោយញត្តិផង វិបត្តិដោយអនុស្សាវនាផង ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មខុសចាកធម៌ក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មខុសចាកវិន័យ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មខុសចាកសត្ថុសាសនៈ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មដែលព្រះពុទ្ធ ទ្រង់តិះដៀល ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រូវធ្វើទេ ។

[៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះមាន ៦ យ៉ាង គឺកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មជាពួក ១ កម្មព្រមព្រៀង ១ កម្មជាពួកទាំងប្រកបដោយ

ធម៌ឬម ១ កម្មព្រមព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌ឬម ១ កម្មព្រមព្រៀងទាំងប្រកបដោយធម៌ ១ ។

[៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយញត្តិម្តង តែមិនសូត្រកម្មវាចា ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយញត្តិពីរដង តែមិនសូត្រកម្មវាចា ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយកម្មវាចាមួយ តែមិនតាំងញត្តិ ហៅថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយកម្មវាចាពីរ តែមិនតាំងញត្តិ ហៅថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយញត្តិ ១ តែមិនសូត្រកម្មវាចា ហៅថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយញត្តិពីរក្តី ដោយញត្តិបីក្តី ដោយញត្តិបួនក្តី តែមិនសូត្រកម្មវាចា ហៅថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយកម្មវាចា ១ តែមិនតាំងញត្តិ ហៅថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយកម្មវាចាពីរក្តី ដោយកម្មវាចាបីក្តី ដោយកម្មវាចាបួនក្តី តែមិនបានតាំងញត្តិ ហៅថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះតថាគតហៅថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។

[៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មជាពួក (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុប៉ុន្មានរូបគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងឡាយនោះមិនទាន់មកជួបជុំគ្នាក្តី ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុក៏មិនបាននាំមកក្តី ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថាកម្មជាពួក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងឡាយនោះមកជួបជុំគ្នាហើយ តែឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុក៏មិនបាននាំមកក្តី ភិក្ខុទាំង-ឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ហាមឃាត់ក្តី ហៅថា កម្មជាពួក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុដែលគួរដល់កម្មទាំងប៉ុន្មានភិក្ខុទាំងនោះក៏មកជួបជុំគ្នាហើយក្តី ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុក៏បាននាំមកក្តី តែភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ហាមឃាត់កម្ម ហៅថា កម្មជាពួក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុដែលគួរដល់កម្មទាំងប៉ុន្មាន ភិក្ខុទាំងនោះក៏មិនបានមកជួបជុំគ្នាក្តី ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុមិនបាននាំមកក្តី ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថា កម្មជាពួក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុដែលគួរដល់កម្មទាំងប៉ុន្មាន ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមកជួបជុំគ្នាហើយ តែឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុមិនបាននាំមក ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ហាមឃាត់កម្មក្តី

ហៅថា កម្មជាពួក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុដែលគួរដល់កម្មទាំងប៉ុន្មាន ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមកជួបជុំគ្នាហើយ ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុបាននាំមកហើយ តែភិក្ខុដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខហាមឃាត់កម្ម ហៅថា កម្មជាពួក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះ តថាគតហៅថា កម្មជាពួក ។

[៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មព្រមព្រៀង (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងឡាយនោះបានមកជួបជុំគ្នាហើយផង ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុបាននាំមកហើយផង ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ មិនហាមឃាត់កម្មផង ហៅថា កម្មព្រមព្រៀង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងឡាយនោះបានមកជួបជុំគ្នាហើយផង ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុបាននាំមកហើយផង ភិក្ខុទាំងឡាយមានក្នុងទីចំពោះមុខ មិនហាមឃាត់កម្មផង ហៅថា កម្មព្រមព្រៀង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះ តថាគតហៅថា កម្មព្រមព្រៀង ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ប ម តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ (ភិក្ខុ) សូត្រកម្មវាចាជាមុន ទើបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយវិញ ភិក្ខុទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានមកជួបជុំគ្នាក្តី ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុ

ទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទ ភិក្ខុមិនបាននាំមកហើយក្តី ភិក្ខុទាំងឡាយដែល
មានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថាកម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយ
ធម៌ប្ញម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុសូត្រកម្ម-
វាចាជាមុន ទើបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយវិញ ភិក្ខុទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែល
គួរដល់កម្មភិក្ខុទាំងនោះបានមកជួបជុំគ្នាហើយ តែឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុមិនបាននាំមកក្តី ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះ
មុខ ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថា កម្មជាពួក ព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុសូត្រកម្មវាចាជាមុន
ទើបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយវិញ ភិក្ខុទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម
ភិក្ខុទាំងនោះបានមកជួបជុំគ្នាហើយក្តី ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់
ឆន្ទៈ ភិក្ខុបាននាំមកហើយក្តី តែភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាម
ឃាត់កម្ម ហៅថា កម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុសូត្រកម្មវាចាជាមុន ទើបតាំងញត្តិជា
ខាងក្រោយវិញ ភិក្ខុទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះមិន
ទាន់មកជួបជុំគ្នាក្តី ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុមិនបាននាំ
មកក្តី ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថា កម្ម
ជាពួក ព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិ
ជាគម្រប់បួន ភិក្ខុសូត្រកម្មវាចាជាមុន ទើបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយវិញ ភិក្ខុ
ទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះមកជួបជុំគ្នាហើយ តែ

ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុមិនបាននាំមកហើយក្តី ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថាកម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុសូត្រកម្មវាចាជាមុន ទើបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយវិញ ភិក្ខុទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះបានមកជួបជុំគ្នាហើយក្តី ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ភិក្ខុបាននាំមកហើយក្តី តែភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្ម ហៅថា កម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះ តថាគតហៅថា កម្មជាពួក ព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯកម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម (នោះ) ដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុសូត្រកម្មវាចាជាមុន ហើយទើបតាំងសូត្រញត្តិជាខាងក្រោយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់កម្មមានប៉ុន្មានរូប ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមកហើយទាំងបាននាំឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលគួរដល់ឆន្ទៈមកហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយមកជួបជុំគ្នាហើយ ក៏មិនឃាត់ហាម កម្មនោះឈ្មោះថា កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នាដែរ តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុសូត្រកម្មវាចាជាមុន ហើយទើបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់កម្មមានប៉ុន្មានរូប ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមកហើយ ទាំងបាននាំឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឆន្ទៈមកហើយ ភិក្ខុទាំង-

ឡាយមកជួបជុំគ្នាហើយ ក៏មិនឃាត់ហាម កម្មនោះឈ្មោះថា កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នាដែរ តែប្រកបដោយធម្មប្បដិរូប ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះតថាគតហៅថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម្មប្បដិរូប ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯកម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា ទាំងប្រកបដោយធម៌ (នោះ) ដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់ពីរ ភិក្ខុតាំងញត្តិមុនហើយ ទើបធ្វើកម្ម (នោះ) ដោយកម្មវាចាតែមួយជាខាងក្រោយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់កម្មមានប៉ុន្មានរូប ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមកហើយ ទាំងបាននាំឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈមកហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយមកជួបជុំគ្នា ក៏មិនឃាត់ហាម កម្មនោះឈ្មោះថា កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នា ទាំងប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគម្រប់បួន ភិក្ខុតាំងញត្តិមុនហើយ ទើបធ្វើកម្ម (នោះ) ដោយកម្មវាចាបីដងជាខាងក្រោយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់កម្មមានប៉ុន្មានរូប ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមកហើយ ទាំងបាននាំឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈមកហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយមកជួបជុំគ្នា ក៏មិនឃាត់ហាម កម្មនោះឈ្មោះថា កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នា ទាំងប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះ តថាគតហៅថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា ទាំងប្រកបដោយធម៌ ។

[៩៣] ជំនុំសង្ឃមាន ៥ ពួក គឺភិក្ខុសង្ឃចតុវគ្គ (សង្ឃមានភិក្ខុ ៤ រូប) ១ ភិក្ខុសង្ឃបញ្ចវគ្គ (សង្ឃមានភិក្ខុ ៥ រូប) ១ ភិក្ខុសង្ឃទសវគ្គ

(សង្ឃមានភិក្ខុ ១០ រូប) ១ ភិក្ខុសង្ឃវីសតិវគ្គ (សង្ឃមានភិក្ខុ ២០ រូប) ១ ភិក្ខុសង្ឃអតិរេកវីសតិវគ្គ (សង្ឃមានភិក្ខុលើសពី ២០ រូប) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុសង្ឃទាំង ៥ ពួកនោះ ឯភិក្ខុសង្ឃចតុវគ្គនេះ បើព្រមព្រៀងដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថា គួរដល់កម្មក្នុងកម្មទាំងពួង វៀរលែងតែកម្ម ៣ យ៉ាង គឺឧបសម្បទាកម្ម ១ បវារណាកម្ម ១ អព្ភានកម្ម ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុសង្ឃទាំង ៥ ពួកនោះ ឯភិក្ខុសង្ឃបញ្ចវគ្គនេះ បើព្រមព្រៀងគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថាគួរដល់ កម្មក្នុងកម្មទាំងពួង វៀរលែងតែកម្ម ២ យ៉ាង គឺឧបសម្បទាកម្មក្នុងមជ្ឈិមជនបទ ១ អព្ភានកម្ម ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុសង្ឃទាំង ៥ ពួកនោះ ឯភិក្ខុសង្ឃទសវគ្គនេះ បើព្រមព្រៀងគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថា គួរដល់កម្មក្នុងកម្មទាំងពួង វៀរតែកម្មមួយ គឺអព្ភានកម្ម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុសង្ឃទាំង ៥ ពួកនោះ ឯភិក្ខុសង្ឃវីសតិវគ្គនេះ បើព្រមព្រៀងគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថាគួរដល់កម្មក្នុងកម្មទាំងពួង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុសង្ឃទាំង ៥ ពួកនោះ ឯភិក្ខុសង្ឃអតិរេកវីសតិវគ្គនេះ បើព្រមព្រៀងគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថា គួរដល់កម្មក្នុងកម្មទាំងពួង ។

[៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃចតុវគ្គ សង្ឃមានភិក្ខុនីជាគម្រប់ ៤ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃចតុវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគម្រប់ ៤ ។បេ។ មានសាមណេរជាគម្រប់ ៤

មានសាមណេរីជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលពោលលាសិក្ខាជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលត្រូវអន្តិមវត្ថុជាគម្រប់៤ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ជាគម្រប់ ៤ មានមនុស្សខ្ទើយជាគម្រប់ ៤ មានបុគ្គលដែលលួចសំវាសជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយជាគម្រប់ ៤ មានសត្វតិរច្ឆានជាគម្រប់ ៤ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់មាតាជាគម្រប់ ៤ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់បិតាជាគម្រប់ ៤ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់ព្រះអរហន្តជាគម្រប់ ៤ មានបុគ្គលដែលទូស្តភិក្ខុនីជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃជាគម្រប់ ៤ មានបុគ្គលដែលធ្វើព្រះលោហិត (ព្រះសាស្តា) ឲ្យពុរពងឡើងជាគម្រប់ ៤ មានឧភតោព្យញ្ជនកៈជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុងសីមាផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ៤ មានភិក្ខុដែលឋិតនៅលើអាកាសដោយឫទ្ធិជាគម្រប់ ៤ សង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាគម្រប់ ៤ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។

កម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃចតុវគ្គ ចប់

[៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃបញ្ចវគ្គ សង្ឃមានភិក្ខុនីជាគម្រប់ ៥ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃ

បញ្ចវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគម្រប់ ៥ ។បេ។ មានសាមណេរជាគម្រប់ ៥ មានសាមណេរីជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលពោលលាសិក្ខាជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុត្រូវអន្តិមវត្ថុជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ជាគម្រប់ ៥ មានមនុស្សខ្ទើយជាគម្រប់ ៥ មានបុគ្គលដែលលួចសំវាសជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយជាគម្រប់ ៥ មានសត្វតិរច្ឆានជាគម្រប់ ៥ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់មាតាជាគម្រប់ ៥ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់បិតាជាគម្រប់ ៥ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់ព្រះអរហន្តជាគម្រប់ ៥ មានបុគ្គលដែលទូស្តភិក្ខុនីជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលធ្វើព្រះលោហិត (ព្រះសាស្តា) ឲ្យពុះពងឡើងជាគម្រប់ ៥ មានឧភតោព្យញ្ជនកៈជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុងសីមាផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ៥ មានភិក្ខុដែលស្ថិតនៅលើអាកាសដោយឫទ្ធិជាគម្រប់ ៥ សង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាគម្រប់ ៥ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។

កម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃបញ្ចវគ្គ ចប់

[៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃទសវគ្គ សង្ឃមានភិក្ខុនីជាគម្រប់ ១០ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង

សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃទសវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគម្រប់ ១០ ។បេ។ មានសាមណេរជាគម្រប់ ១០ មានសាមណេរីជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលពោលលាសិក្ខាជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលត្រូវអន្តិមវត្ថុជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ជាគម្រប់ ១០ មានមនុស្សខ្ទើយជាគម្រប់ ១០ មានបុគ្គលដែលលួចសំវាសជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយជាគម្រប់ ១០ មានសត្វតិរច្ឆានជាគម្រប់ ១០ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់មាតាជាគម្រប់ ១០ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់បិតាជាគម្រប់ ១០ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់ព្រះអរហន្តជាគម្រប់ ១០ មានបុគ្គលដែលទ្រុស្តភិក្ខុនីជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលធ្វើព្រះលោហិត (ព្រះសាស្តា) ឲ្យពុរពងឡើងជាគម្រប់ ១០ មានឧភតោព្យញ្ជនកៈជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុងសីមាផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ១០ មានភិក្ខុដែលស្ថិតនៅលើអាកាសដោយឫទ្ធិជាគម្រប់ ១០ សង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាគម្រប់ ១០ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។

កម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃទសវគ្គ ចប់

[៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវគ្គ

សង្ឃមានភិក្ខុនីជាគម្រប់ ២០ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគម្រប់ ២០ ។បេ។ មានសាមណេរជាគម្រប់ ២០ មានសាមណេរីជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលពោលលាសិក្ខាជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលត្រូវអន្តិមវត្ថុជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ជាគម្រប់ ២០ មានមនុស្សខ្ទើយជាគម្រប់ ២០ មានបុគ្គលដែលលួចសំវាសជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយជាគម្រប់ ២០ មានសត្វតិរច្ឆានជាគម្រប់ ២០ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់មាតាជាគម្រប់ ២០ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់បិតាជាគម្រប់ ២០ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់ព្រះអរហន្តជាគម្រប់ ២០ មានបុគ្គលដែលទ្រុស្តភិក្ខុនីជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលធ្វើព្រះលោហិត (ព្រះសាស្តា) ឲ្យពុរពងឡើងជាគម្រប់ ២០ មានឧភតោព្យញ្ជនកៈជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ២០ មានភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុងសីមាផ្សេងៗ គ្នាជាគម្រប់ ២០ សង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាគម្រប់ ២០ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។

កម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវគ្គ ចប់

[៩៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃមានភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសជាគម្រប់ ៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត (បើ) សង្ឃមានភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសនោះជាគម្រប់ ២០ ហើយឲ្យអព្ភាន (យ៉ាងនេះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃមានភិក្ខុដែលគួរដល់ការទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិជាគម្រប់ ៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត (បើ) សង្ឃមានភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ហើយឲ្យអព្ភាន (យ៉ាងនេះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃមានភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តជាគម្រប់ ៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត (បើ) សង្ឃមានភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តនោះជាគម្រប់ ២០ ហើយឲ្យអព្ភាន (យ៉ាងនេះ) មិនហៅថាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃមានភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្តជាគម្រប់ ៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត បើសង្ឃមានភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្តនោះជាគម្រប់ ២០ ហើយឲ្យអព្ភាន (យ៉ាងនេះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃមានភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភានជាគម្រប់ ៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត បើសង្ឃមានភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាននោះជាគម្រប់ ២០ ហើយឲ្យអព្ភាន (យ៉ាងនេះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។

[៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ របស់បុគ្គលខ្លះឡើង របស់បុគ្គលខ្លះមិនឡើង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃរបស់នរណាដែលមិនឡើង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃរបស់ភិក្ខុនីមិនឡើងទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់សិក្ខមានា ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់សាមណេរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់សាមណេរី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុអ្នកពោលលាសិក្ខា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុអ្នកត្រូវអន្តិមវត្ថុ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលឆ្កួត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរវើរវាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលមានវេទនាគ្របសង្កត់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បណ្ឌក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បុគ្គលដែលលួចសំវាស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់សត្វតិរច្ឆាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បុគ្គលដែលសម្លាប់មាតា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បុគ្គលដែលសម្លាប់បិតា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បុគ្គលដែលសម្លាប់ព្រះអរហន្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បុគ្គលដែលទ្រុស្តភិក្ខុនី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បុគ្គលធ្វើព្រះលោហិត (ព្រះសាស្តា) ឲ្យពុរពងឡើង

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ឧក្ខេបនីយកម្ម... ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុងសីមាផ្សេងៗ គ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ភិក្ខុដែលស្ថិតនៅលើអាកាសដោយឫទ្ធិ ជំនុំសង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ របស់បុគ្គលនោះមិនឡើងទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ របស់បុគ្គលទាំងអម្បាលនេះឯងមិនឡើងទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃរបស់នរណាទើបឡើង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ របស់ភិក្ខុជាបកតត្តមានសំវាសស្មើគ្នា ស្ថិតនៅក្នុងសីមាជាមួយគ្នាដោយហោចទៅ សូម្បីភិក្ខុដែលអង្គុយនៅជាលំដាប់ ដែលញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងក៏ឡើងដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការហាមឃាត់កណ្តាលជំនុំសង្ឃរបស់ភិក្ខុនោះឯង ទើបឡើង ។

[១០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និស្សារណាកម្ម (ការបណ្តេញចេញ) នេះមានពីរយ៉ាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានបុគ្គលគឺភិក្ខុដែលមិនទាន់ដល់នូវនិស្សារណាកម្មនៅឡើយ បើសង្ឃបណ្តេញបុគ្គលនោះចេញ បុគ្គលពួកខ្លះ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយល្អ (ត្រូវ) បុគ្គលពួកខ្លះឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយអាក្រក់ (ខុស) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បុគ្គលដូចម្តេចដែលមិនទាន់ដល់នូវនិស្សារណាកម្ម បើសង្ឃបណ្តេញបុគ្គលនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុ

ទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្អាតបរិសុទ្ធគ្មានអាបត្តិ បើសង្ឃបណ្តេញភិក្ខុនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលនេះតថាគតហៅថា បុគ្គលដែលមិនទាន់ដល់នូវនិស្សារណាកម្ម បើសង្ឃបណ្តេញបុគ្គលនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដូចម្តេចដែលមិនទាន់ដល់នូវនិស្សារណាកម្ម បើសង្ឃបណ្តេញបុគ្គលនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសានានេះ ល្ងង់មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្របូកច្របល់ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្របូកច្របល់មិនសមគួរ បើសង្ឃបណ្តេញភិក្ខុនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលនេះតថាគតហៅថា បុគ្គលដែលមិនទាន់ដល់នូវនិស្សារណាកម្ម បើសង្ឃបណ្តេញបុគ្គលនោះចេញ ឈ្មោះថា បណ្តេញចេញដោយល្អ ។

[១០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឱសារណាកម្ម[១] មានពីរយ៉ាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានបុគ្គលដែលមិនទាន់ដល់នូវឱសារណាកម្មនៅឡើយ បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល បុគ្គលពួកខ្លះ ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយល្អ បុគ្គលពួកខ្លះ ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដូចម្តេច ដែលមិនទាន់ដល់នូវឱសារណាកម្ម បើសង្ឃហៅ

១- ការហៅបញ្ចូលពួក ដោយអំណាចនៃកម្មមានឧបសម្បទាឲ្យបានជាភិក្ខុភាវៈជាដើម ហៅថា ឱសារណាកម្ម ។

បុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ឌកៈមិនដល់នូវឱសារណាកម្មទេ បើសង្ឃហៅបណ្ឌកៈនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលលួចសំវាស ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វតិរច្ឆាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលសម្លាប់មាតា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលសម្លាប់បិតា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលសម្លាប់ព្រះអរហន្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលទ្រុស្តភិក្ខុនី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្វើលោហិតុប្បាទ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧភតោព្យញ្ជនកៈ មិនដល់នូវឱសារណាកម្មទេ បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតហៅបុគ្គលនេះឯងថា មិនដល់នូវឱសារណាកម្ម បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដូចម្តេចដែលមិនដល់នូវឱសារណាកម្ម បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សកំបុតដៃមិនដល់នូវឱសារណាកម្មទេ បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សកំបុតជើង ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សកំបុតទាំងដៃទាំងជើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សកំបុតត្រចៀក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សកំបុតច្រមុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្ស

កំបុតទាំងត្រចៀកទាំងច្រមុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សកំបុតម្រាមដៃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សកំបុតមេដៃមេជើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដាច់សរសៃធំ (សរសៃពួរជើង) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សមានដៃព្រែក (មានម្រាមដៃជាប់គ្នាដូចស្លាបប្រចៀវ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សគម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សតឿ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សពកកឬពកត្រង់អវយវៈឯណានីមួយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលគេបៀតបៀនឲ្យមានស្លាកស្នាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលគេវាយឲ្យមានស្នាមដោយរំពាត់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលគេកត់ឈ្មោះទុក (ព្យួរទោសទុក) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលមានជើងហើមស្អូក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលមានរោគអាក្រក់ (មានឫសដូងបាតជាដើម) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលមានរូបទ្រុស្តបរិសទ្យ (គឺមានរូបអាក្រក់ខុសគេមានខ្ពស់ពេកទាបពេកជាដើម) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលទើបតែនឹងខ្វាក់ ឬ ខ្វាក់ម្ខាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សក្ងែងក្ងង់ដៃជើងជាដើម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សខ្វិកជើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលស្លាប់មួយចំហៀងខ្លួន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សខ្វិន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សចាស់គ្រាំគ្រា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលខ្វាក់ពីកំណើត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សគ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សថ្លង់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សទាំងខ្វាក់ទាំងគ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សទាំងខ្វាក់ទាំងថ្លង់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សទាំងគទាំងថ្លង់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សទាំងខ្វាក់

ទាំងគេ ទាំងថ្ងន់ មិនដល់នូវឱសារណាកម្មទេ បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថាសង្ឃហៅបញ្ចូលដោយល្អ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតហៅបុគ្គលនេះឯងថា មិនដល់នូវឱសារណាកម្មទេ (បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃហៅបញ្ចូលដោយល្អ ។

វាសភគាមភាណវារៈទី ១ ចប់

[១០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអាបត្តិដែលភិក្ខុត្រូវឃើញមិនមានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល (គឺភិក្ខុ) មួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះទេ ។ ភិក្ខុនោះពោលតបវិញយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំគួរឃើញនោះ មិនមានដល់ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃក៏លើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត អាបត្តិដែលភិក្ខុត្រូវសម្តែងមិនមានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះពោលតបវិញយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវសម្តែងនោះមិនមានដល់ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃក៏លើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់មិនមានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះ

ថា ម្នាលអាវុសោ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះពោលតបវិញយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលខ្ញុំត្រូវលះបង់មិនមានដល់ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃក៏លើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មិនមាន អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែងក៏មិនមានដល់ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះទេ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះពោលតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវឃើញ មិនមានដល់ខ្ញុំទេ ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវសម្តែងក៏មិនមានដល់ខ្ញុំដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញ (អាបត្តិ) ក្តី ព្រោះមិនសម្តែងក្តី (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មិនមាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ក៏មិនមានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនោះទេ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នុ៎ះចេញ ។ ភិក្ខុនោះពោលតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវឃើញមិនមានដល់ខ្ញុំទេ ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលខ្ញុំត្រូវលះបង់ក៏មិនមានដល់ខ្ញុំដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញ (អាបត្តិ) ក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ក្តី

(យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែងក៏មិនមាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ក៏មិនមានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលតបវិញយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវសម្តែងមិនមានដល់ខ្ញុំទេ ម្នាលអាវុសោ ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលខ្ញុំត្រូវលះបង់ក៏មិនមានដល់ខ្ញុំដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញក្តី (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មិនមាន អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែងក៏មិនមាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ ក៏មិនមានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះទេ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនុ៎ះចេញ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវឃើញមិនមានដល់ខ្ញុំទេ ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវសម្តែងក៏មិនមានដល់ខ្ញុំដែរ ម្នាលអាវុសោ ទាំងទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលខ្ញុំត្រូវលះបង់ ក៏មិនមានដល់ខ្ញុំដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនសម្តែងក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ក្តី

(យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។

[១០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អាបត្តិដែលត្រូវឃើញ មានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះទេ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា អើអាវុសោ ខ្ញុំឃើញដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែងមានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនុ៎ះចេញ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា អើអាវុសោ ចាំខ្ញុំសម្តែង ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់មានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នុ៎ះចេញ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា អើអាវុសោ ចាំខ្ញុំលះបង់ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មាន អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែង ក៏មានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ។ អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មាន

ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ក៏មាន ។ អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែងក៏មាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ក៏មាន ។ អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មាន អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែងក៏មាន (ទាំង) ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ក៏មាន ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះទេ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនុ៎ះចេញ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះទិដ្ឋិអាក្រក់នោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា អើអាវុសោ ខ្ញុំឃើញដែរ អើ ចាំខ្ញុំសម្តែងចេញ អើ ចាំខ្ញុំលះបង់ចេញ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនសម្តែងក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញក្តី (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។

[១០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាបត្តិដែលត្រូវឃើញ មានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះទេ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវឃើញមិនមានដល់ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កម្មប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែង មានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនុ៎ះចេញ ។ ភិក្ខុនោះ និយាយតបយ៉ាងនេះថា

ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវសម្តែងមិនមានដល់ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ភិក្ខុនោះ ព្រោះសម្តែងអាបត្តិ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កម្មប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ មានដល់ ភិក្ខុក្នុងសាសានានេះ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុ នោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិ អាក្រក់នោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ទិដ្ឋិ អាក្រក់ដែលខ្ញុំត្រូវលះបង់មិនមានដល់ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ (យ៉ាងនេះ) ហៅថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មយ៉ាងទៀត អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មាន អាបត្តិដែល សម្តែងក៏មានដល់ភិក្ខុក្នុងសាសានានេះ ។ អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មាន ទិដ្ឋិ អាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ក៏មាន ។ អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែងក៏មាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដែលត្រូវលះបង់ក៏មាន ។ អាបត្តិដែលត្រូវឃើញក៏មាន អាបត្តិដែលត្រូវ សម្តែងក៏មាន ទាំងទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ក៏មាន ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើន រូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តីចោទភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិ ហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះទេ ចូរលោកសម្តែងអាបត្តិនុ៎ះចេញ ម្នាល អាវុសោ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិ អាក្រក់នោះ ចេញ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវ ឃើញមិនមានដល់ខ្ញុំទេ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវសម្តែងក៏មិនមានដល់ខ្ញុំ ទាំងទិដ្ឋិ អាក្រក់ដែលខ្ញុំត្រូវលះបង់ក៏មិនមានដល់ខ្ញុំដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះ

មិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនសម្តែងក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញក្តី (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កម្មប្រកបដោយធម៌ ។

[១០៥] គ្រានោះឯង ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសួរពាក្យនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មដែលត្រូវធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខទៅវិញ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មនោះ ជាកម្មត្រូវតាមធម៌ ជាកម្មត្រូវតាមវិន័យដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យទេ ។ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយការសាកសួរ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើដោយការមិនសាកសួរវិញ កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយការប្តេជ្ញា សង្ឃធ្វើដោយមិនបានប្តេជ្ញាវិញ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យវិញ ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យវិញ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្មវិញ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្មវិញ ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្មវិញ ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វា-ជនីយកម្មវិញ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្មវិញ ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្មវិញ ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ

ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាសវិញ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយ-បដិកស្សនៈវិញ ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តវិញ ឲ្យឧបសម្បទាដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភានវិញ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មនោះជាកម្មត្រូវតាមធម៌ ជាកម្មត្រូវតាមវិន័យដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះមិនមែនជាកម្មត្រូវតាមធម៌ មិនមែនជាកម្មត្រូវតាមវិន័យទេ ម្នាលឧបាលិ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ធ្វើកម្មដែលត្រូវធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ (ត្រឡប់ជាធ្វើ)ក្នុងទីកំបាំងមុខវិញ ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា អធម្មកម្ម (កម្មមិនត្រូវតាមធម៌) ឈ្មោះថា អវិនយកម្ម (កម្មមិនត្រូវតាមវិន័យ) ឯសង្ឃសោតក៏ជាសង្ឃប្រកបដោយទោស ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលឧបាលិ កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយការសាកសួរ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជ្ញាសង្ឃធ្វើដោយមិនបានប្តេជ្ញាវិញ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេប-នីយកម្ម ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យ

ឧបសម្បទាដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោតក៏ជាសង្ឃប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

[១០៦] ព្រះឧបាលិត្ថេរក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មដែលត្រូវធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មរបស់សង្ឃនោះ តើហៅថា ធម្មកម្ម (កម្មត្រូវតាមធម៌) ជា វិនយកម្ម (កម្មត្រូវតាមវិន័យ) ដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះហៅថា ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ។ ព្រះឧបាលិត្ថេរក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយការសាកសួរ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើដោយការសាកសួរ កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជ្ញា សង្ឃធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជ្ញា ឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហ-វិន័យ ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ឲ្យឧប-

សម្បទាដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្ម របស់សង្ឃនោះ ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ម្នាលឧបាលិ កម្មដែលត្រូវធ្វើ ក្នុងទីចំពោះមុខ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោតក៏ឈ្មោះថា ជាសង្ឃមិនប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ម្នាលឧបាលិ កម្ម ដែលត្រូវធ្វើដោយការសាកសួរ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើដោយការ សាកសួរ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជ្ញា សង្ឃធ្វើដោយសេចក្តី ប្តេជ្ញា ឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុ គួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិ-យសិកាកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែល គួរដល់បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិក-ស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ អព្ភាន ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ហៅ ថា ជាសង្ឃមិនប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

[១០៧] ព្រះឧបាលិត្ថេរក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុ ដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មនោះ ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះ ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម ។ ព្រះឧបាលិត្ថេរក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យ

មានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ឲ្យឧបសម្បទាដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧបសម្បទា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មនោះ ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះ មិនមែនជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មទេ ។ ម្នាលឧបាលិ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា ជាអធម្មកម្ម ជាអវិន័យកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ជាសង្ឃប្រកបដោយទោស ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ម្នាលឧបាលិ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ធ្វើតស្ស-បាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្ស-បាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ គួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនី-យកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិ-

កស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមូលាយបដិ-កស្សនៈដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ឲ្យឧបសម្បទាដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម ។ ឯសង្ឃសោត ក៏ជាសង្ឃប្រកបដោយទោសដោយប្រការដូច្នេះ ។

[១០៨] ព្រះឧបាលិក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យសតិវិន័យ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មនោះជាធម្មកម្មជាវិនយកម្មដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះ ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មហើយ ។ ព្រះឧបាលិ ក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារ-ណីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុ

ដែលគួរដល់អព្ភាន ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រ ដែលគួរដល់ឧបសម្បទា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កម្មនោះ ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ កម្មនោះ ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មហើយ ។ ម្នាលឧបាលិ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម្មកម្ម ជាវិន័យកម្ម ។ ឯសង្ឃសោត ក៏ជាសង្ឃមិនប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលឧបាលិ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ម្នាលឧបាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ។ ឯសង្ឃសោតក៏ជាសង្ឃមិនប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

[១០៩] គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ

មកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មយ៉ាងនេះឯង ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ជាសង្ឃប្រកបដោយទោសដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ធ្វើបដិសារណីកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សតិវិន័យ ឲ្យឧបសម្បទាដល់ភិក្ខុ ដែលគួរដល់សតិវិន័យ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មយ៉ាងនេះឯង ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃឯណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មយ៉ាងនេះឯង ជាអធម្មកម្ម អវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគួរ

ដល់អមូឡ្ហវិន័យ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យមូលាយបដិកស្សនដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យអព្ភានដល់ភិក្ខុ ដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យឧបសម្បទាដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ឲ្យ សតិវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អមូឡ្ហវិន័យ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មយ៉ាង នេះឯង ជាអធម្មកម្ម អវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរ ដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្ស- បាបិយសិកាកម្ម ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ។បេ។ ឲ្យសតិវិន័យ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុដែលគួរ ដល់តស្សបាបិយសិកាកម្ម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មយ៉ាងនេះឯង ជាអធម្មកម្ម អវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុដែល គួរដល់តជ្ជនីយកម្ម ។បេ។ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់និយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែល គួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែល

គួរដល់ឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់បរិវាស ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ធ្វើនិយស្សកម្មដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ឲ្យបរិវាសដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ឲ្យមានត្តដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទាឲ្យអព្ភានដល់កុលបុត្រដែលគួរដល់ឧបសម្បទា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មយ៉ាងនេះឯង ជាអធម្មកម្ម អវិន័យកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ប្រកបដោយទោសដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

ឧបាលិបុច្ឆាភាណវារៈទី ២ ចប់

[១១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ មានភិក្ខុជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ (ទាស់ទែងគ្នា) ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆាន-

កថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែយើងរាល់គ្នាធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះជាពួកមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ឯភិក្ខុនោះ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះក៏គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាពួកមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ក៏ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះ ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះក៏គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងរាល់គ្នាធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត)។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ចម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុង

អាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទម បើដូច្នោះ មានតែយើងរាល់គ្នាធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទម ក៏ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។

[១១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះបើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ ក៏គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាស

នោះក៏គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំង-ឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទម បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទម ធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។

[១១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវ

ការបន្តហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំង-ឡាយដែលជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំង-ឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្តូម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនី-យកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្តូម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុ

នោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។

[១១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយម្យ៉ាងវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទូម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទូម បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទូម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់

អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះ ថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំង នោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ(ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំង-ឡាយក្នុងអាវាសនោះ គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះ ឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួកទាំងមិន ប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ នេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាស ដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះមានតែ យើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក តែប្រកប ដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។

[១១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាអ្នកធ្វើនូវការ បន្តហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជា អ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះ

ថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នា យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពួក តែ

ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាស នោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នា យ៉ាងនេះ ថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំង ឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ ប្ញមធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។

[១១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ល្ងង់មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុ ទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ល្ងង់មិន ឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយ គ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកប ដោយធម៌ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅ កាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ដោយ ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំង-ឡាយ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនេះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ជាពួក

តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ធម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ធម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្ក[១] ឲ្យដូចសេចក្តីដែលបាន ពោលមកហើយព្ធដ៏ខាងក្រោយ ។

[១១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះមានភិក្ខុជាអ្នកទ្រុស្ត ត្រកូល មានមារយាទអាក្រក់ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នា យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល មាន មារយាទអាក្រក់ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ នេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំង-ឡាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះ ឯងដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបព្វាជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។បេ។ ជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ធម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ធម ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចក្ក (បំពេញសេចក្តីដូចខាងដើម) ។

[១១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជេរ

១- រឿងដែលត្រូវសម្តែង វិលទៅរកសេចក្តីដើមវិញ ហៅថា ចក្ក គឺត្រូវបន្ថែមសេចក្តី ខាងដើម និងខាងចុង ដូចរឿងរ៉ាវដែលនិយាយមកហើយ ។

ប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្ក (បំពេញសេចក្ដីដូចខាងដើម) ។

[១១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយមិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្កចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្ដែងអាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្ដែងអាបត្តិ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម

ដល់ភិក្ខុនោះព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពួក ទាំងមិនប្រកប ដោយធម៌ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។បេ។ ព្រម ព្រៀងគ្នាតែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ប្ម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ប្ម ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចក្ខុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មិនប្រាថ្នានឹងលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិត គ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងមិនប្រាថ្នានឹងលះបង់ទិដ្ឋិ អាក្រក់ចេញសោះ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ ភិក្ខុនោះព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះជាពួក ទាំងមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ប្ម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ប្ម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្ខុះ ។

[១១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប្បរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនី- យកម្ម (នឹងសង្ឃ) ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប្បរោមប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម

ឥឡូវនេះមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មនោះ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំង-ឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ជាពួក ទាំង មិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ចេញពី អាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ គិតគ្នា យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងសង្ឃបានរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះ មាន តែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ប្តូម ។ ព្រមព្រៀង គ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្តូម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុង សាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង សម្ញបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្ត វត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ញបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាក កម្ម ឥឡូវនេះមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែ យើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ជាពួក តែ ប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែ

ប្រកបដោយធម៌ប្ទូម ។ ជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនី-យកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវនេះមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទូម ។ ជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវនេះមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទូម

រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។ ជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ដូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ដូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ដូម រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។

[១២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ដូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់និយ-ស្សកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ដូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម

ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្បូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បូម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្កបុះ ។

[១២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ដបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់បព្វា-ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ដបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំង-ឡាយរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្បូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បូម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្កបុះ ។

[១២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះសង្ឃ

បានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់បដិ-សារណីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្កចុះ ។

[១២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ (នោះ) បើ

ដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុនេះចុះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្កចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ហើយក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ញបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេ-បនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ញបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្កចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មយ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម

ហើយ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្បដិរូប ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បដិរូប ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្កចុះ ។

[១២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនី-

យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជ-និយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើមិនល្អហើយ កម្មសង្ឃត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោត ភិក្ខុណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើមិនល្អហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទី (អ្នកពោលត្រូវធម៌) ក្នុងកម្មនោះ ។

[១២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្ម

របស់ភិក្ខុជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះ គួរតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកប

ដោយធម៌ប្រៀម កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្រៀម កម្ម ឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងអម្បាល នេះឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្រៀម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្រៀម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្រៀម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុ

ត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទី ក្នុងកម្មនោះ ។

[១២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ូម ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ូម កម្មរបស់ភិក្ខុដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ូម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកប

ដោយធម៌ប្ទូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្ម ឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវ ធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទូម ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ទូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទូម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រម

ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្ដីសង្ខេប ។

[១៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង-ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជាអ្នកទ្រុស្ត-ត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះ ជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាភិក្ខុទាំងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះ

ថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្តីសង្ខេប ។

[១៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ចម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ចម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកតែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ចម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ចម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ចម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជា

ធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្តីសង្ខេប ។

[១៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិ (នោះ) ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញនូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញនូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញូម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញូម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជា

សេចក្ដីសង្ខេប ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្ដែងអាបត្តិ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្ដីសង្ខេប ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនា

នេះ មិនប្រាថ្នានឹងលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយ គិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងមិនប្រាថ្នានឹងលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញសោះ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ដូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ដូម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ដូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះជាសេចក្ដីសង្ខេប ។

[១៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ

សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នឹងសង្ឃ) ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះ ថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មាន តែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះចុះ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃ

បានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោតភិក្ខុទាំងឡាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្ត

វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ឫម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ឫម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំង-ឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនី-

យកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំង-ឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្តូម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនី-យកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ

ទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ថបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម្មិប្បូម រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម្មិប្បូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម្មិប្បូម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម្មិប្បូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ថបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្ត

វត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាក កម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើង ទាំងឡាយរម្ងាប់និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះជាពួក ទាំង មិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកប ដោយធម៌ប្ញម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ សង្ឃដែលឋិត នៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្ម របស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកប ដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រម ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្ម ឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រម ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយ យ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទី ក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្ដីសង្ខេប ។

[១៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់បព្វា-

ជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នាតែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្បូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បូម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្បូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បូម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទី ក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្តីសង្ខេប ។

[១៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ

សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំង-ឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះ

ថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្តីសង្ខេប ។

[១៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ចបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ចបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ចម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ចម សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នាតែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ចម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ចម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ

បើភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បដិរូប ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះ ថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្តីសង្ខេប ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ហើយក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ហើយក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេ-បនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្បដិរូប ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្បដិរូប ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀង

គ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះ ជាសេចក្ដីសង្ខេប ។

[១៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ញបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ញបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះជាពួក ទាំង

មិនប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្តូម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្តូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្តូម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ បើភិក្ខុទាំងឡាយឯណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្តូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង ៥ នេះជាសេចក្តីសង្ខេប ។

ចប់ ចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈទី ៩

ក្នុងខន្ធកៈនេះមានរឿង ៣៦

ឧទ្ទាននៃចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈនោះគឺ

[១៤៣] កាលព្រះមានព្រះភាគ គង់នៅក្នុងនគរចម្ប៉ា (មានភិក្ខុ

ឈ្មោះកស្សបគោត្ត ជាចៅអាវាស) នៅក្នុងស្រុកឈ្មោះវាសភៈ បានធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដល់ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ លុះដឹងថា ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈស្គាល់ច្បាស់ក្នុងគោចរដែលភិក្ខុគប្បីប្រាថ្នាហើយ ក៏លែងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងកាលនោះ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបគោត្តនោះ ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈលើកវត្តថាមិនធ្វើ (សេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដល់យើង) ហើយបានទៅកាន់សំណាក់ព្រះជិនស្រី ។ (ពួកភិក្ខុក្នុងនគរចម្ប៉ា) ធ្វើកម្មជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ផង ធ្វើកម្មព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ផង ធ្វើកម្មជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ផង ធ្វើកម្មជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញមផង ធ្វើកម្មព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញមផង ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុមួយរូបផង ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុពីររូបផង លើកវត្តភិក្ខុច្រើនរូបផង លើកវត្តសង្ឃផង ភិក្ខុពីររូប ភិក្ខុច្រើនរូប សង្ឃលើកវត្តសង្ឃផង ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏ប្រសើរទ្រង់ជ្រាប (រឿងនោះ) ហើយទ្រង់ហាមថា ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ (ឆព្វគ្គិយភិក្ខុ) ធ្វើកម្មវិបត្តិចាកញត្តិ តែដល់ព្រមដោយអនុស្សាវនាផង ធ្វើកម្មវិបត្តិចាកអនុស្សាវនា តែដល់ព្រមដោយញត្តិផង ធ្វើកម្មវិបត្តិចាកញត្តិ និងអនុស្សា-វនាទាំងពីរផង ធ្វើកម្មវៀរចាកធម៌ផង ធ្វើកម្មវៀរចាកវិន័យផង ធ្វើកម្មវៀរចាកសាសនៈនៃព្រះសាស្តាផង ធ្វើកម្មដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតិះដៀលថាជាកម្មកម្រើក មានរូបមិនគួរដល់ហេតុផង កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង កម្មជាពួកផង កម្មព្រមព្រៀងគ្នាផង កម្មពីរទៀត គឺ (កម្មជាពួក) ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ញមផង (កម្មព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ញមផង) ម្យ៉ាង

ទៀត ព្រះតថាគត ទ្រង់អនុញ្ញាតកម្មព្រមព្រៀងគ្នា ទាំងប្រកបដោយធម៌ ប៉ុណ្ណោះ ។ សង្ឃមាន ៥ ពួក គឺសង្ឃចតុវគ្គ ១ បញ្ចវគ្គ ១ ទសវគ្គ ១ វីសតិវគ្គ ១ អតិរេកវីសតិវគ្គ ១ ។ សង្ឃចតុវគ្គគួរដល់កម្ម (ទាំងពួង) វៀរលែងតែ (កម្ម ៣ យ៉ាង) គឺ ឧបសម្បទាកម្ម ១ បវារណាកម្ម ១ អព្ភានកម្ម ១ ។ សង្ឃបញ្ចវគ្គគួរដល់កម្មក្នុងកម្មទាំងពួង វៀរលែងតែកម្មពីរយ៉ាង គឺឧបសម្បទាកម្មក្នុងមជ្ឈិមប្រទេស ១ អព្ភានកម្ម ១ ។ ភិក្ខុសង្ឃទសវគ្គ (ធ្វើកម្មទាំងអស់បាន) វៀរលែងតែអព្ភានកម្មមួយចេញ ។ សង្ឃវីសតិវគ្គ គួរដល់កម្មក្នុងកម្មទាំងពួង ឈ្មោះថា ធ្វើកម្មបានគ្រប់កម្ម ។ ភិក្ខុនីក្តី សិក្ខមានាក្តី សាមណេរក្តី សាមណេរីក្តី ភិក្ខុដែលពោលលាសិក្ខាក្តី ភិក្ខុដែលត្រូវអន្តិមវត្ថុក្តី ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិចេញក្តី មនុស្សខ្ទើយក្តី មនុស្សដែលលួចសំវាសក្តី ភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់លទ្ធិតិរ្ថិយក្តី សត្វតិរច្ឆានក្តី បុគ្គលដែលធ្វើមាតុឃាតក្តី បិតុឃាតក្តី អរហន្តឃាតក្តី បុគ្គលដែលទ្រុស្តភិក្ខុនីក្តី បុគ្គលដែលធ្វើសង្ឃភេទក្តី បុគ្គលដែលធ្វើលោហិតុប្បាទក្តី ឧភតោព្យញ្ជនកៈក្តី ភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នាក្តី ភិក្ខុនៅក្នុងសីមាផ្សេងៗ គ្នាក្តី (ភិក្ខុឋិតនៅលើអាកាស) ដោយឫទ្ធិក្តី (បណ្តាបុគ្គលទាំងនេះ) បើជំនុំសង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលឯណានីមួយ ឯបុគ្គលទាំង ២៤ ពួកនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ហាមថា បុគ្គលទាំងអម្បាលនេះ ជាគណៈបូរកៈមិនបានឡើយ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យ

មានត្ត ឲ្យអព្ភាន (កម្មរបស់សង្ឃនោះ) មិនឈ្មោះជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃមានភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈជាគម្រប់ ៤ ក្តី មានភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តជាគម្រប់ ៤ ក្តី មានភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្តជាគម្រប់ ៤ ក្តី មានភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភានជាគម្រប់ ៤ ក្តី ភិក្ខុទាំង ៥ ពួកនេះ ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រកាសថា មិនមែនជាអ្នកធ្វើកម្មឡើយ ។ ភិក្ខុនីក្តី សិក្ខាមានាក្តី សាមណេរក្តី សាមណេរីក្តី ភិក្ខុដែលពោលលាសិក្ខាក្តី ភិក្ខុដែលត្រូវអន្តិមវត្ថុក្តី ភិក្ខុឆ្កួតក្តី ភិក្ខុមានចិត្តរវើរវាយក្តី ភិក្ខុមានវេទនាគ្របសង្កត់ក្តី ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញក្តី ខ្ទើយក្តី បុគ្គលដែលលួចសំវាសក្តី ភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់លទ្ធិតិរ្ថិយក្តី សត្វតិរច្ឆានក្តី បុគ្គលដែលធ្វើមាតុឃាតក្តី បិតុឃាតក្តី អរហន្តឃាតក្តី បុគ្គលដែលទ្រុស្តភិក្ខុនីក្តី បុគ្គលដែលធ្វើសង្ឃភេទក្តី បុគ្គលដែលធ្វើលោហិតុប្បាទក្តី ឧភតោព្យញ្ជនកៈក្តី ភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នាក្តី ភិក្ខុដែលឋិតនៅក្នុងសីមាផ្សេងៗ គ្នាក្តី ភិក្ខុដែលឋិតនៅលើអាកាសក្តី (សង្ឃធ្វើ) កម្មដល់បុគ្គលណា បុគ្គលនោះក្តី ឯការហាមឃាត់ (ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ) របស់បុគ្គលទាំង ២៧ ពួកនេះ មិនឡើងឡើយ ។ (ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ) របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ទើបឡើង ភិក្ខុបរិសុទ្ធ (បើសង្ឃបណ្តេញចេញ) ឈ្មោះថាបណ្តេញចេញដោយអាក្រក់ ឯភិក្ខុល្ងង់ (បើសង្ឃបណ្តេញចេញ) ឈ្មោះថា បណ្តេញចេញដោយល្អ មនុស្សខ្ទើយក្តី បុគ្គលលួចសំវាសក្តី ភិក្ខុចូល

ទៅកាន់លទ្ធិតិរ្ថិយក្តី តិរច្ឆានក្តី បុគ្គលជាមាតុឃាតកៈក្តី បិតុឃាតកៈក្តី អរហន្តឃាតកៈក្តី ភិក្ខុនីទូសកៈក្តី សង្ឃភេទកៈក្តី លោហិតុប្បាទកៈក្តី ឧភតោព្យញ្ជនកៈក្តី ឯបុគ្គលទាំង ១១ ពួកនេះ មិនគួរដល់ឱសារណាកម្ម ឡើយ ។ មនុស្សកំបុតដៃក្តី កំបុតជើងក្តី កំបុតដៃ និងជើងទាំងពីរក្តី កំបុតត្រចៀកក្តី កំបុតច្រមុះក្តី កំបុតត្រចៀកនិងច្រមុះទាំងពីរក្តី កំបុតម្រាមដៃក្តី កំបុតមេដៃ មេជើងក្តី មនុស្សដាច់សរសៃធំក្តី មនុស្សមានម្រាមដៃព្រែកក្តី មនុស្សគមក្តី មនុស្សតឿក្តី មនុស្សពក.ក ឬពកត្រង់អវយវៈណាមួយក្តី មនុស្សដែលគេបៀតបៀនឲ្យមានស្លាកស្នាមក្តី មនុស្សមានស្នាមដែលគេវាយដោយរំពាត់ក្តី មនុស្សដែលគេកត់ឈ្មោះព្យួរទោសទុកក្តី មនុស្សដែលមានជើងហើមស្អូកក្តី មនុស្សដែលមានរោគអាក្រក់ក្តី មនុស្សទ្រុស្តបរិសទ្យ គឺមនុស្សមានរូបអាក្រក់ខុសគេក្តី មនុស្សដែលទើបតែនឹងខ្វាក់ក្តី មនុស្សក្ងែងក្ងង់ត្រង់អវយវៈណាមួយក្តី មនុស្សខ្វកក្តី មនុស្សដែលស្លាប់មួយចំហៀងខ្លួនក្តី មនុស្សខ្វិនក្តី មនុស្សចាស់គ្រាំគ្រាក្តី មនុស្សដែលខ្វាក់ពីកំណើតក្តី មនុស្សគក្តី ថ្លង់ក្តី មនុស្សខ្វាក់ផង គផងក្តី មនុស្សខ្វាក់ផង ថ្លង់ផងក្តី មនុស្សគផង ថ្លង់ផងក្តី មនុស្សទាំងខ្វាក់ទាំងគទាំងថ្លង់ក្តី មនុស្សទាំង ៣២ ពួកគត់នេះ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ប្រកាសថា មនុស្សទាំងនោះគួរដល់ឱសារណាកម្ម ។ អាបត្តិដែលត្រូវឃើញ អាបត្តិដែលត្រូវសម្តែង និងទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ មិនមានដល់ (ភិក្ខុណា) ការលើកវត្តដល់ភិក្ខុនោះ ចាត់ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាង ភិក្ខុទាំងឡាយចោទភិក្ខុ ដែលត្រូវអាបត្តិ

សូម្បីកម្មរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចាត់ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាង ភិក្ខុទាំងឡាយចោទភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិ (សូម្បី) កម្មរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចាត់ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ល្អមាន ៧ យ៉ាង ការកសង្ឃធ្វើកម្មដែលត្រូវធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខក្តី ធ្វើដោយការសាកសួរក្តី ធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជ្ញាក្តី ឲ្យសតិ-វិន័យក្តី អមូឡ្ហវិន័យក្តី ធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មក្តី តជ្ជនីយកម្មក្តី និយស្ស-កម្មក្តី បព្វាជនីយកម្មក្តី បដិសារណីយកម្មក្តី ឧក្ខេបនីយកម្មក្តី ឲ្យបរិវាសក្តី ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈក្តី មានត្តក្តី អព្ភានក្តី ឧបសម្បទាក្តី ហើយសង្ឃត្រឡប់ធ្វើកម្មដទៃដល់បុគ្គលដទៃវិញ កម្មទាំង ១៦ នេះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ សង្ឃធ្វើកម្មនោះៗ ដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់កម្មនោះៗ កម្មទាំង ១៦ នេះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ល្អ សង្ឃលើកឡើងនូវកម្មដទៃចំពោះភិក្ខុដែលគួរដល់កម្មដទៃវិញ កម្មទាំង ១៦ នេះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មមានមូលពីរៗ ដែលសង្ឃបានធ្វើដល់ភិក្ខុនោះ កម្មទាំង ១៦ នោះក៏ឈ្មោះថាកម្មប្រកបដោយធម៌ដែរ ។ សូម្បីចក្កដែលមានមូលមួយៗ ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ថា មិនប្រកបដោយធម៌ សង្ឃ (គិតគ្នាថា) ភិក្ខុនេះជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ហើយបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម (ដល់ភិក្ខុនោះ) តែធ្វើកម្មជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនោះក៏ចេញទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយដែលនៅក្នុងអាវាសនោះក៏ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះទៀត (ភិក្ខុនោះ) ក៏ចេញទៅកាន់អាវាសដទៃ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលនៅក្នុងអាវាសដទៃ (នោះ) ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ

នោះទៀត ឯភិក្ខុទាំងឡាយនោះជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្រមក៏មាន ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្រមក៏មាន បានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម (ដល់ភិក្ខុនោះ) ដូចគ្នា បទទាំងឡាយនេះ គឺកម្មព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ក្តី កម្មជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ក្តី កម្មជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្រមក្តី កម្មព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្រមក្តី (បទទាំងអម្បាលនេះ) អ្នកមានប្រាជ្ញាគប្បីធ្វើឲ្យមានមូលមួយៗ ហើយចងឲ្យជាចក្ក ។ សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុល្ងង់ក្តី មិនឆ្លាសក្តី សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលទ្រុស្តត្រកូលក្តី សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលជេរគ្រហស្ថក្តី ភិក្ខុណាមិនឃើញអាបត្តិក្តី មិនសម្តែងអាបត្តិក្តី មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ក្តីចេញ ព្រះបរមគ្រូជាសត្ថវាហៈ ទ្រង់សម្តែងនូវឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំងនោះ អ្នកមានប្រាជ្ញាគប្បីនាំទៅ គឺថាគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់វិនយកម្ម ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃចំពោះវត្តដ៏សមគួរដល់កម្មទាំងអម្បាលនោះ ហើយមកសូមការរម្ងាប់កម្មទាំងនោះ (នឹងសង្ឃ) តាមន័យនៃកម្មពួកដ៏ខាងក្រោយ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នា ក្នុងកម្មនោះៗ ក្តី ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងឡាយណានិយាយថា កម្មឈ្មោះថា សង្ឃមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថា សង្ឃធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មសង្ឃត្រូវធ្វើទៀតក្តី ភិក្ខុទាំងនោះឈ្មោះថាជាធម្មវាទី ក្នុងការរម្ងាប់នូវកម្ម (នោះ) ព្រះសម្ពុទ្ធជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ឃើញភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានវិបត្តិបៀតបៀនហើយ ជាភិក្ខុគួរដល់កម្ម ទើបទ្រង់សម្តែងនូវវិធីរម្ងាប់កម្មដូចជាគ្រូពេទ្យមើលរបួស ប្រាប់នូវឱសថដូច្នេះឯង ។

អដ្ឋកថា

ចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈ

វិនិច្ឆ័យក្នុងចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈ

[៨០] *វិនិច្ឆ័យក្នុងចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទទាំងឡាយថា* **គគ្គរាយ បោក្ខរណិយា តីរេ** *គឺត្រង់ច្រាំងនៃស្រះបោក្ខរណីដែលស្រីមានឈ្មោះថា គគ្គរាសាង ។*

បទថា **តន្តិពទ្ធោ** *សេចក្ដីថា ឈ្មោះអ្នកទាក់ទងចំពោះក្នុងការខ្វល់ខ្វាយ ព្រោះកាលដែលខ្វល់ខ្វាយជាកិច្ចដែលលោកគប្បីធ្វើក្នុងអាវាសនោះ ។*

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ឧស្សុក្កម្បិ អកាសិ យាគុយា** *ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា សមគួរធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយតែក្នុងទីដែលជនទាំងឡាយប្រាប់ថា បើអាគន្តុកភិក្ខុមក អ្នកគប្បីប្រាប់ មិនសមគួរធ្វើក្នុងទីដែលគេមិនបានប្រាប់ ។*

បទថា **គច្ឆ ត្វំ ភិក្ខុ** *សេចក្ដីថា ព្រះសាស្ដាទ្រង់បានឃើញថា សេនាសនៈក្នុងអាវាសនោះឯងនៃភិក្ខុនោះ ជាទីសប្បាយ ដោយហេតុនោះឯង ទើបត្រាស់ថា អ្នកចូរសម្រេចការនៅក្នុងវាសភគាមនោះចុះ ។*

[៨១] *ការធ្វើឲ្យផ្សេងក្នុងបទថា* **អធម្មេន វគ្គកម្មំ ករោន្តិ** *ជាដើម នឹងមកក្នុងបាលីខាងមុខដោយពិត ។*

[៨៤] *បទថា* **អញ្ញត្រាបិ ធម្មា កម្មំ ករោន្តិ** *សេចក្ដីថា ឆព្វគ្គិយភិក្ខុធ្វើកម្មវៀរចាកធម៌ខ្លះ ម្យ៉ាងទៀត បាឋៈនេះឯងជាបាលី កម្មដែលធ្វើដោយវត្ថុដែលពិត ឈ្មោះថា ជាកម្មធ្វើតាមធម៌ សេចក្ដីថា ឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនធ្វើ*

យ៉ាងនោះ ។

ក្នុងបទថា **អញ្ញត្រាបិ វិនយា កម្មំ អញ្ញត្រាបិ សត្ថុសាសនា កម្មំ** ក៏មានន័យដូច្នេះឯង ។ ក្នុងវិន័យ និងសត្ថុសាសនានេះ ការចោទ និងការប្រកាស ឈ្មោះថា វិន័យ ។ ញត្តិសម្បទា និងអនុសាវនសម្បទា ឈ្មោះថា សត្ថុសាសនា សេចក្តីថា ធព្វគ្គិយភិក្ខុធ្វើកម្មវៀរចាកការចោទ ការប្រកាស ញត្តិសម្បទា និងអនុសាវនសម្បទាទាំងនោះ ។

បទថា **បដិក្កុដ្ឋកតំ** បានដល់ កម្មដែលត្រូវជំទាស់ ហើយលោកនៅតែចបេសធ្វើ ។ កម្មណាដែលភិក្ខុចបេសធ្វើ ក្នុងកាលភិក្ខុទាំងឡាយដទៃជំទាស់ កម្មនោះជាកម្មដែលត្រូវជំទាស់ និងដែលភិក្ខុចបេសធ្វើ សេចក្តីថា ធព្វគ្គិយភិក្ខុធ្វើកម្មដូច្នោះខ្វះ ។

អំពីកម្ម ៦ យ៉ាង

[៨៦] ក្នុងបទថា **ធម្មិមានិ ភិក្ខវេ កម្មានិ អធម្មកម្មំ** ជាដើម បទថា **ធម្ម** ជាឈ្មោះនៃបាលី ។ ព្រោះហេតុនោះ កម្មណាសង្ឃមិនធ្វើដោយបាលី តាមដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទុក កម្មនោះគប្បីជ្រាបថា កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ សេចក្តីសង្ខេបក្នុងធកម្មាទិកានេះ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។ ឯសេចក្តីពិស្តារមកហើយក្នុងបាលីនោះឯង ។

សេចក្តីពិស្តារនោះឯង មកហើយដោយអំណាចនៃញត្តិទុតិយកម្ម និងញត្តិចតុត្ថកម្មប៉ុណ្ណោះ ឯក្នុងញត្តិកម្មមិនមានការធូរថយ ឬការធ្វើដោយប្រការយ៉ាងដទៃ ដូចក្នុងញត្តិទុតិយកម្ម និងញត្តិចតុត្ថកម្មឡើយ ។ ឯអបលោកន-

កម្ម ដែលភិក្ខុរមែងធ្វើត្រឹមតែសូធ្យប្រកាស ព្រោះដូច្នោះ ញត្តិកម្ម និង អបលោកនកម្មនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់មិនសម្តែងក្នុងបាលី ខ្ញុំនឹង ពណ៌នាវិនិច្ឆ័យនៃកម្មទាំងអស់នោះខាងមុខ ។

[៩៣] ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់បទថា **បញ្ច សង្ឃា** ជាដើម ដើម្បីសម្តែងប្រភេទនៃសង្ឃទាំងឡាយ ដែលគប្បីធ្វើកម្មព្រមព្រៀង គ្នាដោយធម៌ជាគម្រប់ ៦ ។

បទថា **កម្មប្បត្តោ** គឺបុគ្គលចូលដល់កម្ម បានដល់ អ្នកប្រកបក្នុងកម្ម គឺគួរដល់កម្ម សេចក្តីថា មិនគួរដើម្បីធ្វើកម្មណាមួយមិនមាន ។

[៩៤] បទថា **ចតុវគ្គករណញ្ចេ ភិក្ខវេ កម្មំ ភិក្ខុនីចតុត្ថោ** ជាដើម ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដើម្បីសម្តែងវិបត្តិនៃកម្មដោយបរិស័ទ ។

ក្នុងពាក្យនោះ បុគ្គលដែលមានសង្វាសផ្សេងគ្នាព្រោះកម្ម ព្រះមានព្រះ ភាគ ទ្រង់កាន់យកដោយ **ឧក្ខិត្តក** សព្ទ បុគ្គលដែលមានសង្វាសផ្សេង គ្នាព្រោះលទ្ធិ ទ្រង់កាន់យកដោយ **នានាសំវាសក** សព្ទ ។

ពីរបទថា **នានាសីមាយ ឋិតចតុត្ថោ** សេចក្តីថា ជាចតុវគ្គ និងភិក្ខុ ដែលតាំងនៅក្នុងហត្ថបាសត្រង់សីមន្តរិក ឬខាងក្រៅសីមា ។

[៩៨] បទថា **បារិវាសិកចតុត្ថោ** ជាដើម ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ ដើម្បីសម្តែងវិបត្តិដោយបរិស័ទនៃបរិវាសកម្មជាដើមប៉ុណ្ណោះ ។ ខ្ញុំនឹងពណ៌នា វិនិច្ឆ័យនៃកម្មទាំងនោះខាងមុខ ។

[៩៩] ដើម្បីសម្តែងការដែលកម្មត្រូវជំទាស់ហើយ និងចបេសធ្វើ

ជាកម្មកម្រើក និងមិនកម្រើក ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ បទថា **ឯកច្ចស្ស ភិក្ខវេ សង្ឃ មជ្ឈេ បដិក្កោសនា រុហតិ** ជាដើម ។

បទថា **បកតត្តស្ស** បានដល់ អ្នកមានសីលមិនវិបត្តិ គឺដែលមិនត្រូវបារាជិក ។ បទថា **អនន្តរិកស្ស** បានដល់ ដែលអង្គុយជាលំដាប់នៃខ្លួន ។

[១០០] ដើម្បីសម្តែងការដែលកម្មទាំងឡាយជារបស់កម្រើក និងមិនកម្រើកដោយវត្ថុ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់បទថា **ទ្វេ មា ភិក្ខវេ និស្សារណា** ជាដើម ។ បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អប្បត្តោ និស្សារណំ តញ្ចេ សង្ឃោ និស្សារេតិ សុនិស្សារិតោ** នេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់សំដៅយកបព្វាជនីយកម្ម ។ ពិតហើយ សង្ឃរមែងបណ្តេញឲ្យចេញអំពីវត្តដោយបព្វាជនីយកម្ម ព្រោះដូច្នោះ ទើបបព្វាជនីយកម្មនោះ លោកហៅថា **និស្សារណា** ។ ក៏ព្រោះហេតុដែលជាអ្នកមិនទូស្តត្រកូល ទើបបុគ្គលនោះមិនដល់បព្វាជនីកម្មនោះ ដោយលក្ខណៈមួយផ្នែក តែព្រោះដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា សង្ឃសង្ឃឹម គប្បីដាក់បព្វាជនីយកម្មដល់បុគ្គលនោះដូច្នេះ ទើបបុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ជាបុគ្គលដែលសង្ឃបណ្តេញចេញដោយល្អហើយ ។

អំពី និស្សារណា

បទថា **តញ្ចេ សង្ឃោ និស្សារេតិ** សេចក្តីថា បើសង្ឃបណ្តេញចេញដោយអំណាចនៃតជ្ជនីយកម្មជាដើមសោត បុគ្គលនោះឈ្មោះថា ត្រូវបណ្តេញដោយល្អ ព្រោះហេតុដែលក្នុងវិន័យពោលដោយតជ្ជនីយកម្មជាដើម

នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតនិស្សារណាដោយអង្គមួយយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កទាស់ទែង បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាបុគ្គលពាល មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំដោយមិនសមគួរ ១ ។

អំពី ឱសារណា

[១០១] កិរិយាដែលហៅចូលពួក ឈ្មោះថា ឱសារណា ។

ក្នុងរឿងឱសារណានោះ បទថា **តញ្ចេ សង្ឃោ ឱសារេតិ** បានដល់ហៅចូលពួកដោយអំណាចឧបសម្បទាកម្ម ។

បទថា **ឧោសារិតោ** សេចក្តីថា បុគ្គលនោះ សង្ឃឲ្យឧបសម្បទាហើយ សូម្បីរាប់ពាន់ដងក៏គង់នៅជាអនុបសម្បន្នទោះឯង ។ ឯអាចារ្យ និងឧបជ្ឈាយ៍ រមែងមានទោស ការកសង្ឃដ៏សេសក៏ដូចគ្នា បុគ្គលណាមួយក៏មិនផុតអំពីអាបត្តិ ។ អកព្វបុគ្គល ១១ ពួកនេះ សង្ឃហៅចូលក្រុម ប្រើការមិនបានឡើយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ឯបុគ្គល ៣២ ពួក មានកំបុតដៃជាដើម ហៅចូលក្រុមដោយប្រពៃ សង្ឃឲ្យឧបសម្បទាហើយ ឈ្មោះថា ឲ្យឧបសម្បទាពិត បុគ្គលទាំងនោះបុគ្គលណាមួយនឹងពោលទោសណាមួយមិនបាន ។ តែអាចារ្យ និងឧបជ្ឈាយ៍ និងការកសង្ឃ រមែងមានទោស បុគ្គលណាមួយមិនផុតអំពីអាបត្តិឡើយ ។

[១០២] ដើម្បីសម្តែងកម្មមិនជាធម៌ ដោយអំណាចវត្ថុដែលមិនពិត និងកម្មជាធម៌ដោយអំណាចវត្ថុពិត ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់បទថា **ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុស្ស ន ហោតិ អាបត្តិ ទដ្ឋព្វា** ជាដើម ។ បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **បដិនិស្សជ្ជេតា** គឺទិដ្ឋិលាមកដែលគប្បីលះបង់ ។

[១០៥] កម្មជាធម៌ និងមិនមែនជាធម៌ដោយអំណាចវត្ថុនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ចែកក្នុងឧបាលិប្បញ្ហាក៏មាន ។ ក្នុងឧបាលិប្បញ្ហានោះ មានន័យ ២ គឺន័យមានមូលមួយ ១ ន័យមានមូលពីរ ១ ន័យមានមូលមួយជាក់ច្បាស់ហើយ ។ ក្នុងន័យមានមូលពីរ សតិវិន័យ និងអមូឡ្ហវិន័យ លោកធ្វើឲ្យជាពាក្យសួរតែមួយដូចគ្នា យ៉ាងណា សូម្បីអមូឡ្ហវិន័យជាដើម និងតស្សបាបិយសិកាជាដើម ក៏គប្បីធ្វើឲ្យជាពាក្យសួរតែមួយដូចគ្នាដូច្នោះ ។ ឯក្នុងប្រការខាងចុង បទថា **ឧបសម្បទេហំ ឧបសម្បាទេតិ** រមែងជាបទដូចគ្នាពិត ។ ខាងមុខព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ប្រកបបទដ៏សេសទាំងឡាយ និងបទនីមួយៗ ធ្វើសតិវិន័យនៃភិក្ខុឲ្យជាដើម ។

[១១០] ដើម្បីសម្តែងវិបត្តិក្នុងកម្ម ៧ យ៉ាង មានតជ្ជនីយកម្មជាដើម ព្រមទាំងកិរិយាដែលរម្ងាប់ ចាត់ជាពួកដោយអំណាចបទទាំងនេះ គឺ **អធម្មេន វគ្គំ អធម្មេន សមគ្គំ ធម្មេន វគ្គំ ធម្មបដិរូបកេន វគ្គំ ធម្មបដិរូបកេន សមគ្គំ** ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា **ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ភណ្ឌនការកោ** ជាដើម ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អនចាធាណោ** បានដល់ ដែលវៀរចាក

មារយាទ អាការជាគ្រឿងកំណត់ ហៅថា មារយាទ សេចក្តីថា វៀរចាកការកំណត់អាបត្តិ ។ ខាងមុខអំពីនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់បាលីនោះឯងប្រៀបធៀបជាមួយបទថា **អកតំ កម្មំ** ជាដើម ដើម្បីសម្តែងប្រភេទនៃកម្មដែលត្រូវជំទាស់ហើយ និងចចេសធ្វើ ។ ក្នុងបាលីនោះ បុគ្គលណាមួយមិនអាចនឹងដឹងពាក្យណាមួយដោយទំនងនៃបាលីមិនមាន ព្រោះហេតុនោះ ទើបខ្ញុំមិនពណ៌នាឲ្យពិស្តារដូច្នេះឯង ។

ចម្មេយ្យក្ខន្ធកៈ ចប់

វិនយបិដក

កោសម្ពិក្ខន្ធកៈ

[១៩៤] សម័យនោះឯង ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងឃោសិតារាម ទៀបក្រុងកោសម្ពី ។ វេលានោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបត្រូវអាបត្តិ ។ ភិក្ខុនោះយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិមែន ពួកភិក្ខុដទៃយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាមិនមែនជាអាបត្តិទៅវិញ ។ លុះកាលជាខាងក្រោយមក ភិក្ខុនោះត្រឡប់យល់ឃើញអាបត្តិនោះថាមិនមែនជាអាបត្តិទៅវិញ ពួកភិក្ខុដទៃត្រឡប់យល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិទៅវិញ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនោះថា នែអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ តើលោកបានឃើញអាបត្តិនុ៎ះឬទេ ។ ភិក្ខុនោះតបទៅវិញថា នែអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវឃើញនោះគ្មានទេ ។ វេលានោះ ភិក្ខុទាំងនោះបានសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នាហើយ ក៏លើកវត្តភិក្ខុនោះព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ឯភិក្ខុនោះសោត ក៏ជាពហុស្សូត (ជាអ្នកចេះដឹងច្រើន) ស្ទាត់ក្នុងបិដក ជាអ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងសិក្ខា ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុនោះក៏បានចូលទៅរកពួកភិក្ខុដែលជាមិត្តគ្រាន់តែបានឃើញគ្នា និងជាមិត្តដ៏មាំមួន ហើយនិយាយពាក្យនេះថា នែអាវុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ជាភិក្ខុឥតត្រូវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ជាភិក្ខុដែលសង្ឃ

លើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃបានលើកវត្តខ្ញុំដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ សូមលោកទាំងឡាយមកជាបក្ខពួករបស់ខ្ញុំតាមធម៌ តាមវិន័យ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានភិក្ខុដែលជាមិត្តគ្រាន់តែបានឃើញគ្នា និងមិត្តដ៏មាំមួនមកជាបក្ខពួកឡើង ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ភិក្ខុនោះក៏បញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ពួកភិក្ខុ ដែលជាមិត្តគ្រាន់តែបានឃើញគ្នា និងមិត្តដ៏មាំមួនដែលនៅក្នុងជនបទថា នែអាវុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ជាភិក្ខុឥតត្រូវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃបានលើកវត្តខ្ញុំដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុឡើយ សូមអស់លោកដ៏មានអាយុមកជាបក្ខពួកនឹងខ្ញុំ តាមធម៌ តាមវិន័យ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានភិក្ខុដែលជាមិត្តគ្រាន់តែបានឃើញគ្នា និងមិត្តដ៏មាំមួនដែលនៅក្នុងជនបទមកជាបក្ខពួកឡើង ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តនោះ បានចូលទៅរកពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងពួកភិក្ខុលើកវត្តថា នែអាវុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះមិនត្រូវអាបត្តិ ភិក្ខុនេះឥតត្រូវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ភិក្ខុនេះ សង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ភិក្ខុនេះសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនេះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុឡើយ ។ កាលបើភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្តបាននិយាយពាក្យនេះ នឹងពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្ត

តាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តវិញថា នែអាវុសោ នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ ភិក្ខុនេះមិនមែនជាមិនត្រូវអាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះសង្ឃគួរលើកវត្តបានហើយ ភិក្ខុនេះ មិនមែនជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ ភិក្ខុនេះសង្ឃលើកវត្តដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុហើយ បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អស់លោកកុំប្រព្រឹត្តតាម កុំតាមចោមរោមភិក្ខុដែលសង្ឃបានលើកវត្តនេះឡើយ ។ ឯពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តនោះ កាលបើពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្តនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រព្រឹត្តតាម នៅតែតាមចោមរោមភិក្ខុដែលសង្ឃបានលើកវត្តហើយនោះដដែល ។

[១៤៥] គ្រានោះ មានភិក្ខុមួយរូបចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ភិក្ខុនោះលុះអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ក្នុងទីនេះមាន ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិហើយ ភិក្ខុនោះបានយល់ឃើញអាបត្តិនោះ ថាជាអាបត្តិមែន តែពួកភិក្ខុដទៃយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាមិនមែនជាអាបត្តិ លុះកាលជាខាងក្រោយភិក្ខុនោះត្រឡប់យល់ឃើញអាបត្តិនោះ ថាមិនមែនអាបត្តិទៅវិញ ពួកភិក្ខុដទៃត្រឡប់យល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិទៅវិញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ក្នុងវេលានោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនោះនិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនោះថា នែអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ តើលោកឃើញអាបត្តិនុ៎ះឬទេ

ភិក្ខុនោះឆ្លើយថា នែអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រូវឃើញនោះគ្មានទេ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះបានសេចក្តីសាមគ្គីគ្នាហើយ ក៏លើកវត្តភិក្ខុនោះព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឯភិក្ខុនោះសោតក៏ជាពហុស្សូត ស្ទាត់ក្នុងបិដក ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ហើយជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរំអែងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងសិក្ខា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស គ្រានោះ ភិក្ខុនោះចូលទៅរកពួកភិក្ខុដែលជាមិត្តគ្រាន់តែឃើញគ្នា និងមិត្តដ៏មាំមួនហើយនិយាយពាក្យនេះថា នែអាវុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ជាភិក្ខុឥតត្រូវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃបានលើកវត្តខ្ញុំដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ សូមអស់លោកមកជាបក្ខពួកនឹងខ្ញុំតាមធម៌ តាមវិន័យ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ភិក្ខុនោះក៏បានភិក្ខុដែលជាមិត្តគ្រាន់តែឃើញគ្នា និងជាមិត្តដ៏មាំមួនមកជាបក្ខពួកឡើង មិនតែប៉ុណ្ណោះ ភិក្ខុនោះបានបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ពួកភិក្ខុដែលជាមិត្តគ្រាន់តែឃើញគ្នា និងជាមិត្តដ៏មាំមួនដែលនៅក្នុងជនបទថា នែអាវុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ជាភិក្ខុឥតត្រូវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃបានលើកវត្តខ្ញុំដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ

សូមអស់លោកដ៏មានអាយុ មកជាបក្ខពួកនឹងខ្ញុំតាមធម៌ តាមវិន័យ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ភិក្ខុនោះក៏បានភិក្ខុដែលជាមិត្តគ្រាន់តែឃើញគ្នា និងជាមិត្តដ៏មាំមួនដែលនៅក្នុងជនបទមកជាបក្ខពួកឡើង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស វេលានោះ ពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្តនោះបានចូលទៅរកពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្តថា នែអាវុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះមិនត្រូវអាបត្តិ ភិក្ខុនេះឥតត្រូវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ភិក្ខុនេះសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ភិក្ខុនេះសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃបានលើកវត្តភិក្ខុនេះដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលបើភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ឯពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្តក៏និយាយពាក្យនេះនឹងពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្តយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ ភិក្ខុនេះមិនមែនជាមិនត្រូវអាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះ សង្ឃគួរលើកវត្តហើយ ភិក្ខុនេះមិនមែនជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃបានលើកវត្តភិក្ខុនេះដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុហើយ បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អស់លោកកុំប្រព្រឹត្តតាម កុំចោមរោមភិក្ខុដែលសង្ឃបានលើកវត្តនេះឡើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ក៏ពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តនោះ កាលបើពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្តនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រព្រឹត្តតាម នៅតែតាមចោមរោមភិក្ខុដែល

សង្ឃបានលើកវត្តនោះដដែល ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបថា ភិក្ខុសង្ឃបែកគ្នាហើយ ភិក្ខុសង្ឃបែកគ្នាហើយ ទើបទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈ ហើយយាងចូលទៅរកពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្ត លុះយាងចូលទៅដល់ហើយ ក៏ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេរៀបចំក្រាលថ្វាយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់រួចហើយ ក៏មានព្រះពុទ្ធដីកានឹងពួកភិក្ខុលើកវត្តយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ កុំសម្គាល់ភិក្ខុដែលសង្ឃគប្បីលើកវត្តព្រោះហេតុណាមួយថា ការនេះប្រាកដដល់យើងហើយ ការនេះប្រាកដដល់យើងហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ ។ ភិក្ខុនោះយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអនាបត្តិ ឯពួកភិក្ខុដទៃយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិមែន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះស្គាល់ភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុនេះជាពហុស្សូត ។បេ។ មានសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងសិក្ខា បើយើងនឹងលើកវត្តភិក្ខុនេះព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ យើងនឹងមិនធ្វើឧបោសថជាមួយភិក្ខុនេះ យើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញ ទើបធ្វើឧបោសថ (នោះ) ការបង្កហេតុ ការឈ្លោះ ការប្រកាន់ផ្សេងៗ សេចក្តីវិវាទ សេចក្តីបែកធ្លាយនៃសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆានៃសង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ មុខជានឹងមានដល់សង្ឃ ព្រោះការលើកវត្តភិក្ខុនោះជាហេតុមិនខាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុដែលមានចិត្តធ្ងន់ក្នុងការបំបែកសង្ឃ មិនគួរនឹងលើកវត្តភិក្ខុនោះព្រោះមិនឃើញអាបត្តិទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ មានភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ ។ ភិក្ខុនោះយល់

ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអនាបត្តិ ឯពួកភិក្ខុដទៃយល់ឃើញអាបត្តិនោះថា ជាអាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះស្គាល់ភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះ ថាលោកដ៏មានអាយុនេះជាពហុស្សូត ។បេ។ មានសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងសិក្ខា បើយើងនឹងលើកវត្តភិក្ខុនេះព្រោះមិនឃើញនូវអាបត្តិហើយ យើងមុខជាមិនបវារណាជាមួយនឹងភិក្ខុនេះ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញហើយ បវារណា យើងមុខជានឹងមិនធ្វើសង្ឃកម្មជាមួយនឹងភិក្ខុនេះដែរ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញហើយ ធ្វើសង្ឃកម្ម យើងមុខជានឹងមិនអង្គុយលើអាសនៈជាមួយនឹងភិក្ខុនេះដែរ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញហើយ អង្គុយលើអាសនៈ យើងមុខជានឹងមិនអង្គុយក្នុងទីឆាន់បបរជាមួយនឹងភិក្ខុនេះដែរ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញហើយ អង្គុយនៅក្នុងទីឆាន់បបរ យើងមុខជានឹងមិនអង្គុយក្នុងរោងភត្តជាមួយនឹងភិក្ខុនេះដែរ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញហើយ អង្គុយក្នុងរោងភត្ត យើងមុខជានឹងមិននៅក្នុងទីដែលមានដំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុនេះដែរ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញហើយនៅក្នុងទីដែលមានដំបូលមួយ យើងមុខជានឹងមិនធ្វើអភិវាទនកម្ម[១] បច្ចុដ្ឋានកម្ម[២] អញ្ជលីកម្ម[៣] និងសាមីចិកម្ម[៤] ។ តាមលំដាប់ចាស់ជាមួយនឹងភិក្ខុនេះដែរ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញហើយធ្វើអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលីកម្ម និងសាមីចិកម្មតាមលំដាប់ចាស់ខ្ចី (នោះ) ការបង្កហេតុ ការឈ្លោះ ការប្រកាន់ផ្សេងៗ

១- ការថ្វាយបង្គំដោយបញ្ចង្គប្រតិស្ឋាន ។ ២- ការគោរពដោយកិរិយាក្រោកទទួល ។ ៣- ការគោរព ដោយការប្រណម្យដៃ ។ ៤- ការកោតក្រែង ។

សេចក្តីវិវាទ សេចក្តីបែកធ្លាយនៃសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆានៃសង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ មុខជានឹងមានដល់សង្ឃ ព្រោះការលើកវត្តភិក្ខុនោះជាហេតុមិនខាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុដែលមានចិត្តធ្ងន់ក្នុងការបំបែកសង្ឃ មិនគួរនឹងលើកវត្តភិក្ខុនោះព្រោះមិនឃើញអាបត្តិទេ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានសម្តែងសេចក្តីទូន្មានដល់ពួកឧក្ខេបកភិក្ខុរួចហើយ ក៏ទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈ ហើយយាងចូលទៅរកពួកឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុ លុះយាងទៅដល់ហើយ ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេរៀបចំថ្វាយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ហើយ ក៏មានព្រះពុទ្ធដីកាទៅនឹងពួកឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវអាបត្តិហើយ កុំសម្គាល់អាបត្តិថា ខ្លួនមិនត្រូវសម្តែង ដោយគិតថា យើងមិនត្រូវអាបត្តិទេ យើងមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ ។ ភិក្ខុនោះយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអនាបត្តិ តែពួកភិក្ខុដទៃយល់ឃើញ អាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិមែន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុនោះ ស្គាល់ភិក្ខុទាំងនោះយ៉ាងនេះថា អស់លោកដ៏មានអាយុនេះជាពហុស្សូត ។បេ។ មានការប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា មិនគួរនឹងលុះអគតិ ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីស្អប់ សេចក្តីវង្វេង សេចក្តីខ្លាច ព្រោះហេតុអាត្មាអញ ឬព្រោះហេតុពួកបុគ្គលដទៃឡើយ បើភិក្ខុទាំងនេះនឹងលើកវត្តអាត្មាអញព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ មុខជានឹងមិនធ្វើឧបោសថជាមួយនឹងអាត្មាអញទេ តែភិក្ខុទាំងនោះវៀរលែងអាត្មាអញហើយ ធ្វើឧបោសថ (នោះ) ការបន្តហេតុ

ការឈ្លោះ ការប្រកាន់ផ្សេងៗ សេចក្តីវិវាទ សេចក្តីបែកធ្លាយនៃសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆានៃសង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ មុខជានឹងមានដល់សង្ឃ ព្រោះការលើកវត្តអាត្មាអញនេះជាហេតុមិនខាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលមានចិត្តជូនក្នុងការបំបែកសង្ឃ គួរតែសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ តាមសេចក្តីជឿពាក្យរបស់ភិក្ខុដទៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ ។ ភិក្ខុនោះយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអនាបត្តិ តែពួកភិក្ខុដទៃ យល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិមែន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុនោះ ស្គាល់ភិក្ខុទាំងនោះ យ៉ាងនេះថាលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះជាពហុស្សូត ។បេ។ មានការប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា មិនគួរនឹងលុះអគតិ ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីស្អប់ សេចក្តីវង្វេង សេចក្តីខ្លាច ព្រោះហេតុអាត្មាអញ ឬព្រោះហេតុពួកភិក្ខុដទៃឡើយ បើភិក្ខុទាំងនេះនឹងលើកវត្តអាត្មាអញ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ មុខជានឹងមិនបវារណាជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយ បវារណា មុខជានឹងមិនធ្វើសង្ឃកម្មជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយធ្វើសង្ឃកម្ម មុខជានឹងមិនអង្គុយលើអាសនៈជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយ អង្គុយនៅលើអាសនៈ មុខជានឹងមិនអង្គុយក្នុងទីឆាន់បបរជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយអង្គុយក្នុងទីឆាន់បបរ មុខជានឹងមិនអង្គុយក្នុងរោងភត្តជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយ អង្គុយក្នុងរោងភត្ត មុខជានឹងមិននៅក្នុងទីមានដំបូលមួយ

ជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយអង្គុយក្នុងទីមានជំបូល មួយ មុខជានឹងមិនធ្វើអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលីកម្ម និងសាមីចិកម្ម តាមលំដាប់ចាស់ខ្ចីជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយធ្វើ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលីកម្ម និងសាមីចិកម្ម តាមលំដាប់ចាស់ ខ្ចី (នោះ) សេចក្ដីបង្កហេតុ សេចក្ដីឈ្លោះ សេចក្ដីប្រកាន់ផ្សេងៗ សេចក្ដី វិវាទ សេចក្ដីបែកធ្លាយនៃសង្ឃ សេចក្ដីប្រេះឆានៃសង្ឃ សេចក្ដីកំណត់របស់ សង្ឃ នឹងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ព្រោះហេតុតែអាត្មាអញនោះ មុខជានឹង មានដល់សង្ឃមិនខាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលជាអ្នកមានចិត្តធ្ងន់ ក្នុងការបំបែកសង្ឃហើយ ត្រូវសម្ដែងអាបត្តិនោះចេញតាមសេចក្ដីជឿពាក្យ របស់ភិក្ខុដទៃ ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងសេចក្ដីទុំះ ដល់ ពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្តហើយ ក៏ទ្រង់ក្រោកចាក អាសនៈយាងចេញទៅ ។

[១៤៦] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃ លើកវត្ត ក៏នៅតែធ្វើឧបោសថ ធ្វើសង្ឃកម្មខាងក្នុងសីមានោះដដែល ។ ចំណែកខាងពួកភិក្ខុអ្នកលើកវត្ត ក៏ទៅធ្វើឧបោសថ ធ្វើសង្ឃកម្មក្រៅសីមា វិញ ។ វេលានោះ មានភិក្ខុអ្នកលើកវត្ត ១ រូប ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅ ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះភិក្ខុនោះអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ បានក្រាបបង្គំ ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឥឡូវពួកភិក្ខុ

អ្នកប្រព្រឹត្តវត្ត តាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តនោះ ធ្វើឧបោសថ ធ្វើសង្ឃកម្ម ខាងក្នុងសីមានោះដដែល សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ចំណែកខាងយើងខ្ញុំព្រះអង្គដែលជាឧក្ខេបកភិក្ខុ ក៏ទៅធ្វើឧបោសថធ្វើសង្ឃកម្មក្រៅសីមាវិញហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ បើពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តទាំងនោះនឹងធ្វើឧបោសថ ធ្វើសង្ឃកម្មខាងក្នុងសីមានោះដដែល ត្រូវដូចជាញត្តិ និងអនុស្សាវនាដែលតថាគតបានបញ្ញត្តហើយ កម្មរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ឥតមានកម្រើក ហើយជាកម្មសមគួរដល់ហេតុ ។ ម្នាលភិក្ខុ បើអស់អ្នកជាឧក្ខេបកភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកលើកវត្ត) នឹងធ្វើឧបោសថ ធ្វើសង្ឃកម្មខាងក្នុងសីមានោះដដែល ត្រូវដូចជាញត្តិ និងអនុស្សាវនាដែលតថាគតបានបញ្ញត្តហើយ កម្មរបស់អ្នកទាំង-ឡាយនោះសោត ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ឥតមានកម្រើក ហើយជាកម្មសមគួរដល់ហេតុ ។ ហេតុអ្វីបានតថាគតពោលយ៉ាងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះមានសំវាសផ្សេងគ្នាអំពីអ្នកទាំងឡាយ ចំណែកខាងអ្នកទាំងឡាយក៏មានសំវាសផ្សេងគ្នាអំពីភិក្ខុទាំងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ឯភូមិរបស់ភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងគ្នានេះ មាន ២ យ៉ាង គឺភិក្ខុធ្វើខ្លួនឲ្យមានសំវាសផ្សេងគ្នាដោយខ្លួនឯង ១ សង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ឬមិនបានសម្តែងអាបត្តិ ឬមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ១ ម្នាលភិក្ខុ ភូមិរបស់ភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងគ្នា មាន ២ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុ ភូមិរបស់ភិក្ខុដែលមានសំវាសស្មើគ្នានេះ មាន ២ យ៉ាង គឺភិក្ខុធ្វើ

ខ្លួនឲ្យមានសំវាសស្មើគ្នាដោយខ្លួនឯង ១ សង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើឱសារណាកម្ម (លើកលែងទោស) ភិក្ខុដែលសង្ឃបានលើកវត្តហើយ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ឬមិនសម្ដែងអាបត្តិ ឬមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ១ ម្នាលភិក្ខុ ភូមិរបស់ភិក្ខុដែលមានសំវាសស្មើគ្នា មាន ២ យ៉ាងនេះឯង ។

[១៤៧] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយ កើតសេចក្ដីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា សម្ដែងកាយកម្ម និងវចីកម្ម ធ្វើអាការប៉ះពាល់ដោយដៃ មិនសមគួរដល់គ្នានឹងគ្នាក្នុងរោងភត្តក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ មនុស្សទាំងឡាយ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្រមិនសមបើនឹងកើតសេចក្ដីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា សម្ដែងកាយកម្ម និងវចីកម្ម ធ្វើការប៉ះពាល់ដោយដៃ មិនសមគួរដល់គ្នានឹងគ្នាក្នុងរោងភត្ត ក្នុងចន្លោះផ្ទះសោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏បានឮសម្ដីមនុស្សទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុទាំងឡាយមិនសមបើនឹងកើតសេចក្ដីបង្កហេតុ ។បេ។ ធ្វើអាការប៉ះពាល់ដោយដៃក្នុងរោងភត្តក្នុងចន្លោះផ្ទះសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា មានពួកភិក្ខុកើតសេចក្ដីបង្កហេតុ ។បេ។ ធ្វើអាការប៉ះពាល់ដោយដៃក្នុងរោងភត្ត ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា ការនោះ ពិតមែនព្រះអង្គ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោស ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មី-

កថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃបែកគ្នាហើយ កំពុងធ្វើកិច្ចមិនប្រកបដោយធម៌ កំពុងតែពោលវាចាមិនជាទីរីករាយរកគ្នា អ្នកទាំងឡាយមិនគប្បីអង្គុយលើអាសនៈដោយគិតថា យើងសម្តែងនូវកាយកម្ម និងវចីកម្មធ្វើអាការប៉ះពាល់ដោយដៃ មិនសមគួរដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃបែកគ្នាហើយ កំពុងធ្វើកិច្ចប្រកបដោយធម៌ កំពុងពោលវាចាជាទីរីករាយរកគ្នា អ្នកទាំងឡាយគួរអង្គុយលើអាសនៈឃ្លាតពីគ្នា ។

[១៤៨] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយកើតសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ចាក់ដោតគ្នានឹងគ្នាដោយលំពែងមាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនអាចនឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នោះបានឡើយ ។ គ្រានោះ មានភិក្ខុ ១ រូបបានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះភិក្ខុនោះឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ក្នុងទីនេះ មានពួកភិក្ខុកើតសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ចាក់ដោតគ្នានឹងគ្នាដោយលំពែងមាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ភិក្ខុទាំងនោះមិនអាចនឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នោះបានឡើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះមានព្រះភាគយាងទៅជួបនឹងភិក្ខុទាំងនោះដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ ។ ព្រះមានព្រះភាគក៏ទ្រង់ទទួលនិមន្តន៍ដោយភាវៈស្ងៀមនៅ ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគក៏យាងទៅជួបនឹងភិក្ខុទាំងនោះ លុះយាងចូលទៅដល់ហើយ គង់លើ

អាសនៈដែលគេរៀបចំថ្វាយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ហើយ ក៏ត្រាស់ទៅនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុំឡើយ អ្នកទាំងឡាយកុំធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ កុំធ្វើសេចក្តីឈ្លោះគ្នា កុំធ្វើសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា កុំធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នា ។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុ ១ រូបជាអធម្មវាទី ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ធម៌ ទ្រង់ឈប់នៅចុះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិច ទ្រង់ប្រកបតែនឹងធម៌ ដែលជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នរឿយៗ ចុះ ឯយើងខ្ញុំមុខជានឹងប្រាកដ ដោយសេចក្តីបង្កហេតុ ដោយសេចក្តីឈ្លោះគ្នា ដោយសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ដោយសេចក្តីវិវាទគ្នានេះមិនខាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនេះនឹងភិក្ខុទាំងនោះជាគម្រប់ពីរដងទៀតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុំឡើយ អ្នកទាំង-ឡាយកុំធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ កុំធ្វើសេចក្តីឈ្លោះគ្នា កុំធ្វើសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា កុំធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នា ។ ភិក្ខុជាអធម្មវាទីនោះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាគម្រប់ពីរដងទៀតយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ធម៌ ទ្រង់ឈប់នៅចុះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិច ទ្រង់ប្រកបតែនឹងធម៌ដែលជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នរឿយៗ ចុះ ឯយើងខ្ញុំមុខជានឹងប្រាកដដោយសេចក្តីបង្កហេតុ ដោយសេចក្តីឈ្លោះគ្នា ដោយសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា

ដោយសេចក្តីវិវាទគ្នានេះមិនខានទេ ។

[១៨៩] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលពីដើមមានស្តេចក្នុងដែនកាសី ក្រុងពារាណសី ទ្រង់ព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ជាស្តេចស្តុកស្តម្ភមាំមួន មានទ្រព្យច្រើន មានសម្បត្តិច្រើន មានពលច្រើន មានពាហនៈច្រើន មានដែនច្រើន មានឃ្លាំង និងជង្រុកដ៏បរិបូណ៌ ។ មានស្តេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិ ជាស្តេចកម្សត់មានទ្រព្យតិច មានសម្បត្តិតិច មានពលតិច មានពាហនៈតិច មានដែនតិច មានឃ្លាំង និងជង្រុកមិនបានបរិបូណ៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តបានរៀបចំពួកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ លើកចេញទៅច្បាំងនឹងស្តេចទីឃីតិកោសល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិបានឮដំណឹងថា ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តរៀបចំពួកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ លើកចេញមកចម្បាំងនឹងអាត្មាអញហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្តេចដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិទ្រង់ព្រះតម្រិះយ៉ាងនេះថា ស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តជាស្តេចស្តុកស្តម្ភមាំមួន មានទ្រព្យច្រើន មានសម្បត្តិច្រើន មានពលច្រើន មានពាហនៈច្រើន មានដែនច្រើន មានឃ្លាំង និងជង្រុកដ៏បរិបូណ៌ ឯអាត្មាអញសោតក៏ជាស្តេចកម្សត់មានទ្រព្យតិច មានសម្បត្តិតិច មានពលតិច មានពាហនៈតិច មានដែនតិច មានឃ្លាំង និងជង្រុកមិនបរិបូណ៌ អាត្មាអញនឹងអាចដើម្បីតទល់នឹងស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត សូម្បី

តែម្តងក៏មិនបាន បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញលបរត់ចេញទៅពីក្រុងជាមុនឲ្យហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិក៏នាំមហេសីលបរត់ចេញទៅពីក្រុងជាមុន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ដណ្តើមយកពួកពល ពាហនៈ ជនបទ ឃ្លាំង ជង្រុក របស់ស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិហើយក៏គ្រប់គ្រងរក្សា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ ព្រមទាំងមហេសីយាងចេញទៅឯក្រុងពារាណសី ក៏បានទៅដល់ក្រុងពារាណសីដោយលំដាប់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮមកថា ស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិព្រមទាំងមហេសីក្លែងភេទរបស់ខ្លួនមិនឲ្យបុគ្គលដទៃស្គាល់បាន ទ្រង់ស្លៀកដណ្តប់ជាបរិព្វាជកហើយ ក៏នៅអាស្រ័យក្នុងផ្ទះស្មូនឆ្នាំង ក្នុងឱកាសមួយជាទីបំផុតក្រុងពារាណសីនោះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ មហេសីរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិមិនយូរប៉ុន្មានក៏ទ្រង់គភ៌ ។ ឯព្រះមហេសីនោះក៏កើតមានចំណង់មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺព្រះនាងចង់ឃើញពួកសេនាប្រកបដោយអង្គ៤ ស្លៀកស្លាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវក្រោះ ហើយឈរនៅក្នុងទីមានផែនដីរាបស្មាត ក្នុងវេលាដែលព្រះអាទិត្យរះឡើង ១ ចង់សោយទឹកដែលគេលាងព្រះខាន់ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ មហេសីរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិក៏បានក្រាបទូលស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ខ្ញុំម្ចាស់មានគភ៌ហើយ ឯខ្ញុំម្ចាស់កើតមានចំណង់មានសភាព

យ៉ាងនេះ គឺខ្ញុំម្ចាស់ចង់ឃើញសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវក្រោះ ហើយឈរនៅក្នុងទីមានផែនដីរាបស្អាតក្នុងវេលាដែលព្រះអាទិត្យរះឡើង ១ ចង់ផឹកទឹកដែលគេលាងព្រះខាន់ ១ ។ ស្តេចនោះទ្រង់ត្រាស់តបទៅវិញថា នែនាងទេវី បើយើងជាអ្នកកម្សត់ម៉្លេះ តើនឹងទៅរកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវក្រោះ ហើយឈរនៅក្នុងទីមានផែនដីរាបស្អាត និងទឹកដែលគេលាងព្រះខាន់បានមកពីទីណា ។ ព្រះនាងទេវីទូលតបថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព បើខ្ញុំម្ចាស់មិនបានគ្រឿងទាំងនោះទេ ខ្ញុំម្ចាស់មុខជានឹងស្លាប់មិនខាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យនោះឯង មានព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិតរបស់ស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តជាសំឡាញ់នឹងស្តេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយគ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិយាងចូលទៅរកព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិតរបស់ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយទ្រង់ត្រាស់ទៅនឹងព្រាហ្មណបុរោហិតរបស់ស្តេច ក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្ម-ទត្តយ៉ាងនេះថា នែសម្លាញ់ ឥឡូវស្រីជាសម្លាញ់របស់អ្នកមានគភ៌ហើយ ឯចំណង់របស់នាងនោះ កើតឡើងបែបនេះ គឺនាងនោះចង់តែឃើញពួកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវក្រោះ ហើយឈរនៅក្នុងទីមានផែនដីរាបស្អាត ក្នុងវេលាព្រះអាទិត្យរះឡើង និងចង់ផឹកទឹកដែលគេលាងព្រះខាន់ ។ ឯព្រាហ្មណបុរោហិតទូលតបវិញថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ យើងខ្ញុំចង់ឃើញព្រះនាងទេវីផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

វេលានោះ មហេសីរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិក៏បានចូលទៅរកព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិតរបស់ស្តេច ក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិតរបស់ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត បានឃើញមហេសីរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិយាងមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ហើយធ្វើសំពត់សម្រាប់បង់កលើស្មាម្ខាង រួចប្រណម្យអញ្ជលីឡើង ចំពោះមហេសីរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ ហើយបន្លឺឡើងនូវឧទាន ៣ ដងថា អើហ្ន៎ ស្តេចក្នុងដែនកោសលបានមកឋិតនៅក្នុងផ្ទៃហើយ អើហ្ន៎ ស្តេចក្នុងដែនកោសលបានមកឋិតនៅក្នុងផ្ទៃហើយ បពិត្រព្រះនាងទេវី ព្រះនាងកុំព្រួយព្រះទ័យឡើយ លុះវេលាព្រះអាទិត្យរះឡើងហើយ ព្រះនាងមុខជានឹងបានឃើញពួកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវក្រោះហើយឈរនៅក្នុងទីមានផែនដីរាបស្អាតផង បានសោយទឹកដែលគេលាងព្រះខាន់ផងមិនខានឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិតរបស់ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត បានចូលទៅគាល់ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបទូលស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស និមិត្តទាំងឡាយក៏ប្រាកដដូច្នោះ កាលបើព្រះអាទិត្យរះឡើងក្នុងវេលាថ្ងៃស្អែកហើយ សូមឲ្យពួកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវក្រោះ ហើយឈរនៅលើទីមានផែនដីរាបល្អផង សូមឲ្យជនទាំងឡាយលាងនូវព្រះខាន់ផង ។ ម្នាល

ភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តក៏បានត្រាស់បង្គាប់ទៅពួកមនុស្សថា នៃនាយទាំងឡាយ ព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិតបានបង្គាប់យ៉ាងណា ក៏អស់អ្នកពល់គ្នាចូរធ្វើយ៉ាងនោះកុំខាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើព្រះអាទិត្យរះឡើងហើយ ឯមហេសីរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិក៏បានឃើញពួកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវក្រោះ ហើយឈរនៅលើទីមានផែនដីរាបល្អផង បានសោយទឹកដែលគេលាងព្រះខាន់ផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ មហេសីរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិលុះមានគភ៌ចាស់ហើយ ក៏ទ្រង់ប្រសូតព្រះរាជបុត្រមក ។ ព្រះមាតាបិតាទ្រង់ប្រទាននាមកុមារនោះថា ទីឃាវុ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ទីឃាវុកុមារមិនយូរប៉ុន្មាន ក៏បានដល់នូវការដឹងក្តី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិទ្រង់រិះគិតយ៉ាងនេះថា ស្តេចក្នុងដែនកាសីឈ្មោះព្រហ្មទត្តនេះ បានធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់យើងជាច្រើន ទាំងពួកពលផង ពាហនៈផង ជនបទផង ឃ្លាំងផង ជង្រុកផង របស់យើង ស្តេចនេះក៏រឹបជាន់យកអស់ ប្រសិនបើស្តេចនេះជ្រាបដំណឹងយើងហើយ មុខជានឹងឲ្យមនុស្សសម្លាប់យើងទាំងបីនាក់មិនខានឡើយ បើដូច្នោះហើយ គួរអាត្មាអញឲ្យទីឃាវុកុមារចេញទៅនៅក្រៅក្រុងវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លំដាប់នោះ ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិក៏បានឲ្យទីឃាវុកុមារចេញទៅនៅខាងក្រៅក្រុង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារកាលនៅខាងក្រៅក្រុង មិនយូរប៉ុន្មាន ក៏

បានសិក្សាចេះដឹងនូវសិល្បសាស្ត្រសព្វគ្រប់ ។

[១៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យនោះឯង នាយខ្មាន់ព្រះកេស របស់ស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិនៅអាស្រ័យក្នុងសំណាក់ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នាយខ្មាន់ព្រះកេស របស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ បានឃើញស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិ ព្រមទាំងមហេសី ធ្វើភេទរបស់ខ្លួនមិនឲ្យបុគ្គលដទៃស្គាល់បាន ទ្រង់ស្លៀកដណ្តប់ជាបរិញ្វជក ហើយនៅអាស្រ័យក្នុងផ្ទះស្មូនឆ្នាំងក្នុងទីឱកាសមួយ ជាទីបំផុតក្រុងពារាណសី លុះបានឃើញហើយ ក៏បានចូលទៅគាល់ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបទូលស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឥឡូវស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិព្រមទាំងមហេសីធ្វើភេទរបស់ខ្លួនមិនឲ្យបុគ្គលដទៃស្គាល់បាន ទ្រង់ស្លៀកដណ្តប់ជាបរិញ្វជកហើយនៅអាស្រ័យក្នុងផ្ទះស្មូនឆ្នាំង ក្នុងទីឱកាសមួយជាទីបំផុតក្រុងពារាណសី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ក៏ទ្រង់បង្គាប់ពួកមនុស្សទាំងឡាយថា នែនាយទាំងឡាយ បើដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាចូរទៅនាំយកស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ ព្រមទាំងមហេសីមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯមនុស្សទាំងនោះបានទទួលព្រះឱង្ការរបស់ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ព្រះអង្គ ហើយក៏ទៅនាំយកស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិ ព្រមទាំងមហេសីមក ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់បង្គាប់ទៅពួកមនុស្សទាំងឡាយថា នែនាយទាំងឡាយ បើដូច្នោះអ្នកពល់គ្នាចូរនាំគ្នាចាប់ស្តេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិ ព្រមទាំងមហេសី ចងឲ្យមានដើមដៃទៅខាងក្រោយ[១] ឲ្យខ្ជាប់ដោយខ្សែដ៏មាំ ហើយកោរក្បាលឲ្យរលីងចេញ រួច (ត្រូវទូង) ស្គរ ដែលមានសំឡេងឮខ្លាំង ហើយនាំបណ្តើរជុំវិញសព្វច្រកសព្វផ្លូវត្រៀងកែង រួចនាំចេញតាមទ្វារខាងត្បូងហើយកាប់ជា ៤ កំណាត់កប់ទៅក្នុងរណ្តៅគ្រប់ទិសទាំង ៤ ជាខាងត្បូងនៃក្រុង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯមនុស្សទាំងនោះ បានទទួលព្រះឱង្ការស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏នាំគ្នាចាប់ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ ព្រមទាំងមហេសីឲ្យមានដើមដៃទៅខាងក្រោយឲ្យខ្ជាប់ដោយខ្សែដ៏មាំហើយកោរក្បាលឲ្យរលីងចេញហើយ (ទូង) ស្គរដែលមានសំឡេងឮខ្លាំង រួចនាំបណ្តើរជុំវិញសព្វច្រកសព្វផ្លូវត្រៀងកែង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញខានឃើញមាតាបិតាយូរណាស់ហើយ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញទៅមើលមាតាបិតាបានម្តងសិន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារចូលទៅក្រុងពារាណសីហើយ ក៏បានឃើញមាតាបិតាដែលគេកំពុងតែចងស្លាបសេកជាប់ដោយខ្សែដ៏មាំ កោរក្បាលឲ្យរលីងចេញ (ទូង) ស្គរដែលមានសំឡេងឮខ្លាំង ហើយនាំបណ្តើរជុំវិញសព្វច្រក សព្វផ្លូវត្រៀង

១- គឺចងស្លាបសេកបណ្តើរអាក្រោស ។

កែង លុះឃើញហើយ ក៏ចូលទៅរកមាតាបិតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ ទ្រង់ទតទៅឃើញទីឃាវុកុមារមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយ ក៏មានព្រះឱង្ការទៅនឹងទីឃាវុកុមារយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន អ្នកឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើស្តេចនោះមានព្រះឱង្ការយ៉ាងនេះហើយ ពួកមនុស្សទាំងនោះក៏ពោលពាក្យនេះនឹងស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិថា ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិនេះឆ្កួតនិយាយផ្តេសផ្តាសទេតើ នរណាឈ្មោះទីឃាវុ (ជាកូន) របស់ស្តេចនេះ ស្តេចនេះនិយាយទៅនឹងនរណាយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន អ្នកឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចង់ពៀរ ។ ស្តេចទីឃីតិនោះតបទៅវិញថា នែនាយ យើងមិនមែនឆ្កួតនិយាយផ្តេសផ្តាសទេ បើនរណាជាអ្នកប្រាជ្ញ អ្នកនោះ ទើបថ្លែងសេចក្តីបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិមានព្រះឱង្ការ ទៅនឹងទីឃាវុកុមារជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិមានព្រះឱង្ការ ទៅនឹងទីឃាវុកុមារជាគម្រប់បីដងផង យ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន អ្នកឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់

ដោយការមិនចងពៀរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សទាំងនោះក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិជាគម្រប់បីដងទៀតថា ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិនេះច្ឆួតនិយាយផ្តេសផ្តាសទេតើ នរណាឈ្មោះទីឃាវុ (ជាកូន) របស់ស្តេចនេះ ស្តេចនេះ និយាយទៅនឹងនរណាយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន អ្នកកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ ។ ស្តេចនោះ ទ្រង់តបទៅវិញថា នែនាយយើងមិនមែនជាមនុស្សច្ឆួតនិយាយផ្តេសផ្តាសទេ ប៉ុន្តែបើនរណាជាអ្នកប្រាជ្ញអ្នកនោះ ទើបថ្លែងសេចក្តីបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ មនុស្សទាំងនោះក៏នាំបណ្តើរស្តេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិព្រមទាំងមហេសីទៅសព្វច្រកសព្វផ្លូវត្រឡែងកែង ហើយចេញទៅតាមទ្វារខាងត្បូង ហើយកាត់ខ្លួនជា ៤ កំណាត់ រួចកប់ក្នុងរណ្តៅគ្រប់ទិសទាំង ៤ ជាខាងត្បូងនៃព្រះនគរ ហើយទុកពួកពល (ឲ្យនៅថែទាំ) រួចថយចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារ ចូលទៅកាន់ក្រុងពារាណសី ហើយក៏នាំយកសុរាមកបំផឹកពួកពល (ទាំងនោះ) ។ ពួកពលទាំងនោះស្រវឹងដួលដេកទៅកាលណា ទីឃាវុកុមារក៏ប្រមូលកំណាត់ឈើហើយ លើកសរីរៈមាតាបិតាដាក់លើជើងថ្ករ រួចបូជាភ្លើង ហើយផ្គងអញ្ជលី ធ្វើប្រទក្សិណជើងថ្ករ ៣ ជុំ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចួនជាពេលនោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ទ្រង់គង់នៅលើប្រាសាទដ៏ប្រសើរឰដ៏ខាងលើ ។ ម្នាលភិក្ខុ

ទាំងឡាយ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រះព្រហ្មទត្ត បានទតទៅឃើញទីឃាវុកុមារកំពុងតែផ្គងអញ្ជលីធ្វើប្រទក្សិណដើងថ្កូរ ៣ ជុំ លុះឃើញហើយ ក៏ទ្រង់ត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា មនុស្សនោះច្បាស់ជាញាតិ ឬជាសាលោហិតរបស់ស្តេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិហើយ ឱហ្ន៎ សេចក្តីវិនាស (ព្រោះបុរសនេះគង់នឹងមាន) ដល់អាត្មាអញ មិនសមបើគ្មាននរណាមួយប្រាប់អាត្មាអញសោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ទីឃាវុកុមារទៅឯព្រៃហើយខ្សឹកខ្សួល ទួញយំអស់ចិត្ត រួចជូតទឹកភ្នែក ហើយត្រឡប់ចូលទៅក្រុងពារាណសីវិញ ក៏ទៅឯរោងដំរីទៀបព្រះរាជវាំង ហើយនិយាយពាក្យនេះនឹងហ្មដំរីថា នែអ្នកហ្មដំរី ខ្ញុំចង់រៀនសិល្បៈ (អំពីអ្នកតើបានឬទេ) ។ ឯហ្មដំរីនោះនិយាយតបថា នែនាយមាណព បើដូច្នោះ ចូរអ្នករៀនចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារក្រោកឡើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រី ក៏ស្រែកច្រៀងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ហើយដេញពិណផងក្នុងរោងដំរី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ឯស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត បានទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ចម្រៀងនិងពិណដែលទីឃាវុកុមារក្រោកឡើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រី ហើយច្រៀងប្រកបដោយសំឡេងយ៉ាងពីរោះក្នុងរោងដំរី លុះទ្រង់ព្រះសណ្តាប់រួចហើយក៏ទ្រង់ត្រាស់សួរមនុស្សទាំងឡាយថា នែនាយ នរណាក្រោកឡើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រី ក៏ច្រៀងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ហើយដេញពិណផង ក្នុងរោងដំរី ។ មនុស្សទាំងនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស មាណពជាកូនសិស្សរបស់ហ្មដំរីឯណោះ ក្រោកឡើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រី ក៏ច្រៀង

ដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ហើយដេញពិណផងក្នុងរោងដំរី ។ ស្តេចនោះទ្រង់ត្រាស់ថា នែនាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយចូរនាំមាណពនោះមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សទាំងនោះទទួលស្តាប់ព្រះឱង្ការស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏ទៅនាំទីឃាវុកុមារមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់មានព្រះឱង្ការទៅនឹងទីឃាវុកុមារយ៉ាងនេះថា នែនាយមាណព អ្នកឯងក្រោកឡើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រី ក៏ច្រៀងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ហើយដេញពិណផង ក្នុងរោងដំរីមែនឬ ។ ទីឃាវុកុមារក្រាបទូលថា ព្រះករុណាវិសេស ។ ស្តេចនោះទ្រង់ត្រាស់ថា នែនាយមាណព បើដូច្នោះ ចូរអ្នកឯងច្រៀងហើយដេញពិណឲ្យយើងស្តាប់មើល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទីឃាវុកុមារទទួលស្តាប់ព្រះឱង្ការស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយចង់ឲ្យស្តេចប្រោសប្រាណ ទើបស្រែកច្រៀងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ហើយដេញពិណផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខណៈនោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តមានព្រះឱង្ការ ទៅនឹងទីឃាវុយ៉ាងនេះថា នែនាយមាណព ចូរអ្នកឯងនៅបម្រើយើងចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទីឃាវុកុមារក៏ទទួលស្តាប់ព្រះឱង្ការស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារក៏បានក្រោកមុន ដេកក្រោយ និងទទួលស្តាប់បង្គាប់ការអ្វីៗ ប្រព្រឹត្តគួរជាទីគាប់ចិត្ត ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ដល់ស្តេចក្នុងដែនកាសី

ព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយគ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្ត មិនយូរប៉ុន្មាន ក៏បានតាំងទីឃាវុកុមារក្នុងទីជាអ្នកស្និទ្ធស្នាលខាងក្នុង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់មានព្រះឱង្ការ ទៅនឹងទីឃាវុកុមារយ៉ាងនេះថា នែនាយមាណពបើដូច្នោះ ចូរអ្នកទឹមរាជរថមក យើងនឹងទៅកាន់ទីប្រពាតម្រឹគ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទីឃាវុកុមារទទួលស្តាប់ព្រះឱង្ការស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្តដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏រៀបទឹមរាជរថ រួចក្រាបទូលស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឯរាជរថរបស់ព្រះអង្គខ្ញុំព្រះអង្គទឹមរួចស្រេចហើយ សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបកាលគួរឥឡូវនេះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់ឡើងគង់លើរាជរថ ទីឃាវុកុមារក៏បររាជរថទៅ ។ ពួកសេនាដើរទៅតាមផ្លូវឯទៀត ទីឃាវុកុមារជាអ្នកបររាជរថ ក៏បរទៅតាមផ្លូវឯទៀតបែកផ្សេងពីគ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តយាងទៅដល់ទីឆ្ងាយ ហើយទ្រង់មានព្រះឱង្ការទៅនឹងទីឃាវុកុមារយ៉ាងនេះថា នែនាយមាណព បើដូច្នោះ ចូរអ្នកឯងដាក់រាជរថសិន ដ្បិតយើងនឿយព្រួយលំបាក យើងនឹងដេកសម្រាកបន្តិចសិន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទីឃាវុកុមារបានទទួលស្តាប់ព្រះឱង្ការ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏ដាក់រាជរថចេញអង្គុយពែនភ្នែនលើផែនដី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែន

កាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ក៏ទ្រង់ផ្ទំកើយព្រះសិរសៈលើភ្លៅទីឃាវុកុមារ ។ ស្ដេចនោះនឿយព្រួយលំបាកទ្រង់ផ្ទំលក់មួយរំពេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លំដាប់នោះ ទីឃាវុកុមារក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តនេះបានធ្វើសេចក្ដីវិនាសជាច្រើនដល់អាត្មាអញ ទាំងពល ពាហនៈ ជនបទ ឃ្លាំង និងជង្រុករបស់អាត្មាអញ ស្ដេចនេះរឹបជាន់យកអស់ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ទាំងមាតាបិតារបស់អាត្មាអញ ស្ដេចនេះក៏សម្លាប់ចោលអស់ វេលានេះ គួរអាត្មាអញសងពៀរដល់ស្ដេចនេះវិញ ហើយក៏ហូតព្រះខាន់ចេញពីស្រោម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា បិតាបានផ្ដាំអាត្មាអញក្នុងពេលដែលទៀបធ្វើមរណកាលថា នែទីឃាវុកូន អ្នកឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ បើអាត្មាអញកន្លងពាក្យបិតាហើយ អំពើនេះ ឈ្មោះថា មិនសមគួរដល់អាត្មាអញឡើយ ហើយក៏សៀតព្រះខាន់ទៅក្នុងស្រោមវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្ដីត្រិះរិះជាគម្រប់ពីរដងទៀត ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្ដីត្រិះរិះជាគម្រប់បីដងទៀត យ៉ាងនេះថា ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តនេះ បានធ្វើសេចក្ដីវិនាសជាច្រើនដល់អាត្មាអញ ទាំងពល ពាហនៈ ជនបទ ឃ្លាំង និងជង្រុករបស់អាត្មាអញ ស្ដេចនេះរឹបជាន់យកអស់ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ទាំងមាតាបិតារបស់អាត្មាអញ ស្ដេចនេះក៏សម្លាប់ចោលអស់ វេលានេះ គួរអាត្មាអញសងពៀរដល់ស្ដេច

នេះវិញ ហើយក៏ហូតព្រះខាន់ចេញពីស្រោម (ម្តងទៀត) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្តីត្រិះរិះជាគម្រប់បីដងទៀតយ៉ាងនេះថា បិតាបានផ្តាំអាត្មាអញក្នុងពេលដែលទៀបធ្វើមរណកាលថា នែទីឃាវុកូន អ្នកឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ បើអាត្មាអញកន្លងពាក្យបិតាហើយ អំពើនេះ ឈ្មោះថា មិនសមគួរដល់អាត្មាអញឡើយ ហើយក៏សៀតព្រះខាន់ទៅក្នុងស្រោមវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់ភិតភ័យភ្ញាក់ផ្អើល ស្ញើតស្ញក់តក់ស្លុត ហើយក៏តើនឡើងភ្លាម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខណៈនោះ ទីឃាវុកុមារទូលសួរស្តេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រះនាមព្រហ្មទត្តយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គទ្រង់ភិតភ័យភ្ញាក់ផ្អើល ស្ញើតស្ញក់តក់ស្លុត ហើយតើនឡើងភ្លាម ។ ស្តេចនោះតបវិញថា នែនាយមាណព ព្រោះយើងយល់សប្តិ (ថា ដូចជា) ទីឃាវុកុមារជាកូនស្តេចក្នុងដែនកោសល ឈ្មោះទីឃីតិលើកព្រះខាន់ឡើងគម្រាមយើងក្នុងទីនេះ ព្រោះហេតុនោះ បានជាយើងភិតភ័យភ្ញាក់ផ្អើលស្ញើតស្ញក់តក់ស្លុត ហើយក្រោកឡើងភ្លាម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លំដាប់នោះ ទីឃាវុកុមារយកដៃខាងឆ្វេងចាប់សង្កត់ព្រះសិរសៈស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ហើយយកដៃខាងស្តាំហូតព្រះខាន់ រួចនិយាយពាក្យនេះនឹងស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តថា នែព្រះអង្គខ្ញុំឯងហើយដែលឈ្មោះទីឃាវុកុមារ ជាកូនស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ

ព្រះអង្គបានធ្វើសេចក្ដីវិនាសជាច្រើនដល់ខ្ញុំ ទាំងពល ពាហនៈ ជនបទ ឃ្លាំង និងជង្រុករបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គក៏រឹបជាន់យកអស់ ម្យ៉ាងទៀត ទាំងមាតាបិតារបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គក៏សម្លាប់ចោលអស់ វេលានេះគួរខ្ញុំសងពៀរដល់ព្រះអង្គវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ក៏ឱនព្រះសិរក្រាបទៀបជើងទីឃាវុកុមារ ហើយមានព្រះឱង្ការទៅនឹងទីឃាវុកុមារយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន សូមអ្នកអាណិតឲ្យជីវិតដល់យើងផង នែទីឃាវុកូន សូមអ្នកអាណិតឲ្យជីវិតដល់យើងផង ។ ទីឃាវុកុមារតបវិញថា ខ្ញុំនឹងអាចថ្វាយជីវិតព្រះអង្គដូចម្ដេចបាន គួរតែព្រះអង្គប្រទានជីវិតមកខ្ញុំវិញ ។ ស្ដេចនោះទ្រង់ត្រាស់ថា នែទីឃាវុកូន បើដូច្នោះ អ្នកឯងចូរឲ្យជីវិតដល់យើងចុះ យើងក៏ឲ្យជីវិតដល់អ្នកឯងវិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត និងទីឃាវុកុមារបានឲ្យជីវិតគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបានទាំងចាប់ដៃគ្នាផង ធ្វើសម្បថផង ដើម្បីមិនឲ្យមានរឿងប្រទូស្ដគ្នាតទៅទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់មានព្រះឱង្ការទៅនឹងទីឃាវុកុមារយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទឹមរាជរថចុះ យើងនឹងត្រឡប់ទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ឯទីឃាវុកុមារ បានទទួលស្ដាប់ព្រះឱង្ការស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏ទឹមរាជរថ រួចក្រាបទូលស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឯរាជរថរបស់ព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គទឹមរួចស្រេចហើយ សូមព្រះអង្គ

ទ្រង់ជ្រាបកាលគួរឥឡូវនេះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខណៈនោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់យានឡើងគង់លើរាជរថ ឯទីឃាវុកុមារក៏បររាជរថទៅ ។ មិនយូរប៉ុន្មានទីឃាវុកុមារក៏បររាជរថទៅជួបនឹងពួកសេនាដែលទៅតាមផ្លូវផ្សេងពីគ្នានោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់យានចូលទៅក្រុងពារាណសី ហើយទ្រង់ប្រជុំពួកអាមាត្យជាបរិសទ្យ រួចហើយ ទ្រង់មានព្រះឱង្ការយ៉ាងនេះថា នែនាយប្រសិនបើអ្នកទាំងឡាយបានឃើញទីឃាវុកុមារ ជាកូនស្តេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិហើយ តើគួរធ្វើទីឃាវុកុមារនោះដូចម្តេច ។ អមាត្យទាំងឡាយក៏ក្រាបទូលដោយពួកៗ យ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ដៃចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ជើងចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ទាំងដៃទាំងជើងចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ត្រចៀកចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ច្រមុះចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ទាំងត្រចៀកទាំងច្រមុះចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ក្បាលចេញ ។ ស្តេចនោះទ្រង់ប្រាប់ថា នែនាយទាំងឡាយ បុរសនេះឯងហើយដែលឈ្មោះទីឃាវុកុមារ ជាកូនស្តេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិនោះ អ្នកទាំងឡាយមិនត្រូវធ្វើទោសកុមារនេះតិចតួចទេ ព្រោះកុមារនេះ បានឲ្យជីវិតយើង យើងក៏បានឲ្យជីវិតដល់កុមារនេះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ទ្រង់មានព្រះឱង្ការទៅនឹងទីឃាវុ-

កុមារយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន កាលដែលបិតារបស់អ្នកជិតនឹងធ្វើមរណកាល បានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះអ្នកឯងថា នែទីឃាវុកូន អ្នកឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ តើបិតារបស់អ្នកសំដៅយកហេតុត្រង់ណា បានជាផ្តាំ (ដូច្នេះ) ។ ទីឃាវុកុមារក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលដែលបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គជិតនឹងធ្វើមរណកាល បានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះខ្ញុំព្រះអង្គថា អ្នកកុំឃើញកាលវែង គឺថា អ្នកឯងកុំធ្វើពៀរឲ្យយូរអង្វែងឡើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលដែលបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គជិតនឹងធ្វើមរណកាលបានផ្តាំបណ្តាំនេះឯង (នេះហៅថា) កុំឃើញកាលវែង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលដែលបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គទៀបនឹងធ្វើមរណកាល បានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះខ្ញុំព្រះអង្គថា អ្នកឯងកុំឃើញកាលខ្លី គឺថា អ្នកឯងកុំប្រញាប់បែកចាកពួកមិត្តសម្លាញ់ឡើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលដែលបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គជិតនឹងធ្វើមរណកាល បានផ្តាំបណ្តាំនេះឯង (នេះហៅថា) កុំឃើញកាលខ្លី សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលដែលបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គជិតនឹងធ្វើមរណកាល បានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះខ្ញុំព្រះអង្គថា នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ (នោះសំដៅត្រង់) មាតាបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គដែលព្រះអង្គសម្លាប់ចោលអស់ ព្រោះហេតុនោះ បើខ្ញុំព្រះអង្គនឹងបំផ្លាញព្រះអង្គឲ្យដាច់ចាកជីវិតហើយ គង់មានពួកជនដែលប្រាថ្នា

ប្រយោជន៍ចំពោះព្រះអង្គ នឹងបំផ្លាញខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យដាច់ចាកជីវិតវិញ ពួកជនដែលប្រាថ្នាប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ មុខជានឹងបំផ្លាញជនទាំងនោះឲ្យដាច់ចាកជីវិតមិនខានឡើយ ពៀរនោះ មិនបានរម្ងាប់ដោយការចងពៀរយ៉ាងនេះឯង ឥឡូវព្រះអង្គទ្រង់ប្រទានជីវិតដល់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏ថ្វាយជីវិតដល់ព្រះអង្គវិញ ពៀរនោះនឹងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរយ៉ាងនេះឯង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលដែលបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គជិតនឹងធ្វើមរណកាលបានផ្តាំបណ្តាំនេះឯងថា នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នែទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់ស្ញើចថា អើហ្ន៎ (ហេតុនេះ) ហៅពេញជាអស្ចារ្យណាស់ អើហ្ន៎ (ហេតុនេះ) ហៅពេញជាចម្លែកណាស់ ទីឃាវុកុមារនេះ ពេញជាអ្នកប្រាជ្ញមែន ព្រោះដឹងសេចក្តីដែលបិតាពោលដោយសង្ខេប ដោយពិស្តារបាន ហើយក៏ទ្រង់ត្រឡប់ប្រគល់ពល ពាហនៈ ជនបទ ឃ្លាំង និងជង្រុក ជាដំណែលបិតាទៅទីឃាវុកុមារវិញ បានទាំងប្រទានធីតា ១ ថែមទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គួរកោតដែរ យ៉ាងពួកក្សត្រទាំងនោះ (ធ្លាប់តែ) កាន់ដំបង (ធ្លាប់តែ) កាន់គ្រឿងសស្ត្រា ហើយចេះមានអំណត់នឹងសេចក្តីប្រព្រឹត្តល្អបែបនេះបាន ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នាបានមកបួសក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដែលតថាគតបានសម្តែងដោយល្អយ៉ាងនេះហើយ គួរតែខំអត់ធន់ គួរតែខំប្រព្រឹត្តល្អ ឲ្យល្អឡើង ។

[១៥១] ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាទៅនឹងភិក្ខុទាំងនោះជាគម្រប់បីដងយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុំឡើយ អ្នកទាំងឡាយកុំធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ កុំធ្វើសេចក្តីឈ្លោះគ្នា កុំធ្វើសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា កុំធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នាឡើយ ។ ឯអធម្មវាទីភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាគម្រប់បីដងយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះមានព្រះភាគជាធម្មស្សាមី ទ្រង់ឈប់បង្អង់ចុះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិច សូមទ្រង់ប្រកបតែនឹងធម៌ដែលជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នរឿយៗ ចុះ ឯយើងខ្ញុំទាំងឡាយ មុខជានឹងប្រាកដដោយសេចក្តីបង្កហេតុ ដោយសេចក្តីឈ្លោះគ្នា ដោយសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗគ្នា ដោយសេចក្តីវិវាទគ្នាមិនខាន ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់រិះគិតថា ពួកមោឃបុរសទាំងនេះ មានសភាព គឺកិលេសគ្របសង្កត់ហើយតថាគតមិនងាយនឹងពន្យល់មោឃបុរសទាំងនេះបានឡើយ ហើយក៏ទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈចៀសចេញទៅ ។

ភាណៈពោលអំពីទីឃាវុកុមារទី ១ ចប់

[១៥២] លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្បង់ហើយទ្រង់បាត្រនិងចីវរយាងចូលទៅក្រុងកោសម្ពីដើម្បីបិណ្ឌបាតក្នុងពេលព្រឹកព្រហាម លុះយាងទៅបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុងកោសម្ពីហើយ ទ្រង់ត្រឡប់មកពីបិណ្ឌបាតវិញ ក៏ទ្រង់រៀបទុកដាក់គ្រឿងសេនាសនៈ ហើយកាន់យកបាត្រ និងចីវរ ទ្រង់ឋិតកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ក្នុងវេលាក្រោយភត្ត ហើយទ្រង់ពោលព្រះគាថាទាំងនេះថា

[១៥៣] ជននេះមានសំឡេងខ្លាំងផង ជាជនប្រហែលគ្នាផង សូម្បីជនណាមួយដឹងខ្លួនថា ជាបុគ្គលពាលក៏គ្មាន កាលបើសង្ឃកំពុងតែបែកគ្នា ជនទាំងឡាយក៏មិនបានដឹងហេតុដទៃឲ្យក្រៃលែង ។ ពួកជនដែលភ្លេចស្មារតី ហើយធ្វើឫកព្រាខ្លួនដូចជាអ្នកប្រាជ្ញ មានសម្ដីជាអារម្មណ៍ ចង់ហាមាត់និយាយប៉ុន្មាន ក៏និយាយប៉ុណ្ណោះទៅ ទុកជាមានគេនាំទៅប្រជល់ឲ្យឈ្លោះគ្នា ក៏មិនដឹងសេចក្ដីនោះថា ជាសេចក្ដីឈ្លោះឡើយ ។ ពួកជនណាចងសេចក្ដីក្រោធនោះទុក ដោយគិតថា ជនឯណោះបានជេរអាត្មាអញ ជនឯណោះបានវាយអាត្មាអញ ជនឯណោះ បានផ្ចាញ់ផ្ចាលអាត្មាអញ ជនឯណោះបានលួចទ្រព្យអាត្មាអញ ពៀររបស់ជនទាំងនោះមិនបានរម្ងាប់ទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកជនណាមិនបានចងសេចក្ដីក្រោធនោះទុកដោយគិតថា ជនឯណោះបានជេរអាត្មាអញ ជនឯណោះបានវាយអាត្មាអញ ជនឯណោះបានផ្ចាញ់ផ្ចាលអាត្មាអញ ជនឯណោះបានលួចទ្រព្យអាត្មាអញ ពៀររបស់ជនទាំងនោះ ទើបរម្ងាប់ទៅបាន ។ ក្នុងលោកនេះ ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ទៅដោយការចងពៀរបានម្ដងឡើយ រម្ងាប់បានតែដោយការមិនចងពៀរ នេះជាធម្មតាតែងមានពីដើមរៀងមក ។ ពួកជនដទៃមិនដែល

ដឹងច្បាស់ថា យើងដល់នូវសេចក្តីវិនាស ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃនេះទេ បណ្តាជនទាំងនោះ បើពួកជនណាមួយដឹងច្បាស់ សេចក្តីឈ្លោះ ទើបរម្ងាប់អំពីសំណាក់ជនទាំងនោះបាន ។ អម្បាលធ្អឹងមាតាបិតារបស់ទីឃាវុកុមារ គេកាត់ចោល ទាំងជីវិតគេក៏សម្លាប់ចោល ទាំងគោ សេះ និងធនធានគេក៏នាំយកទៅ ទាំងដែនគេក៏រឹបជាន់ជណ្តើមយកអស់ ម្តេចស្តេចទាំងនោះ គង់នៅមានសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នាបាន ។ ចុះអ្នកទាំងឡាយ ហេតុអ្វីក៏គ្មានសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ។ បើបុគ្គលបានសម្លាញ់មានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងរក្សាខ្លួន[១] ជាអ្នកប្រាជ្ញមានធម៌ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ត្រាច់ទៅជាមួយគ្នា បុគ្គលនោះ អាចគ្របសង្កត់នូវសេចក្តីអន្តរាយទាំងពួងបាន ហើយជាអ្នកមានសេចក្តីត្រេកអរ មានស្មារតីគប្បីត្រាច់ទៅជាមួយនឹងសម្លាញ់នោះចុះ ។ បើបុគ្គលមិនបានសម្លាញ់ដែលមានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងរក្សាខ្លួន ជាអ្នកប្រាជ្ញមានធម៌ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ត្រាច់ទៅជាមួយគ្នាទេ បុគ្គលនោះគួរត្រាច់ទៅតែម្នាក់ឯង ប្រៀបដូចជាស្តេចលះបង់ដែនដែលខ្លួនឈ្នះហើយត្រាច់ទៅម្នាក់ឯង (ពុំនោះសោត)

១- ក្នុងអដ្ឋកថាមេត្តសូត្តថា បុគ្គលមានប្រាជ្ញាចេះរក្សាសីលឲ្យបរិសុទ្ធ និងពិចារណាបច្ច័យមានចីវរជាដើម និងកំណត់ដឹងនូវសេចក្តីសប្បាយ ៧ យ៉ាង មានសប្បាយដោយអាវាសជាដើម ហៅថា មានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងរក្សាខ្លួន ។

ប្រៀបដូចជាដំរីដ៏ប្រសើរត្រាច់ទៅម្នាក់ឯងក្នុងព្រៃ ។ ការដែលបុគ្គលត្រាច់ទៅតែម្នាក់ឯង ហៅពេញជាប្រសើរ ព្រោះបុគ្គលពាលគ្មានសហាយតាគុណ[១] ទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគួរត្រាច់ទៅតែម្នាក់ឯង មិនគួរធ្វើអំពើលាមកឡើយ ប្រៀបដូចជាដំរីដ៏ប្រសើរមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិច ត្រាច់ទៅតែម្នាក់ឯងក្នុងព្រៃ ។

[១៥៤] កាលបើព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បិតកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ពោលព្រះគាថាអម្បាលនេះហើយ ក៏ទ្រង់យាងទៅឯពាលកលោណការកគ្រាម ។ សម័យនោះឯង ក៏ចួនជាព្រះភគុដ៏មានអាយុគង់នៅក្នុងពាលកលោណការកគ្រាមដែរ ។ ឯព្រះភគុដ៏មានអាយុបានឃើញព្រះមានព្រះភាគទ្រង់យាងមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏រៀបក្រាលអាសនៈរួចតម្កល់ទឹកសម្រាប់លាងព្រះបាទ តាំងសម្រាប់ទ្រព្រះបាទដែលលាងរួចហើយនិងគ្រឿងសម្រាប់ទ្រព្រះបាទដែលមិនទាន់លាង ស្រេចហើយទើបក្រោកឡើងទៅទទួលបាត្រ និងចីវរ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលភិក្ខុក្រាលថ្វាយ លុះគង់ហើយទើបលាងព្រះបាទា ។ ចំណែកឯព្រះភគុដ៏មានអាយុ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគរួចអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះភគុដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុ

១- អដ្ឋកថា ធម្មបទថា ចុល្លសីល មជ្ឈិមសីល មហាសីល កថាវត្ថុ ១០ ធុតង្គគុណ ១៣ វិបស្សនាញាណ មគ្គ ៤ ផល ៤ វិជ្ជា ៣ អភិញ្ញា ៦ អមតមហានិព្វាន ហៅថា សហាយ-តាគុណ ។

អ្នកល្មមអត់ធន់បានទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានស្រួលទេឬ អ្នកមិនលំបាកដោយបិណ្ឌបាតទេឬ ។ ព្រះភគុដ៏មានអាយុក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ធន់បាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានស្រួល សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំព្រះអង្គមិនលំបាកដោយបិណ្ឌបាតទេ ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ព្រះភគុដ៏មានអាយុឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ហើយទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈយាងទៅឯប្រទេស នៃព្រៃឈ្មោះបាចីនវង្ស ។ សម័យនោះឯង ចួនជាព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ១ ព្រះនន្ទិយៈដ៏មានអាយុ ១ ព្រះកិម្ពិលៈដ៏មានអាយុ ១ គង់នៅក្នុងប្រទេសនៃព្រៃឈ្មោះបាចីនវង្សដែរ ។ មានបុរសម្នាក់ជាអ្នករក្សាព្រៃ បានឃើញព្រះមានព្រះភាគទ្រង់យាងមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសមណៈ ព្រះអង្គកុំយាងចូលទៅក្នុងព្រៃនេះឡើយ ដ្បិតមានពួកកុលបុត្ត ៣ រូប មានសភាពជាអ្នកស្រឡាញ់ខ្លួននៅក្នុងព្រៃនេះ ព្រះអង្គកុំធ្វើសេចក្តីអផ្សុកដល់កុលបុត្តទាំងនោះឡើយ ។ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុក៏បានឮពាក្យបុរសជាអ្នករក្សាព្រៃ កំពុងប្រឹក្សាជាមួយនឹងព្រះមានព្រះភាគដែរ លុះឮហើយ ក៏និយាយទៅនឹងបុរសជាអ្នករក្សាព្រៃយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នករក្សាព្រៃដ៏មានអាយុ អ្នកឯងកុំឃាត់ព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ ដ្បិតព្រះដ៏មានព្រះភាគជាគ្រូរបស់យើង ព្រះអង្គទ្រង់យាងមកដល់ហើយ ។ ខណៈនោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុចូលទៅរកព្រះនន្ទិយៈដ៏មានអាយុ

និងព្រះកិម្ពិលៈដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏និយាយនឹងព្រះនន្ទិយៈដ៏មានអាយុ និងព្រះកិម្ពិលៈដ៏មានអាយុយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចូរលោកទាំងឡាយនិមន្តទៅទទួល ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចូរលោកទាំងឡាយនិមន្តទៅទទួល ដ្បិតព្រះមានព្រះភាគ ជាគ្រូរបស់យើង ព្រះអង្គទ្រង់យាងមកដល់ហើយ ។ វេលានោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ព្រះនន្ទិយៈដ៏មានអាយុ ព្រះកិម្ពិលៈដ៏មានអាយុ ក៏ក្រោកទៅទទួលព្រះមានព្រះភាគ មួយអង្គទទួលបាត្រ និងចីវរ ព្រះមានព្រះភាគ មួយអង្គរៀបចំក្រាលអាសនៈ មួយអង្គតម្កល់ទឹកសម្រាប់លាងព្រះបាទ តាំងសម្រាប់តម្កល់ព្រះបាទដែលលាងហើយ និងគ្រឿងសម្រាប់តម្កល់ព្រះបាទដែលមិនទាន់បានលាង ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលភិក្ខុនោះក្រាលហើយ លុះគង់ហើយ ទ្រង់លាងព្រះបាទា ។ ចំណែកលោកដ៏មានអាយុទាំងនោះក៏នាំគ្នាក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ រួចហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអនុរុទ្ធទាំងឡាយ[១] អ្នកទាំងឡាយល្មមអត់ធន់បានឬទេ អ្នកទាំងឡាយល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានស្រួលឬទេ អ្នកទាំងឡាយមិនលំបាកដោយបិណ្ឌបាតឬទេ ។ ព្រះថេរៈទាំង ៣ អង្គក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ យើងខ្ញុំល្មមអត់ធន់បាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះ-

---

១- ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ហៅ មិនសំដៅយកព្រះអនុរុទ្ធតែមួយអង្គទេ ទ្រង់ត្រាស់ហៅចំពោះព្រះនាមព្រះថេរៈទាំងបីព្រះអង្គ ។

ភាគ យើងខ្ញុំល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានស្រួល សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ម្យ៉ាងទៀត យើងខ្ញុំមិនបានលំបាកដោយបិណ្ឌបាតទេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរទៀតថា ម្នាលអនុរុទ្ធទាំងឡាយ ចុះអ្នកទាំងឡាយបានព្រមព្រៀងស្មោះសរមិនវិវាទគ្នា ដូចជាទឹកដោះលាយទឹក សម្លឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដោយភ្នែកជាទីស្រឡាញ់ដែរឬ ។ ព្រះអនុរុទ្ធក្រាបបង្គំទូលថា ព្រះករុណា យើងខ្ញុំទាំងនោះ ព្រមព្រៀងស្មោះសរនឹងគ្នាមិនវិវាទគ្នា ដូចជាទឹកដោះលាយទឹក សម្លឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដោយភ្នែកជាទីស្រឡាញ់បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរទៀតថា ម្នាលអនុរុទ្ធទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយបានជាព្រមព្រៀងស្មោះសរនឹងគ្នា មិនវិវាទគ្នា ដូចជាទឹកដោះលាយទឹក សម្លឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយភ្នែកជាទីស្រឡាញ់ដូចម្តេចទៅ ។ ព្រះអនុរុទ្ធក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ក្នុងទីនេះខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះថា អាត្មាអញបាននៅជាមួយនឹងពួកបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរស្មើគ្នាបែបនេះ ហៅពេញជាលាភរបស់អាត្មាអញ អាត្មាអញហៅពេញជាបានស្រួលពេកហើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គតែងតម្កល់កាយកម្មប្រកបដោយមេត្តាចំពោះលោកដ៏មានអាយុអម្បាលនេះ ទាំងទីចំពោះមុខ និងទីកំបាំង ខ្ញុំព្រះអង្គតែងតម្កល់វចីកម្ម និងមនោកម្មប្រកបដោយមេត្តាទាំងទីចំពោះមុខ និងទីកំបាំង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា បើដូច្នោះ អាត្មាអញគួរដាក់ចិត្តរបស់ខ្លួនចេញហើយប្រព្រឹត្តតាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះវិញ សូមទ្រង់ព្រះ-

មេត្តាប្រោស (លុះគិតដូច្នេះហើយ) ខ្ញុំព្រះអង្គក៏បានដាក់ចិត្តរបស់ខ្លួនចេញ ហើយប្រព្រឹត្តតាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះទៅ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឯកាយរបស់យើងខ្ញុំផ្សេងគ្នាក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែចិត្តដូចគ្នាតែម្យ៉ាង ។ ឯព្រះនន្ទិយៈដ៏មានអាយុ និងព្រះកិម្ពិលៈដ៏មានអាយុ ក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគទៀតថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនៅជាមួយនឹងពួកបុគ្គល ដែលប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរស្មើគ្នាបែបនេះ ហៅពេញជាលាភរបស់អាត្មាអញ អាត្មាអញហៅពេញជាបានស្រួលពេកហើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គតែងតម្កល់កាយកម្មប្រកបដោយមេត្តា ចំពោះលោកដ៏មានអាយុអម្បាលនេះ ទាំងទីចំពោះមុខនឹងកំបាំង ខ្ញុំព្រះអង្គតែងតម្កល់វចីកម្ម និងមនោកម្មប្រកបដោយមេត្តាទាំងទីចំពោះមុខ និងទីកំបាំង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា បើដូច្នោះ អាត្មាអញគួរដាក់ចិត្តរបស់ខ្លួនចេញ ហើយប្រព្រឹត្តតាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះវិញចុះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គនោះបានដាក់ចិត្តរបស់ខ្លួនចេញ ហើយប្រព្រឹត្តតាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះវិញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឯកាយរបស់យើងខ្ញុំផ្សេងគ្នាពិតមែន ប៉ុន្តែចិត្តដូចគ្នាតែម្យ៉ាង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ដោយហេតុយ៉ាងនេះហើយ បានជាយើងខ្ញុំព្រមព្រៀងស្មោះសរ មិនវិវាទគ្នាដូចជាទឹកដោះលាយទឹក សម្លឹងមើលគ្នា ទៅវិញទៅមកដោយចក្ខុជាទីស្រឡាញ់បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ សួរថា

ម្នាលអនុរុទ្ធទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយមិនបានប្រហែសធ្វេស មានព្យាយាមដុតកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅត្រង់ខ្លះដែរឬ ។ ព្រះអនុរុទ្ធក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំមិនបានប្រហែសធ្វេសទេ ហើយមានព្យាយាមដុតកិលេស និងមានចិត្តបញ្ជូនទៅត្រង់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលអនុរុទ្ធទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ដែលឥតមានប្រហែសធ្វេស មានតែព្យាយាមដុតកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅត្រង់ តើយ៉ាងដូចម្តេច ។ ព្រះថេរៈទាំង ៣ អង្គក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស បណ្តាយើងខ្ញុំដែលនៅក្នុងទីនេះ បើលោកណាត្រឡប់មកពីបិណ្ឌបាតអំពីស្រុកមុនគេ លោកនោះរៀបចំក្រាលអាសនៈ តម្កល់ទឹកសម្រាប់លាងជើង តម្កល់តាំងសម្រាប់ទ្រជើងដែលលាងរួចនិងតម្កល់គ្រឿងសម្រាប់ទ្រជើងដែលមិនទាន់លាង ហើយលាងភាជន៍សម្រាប់ផ្តេរបាយតម្កល់ទុកឲ្យស្រួល រួចតម្កល់ទឹកឆាន់ និងទឹកប្រើប្រាស់ លោកណាមកពីបិណ្ឌបាតអំពីស្រុកក្រោយគេ បើមានរបស់ដែលសល់អំពីឆាន់ បើភិក្ខុនោះចង់ឆាន់ក៏ឆាន់ទៅ បើមិនចង់ឆាន់ទេ ចាក់ចោលទៅក្នុងទីគ្មានស្មៅស្រស់ក៏បាន បាចសាចទៅក្នុងទឹកដែលគ្មានសត្វតូចក៏បាន រួចលោកនោះរើអាសនៈចេញ ហើយរៀបចំទុកដាក់ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើងដែលលាងរួចហើយ និងគ្រឿងសម្រាប់ទ្រជើងដែលមិនទាន់លាង ហើយលាងភាជន៍សម្រាប់ផ្តេរបាយ រៀបចំទុកដាក់ រួចរៀបទុកដាក់ទឹកឆាន់ និងទឹកប្រើប្រាស់ ហើយបោសរោងភត្ត បើលោកណាឃើញក្អមសម្រាប់ដាក់ទឹកឆាន់ក្តី ក្អមសម្រាប់ដាក់ទឹកប្រើប្រាស់

ក្តី ក្អមសម្រាប់ដាក់ទឹកលាងវច្ចៈក្តី រលីងសោះទទេ លោកនោះក៏តម្កល់ទុកឲ្យមានឡើង បើលោកនោះមិនអាចលើកដោយកម្លាំងដៃបានទេ ក៏យើងខ្ញុំហៅភិក្ខុ (ឯទៀត) មកជាពីររូបជួយលើក ឬសែងដោយដៃយកទៅតម្កល់ទុក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យើងខ្ញុំមិនបាច់បញ្ចេញវាចា ព្រោះហេតុប៉ុណ្ណោះឡើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ម្យ៉ាងទៀត តែគ្រប់ ៥ ថ្ងៃហើយ យើងខ្ញុំតែងអង្គុយប្រជុំគ្នាដោយធម្មីកថា អស់រាត្រីទាំងមូល[១] សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ដោយហេតុយ៉ាងនេះហើយ បានជាយើងខ្ញុំព្រះអង្គឥតមានសេចក្តីប្រហែសធ្វេស ខំព្យាយាមដុតកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅត្រង់ឥតមានទីកនា (ដល់កាយ និងជីវិតឡើយ) ។ គ្រានោះព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុផង ព្រះនន្ទិយៈដ៏មានអាយុផង ព្រះកិម្ពិលៈដ៏មានអាយុផង ឲ្យយល់ប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងបរលោក ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យខ្មីឃ្មាតក្នុងការកុសល ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា រួចទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈហើយយាងទៅកាន់ចារិកប្រទេស បារិលេយ្យកៈ កាលទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ក៏បានដល់ទៅ ប្រទេសបារិលេយ្យកៈ ។ ឮថាព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្រោមម្លប់កន្ទសាលព្រឹក្ស ក្នុងដងព្រៃឈ្មោះរក្ខិតនាប្រទេសបារិលេយ្យកៈនោះ ។

[១៥៥] វេលានោះកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងទីស្ងាត់សម្ងំនៅក្នុងព្រះកម្មដ្ឋាន ទ្រង់កើតមានព្រះហឫទ័យត្រិះរិះឡើងយ៉ាងនេះថា ក្នុង

១- គ្រប់ប្រាំថ្ងៃតែងប្រជុំគ្នានិយាយធមិអាថិអស់ ១ យប់ ។

ពេលមុនតថាគតនៅប្រឡូកប្រឡំ ដោយពួកភិក្ខុទាំងនោះ ដែលនៅក្នុងក្រុង កោសម្ពីជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ធ្វើសេចក្តីឈ្លោះ ធ្វើសេចក្តីវិវាទ ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ មិនបានសេចក្តីសប្បាយ ក្នុងពេលនេះ តថាគតតែម្នាក់ឯងគ្មានទរណាជាគម្រប់ពីរ ហើយបាននៅជាសប្បាយ ព្រោះវៀរផុតអំពីពួកភិក្ខុទាំងនោះ ដែលនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពី ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ធ្វើសេចក្តីឈ្លោះគ្នា ធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ មានដំរីដ៏ប្រសើរ ១ នៅប្រឡូកប្រឡំនឹងពួកដំរីឈ្មោល ពួកដំរីញី ពួកដំរីស្ទាវ និងពួកកូនដំរីតូចៗ ហើយស៊ីស្មៅដែលពួកដំរី (មានដំរីឈ្មោលជាដើមនោះ) បោចផ្តាច់ចុងចេញ ចំណែកខាងពួកដំរីទាំងនោះក៏ស៊ីមែកឈើបាក់ៗ ដែលដំរីដ៏ប្រសើរនោះកាច់បំបាក់ខ្ទេចខ្ទីវិញ ឯដំរីដ៏ប្រសើរក៏ផឹកតែទឹកល្អក់ កាលបើដំរីដ៏ប្រសើរដើរចុះឡើងកំពង់ទឹក អស់ពួកមេដំរីក៏ដើរត្រដុសកាយ ។ ឯដំរីដ៏ប្រសើនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនៅប្រឡូកប្រឡំដោយពួកដំរីឈ្មោល ពួកដំរីញី ពួកដំរីស្ទាវ និងពួកកូនដំរីតូចៗ ហើយស៊ីស្មៅដែលដំរីនោះបោចផ្តាច់ចុងចេញ ចំណែកពួកដំរីទាំងនោះក៏ស៊ីមែកឈើបាក់ៗ ដែលអាត្មាអញកាច់បំបាក់ខ្ទេចខ្ទីវិញ អាត្មាអញផឹកទឹកក៏ល្អក់កាលបើអាត្មាអញដើរចុះឡើងកំពង់ទឹក អស់ពួកមេដំរីក៏ដើរត្រដុសកាយ បើដូច្នោះ គួរអាត្មាអញថយចេញពីហ្វូងទៅនៅម្នាក់ឯងវិញចុះ ។ គ្រានោះ ដំរីដ៏ប្រសើរនោះដើរបែកចេញពីហ្វូង ចូលទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលទ្រង់គង់ក្រោមម្លប់ភទ្ទសាលព្រឹក្ស ក្នុងជងព្រៃឈ្មោះរក្ខិត នា

បារិលេយ្យកប្រទេស លុះចូលទៅដល់ហើយក៏តម្កល់ទឹកឆាន់ និងទឹកប្រើប្រាស់ដោយប្រមោយចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយធ្វើទីកន្លែងនោះមិនឲ្យមានស្មៅស្រស់ផង ។ លំដាប់ពីនោះមក ដំរីដ៏ប្រសើរនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាលពីដើមអាត្មាអញនៅច្រឡូកច្រឡំនឹងពួកដំរីឈ្មោល ពួកមេដំរី ពួកដំរីស្ទាវ និងពួកកូនដំរីតូចៗ ហើយអាត្មាអញបានស៊ីស្មៅដែលពួកដំរីទាំងនោះបោចផ្ដាច់ចុងចេញ ចំណែកខាងពួកដំរីទាំងនោះ ក៏បានស៊ីមែកឈើបាក់ៗ ដែលអាត្មាអញកាច់បំបាក់ខ្ទេចខ្ទីវិញ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត អាត្មាអញបានទាំងផឹកទឹកល្អក់ កាលបើអាត្មាអញដើរចុះឡើងកំពង់ទឹក ពួកមេដំរីវាក៏ដើរត្រដុសកាយ ក្នុងពេលនេះ អាត្មាអញតែម្នាក់ ឥតមាននរណាជាគម្រប់ពីរ ហើយបាននៅជាសុខស្រួលបួល ព្រោះបានវៀរចាកពួកដំរីឈ្មោល ពួកដំរីញី ពួកដំរីស្ទាវ និងពួកកូនដំរីតូចៗ ។ វេលានោះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបសេចក្ដីវិវេករបស់ព្រះអង្គផង ហើយទ្រង់ជ្រាបសេចក្ដីត្រិះរិះនៃចិត្តរបស់ដំរីដ៏ប្រសើរនោះ ដោយព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គផង ហើយក៏ទ្រង់បន្លឺព្រះឧទាននេះក្នុងពេលនោះថា

> ហត្ថិនាគ (ដំរីប្រសើរ) រមែងត្រេកអរក្នុងព្រៃតែម្នាក់ឯង
> ហេតុណា ហេតុនុ៎ះ ចិត្តរបស់ហត្ថិនាគមានភ្លុក-ងទន្ទាំនេះ
> ស្មើគ្នានឹងចិត្តរបស់ព្រះពុទ្ធនាគដែរ[១] ។

[១៥៦] គ្រានោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងបារិលេយ្យក

១- ពាក្យថា ពុទ្ធនាគ គឺព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។

ប្រទេស គួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យហើយ ទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកនៃក្រុងសាវត្ថី កាលទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ ក៏បានដល់ទៅក្រុងសាវត្ថីនោះ ។ បានឮមកថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថីនោះ ។

[១៥៧] វេលានោះ ពួកឧបាសកដែលនៅក្រុងកោសម្ពីមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ពួកលោកជាម្ចាស់ទាំងនេះ ជាភិក្ខុនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពី បានធ្វើអំពើឥតប្រយោជន៍ជាច្រើនដល់យើង ព្រះដ៏មានព្រះភាគសោត ក៏ពួកភិក្ខុទាំងនេះបៀតបៀនទាល់តែទ្រង់យាងចេញបាត់ទៅ បើដូច្នោះ យើងមិនគួរសំពះ មិនគួរក្រោកទទួល មិនគួរធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនគួរធ្វើសាមីចិកម្ម មិនគួរធ្វើសក្ការៈ មិនគួរធ្វើសេចក្តីគោរព មិនគួររាប់អាន មិនគួរបូជាពួកលោកម្ចាស់ជាភិក្ខុនៅក្រុងកោសម្ពីទេ ទុកជាភិក្ខុទាំងនោះចូលមកជិត យើងក៏មិនគួរឲ្យបិណ្ឌបាតឡើយ ភិក្ខុទាំងនេះ តែពួកយើងលែងធ្វើសក្ការៈ លែងធ្វើសេចក្តីគោរព លែងរាប់អាន លែងបូជាយ៉ាងនេះហើយ ក៏ទៅជាអ្នកគ្មានគ្រឿងសក្ការៈ ហើយមុខជានឹងរត់ចេញទៅខ្លះ សឹកចេញទៅខ្លះ ញុំាងព្រះមានព្រះភាគឲ្យប្រោសប្រាណខ្លះមិនខាន ។ គ្រានោះ ពួកឧបាសកក្រុងកោសម្ពីលែងសំពះ លែងក្រោកទទួល លែងធ្វើអញ្ជលីកម្ម និងសាមីចិកម្ម លែងធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជាពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពី ទុកជាភិក្ខុទាំងនោះចូលទៅបិណ្ឌបាត ក៏លែងឲ្យបិណ្ឌបាត ។ វេលានោះ ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពី កាលបើពួកឧបាសកក្រុងកោសម្ពីលែងធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន

បូជា ក៏ទៅជាអ្នកគ្មានគ្រឿងសក្ការៈ ហើយក៏និយាយនឹងគ្នាយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ បើដូច្នោះ មានតែយើងទៅក្រុងសាវត្ថីរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ក្នុងសំណាក់ព្រះមានព្រះភាគចេញ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីក៏រៀបចំទុកដាក់គ្រឿងសេនាសនៈ រួចនាំយកបាត្រ និងចីវរចូលទៅក្រុងសាវត្ថី ។

[១៥៨] ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុបានឮដំណឹងថា ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃបានមកដល់ក្រុងសាវត្ថី ។ ទើបព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឮថាពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា និងធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បានមកដល់ក្រុងសាវត្ថី សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស តើខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុងពួកភិក្ខុទាំងនោះដូចម្តេចខ្លះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តបថា នែសារីបុត្ត បើដូច្នោះអ្នកចូរតាំងនៅឲ្យសមគួរតាមធម៌ចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ធ្វើដូចម្តេចខ្ញុំព្រះអង្គអាចស្គាល់ថា ជាធម៌ ឬមិនមែនជាធម៌បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តបថា នែសារីបុត្ត អ្នកត្រូវស្គាល់អធម្មវាទីបុគ្គល (បុគ្គលពោលខុសធម៌) ដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាង នែសារីបុត្រ ក្នុងសាសនានេះមានភិក្ខុសម្តែងសភាវៈដែលមិនមែនធម៌ថាធម៌វិញ

សម្តែងធម៌ថាមិនមែនជាធម៌វិញ សម្តែងសភាវៈមិនមែនវិន័យថាជាវិន័យវិញ សម្តែងវិន័យថាមិនមែនវិន័យវិញ សម្តែងពាក្យដែលតថាគតមិនបានពោល មិនបានចរចាថា តថាគតបានពោលបានចរចាវិញ សម្តែងពាក្យដែលតថាគតបានពោលបានចរចាថា តថាគតមិនបានពោលមិនបានចរចាវិញ សម្តែងកិច្ចដែលតថាគតមិនបានសន្សំថាតថាគតបានសន្សំវិញ សម្តែងកិច្ចដែលតថាគតបានសន្សំថាតថាគតមិនបានសន្សំវិញ សម្តែងសិក្ខាបទដែលតថាគតមិនបានបញ្ញត្តថាតថាគតបានបញ្ញត្តវិញ សម្តែងសិក្ខាបទដែលតថាគតបានបញ្ញត្តថាតថាគតមិនបានបញ្ញត្តវិញ សម្តែងអនាបត្តិថាជាអាបត្តិវិញ សម្តែងអាបត្តិថាជាអនាបត្តិវិញ សម្តែងអាបត្តិស្រាលថាជាអាបត្តិធ្ងន់វិញ សម្តែងអាបត្តិធ្ងន់ថាជាអាបត្តិស្រាលវិញ សម្តែងអាបត្តិដែលជាសាវសេស[1] ថាអាបត្តិជាអនវសេស[2] វិញ សម្តែងអាបត្តិដែលជាអនវសេសថាអាបត្តិជាសាវសេសវិញ សម្តែងទុដ្ឋុល្លាបត្តិថាជាអទុដ្ឋុល្លាបត្តិវិញ សម្តែងអទុដ្ឋុល្លាបត្តិថាទុដ្ឋុល្លាបត្តិវិញ នែសារីបុត្ត អ្នកត្រូវស្គាល់អធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាងនេះឯងចុះ នែសារីបុត្ត ចំណែកខាងធម្មវាទីបុគ្គល អ្នកត្រូវស្គាល់ដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាងដែរ នែសារីបុត្ត ក្នុងសាសនានេះ មានភិក្ខុសម្តែងសភាវៈមិនមែនធម៌ថាមិនមែនធម៌ សម្តែងធម៌ថាធម៌ សម្តែងសភាវៈមិនមែនជាវិន័យថាមិនមែនវិន័យ សម្តែងវិន័យថាវិន័យ សម្តែងពាក្យដែលតថាគតមិនបានពោលមិនបានចរចាថា តថាគតមិនបានពោលមិនបានចរចា សម្តែងពាក្យ

១- លើកតែអាបត្តិបារាជិកចេញ អាបត្តិទាំងអស់ហៅថាសាវសេស ។ ២- គឺអាបត្តិបារាជិក ។

ដែលតថាគតបានពោលបានចរចាថា តថាគតបានពោលបានចរចា សម្តែងកិច្ច ដែលតថាគតមិនបានសន្សំថាតថាគតមិនបានសន្សំ សម្តែងកិច្ចដែលតថាគត បានសន្សំថាតថាគតបានសន្សំ សម្តែងសិក្ខាបទដែលតថាគតមិនបានបញ្ញត្ត ថាតថាគតមិនបានបញ្ញត្ត សម្តែងសិក្ខាបទដែលតថាគតបានបញ្ញត្តថាតថាគត បានបញ្ញត្ត សម្តែងអនាបត្តិថាអនាបត្តិ សម្តែងអាបត្តិថាអាបត្តិ សម្តែង អាបត្តិស្រាលថាអាបត្តិស្រាល សម្តែងអាបត្តិធ្ងន់ថាអាបត្តិធ្ងន់ សម្តែងអាបត្តិ ដែលជាសាវសេសៈថាអាបត្តិជាសាវសេសៈ សម្តែងអាបត្តិដែលជាអន-វសេសៈថាអាបត្តិជាអនវសេសៈ សម្តែងទុដ្ឋុល្លាបត្តិថាទុដ្ឋុល្លាបត្តិ សម្តែង អទុដ្ឋុល្លាបត្តិថាអទុដ្ឋុល្លាបត្តិដដែល នែសារីបុត្ត អ្នកត្រូវស្គាល់ធម្មវាទី-បុគ្គលដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាងនេះឯង ។

[១៥៩] ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុបានឮ ។បេ។ ព្រះមហា-កស្សបដ៏មានអាយុ ព្រះមហាកច្ចានៈដ៏មានអាយុ ព្រះមហាកោដ្ឋិតដ៏មានអាយុ ព្រះមហាកប្បិនដ៏មានអាយុ ព្រះមហាចុន្ទដ៏មានអាយុ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ព្រះរេវតដ៏មានអាយុ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ព្រះ-រាហុលដ៏មានអាយុបានឮដំណឹងថា ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តី បង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើវិវាទកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បាន មកដល់ក្រុងសាវត្ថីហើយ ។ គ្រានោះ ព្រះរាហុលដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ រួចអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះរាហុលដ៏មានអាយុអង្គុយ

នៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឮថាពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើវិវាទ្ទនកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បានមកដល់ក្រុងសាវត្ថី សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស តើខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុងពួកភិក្ខុនោះដូចម្តេច ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា នែរាហុល បើដូច្នោះ ចូរអ្នកតាំងនៅឲ្យសមគួរតាមធម៌ចុះ ។ ព្រះរាហុលដ៏មានអាយុក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ធ្វើដូចម្តេចខ្ញុំព្រះអង្គអាចស្គាល់ថាធម៌ ឬថាមិនមែនជាធម៌បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នែរាហុល អ្នកត្រូវស្គាល់អធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាង ។បេ។ នែរាហុល អ្នកត្រូវស្គាល់អធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាងនេះឯង នែរាហុល ចំណែកខាងធម្មវាទីបុគ្គល អ្នកក៏ត្រូវស្គាល់ដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាងដែរ ។បេ។ នែរាហុល អ្នកត្រូវស្គាល់ធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាងនេះឯង ។

[១៦០] ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមីបានឮដំណឹងថា ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើវិវាទ្ទនកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បានមកដល់ក្រុងសាវត្ថីហើយ ។ គ្រានោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី បានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមីឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឮថា ពួកភិក្ខុក្រុង

កោសម្ពីនោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្ដីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បានមកដល់ក្រុងសាវត្ថីហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន តើខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុងពួកភិក្ខុទាំងនោះដូចម្ដេច ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តបថា នែគោតមី បើដូច្នោះ ព្រះនាងចូរស្ដាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរពួកចុះ បើនាងស្ដាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរពួកហើយ បណ្ដាភិក្ខុទាំងនោះ ពួកភិក្ខុណាដែលជាធម្មវាទី ចូរព្រះនាងកាន់យកតាមទិដ្ឋិ សេចក្ដីគាប់ចិត្ត សេចក្ដីពេញចិត្ត នឹងលទ្ធិរបស់ពួកភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត របស់ឯណានីមួយដែលភិក្ខុនីសង្ឃគប្បីប្រាថ្នាអំពីសំណាក់ភិក្ខុសង្ឃ របស់ទាំងអស់នោះ ភិក្ខុនីត្រូវប្រាថ្នាអំពីធម្មវាទីបុគ្គលចុះ ។

[១៦១] អនាថបិណ្ឌិកគហបតិ បានឮដំណឹងថា ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្ដីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃបានមកដល់ក្រុងសាវត្ថី ។ វេលានោះ អនាថបិណ្ឌិក-គហបតិបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះអនាថ-បិណ្ឌិកគហបតិអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឮថា ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្ដីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃបានមកដល់ក្រុងសាវត្ថីហើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុងពួកភិក្ខុទាំងនោះដូចម្ដេច ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តបថា នែ

គហបតិ បើដូច្នោះ អ្នកត្រូវឲ្យទានក្នុងសង្ឃទាំងពីរពួកចុះ លុះអ្នកឲ្យទានក្នុងសង្ឃទាំងពីរពួករួចហើយ អ្នកចូរស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរពួកទៀត លុះអ្នកស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរពួករួចហើយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ពួកភិក្ខុណាដែលជាធម្មវាទី ចូរអ្នកកាន់យកតាមទិដ្ឋិ សេចក្តីគាប់ចិត្ត សេចក្តីពេញចិត្តនឹងលទ្ធិរបស់ពួកភិក្ខុនោះចុះ ។

[១៦២] នាងវិសាខាជាមិគារមាតា បានឮដំណឹងថា ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បានមកដល់ក្រុងសាវត្ថីហើយ ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាខាជាមិគារមាតា បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះនាងវិសាខាជាមិគារមាតាអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឮថា ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃបានមកដល់ក្រុងសាវត្ថីហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន តើខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុងពួកភិក្ខុទាំងនោះដូចម្តេច ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគតបថា នែនាងវិសាខា បើដូច្នោះ ចូរនាងឲ្យទានក្នុងសង្ឃទាំងពីរពួកចុះ លុះនាងឲ្យទានដល់សង្ឃទាំងពីរពួករួចហើយ ចូរនាងស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរពួកទៀត លុះនាងស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរពួកហើយ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ពួកភិក្ខុណាដែលជាធម្មវាទី ចូរនាងកាន់យកតាមទិដ្ឋិ សេចក្តី

គាប់ចិត្ត សេចក្តីពេញចិត្ត នឹងលទ្ធិរបស់ពួកភិក្ខុនោះចុះ ។

[១៦៣] គ្រានោះ ពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីបានដល់ទៅក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ ។ លំដាប់នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ អង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឮថាពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើវិវាទ្ធនកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃបាន មកដល់ក្រុងសាវត្ថីហើយ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស តើខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុងពួកភិក្ខុទាំងនោះ ដោយសេនាសនៈដូចម្តេច ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តបថា នែសារីបុត្តបើដូច្នោះ អ្នកចូរឲ្យទីសេនាសនៈដ៏ស្ងាត់ទៅភិក្ខុទាំងនោះចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស បើគ្មានទីសេនាសនៈស្ងាត់ទេ តើខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នែសារីបុត្តបើដូច្នោះ អ្នកត្រូវធ្វើសេនាសនៈដ៏ស្ងាត់ឲ្យតែខាងបាន ហើយប្រគល់ឲ្យភិក្ខុទាំងនោះទៅ នែសារីបុត្ត តថាគតមិនបានពោលថា ភិក្ខុត្រូវហាមទីសេនាសនៈដល់ភិក្ខុដែលចាស់ជាង ដោយបរិយាយនីមួយទេ ភិក្ខុណាហាមត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ព្រះសារីបុត្តក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ចំណែកខាងគ្រឿងអាមិសៈវិញ តើខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នែសារីបុត្ត ចំណែកខាងគ្រឿងអាមិសៈនោះ អ្នកត្រូវចែកទៅ

ភិក្ខុទាំងអស់ឲ្យស្មើគ្នា ។

[១៦៤] គ្រានោះ ឧក្ខិតកភិក្ខុនោះ កាលពិចារណាធម៌ និងវិន័យ ហើយក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ អាត្មាអញជាភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនមែនជាភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ អាត្មាអញជាភិក្ខុដែលសង្ឃ (គួរ) លើកវត្តហើយ មិនមែនជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ អាត្មាអញជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ។ វេលានោះ ឧក្ខិត្តកភិក្ខុនោះ បានចូលទៅរកពួកឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបនិយាយពាក្យនេះនឹងពួកឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុថា នែអាវុសោ នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនមែនជាភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃ (គួរ) លើកវត្តហើយ មិនមែនជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ សូមអស់លោកមកធ្វើឱសារណាកម្មចំពោះខ្ញុំចុះ ។ លំដាប់នោះ ឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំឧក្ខិត្តកភិក្ខុនោះ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះភិក្ខុទាំងនោះអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឧក្ខិត្តកភិក្ខុនេះ បាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ នេះជាអាបត្តិ នេះមិន

មែនជាអនាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនមែនជាភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃ (គួរ) លើកវត្តហើយ មិនមែនជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ ខ្ញុំជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយដោយកម្ម ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ សូមអស់លោក មកធ្វើឱសារណាកម្មចំពោះខ្ញុំចុះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស តើយើងខ្ញុំព្រះអង្គគួរប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះជាអ្នកត្រូវអាបត្តិហើយ ភិក្ខុនេះមិនមែនជាមិនត្រូវអាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុដែលសង្ឃ (គួរ) លើកវត្តហើយ ភិក្ខុនេះមិនមែនជាភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ ភិក្ខុនេះសង្ឃបានលើកវត្តហើយ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលាណា បើភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិផង សង្ឃលើកវត្តហើយផង ឃើញអាបត្តិផង ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាចូរធ្វើឱសារណាកម្មភិក្ខុនោះវេលានោះចុះ ។ វេលានោះ ឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុទាំងនោះ ក៏បានធ្វើឱសារណាកម្មចំពោះឧក្ខិត្តកភិក្ខុនោះរួចហើយ ក៏ចូលទៅរកពួកឧក្ខេបកភិក្ខុវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបនិយាយពាក្យនេះនឹងពួកឧក្ខេបកភិក្ខុថា នែអាវុសោ សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្លោះ សេចក្តីកាន់យកផ្សេងៗ ការវិវាទ ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆារបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃព្រោះរឿងរ៉ាវណា ភិក្ខុនោះឯងត្រូវអាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្ត

ផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មស្រេចហើយ នែអាវុសោ ណ្ហើយចុះ យើងធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីនឹងរម្ងាប់រឿងរ៉ាវនោះចេញ ។ វេលានោះ ឧក្ខេបកភិក្ខុទាំងនោះក៏បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគរួចអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះពួកឧក្ខេបកភិក្ខុនោះអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពួកឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្លោះ សេចក្តីកាន់យកផ្សេងៗ ការវិវាទ ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆារបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃនិងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃព្រោះរឿងរ៉ាវណា ភិក្ខុនោះឯងដែលត្រូវអាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្តផង បានឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មស្រេចហើយផង នែអាវុសោ ណ្ហើយចុះ យើងធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីរម្ងាប់រឿងរ៉ាវនោះចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស តើពួកខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេលាណាបើភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្តផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរធ្វើសង្ឃសាមគ្គី ដើម្បីរម្ងាប់រឿងរ៉ាវនោះចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើបែបយ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអស់ត្រូវប្រជុំគ្នាក្នុងទីតែមួយ ពួកភិក្ខុឯណានីមួយ ទោះឈឺក្តី មិនឈឺក្តី មិនបាច់ឲ្យឆន្ទៈទេ ។ លុះប្រជុំគ្នារួចហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ

សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ដ្បិតសេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្លោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆារបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃប្រាកដមានដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា ភិក្ខុនោះហើយដែលត្រូវអាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្តផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មស្រេចហើយផង ។ បើកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីរម្ងាប់រឿងនោះចេញ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ដ្បិតសេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្លោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆារបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃប្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា ភិក្ខុនោះហើយដែលត្រូវអាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្តផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មផង ។ ឥឡូវសង្ឃបានធ្វើសង្ឃសាមគ្គីរម្ងាប់រឿងនោះហើយ ។ ការធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីរម្ងាប់រឿងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ឯសង្ឃសាមគ្គី សង្ឃបានធ្វើហើយ ការបំបែកសង្ឃ សង្ឃក៏បានផ្សះផ្សាហើយ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ សង្ឃក៏បានផ្សះផ្សាហើយ ទាំងអំពើផ្សេងៗរបស់សង្ឃ សង្ឃក៏បានផ្សះផ្សាហើយ ដើម្បីរម្ងាប់នូវរឿងនោះ ។ ការធ្វើសង្ឃសាមគ្គីប្រហែលជាគាប់ចិត្តដល់

សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃនៅស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីព្រមព្រៀងនេះដោយការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវធ្វើឧបោសថ ត្រូវសំដែងបាតិមោក្ខក្នុងខណៈនោះឯង ។

[១៦៥] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សេចក្ដីបង្កហេតុ សេចក្ដីឈ្លោះគ្នា សេចក្ដីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នាការវិវាទ ការបំបែកសង្ឃ សេចក្ដីប្រេះឆារបស់សង្ឃ សេចក្ដីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា សង្ឃមិនទាន់បានជម្រះរឿងនោះ មិនទាន់ដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃរឿងនោះ ហើយស្រាប់តែធ្វើសង្ឃសាមគ្គីតែម្ដង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សង្ឃសាមគ្គីនោះប្រកបដោយធម៌ដែរឬ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នែឧបាលិ សេចក្ដីបង្កហេតុ សេចក្ដីឈ្លោះ សេចក្ដីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្ដីប្រេះឆារបស់សង្ឃ សេចក្ដីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា សង្ឃមិនទាន់បានជម្រះរឿងនោះ មិនទាន់ដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃរឿងនោះ ហើយស្រាប់តែធ្វើសង្ឃសាមគ្គីតែម្ដង នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គីនោះមិនប្រកបដោយធម៌ទេ ។ ព្រះឧបាលិក្រាបបង្គំទូលសួរថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ម្យ៉ាងទៀត ចុះបើ

សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្លោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះធារបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និង អំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា សង្ឃ បានជម្រះរឿងនោះ បានដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃរឿងនោះហើយ ក៏ធ្វើសង្ឃ សាមគ្គីទៅ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សង្ឃសាមគ្គីនោះប្រកបដោយធម៌ដែរ ឬ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នែឧបាលិ សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តី ឈ្លោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តី ប្រេះធារបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា សង្ឃក៏បានជម្រះរឿងនោះចេញ បាន ដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃរឿងនោះ ហើយក៏ធ្វើសង្ឃសាមគ្គីទៅ នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គីនោះ ហៅថា ប្រកបដោយធម៌ ។ ព្រះឧបាលិក្រាបបង្គំទូលសួរ ថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សង្ឃសាមគ្គីតើមានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ថា នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គីមានពីរយ៉ាង នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គី ប្រាសចាកអត្ថ តែប្រកបដោយព្យញ្ជនៈ ១ នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គីប្រកប ទាំងអត្ថទាំងព្យញ្ជនៈ ១ ។ នែឧបាលិ ឯសង្ឃសាមគ្គីដែលប្រាសចាកអត្ថ តែប្រកបដោយព្យញ្ជនៈ តើដូចម្តេច ។ នែឧបាលិ សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តី ឈ្លោះគ្នា ដោយប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាទ ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តី ប្រេះធារបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា សង្ឃមិនទាន់បានជម្រះរឿងនោះ មិន

ទាន់ដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃរឿងនោះ ហើយស្រាប់តែធ្វើសង្ឃសាមគ្គីទៅ នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គីនេះ តថាគតហៅថា ប្រាសចាកអត្ថ តែប្រកបដោយព្យញ្ជនៈ ។ នែឧបាលិ ចំណែកខាងសង្ឃសាមគ្គីដែលប្រកបទាំងអត្ថ ទាំងព្យញ្ជនៈតើដូចម្តេច ។ នែឧបាលិ សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្លោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះឆាររបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និងអំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ ប្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា សង្ឃក៏បានជម្រះរឿងនោះ បានដឹងហេតុតាមហេតុនៃរឿងនោះហើយ ក៏ធ្វើសង្ឃសាមគ្គីទៅ នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គីនេះ តថាគតហៅថា ប្រកបទាំងអត្ថ ទាំងព្យញ្ជនៈ ។ នែឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គីមានពីរយ៉ាងនេះឯង ។ វេលានោះ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុក្រោកចាកអាសនៈធ្វើឧត្តរាសង្គៈ (ចីវរ) ឆៀងស្មាម្ខាងរួចប្រណម្យអញ្ជលី ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដោយព្រះគាថា

[១៦៦] កាលបើកិច្ចក្តី ការប្រឹក្សាវិន័យក្តី សេចក្តីអធិប្បាយវិន័យក្តី សេចក្តីវិនិច្ឆ័យវិន័យក្តីកើតចំពោះសង្ឃហើយ តើជន គឺភិក្ខុមានប្រការដូចម្តេច ទើបហៅថា មានឧបការៈច្រើន ក្នុងសាសនានេះ និងដូចម្តេចដែលគួរលើកតម្កើង ក្នុងសាសនានេះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ភិក្ខុនោះ ដែលគេមិនគួរតិះដៀលដោយសីលជាបឋម បានពិចារណាមើលមារយាទខ្លួន បានសង្រួមឥន្ទ្រិយដោយល្អ

ហើយពួកសត្រូវក៏មិនបានតិះដៀលដោយធម៌ឡើយ អ្នកដទៃគួរនិយាយ (បន្ទោស) ភិក្ខុដោយហេតុណា ហេតុនោះមិនមានដល់ភិក្ខុនោះឡើយ ។ ភិក្ខុបែបនោះឯង តាំងនៅក្នុងសីលវិសុទ្ធិក្លៀវក្លាអង់អាច និយាយគ្របសង្កត់គេបាន ទៅក្នុងកណ្តាលបរិសទ្យក៏គ្មានតក់ស្លុត គ្មានវង្វេងតំឡើយ ភិក្ខុនោះមិនបាននិយាយពាក្យមិនគួរ ដែលញុំាងប្រយោជន៍ឲ្យសាបសូន្យឡើយ (បើមាន) គេសួរប្រស្នាក្នុងពួកបរិសទ្យយ៉ាងនោះក៏ឥតជ្រប់ស្រពោន ឥតអៀនអន់ឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានប្រាជ្ញាញុំាងបរិសទ្យ ជាអ្នកប្រាជ្ញ ឲ្យត្រេកអរនឹងពាក្យដែលមានមកក្នុងកាលគួរ និងគួរជាទីដោះស្រាយប្រស្នាបាន ទាំងមានសេចក្តីគោរពពួកភិក្ខុចាស់ជាង និងក្លៀវក្លាក្នុងពាក្យអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយអាចពិចារណានូវហេតុនោះៗ និងស្ទាត់ក្នុងពាក្យដែលគួរនិយាយ ឆ្លាសក្នុងហេតុដែលភ្លាត់ខុសរបស់ពួកសត្រូវ ពួកសត្រូវសង្កត់សង្កិនក្តី មហាជនតែងពន្យល់ក្តីដោយពាក្យណា ភិក្ខុនេះមិនលះបង់នូវពាក្យអាចារ្យរបស់ខ្លួនដោយពាក្យនោះឡើយ កាលនឹងដោះស្រាយប្រស្នា ជាប្រស្នាមិនបានបៀតបៀនឡើយ ហើយអាចក្នុងទូតេយ្យកម្មផង ទទួលរង់ខាងកិច្ចការរបស់សង្ឃផង ដូចជាជនអ្នកទទួលយកនូវគ្រឿងបូជា ភិក្ខុនោះ កាលពួកភិក្ខុបញ្ជូនទៅ (ដើម្បី) ធ្វើ

នូវពាក្យជាកិច្ចការរបស់សង្ឃ ក៏មិនបានមើលងាយ ដោយ អំពើនោះថា អាត្មាអញធ្វើឡើយ បើត្រូវអាបត្តិក្នុងវត្ថុមាន ប្រមាណណា ក៏ចេញចាកអាបត្តិដោយសមគួរតាម (វត្ថុមាន ប្រមាណប៉ុណ្ណោះ) ភិក្ខុនោះ ចេះចាំស្ទាត់នូវវិភង្គទាំងពីរនេះ ហើយវាងវៃក្នុងហេតុ ដែលចេញចាកអាបត្តិ ប្រសិនបើភិក្ខុ ដទៃប្រព្រឹត្តនូវអំពើទាំងឡាយណា មានសេចក្តីបង្កហេតុជា ដើមហើយ គួរនឹងធ្វើនិស្សារណាកម្ម (កម្មដែលរលាស់ខ្លួន ចេញ) ភិក្ខុនោះបានជួយធ្វើនិស្សារណាកម្មដោយសមគួរតាម រឿង (នៃអំពើនោះ) ឱសារណាកម្ម (កម្មដែលសង្ឃ ឲ្យចូលពួកវិញ) ណាដែលសង្ឃត្រូវធ្វើចំពោះជន គឺភិក្ខុ ដែលប្រព្រឹត្តតាមវត្តនោះ ភិក្ខុនោះក៏ច្បាស់ក្នុងវិភង្គ អាចស្គាល់ ឱសារណាកម្មនុ៎ះឯង ភិក្ខុនោះ ប្រកបដោយសេចក្តីគោរពក្នុង ពួកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ម្យ៉ាងទៀត ប្រកបដោយសេចក្តី គោរពក្នុងភិក្ខុខ្ចីផង ភិក្ខុចាស់ផង ភិក្ខុជាកណ្តាលផង ជា បណ្ឌិតប្រព្រឹត្តនូវប្រយោជន៍ដល់មហាជនក្នុងលោកនេះ ភិក្ខុ បែបនោះឯង គួរគេនឹងតម្កល់តម្កើងក្នុងសាសនានេះ ។

កោសម្ពិក្ខន្ធកៈទី ១០ ចប់

ឧទ្ទាននៃកោសម្ពិក្ខន្ធកៈនោះគឺ

[១៦៧] រឿងព្រះជិនស្រីដ៏ប្រសើរគង់ក្នុងក្រុងកោសម្ពី ១ រឿងវិវាទព្រោះឃើញអាបត្តិ ១ រឿងភិក្ខុលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិនោះ ១ រឿងព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា អាបត្តិណាមានដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះត្រូវសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ ១ រឿងឧក្ខិត្តានុវត្តកភិក្ខុធ្វើឧបោសថ សង្ឃកម្មខាងក្នុងសីមា ១ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់ពាលកលោណការកគ្រាម ១ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់ព្រៃបាចីនវង្ស ១ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់ប្រទេសឈ្មោះបារិលេយ្យកៈ ១ រឿងព្រះមានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ១ រឿងព្រះសារីបុត្ត ព្រះកោលិតៈ (មោគ្គល្លាន) ព្រះមហាកស្សប ព្រះមហាកច្ចានៈ ព្រះកោដ្ឋិតៈ ព្រះកប្បិន ព្រះមហាចុន្ទ ព្រះអនុរុទ្ធ ព្រះរេវតៈ ព្រះឧបាលិ ព្រះអានន្ទ និងព្រះរាហុល ១ រឿងព្រះនាងគោតមី ១ រឿងអនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ១ រឿងនាងវិសាខាជាមិគារមាតា ១ រឿងព្រះសារីបុត្តក្រាបបង្គំទូលព្រះអង្គថា យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិភិក្ខុទាំងនោះដោយសេនាសនៈដូចម្តេច ១ រឿងសេនាសនៈស្ងាត់ ១ រឿងចែកគ្រឿងអាមិសៈស្មើគ្នា ១ រឿងភិក្ខុណាមួយមិនត្រូវឲ្យឆន្ទ ១ រឿងព្រះឧបាលិក្រាបទូលសួរ ១ រឿងបុគ្គលដែលគេមិនគួរតិះដៀលដោយសីល ១ រឿងសង្ឃសាមគ្គីក្នុងសាសនាព្រះជិនស្រី ១ ។

មហាវគ្គ ចប់

អដ្ឋកថា

កោសម្ពិកក្ខន្ធកៈ

វិនិច្ឆ័យក្នុងកោសម្ពិកក្ខន្ធកៈ

[១៨៤] វិនិច្ឆ័យក្នុងកោសម្ពិកក្ខន្ធកៈ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ ក្នុងបទថា **តំ ភិក្ខុំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបឹសុ** នេះ មានអនុបុព្វីកថាដូចតទៅនេះ បានឮថា ភិក្ខុ ២ រូប គឺព្រះវិន័យធរ ១ ព្រះសុត្តន្តិក ១ នៅក្នុងអាវាសជាមួយគ្នា ភិក្ខុ ២ រូបនោះ ថ្ងៃមួយ ព្រះសុត្តន្តិកភិក្ខុចូលទៅកាន់វច្ចកុដិ ទុកទឹកជម្រះដ៏សេសក្នុងភាជនៈ ហើយចេញទៅ ព្រះវិន័យធរចូលទៅខាងក្រោយ ឃើញទឹកនោះ ចេញទៅហើយ ទើបសួរភិក្ខុនោះថា អាវុសោ លោកបន្សល់ទឹកនេះទុកឬ ភិក្ខុនោះឆ្លើយថា ករុណាអាវុសោ ភិក្ខុវិន័យធរសួរទៀតថា លោកម្ចាស់មិនដឹងថា ត្រូវអាបត្តិព្រោះទឹកបន្សល់ទុកនេះឬ ភិក្ខុនោះឆ្លើយថា ករុណាខ្ញុំមិនដឹង ព្រះវិន័យធរប្រាប់ថា អាវុសោមានអាបត្តិព្រោះហេតុនេះ ព្រះ-សុត្តន្តិកឆ្លើយថា បើមានខ្ញុំនឹងសម្ដែង ព្រះវិន័យធរពោលថា អាវុសោ បើមិនក្លែង ធ្វើដោយមិនមានសតិ ក៏មិនជាអាបត្តិ ។

ព្រះសុត្តន្តិកនោះបានជាអ្នកមានការឃើញអាបត្តិនោះ ថាមិនជាអាបត្តិ ឯព្រះវិន័យធរបានប្រាប់ដល់ពួកនិស្សិតរបស់ខ្លួនថា ព្រះសុត្តន្តិកនេះសូម្បីត្រូវអាបត្តិក៏មិនដឹង ។ និស្សិតទាំងនោះ ជួបពួកនិស្សិតរបស់ព្រះសុត្តន្តិកនោះហើយ ទើបពោលថា ឧបជ្ឈាយ៍របស់ពួកលោក សូម្បីត្រូវអាបត្តិហើយ ក៏មិនដឹងថា ត្រូវអាបត្តិ ។ ទើបនិស្សិតទាំងនោះ មកប្រាប់ដល់ឧបជ្ឈាយ៍ ។

ទើបលោកពោលយ៉ាងនេះថា វិន័យធរនេះ ពីមុននិយាយថា មិនជាអាបត្តិ ឥឡូវនេះ និយាយថា ជាអាបត្តិ លោកនិយាយកុហក ។ ទើបនិស្សិតទាំងនោះទៅបន្តជម្លោះដល់គ្នានឹងគ្នាយ៉ាងនេះថា ឧបជ្ឈាយ៍របស់ពួកលោកនិយាយកុហក ។ លំដាប់នោះ ព្រះវិន័យធរបានឱកាស ទើបបានដាក់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់លោក ។ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះធម្មសង្គាហកាចារ្យពោលថា បានលើកវត្តភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

[១៤៥] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ភិន្នោ ភិក្ខុសង្ឃោ ភិន្នោ ភិក្ខុសង្ឃោ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ភិក្ខុសង្ឃមិនទាន់បែកគ្នាមុន ដូចជាកាលភ្លៀងធ្លាក់ជនទាំងឡាយរមែងពោលថា ឥឡូវនេះ សន្ទូងសម្រេចហើយ ពិតហើយ សន្ទូងនោះនឹងសម្រេចដោយពិត សេចក្តីនេះយ៉ាងណា ដោយហេតុនេះតទៅ ភិក្ខុនឹងបែកគ្នាពិត សេចក្តីនោះក៏ដូច្នោះ ។ ពិតហើយ ភិក្ខុសង្ឃនោះឯងនឹងបែកគ្នាដោយអំណាចការបន្តជម្លោះ នឹងបែកគ្នាដោយអំណាចសង្ឃភេទក៏ទេ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា បែកគ្នាហើយ ។ ឯពាក្យដែលត្រាស់ទុកដដែលទៀត ក្នុងមាតិកានេះ គប្បីជ្រាបដោយអំណាចអត្ថដែលប្រាកដ ។

បទថា **ឯតមត្ថំ ភាសិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បក្កាមិ** មានពាក្យសួរថា ព្រោះហេតុអ្វី ទើបព្រះមានព្រះភាគ កាលត្រាស់យ៉ាងនោះហើយ ទ្រង់ចៀសចេញទៅ ឆ្លើយថា បើព្រះមានព្រះភាគគប្បីត្រាស់នឹងពួកភិក្ខុដែលលើកវត្តថា ភិក្ខុនោះដែលលោកទាំងឡាយលើកវត្តហើយដោយមិនមែនហេតុ ឬគប្បី

ត្រាស់នឹងពួកភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលត្រូវលើកវត្តថា អ្នកទាំងឡាយត្រូវអាបត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះគប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះភាគជាបក្ខពួកនៃភិក្ខុទាំងនេះ ព្រះមានព្រះភាគជាបក្ខពួកនៃភិក្ខុទាំងនេះ នឹងចងអាឃាត ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តាំងត្រឹមតែបែបផែនប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់ភាសិតសេចក្តីនោះហើយ ក្រោកចាកអាសនៈចៀសចេញទៅ ។

[១៤៦] ក្នុងបទថា **អត្តនា វា អត្តានំ** នេះ សេចក្តីថា ភិក្ខុណាអង្គុយក្នុងចំណោកនៃពួកធម្មវាទី អ្នកមានកម្មដែលសង្ឃគប្បីធ្វើដល់ភិក្ខុដែលគួរលើកវត្ត សួរថា ពួកលោកពោលដូចម្តេច បានស្តាប់លទ្ធិរបស់ពួកលោកនិងរបស់ភាគីម្ខាងទៀត ញុំាងចិត្តឲ្យកើតឡើងថា ភិក្ខុទាំងនេះ ជាអធម្មវាទី ភិក្ខុក្រៅអំពីនេះ ជាធម្មវាទី ភិក្ខុនេះគង់អង្គុយក្នុងជំនុំនៃពួកភិក្ខុអធម្មវាទីនោះ រមែងជានានាសំវាសករបស់ពួកលោក រមែងញុំាងកម្មឲ្យកម្រើក ឈ្មោះថាញុំាងកម្មរបស់ភាគីម្ខាងទៀតឲ្យកម្រើកផងដែរ ព្រោះការដែលលោកមិនមកចូលហត្ថបាស ។ ភិក្ខុរមែងធ្វើខ្លួនឲ្យជានានាសំវាសកដោយខ្លួនឯង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

សូម្បីក្នុងបទថា **សមានសំវាសកំ** នេះ សេចក្តីថា ភិក្ខុណាអង្គុយក្នុងចំណោកអធម្មវាទី ដឹងថា ពួកនេះជាអធម្មវាទី ពួកក្រៅអំពីនេះជាធម្មវាទី ហើយចូលទៅក្នុងកណ្តាលរបស់ពួកនោះ អង្គុយហើយក្នុងចំណោកណាមួយ ប្រកាន់ថា ពួកនេះជាធម្មវាទី ភិក្ខុនេះគប្បីជ្រាបថា ធ្វើខ្លួនឲ្យជាសមានសំវាសកដោយខ្លួនឯង ។

[១៤៧] ក្នុងបទថា **កាយកម្មំ វចីកម្មំ** នេះ សេចក្ដីថា ភិក្ខុទាំងនោះ កាលប្រហារគ្នាដោយកាយ គប្បីជ្រាបថា ញុំាងកាយកម្មឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ កាលពោលពាក្យគ្រោតគ្រាត គប្បីជ្រាបថា ញុំាងវចីកម្មឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

ពីរបទថា **ហត្ថបរាមាសំ ករោន្តិ** សេចក្ដីថា ភិក្ខុទាំងនោះធ្វើការវាយគ្នាដោយដៃនិងដៃ ដោយអំណាចសេចក្ដីក្រោធ ។

បទថា **អធម្មិយមានេ** បានដល់ ជាអ្នកធ្វើនូវកិច្ចទាំងឡាយដែលមិនសមគួរដល់ធម៌ ។

ពីរបទថា **អសម្មោទិកាយ វត្តមានាយ** គឺបើពាក្យសម្ដីដែលដឹកនាំឲ្យរីករាយមិនប្រព្រឹត្តទៅ ។ ម្យ៉ាងទៀត បាឋៈនេះឯងជាបាលី សេចក្ដីថា កាលពាក្យសម្ដីជាគ្រឿងរីករាយព្រមមិនប្រព្រឹត្តទៅ ។

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ឯត្តាវតា ន អញ្ញមញ្ញំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា គប្បីធ្វើឲ្យជាពីរជួរ អង្គុយវៀរឧបចារៈទុក ។ ឯក្នុងកាលដែលធ្វើកម្មសមគួរដល់ធម៌ កាលវាចាដែលដឹកនាំឲ្យរីករាយប្រព្រឹត្តទៅ គប្បីអង្គុយក្នុងជួរ មានអាសនៈខណ្ឌក្នុងចន្លោះ គឺគប្បីអង្គុយវៀរអាសនៈនីមួយៗ ទុកក្នុងចន្លោះ ។

[១៤៨] ក្នុងបទថា **មា ភណ្ឌនំ** ជាដើម គប្បីកាន់យកបាឋៈដ៏សេសថា **អកត្ថ** ឃើញអត្ថយ៉ាងនេះថា លោកទាំងឡាយកុំបីធ្វើការបៀតបៀនគ្នា ។

បទថា **អធម្មវាទី** បានដល់ ភិក្ខុរូបណាមួយ ក្នុងពួកភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលត្រូវលើកវត្ត ។ ឯភិក្ខុនេះជាអ្នកប្រាថ្នាប្រយោជន៍ដល់ព្រះមានព្រះភាគ បានឮថា បំណងរបស់ភិក្ខុនោះ ដូច្នេះថា ភិក្ខុទាំងនេះត្រូវសេចក្ដី

ក្រោធគ្របសង្កត់ រមែងមិនស្តាប់ពាក្យរបស់ព្រះសាស្តា ព្រះមានព្រះភាគ កុំត្រូវទ្រង់លំបាកជាសត្វតឿនភិក្ខុទាំងនោះឡើយ ព្រោះដូច្នោះ ទើបលោកទូល យ៉ាងនោះ ។

[១៤៩] ចំណែកព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់នាំរឿងក្នុងអតីតមកត្រាស់ ដោយទ្រង់ករុណាដល់ភិក្ខុទាំងនោះ ពួកលោកនឹងបាននូវសតិ ហើយវៀរ ចាកក្នុងកាលខាងក្រោយ ។

[១៥០] បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អនត្ថតោ** កាត់បទជា **អនត្ថោ អតោ** មានពាក្យអធិប្បាយថា ការវិនាសនឹងមានដល់អញអំពីបុរសនោះ ។

ម្យ៉ាងទៀត បទថា **អនត្ថតោ** បានដល់ **អនត្ថនោ** ប្រែថា បុរសនោះ នឹងជាអ្នកឲ្យនូវការវិនាស ។ ពាក្យដ៏សេសជាក់ច្បាស់ហើយ ។

[១៥៣] វិនិច្ឆ័យក្នុងគាថាថា **បុថុសទ្ទោ** ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះ ជនឈ្មោះថា ជាអ្នកមានសំឡេងខ្លាំង ព្រោះបុគ្គលនោះមានសំឡេងច្រើន គឺធំ ។ ជនដែលដូចគ្នា ឈ្មោះថា ជនស្មើគ្នា ។ មានពាក្យអធិប្បាយថា ពិត ហើយ ជនដែលធ្វើការឈ្លោះគ្នាទាំងអស់នេះ ជាអ្នកមានសំឡេងខ្លាំង ព្រោះ បន្លឺសំឡេងជុំទិសដូចៗ គ្នា ។

បាទគាថាថា **ន ពាលោ កោចិ មញ្ញថ** សេចក្តីថា ក្នុងជននិកាយនោះ បុគ្គលណាមួយ សូម្បីម្នាក់ (មិន) នឹកឃើញខ្លួនឡើយថា អញជាបុគ្គល ពាល គ្រប់ៗ គ្នា ជាអ្នកមានសេចក្តីសម្គាល់ថា អញជាបណ្ឌិតទាំងអស់ ។

បាទគាថាថា **នាញ្ញំ ភិយ្យោ អមញ្ញរុំ** សេចក្តីថា បុគ្គលណាមួយ

សូម្បីតែម្នាក់មិនដឹងខ្លួនសោះថា អញជាបុគ្គលពាល ហើយក្រៃលែងជាង នោះ កាលសង្ឃកំពុងបែកគ្នា មិននឹកឃើញដល់ហេតុណាមួយ សូម្បីតែអ្នក ដទៃ គឺហេតុដូច្នេះថា សង្ឃបែកគ្នាព្រោះអាត្មាអញជាហេតុ ។

បទថា **បរិមុដ្ឋា** បានដល់ ជាអ្នកគ្មានស្មារតី ។

បាទគាថាថា **វាចាគោចរភាណិនោ** គឺធ្វើអាទេស **រ** អក្ខរៈ ឲ្យជា រស្សៈ សេចក្តីថា ដែលមានវាចាជាគោចរ មិនមែនជាអ្នកមានសតិប្បដ្ឋាន ជាដើមជាគោចរឡើយ ។

បទថា **ភាណិនោ** បានដល់ អ្នកច្រើនដោយវាចា ។

បាទគាថាថា **យាវិច្ឆន្តិ មុខាយាមំ** សេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងនោះ ខ្លួនប្រាថ្នា នឹងតមាត់តកគ្នាដរាបណា រមែងជាអ្នកច្រើនដោយវាចាចាក់ដោតទៅ ដរាប នោះ សូម្បីមួយរូបក៏មិនមានមុខស្រពោន ដោយការគោរពដល់សង្ឃ ។

ពីរបទថា **យេន នីតា** សេចក្តីថា ឯជម្លោះណានាំទៅកាន់ភាពជា បុគ្គលមិនមានខ្មាសនេះ ។

ពីរបទថា **ន តំ វិទូ** សេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងនោះមិនដឹងនូវជម្លោះនោះថា ការឈ្លោះនេះ មានទោសយ៉ាងនេះ ។

បាទគាថាថា **យេ ច តំ ឧបនេយ្យហន្តិ** សេចក្តីថា ជនពួកណាចូល ទៅចងអាការថា បុគ្គលនេះបានជេរអញជាដើមនោះទុក ។

បទថា **សនន្តនោ** គឺជារបស់ចាស់ ។

បទថា **បរេ** សេចក្តីថា វៀរពួកបណ្ឌិតចេញ ជនដទៃក្រៅអំពីបណ្ឌិត

នោះ គឺជាអ្នកបង្កជម្លោះគ្នា ឈ្មោះថា ជនពួកដទៃ ។ ជនពួកដទៃនោះកាល បង្កជម្លោះកណ្តាលជំនុំសង្ឃនេះ រមែងមិនដឹងសោះនោះឯងថា យើងទាំង-ឡាយទ្រុឌទ្រោម គឺវិនាសខ្ទេចខ្ទី ទៅកាន់ទីជិតសេចក្តីស្លាប់រឿយៗ គឺជានិច្ច ។

បាទគាថាថា **យេ ច តត្ថ វិជានន្តិ** សេចក្តីថា ចំណែកជនពួកណាជា បណ្ឌិតក្នុងចំណោមសង្ឃនោះជ្រាបច្បាស់ថា យើងទាំងឡាយទៅកាន់ទីជិត នៃសេចក្តីស្លាប់ ។

បាទគាថាថា **តតោ សម្មន្តិ មេធគា** សេចក្តីថា ពិតហើយ ជនទាំង នោះ កាលជ្រាបយ៉ាងនេះ ញុំាងយោនិសោមនសិការឲ្យកើតឡើង រមែង បដិបត្តិដើម្បីការចូលទៅស្ងប់នូវការទាស់ទែង គឺជម្លោះនោះចេញ ។

គាថាថា **អដ្ឋិច្ឆិន្នា** នេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់សំដៅយកព្រះបាទ ព្រហ្មទត្ត និងទីឃាវុកុមារ សេចក្តីថា ការព្រមព្រៀងនៃជនទាំងនោះ ក៏គង់ មាន ហេតុអ្វី ការព្រមព្រៀងរបស់អ្នកទាំងឡាយ មិនមានហ្ន៎ ឆ្អឹងនៃមាតា បិតាពួកលោក ក៏មិនបានត្រូវកាត់ឡើយ ជីវិតក៏មិនបានត្រូវផ្តាច់បង់ដែរ គោ សេះ និងទ្រព្យទាំងឡាយ ក៏មិនបានត្រូវលួចដែរ ។

គាថាថា **សចេ លភេថ** ជាដើម ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដើម្បីសម្តែង គុណនៃសម្លាញ់ដែលជាបណ្ឌិត និងទោសនៃសម្លាញ់ដែលជាបុគ្គលពាល ។

បាទគាថាថា **អភិភុយ្យ សព្វានិ បរិស្សយានិ** សេចក្តីថា គប្បីញុំាញី អន្តរាយដែលប្រាកដ និងអន្តរាយដែលកំបាំងចេញ មានចិត្តរីករាយដោយ សម្លាញ់នោះ មានសតិត្រាច់ទៅ ។

ច្រើនបទថា **រាជាវ រដ្ឋំ វិជិតំ** សេចក្តីថា ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមថា មហាជនក និងព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមថាអរិន្ទម ទ្រង់លះដែន គឺទឹកដីដែលជាទីត្រេកអររបស់ព្រះអង្គចោល ត្រាច់ទៅតាមទំនើង យ៉ាងណា គប្បីត្រាច់ទៅដូច្នោះ ។ ពីរបទថា **មាតង្គរញ្ញេវ នាគោ** សេចក្តីថា ដូចដំរីដ៏ប្រសើរលះបង់ហ្វូង ត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃ ។ សត្វមានប្រមោយ ឈ្មោះថា ដំរី ។ ពាក្យថា នាគ នេះ ជាឈ្មោះនៃបុគ្គលជាធំ មានពាក្យអធិប្បាយថា ដូចដំរីធំដែលចិញ្ចឹមមាតាត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃតាមទំនើង ទាំងមិនបានធ្វើបាបទាំងឡាយ យ៉ាងណា ម្យ៉ាងទៀត ដំរីបារិលេយ្យកត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃតាមទំនើង ទាំងមិនបានធ្វើបាប យ៉ាងណា បុគ្គលគប្បីត្រាច់ទៅតាមទំនើង ទាំងមិនគប្បីធ្វើបាបទាំងឡាយ ក៏ដូច្នោះ ។

[១៥៤] ច្រើនបទថា **បារិលេយ្យកេ វិហរតិ រក្ខិតវនសណ្ឌេ** សេចក្តីថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ចូលទៅអាស្រ័យស្រុក ឈ្មោះបារិលេយ្យក ទ្រង់នៅក្នុងដងព្រៃឈ្មោះរក្ខិត ។

[១៥៥] បទថា **ហត្ថិនាគោ** បានដល់ ដំរីធំ ។ បទថា **ហត្ថិកលភេហិ** បានដល់ កូនដំរី ។ បទថា **ហត្ថិច្ឆាបេហិ** បានដល់ កូនដំរីតូចដែលនៅបៅដោះនៅឡើយ ។ បទថា **ឆិន្នគ្គានិ** សេចក្តីថា ទំពាស៊ីស្មៅមានបណ្តូលដែលដំរីទាំងនោះ ទៅខាងមុខមួលផ្តាច់ចេញ គឺដូចដង្គត់ដែលសល់ពីទំពាស៊ីហើយ ។ បទថា **ឱភគ្គោភគ្គំ** សេចក្តីថា ដំរីធំនោះកាច់ឲ្យធ្លាក់ចុះអំពីទីខ្ពស់ហើយ ។

ពីរបទថា **អស្ស សាខាភង្គំ** សេចក្តីថា ដំរីទាំងនោះរមែងទំពាស៊ីមែកឈើដែលគប្បីកាច់ ដែលជារបស់ដំរីធំនោះ ។

បទថា **អាវិលានិ** សេចក្តីថា ដំរីធំនោះរមែងផឹកទឹកលាយភក់ គឺដំរីទាំងនោះ កាលចុះផឹកទឹក លុយជាមុនសិន ។ បទថា **ឱគាហា** គឺបាកកំពង់ ។ ពីរបទថា **នាគស្ស នាគេន** គឺនៃសត្វធំ គឺដំរីដោយភាពជាអ្នកធំ គឺព្រះសម្ពុទ្ធ ។ បទថា **ឦសាទន្តស្ស** គឺមានភ្លុកដូចចន្ទោលរថ ។

បាទគាថាថា **យទេកោ រមតី វនេ** សេចក្តីថា សត្វធំ គឺដំរីនេះ ជាសត្វតែឯង គឺស្ងៀមស្ងាត់ ត្រេកអរក្នុងព្រៃ ដូចអ្នកប្រសើរ គឺព្រះពុទ្ធ ព្រោះដូច្នោះ ចិត្តរបស់សត្វធំនោះ ឈ្មោះថា ស្មើដោយបុគ្គលប្រសើរ គឺ មានសភាពដូចគ្នាដោយការត្រេកអរ ក្នុងភាពជាអ្នកនៅម្នាក់ឯង ។

[១៥៦] គប្បីជ្រាបក្នុងបទថា **យថាភិរន្តំ វិហរិត្វា** នេះថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់នៅស្រុកបារិលេយ្យកនោះអស់ត្រៃមាស ។ ពាក្យដែលនិយាយគ្នា បានផ្សព្វផ្សាយទៅក្នុងទីទាំងពួងថា បានឮថា ព្រះមានព្រះភាគត្រូវភិក្ខុអ្នកស្រុក កោសម្ពីបៀតបៀនដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ទើបទ្រង់ចូលកាន់ព្រៃ រហូត ៣ ខែ ។

[១៥៧] ច្រើនបទថា **អថ ខោ កោសម្ពិកា ឧបាសកានំ** សេចក្តីថា គ្រានោះឯង ពួកឧបាសកក្រុងកោសម្ពីបានស្តាប់ពាក្យសម្តីដែលចរចាគ្នានេះ ។

[១៥៨] ខំនឹងពណ៌នាភេទកវត្ថុ ១៨ មានពាក្យថា **អធម្មំ ធម្មោ**

ជាដើម ក្នុងសង្ឃភេទក្ខន្ធកៈ ។

[១៦២] បទថា **អាឃាយំ** បានដល់ ត្រើយនៃលទ្ធិ ។

[១៦៣] បទថា **វិរិត្តំ** បានដល់ ស្ងាត់ទទេ ។

[១៦៤] ត្រើនបទថា **តំ ឧក្ខិត្តកំ ភិក្ខុំ ឱសារេត្វា** សេចក្ដីថា នាំភិក្ខុដែលត្រូវលើកវត្តនោះទៅក្រៅសីមា ឲ្យសម្ដែងអាបត្តិ ហើយហៅចូលក្រុមដោយកម្មវាចា ។

ពីរបទថា **តាវទេវ ឧបោសថោ** សេចក្ដីថា គប្បីធ្វើសាមគ្គីឧបោសថតាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងឧបោសថក្ខន្ធកៈក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។

[១៦៥] បទទាំងឡាយថា **អមូលាមូលំ គន្ត្វា** សេចក្ដីថា មិនចេញអំពីមូល ទៅរកមូល អធិប្បាយថា មិនវិនិច្ឆ័យវត្ថុនោះ ។

បទថា **អយំ វុច្ចតិ ឧបាលិ សង្ឃសាមគ្គី អត្ថាបេតា ព្យញ្ជនុ-បេតា** សេចក្ដីថា សង្ឃសាមគ្គីនេះប្រាសចាកអត្ថ តែអាស្រ័យត្រឹមតែព្យញ្ជនៈថា សង្ឃសាមគ្គីនេះ ។

[១៦៦] ពីរបទថា **សង្ឃស្ស កិច្ចេសុ** សេចក្ដីថា កាលកិច្ចដែលគប្បីធ្វើកើតឡើងដល់សង្ឃ ។ បទថា **មន្តនាសុ** បានដល់ កាលការប្រឹក្សាវិន័យ ។ ពីរបទថា **អត្ថេសុ ជាតេសុ** បានដល់ កាលអត្ថនៃវិន័យកើតឡើង ។ បទថា **វិនិច្ឆយេសុ** បានដល់ កាលវិនិច្ឆ័យអត្ថទាំងនោះឯង ។ បទថា **មហាត្ថិកោ** បានដល់ ដែលមានឧបការៈច្រើន ។ បទថា **បគ្គហារហោ** បានដល់ សមគួរដើម្បីលើកតម្កើង ។

បាទគាថាថា **អញ្ញានុវដ្ឋោ បឋមេន សីលតោ** សេចក្តីថា ក្នុងជាន់ដើមនោះឯង បុគ្គលណាមួយក៏តិះដៀលមិនបាន ដោយសីលជាបឋម ។

បទថា **អវេក្ខិតាចារោ** គឺបុគ្គលមានអាចារៈដែលខ្លួនពិចារណាហើយ បានដល់ ដែលមានអាចារៈ គឺខ្លួនសម្លឹងពិនិត្យហើយ ដោយន័យជាដើមថា មានប្រក្រតីធ្វើការដើងខ្លួន ក្នុងការសម្លឹងមើលទៅមុខ ក្នុងការក្រឡេកឆ្វេងស្តាំ ។ ឯក្នុងអដ្ឋកថាទាំងឡាយពោលថា ជាអ្នកមានអាចារៈមិនបិទបាំង គឺជាអ្នកសង្រួមខ្លួនល្អ ។ បទថា **វិសយ្ហ** បានដល់ អង់អាច ។ ពីរបទថា **អនុយ្យុត្តំ ភណំ** គឺកាលពោលមិនក្រៅហេតុដែលគួរ គឺមិនចូលគ្នា ។

ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងថា ពិតហើយ បុគ្គលនោះ រមែងពោលមិនក្រៅហេតុដែលគួរ គឺមិនពោលប្រាសចាកហេតុ ដោយការប្រណែន ឬដោយអំណាចការលំអៀង ព្រោះហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា មិនញុំាំងប្រយោជន៍ឲ្យវិនាស ។ ឯបុគ្គលដែលពោលដោយការប្រណែនក្តី ដោយការលំអៀងក្តី ឈ្មោះថា ញុំាំងប្រយោជន៍ឲ្យវិនាស បុគ្គលនោះទៅក្នុងបរិស័ទ រមែងរអែងចិត្ត និងខ្មាស់ក្រែង បុគ្គលណាមិនជាបុគ្គលយ៉ាងនេះ បុគ្គលនោះសមគួរដើម្បីលើកតម្កើង ។

បទថា **តាទិសំ បញ្ហំ** គប្បីជ្រាបឲ្យជាក់ច្បាស់ បន្តិចបន្តួចទៀត អត្ថនៃគាថានោះ បុគ្គលដែលពោលមិនក្រៅហេតុដ៏សមគួរ រមែងមិនញុំាំងប្រយោជន៍ឲ្យវិនាស យ៉ាងណា បុគ្គលនោះជាអ្នកត្រូវសួរបញ្ហាក្នុងជំនុំចំណោមបរិស័ទ រមែងជាអ្នកមិនសញ្ជប់សញ្ជឹង និងមិនអៀនអន់ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលណាមិនដឹងអត្ថ បុគ្គលនោះរមែងនៅស្ងៀម បុគ្គលណាមិនអាចដើម្បីឆ្លើយ បុគ្គលនោះរមែងជាអ្នកអៀនអន់ ។ ឯបុគ្គលណាដឹងអត្ថផង អាចឆ្លើយផង បុគ្គលនោះរមែងមិននៅស្ងៀម មិនជាអ្នកអៀនអន់ ។ បទថា **កាលាគតំ** សេចក្តីថា សមគួរក្នុងកាលដែលសមគួរពោល ។ បទថា **ព្យាករណារហំ** សេចក្តីថា ឈ្មោះថា ជាអ្នកព្យាករដែលសមគួរព្រោះព្យាករចូលក្នុងអត្ថនៃបញ្ហា ។ បទថា **វចោ** បានដល់ កាលពោលអធិប្បាយថា កាលពោលវាចា មានសភាពបែបនោះ ។ បទថា **រញ្ជេតិ** បានដល់ រមែងឲ្យពេញចិត្ត ។ បទថា **វិញ្ញុបរិសំ** សេចក្តីថា ញុំាំងបរិស័ទនៃវិញ្ញូជនទាំងឡាយ ។ ពីរបទថា **អាចេរកម្ហិ ច សកេ** សេចក្តីថា ជាបុគ្គលក្លៀវក្លាក្នុងវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ។ ពីរបទថា **អលំ បមេតុំ** សេចក្តីថា ជាអ្នកអាចពិចារណា គឺថ្លឹងថ្លែងមើលហេតុនោះៗ ដោយបញ្ញា ។ ពីរបទថា **បគុណោ** សេចក្តីថា បុគ្គលបានធ្វើការសន្សំទុក គឺបានការស្និទ្ធស្នាល ។ បទថា **កថេតវេ** បានដល់ ក្នុងពាក្យដែលគប្បីពោល ។ បទថា **វិរទ្ធិកោវិទោ** បានដល់ អ្នកឈ្លាស គឺអ្នកដឹងរហ័សក្នុងហេតុដែលពិរុទ្ធ ។

គាថាថា **បច្ចត្ថិកា យេន វជន្តិ** នេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដើម្បីសម្តែងពាក្យដែលគប្បីពោល ដែលជាទីជំនាញ ។ ពិតហើយ ក្នុងគាថានេះមានអត្ថដូច្នេះថា ដោយវាចាណាដែលខ្លួនពោលហើយ សត្រូវទាំងឡាយរមែងដល់នូវការត្រូវបង្ក្រាប ហើយមហាជន រមែងដល់នូវការយល់ព្រមអធិប្បាយថា ដល់នូវការចុះសម្រុងតាមពាក្យប្រកាស ពិតហើយ បុគ្គល

នេះ កាលពោល ឈ្មោះថា រមែងមិនលុបលាងលទ្ធិ ដែលជាការកាន់យក របស់ខ្លួន គឺវាទៈនៃអាចារ្យខ្លួន ។ អធិករណ៍កើតឡើងព្រោះរឿងណា កាលដោះស្រាយបញ្ហា សមគួរដល់រឿងនោះ គឺមិនធ្វើការជំទាស់ដល់រឿងនោះ ឈ្មោះថា ជាអ្នកជំនាញក្នុងពាក្យដែលគប្បីពោល ដូច្នោះ ។ ពីរបទថា **ទូតេយ្យកម្មេសុ អលំ** សេចក្តីថា ឈ្មោះថា ជាអ្នកអាចក្នុងកម្មទាក់ទងដោយទូតរបស់សង្ឃ ព្រោះជាអ្នកប្រកបដោយអង្គនៃទូត ៨ ប្រការ ឈ្មោះថា ជាអ្នកព្រមទទួល ព្រោះអត្ថថា ទទួលដោយល្អ គឺដោយងាយ ។ មានពាក្យអធិប្បាយដូច្នេះថា ភិក្ខុទាំងឡាយ រមែងទទួលដោយល្អនូវសក្ការៈដែលគេគប្បីនាំមកបូជា គឺបិណ្ឌាហារ ដែលឈ្មោះថា របស់គួរបូជា យ៉ាងណា បុគ្គលនេះរមែងជាអ្នកទទួលក្នុងកិច្ចទាំងឡាយរបស់សង្ឃ ដោយទឹកចិត្តដែលមានបីតិ និងសោមនស្សដោយពិត សេចក្តីនេះក៏យ៉ាងនោះ សេចក្តីថា ជាអ្នកទទួលជួយកិច្ចនោះ ក្នុងបណ្តាកិច្ចរបស់សង្ឃ ។ ពីរបទថា **ករំ វចោ** សេចក្តីថា កាលធ្វើកិច្ចចរបោ ។ ពីរបទថា **ន តេន មញ្ញតិ** សេចក្តីថា រមែងមិនប្រព្រឹត្តប្រកាន់ខ្លួន និងភាពមានះថា អញធ្វើ អញជួយការៈសង្ឃ ព្រោះការធ្វើកិច្ចចរបោនោះ ។ បទថា **អាបជ្ជតិ យាវតកេសុ** សេចក្តីថា កាលនឹងត្រូវអាបត្តិ រមែងត្រូវក្នុងវត្ថុមានប្រមាណប៉ុនណា ។ បីបទថា **ហោតិ យថា ច វុដ្ឋិតិ** សេចក្តីថា និងការចេញចាកអាបត្តិ រមែងមានដោយប្រការណា ។ ពីរបទថា **ឯតេ វិភង្គា** សេចក្តីថា រមែងត្រូវក្នុងវត្ថុពួកណា ហើយការចេញរមែងមានដោយប្រការណា វិភង្គ គឺការបែកទាំង ២ នេះនៃភិក្ខុនោះ

ដែលធ្លុះបញ្ចាំងអត្ថទាំងនេះមកល្អហើយ គឺមកត្រឹមត្រូវហើយ ។

បាទគាថាថា **អាបត្តិ វុដ្ឋានបទស្ស កោវិទោ** គឺអ្នកឈ្លាសក្នុងហេតុនៃការចេញចាកអាបត្តិ ។

ពីរបទថា **យានិ ចាចរំ** សេចក្តីថា ម្យ៉ាងទៀត កាលប្រព្រឹត្តនូវកម្មមានការញ៉ាំងនូវជម្លោះជាដើមទាំងឡាយណា ទើបដល់នូវការត្រូវបណ្តេញចេញ ដោយអំណាចតជ្ជនីយកម្មជាដើម ។

បាទគាថាថា **ឱសារណំ តំ វុសិតស្ស ជន្តុនោ** សេចក្តីថា កាលបុគ្គលប្រព្រឹត្តវត្តនោះហើយ ការហៅចូលពួកណា សង្ឃគប្បីធ្វើឲ្យ រមែងដឹងការហៅចូលពួកនោះ ។

ពាក្យដ៏សេសក្នុងបទទាំងពួង ងាយយល់ទាំងអស់ហើយដូច្នេះឯង ។

កោសម្ពិកក្ខន្ធកៈ ចប់

អដ្ឋកថា មហាវគ្គ ឈ្មោះ សមន្តបាសាទិកា

ចប់បរិបូណ៌ដោយប្រការដូច្នេះ

វណ្ណនានេះ

មិនមានឧបទ្រវ ចប់បរិបូណ៌ យ៉ាងណា

សូមពពួកជន ដល់នូវសេចក្តីស្ងប់ មិនមានឧបទ្រវដូច្នោះឯង

វិនយបិដក

បឋមភាគ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ
ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ

[១] *សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ[១] ទាំងឡាយជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ចាលផ្ចាញ់ ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ*

១- ភិក្ខុពីររូបនេះ នៅក្នុងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ក្នុងអដ្ឋកថាថា សូម្បីតែសិស្សគណរបស់ភិក្ខុពីររូបនោះ គេក៏ហៅថា បណ្ឌុក និងលោហិតកដែរ ។

ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្ដោស មានសេចក្ដីអៀនខ្មាស សេចក្ដីរង្កៀស ជាអ្នកប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ហេតុអ្វីបានជាបណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុទាំងឡាយជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក៏យកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[២] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួក

ភិក្ខុដទៃដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្ក អធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុ ទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំ ខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះពួកយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំង-ឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតជំទូលាយ ឡើងទៀត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះ ភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាមោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ បង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែល ជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយ យ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ចាលផ្ចាញ់ពួក លោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឲ្យអស់ទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោក សុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុ នោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជា

បក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំង-ឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬដឹកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មានតែដឹកនាំសេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ឲ្យកើតដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានៅឡើយ និងដឹកនាំជនទាំងឡាយខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឲ្យទាស់ចិត្តទៅវិញទេតើ ។

[៣] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្តែងនូវទោសនៃសភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ និងថែទាំបានដោយកម្រ មានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសន្តោស នៅច្រឡូកច្រឡំដោយពួក មានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សម្តែងគុណនៃសភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយងាយ និងថែទាំបានដោយងាយ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានចិត្តផូរផង់ កម្ចាត់បង់នូវកិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំនូវកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ហើយទ្រង់សម្តែងនូវធម្មីកថាដ៏ល្មមសមគួរដល់កម្មនោះៗដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកទើបមានព្រះពុទ្ធដីកាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃប្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្ម[១]

១- កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលគួរគំរាម ។

ដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយ-កម្មនោះសង្ឃគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយគប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយគប្បីលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពល គប្បីប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយមិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ

។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយមិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើងក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់

លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំង-ឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុ

អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុហើយ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុនោះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយធម៌) ផង ជាអវិនយកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី[1] ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ (អាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្ម

១- អាបត្តិដែលសំដែងមិនដាច់ អដ្ឋកថាថា បានដល់ អាបត្តិពីរកង គឺបារាជិក ១ សង្ឃាទិសេស ១ តែសារត្ថទីបនីដីកាថា អាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ក្នុងទីនេះ សំដៅយកអាបត្តិបារាជិកតែម្យ៉ាង ព្រោះតជ្ជនីយកម្ម សង្ឃធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសប៉ុណ្ណោះ មិនមែនធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ។

ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនទាន់ចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្ម

ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត

គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទសិន ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងសិនហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម

ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ចប់

[១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង

ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការ

ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្ម

ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ចប់

[២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កទាស់ទែង បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុពាលមិនឆ្លាសមានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះចុះ ។

[២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម

ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ[១] ក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិ ក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុមួយពួកល្ងង់មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមួយពួកនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម

១- ក្នុងទីឯទៀតលោកសំដៅយកអាបត្តិបារាជិក និងសង្ឃាទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះសំដៅយកអាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះសង្ឃមិនត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ សង្ឃត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្ម បានចំពោះតែត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបនីដីកា) ។

ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួកមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមួយពួកមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ភិក្ខុមួយពួកពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ភិក្ខុមួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ចប់

[៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា កុំគប្បីឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នាក្តី អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះក្តី ភិក្ខុមិនត្រូវតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នក

មានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស[១] មិនត្រូវចោទគេ (ដោយវត្ថុ ឬដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (ទោសអ្នកដទៃ) មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

វត្ត ១៨ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ចប់

[៣៥] លំដាប់នោះឯង សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម[២] ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឲ្យ

១- ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយមិនត្រូវសូមឱកាសភិក្ខុណាមួយ ដែលមានទោសដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២- ស្លូត សុភាព រាបទាប ។

សាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតហើយប្រៀនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ ភិក្ខុតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍ណានោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុដែលឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្ម ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ មានចំនួន ១៨

[៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែល

ប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺ ភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

តជ្ជនីយកម្ម ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ មានចំនួន ១៨ ចប់

[៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុទាំងនោះ គប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលគប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន

អាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ។បេ។ ក៏ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

តជ្ជនីយកម្មជាបឋម ចប់

[៤៣] សម័យនោះឯង សេយ្យសកភិក្ខុដ៏មានអាយុជាភិក្ខុល្ងង់ មិន

ឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុអ្វី បានជាសេយ្យសកដ៏មានអាយុជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ លំដាប់នោះភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៤៤] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងកាលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាសេយ្យសកភិក្ខុជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយ-បដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនោះមិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាមោឃបុរសនោះ ជាបុគ្គលល្ងង់

មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែនដឹកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយ ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរធ្វើនិយស្សកម្ម[១] ដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ[២] ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសេយ្យ-សកភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាសមានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។

១- កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើឲ្យថយយស ។ ២- ភិក្ខុដែលល្ងង់មិនឆ្លាសនោះត្រូវតែសូមនិស្ស័យហើយនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន មិនត្រូវនៅដោយនិស្សយមុត្តកទេ ។

នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យ-សកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្តក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ ឥឡូវនេះ សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្តសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ ឥឡូវនេះ សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់

បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។បេ។ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ដូច្នេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលមិនសាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-

កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម

ដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ចប់

[៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រម

ព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្ម

ដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ចប់

[៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-

កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះ-ពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-កម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួក

នេះឯង ។

និយស្សកម្មដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ចប់

[៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងនិយស្សកម្ម នោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនីឡើយ ១ និយស្សកម្មដែលសង្ឃធ្វើព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុកុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ។

វត្ត ១៨ ក្នុងនិយស្សកម្ម ចប់

[៧៦] លំដាប់នោះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ សេយ្យសក-

ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយនោះ ក៏សេពគប់ចូលទៅអង្គុយជិតពួកភិក្ខុជាកល្យាណមិត្ត សូមរៀនបាលី និងអដ្ឋកថា ក៏បានជាពហុស្សូត ជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានបញ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្អែង ប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្តបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្តបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៧៧] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូររម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតឲ្យហើយក៏នៅតែទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ឡើយ ។

[៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មព្រោះ

អាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ តិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ចប់

[៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ ។បេ។

[៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥

នេះឯង ។

[៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើឲ្យជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ចប់

[៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះសង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គ ឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលគប្បីញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យ-

សកកិក្ខុនេះដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង សម្មាបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូម ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បី រម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុនោះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសេយ្យសកកិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃ បានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មាបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ឥឡូវ មកសូមការរម្ងាប់ និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យ-សកកិក្ខុនេះដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង សម្មាបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការ រម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុ ។ ការ រម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកកិក្ខុ

នេះដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃនៅស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

និយស្សកម្មជាគម្រប់ពីរ ចប់

[៨៤] សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកជាចៅអាវាស ទៀបកិដាគិរីជនបទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្មាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់

ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ យកផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើចាក់វំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ដើម្បីស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ដើម្បីទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ អស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុទាំងនោះឆាន់ភោជន ក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកជណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាល និងជណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀង

ខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨[១] ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០[២] ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាស[៣] ខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្លួនគូរវាង[៤] ខ្លះ លេងផ្សាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ុំងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកល័ក្តឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ជីខ្សាច់ (បាយឡុកបាយឡ) ខ្លះ លេងរថតូចៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូចៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហ៊ោខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដិក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះមើល ដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និង

១- ចក្រត្រង្គមានក្រឡា ៨ ។ ២- ចក្រត្រង្គមានក្រឡា ១០ ។ ៣- ន័យខ្លះ ប្រែថា បាយខុម ។ ៤- ប្រហែលជាលេងបិទមុខ បិទពួន ។

ថ្វាស ស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ ខ្លះ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ។

[៨៥] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបចាំវស្សាក្នុងដែនកាសី រួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ដើរសំដៅទៅកិដាគិរិជនបទ ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង ភិក្ខុនោះក៏ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ ដើរចូលទៅកាន់កិដាគិរិជនបទដើម្បីបិណ្ឌបាត មានក្អែកសង្រួមមានឥរិយាបថរមទម ឈានដើរទៅមុខឬថយក្រោយ ក្រឡេកមើលទៅមុខឬមើលចំហៀង បត់ដៃចូល ឬលាចេញ គួរឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សទាំងឡាយឃើញភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្វីនេះ ដូចជាសង្រួមហួស ដូចជាទន់ភ្លន់ពេក ដូចជាមុខស្រពោនពេក អ្នកណានឹងឲ្យដុំបាយដល់លោកនេះដែលចូលទៅរក (គេនោះ) ចំណែកអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុជាម្ចាស់យើងពោលពាក្យផ្អែម ពោលពាក្យពីរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែមជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន មានមុខធើប តែងនិយាយមុន យើងគួរប្រគេនដុំបាយដល់លោកម្ចាស់អស់នោះ ។ ឧបាសកម្នាក់បានឃើញភិក្ខុនោះត្រាច់ ទៅបិណ្ឌបាតក្នុងកិដាគិរិជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បានចង្ហាន់ខ្លះដែរឬ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ ទើបឧបាសកនោះនាំភិក្ខុនោះ

ទៅផ្ទះ ឲ្យឆាន់ស្រេចហើយ ក៏បានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោសលោកម្ចាស់ នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ឧបាសកនោះផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទា ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស អាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទខូចហើយ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក ជាចៅអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្មាស ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើដែលដោតជាចង្កោមខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិ-ភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាង ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់

ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលា វិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រី កំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងវាងផ្លូវ

ដែលខ្លួនគួរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ីងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកល័ក្តឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូចៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូចៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហ៊ោខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដិក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ មើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក៏មនុស្សទាំងឡាយឯណាដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធា គ្មានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏នាំគ្នារត់ចេញ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ជូនភិក្ខុទាំងឡាយទៅកិដាគិរីជនបទ ដើម្បីឲ្យអាវាសក្នុងកិដាគិរីជនបទនេះ បានស្ថិតស្ថេរ (តទៅ) ។ ភិក្ខុនោះទទួល

ពាក្យបណ្តាំឧបាសកនោះថា អើអាវុសោ ហើយក្រោកចាកអាសនៈ ចៀស ចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុង ជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូល ទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

[៨៦] ក៏ការទទួលរាក់ទាក់ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនេះ ជា ទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុនោះដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ទ្រាំបានទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវឆ្ងាយមិនសូវលំបាកទេឬ ម្នាល ភិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ទ្រាំទៅបាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មម ប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយវិញទៀត ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវ ឆ្ងាយមិនសូវលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនៅចាំវស្សាក្នុងដែន កាសីរួចហើយ មកក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បានដើរសំដៅមក កិជាគិរិជនបទ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្លៀក ស្បង់ហើយប្រដាប់ដោយបាត្រចីវរ ចូលទៅកាន់កិជាគិរិជនបទដើម្បីបិណ្ឌបាត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មានឧបាសកម្នាក់បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងត្រាច់ទៅ បិណ្ឌបាតក្នុងកិជាគិរិជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូល មកហើយ ថ្វាយបង្គំខ្ញុំព្រះអង្គ ហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បានចង្ហាន់ខ្លះដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា ម្នាលអាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មា

មិនទាន់បានទេ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះឧបាសកនោះនាំខ្ញុំព្រះអង្គទៅផ្ទះ ឲ្យឆាន់ស្រេចហើយ បានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណា ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ផ្ដាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះសូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទខូចហើយ ព្រោះភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកជាចៅអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមក មិនមានសេចក្ដីអៀនខ្មាស ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ។បេ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សណាដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះគេក៏ផ្ដាច់អស់ទៅ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់បញ្ជូនពួកភិក្ខុទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ដើម្បីឲ្យអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទនេះបានតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួនដូចដែលវិញ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ ទើបនឹងមកអំពី

ទីនោះ ។

[៨៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ ជាចៅអាវាសក្នុងកិដាគិរីជនបទ ជាភិក្ខុអលជ្ជីលាមក ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ។បេ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានប្រការផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពួកមនុស្សណាធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះ ក៏បាត់សទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះគេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្វាត់ខ្វាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ) ជាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនៃមោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះធ្វើផ្កាឈើចាក់វំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ

ផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាង ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀង

ខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុង កែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងផ្លូវដែលខ្លួនគូរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ុងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកល័ក្តឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូចៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូចៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហៅខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ជាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដិក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះមើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ក៏ពួកមនុស្សណាធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយ

ឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះលំអានទាន ទាំងនោះគេក៏ផ្ដាច់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់ តិះដៀលហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លាន មកថា ម្នាលសារីបុត្ត និងមោគ្គល្លាន ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅកិដាគិរីជនបទ ហើយ ធ្វើបព្វាជនីយកម្ម[១] ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទចេញ (ដ្បិត) ភិក្ខុទាំងនុ៎ះជាសទ្ធិវិហារិក របស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។ ព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លានក្រាប បង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ចាកកិដាគិរីជនបទ ដូចម្ដេចបាន ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះសុទ្ធតែជាមនុស្សកាចរឹងរូសណាស់ ។ ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្ត មោគ្គល្លាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នក ទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកភិក្ខុច្រើនរូបចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

[៨៨] ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯ បព្វាជនីយកម្មនេះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និង ភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវ

១- កម្មដែលសង្ឃត្រូវបណ្ដេញ ឬបំបរបង់ភិក្ខុដែលមានទោសឲ្យចេញពីទីអាវាស ។

លើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះគេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ បើបព្វាជនីយកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល មានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះគេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោល

ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វ-សុកនេះជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ចាកកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ដូច្នេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះគេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះ

បុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទ ដូច្នេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុសម្ដែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជា

កម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម

ដែលធ្វើជាពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

បព្វជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ចប់

[៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ។បេ។

[៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

[៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-

កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ជាធម្មកម្មផង ។បេ។

[៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយ-កម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

[៩៨] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ជាធម្មកម្មផង ។បេ។

[៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

[១០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

[១០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

[១០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

[១០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

[១០៤] អង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

បញ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ចប់

[១០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការលេងតាមកាយទ្វារ ១ ប្រកបដោយការលេងតាមវចីទ្វារ ១ ប្រកបដោយការ

ល្បែងតាមកាយទ្វារ និងវចីទ្វារ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយ[១] ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចា ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀនសិក្ខាបទ[២] ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈ

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។ ២- ការបៀតបៀន បានខាងឯការបំផ្លាញ ពាក្រៃចដោយមិនប្រើងសិក្សាសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ។

ផ្លូវកាយ[1] ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា[2] ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើនឥតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣

១- មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ បានដល់ការចិញ្ចឹមជីវិត មានការស្ទូច្រេង ស្ទូថ្នាំអរិដ្ឋជាដើម ដោយអំណាចអនេសនា មានវេជ្ជកម្មដែលទ្រង់ហាមជាដើម ។ ២- មិច្ឆាជីវផ្លូវវាចា បានដល់ទទួលនាំសំបុត្របាប់ដំណឹងរបស់ពួកគ្រហស្ថជាដើម (ទូត) ។

ពួកនេះឯង ។

[១១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមវចីទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារ និងវចីទ្វារពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយពួក ១

ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួក នេះឯង ។

បញ្ជនីយកម្មមាន ១៤ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ចប់

[១១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើបញ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងបញ្ជនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀត ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវរំលឹក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

វត្ត ១៨ ក្នុងបញ្ជនីយកម្ម ចប់

[១២០] គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឃមានព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លាន ជាប្រធានបានទៅកាន់កិដាគិរីជនបទ ហើយធ្វើបព្វាជនីយកម្ម (បណ្តេញ) ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ (ឲ្យចេញ) អំពីកិដាគិរីជនបទដោយពាក្យថា ពួកអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ ភិក្ខុអម្បាលនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោសហើយ ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃវិញថាសង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[១២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យ

ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្លបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមគួរទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្លបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មចេញ ។

[១២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ញាជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

វត្ត ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបញ្ញាជនីយកម្ម ចប់

[១២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ញជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនបានទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ញជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ញជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ញជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ញជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ញជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវ

រម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

វត្ត ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបញ្ជនីយកម្ម ចប់

[១២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបញ្ជនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្មហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម និងប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមអស់វារៈពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមអស់វារៈបីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពល គប្បីញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម និងប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម បានប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការ

រម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម និងប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ការរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្មនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ បញ្ជនីយកម្មទី ៣

[១២៩] សម័យនោះឯង សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុជាចៅអាវាសរបស់ចិត្តគហបតិ ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ ជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នកមានធុវភត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតិទំនុកបម្រុងដោយនិច្ចភត្ត) ។ កាលណា ចិត្តគហបតិត្រូវការនឹងនិមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់សុធម្មភិក្ខុ

(ជាមុន) ហើយមិនហ៊ានទិមន្តសង្ឃ ឬគណៈ ឬបុគ្គលឡើយ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុដែលជាថេរៈច្រើនរូប គឺព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហា-មោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកច្ចានដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកោដ្ឋិតដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកប្បិនដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាចុន្ទដ៏មានអាយុ ១ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ១ ព្រះរេវតៈដ៏មានអាយុ ១ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុ ១ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ១ ព្រះរាហុលដ៏មានអាយុ ១ នាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងដែនកាសី ក៏បានទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌ ។

[១៣០] ចិត្តគហបតិបានឮដំណឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ បានមកដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌហើយ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិក៏បានចូលទៅរកភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតិអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុក៏បានពន្យល់ឲ្យយល់ ឲ្យសមាទាន ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិកាលបើព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុបានពន្យល់ឲ្យយល់ ឲ្យសមាទាន ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏បាននិយាយនឹងភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះថេរៈទាំងឡាយដ៏ចម្រើន សូមព្រះថេរៈទាំងឡាយទទួលអាគន្តុកភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះករុណាក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ភិក្ខុជាថេរៈទាំងនោះក៏បានទទួលនិមន្តន៍ដោយសភាពស្ងៀម ។

[១៣១] លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិដឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយនិមន្ត

ហើយក៏ក្រោកឡើងចាកអាសនៈថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ធ្វើប្រទក្សិណ ហើយក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុហើយ ឈរក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតិបានឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃស្អែកជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា គ្រាមុនៗ ចិត្តគហបតិនេះ កាលណាត្រូវការនិមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃ ឬគណៈ ឬបុគ្គលទេ ឥឡូវនេះគាត់មិនបានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ឥឡូវនេះចិត្តគហបតិនេះនឹងមិនអាឡោះអាល័យនឿយណាយចាកអាត្មាអញហើយ (គិតដូច្នេះហើយ) ទើបតបទៅចិត្តគហបតិដោយពាក្យដូច្នេះថា នែគហបតិកុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្តគហបតិបានអង្វរសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ជាគម្រប់ពីរដងដោយពាក្យដូច្នេះ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នែគហបតិកុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្តគហបតិបានអង្វរសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុជាគម្រប់បីដងដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នែគហបតិ កុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។

លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិគិតថា លោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ទោះទទួលនិមន្តន៍ក្តី មិនទទួលនិមន្តន៍ក្តី នឹងមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ធ្វើប្រទក្សិណហើយដើរចេញទៅ ។

[១៣២] លុះកន្លងរាត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតិក៏តាក់តែងខាទនីយភោជនីយាហារដ៏ផ្ចិតផ្ចង់ដើម្បីភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈដែលចិត្តគហបតិតាក់តែងដល់ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយក៏ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរអំពីព្រហាម ចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ចិត្តគហបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេតែងតាំងទុក ។ ឯចិត្តគហបតិក៏បានចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ លុះចិត្តគហបតិអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏បាននិយាយពាក្យនេះថា ម្នាលគហបតិ ខាទនីយ-ភោជនីយាហារដែលអ្នកតាក់តែងនេះបរិបូណ៌ណាស់ហើយ ទាស់តែក្នុងទីនេះគ្មាននំទ្រាបល្ងមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ចិត្តគហបតិតបថា សូមមេត្តាប្រោស បើព្រះពុទ្ធវចនៈមានច្រើនម្ល៉េះ តើ (ថ្វីក៏) លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យតែបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្ងវិញ សូមមេត្តាប្រោស ធ្លាប់មានរឿងមកហើយថា មានពួកពាណិជនៅស្រុកទក្ខិណាបថ បានទៅកាន់បុរត្ថិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះនាំយកមេមាន់ពីបុរត្ថិមជនបទនោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់នោះបានរួមសង្វាសជាមួយនឹងក្អែក មេមាន់នោះក៏កើតកូន សូមមេត្តាប្រោស

កាលណាកូនមាន់នោះ ចង់ស្រែកជាសំឡេងក្អែក វាក៏ស្រែកថា កាកាកុក្កុដី (ក្អែកមាន់) កាលណាបើចង់ស្រែកជាសំឡេងមាន់ វាក៏ស្រែកថា កុក្កុដីកាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាងណាមិញ សូមមេត្តាប្រោស បើពុទ្ធវចនៈមានច្រើនដល់ម៉្លេះ (ថ្វីក៏) លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្ងវិញក៏យ៉ាងនេះឯង ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលគហបតិ អ្នកឯងជេរអាត្មា អ្នកឯងផ្ដាសាអាត្មា ម្នាលគហបតិ នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នកឯង អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតិនិយាយតបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្ដាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្ម គង់ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជារមណីយស្ថាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរបិណ្ឌបាតសេនា-សនៈ និងភេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុបាននិយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តគហបតិជាគម្រប់ពីរដងទៀតថា ម្នាលគហបតិ អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតិ អ្នកឯងផ្ដាសាអាត្មា ម្នាលគហបតិ នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតិក៏តបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្ដាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជារមណីយ-ស្ថាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្មដោយចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសន និងភេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុបាននិយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តគហបតិជាគម្រប់បី

ជនទៀតថា ម្នាលគហបតិ អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតិ អ្នកឯងផ្តាសាអាត្មា ម្នាលគហបតិ នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតិសួរថា សូមមេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងនិមន្តទៅក្នុងទីឯណា ។ សុធម្មភិក្ខុប្រាប់ថា ម្នាលគហបតិ អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ចិត្តគហបតិផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ ពាក្យណាដែលលោកម្ចាស់បានពោលក្តី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលក្តី សូមលោកម្ចាស់ (នាំយក) ពាក្យនោះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យសព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មកកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌវិញ ដោយហេតុឯណា ហេតុនោះមិនជាអស្ចារ្យទេ ។

[១៣៣] គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏បានរៀបចំទុកដាក់សេនាសនៈស្រេចហើយ នាំយកបាត្រនិងចីវរចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឯវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មភិក្ខុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយក៏ (នាំយក) ពាក្យដែលខ្លួនពោល និងពាក្យដែលចិត្តគហបតិពោលនោះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគសព្វគ្រប់ ។

[១៣៤] ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះមិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់

សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងមិនសមបើនឹងជេរចិត្តគហបតិ ដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាបសោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។បេ។ ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងគហបតិ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បដិសារណីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសុធម្មភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះជេរចិត្តគហបតិដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាប ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសុំទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ នេះជាវាចាប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះជេរចិត្តគហបតិដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាប ។ សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា

លោកត្រូវសុំទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសុំទោសនឹងចិត្តគហបតិ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះជេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាប ។ ឥឡូវសង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសុំទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសុំទោសនឹងចិត្តគហបតិដូច្នេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ បដិសារណីយកម្មសង្ឃបានធ្វើដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសុំទោសនឹងចិត្តគហបតិដូច្នេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១

កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុបានសម្តែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ប្រកបដោយ

អង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[១៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា (របស់ភិក្ខុ) ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៤៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្ម ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃមិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ចប់

[១៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិ-សារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត

គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។បេ។

[១៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។

[១៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។

[១៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ធម្មកម្មមាន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ចប់

[១៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺ ភិក្ខុព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើ បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ទទួលពាក្យប្ដេជ្ញាប្រកបដោយធម៌អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិតតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ មួយ

ពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ មួយពួកជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកបំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឲ្យបែក) ចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

[១៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមួយពួកពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ មួយពួកដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ មួយពួកទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

បដិសារណីយកម្មមានប្រាំៗ បួនលើក (ម្តង)

ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ចប់

[១៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹមត្រូវ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹមត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជា

អ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីទាំង-ឡាយ ១ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុមិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុនោះមិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ចប់

[១៦៤] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ សុធម្មភិក្ខុនោះកាលបើសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌ បែរជាអៀនអន់ មិនអាចនឹងសូមទោសចិត្តគហបតិឡើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់មកក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោសុធម្ម លោកបានសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌហើយ ក៏មានសេចក្តីអៀនអន់ មិនអាចសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឲ្យអនុទូត[1] ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ភិក្ខុជាអនុទូតនោះ) សង្ឃត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវសូមភិក្ខុជាមុន លុះសូមហើយត្រូវភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលប្រកាស សង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើបដិសារណីយកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តគហបតិហើយ ការប្រគល់អនុទូតនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មភិក្ខុនោះត្រូវទៅនគរមច្ឆិកាសណ្ឌជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិថា ម្នាលគហបតិ

១- ភិក្ខុជាអ្នកទទួលបម្រើរបស់សង្ឃដែលត្រូវចាត់ឲ្យទៅតាមពិនិត្យមើលការ ឬជួយសូមទោស គឺជាអ្នកតំណាងសង្ឃ ។

អ្នកចូរអត់ទោស ម្នាលគហបតិ អាត្មាឲ្យអ្នកជ្រះថ្លា (វិញ) បើសុធម្មភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏បានព្រមអត់ទោសឲ្យ ការអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះនឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិក៏អត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយថា ម្នាលចិត្ត-គហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ អាត្មានឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិក៏ព្រមអត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិនោះ មិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយទៀតថា ម្នាលចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់សង្ឃចុះ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏ព្រមអត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូត កុំឲ្យសុធម្មភិក្ខុលះទីឧបចារៈដែលមើលឃើញ កុំឲ្យលះទីឧបចារៈដែលស្តាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតិឡើយ ហើយឲ្យធ្វើឧត្តរាសង្គៀងស្មាម្ខាង រួចឲ្យអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលី ហើយឲ្យសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ ។

[១៦៦] វេលានោះ ឯសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏បានទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសចិត្តគហបតិ ។ សុធម្មភិក្ខុ

នោះព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយាវលាស់ចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយាវលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មភិក្ខុចុះ ។

[១៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ចប់

[១៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺ ភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនបានទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយ ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ អាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុ

ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនបានឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹក ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ចប់

[១៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបដិសារណីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសុធម្មភិក្ខុត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាងរួចថ្វាយបង្គំបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំង-ឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី និយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មរួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវញុំាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ

ស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ចបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ចបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសា-រណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ចបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសា-រណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបាន

ធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ទបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសា-រណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

បដិសារណីយកម្មទី ៤ ចប់

[១៧៤] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ វេលានោះឯង ឆន្នភិក្ខុដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា មិនសមបើឆន្នៈដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[១៧៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បានឮថាឆន្នភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ពិតមែន

ឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ការនេះមិនសមគួរទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើមោឃបុរសនោះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ។បេ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្នភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិឡើយ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មគឺកុំឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មគឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ

ស្មៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មគឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្មៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្នភិក្ខុនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្មៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្មៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសតៗ ទៅថា ឆន្នភិក្ខុសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ។

[១៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាម

ពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ។បេ។

[១៧៨] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិន បានលើកអាបត្តិឡើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ។បេ។

[១៧៩] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៨០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបាន សាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។

[១៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិន ប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៨២] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៨៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៨៤] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៨៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៨៦] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[១៨៧] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ចប់

[១៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ ។បេ។

[១៩០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។បេ។

[១៩១] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩២] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩៤] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩៦] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩៧] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩៨] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[១៩៩] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ចប់

[២០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឆ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយ-

កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឆ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ មានចំនួន ៦
ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ចប់

[២០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ត

ដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណាមិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ ការក្រោកទទួល អញ្ជលីកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេក ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រចីវរ និងការបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យបែកបាកពួកភិក្ខុ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ[១] មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ[២] មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ត្រូវសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ត្រូវសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកឡើងពីអាសនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាង

១-២ សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថមិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

វត្ត ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះការមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចប់

[២០៧] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិរួចហើយ ក៏បានចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុទាំងឡាយ មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះកាលបើពួកភិក្ខុលែងធ្វើសក្ការ លែងគោរព លែងរាប់អាន លែងបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ

មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះកាលបើពួកភិក្ខុមិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់វិលមកក្រុងកោសម្ពីវិញ ឆន្នភិក្ខុនោះក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនបានឃើញអាបត្តិ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងនោះ ក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

[២០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានសន្មតហើយក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយព្រោះមិនឃើញអាបត្តិចំពោះអាបត្តិណា ហើយ នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិ ដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងការសំពះ ១ ការក្រោកឡើងទទួល ១ អញ្ជលីកម្ម ១ សាមីចិ-កម្ម ១ ការនាំអាសនមក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងការនាំទឹកមក ១ ទឹកលាងជើង ១ តាំងសម្រាប់រងជើង និង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលយកបាត្រនិងចីវរ ១ និងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិន ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឲ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនបានក្រោកចាកអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ

ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

វត្ត ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧបក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចប់

[២១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិចំពោះអាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវ

អាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុ អ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការសំពះ ១ ការក្រោកទទួល ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការនាំទីដេកមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រចីវរ ១ និងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទ

ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចេញពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថ

ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាសដើម្បីចោទ ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

វត្ត មានចំនួន ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចប់

[២២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឆន្នភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយរួច អង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាក

កម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឃបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន

ឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ៥ ចប់

[២២៥] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្នភិក្ខុដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបន្ទាប់ថា ឆន្នភិក្ខុដ៏មានអាយុមិនសមបើនឹងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ឆន្នភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា អំពើនេះមិនសមគួរ ។បេ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រាថ្នាសម្តែងអាបត្តិចេញទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ។បេ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-

ទ្បាយ បើដូច្នោះសង្ឃប្ញូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។

[២២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្នភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែង

អាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេប-នីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ ឆន្នភិក្ខុហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសតៗ ទៅថា ឆន្នភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ។

[២២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលមិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង

ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងរួចហើយ ១ ។បេ។

[២២៩] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។បេ។

[២៣០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៣១] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៣២] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៣៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៣៤] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិន

មែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។បេ។

[២៣៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។បេ។

[២៣៦] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៣៧] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៣៨] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ចប់

[២៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់

ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលបានចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៤៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[២៤៤] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៤៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៤៦] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[២៤៧] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែល

មិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

[២៤៨] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៤៩] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៥០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ចប់

[២៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូក

ប្រទូំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រទូកប្រទូំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅប្រទូកប្រទូំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រទូកប្រទូំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-

ឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេប-នីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

វត្ថុ មានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើ ក៏ធ្វើបាន)
ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចប់

[២៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនត្រូវ

ប្រដៅភិក្ខុនីដែរ ភិក្ខុនោះដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិឯទៀតប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការសំពះ ការក្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជលី សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកលាងជើង តាំងទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ មិនត្រូវសេពគប់នឹងតិរ្ថិយ ត្រូវតែសេពគប់រកពួកភិក្ខុ ត្រូវតែសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែក្រោកឡើងចាកអាសនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទគេ មិនត្រូវរំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ)

នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

វគ្គ ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចប់

[២៥៨] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មគឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះកាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀតដែរ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះកាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាដែរ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះកាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងកោសម្ពីវិញ ។ ឆន្នភិក្ខុក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូល

ទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

[២៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏នៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណាហើយ នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។បេ។

[២៦១] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការសំពះ ១ ការក្រោកទទួល ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។បេ។

[២៦២] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការនាំទឹកដេកមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ១ វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។បេ។

[២៦៣] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែកចាក) ពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។បេ។

[២៦៤] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់ពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។បេ។

[២៦៥] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាសឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយមិនក្រោកចាកអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥

នេះទេ ។

[២៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុឃាត់ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃាត់បវារណា ១ ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

វត្ត ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចប់

[២៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា

មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។បេ។

[២៦៩] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម ១ បច្ចុដ្ឋានកម្ម ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។បេ។

[២៧០] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការនាំទីដេកមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងទ្រជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។បេ។

[២៧១] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។បេ។

[២៧២] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់ពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់តែពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។បេ។

[២៧៣] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិន

នៅក្នុងទីជាអាវាស ឬមិនមែនជាអាវាសដែលមានជំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចាកអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនឃាត់ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនឃាត់បវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

វត្ត ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ចប់

[២៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆន្នភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ

ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ បាន ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ភបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ឆន្នភិក្ខុគប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុ ដែលឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង អាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ភបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរ ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ មិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវ រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេប-នីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ភប រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ មិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរ ដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏

ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាគម្រប់ ៦ ចប់

[២៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយជាច្រើនរូបបានឮដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋ ជាកូន

នៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើង ដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាន យ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះចូលទៅរកអរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតថា ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋ ឮថាអ្នកឯងមានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាន យ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ដូច្នោះមែន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះនិយាយថា ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋ លោកកុំពោលយ៉ាងនេះ លោកកុំពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ ការពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនមែនទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះទេ ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋ ធម៌ទាំងឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ ដោយអនេកបរិយាយ ឯធម៌

ទាំងឡាយនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពមែន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានសេចក្តីរីករាយតិច មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរាងឆ្អឹង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយដុំសាច់ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរណ្តៅរងើកភ្លើង ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយយល់សប្តិ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំង-ឡាយមានឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយកាំបិត និងជ្រញ់ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយលំពែង និងដែកស្រួច ។បេ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។បេ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ។ អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត កាលដែលពួកភិក្ខុទាំងនោះនិយាយជាស់តឿនយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយមាំ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះដដែលថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់

នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ពួកភិក្ខុនោះមិនអាចនឹងដោះអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតឲ្យរួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបាន ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[២៧៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ក្នុងកាលនោះថា ម្នាលអរិដ្ឋ ឮថាទិដ្ឋិលាមកមានសភាពដូច្នេះ កើតឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយយ៉ាងនេះ អំពីអ្នកណា ម្នាលមោឃ-

បុរស ធម៌ទាំងឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ តថាគតសំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយ មិនមែនទេឬ ឯធម៌ទាំងនោះអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពពិតមែន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានសេចក្តីរីក-រាយតិច មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរាងឆ្អឹង ។បេ។ មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយដុំសាច់ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរណ្តៅរងើកភ្លើង ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយយល់សប្តិ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយកាំបិត និងជ្រញ់ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយលំពែង និងដែកស្រួច ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។បេ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ម្នាលមោឃបុរស បើដូច្នោះ អ្នកឯងឈ្មោះថា ពោលបង្កាច់តថាគតផង គាស់រំលើងខ្លួនឯងផង សោយបាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិដែលខ្លួនប្រកាន់ខុស ម្នាលមោឃបុរស ទិដ្ឋិដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជាប្រយោជន៍

ដល់អ្នកឯងអស់កាលដ៏វែង ម្នាលមោឃបុរស អំពើនោះ មិនមែននាំពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឲ្យរឹងរឹត តែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។បេ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយ នឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។

[២៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាង នេះ សង្ឃត្រូវចោទអរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតជាមុនសិន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើក អាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមក មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹង ច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯ ណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋ ភិក្ខុនោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃដល់អរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ នេះជា ញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិអាក្រក់មានសភាព

យ៉ាងនេះកើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលជាអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលជាអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។

ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃៗ បានធ្វើដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម នោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសតៗ ទៅថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏លាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[២៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៨០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ

១ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ។បេ។

[២៨១] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។បេ។

[២៨២] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៨៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៨៤] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៨៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៨៦] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

[២៨៧] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៨៨] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៨៩] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៩០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

អធម្មកម្ម ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចប់

[២៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ សួរហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេ-

បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមានអាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សម្តែង ១ ។បេ។

[២៩៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ រំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។បេ។

[២៩៤] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៩៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលបញ្ជាក់ហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៩៦] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៩៧] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមានអាបត្តិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[២៩៨] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។បេ។

[២៩៩] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សម្តែង ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។បេ។

[៣០០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[៣០១] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

[៣០២] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មប្រកបដោយធម៌ មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចប់

[៣០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ អ្នកធ្វើជម្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់ទែង អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្ងង់ មិនឆ្លាស ច្រើនទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុងអជ្ឈាចារ ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

នេះឯង ។

[៣០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង ជាអ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ល្ងង់ មិនឆ្លាស ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក នេះឯង ។

[៣០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះ-ឯង ។

[៣០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយ-

កម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មមានចំនួន ៦ លើកដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន)

ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ចប់

[៣០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវឲ្យទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

វត្ត ១៨ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចប់

[៣១០] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ លុះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ

មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ ពួកភិក្ខុទាំងឡាយឯណា ដែលមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេប-នីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ មិនគួរនឹងសឹកសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៣១១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ មិនសមគួរនឹងសឹកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏អាក្រក់ ។

[៣១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតិ

ខ្ទង់ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏នៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

[៣១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុដែលហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ចប់

[៣១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ

មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញចំពោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៨ នេះឯង ។

អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ចប់

[៣១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់រួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពល គប្បីញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះ

ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះអស់វារជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះអស់វារជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះហើយ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនោះគួរដល់សង្ឃ

ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញជាគម្រប់ ៧ ចប់

កម្មក្ខន្ធកជាបឋម

ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៧ រឿង ចប់

ឧទ្ទាននៃកម្មក្ខន្ធកនោះគឺ

[៣១៩] រឿងបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្រឹងប្រែងក្នុងការបង្កហេតុ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតក៏កើតឡើង ដែលកើតឡើងហើយ ក៏ចម្រើនឡើង ពួកភិក្ខុអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ក៏ពោលទោសក្នុងកណ្តាលបរិស័ទ ព្រះពុទ្ធជិនស្រីជាព្រះសយម្ភូ ជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រាថ្នាការស្ថិតស្ថេរនៃព្រះសទ្ធម្ម ទើបទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្មជិតក្រុងសាវត្ថី ។ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ដោយអាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឃមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយ ស្រាប់តែធ្វើមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើ

ក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជនីយកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្មទាំងនោះចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម) តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្មដូចគ្នាដែរ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួកក៏ដូចគ្នាដែរ កម្មដែលសង្ឃមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួកក៏ដូចគ្នាដែរ កម្មដែលសង្ឃមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួកក៏ដូចគ្នាដែរ បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្កវារ (វារនៃកម្មស គឺចំណែកខាងកម្មត្រូវ) តាមទំនងនៃកណ្ហវារ (វារនៃកម្មខ្មៅ គឺចំណែកខាងកម្មខុស) នោះចុះ ។ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ លូង់ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ ក្នុងអធិសីល មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ។ និងភិក្ខុដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកទៀត គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុពួក ១ លូង់ពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយ

គ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ (សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ និងភិក្ខុដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ព្រះធម៌ពួក ១ ព្រះសង្ឃពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃយ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុឲ្យឈ្លោះគ្នា ។ តជ្ជនីយកម្ម (មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ឲ្យនិស្ស័យ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏ទៅប្រដៅភិក្ខុនី ។ តជ្ជនីយកម្មមិនរម្ងាប់ (ដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត) គឺភិក្ខុនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀលកម្ម តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុឯណាប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហាមឧបោសថ ហាមបវារណា ធ្វើជា

អ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុឲ្យឈ្លោះគ្នា តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះមិនរម្ងាប់ឡើយ ។ បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្កវារតាមទំនងនៃកណ្ហវារចុះ ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាបត្តិច្រើន នៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធមហាមុនិ ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើនិយស្សកម្ម ។ រឿងភិក្ខុពីររូបឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុក នៅក្នុងកិដាគិរិជនបទ ជាអ្នកមិនសង្រួម ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើ) បព្វាជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ រឿងសុធម្មភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសរបស់ចិត្តគហបតិ ក្នុងនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ សុធម្មភិក្ខុនោះជេរចិត្តគហបតិជាឧបាសក ដោយពាក្យតិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះតថាគតទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ រឿងឆន្នភិក្ខុក្នុងក្រុងកោសម្ពី (ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ។ ទើបព្រះជិនស្រីដ៏ឧត្តម ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ឆន្នភិក្ខុក៏មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិនោះឡើយ ព្រះសម្ពុទ្ធជានាយកដ៏វិសេស ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុមានទិដ្ឋិដ៏លាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើនិយស្សកម្ម បព្វាជនីយកម្ម និងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូចគ្នាដែរ ។ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ១ មិនសម្តែងអាបត្តិ ១ មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ១ ល្បែង ១ មារយាទមិនសមគួរ ១

ការបៀតបៀន ១ មិច្ឆាអាជីវ ១ ទាំងនេះជាអតិរេកបទក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។ អង្គ ៥ គឺកិក្ខុព្យាយាមមិនឲ្យគ្រហស្ថបានលាភ និងពោលទោសព្រះរតនត្រ័យ (ជាដើម) មាន ២ លើក មានឈ្មោះថា ទ្វេបញ្ចក ទាំងនេះជាអតិរេកបទក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។ មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺតជ្ជនីយកម្ម ១ និយស្សកម្ម ១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺបព្វាជនីយកម្ម ១ បដិសារណីយកម្ម ១ មានអង្គ ៨ ខ្លះ ថយពី ៨ ខ្លះ មិនលើសពី ៨ ឡើយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ៣ នោះប្រហែលៗគ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នកប្រាជ្ញគប្បីដឹងតាមទំនងនៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ) ។ល។

អដ្ឋកថា
សមន្តបាសាទិកា

ចុល្លវគ្គ
កម្មក្ខន្ធកវណ្ណនា

តជ្ជនីយកម្ម

[១] វិនិច្ឆ័យក្នុងកម្មក្ខន្ធកៈជាបឋមនៃចុល្លវគ្គ គប្បីជ្រាបដូច្នេះជាមុន បទថា **បណ្ឌុកលោហិតកា** បានដល់ ជនពីររូបក្នុងពួកឆព្វគ្គិយ គឺបណ្ឌុក ១ លោហិតក ១ សូម្បីនិស្សិតទាំងឡាយរបស់លោកទាំង ២ ក៏ប្រាកដឈ្មោះថា បណ្ឌុក និងលោហិតកដូចគ្នា ។

[៣] បីបទថា **ពលវា ពលំ បដិមន្តេថ** សេចក្តីថា លោកទាំង-ឡាយ ចូរលើកវាទៈឲ្យល្អ ឲ្យខ្លាំងក្លា ។

បទថា **អលមត្តតរា ច** គឺជាអ្នកអាចជាង ។

[៤] ក្នុងអង្គ ៣ មាន **អសម្មុខា កតំ** ជាដើម សេចក្តីថា កម្មដែលធ្វើ គឺ ចោទមិនចំពោះមុខសង្ឃ ធម្មវិន័យ និងបុគ្គលមិនសាកសួរមុនធ្វើ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញានៃបុគ្គលនោះឯង ។

[៥] បទថា **អទេសនាគាមិនិយា** បានដល់ ធ្វើដោយអាបត្តិបារាជិក ឬសង្ឃាទិសេស ។

[៦-១៥] បណ្តាតិកៈទាំងនេះ ៩ បទ ក្នុង ៣ តិកៈខាងដើម ទ្រង់

ផ្សំត្រង់មួយបទៗ នឹងបទ ២ នេះ គឺ **ធម្មេន កតំ វគ្គេន កតំ** ត្រាស់ជា ៩ តិកៈ ។ រួមទាំងអស់ ទើបជា ១២ តិកៈ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

[១៦-២៧] ១២ តិកៈនេះឯង ត្រាស់ទុកសូម្បីក្នុងសុក្កបក្ខ ដោយអំណាចនៃចំណែកជាសត្រូវនឹងគ្នា ។

[២៨] ពីរបទថា **អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ** សេចក្តីថា ដោយការប្រឡូកប្រឡំនឹងគ្រហស្ថ មានភាពជាអ្នកមានសេចក្តីសោយសោកជាមួយគេជាដើម ដែលមិនសមគួរដល់បព្វជិត ។

[៣៤] បទថា **ន ឧបសម្បាទេតព្វំ** ជាដើម សេចក្តីថា ជាឧបជ្ឈាយ៍ស្រាប់ហើយ មិនគប្បីឲ្យកុលបុត្រឧបសម្បទា មិនគប្បីឲ្យនិស្ស័យដល់អាគន្តុកភិក្ខុ មិនគប្បីទទួលសាមណេរដទៃទុក ។

ពីរបទថា **អញ្ញា វា តាទិសិកា** បានដល់ អាបត្តិដែលស្មើគ្នា ។ បទថា **តាបិត្តតរា** បានដល់ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាង ។ កម្មនោះ បានដល់ តជ្ជនីយកម្ម (គឺអំពើគួរដល់ការគំរាម) ។ កម្មដែលភិក្ខុពួកណាធ្វើហើយ ភិក្ខុទាំងនោះឈ្មោះថា អ្នកធ្វើកម្ម ។ បទថា **ន សវចនីយំ កាតព្វំ** សេចក្តីថា ខ្លួនដែលភិក្ខុណាចោទហើយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនឹងចោទលោកជាចុងចោទដោយក្តីនេះ ហើយលោកកុំឈានចេញចាកអាវាសនេះ សូម្បីមួយជំហានអស់កាលដែលអធិករណ៍នៅមិនទាន់រម្ងាប់ស្រេច ភិក្ខុនោះដែលខ្លួនមិនគប្បីធ្វើឲ្យជាអ្នករឭក ។ បទថា **ន អនុវាទោ** សេចក្តីថា មិនគប្បីទទួលតំណែងជាប្រធានក្នុងវត្ត ។

បទថា **ន ឱកាសោ** សេចក្តីថា មិនគប្បីឲ្យភិក្ខុដទៃធ្វើឱកាសយ៉ាងនេះ ថា លោកចូរធ្វើឱកាសដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំជាអ្នកប្រាថ្នានឹងពោលជាមួយលោកម្ចាស់ ។ បទថា **ន ចោទេតព្វោ** សេចក្តីថា មិនគប្បីចោទភិក្ខុដទៃដោយវត្ថុ ឬ អាបត្តិ គឺមិនគប្បីឲ្យភិក្ខុដទៃរឭក ដោយពាក្យថា នេះជាទោសរបស់លោកម្ចាស់ឬ ។ បទថា **ន សម្បយោជេតព្វំ** សេចក្តីថា មិនគប្បីជួយគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើការទាស់ទែង ។ បទថា **តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ** ជាដើម ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដើម្បីសម្តែងថាសង្ឃសមគួរដាក់តជ្ជនីយកម្មដោយអង្គនីមួយៗ ពិតហើយ ភាពជាអ្នកបង្កនូវជម្លោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកជាអង្គពិសេសសម្រាប់ភិក្ខុដែលគួរគំរាម ភាពជាអ្នកមានអាបត្តិរឿយៗ ត្រាស់ជាអង្គពិសេសសម្រាប់ភិក្ខុគួរដេកយស ភាពជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូលត្រាស់ទុកជាអង្គពិសេសសម្រាប់ភិក្ខុដែលគួរបណ្តេញ តែសង្ឃសមគួរនឹងធ្វើកម្មទាំងអស់ដោយអង្គឯណានីមួយ ក្នុងអង្គ ៣ នេះ ។

បើមានពាក្យសួរថា បើដូច្នោះ ពាក្យដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកក្នុងចម្លេយ្យក្ខន្ធកៈថា សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដាក់តជ្ជនីយកម្ម ។បេ។ អញ្ញាន បុគ្គលគួរឧបសម្បទា ម្នាលឧបាលី កម្មមិនជាធម៌ និងកម្មមិនជាវិន័យ រមែងមានយ៉ាងនេះឯង កាលបើយ៉ាងនោះ សង្ឃរមែងជាអ្នកមានទោស ដូច្នេះ រមែងជំទាស់នឹងបទថា **តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ** ជាដើម នេះ ឆ្លើយថា ពាក្យនេះមិនជំទាស់គ្នាឡើយ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះអត្ថនៃពាក្យផ្សេងគ្នា ។

ពិតហើយ កម្មសន្និដ្ឋាន ជាអត្ថនៃបទនេះថា **តជ្ជនីយកម្មារហស្ស** ជាដើម ។ សភាពនៃអង្គជាអត្ថនៃបទជាដើមថា **តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ** ដូច្នេះ ។ ព្រោះហេតុនោះ សង្ឃប្រជុំគ្នាធ្វើកម្មសន្និដ្ឋានថា ធ្វើកម្មឈ្មោះនេះ ដល់ភិក្ខុនេះដូច្នេះ ក្នុងកាលណា ក្នុងកាលនោះ ភិក្ខុនោះជាអ្នកឈ្មោះថា គួរដល់កម្ម ព្រោះហេតុនោះ ដោយលក្ខណៈនេះ គប្បីយល់ថា ធ្វើនិយស្សកម្មជាដើមដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់តជ្ជនីយកម្មជាដើម ជាកម្មខុសធម៌ និងជាកម្មខុសវិន័យ ។

ក្នុងអង្គទាំងឡាយ មានភាពជាអ្នកបង្កជម្លោះជាដើម អង្គណាមួយមានដល់ភិក្ខុណា សង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើដល់ភិក្ខុនោះ គប្បីកំណត់កម្មណាមួយដោយអង្គណាមួយ ក្នុងអង្គ និងកម្មទាំងឡាយតាមដែលទ្រង់អនុញ្ញាតទុកហើយ គប្បីធ្វើភិក្ខុនោះឲ្យជាអ្នកគួរដល់កម្ម ហើយធ្វើកម្មចុះ ។ វិនិច្ឆ័យក្នុងពាក្យទាំង ២ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ កាលកាន់យកវិនិច្ឆ័យយ៉ាងនេះ ពាក្យក្រោយ និងពាក្យដើមរមែងសមគ្នា ។

ក្នុងបាលីនោះ កម្មវាចាក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកដោយអំណាចនៃភិក្ខុអ្នកបង្កជម្លោះដោយពិត សូម្បីដូច្នោះ កាលនឹងធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលជាពាល ជាអ្នកមិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន សង្ឃគប្បីធ្វើកម្មវាចាដោយអំណាចនៃភិក្ខុដែលជាបុគ្គលពាល ជាអ្នកមិនឈ្លាស ។ ពិតហើយ កាលធ្វើយ៉ាងនោះ កម្មឈ្មោះថាធ្វើហើយ ដោយវត្ថុដែលមាន និងមិនឈ្មោះថាធ្វើដោយវត្ថុនៃកម្មដទៃ ។ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះថា តជ្ជនីយកម្មនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាត ឲ្យធ្វើដោយវត្ថុ ពោល គឺភាពជាបុគ្គលពាល

ជាអ្នកមិនឈ្លាស ដូច្នេះឯង ក្នុងកម្មទាំងពួងមានន័យដូចគ្នា ។

ខ្ញុំនឹងពណ៌នាវត្តនៃការប្រព្រឹត្តប្រពៃ ១៨ យ៉ាង ក្នុងបារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ។

[៣៥] ពីរបទថា **លោមំ ចាតេន្តិ** សេចក្តីថា ជាអ្នកលះបង់នូវមានះ អធិប្បាយថា ប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុទាំងឡាយ ។

ពីរបទថា **នេត្ថារំ វត្តន្តិ** សេចក្តីថា វត្តនេះជារបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលចេញ ព្រោះហេតុនោះ ឈ្មោះថា **នេត្ថារំ** វត្តរបស់អ្នកចេញ អធិប្បាយថា ខ្លួនអាចនឹងចេញចាកនិស្សារណា ដោយវិធី ១៨ យ៉ាងណា រមែងប្រព្រឹត្តវិធី ១៨ យ៉ាងនោះដោយប្រពៃ ។

សួរថា ភិក្ខុដែលត្រូវនិស្សារណា បំពេញវត្តអស់កាលប៉ុនណា ឆ្លើយថា ១០ ថ្ងៃក្តី ២០ ថ្ងៃក្តីក៏បាន ។ ពិតហើយ ក្នុងកម្មក្ខន្ធកៈនេះ វត្តជារបស់ដែលភិក្ខុគប្បីបំពេញដោយថ្ងៃ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះប៉ុណ្ណោះ ។

អំពី និយស្សកម្ម

[៤៤] វិនិច្ឆ័យក្នុងពាក្យរឿងសេយ្យសកភិក្ខុ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា **អបិស្សុ ភិក្ខុ បកតត្តា** សេចក្តីថា តែភិក្ខុទាំងឡាយរមែងជាអ្នកខ្វល់ខ្វាយជានិច្ច ។ ពាក្យដ៏សេស ដូចគ្នានឹងពាក្យដែលពោលហើយ ក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះឯង ។

អំពី បព្វាជនីយកម្ម

[១០៨] រឿងអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ ខ្ញុំបានពោលហើយក្នុងវណ្ណនានៃសង្ឃាទិសេស ។ តែវិនិច្ឆ័យក្នុងបទជាដើមថា **កាយិកេន ទវេន**

ក្នុងរឿងអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុនេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ការស៊ុះប្រព្រឹត្ត ទៅតាមកាយ ហៅឈ្មោះថា ការឃ្លើសឃ្លងប្រព្រឹត្តទៅតាមកាយ សូម្បីក្នុង ពីរបទដ៏សេសក៏ន័យនេះឯង ។

[១០៩] ការប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងកាយទ្វារ ហៅថា អនាចារ ប្រព្រឹត្តទៅតាមកាយ ។ សូម្បីក្នុងពីរបទដ៏សេស ក៏ន័យ នេះឯង ។

[១១០] ការបៀតបៀនដោយការដែលមិនសិក្សាសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់ បញ្ញត្តទុកក្នុងកាយទ្វារ ហៅថា ការបៀតបៀនប្រព្រឹត្តទៅតាមផ្លូវកាយ អធិប្បាយថា ការបំផ្លាញ គឺធ្វើឲ្យហិនហោច ។ ពីរបទដ៏សេសក៏ន័យ នេះឯង ។

[១១១] ការបម្អិនប្រេង និងការត្រាំថ្នាំជាដើម ដោយអំណាចនៃ វេជ្ជកម្មដែលធ្វើដល់មនុស្សដែលទ្រង់ហាមជាដើម ហៅថា មិច្ឆាជីវៈ ប្រព្រឹត្ត ទៅតាមកាយ ការទទួល និងការប្រាប់ដំណឹងជាដើមរបស់ពួកគ្រហស្ថ ហៅថា មិច្ឆាជីវៈ ប្រព្រឹត្តទៅតាមវាចា ។ កិច្ចទាំង ២ នោះ ឈ្មោះថា មិច្ឆាជីវៈ ប្រព្រឹត្តទៅតាមកាយ និងតាមវាចា ។ ពាក្យដ៏សេស មានន័យដូចពោល ហើយ ក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះឯង ។

អំពីបដិសារណីយកម្ម

[១២៩] វិនិច្ឆ័យក្នុងរឿងព្រះសុធម្មភិក្ខុ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា **អឧបលោកេត្វា** បានដល់ មិនប្រាប់ ។

[១៣២] បទថា **ឯតទវោច** សេចក្តីថា ព្រះសុធម្មសួរថា គហបតិ ខាទនីយ ភោជនីយនោះ អ្នកតាក់តែងដើម្បីព្រះថេរៈទាំងឡាយឬ ដូច្នេះហើយ ឲ្យបើកទាំងអស់ ឃើញហើយ ទើបបានពោលពាក្យនេះ ។ បទថា **ឯកា ច ខោ ឥធ នត្ថិ យទិទំ តិលសង្គុឡិកា** សេចក្តីថា នំនេះ គេហៅថា នំទ្រាបល្ង នំនោះមិនមាន ។ បានឮថា នំប្លែកមួយប្រភេទ មានក្នុងដើមវង្ស របស់គហបតិនោះ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះថេរៈបំណងនឹងជេរគហបតិនោះ ផ្តោតទៅលើជាតិ ទើបពោលយ៉ាងនោះ ។

បទថា **យថេវ កិញ្ចិ** ជាដើម សេចក្តីថា កាលពុទ្ធវចនៈមានច្រើន យ៉ាងនោះ លោកម្ចាស់សុធម្មលះពុទ្ធវចនៈជាច្រើន ដែលជារតនៈចោល ពោលពាក្យថា នំទ្រាបល្ង ដែលជាពាក្យថោកទាបនោះឯង ។

គហបតិសម្តែងអត្ថនេះ ដោយឧទាហរណ៍រឿងកូនមាន់ថា កូនមាន់នោះមិនបានរងាវដូចក្អែក មិនបានរងាវដូចមាន់ យ៉ាងណា លោកម្ចាស់មិនបានពោលពាក្យរបស់ភិក្ខុ មិនបានពោលពាក្យរបស់គ្រហស្ថក៏យ៉ាងនោះ ។

[១៥០] តិកៈទាំងឡាយ មានបទថា **អសម្មុខា កតំ** ជាដើម មានប្រការ ដូចពោលហើយនោះឯង ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ មិនដូចគ្នា ជាមួយភិក្ខុរបមុនៗ ។

[១៥៩] បណ្តាអង្គទាំងនោះ មានបទថា **គិហីនំ អលាភាយ** ជាដើម សេចក្តីថា គ្រហស្ថទាំងឡាយ នឹងមិនបានលាភដោយប្រការណា កាលភិក្ខុខ្វល់ខ្វាយ គឺព្យាយាមដោយប្រការនោះ ឈ្មោះថា ខ្វល់ខ្វាយដើម្បី

មិនមែនលាភ ។ ក្នុងអនត្ថៈជាដើមក៏ន័យនេះ ។ បណ្ដាពាក្យទាំងនោះ ការវិនាសប្រយោជន៍ ឈ្មោះថា អនត្ថៈ ។ បទថា **អវសាយ** បានដល់ ដើម្បីការខូចប្រយោជន៍ ។ ការនៅក្នុងទីនោះមិនបាន ឈ្មោះថា ការនៅមិនបាន ។

[១៦២] បទថា **គិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ** សេចក្ដីថា ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ក្នុងសម្នាក់គ្រហស្ថ ។

បទថា **ធម្មិកំ បដិស្សវំ ន សច្ចាបេតិ** សេចក្ដីថា ការទទួល ទោះពិតបានដោយប្រការណា លោកមិនធ្វើដោយប្រការនោះ គឺទទួលការចាំវស្សាហើយ មិនទៅ ឬមិនធ្វើកម្ម ដែលមានសភាពបែបនោះដទៃទៅវិញ ។

បទថា **បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ** ជាដើម ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដើម្បីសម្ដែងការដែលភិក្ខុគួរដល់កម្ម សូម្បីដោយអង្គមួយ ។

ពាក្យដ៏សេសក្នុងរឿងនេះ មានសេចក្ដីរាក់ហើយ និងមានន័យដូចពោលហើយ ក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះឯង ។

អំពីឧក្ខេបនីយកម្ម

[១៧៥] វិនិច្ឆ័យក្នុងពាក្យរឿងឆន្នភិក្ខុ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា **អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខវេ សំសថ** សេចក្ដីថា ហើយលោកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់ក្នុងអាវាសទាំងពួង ។

[២០០] ក្នុងបទថា **ភណ្ឌនការកោ** ជាដើម មានវិនិច្ឆ័យថា សង្ឃគប្បីលើកអាបត្តិដែលត្រូវព្រោះបច្ច័យ មានការបង្កជម្លោះជាដើម ធ្វើកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិនោះឯង ។

តិកៈទាំងឡាយ មានប្រការដូចពោលហើយដូចគ្នា ។ តែការប្រព្រឹត្ត ប្រពៃក្នុងរឿងឧទ្ទេកភិក្ខុនេះ មានវត្ត ៤៣ ប្រការ ។

[២០៦] បណ្តាវត្តទាំងនោះ បទថា **ន អនុទ្ធំសេតព្វោ** បានដល់ មិនគប្បីចោទភិក្ខុដទៃ ។ បទថា **ន ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ** បានដល់ មិនគប្បី ញុះញង់ភិក្ខុដទៃ និងភិក្ខុដទៃឲ្យបែកគ្នា ។

[២២១] បទថា **ន គិហិធជោ** បានដល់ មិនគប្បីទ្រទ្រង់សំពត់ស សំពត់មិនបានកាត់ជាយ និងសំពត់មានភ្ជីផ្កាឈើ ។

បទថា **ន តិត្ថិយធជោ** បានដល់ មិនគប្បីទ្រទ្រង់សំពត់ដែលក្រង ដោយសម្បកឈើជាដើម ។

[២២២] បទថា **ន អាសាទេតព្វោ** បានដល់ មិនគប្បីរុករានភិក្ខុ ដទៃ ។ ពីរបទថា **អន្តោ វា ពហិ វា** បានដល់ អំពីខាងក្នុងក្តី អំពីខាង ក្រៅក្តីនៃកុដិដែលជាលំនៅ ។ បីបទ មានបទថា **ន តិត្ថិយា** ជាដើម រាក់ទាំងអស់ហើយ ។ ខ្ញុំនឹងពណ៌នាបទដ៏សេសទាំងអស់ ក្នុងបារិវាសិ- កក្ខន្ធកៈ ។ ពាក្យដ៏សេសមានន័យដូចពោលហើយ ក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះឯង ។

[២២៥] ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ដូចគ្នានឹងឧក្ខេបនី- យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិនេះឯង ។

[២៧៦] រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុបានពោលទុកហើយ ក្នុងវណ្ណនានៃខុទ្ទកកណ្ឌ (បាចិត្តិយកណ្ឌ) ។

[៣០៦] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ភណ្ឌនការកោ** ជាដើម គប្បីជ្រាប

ដូច្នេះថា ភិក្ខុអាស្រ័យទិដ្ឋិណា ទើបធ្វើនូវជម្លោះជាដើម គប្បីធ្វើកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះឯង ។

បទដ៏សេសមានន័យដូចពោលហើយ ក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះឯង ។

[៣០៩] សូម្បីការប្រព្រឹត្តិតាមធម៌ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកនេះ ក៏មានវត្ត៤៣ ប្រការដូចគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ។

កម្មក្ខន្ធកវណ្ណនា ចប់

វិនយបិដក

ចារិវាសិកក្ខន្ធកៈ

[៣២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស[១] តែងទទួលត្រេកអរចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្អែលក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនឹងត្រេកអរចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្អែលក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំង-ឡាយសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៣២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ ទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

១- បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សមោធានបរិវាស ១ ។ ឯអប្បដិច្ឆន្នបរិវាសនោះបានសម្តែងរួចហើយ ក្នុងមហាក្ខន្ធក នៃមហាវគ្គ ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសមុច្ចយក្ខន្ធក ។

បានឮថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសមិនសមបើនឹងត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្អែលក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ហើយទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តទេ ភិក្ខុឯណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស (ត្រេកអរ) នឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលក្នុងវេលាងូតទឹកនៃគ្នានឹងគ្នា គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសដូចគ្នាតាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់កត្ត[១] ១ ការទទួលកត្ត[២] ១ ទាំង ៥ យ៉ាងដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសទាំងឡាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស តាមទំនងដែលភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស) ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងការនៅបរិវាសនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា[៣] ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ[៤] ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន[៥] ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាម

១- លំដាប់កត្តមានឧទ្ទេសកត្តជាដើម ដែលសង្ឃត្រូវចែកឲ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះហើយ ខ្លួនក៏លះបង់កត្តនោះ គឺប្រាប់ឲ្យចែកដល់ភិក្ខុដទៃសិន ចំណែកខ្លួននឹងសូមទទួលក្នុងថ្ងៃតទៅ ។ ២- ទទួលចែកកត្តដែលខ្លួនត្រូវបានតាមលំដាប់វស្សាបាន ។ ៣-៤-៥ សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រែកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

[៣២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុខ មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្ត ទីឱកាសឯណាដែលជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក (គ្រែ ឬតាំងដែលអាក្រក់ជាងគេ) ជាទីបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលអាក្រក់ជាងគេ) របស់សង្ឃៗ ត្រូវប្រគល់ឲ្យឱកាសនោះដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវត្រេកអរចំពោះឱកាសនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរេសមណៈ (សមណៈដើរមុខ) ឬបច្ឆាសមណៈ (សមណៈដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ[១] ។

[៣២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្តុកត្រូវប្រាប់ដល់

១- បារិវាសិកភិក្ខុគិតថា អញនឹងអង្គុយតាន់ក្នុងវត្តនេះហើយ នឹងរាប់រាត្រីទាំងឡាយ កាលបើអញចេញទៅបិណ្ឌបាត នឹងប្រទះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញមិនប្រាប់នឹងដាច់រាត្រី បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ទុកជាប្រើឲ្យសាមណេរចម្អិន ហើយតាន់ក្នុងវត្ត ដោយអធ្យាស្រ័យថា កុំឲ្យអ្នកណាមួយដឹងសោះឡើយ ដូច្នេះក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។

អាគន្តុកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា បើមានជំងឺ (មិនអាចទីទៅបាន) ប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន ។

[៣២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស(១) ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស(២) ដែលគ្មានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវា-

---

១- អាវាស បានដល់ទីសេនាសនៈដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ ។ ២- អនាវាស បានដល់ រោនសម្រាប់ទុកអំបោស រោនសម្រាប់ទុកអុស រោងទឹកបន្ទន់ និងខ្លោងទ្វារជាដើម ។

សិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវា-សិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា

ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាស

ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណាអាត្មាអញ អាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុ

ទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសន (របស់ខ្លួន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដីមិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមមួយ (ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត) កាលបើភិក្ខុជា

បកតត្តចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមឡើយ ។

[៣២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅ ។បេ។ ជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញចូលក្នុងមូលាបត្តិ ។បេ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ។បេ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត ។បេ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន) កាលអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

[៣៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា (ទាញចូលមកកាន់មូលាបត្តិ) ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភានកម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។ល។

បារិវាសិកវត្ត ៩៤ ចប់

[៣៣១] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាង គឺការនៅរួមគ្នា(១) ១ ការមិននៅរួមគ្នា(២) ១ ការមិនប្រាប់(៣) ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

[៣៣២] សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើនក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុមិនអាចនឹងជម្រះបរិវាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យដាក់បរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវដាក់យ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បរិវាស ។ បរិវាសបានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ បរិវាសបានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយចេញពីក្រុងសាវត្ថី ហើយ

១- គឺនៅជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តក្នុងលំនៅដែលមានដំបូលមួយរួមគ្នា ។ ២- គឺនៅតែឯង មិនបាននៅក្នុងអាវាសដែលមានភិក្ខុជាបកតត្ត ។ ៣- គឺមិនប្រាប់ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដល់ភិក្ខុផងគ្នាមានអាគន្តុកភិក្ខុជាដើម ។

ចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះៗ ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុអាចនឹងជម្រះបរិវាសបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសមាទានបរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបរិវាស ។ បរិវាសបានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមសមាទាននូវវត្ត ។ បរិវាសបានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយដែរ ។

បារិវាសិកវត្ត ចប់

[៣៣៤] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេចក៏ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ត

សោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៣៣៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញត្រឡប់មករកអាបត្តិដើម) ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនសមបើនឹងត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់សម្តែងធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាងដល់

ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហ-ភិក្ខុ តាមទំនងដែលពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងមូលាយបដិកស្សនានោះដូច្នេះ ។ គឺមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ (ខ្លួន) មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញមករកអាបត្តិដើម ចំពោះអាបត្តិណា មិនគួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុនភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសឯណាជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារជារបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឱកាសនោះដល់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះ មួយវិញទៀត ភិក្ខុនោះត្រូវ

ត្រេកអរនឹងទីឱកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) បកតត្តភិក្ខុឲ្យជាបុរេសមណ ឬបច្ឆាសមណៈចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ ។

[៣៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហ-ភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាល

ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាវហាភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយ-បដិកស្សនាវហាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាវហាភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាវហា-ភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិ-កស្សនាវហាភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺ អាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែង

តែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុគួរចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុគួរចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមាន

ពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណាអាត្មាអញ អាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត (ដើរមក) ត្រូវក្រោកឡើងចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទេ ។

[៣៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុទេ ។បេ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។បេ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ (ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត) ទេ ។បេ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត) ទេ ។បេ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយគ្នានឹងអព្ភានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុ

ដែលគួរដល់អព្ភាន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទេ ។

[៣៤៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

វត្តមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ចប់

[៣៤៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តារហភិក្ខុទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកមានត្តារហភិក្ខុមិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹកនៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកមានត្តារហភិក្ខុទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម

បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំង-ឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាន-ត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-កម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំង-ឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មី-កថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹកដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាងដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះតថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកមានត្តារហភិក្ខុតាមទំនងដែលមានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងមានត្តនោះដូច្នេះ គឺមានត្តារហភិក្ខុមិន

ត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តព្រោះអាបត្តិណា មិនគប្បីឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា (ដល់បកតត្តភិក្ខុ) មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុឡើយ ។

[៣៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខបកតត្តភិក្ខុឡើយ ឱកាសឯណាជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ទីដេក និងវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឱកាសនោះដល់មានត្តារហភិក្ខុនោះមួយទៀត មានត្តារហភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរទីឱកាសដែលសង្ឃប្រគល់ឲ្យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុជាអាគន្តុកត្រូវប្រាប់

(ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឲ្យទូតប្រាប់ (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

[៣៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារបភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារបភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ មានត្តារបភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារបភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារបភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្គារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែល មានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមាន ភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្គារហ-ភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស ផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្គារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែល មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមាន ភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជា បកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្គារហភិក្ខុគួរចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែល មានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬ អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានគ្គារហេភិក្ខុគួរចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្គារហេភិក្ខុគួរចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្គារហេភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានជំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានជំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានជំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រម ។

[៣៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន ។បេ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ ។បេ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ។

[៣៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានមានត្តារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានមានត្តារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុ ចប់

[៣៥៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល

បាត្រ និងចីវរ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹកនៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹង អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយដូច្នោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៣៥៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យ ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុស ក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏ មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុមិន សមបើនឹងត្រេកអរអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុង វេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់ បន្ទោសរួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយ ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវត្រេកអរអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ភិក្ខុ ណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹកដល់មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយតាមលំដាប់ចាស់ (ទី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ទី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុតាមទំនងដែលមានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងមានត្តនោះដូច្នេះ គឺមានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី សង្ឃឲ្យមានត្តចំពោះអាបត្តិណា មិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសឯណាជាទីបំផុតនៃអាសនៈ ជាទី

បំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឱកាសនោះដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវត្រេកអរចំពោះទីឱកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងអាវាសដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់ទីកន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺត្រូវប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន ។

[៣៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់

អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការ

អន្តរាយ ។

[៣៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុគួរចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺ អាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់ អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់ អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមាន ពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណាអាត្មាអញ អាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរ ចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ បាន ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬ អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬ អនាវាសណា អាត្មាអញ អាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវ នៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត បើ

ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។បេ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភា-នារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមានត្តចារិកភិក្ខុជា

គម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមាន មានត្តចារិកភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

[៣៦៥] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាង គឺការនៅរួមគ្នា[១] ១ ការមិននៅរួមគ្នា[២] ១ ការមិនប្រាប់[៣] ១ ភិក្ខុនោះប្រព្រឹត្តមានត្តក្នុងពួកបកតត្តភិក្ខុមិនគ្រប់ចំនួន[៤] ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

[៣៦៦] សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើនក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុមិនអាចជម្រះមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យដាក់មានត្តបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវដាក់មានត្តយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៀងស្មាម្ខាង អង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូម

១-២-៣-៤ សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ដាក់នូវមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ មានត្តក៏ឈ្មោះថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

[៣៦៧] សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយចេញអំពីក្រុងសាវត្ថី ទៅក្នុងទីនោះៗ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយក៏អាចជម្រះនូវមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសមាទានមានត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទានហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមសមាទានវត្ត ។ មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទានហើយដែរ ។

វត្តរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ ចប់

[៣៦៨] សម័យនោះ ពួកអព្ភានារហភិក្ខុត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំង-ឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកអព្ភានារហភិក្ខុមិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៣៦៩] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាអញ្ញាតរបាភិក្ខុទាំងឡាយត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតរបាភិក្ខុទាំងឡាយមិនសមបើនឹងត្រេកអរអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតរបាភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុឯណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការជុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹកដល់អញ្ញាតរបាភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាងដល់អញ្ញាតរបាភិក្ខុទាំងឡាយតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះតថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកអញ្ញាតរបាភិក្ខុ តាមទំនងដែលអញ្ញាតរបាភិក្ខុ

ទាំងឡាយត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងអញ្ញាតកនោះដូច្នេះ គឺអញ្ញាតកភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ ។បេ។ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ដូចម្តេចមិញ វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុក្តី មានត្តចារិកភិក្ខុក្តី អញ្ញាតកភិក្ខុក្តី ទាំង ៣ ពួក ក៏មានសេចក្តីដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។បេ។ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទីឱកាសឯណាដែលជាទីបំផុតនៃអាសនៈ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃៗ ត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឱកាសនោះដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោត ក៏ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ អញ្ញាតកភិក្ខុមិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយវិញទៀតមិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ ។

[៣៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជា

បកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារតាមន័យដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាវាសិកភិក្ខុគួរចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ចាកអនាវាស ។បេ។ ចាកអាវាស ឬអនាវាស ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុមិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។បេ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ ។បេ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា (កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន) អង្គុយលើអាសនៈទាប (អព្ភានារហភិក្ខុដែលខ្ចីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

[៣៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានអព្ភានារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានអព្ភានារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

វត្តរបស់អព្ភានារហភិក្ខុ ចប់

បារិវាសិកក្ខន្ធក ជាគម្រប់ ២ ចប់

ក្នុងខន្ធកនេះមាន ៥ រឿង ។

ឧទ្ទាននៃបារិវាសិកក្ខន្ធកៈនោះគឺ

[៣៧៦] បារិវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយ តែងត្រេកអរនឹងអភិវា- ទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈ មកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការ ដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏ពោលទោស ។ អាបត្តិទុក្កដមានដល់បារិវាសិកភិក្ខុដែលត្រេកអរ (នូវអភិ- វាទនកម្មជាដើមនោះ) ទ្រង់អនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការ ទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាងដល់គ្នានឹងគ្នាតាមលំដាប់ចាស់ខ្ចី ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (របស់ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ) បារិ- វាសិកភិក្ខុទៅជាមួយនឹងបកតត្តភិក្ខុបាន ឱកាសឯណាដែល ជាទីបំផុត (នៃសេនាសនៈ បារិវាសិកភិក្ខុ គួរត្រេកអរនឹង ឱកាសជាទីបំផុតនៃសេនាសនៈនោះ) បាន បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ មិន ត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ និងបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ និងឲ្យនាំ បិណ្ឌបាតមក ត្រូវប្រាប់វត្តដល់អាគន្តុកភិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្តក្នុង ថ្ងៃឧបោសថ ក្នុងថ្ងៃបវារណា (បើមានជំងឺ) នឹងប្រើបម្រើ ទៅប្រាប់ក៏បាន មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុទៅកាន់អាវាស

ដែលមានភិក្ខុបាន មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប (មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់) កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី (មិនត្រូវចង្រ្កម) លើទីចង្រ្កមឡើយ មិនត្រូវនៅរួមនឹងបារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន កម្មដែលមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ មិនឡើងជាកម្ម ទ្រង់សម្តែងការដាច់រាត្រី និងការជម្រះបរិវាស ទ្រង់អនុញ្ញាតការដាក់វត្ត និងការសមាទានវត្តទាំងនេះ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវដឹងរាល់គ្នា សូម្បីមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មានត្តារហភិក្ខុ មានត្តចារិកភិក្ខុ អព្ភានារហភិក្ខុ ក៏គប្បីដឹងតាមន័យដែលផ្សេងៗ គ្នា យ៉ាងនេះចុះ ។ ការដាច់រាត្រីទាំងឡាយរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន ៣ របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ មិនស្មើគ្នា មួយទៀត ភិក្ខុប្រព្រឹត្តមានត្ត ត្រូវប្រាប់វត្តសព្វៗ ថ្ងៃ ។ កម្មទាំងពីរ ជាកម្មប្រហែលៗ គ្នា កម្មទាំង ៣ ដែលសេសសល់ ក៏ស្មើៗ គ្នា ។

អដ្ឋកថា
បារិវាសិកក្ខន្ធកវណ្ណនា
បារិវាសិកវត្តកថា

[៣២០] វិនិច្ឆ័យក្នុងបារិវាសិកក្ខន្ធកៈនេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា **បារិវាសិកា** បានដល់ ភិក្ខុដែលនៅបរិវាស ។

ក្នុងបទថា **បារិវាសិកា** នោះ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បដិច្ឆន្ន-បរិវាស ១ បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សមោធានបរិវាស ១ បណ្តាបរិវាស ៤ យ៉ាងនោះ តិត្ថិយបរិវាសដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកក្នុងមហាខន្ធកៈយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើបុគ្គលឯណាទៀត ធ្លាប់ជាតិត្ថិយហើយ ប្រាថ្នាបព្វជ្ជា ប្រាថ្នាឧបសម្បទាក្នុងធម៌វិន័យនេះ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់បុគ្គលនោះកំណត់ត្រឹម៤ ខែ ដូច្នេះ ឈ្មោះថា អប្បដិច្ឆន្ន-បរិវាស ពាក្យណាដែលគប្បីពោលក្នុងអប្បដិច្ឆន្នបរិវាសនោះ ពាក្យនោះ ខ្ញុំបានពោលទុកល្អហើយ ។ តែអប្បដិច្ឆន្នបរិវាសនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់មិនបំណងក្នុងបារិវាសិកក្ខន្ធកៈនេះទេ ។ បរិវាស ៣ យ៉ាងដ៏សេស សង្ឃគប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយបិទបាំងទុក ។ ពាក្យណាដែលគប្បីពោលក្នុងបរិវាស ៣ យ៉ាងនោះ ពាក្យនោះខ្ញុំនឹងពណ៌នាក្នុងសមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ។ ឯបរិវាស ៣ យ៉ាងនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បំណងក្នុងបារិវាសិកក្ខន្ធកៈនេះ ។ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុដែលនៅបរិវាសណាមួយ ក្នុងបរិវាស ៣ នេះ គប្បីជ្រាបថា បារិវាសិកភិក្ខុ ។

[៣២១] ពីរបទថា **បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ** បានដល់ បកតត្តភិក្ខុដ៏សេស ដោយហោចសូម្បីភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនាជាដើម វៀរបារិវាសិកភិក្ខុខ្ទីជាងចេញ ។ ពីរបទថា **អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ** សេចក្ដីថា បកតត្តភិក្ខុទាំងនោះធ្វើការគោរព មានអភិវាទជាដើមណា បារិវាសិកភិក្ខុទាំង-ឡាយ រមែងត្រេកអរ គឺរមែងទទួលការគោរពនោះ អធិប្បាយថា មិនហាម ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **សាមីចិកម្មំ** នេះ ជាឈ្មោះរបស់អភិ-សមាចារិកវត្ត មានការបក់ផ្លិតឲ្យជាដើមដល់ភិក្ខុដទៃដែលសមគួរ វៀរការគោរព មានអភិវាទជាដើមចេញ ។ បទថា **អាសនាភិហារំ** បានដល់ ការរៀបចំអាសនៈឲ្យ គឺហុចអាសនៈទៅឲ្យ គឺក្រាលឲ្យនោះឯង សូម្បីក្នុងការរៀបចំទីដេកឲ្យ ក៏ន័យនេះ ។ បទថា **ធោនោទកំ** នោះ បានដល់ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ។ បទថា **ធោនបីឋំ** នោះ បានដល់ តាំងសម្រាប់ផងជើងដែលលាងហើយ ។ បទថា **ធោនកឋលិកំ** នោះ បានដល់ បន្ទះក្ដារសម្រាប់ដាក់ជើងដែលមិនទាន់បានលាង ឬបន្ទះក្ដារសម្រាប់ជូតជើង ។

ពីរបទថា **អាបត្តិ ទុក្កដស្ស** សេចក្ដីថា គង់ជាអាបត្តិទុក្កដដល់ភិក្ខុដែលត្រេកអរ សូម្បីរបស់សទ្ធិវិហារិកជាដើម ។ ព្រោះហេតុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ គប្បីប្រាប់និស្សិតទាំងឡាយ មានសទ្ធិវិហារិកជាដើមថា ខ្ញុំកំពុងធ្វើវិនយកម្ម ពួកលោកកុំធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ កុំលាចូលស្រុកនឹងខ្ញុំឡើយ ។ បើពួកកុលបុត្រដែលមានសទ្ធាបួសពោលថា សូមលោកម្ចាស់ធ្វើវិនយកម្មរបស់លោកម្ចាស់ចុះ ដូច្នេះហើយ កំពុងធ្វើវត្ត ទាំងលាចូលស្រុកផង តាំងអំពី

ពេលដែលហាមហើយទៅ ជាអនាបត្តិ ។

ពីរបទថា **មិដ្ឋំ យថាវុឌ្ឍំ** *សេចក្តីថា ក្នុងបារិវាសិកភិក្ខុផងគ្នា ភិក្ខុណាមួយដែលចាស់ជាងគ្នានឹងគ្នា តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុនោះ ត្រេកអរក្នុងការអភិវាទជាដើមរបស់ភិក្ខុដែលខ្ចីជាងបាន ។*

ពីរបទថា **បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ** *សេចក្តីថា តថាគតអនុញ្ញាតចំណែក ៥ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ មួយអន្ទើដោយភិក្ខុទាំងឡាយ សូម្បីបកតត្តភិក្ខុ ព្រោះហេតុនោះ កាលកំពុងសូធ្យបាតិមោក្ខ បារិវាសិកភិក្ខុអង្គុយក្នុងហត្ថបាសរមែងគួរ ។*

តែក្នុងមហាបច្ចរីពោលថា កុំអង្គុយក្នុងលំដាប់ គប្បីលះលំដាប់ចេញ តែកុំអង្គុយលះហត្ថបាស ។

កាលធ្វើបារិសុទ្ធិឧបោសថ គប្បីអង្គុយក្នុងទីរបស់សង្ឃនវកៈ និងអង្គុយក្នុងទីនោះឯង ធ្វើបារិសុទ្ធិឧបោសថក្នុងលំដាប់របស់ខ្លួន ។

តែក្នុងមហាបច្ចរីពោលថា គប្បីធ្វើបារិសុទ្ធិឧបោសថក្នុងលំដាប់ សូម្បីកាលធ្វើបវារណាសោត ក៏គប្បីអង្គុយក្នុងទីរបស់សង្ឃនវកៈ តែគង់អង្គុយក្នុងទីនោះឯង បវារណាក្នុងលំដាប់របស់ខ្លួន ។ សូម្បីសំពត់វស្សិកសាដកដែលសង្ឃវាយជូន ហើយចែកគ្នា បារិវាសិកភិក្ខុនោះទទួលក្នុងទីដែលត្រូវបានដល់ខ្លួនក៏គួរ ។

ភត្តដែលភិក្ខុលះបង់ឲ្យ ហៅថា ភត្តដែលភិក្ខុបង្អោនឲ្យ ។ បើឧទ្ទេសកភត្តជាដើម ២-៣ ដែលត្រូវបានដល់បារិវាសិកភិក្ខុសោត ។ តែលោកមាន

ការប្រាថ្នាចំពោះបុគ្គលិកភត្តដទៃ ឧទ្ទេសភត្តជាដើមនោះ លោកគប្បីទទួលតាមលំដាប់ ហើយលះបង់ចេញថា លោកចូរឲ្យខ្ញុំទទួលលើកក្រោយចុះ ។ ថ្ងៃនេះ ការប្រាថ្នាចំពោះភត្តរបស់ខ្ញុំមាន ស្អែកនេះខ្ញុំនឹងទទួល ។ ដោយការលះបង់យ៉ាងនេះ លោករមែងបានដើម្បីទទួលភត្តទាំងនោះក្នុងថ្ងៃស្អែក ។

ក្នុងកុរុន្ទីពោលថា ក្នុងថ្ងៃស្អែកគប្បីឲ្យដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មុនភិក្ខុទាំងពួង តែបើលោកមិនទទួល មិនបង្អោនឲ្យ ស្អែកឡើងរមែងមិនបាន ។ ភត្តដែលភិក្ខុបង្អោនឲ្យនេះឯង ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតចំពោះបារិវាសិកភិក្ខុប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះថា បបរ និងរបស់ទំពាជាដើម ក្នុងរោងអាហារ រមែងត្រូវបានដល់លោកដែលអង្គុយក្នុងទីសង្ឃនវកៈខ្លះ មិនត្រូវបានខ្លះ ព្រោះហេតុនោះ ភត្តដែលភិក្ខុបង្អោនឲ្យនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតចំពោះ គឺដើម្បីធ្វើការសង្គ្រោះដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះថា លោកកុំត្រូវលំបាកដោយភិក្ខាចារឡើយ ។

បទថា **ភត្តំ** បានដល់ ចតុស្សាលភត្តរបស់សង្ឃក្នុងវិហារដែលភិក្ខុមកហើយ គប្បីទទួលទៅតាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ បារិវាសិកភិក្ខុ រមែងបានភត្តនោះតាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ តែមិនបានដើម្បីទៅ ឬឈរក្នុងជួរ ។ ព្រោះហេតុនោះ គប្បីថយឲ្យឆ្ងាយអំពីជួរ ហើយឈរក្នុងហត្ថបាសឈោងដៃទទួល ដូចសត្វស្ទាំងបោះពួយឆាបយកដូច្នោះ ។ លោកមិនបានដើម្បីប្រើអារាមិកបុរស ឬសមណុទ្ទេសឲ្យនាំមក ។ បើគេនាំមកឯង ការណ៍នោះគួរ សូម្បីមហាបេឡុកត្តរបស់ព្រះរាជាក៏ន័យនេះឯង ។

ក្នុងមហាបច្ចរីពោលថា តែក្នុងចតុសាលភត្ត បើបារិវាសិកភិក្ខុជាអ្នកប្រាថ្នានឹងធ្វើការបង្អោនឲ្យសោត កាលអាហារដែលគេលើកឡើងដើម្បីខ្លួន គប្បីប្រាប់ថា ថ្ងៃនេះ ភត្តរបស់ខ្ញុំមិនមាន ស្អែកនេះខ្ញុំនឹងទទួល ដូច្នេះ ក្នុងថ្ងៃស្អែកឡើង រមែងបានអាហារ ២ ចំណែក ។ សូម្បីឧទ្ទេសភត្តជាដើម គប្បីថយឆ្ងាយអំពីជួរសិន សឹមទទួល ។

ពួកទាយកនិមន្តឲ្យអង្គុយក្នុងទីណា ហើយអង្គាស គប្បីជាប្រធាននៃពួកសាមណេរ ជាសង្ឃនវកៈរបស់ពួកភិក្ខុ អង្គុយក្នុងទីនោះ ។ ឥឡូវនេះ វិនិច្ឆ័យក្នុងការប្រព្រឹត្តប្រតិដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុក ។

[៣២២] បទថា **ន ឧបសម្បាទេតព្វំ** សេចក្តីថា ជាឧបជ្ឈាយ៍មិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទា តែបើដាក់វត្តហើយ ឲ្យឧបសម្បទាគួរ ។

ជាអាចារ្យហើយ សូម្បីកម្មវាចាក៏មិនគួរសូធ្យ កាលភិក្ខុដទៃមិនមាន នឹងដាក់វត្តហើយសូធ្យ គួរ ។

បទថា **ន និស្សយោ ទាតព្វោ** សេចក្តីថា មិនគប្បីឲ្យនិស្ស័យដល់ពួកអាគន្តុកភិក្ខុ សូម្បីភិក្ខុពួកណាបានកាន់និស្ស័យតាមប្រក្រតីហើយ គប្បីប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះថា ខ្ញុំកំពុងធ្វើវិនយកម្ម ។ ពួកលោកចូរកាន់យកនិស្ស័យក្នុងសម្នាក់ព្រះថេរៈឈ្មោះនោះ កុំធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ កុំលាចូលស្រុកនឹងខ្ញុំឡើយ ។ បើកាលប្រាប់យ៉ាងនោះហើយ ពួកនិស្សិតក៏នៅតែធ្វើ សូម្បីពួកលោកនៅតែធ្វើ តាំងពីកាលដែលហាមហើយទៅ ជាអនាបត្តិដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ។

បទថា **ន សាមណេរោ** សេចក្តីថា មិនគប្បីទទួលសាមណេរដទៃ សូម្បីពួកសាមណេរដែលខ្លួនជាឧបជ្ឈាយ៍ទទួលទុក ខ្លួនក៏គួរប្រាប់ថា ខ្ញុំកំពុងធ្វើវិនយកម្ម ពួកលោកកុំធ្វើវត្តបដិបត្តិដល់ខ្ញុំឡើយ កុំលាចូលស្រុកនឹងខ្ញុំឡើយ បើប្រាប់យ៉ាងនោះហើយ លោកទាំងឡាយនៅតែធ្វើ សូម្បីកាលលោកទាំងឡាយនៅតែធ្វើ តាំងពីកាលដែលបានហាមហើយទៅ ជាអនាបត្តិដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ។

ឈ្មោះថា ការសន្មតិឲ្យជាអ្នកទូន្មានភិក្ខុនី ដែលជាតំណែងរបស់បុគ្គលជាធំ លោកហាម ព្រោះដូច្នោះ បារិវាសិកភិក្ខុគប្បីប្រាប់ដល់ភិក្ខុសង្ឃថា លោកម្ចាស់ ខ្ញុំកំពុងធ្វើវិនយកម្ម លោកទាំងឡាយ ចូរដឹងភិក្ខុដែលទូន្មានភិក្ខុនី ឬគប្បីប្រគល់ភារៈដល់ភិក្ខុដែលអាចក៏បាន និងគប្បីប្រាប់ភិក្ខុនីទាំងឡាយដែលនាំគ្នាមកថា នាងទាំងឡាយ ចូរទៅរកសង្ឃៗ នឹងដឹងភិក្ខុដែលឲ្យឱវាទដល់នាងទាំងឡាយ ឬគប្បីប្រាប់ថា ខ្ញុំកំពុងធ្វើវិនយកម្ម នាងទាំងឡាយចូរទៅរកភិក្ខុឈ្មោះនោះ លោកនឹងឲ្យឱវាទដល់នាងទាំងឡាយ ។

បទថា **សា អាបត្តិ** សេចក្តីថា មិនគប្បីដល់នូវការបញ្ចេញសុក្កទៀតក្នុងកាលបរិវាសដើម្បីការបញ្ចេញសុក្កដែលសង្ឃឲ្យហើយ ។ ពីរបទថា **អញ្ញា វា តាទិសិកា** បានដល់ គរុកាបត្តិ មានកាយសំសគ្គៈជាដើម ។

ពីរបទថា **តតោ វា បាបិដ្ឋតរា** បានដល់ អាបត្តិបារាជិក ក្នុងអាបត្តិ ៧ អាបត្តិទុព្ភាសិតជាអាបត្តិថោកទាប អាបត្តិទុក្កដជាអាបត្តិអាក្រក់ជាងអាបត្តិទុក្កដជាអាបត្តិថោកទាប អាបត្តិបាដិទេសនីយជាអាបត្តិអាក្រក់ជាង ។

គប្បីជ្រាបន័យក្នុងអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ថុល្លច្ច័យ សង្ឃាទិសេស និង បារាជិក ដោយឧបាយយ៉ាងនេះ ។

សូម្បីក្នុងវត្ថុទាំងឡាយនៃអាបត្តិទាំងនោះ គប្បីជ្រាបការផ្សេងគ្នាដោយន័យមុននោះឯង វត្ថុនៃទុក្កដសិតថោកទាប វត្ថុនៃទុក្កដថោកទាបជាង តែក្នុងសិក្ខាបទដែលជាបណ្ណត្តិវជ្ជៈ ទាំងវត្ថុ ទាំងអាបត្តិ សុទ្ធតែថោកទាប ។ ឯសិក្ខាបទដែលជាលោកវជ្ជៈ ថោកទាបជាងអាបត្តិទាំង ២ យ៉ាង ។ កម្មវាចានៃបរិវាស លោកហៅថា កម្ម មិនគប្បីតិះដៀលដោយពាក្យជាដើមថា កម្មនោះ មិនជាការធ្វើ ធ្វើចេញ ឬដោយពាក្យជាដើមថា កម្មប្រភេទនេះ ជាកសិកម្ម ឬគោរក្ខកម្មដែរឬ ។ បទថា **កម្មិកា** សេចក្តីថា កម្មដែលភិក្ខុពួកណាធ្វើហើយ ភិក្ខុពួកនោះ លោកហៅថា កម្មិកា ។ មិនគប្បីតិះដៀលភិក្ខុទាំងនោះ ដោយពាក្យថា ជាបុគ្គលពាល មិនឈ្លាសជាដើម ។ បទថា **ន សវចនីយំ កាតព្វំ** សេចក្តីថា មិនគប្បីធ្វើឲ្យជាអ្នកមានមាត់ពាក្យដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការកន្សល់ ឬដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការកោះហៅខ្លួន ។

ពិតហើយ កាលនឹងធ្វើប្រយោជន៍ដល់ការកន្សល់ រមែងធ្វើយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនឹងធ្វើលោកឲ្យរឭកក្នុងក្តីនេះ លោកកុំបានឈានជើងចេញអំពីអាវាសនេះត្រឹមមួយជំហានឡើយ អស់កាលអធិករណ៍មិនទាន់រម្ងាប់ស្រេចដូច្នេះ កាលនឹងធ្វើដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការកោះហៅខ្លួន រមែងធ្វើយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនឹងធ្វើលោកឲ្យជាអ្នករឭក លោកចូរមក ទៅចំពោះមុខព្រះវិន័យធរជាមួយនឹងខ្ញុំ មិនគប្បីធ្វើភាពជាអ្នកមានពាក្យចាំបាច់ ត្រូវពោលទាំងពីរយ៉ាងនោះ ។

បទថា **ន អនុវាទោ** សេចក្តីថា មិនគប្បីទទួលតំណែងជាប្រធានក្នុងវិហារ គឺមិនគប្បីជាអ្នកសូធ្យបាតិមោក្ខ ឬនិមន្តសម្តែងធម៌ ។ មិនគប្បីធ្វើការទាក់ទងដោយភាពជាធំ សូម្បីដោយអំណាចសន្មតិណាមួយ ក្នុងសម្មតិ ១៣ ។

បទថា **ន ឱកាសោ** សេចក្តីថា មិនគប្បីធ្វើឱកាសដល់បកតត្តភិក្ខុយ៉ាងនេះថា សូមលោកម្ចាស់ឲ្យឱកាសដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់និយាយនឹងលោកម្ចាស់ គឺមិនគប្បីចោទដោយវត្ថុ ឬអាបត្តិ មិនគប្បីឲ្យភិក្ខុដទៃរឭក ដោយពាក្យថា នេះជាទោសរបស់លោកឬ ។ បទថា **ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ** សេចក្តីថា មិនគប្បីជួយគ្នា និងគ្នាឲ្យធ្វើការឈ្លោះទាស់ទែង ។

[៣២៣] បទថា **បុរតោ** សេចក្តីថា ជាសង្ឃត្ថេរ មិនគួរទៅខាងមុខ គឺគប្បីលះការទៅ ជិតគ្នា ១២ ហត្ថ ទៅតាមទំនើង ។ សូម្បីក្នុងការអង្គុយក៏មានន័យដូចគ្នា ។ អាសនៈដែលចាត់ថា ចុងក្រោយរបស់សង្ឃនវកៈ ក្នុងរោងអាហារជាដើម ឈ្មោះថា អាសនៈចុងក្រោយៗ នោះ គួរឲ្យដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ លោកគប្បីអង្គុយលើអាសនៈនោះ ។

ចុងក្រោយនៃទីដេកទាំងឡាយ បានដល់ គ្រែតាំងដែលអាក្រក់ជាងគ្រែតាំងទាំងអស់ ឈ្មោះថា ទីដេកចុងក្រោយ ។ ពិតហើយ បារិវាសិកភិក្ខុនេះ មិនបានដើម្បីកាន់យកទីដេក ក្នុងទីដែលត្រូវបានដល់ខ្លួនតាមលំដាប់វស្សា ។ តែទីដេកដែលអាក្រក់ ដែលត្បាញដោយផ្តៅ និងសម្បកឈើជាដើម មានសាច់គ្រោតគ្រាតដែលសល់អំពីទីដេក ដែលភិក្ខុទាំងពួងជ្រើសរើសកាន់យកហើយ គួរឲ្យដល់លោក ។

បទថា **វិហារបរិយន្តោ** សេចក្តីថា ទីដេកយ៉ាងណា ទីនៅក៏យ៉ាងនោះ ម្យ៉ាងទៀត សូម្បីអាវាសក៏មិនគួរដល់លោកក្នុងទីដែលត្រូវបានដល់ខ្លួនតាមលំដាប់វស្សា ។ តែបណ្ណសាលាដែលមានច្រើនដោយធូលី ពេញទៅដោយអាចម៍ប្រចៀវ និងកណ្តុរដែលសល់អំពីការជ្រើសរើសរបស់ភិក្ខុទាំងពួងរើសយកហើយ គួរឲ្យដល់លោក ។ បើបកតត្តភិក្ខុទាំងអស់សមាទានរុក្ខមូល ឬអព្ភោកាស មិនចូលទីប្រក់ អាវាសទាំងអស់ ឈ្មោះថា ជាអាវាសដែលភិក្ខុទាំងនោះលះបង់ចោលហើយ ។ បណ្តាអាវាសទាំងនោះ លោករមែងបានអាវាសដែលខ្លួនត្រូវការ ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងថ្ងៃវស្សូបនាយិកាលោករមែងបានដើម្បីឈរនៅចំណែកម្ខាង ទទួលបច្ច័យតាមលំដាប់វស្សា តែមិនបានដើម្បីកាន់យកសេនាសនៈ ។ បារិវាសិកភិក្ខុដែលប្រាថ្នានឹងកាន់យកសេនាសនៈដែលមានសំពត់ចំណាំវស្សាជានិច្ច គប្បីដាក់វត្តជាមុន ហើយសឹមកាន់យក ។

បទថា **តេន ច សោ សាទិតព្វោ** សេចក្តីថា ភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យអាសនៈចុងក្រោយជាដើមណាដល់លោក សេនាសនៈចុងក្រោយជាដើមនោះឯង លោកគប្បីទទួល ។

បទថា **បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា** សេចក្តីថា លោកទទួលនិមន្តន៍ក្នុងទីនៃញាតិ និងជនបវារណាថា សូមលោកម្ចាស់នាំភិក្ខុមកប៉ុណ្ណេះ ដូច្នេះហើយ បបួលយ៉ាងនេះថា ត្រកូលឈ្មោះនោះនិមន្តភិក្ខុទាំង-ឡាយ សូមពួកលោកម្ចាស់មក យើងទាំងឡាយទៅក្នុងត្រកូលនោះ ដូច្នេះមិនគប្បីធ្វើភិក្ខុដែលជាបកតត្តឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈទៅទេ ។

តែសមគួរនឹងពោលដោយបរិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏ចម្រើន ជនទាំងឡាយក្នុងស្រុកឈ្មោះនោះ ប្រាថ្នាការមកនៃភិក្ខុទាំងឡាយ ល្អហើយហ្ន៎ បើលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ គប្បីធ្វើសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ជនទាំងនោះ ។

បទថា **ន អារញ្ញិកង្គំ** សេចក្ដីថា កាលធុញទ្រាន់ដែលនឹងប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមកហើយ មិនគួរសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គឡើយ ។ អារញ្ញិកធុតង្គនោះ សូម្បីភិក្ខុណាសមាទានហើយតាមប្រក្រតី ភិក្ខុនោះ គប្បីបបួលភិក្ខុដែលជាសម្លាញ់ ទទួលអរុណក្នុងព្រៃ តែមិនគួរទៅតាមទំនើង ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលធុញទ្រាន់ចំពោះការអង្គុយលើអាសនៈចុងគេ ក្នុងរោងភត្តជាដើម មិនគួរសមាទាននូវបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ តែមិនមានការហាមដល់ភិក្ខុដែលសមាទានបិណ្ឌបាតតាមប្រក្រតី ។ បទថា **ន ច តប្បច្ចយា** សេចក្ដីថា មិនគួរឲ្យនាំបិណ្ឌបាតចេញទៅ ព្រោះហេតុនេះថា អញជាអ្នកមានអាហារដែលនាំទៅហើយ អង្គុយឆាន់ក្នុងកុដិនោះឯង ហើយរាប់រាត្រីបាន គឺថា **រត្តិច្ឆេទ** គប្បីមានដល់អញដែលទៅឃើញភិក្ខុមកក្នុងស្រុក ហើយមិនប្រាប់ ។ បទថា **មា មំ ជានឹសុ** សេចក្ដីថា លោកមិនបានដើម្បីឲ្យសាមណេរដាំបបរឆាន់ឯវត្ត ដោយអធ្យាស្រ័យនេះថា សូម្បីភិក្ខុមួយរូប ចូរកុំស្គាល់អញឡើយ គឺគប្បីចូលស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាតនោះឯង ។ តែបារិវាសិកភិក្ខុដែលអាពាធ ឬដែលខ្វល់ខ្វាយក្នុងនវកម្ម និងកិច្ចរបស់អាចារ្យ ឧបជ្ឈាយ៍ជាដើម គួរនៅក្នុងកុដិពិត ។ បើភិក្ខុច្រើនរយអង្គ ត្រាច់នៅក្នុងស្រុក មិនអាចនឹងប្រាប់បាន គួរទៅកាន់គាមកាវាស ហើយនៅក្នុងទីនៃភិក្ខុដែលជាសភាគៈគ្នា ។

សូម្បីអាគន្តុកៈមកកាន់វត្តតំបន់ខ្លះ ក៏គប្បីប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងវត្តនោះ ។ បើឃើញភិក្ខុទាំងអស់នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា គប្បីឈរប្រាប់ក្នុងទីជាមួយគ្នានោះឯង បើភិក្ខុទាំងឡាយបែកគ្នានៅតាមគល់ឈើជាដើម គប្បីទៅប្រាប់ក្នុងទីនោះៗ បើតាំងចិត្តមិនប្រាប់ជារត្តិច្ឆេទផង ជាទុក្កដព្រោះវត្តភេទផង បើមនុស្សមិនជួបពួកខ្លះ ត្រឹមតែជារត្តិច្ឆេទ មិនជាទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទទេ ។

[៣២៤] បទថា **អាគន្តុកស្ស** សេចក្តីថា គប្បីប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុមួយរូប ឬច្រើនរូបដែលមកកាន់កុដិរបស់ខ្លួន តាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ។ ម្យ៉ាងទៀត សូម្បីរត្តិច្ឆេទ និងវត្តភេទក្នុងអាគន្តុការោចនាធិការនេះ ក៏គប្បីជ្រាបតាមន័យដែលពោលហើយដូចគ្នា ។ បើអាគន្តុកភិក្ខុស្នាក់នៅមួយរយៈ ឬមិនស្នាក់ មិនទៅត្រង់កណ្តាលវត្ត យ៉ាងនោះ គួរប្រាប់ដល់អាគន្តុកៈទាំងនោះ បើអាគន្តុកភិក្ខុទៅក្នុងកាល បារិវាសិកភិក្ខុនោះមិនទាន់ដឹង តែបារិវាសិកភិក្ខុនេះ ដឹងក្នុងវេលាដែលទៅហើយ គប្បីទៅប្រាប់ បើមិនអាចទៅទាន់ គ្រាប់តែជារត្តិច្ឆេទ មិនត្រូវទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទ ។

ឯអាគន្តុកភិក្ខុទាំងឡាយណា មិនចូលខាងក្នុងវត្ត ចូលឧបចារសីមាហើយទៅ បារិវាសិកភិក្ខុនេះបានឮសំឡេងឆត្រ ឬសំឡេងក្អក ឬសំឡេងកណ្តាស់របស់អាគន្តុកភិក្ខុទាំងនោះ ដឹងថា ជាអាគន្តុកៈ គប្បីទៅប្រាប់ ។ ទោះដឹងក្នុងវេលាដែលពួកលោកទៅហើយ ក៏គួរតាមទៅប្រាប់ឲ្យទាល់តែបាន បើមិនអាចនឹងទៅទាន់ គង់ជារត្តិច្ឆេទ មិនត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះវត្តភេទ ។

ចំណែកអាគន្តុកភិក្ខុណា មកក្នុងវេលាយប់ ហើយទៅវិញក្នុងយប់

នោះឯង សូម្បីអាគន្តុកភិក្ខុនោះ រមែងធ្វើវត្តិច្ឆេទដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ។ តែព្រោះមិនដឹង ទើបមិនត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះវត្តភេទ ។

ក្នុងកុរុន្ទីពោលថា បើមិនទាន់ដឹង ធ្វើអព្ភានកម្មនោះៗ ឈ្មោះថា មិនធ្វើពិត ព្រោះហេតុនោះ គួររាប់រាត្រីឲ្យលើស ហើយសឹមធ្វើអព្ភានកម្ម នេះជាបដិបត្តិដែលមិនខុស ។

ឃើញភិក្ខុទៅក្នុងទូក ក្នុងស្ទឹងជាដើមក្តី ឈរនៅត្រង់ត្រើយនាយក្តី ទៅក្នុងអាកាសក្តី តាំងនៅក្នុងទីឆ្ងាយ មានភ្នំ និងព្រៃជាដើមក្តី បើមានការកំណត់បានថាជាភិក្ខុ គប្បីទៅប្រាប់ដោយទូកជាដើមក៏បាន គប្បីប្រញាប់តាមទៅប្រាប់ក៏បាន ។ បើមិនប្រាប់ជារត្តិច្ឆេទផង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះវត្តភេទផង ។ បើព្យាយាមក៏មិនអាចនឹងទៅទាន់ ឬបានឲ្យឮត្រឹមតែជារត្តិច្ឆេទ មិនត្រូវអាបត្តិព្រោះវត្តភេទឡើយ ។

ចំណែកព្រះសង្ឃសេនាកយត្ថេរ ពោលដោយអំណាចនៃវិស័យ និងអវិស័យថា បានឮថា បើមិនប្រាប់ក្នុងវិស័យ (ដែលនឹងប្រាប់បាន) ជារត្តិច្ឆេទផង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទផង តែក្នុងអវិស័យ មិនមានទាំងពីរយ៉ាង ។ ចំណែកព្រះករវិកតិស្សត្ថេរពោលថា ការកំណត់ថា បុគ្គលនេះជាសមណៈនោះឯងជាប្រមាណ បើមិនមែនជាវិស័យ មិនមានទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទប៉ុណ្ណោះ តែគង់ជារត្តិច្ឆេទពិត ។

បទថា **ឧបោសថេ** សេចក្តីថា ពិតហើយ អាគន្តុកភិក្ខុទាំងឡាយរមែងមកដោយតាំងចិត្តថា អញនឹងទាន់ឧបោសថ សូម្បីទៅដោយឫទ្ធិជ្រាបថា ជា

ថ្ងៃឧបោសថ រមែងចុះធ្វើឧបោសថកម្ម ព្រោះហេតុនោះ ទើបគួរប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ដើម្បីជម្រះអាគន្តុកវត្ត សូម្បីក្នុងបវារណា ក៏មានន័យនេះដូចគ្នា ។

ចំណែកភិក្ខុអាពាធនោះ បានដល់ ភិក្ខុដែលមិនអាចនឹងទៅ ។

សូម្បីវិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ទូតេន** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា មិនគួរបញ្ជូនអនុបសម្បន្នទៅ គប្បីបញ្ជូនភិក្ខុឲ្យទៅប្រាប់ ។

[៣២៥] បទថា **អភិក្ខុកោ អាវាសោ** បានដល់ វត្តដែលទំនេរ ភិក្ខុសូម្បីមួយរូបមិនមានក្នុងវត្តណា មិនគប្បីទៅដើម្បីការនៅក្នុងវត្តនោះ ព្រោះរាត្រីដែលនៅក្នុងវត្តទំនេរនោះ ជារាត្រីដែលមិនរាប់ ។ តែបើនៅជាមួយភិក្ខុបកតត្តសមគួរ ។ តែកាលអន្តរាយ ១០ យ៉ាងមាន សូម្បីរាត្រីទាំងឡាយមិនព្រមឲ្យរាប់ ក៏គួរទៅ ដើម្បីផុតចាកអន្តរាយពិត ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា វៀរតែអន្តរាយ ដូច្នេះ ទើបមិនគួរធ្វើវិនយកម្មជាមួយភិក្ខុដែលជានានាសង្វាស សូម្បីមិនប្រាប់ដល់នានាសង្វាសទាំងនោះ វត្តច្ឆេទគឺការដាច់រាត្រីរមែងមិនមាន លំនៅនោះ រមែងដូចជាអាវាសមិនមានភិក្ខុនោះឯង ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ពាក្យនេះថា ក្នុងអាវាសណា ភិក្ខុទាំងឡាយជានានាសង្វាស ។

ពាក្យដ៏សេសមានន័យដូចពោលហើយ ក្នុងឧបោសថក្ខន្ធកៈនោះឯង ។

[៣២៨] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ** ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា សេនាសនៈដែលធ្វើទុកដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការនៅ ឈ្មោះថា អាវាស ។

ទីកន្ទែង គឺលានចេតិយ លានពោធិព្រឹក្ស រានរក្សាអំបោស រានរក្សាឈើ រោងទឹក វច្ចកុដិ ខ្លោងទ្វារជាដើម ឈ្មោះថា អនាវាស ។

ពួក ២ នៃអាវាស និងអនាវាសនោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់កាន់យកដោយបទទី ៣ ។

ក្នុងមហាបច្ចរីពោលថា ភិក្ខុត្រូវសង្ឃលើកវត្តហើយ មិនបានដើម្បីនៅក្នុងឱកាសទាំងនេះ ក្នុងឱកាសណាទីមួយ ដែលប្រក់ជាមួយគ្នា កំណត់ដោយទីធ្លាក់នៃទឹកអំពីសំយាបដំបូលផ្ទះ តែបារិវាសិកភិក្ខុមិនបានដើម្បីនៅខាងក្នុងអាវាសប៉ុណ្ណោះ ។ ឯមហាអដ្ឋកថាពោលថា ការនៅនោះ ហាមដោយសំយាបផ្ទះដោយមិនប្លែកគ្នា ។ ក្នុងកុរុន្ទីពោលថា ការដែលបារិវាសិកភិក្ខុ និងភិក្ខុដែលត្រូវសង្ឃលើកវត្ត នៅរួមជាមួយបកតត្តភិក្ខុ ក្នុងទីប្រក់ទីបាំងទាំង ៥ យ៉ាងនោះ លោកហាមដោយសំយាបកុដិ ។

ព្រោះហេតុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនគួរនៅក្នុងទីប្រក់ទីបាំងជាមួយគ្នាទោះមានឧបចារៈផ្សេងៗ គ្នា ។ បើជាបកតត្តភិក្ខុសូម្បីឧបសម្បទាក្នុងថ្ងៃនោះ ចូលទៅដេកមុន ក្នុងឱកាសដែលប្រក់ជាមួយគ្នានេះ បារិវាសិកភិក្ខុសូម្បីមានវស្សា ៦០ ចូលទៅឯក្រោយ ដឹងហើយនៅតែដេក ជារត្តិច្ឆេទផង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះវត្តភេទផង ។ កាលមិនដឹងត្រឹមតែរត្តិច្ឆេទ មិនត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទ ។ តែបើបារិវាសិកភិក្ខុដេកមុន បកតត្តភិក្ខុចូលទៅដេកតាមក្រោយ បារិវាសិកភិក្ខុបានដឹង ជារត្តិច្ឆេទផង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះវត្ត-ភេទផង បើមិនដឹង ត្រឹមតែជារត្តិច្ឆេទ មិនត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះវត្តភេទ ។

ពីរបទថា **វុដ្ឋាតព្វំ និមន្តេតព្វោ** សេចក្តីថា បារិវាសិកភិក្ខុឃើញបកតត្តភិក្ខុសូម្បីឧបសម្បទាក្នុងថ្ងៃនោះ គប្បីក្រោកឡើងពិត កាលក្រោកឡើងហើយ មិនគប្បីលុបមុខ ទៅចុះ ដោយគិតថា អញអង្គុយសប្បាយ ហើយភិក្ខុនេះធ្វើឲ្យអញត្រូវក្រោក ។ បកតត្តភិក្ខុនោះ ក៏លោកគប្បីនិមន្តយ៉ាងនេះថា លោកអាចារ្យ នេះអាសនៈ និមន្តគង់លើអាសនៈនេះ ឯនវកភិក្ខុដែលជាបកតត្ត មិនគួរទៅកាន់សម្នាក់ព្រះថេរៈដែលនៅបរិវាស ដោយតាំងចិត្តថា អញនឹងធ្វើព្រះថេរៈឲ្យជាអ្នកអៀនអន់ ។

បទថា **ឯកាសនេ** សេចក្តីថា លើគ្រែ ឬតាំងដែលជាទីអង្គុយនៃភិក្ខុដែលមានវស្សាស្មើគ្នា ។ បទថា **ន ឆមាយំ និសិន្នេ** សេចក្តីថា ជាបកតត្តភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី ឯបារិវាសិកភិក្ខុមិនគប្បីអង្គុយលើអាសនៈ ដោយហោចសូម្បីជាកម្រាលស្មៅ ឬសូម្បីជាពំនូកខ្សាច់ដែលខ្ពស់ជាង បើអង្គុយវៀរឧបចារៈទុក ១២ ហត្ថ គួរ ។

បទថា **ន ឯកចង្កមេ** សេចក្តីថា មិនគប្បីចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមជាមួយបកតត្តភិក្ខុ ដូចសម្លាញ់នឹងគ្នា ។ បទថា **ឆមាយំ ចង្កមតិ** សេចក្តីថា កាលបកតត្តភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី ។

ម្យ៉ាងទៀត នេះឯងជាបាលី ហើយគប្បីជ្រាបអត្ថក្នុងពាក្យនេះ ដូចតទៅនេះថា កាលបកតត្តភិក្ខុចង្ក្រមនៅផែនដី ដែលមិនរាបស្មើល្អ មិនគប្បីចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមដែលរាបស្មើគ្នា គៀរខ្សាច់ប្រកបបីដូចស្នូដ៏មាំ សូម្បីជាទីទាបជាង ចាំបាច់ពោលថ្វីក្នុងទីចង្ក្រម ដែលសម្រេចព្រមដោយការបូកឥដ្ឋ

ទាំងព័ទ្ធដោយកំពែងកែវនោះ បើមានទីចង្ក្រមដែលព័ទ្ធដោយកំពែង ប្រកប ខ្លោងទ្វារ ឬមានទីចង្ក្រមដែលបិទបាំងល្អក្នុងចន្លោះភ្នំ ចន្លោះព្រៃ និងចន្លោះ គុម្ពឈើ ទោះចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមដូច្នោះ គួរ និងវៀរឧបចារចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រម សូម្បីមិនបានបិទបាំង ក៏គួរ ។

[៣២៩] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **វុឌ្ឍតរេន** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ក្នុង កុរុន្ទីពោលថា កាលបើបារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងដេកមុន ឯបារិវាសិកភិក្ខុ (ដែលខ្ចីជាង) ដឹង ដេកឯក្រោយ ជារត្តិច្ឆេទផង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះ វត្តភេទផងដល់លោក តែសម្រាប់បារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងគ្រាន់តែជា រត្តិច្ឆេទ មិនត្រូវទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទ ។ បុគ្គលខ្ចីជាងមិនដឹង ហើយដេក មិន ជាវត្តភេទទាំងពីរចំណែក តែជារត្តិច្ឆេទ ។ កាលបារិវាសិកភិក្ខុខ្ចីដេកមុន ភិក្ខុ ចាស់ជាងដេកក្រោយ ហើយភិក្ខុខ្ចីដឹង រាត្រីរបស់លោករមែងដាច់ផង ត្រូវ ទុក្កដព្រោះវត្តភេទដល់លោកផង ឯបុគ្គលចាស់ជាង ត្រឹមតែជារត្តិច្ឆេទ មិន ជាវត្តភេទ បើអ្នកដេកមិនដឹង មិនជាវត្តភេទដូចគ្នាទាំងពីរចំណែក តែគង់ ជារត្តិច្ឆេទ បើទាំងពីរចំណែកដេកមិនមុនមិនក្រោយ អ្នកចាស់ជាងត្រឹមតែជា រត្តិច្ឆេទ ឯអ្នកខ្ចី ជារត្តិច្ឆេទផង វត្តភេទផង ។ បារិវាសិកភិក្ខុ ២ រូប មាន វស្សាប៉ុនគ្នា មួយរូបដេកមុន មួយរូបទៀតដឹង ដេកតាមក្រោយ រាត្រីអ្នក ដេកក្រោយរមែងដាច់ផង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទដល់លោកផង ។ សម្រាប់អ្នកដេកមុន ត្រឹមតែជារត្តិច្ឆេទ មិនជាវត្តភេទ ។ បើអ្នកដេកក្រោយ មិនដឹង មិនមានវត្តភេទ ដូចគ្នាទាំង ២ ចំណែក តែគង់ជារត្តិច្ឆេទ ។ បើទាំង

២ ចំណែកដេកមិនមុនមិនក្រោយជាវត្តិច្ឆេទប៉ុណ្ណោះ មិនជាវត្តភេទទាំង ២ ចំណែក ។ បើបារិវាសិកភិក្ខុ ២ រូប គប្បីនៅជាមួយគ្នា លោកគប្បីដឹងអជ្ឈាចារនៃគ្នានឹងគ្នា គប្បីជាអ្នកមិនគោរព ឬមានការក្តៅក្រហាយ ហើយត្រូវអាបត្តិ ដែលថោកទាបជាង ឬសឹកចេញ ព្រោះហេតុនោះ ការដេករួមគ្នានៃពួកលោក ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ហាមដោយប្រការទាំងពួង ដូច្នេះឯង ។

ពាក្យដ៏សេស គប្បីជ្រាបតាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ។

ក្នុងបារិវាសិកវត្តាធិការនេះ ភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនាជាដើម គប្បីជ្រាបថា តាំងនៅក្នុងឋានៈនៃបុគ្គលជាបកតត្តនៃបារិវាសិកភិក្ខុជាដើម ។

[៣៣០] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **បារិវាសិកចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ការដែលសង្ឃធ្វើបារិវាសិកភិក្ខុឲ្យជាទី ៤ ធ្វើកម្មមានឲ្យបរិវាសជាដើមដល់គ្នានឹងគ្នា រមែងប្រើមិនបានដោយពិត ។ ក្នុងកម្មមានឲ្យបរិវាសជាដើមទាំងនេះប៉ុណ្ណោះ ដែលបារិវាសិកភិក្ខុនេះ ជាគណៈបូរកៈមិនបាន ក្នុងសង្ឃកម្មដ៏សេសប្រព្រឹត្តទៅបាន និងកាលគណៈមិនគ្រប់ គប្បីឲ្យ បារិវាសិកភិក្ខុដាក់វត្ត ហើយសឹមធ្វើឲ្យជាគណៈបូរកៈដូច្នេះឯង ។

បារិវាសិកវត្តកថា ចប់

បរិវាស

[៣៣១] ព្រោះបានស្តាប់វត្តកថានេះ ព្រះឧបាលីដ៏ជាអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ

នៅក្នុងទីសម្ងំ បានកើតបរិវិតក្កយ៉ាងនេះថា វត្តសម្រាប់ភិក្ខុដែលនៅបរិវាស ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកច្រើនក្នុងវត្តនេះ រត្តិច្ឆេទ រមែងមានដោយហេតុប៉ុនណាហ្ន៎ ។ ទើបលោកចូលគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ទូលសួរសេចក្ដីនោះ ។ សូម្បីព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ក៏បានព្យាករដល់លោក ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះធម្មសង្គាហកាចារ្យពោលថា **អថខោ អាយស្មា ឧបាលិ ។បេ។ រត្តិច្ឆេទា** ដូច្នេះ ។ ក្នុង ៣ យ៉ាងនោះដែលឈ្មោះថា ការនៅរួម បានដល់ការនៅជាមួយគ្នា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទុក ដោយន័យមានពាក្យជាដើមថា ក្នុងទីប្រក់ទីបាំងជាមួយគ្នានឹងបកតត្តភិក្ខុ ។ ដែលឈ្មោះថា នៅប្រាស បានដល់ ការនៅរបស់ភិក្ខុមួយរូបប៉ុណ្ណោះ ។ ដែលឈ្មោះថា មិនប្រាប់ បានដល់ មិនប្រាប់អាគន្តុកភិក្ខុជាដើម ។ រត្តិច្ឆេទ រមែងមានដោយហេតុណាមួយក្នុងហេតុ ៣ យ៉ាងនេះ ។

[៣៣២] បទថា **ន សក្កោន្តិ** សេចក្ដីថា កាលមិនអាចទៅប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងពួងក្នុងទីនោះៗ ព្រោះប្រការដែលសង្ឃជាក្រុមធំ ឈ្មោះថា មិនអាចនឹងឲ្យបរិវាសហ្មត់ចត់បាន ។

ក្នុងពីរបទនេះ គឺបទថា **បរិវាសំ និក្ខិបាមិ ១ វត្តំ និក្ខិបាមិ ១** បរិវាស ឈ្មោះថា ដាក់ សូម្បីដោយបទណាមួយ ឈ្មោះថា ដាក់រៀបរយពិតដោយបទទាំង ២ ។ សូម្បីក្នុងការសមាទាន ក៏មានន័យដូចគ្នា ។ ភិក្ខុអ្នកសមាទានវត្ត នៅបរិវាសស្រេចយ៉ាងនោះហើយ កាលនឹងកាន់យកមានត្តមិនមានកិច្ចដែលនឹងត្រូវសមាទានវត្តទៀតទេ ។

ពិតហើយ ភិក្ខុនោះគង់ជាអ្នកសមាទានវត្តនោះឯង ព្រោះហេតុនោះសង្ឃគប្បីឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់លោក លុះលោកប្រព្រឹត្តមានត្តហើយ គប្បីឲ្យអព្ភាន លោកជាអ្នកមិនមានអាបត្តិ តាំងនៅក្នុងចំណែកនៃបុគ្គលបរិសុទ្ធយ៉ាងនោះហើយ នឹងបំពេញត្រៃសិក្ខាធ្វើទីបំផុតនៃទុក្ខបាន ដោយប្រការដូច្នេះ ។

បរិវាសកថា ចប់

អំពីបកតត្តនៃគ្នានឹងគ្នា

[៣៣៤] បទថា **មូលាយ បដិកស្សនារហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ** សេចក្តីថា វៀរភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនាដែលខ្ញុំជាងចេញ បានដល់ ភិក្ខុទាំងឡាយដ៏សេស ដោយហោចសូម្បីភិក្ខុដែលនៅបរិវាសជាដើម ។

ពិតហើយ បណ្តាភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាស ១ ភិក្ខុគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ១ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តមានត្ត ១ ភិក្ខុគួរដល់អព្ភាន ១ ទាំងនេះ វៀរភិក្ខុដែលខ្ញុំជាងវៀងខ្ទនចេញ ដ៏សេសទាំងអស់គង់ចាត់ជាបកតត្តភិក្ខុ ។

ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះការអភិវាទជាដើម ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតតាមលំដាប់ គឺតាមភិក្ខុចាស់ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបខ្ញុំពោលថា បានដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដ៏សេស ដោយហោចសូម្បីភិក្ខុដែលនៅបរិវាសជាដើម ។ ឯ

លក្ខណៈនៃភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនាជាដើមទាំងនោះ នឹងមានច្បាស់ខាងមុខ ។ ពាក្យដ៏សេស ក្នុងអធិការពោលដោយភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនាត្រេកអរក្នុងអភិវាទជាដើមនៃបកតត្តនេះ គប្បីជ្រាបតាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងវត្តរបស់ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តជាដើម សូម្បីដទៃអំពីអធិការនេះ និងក្នុងវត្តរបស់បារិវាសិកភិក្ខុនោះឯង ។

[៣៤៣] វិនិច្ឆ័យសូម្បីក្នុងបទថា **មូលាយបដិកស្សនារហាចតុត្ថោ ចេ** ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា សូម្បីភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនាទាំងនោះ តែងជាគណៈបូរកៈក្នុងវិនយកម្មទាំងនោះមិនបាន ដូចបារិវាសិកភិក្ខុដូច្នោះឯង ក្នុងសង្ឃកម្មដ៏សេសប្រព្រឹត្តទៅបាន ។ ការប្លែកគ្នាក្នុងវត្តរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ គឺមានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ ។

[៣៦៥] ភិក្ខុ ៤ រូប ឬ ច្រើនជាងនេះ ឈ្មោះថា គណៈក្នុងបទថា **ឆេ គណោ** នេះ ក្នុងពួករត្តិច្ឆេទ ។ ព្រោះហេតុនោះ សូម្បីមានត្តចារិកភិក្ខុនៅជាមួយភិក្ខុ ៣ រូបជារត្តិច្ឆេទនោះឯង ។

[៣៦៦-៣៦៧] ក្នុងការដាក់ និងការសមាទានមានត្ត វិនិច្ឆ័យប្រហែលគ្នាដែលពោលហើយនោះឯង ។ ពាក្យដ៏សេសគ្រប់អន្លើ ងាយយល់ទាំងអស់ហើយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ចប់

វិនយបិដក

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

[៣៧៧] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ វេលានោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ[១] តែមិនបានបិទបាំងទេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃប្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

[៣៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

១- អាបត្តិប្រកបដោយចិត្តក្លែងហៅថា សញ្ចេតនិក ការញុំាងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ហៅថា សុក្កវិសដ្ឋិ ។

ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃជាគម្រប់ពីរដងទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់បីដងទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

[៣៧៩] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ដៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយា

ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយាឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយា

ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ មានត្ត ៦ រាត្រីដែលសង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨០] ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្ម[១] ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧទាយិភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ

១- ពាក្យថា អព្ភានកម្ម បានខាងកម្មដែលសង្ឃហៅរកបារិវាសិកភិក្ខុ មកជាបកតត្តភិក្ខុវិញ ។

ធៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោងផ្គង អញ្ជលីឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូម មានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្ម នឹងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក សុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានសន្សំមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែ មិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យ មានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានត្តរួច ហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨២] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុ

នេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ អព្ភានកម្ម

គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៣] សម័យនោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរឲ្យឯកាហបរិវាស (បរិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបានបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៨៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨៥] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ

ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ជ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ជ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហ-បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ជ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ

សង្ឃក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ឯកាហបរិវាស សង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ ការឲ្យឯកាហបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំនូវសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៦] ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-ឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

[៣៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានមកសូមឯកាហ-បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨៨] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក

១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ មានត្ត ៦ រាត្រី សង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ការឲ្យមានត្តនោះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៩] ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏

បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គតៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំង

ទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។បេ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩១] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្សៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ

១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បាន ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួច ហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់ សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀង សង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិ ភិក្ខុនោះបានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុ នោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើ អព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោក ដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុ អង្គនោះគប្បីពោល ឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ

ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិត ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហ-បរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែល បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បាន មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិ ភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភាន-កម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ ឧទាយិភិក្ខុគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មាន អាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ហើយ ការធ្វើអព្ភានកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃ ស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩២] សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទ បាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-

ឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យបញ្ចាហបរិវាស (បរិវាស ៥ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះ (នឹងសង្ឃ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៤] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមបញ្ចា-ហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែល

បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យបញ្ញាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមបញ្ញាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបញ្ញាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យបញ្ញាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមបញ្ញាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបញ្ញាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យបញ្ញាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ បញ្ចាហបរិវាស សង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ ការឲ្យបញ្ចាហបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៥] ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម) ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៧] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ

កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ទើបឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិ-ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម

បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ឧទាយិភិក្ខុសង្ឃបានទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការទាញនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-

វិសុទ្ធិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ ឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហ-បរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្តក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់

បីដងផង ។

[៤០០] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏

ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឃក៏ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

ទេ លោកដ៏មានអាយុអន្កនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ការទាញនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០១] ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង

ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បាន ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួច ហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តី នុ៎ះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះ អាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀង ស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចា- ហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែល បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅ បរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបាន បិទបាំងទុកទេ ឥឡូវខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទ បាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង

ចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាន នៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុង មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែល មិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួច ហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ (ឧទាយិភិក្ខុ នោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០៣] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូម បញ្ចូហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចូហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមក

ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះក៏បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ

មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៤] ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល

ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃប្ដូរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីទៅចុះ ។

[៤០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមបរិវាសទឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហ-បរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០៦] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបញ្ចាហ-

បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ញាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឃក៏បាន ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃក៏បាន ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ការទាញនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ ឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុង

ប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០៨] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ

ចំពោះអាបត្តិមួយក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានទៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ

អង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ មានត្ត ៦ រាត្រីសង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការឲ្យមានត្តនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៩] ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្មក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។

[៤១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាងនេះ ។បេ។ ឲ្យ ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការឲ្យមានត្តនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១២] ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៤១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គធៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏

ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង

ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤១៤] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបញ្ចាហ-បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ

តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាន សន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការ ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិ ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក- សុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិន បានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិ ភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើ កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិត ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភាន កម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ នោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មាន

អាយុអន្តនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុសង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្មរួចហើយ អព្ភានកម្មនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៥] សម័យនោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្លះខែ) ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឃឲ្យបក្ខបរិវាស (បរិវាសកន្លះខែ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិមួយឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។

[៤១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះសូមជាគម្រប់ពីរដង

ផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤១៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យបក្ខ-បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ការឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យបក្ខ-បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែល

បិទបាំងទុក ១ បក្ខហើយ ការឲ្យបក្ខបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃបានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមោធានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រជុំអាបត្តិ) ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

[៤១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ

រូបអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុសូមជាគម្រប់ពីរដងផង សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២០] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទ

បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឥឡូវឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ

១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ ការទាញនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិមុនយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុគប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២២] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលគប្បីផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-

តនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ការឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទ

បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និង ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៣] ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

[៤២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។

[៤២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។បេ។ សង្ឃឲ្យ ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ការឲ្យសមោធាន-

បរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៦] ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ខ្ញុំបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅ

បរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ ការឲ្យមានត្តនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៩] ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ

ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។

[៤៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។បេ។

[៤៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាងនេះ ។បេ។ សង្ឃឲ្យ ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ការឲ្យមានត្តនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៣៣] ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។

ខ្ញុំនោះ សន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។

[៤៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។បេ។

[៤៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាងនេះ ។បេ។ ឲ្យ ។បេ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ការឲ្យមានត្តនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៣៧] ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូច

ម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៤៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹង សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក

៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ

សញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀតចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំបានសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀតចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ ឧទាយិភិក្ខុត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរ

ជន៍ផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីជន៍ផង ។

[៤៣៩] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង

សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាង

ដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាស រួចហើយ ក៏បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសន្សំមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើ

កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ អព្ភានកម្មនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

អំពើដែលធ្វើទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ចប់

[៤៤០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុផងគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។

អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃប្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃ[1] អាបត្តិនោះ ។

[៤៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាងថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃតាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤២] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរ

១- គឺតាមចំនួនថ្ងៃដែលបិទក្រោយបង្អស់ ។

ដល់សង្ឃហើយ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ការឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះហើយ ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៤៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា

ច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ២ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៣ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៤ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៥ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៦ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៧ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៨ បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៩ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃចូរឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

[៤៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ។បេ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលខ្ញុំបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃតាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៥] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយឯណាដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃតាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ការឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏

មានអាយុអន្ដនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង ផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៤៦] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស (បរិវាស ២ ខែ) នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយអាត្មាអញក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់

អាត្មាអញចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ កាលបើអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយខ្ញុំនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែល

បិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

[៤៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ។បេ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២

ខែ កាលដែលខ្ញុំកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្វេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៨] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-សេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យទ្រមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះ បានសូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្រមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញ សូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏បានសូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទេ្វមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះសូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទេ្វមាស-បរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ការឲ្យទេ្វមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យទេ្វមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ ការឲ្យនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះ

ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-

ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) ដឹងអាបត្តិ ១ មិនដឹងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះដឹងអាបត្តិណា ក៏សូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទេ្វមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែបានដឹងអាបត្តិ ១ មិនដឹងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញនោះដឹងអាបត្តិណា ក៏បានសូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទេ្វមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទេ្វមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) រលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន ។ ភិក្ខុនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យ

ទេវមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន អាត្មាអញនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទេវមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទេវមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទេវមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទេវមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទេវមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ សង្ស័យតែក្នុងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទេវមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទេវមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត ។

ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ សង្ស័យតែក្នុងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាស បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាស-បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុកអាបត្តិ ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែងនឹងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវ

សិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែអាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ឥឡូវភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណាដែលភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើងព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែងនឹងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនោះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ឥឡូវនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀតអាបត្តិណាដែលភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ

ហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកអាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ឥឡូវភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណាដែលភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះ

ថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសការធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៦] សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់

ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯក-មាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

[៤៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៥៨] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់

(ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់

អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវសង្ឃឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិរិយាឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ (ការឲ្យមាសបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើ

ដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមឯកមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងពីរដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-

ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែភិក្ខុនោះដឹង ១ ខែ មិនដឹង ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាសខែនោះដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែថាបានដឹង ១ ខែ មិនបានដឹង ១ ខែ អាត្មាអញនោះបានដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានដឹងខែណា សង្ឃបានឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាស-បរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹង

សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុរលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ ១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែបានរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ អាត្មាអញនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏បានឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ ១ ខែទៀត បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបរិវាស ១ ខែទៀត ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ អាត្មាអញនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែទៀត ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុកខែ ១ ទៀតភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាស-

បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាល ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុង គម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរអែង មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែ អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ ដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះមិនដឹង ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ នោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិត នោះសួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុក ការ ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យ បរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើងព្រោះមិនត្រូវ តាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា- ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញហើយ

បិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកាជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្ដីខ្មាសបាប មានសេចក្ដីរអែងមានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោ មួយវិញទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើងព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោ

ភិក្ខុគួរជលមានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរអែង និងមានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណា ដែលភិក្ខុនោះឥតមាន

សេចក្ដីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាប្រកប ដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ មួយវិញទៀត ខែណាដែលភិក្ខុ នោះមានសេចក្ដីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះ ថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នែ អាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៦] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន[១] ។ ភិក្ខុនោះមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹក មិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្ដី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ។ ភិក្ខុ នោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិន ឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្ដីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃប្ដូរ ឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស[២] (បរិវាសមានសេចក្ដីស្អាតជាទីបំផុត) ដល់ភិក្ខុនោះ

១- ទីនេះសំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៣ ។ ២- បរិវាសមានបរិសុទ្ធជាទីបំផុតនោះ ប្រៀបដូចជាភិក្ខុមួយរូប បួសបាន ៧ ខែ តែ ៣ ខែខាងដើម ភិក្ខុនោះនឹកឃើញថា ខ្លួនបរិសុទ្ធ ឥតមានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៤ ខែខាងចុងភិក្ខុនោះដឹងខ្លះ សង្ស័យខ្លះថា ខ្លួនមិនបរិសុទ្ធ តែ មិនដឹងកំណត់អាបត្តិ និងកំណត់រាត្រីជាដើម ត្រូវធ្វើបរិវាស ៤ ខែ គឺរាប់ថ្ងៃឲ្យទាល់នឹងថ្ងៃដែល បរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធន្តបរិវាស ។

ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

[៤៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះសូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៦៨] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឆ្លាសប្រតិពលផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-សេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន

ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សុទ្ធន្តបរិវាស សង្ឃបានឲ្យដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះហើយ ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធន្ត-បរិវាសដូចម្តេចខ្លះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ហើយសង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី

មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី ហើយសង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃក៏ឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

[៤៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដូចម្តេច ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ

ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញតែទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ មិនសង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

បរិវាស ចប់

[៤៧១] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូបកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ បុរសនោះបានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទានឹងភិក្ខុទាំងឡាយវិញ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៤៧២] ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឲ្យបរិវាសអំពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាស

ដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសរបស់សាមណេរនោះ ក៏មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើសាមណេរនោះមកបួសជាភិក្ខុវិញ ការដែលឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយក៏ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលឆ្កួត មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់ឆ្កួតទៅវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយក៏មានចិត្តរវើរវាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរវើរវាយ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់រវើរវាយចិត្តទៅវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែល

ភិក្ខុនោះបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុ ដែលមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ មិនបានលុតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ ត្រឡប់ជាឥតមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុ នោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យ ល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អ ហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាស របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលុតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្ម (បានឲ្យលាទោសចេញ) វិញហើយ ការឲ្យ បរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបាន ឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលុតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុ

នោះសង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ស្រាប់តែសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយក៏ឈ្មោះថា ឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរនឹងទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរនឹងទាញមកដាក់

ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏បួជាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។បេ។ ក៏ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្រប សង្កត់ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិ លាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការទាញភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើ ឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាស ឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯភិក្ខុនោះ សង្ឃ ត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

[៤៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់មានត្តហើយ ក៏ត្រឡប់សឹកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានត្តដល់បុគ្គលដែល សឹកចេញទៅ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួស វិញ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុ នោះនៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ចុះ ។

[៤៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់មានត្តហើយ ក៏បួជាខ្លួនទៅជាសាមណេរវិញ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ជា

មានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៨៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់

ទៅជាមានចិត្តរេរីរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់នៅ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្មហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយក៏ឈ្មោះថា ឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មចុះ ។

[៤៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម

ហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលុតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តឯណាដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មចុះ ។

វារចំនួន ៤០ ចប់

[៤៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

[៤៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និង

ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិរួចហើយ ត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិរួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយ ត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់មានត្ត ។បេ។

[៤៩៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ។បេ។

[៤៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែ

មិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

វារៈចំនួន ១៦ ចប់

[៥០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

[៥០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកខាងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសខាងក្រោយ ក៏នៅតែមិនបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយសង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទ

បាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុទាំងនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ឈ្មោះថាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិដែលខ្លួនស្គាល់នោះទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់

ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណាក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង

ក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ

ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន ហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន ហើយដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-

ទិសេសជាច្រើន ហើយរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ

ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតមានសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យ

នឹងពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួក

អាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ តែត្រឡប់ជាបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ (សេចក្តី) ខាងក្រោយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគួរសម្តែងសេចក្តីនេះឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ អាបត្តិទាំងឡាយនោះភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។បេ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ មិន

សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។បេ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។បេ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។បេ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

មានត្ត ១០០ ចប់

[៥២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញហើយក៏មិនបាន បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិ ។

[៥៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិ ទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយត្រូវ ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និង ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏សឹក ចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទបាំង អាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយ ក៏សឹក

ចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុនដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំង

អាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធាន

បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិ

នោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះមិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះមិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក

មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះ

អាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង

ក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ

ពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។

សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិ

នោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយប្តូរខ្លួនជាសាមណេរ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ អាបត្តិទាំងឡាយភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលពិស្តារមកហើយយ៉ាងណា បណ្ឌិតត្រូវឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។បេ។ ភិក្ខុនោះស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពី

មុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកដដែល ។បេ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។បេ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។បេ។ ពួកអាបត្តិដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់មានគ្រុ ។បេ។

[៥៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ។បេ។

[៥៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹកចេញទៅ ។បេ។ យើងបានសម្តែងអំពីភិក្ខុដែលនៅបរិវាសឲ្យពិស្តារ ហើយយ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អព្ភាន បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។

[៥៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភាន ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងខ្លះ មិនបានបិទបាំងខ្លះ ។បេ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យទឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា

ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។បេ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។បេ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។បេ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹក

ចេញទៅ ។បេ។ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។បេ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។បេ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេងគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។បេ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកស្មើគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។បេ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។បេ។ ជាអាបត្តិដែលកំណត់បាន (មិនប្រឡូកប្រឡំ) ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។បេ។ ជាអាបត្តិដែលប្រឡូកប្រឡំគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។បេ។

[៥៥៥] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះយល់ឃើញអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុមួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុកត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៦] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៧] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំ[១] គ្នា តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ម៉្យាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៨] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម៉្យាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៩] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នាមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម៉្យាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

[៥៦០] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ[១] ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទៅវិញ ។ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ម្យ៉ាងទៀត វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ (សម្តែងអាបត្តិនោះៗ ចេញ) ។

[៥៦១] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថាជាសុទ្ធកាបត្តិមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុពីររូបធ្វើតាមធម៌ ។

[៥៦២] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុ ១ រូបគិតថានឹងប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុ ១ រូបទៀតគិតថានឹងមិនប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកអស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា បិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប ។

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

[៥៦៣] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគ្នាថានឹងប្រាប់គេ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុ ១ រូបក៏មានសភាវបិទបាំងកើតឡើងថា នឹងមិនប្រាប់គេទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងអស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងអស់យាមជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងអស់យាមជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ក៏ឈ្មោះថាបិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៤] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ លុះកាលខាងក្រោយ ភិក្ខុទាំងនោះជាពីឆ្កួតវិញ តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៥] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះកាលបើសង្ឃកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះយើងដឹងប្រាកដថា ធម៌នេះឯងមកហើយក្នុងសូត្រ (មាតិកា) រាប់បញ្ចូលក្នុងសូត្រ តែងមក

កាន់ឧទ្ទេសរាល់ៗ កន្ទះខែ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្ដីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ (មិនប្រឡូកប្រឡំ) ប្រឡូកប្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ហើយធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុក

ខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ដោយត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានកម្មក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-

ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានមិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។

សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធាន បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់

បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យ

សមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

វារៈ ៩ នៃការមិនបរិសុទ្ធិ ដោយមូលាបត្តិ ចប់

[៥៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បាន

ខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។

សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធាន បរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ភារៈ ៩ នៃការបរិសុទ្ធដោយមូលាបត្តិ ចប់

[៥៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថាខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ

រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបាន សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អត្មាអញនោះសម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ហើយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសឲ្យត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយ

សូមសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។

ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនមានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះមានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះជាអាបត្តិរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូម

មានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃបានទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ

ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាសហើយ ។បេ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាសហើយ ។បេ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ

ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញក៏សម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវ

តាមធម៌ ឲ្យមានគត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ផ្ញើអញ្ញានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថាខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បាន

ខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះ អាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា បត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុង មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មា អញនោះក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា ច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ រលឹក ឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃ អាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជា កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ត ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិន

កម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក ជាគម្រប់បី ចប់

ឧទ្ទាននៃសមុច្ចយក្ខន្ធកៈនោះគឺ

[៥៨៤] រឿងអប្បដិច្ឆន្នមានត្ត ១ រឿងឯកាហបរិវាស ១ រឿងទ្វីហ-តីហ-ចតូហ-បញ្ចាហបរិវាស ១ រឿងបក្ខបរិវាស ១ រឿងភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិ មានបិទបាំងទុកដរាបដល់ ១០ ថ្ងៃជាទីបំផុត ១ រឿងមាសបរិវាស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធន្តបរិវាស ១ រឿងភិក្ខុកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ១ រឿងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំងឡាយច្រើន ហើយរាប់បាន ១ រឿងភិក្ខុពីររូបសម្គាល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះ ១ រឿងភិក្ខុពីររូបសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញថា អាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ១ រឿងភិក្ខុពីរ

រូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នាថា អាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នាមែន ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធកាបត្តិ ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិនោះថា ជាសុទ្ធកាបត្តិមែនហើយភិក្ខុមួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ១ រឿងភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយចៀសចេញទៅ ១ រឿងភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ១ រឿងភិក្ខុពីររូបនិយាយទៅនឹងសង្ឃ ដែលកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ១ រឿងសង្ឃទាញភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ១៨ វារៈ (៩ ជាអសុទ្ធិ) ៩ ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យទាំងឡាយមានប្រក្រតីនៅក្នុងមហាវិហារដែលមាននៅក្នុងតម្ពបណ្ណិទីប (កោះលង្កា) ជាទីជ្រះថ្លា ជាអ្នកចែកនូវបទព្រះវិន័យ បានសម្តែង (សមុច្ចយក្ខន្ធកនេះ) ទុកដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្ម គឺព្រះពុទ្ធសាសនា ឲ្យតាំងនៅមាំមួន ជាអង្វែងទៅហោង ។

អដ្ឋកថា

សមុច្ចយក្ខន្ធក

មានត្ត ៤ យ៉ាង

[៣៧៨] *វិនិច្ឆ័យក្នុងសមុច្ចយក្ខន្ធកៈ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា* **ធារេត្តុំ មានត្តំ** *នេះ មានវិនិច្ឆ័យថា មានត្ត ៤ យ៉ាង គឺ* **អប្បដិច្ឆន្នមានត្ត ១ បដិច្ឆន្នមានត្ត ១ បក្ខមានត្ត ១ សមោធានមានត្ត ១ ។**

ក្នុងមានត្ត ៤ យ៉ាងនោះ អប្បដិច្ឆន្នមានត្ត បានដល់ មានត្តដែលសង្ឃឲ្យដល់ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ដោយភាពជាអ្នកត្រូវអាបត្តិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ មិនត្រូវឲ្យបរិវាសដើម្បីអាបត្តិដែលមិនបានបិទបាំង ។

ដែលឈ្មោះថា បដិច្ឆន្នមានត្ត បានដល់ មានត្តដែលសង្ឃឲ្យដល់ភិក្ខុដែលនៅបរិវាសស្រេចហើយ ដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំង ។

ដែលឈ្មោះថា បក្ខមានត្ត បានដល់ មានត្តកន្លះខែដែលសង្ឃឲ្យដល់ភិក្ខុនី ដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំង ឬ មិនបានបិទបាំង ។ ដែលឈ្មោះថា សមោធានមានត្ត បានដល់ មានត្តដែលសង្ឃរួម គឺផ្សំគ្នាឲ្យ ។

អប្បដិច្ឆន្នមានត្ត

បណ្តាមានត្ត ៤ យ៉ាងនោះ សមោធានមានត្តនេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ជាអប្បដិច្ឆន្នមានត្ត តាមព្រះបាលីថា មានត្ត ៦ រាត្រី ដើម្បីអាបត្តិដែលមិនបិទបាំង ។ កាលនឹងឲ្យសមោធានមានត្តនោះ បើភិក្ខុដែលជាអ្នកត្រូវអាបត្តិ ១ គប្បីឲ្យតាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងអប្បដិច្ឆន្នមានត្តនេះឯង ។

បើត្រូវអាបត្តិ ២-៣ ឬច្រើនជាងនោះ បទថា **ឯកំ អាបត្តឹ** ដែលលោកពោលហើយ យ៉ាងណា បទថា **ទ្វេ អាបត្តិយោ តិស្សោ អាបត្តិយោ** ក៏គប្បីពោលដូច្នោះ ។ តែដែលក្រៃលែងជាងនោះ សូម្បីបើជាចំនួនទាំងរយ ឬចំនួនទាំងពាន់ គប្បីយល់ថា សម្ពហុលា ។

[៣៧៩] វិធីឲ្យសម្រាប់អាបត្តិទាំងនេះ ដែលសង្ឃគប្បីរួមអាបត្តិសូម្បីមានវត្ថុផ្សេងគ្នាឲ្យ ខ្ញុំនឹងពោលក្នុងការឲ្យបរិវាស ។

កាលមានត្តដែលសង្ឃធ្វើកម្មវាចា ដោយអំណាចនៃអាបត្តិឲ្យហើយយ៉ាងនោះ មានត្តចារិកភិក្ខុ គប្បីសមាទានវត្ត តាមន័យដែលពោលហើយថា **មានត្តំ សមាទិយាមិ វត្តំ សមាទិយាមិ** ដូច្នេះនោះឯង ត្រង់សីមានៃរោងនោះឯង ក្នុងទីនៃកម្មវាចាថា **ឯវមេតំ ធារយាមិ ។**

កាលសមាទានហើយ គប្បីប្រាប់ដល់សង្ឃក្នុងសីមាក្នុងរោងនោះៗ ឯងនិងកាលប្រាប់ គប្បីប្រាប់យ៉ាងនេះថា លោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកាសុក្កវិសដ្ឋិ មិនបានបិទបាំង ខ្ញុំនោះសូមមានត្ត ៦ រាត្រីចំពោះសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកាសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបិទបាំងសង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកាសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបិទបាំងដល់ខ្ញុំនោះៗ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ខ្ញុំប្រាប់ឲ្យដឹង សូមសង្ឃចាំទុកនូវខ្ញុំថា ប្រាប់ឲ្យដឹងហោង ។ ទោះកាន់យកអត្ថនេះ ប្រាប់ដោយវាចាឯណាមួយ សមគួរដូចគ្នា កាលប្រាប់ហើយ បើមានបំណងនឹងដាក់ គប្បីដាក់ក្នុងជំនុំសង្ឃតាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ។ កាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ចេញអំពីសីមានៃរោងទៅហើយ ទោះដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុមួយរូប ក៏គួរ ។ ភិក្ខុដែលចេញអំពីសីមានៃរោងទៅហើយ ទើបត្រឡប់បានសតិ គប្បីដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុដែលទៅជាមួយគ្នា ។ បើភិក្ខុនោះចៀសចេញទៅ មិនបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុដទៃរូបណាត្រង់ក្នុងរោង គប្បីប្រាប់ដល់ភិក្ខុនោះឲ្យដឹង ហើយដាក់ចុះ កាលនឹងប្រាប់ គប្បីពោលថា **វេទិយាមិ ភន្តេ អាយស្មា ធារេតុ** សូមអ្នកដ៏មានអាយុចាំទុកនូវខ្ញុំថា ប្រាប់ឲ្យដឹងហោង ដូច្នេះ ក្នុងអវសាន ។

កាលនឹងប្រាប់ដល់ភិក្ខុ ២ រូប គប្បីពោលថា **អាយស្មន្តា ធារេន្តុ** កាលនឹងប្រាប់ដល់ភិក្ខុ ៣ រូប គប្បីពោលថា **អាយស្មន្តោ ធារេន្តុ** ចាប់តាំងពីពេលដែលដាក់ទៅ គង់តាំងនៅក្នុងឋានៈជាបកតត្ត ។

បើវត្តមានភិក្ខុតិច ភិក្ខុជាសភាគគ្នា មិនត្រូវដាក់វត្ត រាប់រាត្រីក្នុងខាងក្នុងវត្តនោះឯង ។ បើមិនអាចឲ្យបរិសុទ្ធ គប្បីដាក់វត្តតាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ព្រមដោយភិក្ខុ ៤-៥ រូប គេចចេញអំពីផ្លូវធំ អង្គុយក្នុងទីកំបាំងដោយគុម្ពឈើ ឬដោយរបង ឲ្យហួស ២ លេឌ្ឌុបាតអំពីរបងនៃវត្តដែលមានរបង អំពីទីគួរដល់គ្រឿងព័ទ្ធរបងនៃវត្តដែលមិនមានរបង ក្នុងវេលាទៀបភ្លឺនោះឯង ។ គប្បីសមាទានវត្ត ហើយប្រាប់តាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ចំពោះខាងក្នុងអរុណ ។

បើភិក្ខុដទៃរូបខ្លះមកទីនោះ ដោយកិច្ចចាំបាច់ចំពោះណាមួយ បើមានត្តចារិកភិក្ខុនោះឃើញភិក្ខុនោះ ឬបានឮសំឡេងរបស់លោក គួរប្រាប់ កាលមិនប្រាប់ ជារត្តិច្ឆេទផង ជាវត្តភេទផង ។

បើភិក្ខុនោះរំលងឧបចារៈចូលទៅ ១២ ហត្ថ ហើយទៅ តែកាលមានត្តចារិកភិក្ខុមិនទាន់ដឹង មានតែវត្តិច្ឆេទប៉ុណ្ណោះ ឯវត្តភេទមិនមាន ។

ឯចាប់ពីកាលដែលបានប្រាប់ ហើយទៅ មានភិក្ខុទាំងឡាយវៀរភិក្ខុមួយរូបទុក ភិក្ខុដ៏សេស ទោះទៅក្នុងកាលមានកិច្ចចាំបាច់ក៏គួរ កាលអរុណរះហើយ គប្បីដាក់វត្តក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនោះ ។ បើភិក្ខុនោះទៅមុនអរុណដោយកម្មណាមួយ មានត្តចារិកភិក្ខុឃើញភិក្ខុណាមុន ទោះជាភិក្ខុដទៃដែលចេញពីវត្តទៅក្តី ជាអាគន្តុកៈក្តី គប្បីប្រាប់ ហើយដាក់វត្តក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនោះ ។

ឯមានត្តចារិកភិក្ខុនេះ ប្រាប់ដល់គណៈ និងឃ្លាំកំណត់កាពដែលមានភិក្ខុច្រើនរូប ដោយហេតុនោះ ទោសព្រោះប្រព្រឹត្តក្នុងគណៈខ្វះខាត ឬទោសព្រោះនៅប្រាស ទើបមិនមានដល់លោក ។

ព្រះមហាសុមត្ថេរពោលថា បើមិនឃើញភិក្ខុណាមួយ គប្បីទៅវត្តហើយដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុមួយរូប ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុដែលទៅជាមួយខ្លួន ឯព្រះមហាបទុមត្ថេរពោលថា ឃើញភិក្ខុណាមុន គប្បីប្រាប់ ហើយដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនោះ នេះជាបរិហាររបស់ភិក្ខុដែលដាក់វត្តហើយ ។

[៣៨០] ភិក្ខុនោះ កាលប្រព្រឹត្តមានត្ត ៦ រាត្រីមិនដាច់យ៉ាងនោះហើយ គប្បីសូមអព្ភានក្នុងទីដែលមានភិក្ខុសង្ឃជាគណៈ ២០ រូប ។ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលនឹងឲ្យអព្ភាន គប្បីធ្វើលោកឲ្យជាអ្នកគួរដល់អព្ភានជាមុន ។

ពិតហើយ ភិក្ខុនេះឈ្មោះថា តាំងនៅក្នុងឋានៈជាបកតត្ត ព្រោះលោកដាក់វត្តចេញហើយ ។ បើធ្វើអព្ភានដល់បកតត្តរមែងមិនគួរ ។ ព្រោះហេតុ

នោះ គប្បីឲ្យលោកសមាទានវត្ត ។ លោករមែងជាអ្នកគួរដល់អព្ភាន ក្នុងកាលសមាទានវត្តហើយ ។ សូម្បីលោកសមាទានវត្តហើយ ប្រាប់ហើយ សូមអព្ភាន ។ កិច្ចដែលនឹងត្រូវសមាទានវត្តទៀត រមែងមិនមានដល់បុគ្គលមិនបានដាក់វត្ត ។

ពិតហើយ ភិក្ខុដែលមិនបានដាក់វត្តនោះ ជាអ្នកគួរដល់អព្ភាន ដោយកន្លង ៦ រាត្រីប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រោះហេតុនោះ លោកក៏សង្ឃគប្បីឲ្យអព្ភាន ។

[៣៨១] អព្ភានវិធីក្នុងអប្បដិច្ឆន្នាបត្តិនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកក្នុងព្រះបាលីថា **ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ** ដូច្នេះនោះឯង តែអព្ភានវិធីនេះ ព្រះអង្គត្រាស់ដោយអំណាចអាបត្តិ ១ ។ បើជាអាបត្តិ ២-៣ ឬច្រើន មានវត្ថុតែមួយ ឬមានវត្ថុផ្សេងៗ គ្នា គប្បីធ្វើកម្មវាចាដោយអំណាចអាបត្តិទាំងនោះ អប្បដិច្ឆន្នមានត្ត សង្ឃគប្បីឲ្យដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

បរិវាស

[៣៨៣] ឯបដិច្ឆន្នមានត្ត ជារបស់ដែលសង្ឃគួរឲ្យដល់ភិក្ខុដែលនៅបរិវាស ដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកស្រេចហើយ ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំនឹងពោលបរិវាសកថាមុន ហើយនឹងពោលបដិច្ឆន្នមានត្តនោះ ។ បរិវាស និងមានត្ត ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដោយអាការជាអនេក ក្នុងព្រះបាលីដោយន័យជាដើមថា បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យបរិវាស ១ ថ្ងៃ ដើម្បីអាបត្តិ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកាសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

វិនិច្ឆ័យដែលលោក បានពោលទុកក្នុងអាគតដ្ឋាននៃបរិវាស និងមានត្ត

នោះៗ ដល់នូវការពិស្តារពន់ពេកទៅ ដូចក្នុងព្រះបាលី ទាំងវិនិច្ឆ័យដែលបុគ្គលណាមួយមិនអាចកំណត់បានដោយងាយ ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំនឹងប្រមូលបរិវាស និងមានត្តនោះ សម្ដែងក្នុងអធិការនេះឯង ។

ឯឈ្មោះថាបរិវាសនេះ ដែលបំណងក្នុងព្រះបាលីនេះ មាន ៣ យ៉ាង គឺបដិច្ឆន្នបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សមោធានបរិវាស ១ ។ ក្នុង ៣ យ៉ាងនោះ បដិច្ឆន្នបរិវាស គួរឲ្យដើម្បីអាបត្តិតាមដែលបិទបាំងជាមុន ។

ពិតហើយ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុអង្គខ្លះបិទបាំងមួយថ្ងៃ ដូចជាអាបត្តិនៃព្រះឧទាយិត្ថេរ ។ របស់អង្គខ្លះបិទបាំងពីរថ្ងៃជាដើម ដូចជាអាបត្តិរបស់ព្រះឧទាយិត្ថេរនោះឯង ដែលមកហើយខាងដើម របស់អង្គខ្លះជាអាបត្តិតែមួយ ដូចអាបត្តិនេះ របស់អង្គខ្លះមាន ២-៣ អាបត្តិ ឬច្រើនជាងនោះ ដូចដែលមកហើយខាងដើម ។ ព្រោះដូច្នោះ កាលសង្ឃនឹងឲ្យបដិច្ឆន្នបរិវាស គួរជ្រាបតាមអាបត្តិដែលបិទបាំងដំបូងជាមុន ។

អាការបិទបាំងអាបត្តិ

ឈ្មោះថា អាបត្តិនេះ គឺជាការបិទបាំងដោយអាការ ១០ យ៉ាង មាតិកាក្នុងការបិទបាំងអាបត្តិនោះដូច្នេះថា ត្រូវអាបត្តិ ដឹងថា ត្រូវអាបត្តិ ជាបកតត្តភិក្ខុ ដឹងថា ជាបកតត្តភិក្ខុ ជាភិក្ខុមិនមានអន្តរាយ ដឹងថា មិនមានអន្តរាយ ជាភិក្ខុអាច ដឹងថា ជាភិក្ខុអាច ជាអ្នកប្រាថ្នានឹងបិទបាំង និងបិទបាំងទុក ។

ក្នុងមាតិកាទាំងនេះ ពីរប្រការថា ជាអាបត្តិ ដឹងថា ជាអាបត្តិ មាន

អធិប្បាយថា ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិណា ឈ្មោះថា ជាអាបត្តិនោះពិត ។ ហើយលោកក៏មានការសម្គាល់ក្នុងអាបត្តិនោះថា ជាអាបត្តិដូចគ្នា កាលភិក្ខុដឹងយ៉ាងនេះឯង បិទបាំងទុក ជាការបិទ ។ បើភិក្ខុនេះមានសេចក្តីសម្គាល់ក្នុងអាបត្តិនោះថា ជាអនាបត្តិ មិនជាការបិទ ។ ឯអនាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំង ដោយការសម្គាល់ថា ជាអាបត្តិក្តី ដោយការសម្គាល់ថា ជាអនាបត្តិក្តី មិនជាការបិទបាំងឡើយ ។ ភិក្ខុបិទបាំងលហុកាបត្តិ ដោយសម្គាល់ថា ជាគរុកាបត្តិក្តី បិទគរុកាបត្តិ សម្គាល់ថា ជាលហុកាបត្តិក្តី ម្យ៉ាងទៀត លោកនៅក្នុងពួកអលជ្ជី អាបត្តិ ឈ្មោះថា មិនជាការបិទបាំង ។ ភិក្ខុសម្គាល់គរុកាបត្តិថា ជាលហុកាបត្តិ ហើយសម្តែងអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា មិនសម្តែងតែមិនជាការបិទបាំង ។ ស្គាល់គរុកាបត្តិថា ជាគរុកាបត្តិ ហើយបិទបាំង ឈ្មោះថា ជាការបិទបាំង ។ មិនស្គាល់ថាជាអាបត្តិធ្ងន់ អាបត្តិស្រាល គិតថា អញបិទអាបត្តិ ហើយបិទបាំង ឈ្មោះថា ជាការបិទពិត ។

ភិក្ខុមិនត្រូវសង្ឃដាក់ឧក្ខេបនីយកម្ម ៣ យ៉ាង ឈ្មោះថា បកតត្តភិក្ខុ ។

បើលោកជាអ្នកមានសេចក្តីសម្គាល់ថា ខ្លួនជាបកតត្ត បិទបាំង ឈ្មោះថា បិទបាំងទុកពិត បើលោកជាអ្នកមានសេចក្តីសម្គាល់ខ្លួនថា មិនមែនជាបកតត្ត ដោយយល់ថា សង្ឃធ្វើកម្មដល់អញ ហើយបិទបាំង មិនជាការបិទបាំងឡើយ ។ អាបត្តិដែលភិក្ខុមិនមែនជាបកតត្ត ដែលមានការសម្គាល់ខ្លួនថា ជាបកតត្ត ឬសម្គាល់ខ្លួនថា មិនមែនបកតត្ត បិទបាំងហើយ ឈ្មោះថា មិនជាការបិទបាំងពិត ។

ពិតហើយ ពាក្យនេះ សូម្បីព្រះមានព្រះភាគក៏បានត្រាស់ទុក (ក្នុងគម្ពីរបរិវារ) ដូច្នេះថា

ឧបសម្បន្នមិនមែនជាភិក្ខុនី ត្រូវគរុកាបត្តិ ជាសាវសេសាបត្តិ ហើយបិទបាំងទុក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ តែមិនត្រូវទោស ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្លាសវៃ បានគិតមកហើយ ។

ពិតហើយ ប្រស្នានេះ លោកពោលដោយភិក្ខុដែលត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ។ បទថា **អនន្តរាយិកោ** សេចក្ដីថា ក្នុងអន្តរាយ ១០ យ៉ាង អន្តរាយណាមួយ មិនមានដល់ភិក្ខុណា បើភិក្ខុនោះជាអ្នកមានសេចក្ដីសម្គាល់ថា មិនមានអន្តរាយ ហើយបិទបាំង អាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា បិទបាំង ។

បើលោកមានសេចក្ដីសម្គាល់ថា មានអន្តរាយព្រោះអមនុស្ស និងសត្វសាហាវក្នុងវេលាយប់ ព្រោះជាអ្នកមានជាតិជាអ្នកខ្លាច ទើបបិទបាំងអាបត្តិនោះ មិនជាការបិទបាំង ។

កាលភិក្ខុណានៅក្នុងវិហារជើងភ្នំ គរុកាបត្តិជារបស់ភិក្ខុនោះ ត្រូវឆ្លងញកភ្នំ ឬព្រៃជ្រៅ ឬស្ទឹងទៅប្រាប់ ភ័យ មានសត្វកាច និងអមនុស្សជាដើមមានក្នុងចន្លោះផ្លូវ ពស់ទាំងឡាយរមែងដេកក្នុងផ្លូវ ទឹកស្ទឹងពេញ កាលបើអន្តរាយនោះមានពិតៗ លោកមានសេចក្ដីសម្គាល់ថា មានអន្តរាយ ទើបបិទបាំងអាបត្តិនោះ មិនជាការបិទបាំងឡើយ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើភិក្ខុមានអន្តរាយ បិទបាំងដោយសម្គាល់ថា មិនមាន

អន្តរាយ អាបត្តិនោះ មិនជាការបិទបាំងដូចគ្នា ។

បទថា **បហុ** សេចក្តីថា ភិក្ខុណាអាចដើម្បីទៅកាន់សម្នាក់ភិក្ខុ និង ដើម្បីប្រាប់បាន បើលោកជាអ្នកមានសេចក្តីសម្គាល់ថា ខ្ញុំអាច ហើយបិទបាំង អាបត្តិនោះឈ្មោះថា បិទបាំងនោះឯង បើត្រង់មាត់របស់លោកមាន ដំបៅបន្តិចបន្តួច ឬខ្យល់សៀតត្រង់ថ្គាម ឬឈឺធ្មេញ ឬបានភិក្ខាតិច ដោយ ហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ មិនចាត់ថា មិនអាចប្រាប់ មិនអាចទៅ ក៏ទេ ។ តែបើលោកជាអ្នកមានសេចក្តីសម្គាល់ថា អញមិនអាច ភិក្ខុនេះជាអ្នកអាច តែឈ្មោះថា ជាអ្នកមានសេចក្តីសម្គាល់ថា ខ្ញុំមិនអាច អាបត្តិដែលភិក្ខុនេះ បិទបាំង ឈ្មោះថា មិនបិទបាំង ។

ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិដែលភិក្ខុមិនអាច គឺមិនអាចនឹងប្រាប់ ឬនឹងទៅ ទោះ មានសេចក្តីសម្គាល់ថា ខ្ញុំអាចក្តី មានសេចក្តីសម្គាល់ថា ខ្ញុំមិនអាចក្តី បិទ បាំងទុក ឈ្មោះថា មិនបិទបាំង ។

បទថា **ឆាទេតុកាមោ ច ហោតិ ឆាទេតិ ច** ជាអ្នកប្រាថ្នានឹងបិទបាំង ហើយបិទបាំង នេះមានន័យងាយយល់ទាំងអស់ហើយ ។

តែបើភិក្ខុដាក់ធុរៈថា អញនឹងបិទក្នុងបុរេភត្តក្តី បច្ឆាភត្តក្តី ក្នុងយាម ទាំងឡាយ មានបឋមយាមជាដើមក្តី ឈមចុះកាន់លជ្ជីធម៌ ប្រាប់ក្នុង អរុណនោះឯង ភិក្ខុនេះឈ្មោះថា ជាអ្នកប្រាថ្នានឹងបិទ តែមិនបិទ ។

បើភិក្ខុណានៅក្នុងទីមិនមានភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិហើយ ទន្ទឹងការមកនៃភិក្ខុ ជាសភាគគ្នាក្តី ទៅកាន់សម្នាក់របស់ភិក្ខុដែលជាសភាគគ្នា អស់កាលកន្លង

ទៅកន្លះខែក្តី មួយខែក្តី ភិក្ខុនេះឈ្មោះថា បិទបាំង ទាំងដែលមិនបំណងនឹងបិទ ទោះអាបត្តិនោះ ក៏ឈ្មោះថាមិនជាការបិទ ។

ឯភិក្ខុណាកាលត្រូវហើយ ប្រញាប់ចៀសចេញទៅកាន់សម្នាក់ភិក្ខុដែលជាសភាគគ្នា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ដូចបុរសជាន់ភ្លើងដូច្នោះ ភិក្ខុនេះឈ្មោះថា ជាអ្នកមិនមានបំណងនឹងបិទ ទាំងមិនបិទ ។ តែបើឃើញភិក្ខុដែលជាសភាគគ្នាហើយ តែមិនប្រាប់ ព្រោះអៀនខ្មាសថា បុគ្គលនេះជាឧបជ្ឈាយ៍របស់អញ បុគ្គលនេះជាអាចារ្យរបស់អញ អាបត្តិឈ្មោះថា បិទបាំង ។

ពិតហើយ ភាពជាឧបជ្ឈាយ៍ជាដើម មិនជាប្រមាណក្នុងការប្រាប់អាបត្តិនេះ ការដែលភិក្ខុមិនមែនជាអ្នកមានពៀរ និងជាសភាគគ្នាប៉ុណ្ណោះជាប្រមាណ ព្រោះហេតុនោះ គួរប្រាប់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុមិនមែនជាអ្នកមានពៀរ និងជាសភាគគ្នា ។ ឯភិក្ខុណាជាវិសភាគគ្នា ជាអ្នកប្រាថ្នានឹងស្តាប់ ហើយផ្ចញ់ផ្ចាល់ មិនគួរប្រាប់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុបែបនោះ សូម្បីជាឧបជ្ឈាយ៍ក៏ដោយ ។

បណ្តាកាលទាំងនោះ ភិក្ខុជាអ្នកត្រូវអាបត្តិក្នុងបុរេភត្តក្តី បច្ឆាភត្តក្តី ពេលថ្ងៃក្តី ពេលយប់ក្តី គួរប្រាប់តាំងអំពីអរុណមិនទាន់រះ កាលអរុណរះហើយ អាបត្តិនោះឈ្មោះថា បិទបាំងផង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះការបិទបាំងជាបច្ច័យផង ។ បើធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុដែលត្រូវសង្ឃាទិសេសប្រភេទដូចគ្នា មិនគួរ ។

បើនឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ អាបត្តិឈ្មោះថា បើក តែភិក្ខុមិនផុតអំពីអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះហេតុនោះ គួរបើកក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុដែលបរិសុទ្ធ ។

ក្នុងកុរុន្ទីពោលថា កាលនឹងបើក ចូរពោលថា ខ្ញុំធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់អាបត្តិ ១ ក្នុងសម្នាក់របស់លោកម្ចាស់ក្តី ខ្ញុំប្រាប់អាបត្តិ ១ ក្នុងសម្នាក់នៃលោកម្ចាស់ក្តី ខ្ញុំផ្ទៀងអាបត្តិ ១ ក្នុងសម្នាក់របស់លោកម្ចាស់ក្តី សូមលោកម្ចាស់ជ្រាបថា ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ក្តីក៏បាន ចូរប្រាប់ដោយន័យជាដើមថា ខ្ញុំធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវគរុកាបត្តិ ១ ដូច្នេះក៏បាន អាបត្តិឈ្មោះថា មិនបិទដោយអាការទាំងពួង តែបើភិក្ខុពោលដោយន័យជាដើមថា ខ្ញុំធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលហុកាបត្តិដូច្នេះ អាបត្តិនោះជាការបិទបាំង ។

អាបត្តិឈ្មោះថា ប្រាប់ដោយអាការ ៣ យ៉ាង គឺប្រាប់ចំពោះវត្ថុ ប្រាប់ចំពោះអាបត្តិ ប្រាប់ទាំងវត្ថុ និងអាបត្តិ ។ បើសង្ឃឲ្យបដិច្ឆន្នបរិវាស គប្បីកំណត់ហេតុ ១០ យ៉ាងនេះ ជ្រាបសេចក្តីដែលអាបត្តិជាការបិទបាំងជាមុនដោយប្រការដូច្នេះ ។

វិធីឲ្យបរិវាស

[៣៨៤] លំដាប់នោះ គប្បីកំណត់ថ្ងៃដែលបិទបាំង និងអាបត្តិ បើបិទបាំងទុកមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ គប្បីឲ្យយ៉ាងនេះថា **អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ** ហើយគប្បីសូត្រកម្មវាចាឲ្យបរិវាសតាមន័យដូចពោលហើយ ក្នុងបាលីនោះឯង ។

[៣៩២] បើបិទបាន ២-៣ ថ្ងៃជាដើម គប្បីឲ្យសូមយ៉ាងនេះថា **ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នំ តីហប្បដិច្ឆន្នំ ចតូហប្បដិច្ឆន្នំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ឆាហប្បដិច្ឆន្នំ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នំ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នំ នវាហប្បដិច្ឆន្នំ ទសាហប្ប-**

ជិច្ឆន្នំ ឯកាទសាហប្បដិច្ឆន្នំ ទ្វាទសាហប្បដិច្ឆន្នំ តេរសាហប្បដិច្ឆន្នំ ចុទ្ទសាហប្បដិច្ឆន្នំ ។

គប្បីរៀបពាក្យប្រកបតាមចំនួនថ្ងៃ ត្រឹម ១៤ ថ្ងៃដោយប្រការដូច្នេះ ។

[៤១៥] *សម្រាប់អាបត្តិដែលបិទបាំង ១៥ ថ្ងៃ គប្បីរៀបពាក្យសូធ្យប្រកបថា* **បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ** *តាំងអំពី ១៥ ថ្ងៃទៅរហូតដល់ ២៩ ថ្ងៃ គប្បីរៀបពាក្យ សូធ្យប្រកបថា* **អតិរេកបក្ខប្បដិច្ឆន្នំ** *តាំងអំពី ២៩ ថ្ងៃឡើងទៅ គប្បីរៀបពាក្យសូធ្យប្រកបថា* **មាសប្បដិច្ឆន្នំ អតិរេកមាសប្បដិច្ឆន្នំ ទ្វិមាសប្បដិច្ឆន្នំ អតិរេកទ្វិមាសប្បដិច្ឆន្នំ តេមាសប្បដិច្ឆន្នំ អតិរេកតេមាសប្បដិច្ឆន្នំ ចតុមាសប្បដិច្ឆន្នំ អតិរេកចតុមាសប្បដិច្ឆន្នំ បញ្ចមាសប្បដិច្ឆន្នំ អតិរេកបញ្ចមាសប្បដិច្ឆន្នំ ឆមាស ... អតិរេកឆមាស ... អតិរេកឆមាស ... សត្តមាស ... អតិរេកសត្តមាស ... អដ្ឋមាស ... អតិរេកអដ្ឋមាស ... នវមាស ... អតិរេកនវមាស ... ទសមាស ... អតិរេកទសមាស ... ឯកាទសមាស ... អតិរេកឯកាទសមាសប្បដិច្ឆន្នំ ។**

បើពេញមួយឆ្នាំ គប្បីរៀបពាក្យសូធ្យប្រកបថា **ឯកសំវច្ឆរប្បដិច្ឆន្នំ ។**

ខាងមុខអំពីនោះ គប្បីរៀបពាក្យសម្រាប់សូធ្យប្រកបយ៉ាងនេះថា **អតិរេកឯកសំវច្ឆរ ... ទ្វិសំវច្ឆរ ... អតិរេកទ្វិសំវច្ឆរ ... តិសំវច្ឆរ ... ចតុរេកសំវច្ឆរ ... ចតុសំវច្ឆរ ... អតិរេកចតុសំវច្ឆរ ... បញ្ចសំវច្ឆរ ... អតិរេកបញ្ចសំវច្ឆរប្បដិច្ឆន្នំ** *ដូច្នេះ រហូតដល់* **សដ្ឋីសំវច្ឆរ ... អតិរេកសដ្ឋីសំវច្ឆរប្បដិច្ឆន្នំ** *ឬសូម្បីច្រើនជាងនោះ ។*

[៤៤៣] បើអាបត្តិ ២ ក្តី ច្រើនជាងនោះក្តី គប្បីពោលថា **ទ្វេ អាបត្តិយោ តិស្សោ អាបត្តិយោ** ដូចដែលបានពោលទុកខាងដើមថា **ឯកំ អាបត្តឹ** ដូច្នោះ តែបើច្រើនជាងនោះ ទោះរាប់រយក្តី រាប់ពាន់ក្តី ក៏គួរពោលថា **សម្ពហុលា** ។

ក្នុងអាបត្តិដែលមានវត្ថុផ្សេងគ្នា គប្បីរៀបពាក្យសូធ្យប្រកបដោយអំណាចនៃចំនួនយ៉ាងនេះថា **អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកំ កាយសំសគ្គំ ឯកំ ទុដ្ឋុល្លំ វាចំ ឯកំ អត្តកាមបារិចរិយំ ឯកំ សញ្ចរិត្តំ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយោ** ឬដោយអំណាចនៃការប្រាព្ធវត្ថុយ៉ាងនេះថា **អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ នានាវត្ថុកាយោ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយោ** ឬដោយអំណាចនៃការប្រាព្ធឈ្មោះយ៉ាងនេះថា **អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយោ** ។

ក្នុងវត្ថុ និងឈ្មោះនោះ ឈ្មោះមាន ២ យ៉ាង គឺឈ្មោះទូទៅរបស់អាបត្តិដែលមានជាតិស្មើគ្នា ១ ឈ្មោះដែលទូទៅរបស់អាបត្តិទាំងពួង ១ ។

ក្នុងឈ្មោះទាំង ២ យ៉ាងនោះ បទថា **សង្ឃាទិសេសោ** ជាឈ្មោះដែលទូទៅរបស់អាបត្តិដែលមានជាតិស្មើគ្នា ។ បទថា **អាបត្តិ** ជាឈ្មោះដែលទូទៅរបស់អាបត្តិទាំងពួង ។ ព្រោះហេតុនោះ គួររៀបពាក្យសូធ្យប្រកបដោយអំណាចនៃឈ្មោះដែលទូទៅនៃអាបត្តិទាំងពួងយ៉ាងនេះថា **សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយោ** ។

ពិតហើយ វិនយកម្ម មានបរិវាសជាដើមទាំងពួងនេះ សមគួរនឹងរៀបពាក្យសូធ្យប្រកបដោយអំណាចនៃវត្ថុ ដោយអំណាចនៃគោត្រ ដោយអំណាចនៃឈ្មោះ និងដោយអំណាចនៃអាបត្តិ ។ ក្នុងវត្ថុ និងគោត្រជាដើមនោះបទថា **សុក្កវិសដ្ឋិ** ជាវត្ថុផង ជាគោត្រផង ។ បទថា **សង្ឃាទិសេសោ** ជាឈ្មោះផង ជាអាបត្តិផង ។ បទថា **កាយសំសគ្គោ** ជាវត្ថុផង ជាគោត្រផង ។ បទថា **សង្ឃាទិសេសោ** ជាឈ្មោះផង ជាអាបត្តិផង ។

ក្នុងវត្ថុជាដើមនោះ វត្ថុ និងគោត្រ គឺកាន់យកហើយ ដោយពាក្យថា **សុក្កវិសដ្ឋិ** និង **កាយសំសគ្គោ** ជាដើមខ្ញុះ ដោយបទថា **នានាវត្ថុកាយោ** ខ្ញុះ ។ ឈ្មោះ និងអាបត្តិ ដែលកាន់យកហើយ ដោយបទថា **សង្ឃាទិ-សេសោ** ខ្ញុះ ដោយបទថា **អាបត្តិយោ** ខ្ញុះ ។

ហើយក្នុងបាលីនេះ ឈ្មោះក្តី វត្ថុ និងគោត្រក្តី ឈ្មោះថា កាន់យកហើយពិត ដោយបទថា **ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឹ ។**

ក្នុងបាលីនេះ លោកពោលថា **អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ** យ៉ាងណា ភិក្ខុណាមួយ ដែលជាអ្នកត្រូវ គប្បីកាន់យកនូវឈ្មោះរបស់ភិក្ខុនោះៗ ធ្វើកម្មវាចាថា **អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ** ក៏យ៉ាងនោះ ។

ក្នុងវេលាចប់កម្មវាចា ភិក្ខុនោះគប្បីសមាទានវត្តក្នុងសីមានៃរោងនោះឯង តាមន័យដែលពោលហើយនោះឯងថា **បរិវាសំ សមាទិយាមិ វត្តំ សមាទិយាមិ** កាលសមាទានហើយ គប្បីប្រាប់ក្នុងជំនុំសង្ឃក្នុងសីមានៃរោងនោះឯង ឯកាលនឹងប្រាប់ គប្បីប្រាប់យ៉ាងនេះថា **អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ**

អាបន្នំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឹ ឯកាហាប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហាប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហាប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសាមិ វេទិយាមហំ ភន្តេ វេទិយតីតិ មំ សង្ឃោ ធារេតុ ។ *សមគួរពិត ដែលនឹងកាន់យកសេចក្តីនេះ ប្រាប់ដោយភាសាណាមួយ ។*

កាលប្រាប់ហើយ បើបំណងនឹងដាក់ គប្បីដាក់ក្នុងជំនុំសង្ឃតាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង កាលភិក្ខុទាំងឡាយចេញអំពីរោងទៅហើយ ទោះដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុសូម្បីមួយរូបក៏គួរ លោកចេញអំពីរោងទៅហើយ ទើបត្រឡប់បានសតិ គប្បីដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុដែលទៅជាមួយគ្នា បើភិក្ខុនោះចៀសចេញទៅទៀត ខ្លួនមិនទាន់បានប្រាប់វត្តដល់ភិក្ខុដទៃណា ក្នុងរោងនោះ គប្បីប្រាប់ដល់ភិក្ខុរូបនោះ ហើយដាក់វត្ត កាលប្រាប់ គប្បីពោលក្នុងទីបំផុតថា **វេទិយតីតិ មំ អាយស្មា ធារេតុ** *កាលប្រាប់ដល់ភិក្ខុ ២ រូប គប្បីពោលថា* **អាយស្មន្តា ធារេន្តុ** *បើប្រាប់ដល់ភិក្ខុ ៣ ឬលើសពីនោះ គប្បីពោលថា* **អាយស្មន្តោ ធារេន្តុ** *ក្តី* **សង្ឃោ ធារេតុ** *ក្តី ។ ចាប់អំពីពេលដែលដាក់ហើយទៅ លោករមែងតាំងនៅក្នុងឋានៈនៃបកតត្តភិក្ខុ ។*

បើវត្តមានភិក្ខុតិច ភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាសភាគគ្នា មិនត្រូវដាក់វត្ត គប្បីធ្វើការកំណត់រាត្រីក្នុងវត្តនោះឯង ។

បើមិនអាចឲ្យបរិសុទ្ធបានគប្បីដាក់វត្ត តាមន័យដែលពោលហើយនោះ

ឯង ក្នុងវេលាទៀបភ្លឺ ព្រមដោយភិក្ខុមួយរូប កន្លងឧបចារសីមាចេញទៅ គេចចេញអំពីផ្លូវធំ អង្គុយក្នុងទីកំបាំងតាមន័យដែលពោលហើយក្នុងវណ្ណនា នៃមានត្តនោះឯង សមាទានវត្តតាមន័យដែលពោលហើយ ប្រាប់បរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះខាងក្នុងនៃអរុណនោះឯង កាលប្រាប់ បើភិក្ខុនោះខ្ចីជាង គប្បី ពោលថា **អាវុសោ** បើជាអ្នកចាស់ជាង គប្បីពោលថា **ភន្តេ** ។

បើភិក្ខុដទៃអង្គខ្លះមកកាន់ទីនោះ ដោយកិច្ចចាំបាច់ចំពោះណាមួយ បើ បារិវាសិកភិក្ខុនេះឃើញលោក ឬបានឮសំឡេងរបស់លោក គួរប្រាប់ បើ មិនប្រាប់ ជារត្តិច្ឆេទ និងជាវត្តភេទ បើលោករំលងឧបចារសីមាចូលទៅ ១២ ហត្ថ ហើយទៅ បារិវាសិកភិក្ខុមិនទាន់ដឹង គ្រាន់តែរត្តិច្ឆេទប៉ុណ្ណោះ ឯ វត្តភេទមិនមាន កាលអរុណរះឡើងហើយ គប្បីដាក់វត្ត ។

ព្រះមហាសុមត្ថេរពោលថា បើភិក្ខុដែលទៅជាមួយគ្នានោះ ចៀសចេញ ទៅ ដោយកិច្ចចាំបាច់ណាមួយ ខ្លួនជួបភិក្ខុដទៃអង្គណាមុនភិក្ខុទាំងពួង គប្បី ប្រាប់ដល់ភិក្ខុអង្គនោះ ហើយដាក់វត្ត បើមិនជួបបុគ្គលណាសោះ គប្បីទៅ កាន់វត្ត ហើយដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុដែលទៅជាមួយខ្លួន ឯព្រះមហាបទុមត្ថេរ ពោលថា ជួបភិក្ខុណាមុន គប្បីប្រាប់ដល់ភិក្ខុនោះ ហើយដាក់វត្ត នេះជា បរិហារសម្រាប់ភិក្ខុដែលដាក់វត្តហើយ ។ អាបត្តិដែលបានបិទបាំងអស់ថ្ងៃ ប្រមាណប៉ុន្មាន ដើម្បីនឹងបន្ទោបង់សេចក្តីរង្កៀស គប្បីនៅបរិវាសអស់ថ្ងៃ ប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ឬលើសជាងនោះ ហើយចូលទៅរកសង្ឃ សមាទានវត្ត ហើយ គប្បីសូមមានត្តដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពិតហើយ ភិក្ខុនេះចាត់ជាអ្នកគួរដល់មានត្ត លុះណាតែលោកសមាទានវត្តហើយប៉ុណ្ណោះ ព្រោះលោកជាអ្នកដាក់វត្ត នៅបរិវាស ។ តែកិច្ចដែលត្រូវសមាទានវត្តទៀត រមែងមិនមានដល់ភិក្ខុដែលមិនបានដាក់វត្ត ពិតហើយ លោកជាអ្នកគួរដល់មានត្ត ដោយកន្លងថ្ងៃដែលបិទបាំង ព្រោះហេតុនោះ សង្ឃគួរឲ្យមានត្តដល់លោកនោះឯង ។

អំពីវិធីឲ្យមានត្ត

[៤៥៣] នេះឈ្មោះថា **បដិច្ឆន្នមានត្ត** *។ កាលនឹងឲ្យបដិច្ឆន្នមានត្តនោះ បើមានអាបត្តិ ១ គប្បីឲ្យតាមន័យដែលពោលទុកក្នុងបាលីនោះឯង បើមាន ២-៣ គប្បីកំណត់អាបត្តិ និងថ្ងៃហើយ រៀបពាក្យសូធ្យប្រកបតាមន័យដែលពោលទុកក្នុងបរិវាសនោះឯងថា* **សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ នានាវត្ថុំ មានត្តំ យាចាមិ** *សូម្បីនឹងប្រមូលអាបត្តិ ដែលមិនបិទបាំង និងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកឲ្យក៏គួរ ។*

សេចក្តីថានេះដូចម្តេច ភិក្ខុដែលនៅបរិវាសដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំងរួចស្រេចហើយ គប្បីសូធ្យមានត្តដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំង និងអាបត្តិដែលមិនបានបិទបាំង រួមគ្នាថា **អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកា-**

ហាប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហាបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សញ្ចេតនិកានំ សុក្កវិសដ្ឋីនំ បដិច្ឆន្នាយ ច អប្បដិច្ឆន្នាយ ច ធារត្តំ មានត្តំ យាចាមិ ។

លំដាប់នោះ សង្ឃគប្បីរៀបកម្មវាចាឲ្យសមដល់ពាក្យសូមនោះ ឲ្យមានត្តដល់មានត្តារហភិក្ខុនោះ ។ បើអាបត្តិដែលបិទបាំង ២ ដែលមិនបានបិទបាំង ១ គប្បីពោលថា **បដិច្ឆន្នានញ្ច អប្បដិច្ឆន្នាយ ច** ។ *បើអាបត្តិដែលបិទបាំង ១ មិនបានបិទបាំង ២ គប្បីពោលថា* **បដិច្ឆន្នាយ ច អប្បដិច្ឆន្នានញ្ច** ។ *បើអាបត្តិដែលបិទបាំង ២ មិនបិទបាំងក៏ ២ គប្បីពោលថា* **បដិច្ឆន្នានញ្ច អប្បដិច្ឆន្នានញ្ច** ។

សង្ឃគប្បីរៀបពាក្យក្នុងកម្មវាចាឲ្យសម ឲ្យមានត្តក្នុងអាបត្តិដែលបិទបាំង និងមិនបានបិទបាំងទាំងពួង និងគប្បីរៀបពាក្យក្នុងកម្មវាចាឲ្យសមដល់មានត្តនោះ និងធ្វើអព្ភានដល់ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្តហើយ ។

តែអព្ភានក្នុងបាលីនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដោយអំណាចនៃអាបត្តិ ១ ។ មានត្តណាដែលសង្ឃរមែងឲ្យក្នុងទីបំផុតនៃបរិវាស ដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំងដោយប្រការយ៉ាងនេះ មានត្តនេះឈ្មោះថា **បដិច្ឆន្នមានត្ត** ។

តាមន័យដែលពោលហើយយ៉ាងនេះ បណ្ឌិតគប្បីជ្រាបថា បដិច្ឆន្នបរិវាស និងបដិច្ឆន្នមានត្ត ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ក្នុងបាលីនេះ ដោយកម្ម-

វាចាសម្រាប់ប្រកបគំរូតែមួយប៉ុណ្ណោះ គឺដោយអំណាចនៃអាបត្តិ ១ ។

ខ្ញុំនឹងពោលបក្ខមានត្ត និងសមោធានមានត្ត ក្នុងទីបំផុតនៃបរិវាសកថាដ៏សេស ។

អំពីសុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៦៦] បរិវាសដ៏សេស ២ យ៉ាង គឺ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សមោធានបរិវាស ១ ។

ក្នុងបរិវាស ២ យ៉ាងនោះ ដែលឈ្មោះថា សុទ្ធន្តបរិវាស បានដល់បរិវាសដែលទ្រង់អនុញ្ញាតក្នុងរឿងនេះថា **តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ** ដូច្នេះ ក្នុងទីបំផុតនៃការប្រព្រឹត្តមានត្តដែលមិនជាធម៌ខាងមុខ ។

សុទ្ធន្តបរិវាសនោះ មាន ២ យ៉ាង គឺចូឡសុទ្ធន្ត ១ មហាសុទ្ធន្ត ១ សុទ្ធន្តបរិវាសទាំង ២ យ៉ាងនេះ សង្ឃគប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុដែលមិនដឹង និងរឭកមិនបាន ដែលកំណត់រាត្រីទាំងអស់ ឬរាត្រីខ្លះ និងបុគ្គលមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងការកំណត់រាត្រីនោះ ។ តែភិក្ខុទោះដឹងចំនួនដែលច្រើនបំផុតនៃអាបត្តិថា ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិប៉ុណ្ណោះ ឬមិនដឹងក៏ដោយ ទុះមិនជាហេតុ មិនជាប្រមាណ ។

ចូឡសុទ្ធន្ត ក្នុងសុទ្ធន្តបរិវាស ២ យ៉ាងនោះ ភិក្ខុណាដែលព្រះវិន័យធរសួរថា លោករឭកបានទេថា លោកជាអ្នកបរិសុទ្ធប៉ុន្មានថ្ងៃក្តី ប៉ុន្មានបក្ខក្តី ប៉ុន្មានខែ ឬប៉ុន្មានឆ្នាំក្តី នោះ និងនោះក្តី ដូច្នេះ តាមលំដាប់តាំងពីឧបសម្បទា

មក ឬប្រាសលំដាប់តាំងអំពីថ្ងៃដែលប្រាប់ទៅក្តី ទើបឆ្លើយថា លោកដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជ្រាប ខ្ញុំជាអ្នកបរិសុទ្ធអស់កាលមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

សុទ្ធន្តបរិវាសដែលសង្ឃឲ្យដល់ភិក្ខុនោះ ហៅថា ចូឡសុទ្ធន្ត ។ ភិក្ខុដែលទទួលចូឡសុទ្ធន្តបរិវាស នៅបរិវាសគប្បីបែងចែកកាលប៉ុនដែលខ្លួនចាំបានថា ខ្លួនជាអ្នកបរិសុទ្ធចេញ គប្បីនៅបរិវាសអស់មួយខែ ឬពីរខែដ៏សេស។

បើកំណត់បានថា អាត្មាអញជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធត្រឹមតែមួយខែ បានទទួលបរិវាសហើយ កំពុងនៅបរិវាស រឭកមួយខែបានទៀត គប្បីនៅបរិវាសអស់មួយខែនោះ ដោយពិត មិនមានកិច្ចដែលត្រូវឲ្យបរិវាសទៀត ។

បើកំណត់បានថា អញជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធ ២ ខែ បានទទួលបរិវាសហើយ តែកំពុងនៅបរិវាស ធ្វើការសន្និដ្ឋានក្នុងចិត្តបានថា អញជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធត្រឹមតែមួយខែប៉ុណ្ណោះ គប្បីនៅបរិវាសត្រឹមមួយខែប៉ុណ្ណោះ មិនមានកិច្ចដែលត្រូវឲ្យបរិវាសទៀត ។ ពិតហើយ ធម្មតាសុទ្ធន្តបរិវាសនេះបង្កិតឡើងលើក៏បាន សម្រុតទាបចុះក៏បាន នេះជាលក្ខណៈរបស់សុទ្ធន្តបរិវាសនោះ ។

ឯក្នុងការចេញអាបត្តិដទៃ មានលក្ខណៈដូច្នេះថា ភិក្ខុបានធ្វើវិនយកម្មថា បិទបាំងទុក សម្រាប់អាបត្តិដែលមិនបានបិទបាំង អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះរមែងចេញ ។ ឯភិក្ខុណាធ្វើវិនយកម្មថា មិនបានបិទសម្រាប់អាបត្តិដែលបិទ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះមិនចេញ ។ ភិក្ខុណាធ្វើវិនយកម្មថា បិទទុកយូរ សម្រាប់អាបត្តិដែលបិទទុកមិនយូរ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះរមែងចេញ ភិក្ខុណាធ្វើវិនយ-កម្មថា បិទទុកមិនយូរ សម្រាប់អាបត្តិដែលបិទបាំងទុកយូរ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុ

នោះរមែងមិនចេញ ។ ភិក្ខុណាត្រូវអាបត្តិតែមួយ ធ្វើវិនយកម្មថាអាបត្តិច្រើន អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះរមែងចេញ ព្រោះវៀរអាបត្តិមួយចេញហើយ អាបត្តិច្រើនក៏មិនមាន ។ ចំណែកភិក្ខុណាត្រូវអាបត្តិច្រើន តែធ្វើវិនយកម្មថា ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិមួយ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះមិនចេញ ។

មហាសុទ្ធន្ត ឯភិក្ខុណាសូម្បីព្រះវិន័យធរសួរដោយន័យអនុលោម និងបដិលោមតាមដែលពោលហើយ មិនដឹង រឭកមិនបាន នូវទីបំផុតនៃរាត្រី ឬជាអ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យ សុទ្ធន្តបរិវាសដែលសង្ឃឲ្យដល់ភិក្ខុនោះ ហៅថា **មហាសុទ្ធន្ត** ។ ភិក្ខុទទួលបរិវាសនោះហើយ គប្បីនៅបរិវាសរាប់តាំងអំពីរាត្រី តាំងអំពីថ្ងៃដែលទទួលរហូតដល់ថ្ងៃឧបសម្បទា ។

មហាសុទ្ធន្តនេះបង្កិតឡើងមិនបាន តែធ្វើឲ្យទាបចុះបាន ព្រោះដូច្នោះ បើកំពុងនៅបរិវាស ធ្វើការសន្និដ្ឋានក្នុងចិត្ត កំណត់រាត្រីទុកថា កាលអញត្រូវអាបត្តិ ជារយៈពេលមួយខែ ឬមួយឆ្នាំ គប្បីនៅបរិវាសមួយខែ ឬមួយឆ្នាំ ឯលក្ខណៈការសូម និងការឲ្យបរិវាសក្នុងមហាសុទ្ធន្តបរិវាសនេះ គប្បីជ្រាបតាមន័យដែលមកក្នុងបាលីខាងដើមនោះឯង ។

ការសមាទានវត្ត ក្នុងទីបំផុតនៃកម្មវាចា មានវត្ត និងអព្ភាន មានន័យដូចពោលហើយនោះឯង នេះឈ្មោះថា **សុទ្ធន្តបរិវាស** ។

អំពីសមោធានបរិវាស

[៤៨៩] ដែលឈ្មោះថា សមោធានបរិវាស មាន ៣ យ៉ាង គឺ **ឱធានសមោធាន ១ អគ្ឃសមោធាន ១ មិស្សកសមោធាន ១ ។**

ឱធានសមោធាន បណ្ដាសមោធានបរិវាស ៣ យ៉ាងនោះ ដែលឈ្មោះថា ឱធានសមោធាន លោកហៅបរិវាសដែលសង្ឃគប្បីរលាស់ចោល គឺលុបថ្ងៃដែលបាននៅបរិវាសហើយចោល ប្រមូលអាបត្តិដែលត្រូវខាងក្រោយ ចុះក្នុងកំណត់ថ្ងៃដើមនៃអាបត្តិដើម ឲ្យដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ហើយបិទបាំង ។

ឱធានសមោធានបរិវាសនោះ មកហើយខាងក្នុងព្រះបាលីនោះឯង ដោយពិស្ដារ ផ្ដើមអំពីពាក្យនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យបញ្ចាហបរិវាស (បរិវាស ៥ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះថា សញ្ចេតនិកាសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ៥ ថ្ងៃចុះ ។

ឯវិនិច្ឆ័យក្នុងឱធានសមោធាននេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ភិក្ខុណាទទួលបរិវាសដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំងហើយ កំពុងនៅបរិវាសក្ដី ជាមានត្តារហៈក្ដី កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តក្ដី ជាអព្ភានារហៈក្ដី ត្រូវអាបត្តិដទៃហើយបិទបាំងស្មើនឹងរាត្រីរបស់អាបត្តិដើម ឬតិចជាងក្ដី សង្ឃគប្បីលុបចោលនូវថ្ងៃដែលនៅបរិវាសហើយ និងថ្ងៃដែលប្រព្រឹត្តមានត្តហើយនោះចោលទាំងអស់ គឺធ្វើឲ្យជាថ្ងៃដែលប្រើការមិនបាន ប្រមូលអាបត្តិដែលត្រូវខាងក្រោយចុះក្នុងអាបត្តិដើម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ដោយមូលាបដិកស្សនៈ ។

ភិក្ខុនោះគប្បីនៅបរិវាសមួយបក្ខទៀតនោះឯង បើអាបត្តិដើមបិទបាំងមួយបក្ខ អន្តរាបត្តិបិទបាំងក្រោមមួយបក្ខ ។ បើអន្តរាបត្តិបិទបាំងមួយបក្ខ គប្បីនៅបរិវាសមួយបក្ខដូចគ្នា ដោយឧបាយនេះ គប្បីជ្រាបវិនិច្ឆ័យរហូតដល់

អាបត្តិដើមដែលបិទបាំង ៦០ ឆ្នាំ ។ ពិតហើយ ភិក្ខុដែលនៅបរិវាសគ្រប់ ៦០ ឆ្នាំ សូម្បីជាមានគ្គារហៈ ហើយបិទបាំងអន្តរាបត្តិមួយថ្ងៃ រមែងជាបុគ្គលគួរនៅបរិវាស ៦០ ឆ្នាំទៀត កាលភិក្ខុទាំងឡាយពោលថា បើអន្តរាបត្តិបិទបាំងច្រើនជាងអាបត្តិដើមសោត នឹងគប្បីធ្វើដូចម្ដេច ក្នុងអាបត្តិនោះ ។

ព្រះមហាសុមត្ថេរពោលថា បុគ្គលនេះជាអតេកិច្ឆ ធម្មតាបុគ្គលដែលជាអតេកិច្ឆ ក៏គួរឲ្យធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយលែងចោល ។

ឯព្រះមហាបទុមត្ថេរពោលថា ព្រោះហេតុអ្វី ទើបបុគ្គលនោះឈ្មោះថាជាអតេកិច្ឆ (កែខ្វះមិនបាន) ធម្មតាថា សមុច្ចយក្ខន្ធកៈនេះ រមែងដូចជាកាលដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់គង់នៅ ។

ដែលឈ្មោះថា អាបត្តិ ទោះបិទបាំងក្តី មិនបានបិទបាំងក្តី បិទបាំងស្មើគ្នាក្តី តិចជាងគ្នាក្តី សូម្បីបិទបាំងច្រើនជាងក្តី ការដែលព្រះវិន័យធរជាអ្នកអាចប្រកបកម្មវាចានោះឯង ជាប្រមាណក្នុងការព្យាបាលអាបត្តិនេះ ព្រោះហេតុនោះ អន្តរាបត្តិណាបិទបាំងច្រើនជាង គប្បីធ្វើអន្តរាបត្តិនោះឲ្យជាអាបត្តិដើម ប្រមូលអាបត្តិក្រៅអំពីនេះចុះក្នុងអាបត្តិដើមនោះ ឲ្យបរិវាស នេះឈ្មោះថា **ឱធានសមោធាន** ។

អគ្ឃសមោធាន ដែលឈ្មោះថា អគ្ឃសមោធាន គឺបណ្ដាអាបត្តិច្រើន អាបត្តិពួកណា ទោះ ១ ក្តី ២-៣ ក្តី ច្រើនក្តី ដែលបិទបាំងយូរជាងអាបត្តិទាំងឡាយនោះ សង្ឃប្រមូលដោយតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងនោះ ឲ្យបរិវាសដើម្បី អាបត្តិដ៏សេសដែលបិទបាំងតិចជាង ដោយអំណាចកំណត់រាត្រីនៃ

អាបត្តិទាំងនោះ នេះហៅថា **អគ្ឃសមោធាន ។**

អគ្ឃសមោធាននោះ បានមកខាងដើមហើយក្នុងបាលី ដោយន័យជាដើមថា ដោយសម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ ។

សួរថា អាបត្តិរបស់ភិក្ខុណា ១០០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ១០០ ទៀតក៏បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ រាប់យ៉ាងនេះជា ១០ ដង ទើបជាអាបត្តិ ១០០០ បិទបាំងទុក ១០០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះគប្បីធ្វើដូចម្តេច ឆ្លើយថា គប្បីប្រមូលអាបត្តិទាំងអស់ នៅបរិវាស ១០ ថ្ងៃ ។ សូម្បីថ្ងៃរាប់រយ រមែងជាថ្ងៃដែលភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពិតៗ ដោយ ១០ ថ្ងៃត្រឹមតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពិតហើយ ក្នុងពាក្យនេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកហើយថា ភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិអស់មួយរយរាត្រី ត្រូវជាមួយពាន់អាបត្តិ ហើយចូលបរិវាស នៅ ១០ រាត្រី ទើបរួច (ចាកអាបត្តិនោះ) បាន ។ នេះឈ្មោះថា **អគ្ឃសមោធាន ។**

មិស្សកសមោធាន ដែលឈ្មោះថា មិស្សកសមោធាន បានដល់បរិវាសដែលសង្ឃរួមអាបត្តិ ដែលមានវត្ថុផ្សេងៗ ចូលគ្នា ហើយឲ្យ ។

ក្នុងមិស្សកសមោធាន មានវិនិច្ឆ័យដូច្នេះថា គប្បីឲ្យភិក្ខុនោះសូធ្យ ៣ ដងថា **អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកំ សុក្កវិសដ្ឋឹ ឯកំ កាយសំសគ្គំ ឯកំ ទុដ្ឋុល្លវាចំ ឯកំ អត្តកាមំ ឯកំ សញ្ចរិត្តំ ឯកំ កុដិការំ ឯកំ វិហារការំ ឯកំ ទុដ្ឋទោសំ ឯកំ អញ្ញ-**

ភាគិយំ ឯកំ សង្ឃភេទកំ ឯកំ ភេទានុវត្តកំ ឯកំ ទុព្ពចំ ឯកំ កុលទូសកំ សោឡសំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចាមិ ដូច្នេះ ហើយ គប្បីឲ្យបរិវាសដោយកម្មវាចា សមគួរដល់ពាក្យសូមនោះ ។

ក្នុងមិស្សកសមោធាននេះ សមគួរពិត ដែលនឹងសម្តែងកម្មវាចាប្រកប ដោយអំណាចវត្ថុខ្លះ ដោយអំណាចគោត្រខ្លះ ដោយអំណាចឈ្មោះខ្លះ ដោយ អំណាចអាបត្តិខ្លះ តាមន័យដែលពោលហើយខាងដើមនោះឯង យ៉ាងនេះថា **សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ នានាវត្ថុកាយោ** ដូច្នេះក៏បាន ឬពោល ថា **សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិំ** ដូច្នេះក៏បាន នេះឈ្មោះថា **មិស្សកសមោធាន** ឯកថាសម្តែងរឿងមានជាដើម គឺវត្ថុដែលដាក់ និងមិន បានដាក់ ក្នុងទីបំផុតនៃកម្មវាចា ឲ្យបរិវាសទាំងពួង គប្បីជ្រាបតាមន័យមុន នោះឯង ។

បរិវាសកថា ចប់

អំពីបក្ខមានត្ត

ឥឡូវនេះ ដល់ឱកាសនៃពាក្យដែលខ្ញុំបានពោលទុកថា ខ្ញុំនឹងពោល បក្ខមានត្ត និងសមោធានមានត្ត ក្នុងទីបំផុតនៃបរិវាសកថាដ៏សេស ព្រោះ ដូច្នោះ មានត្ត ២ យ៉ាង ខ្ញុំនឹងពោលមានត្តដែលសង្ឃគប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុនី ឈ្មោះបក្ខមានត្ត ។

បក្ខមានត្ត សង្ឃគប្បីឲ្យកន្លះខែប៉ុណ្ណោះ ទាំងអាបត្តិដែលបិទបាំង ទាំង

អាបត្តិដែលមិនបានបិទបាំង ។ ពិតហើយ ពាក្យនេះ ព្រះមានព្រះភាគបាន ត្រាស់ថា ភិក្ខុនីដែលកន្លងគរុកម្ម គប្បីប្រព្រឹត្តបក្ខមានត្តក្នុងឧភតោសង្ឃ ។

បក្ខមានត្តនោះ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ គប្បីជម្រះសីមារបស់ខ្លួនឲ្យបរិសុទ្ធ ហើយឲ្យក្នុងវិហារសីមា ឬកាលមិនអាចជម្រះវិហារសីមាឲ្យបរិសុទ្ធ គប្បី ប្រជុំគណៈចតុវគ្គ កំណត់យ៉ាងទាបបំផុត ហើយឲ្យក្នុងខណ្ឌសីមាក៏បាន ។

បើមានអាបត្តិ ១ គប្បីរៀបពាក្យនៃកម្មវាចាប្រកបដោយអំណាចអាបត្តិ ១ បើមានអាបត្តិ ២-៣ ក្តី ច្រើនក្តី មានវត្ថុ ១ ឬវត្ថុផ្សេងៗ គ្នាក្តី គប្បី កាន់យកវត្ថុ គោត្ត នាម និងអាបត្តិដែលខ្លួនប្រាថ្នា រៀបពាក្យនៃកម្មវាចា ប្រកបដោយអំណាចនៃអាបត្តិនោះៗ ឧទាហរណ៍ដែលល្មមជាគន្លង ដោយ អំណាចអាបត្តិ ១ ក្នុងបក្ខមានត្តនោះ ដូច្នេះថា ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិហើយនោះ គប្បីចូលទៅរកភិក្ខុនីសង្ឃធ្វើឧត្តរាសង្គច្រៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុនី ទាំងឡាយដែលចាស់ជាង អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីពោលយ៉ាងនេះថា **អហំ អយ្យេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ គាមន្តរំ សាហំ អយ្យេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា គាមន្តរាយ បក្ខមានត្តំ យាចាមិ ។** កាលសូម ៣ ដងយ៉ាង នោះហើយ ភិក្ខុនីដែលជាអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីប្រកាសឲ្យសង្ឃជ្រាបថា បពិត្រអ្នកនាងម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ រូបនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះគាមន្តរា នាងសូមបក្ខមានត្តចំពោះសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ គាមន្តរា បើការព្រមព្រៀងរបស់សង្ឃដល់ហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យបក្ខមានត្ត ដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះគាមន្តរាដល់ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ។ នេះជាវាចាប្រកាស

ឲ្យដឹង ។ បពិត្រអ្នកនាងម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះគាមន្តរា នាងសូមបក្ខមានត្តចំពោះសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះគាមន្តរា សង្ឃឲ្យបក្ខមានត្តដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះគាមន្តរា ដល់ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ការឲ្យបក្ខមានត្តដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះគាមន្តរាដល់ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ គាប់ចិត្តដល់អ្នកនាងម្ចាស់អង្គណា អ្នកនាងម្ចាស់អង្គនោះគប្បីនៅស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់អ្នកនាងម្ចាស់អង្គណា អ្នកនាងម្ចាស់អង្គនោះគប្បីពោលឡើង ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ ២ ដង ។បេ។ ជាគម្រប់ ៣ ដង បពិត្រអ្នកនាងម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។បេ។ បក្ខមានត្តដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះគាមន្តរា សង្ឃឲ្យហើយដល់ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុនោះ ទើបសង្ឃនៅស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវការស្ងៀមនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ក្នុងទីបំផុតនៃកម្មវាចា ភិក្ខុនីដែលជាមានត្តចារិកានោះ គប្បីសមាទានវត្តហើយ គប្បីប្រាប់ដល់សង្ឃតាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងភិក្ខុមានត្តកថានោះឯង ប្រាថ្នានឹងដាក់វត្ត គប្បីដាក់ក្នុងជំនុំសង្ឃនោះៗ ឯងក៏បាន បើភិក្ខុនីទាំងឡាយចៀសចេញទៅហើយ គប្បីដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនីមួយរូប ឬក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនីដែលជាសម្លាញ់ តាមន័យដែលពោលហើយក៏បាន ។

ម្យ៉ាងទៀត គប្បីដាក់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនីដទៃដែលជាអាគន្តុកៈចាប់តាំងពីពេលដែលដាក់វត្តទៅ ភិក្ខុនីនោះតាំងនៅក្នុងឋានៈជាបកតត្តភិក្ខុនី ។ តែកាលសមាទានជាថ្មី និងទទួលអរុណ មិនបាននៅក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនីទាំងឡាយដោយពិត ។

ពិតហើយ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកថា បក្ខមានត្តដែលភិក្ខុនីគប្បីប្រព្រឹត្តក្នុងឧភតោសង្ឃ ។ ព្រោះដូច្នោះ អាចារ្យ និងឧបជ្ឈាយ៍របស់ភិក្ខុនីដែលជាមានត្តចារិកានោះ គប្បីទៅកាន់វត្តហើយ ប្រាប់ព្រះមហាថេរៈក្តី ភិក្ខុដែលជាធម្មកថិកមួយរូបក្តី ដែលតាំងនៅក្នុងចំណែកនៃអ្នកសង្គ្រោះថា វិនយកម្មដែលគប្បីធ្វើដល់ភិក្ខុនីមួយរូប មាន សូមលោកម្ចាស់បញ្ជូនភិក្ខុ ៤ រូប ទៅកន្លែងដែលធ្វើវិនយកម្មនោះ របស់យើងខ្ញុំទាំងឡាយចុះ ព្រះមហាថេរៈក្តី ធម្មកថិកភិក្ខុក្តី បើមិនធ្វើការសង្គ្រោះ មិនបាន ត្រូវប្រាប់ថា ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនទៅឲ្យ ។

ក្នុងកុរុន្ទីពោលថា ភិក្ខុនីដែលជាបកតត្ត ៤ រូប គប្បីនាំភិក្ខុនីដែលប្រព្រឹត្តមានត្តចេញទៅខាងក្នុងអរុណ ឲ្យហួស ២ លេឌ្ឌុបាតអំពីឧបចារស្រុកចេញទៅ គេចចេញអំពីផ្លូវធំ អង្គុយក្នុងទីគុម្ពឈើ និងរបងជាដើម ដើម្បីបិទបាំង គប្បីឲ្យលើស ២ លេឌ្ឌុបាត អំពីឧបចារៈនៃវត្តចេញទៅ ។ ចំណែកបកតត្តភិក្ខុ ៤ រូប គប្បីទៅក្នុងទីនោះ ។ កាលទៅដល់ហើយ មិនគប្បីអង្គុយក្នុងទីជាមួយភិក្ខុនីទាំងឡាយ គប្បីគេចទៅអង្គុយក្នុងទីមិនឆ្ងាយអំពីគ្នា ។

ចំណែកក្នុងមហាបច្ចរីជាដើមពោលថា សូម្បីភិក្ខុនីទាំងឡាយក៏គួរបបួលឧបាសិកាម្នាក់ ឬពីរនាក់ដែលជាអ្នកឈ្លាសទៅផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការរក្សាខ្លួន ឯភិក្ខុទាំងឡាយ គប្បីបបួលឧបាសកម្នាក់ ឬពីរនាក់ទៅផងដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការរក្សាខ្លួន ។

ចំពោះក្នុងកុរុន្ទីពោលថា ទោះលះឧបចារៈនៃសម្នាក់ភិក្ខុនី និងវត្តរបស់

ភិក្ខុក៏គួរ មិនពោលថា ទោះលះឧបចារនៃស្រុកក៏គួរឡើយ ។ កាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ និងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អង្គុយហើយយ៉ាងនោះ ភិក្ខុនីនោះគប្បីសមាទានវត្តថា **មានត្តំ សមាទិយាមិ វត្តំ សមាទិយាមិ** ហើយគប្បីប្រាប់ដល់ភិក្ខុនីសង្ឃជាមុនយ៉ាងនេះថា **អហំ អយ្យេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ គាមន្តរំ សាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា គាមន្តរាយ បក្ខមានត្តំ យាចឹ ។ តស្សា មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា គាមន្តរាយ បក្ខមានត្តំ អទាសិ ។ សាហំ បក្ខមានត្តំ ចរាមិ ។ វេទយាមហំ អយ្យេ វេទិយតីតិ មំ សង្ឃោ ធារេតុ ។**

បន្ទាប់មក គប្បីទៅប្រាប់ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុសង្ឃយ៉ាងនេះថា **អហំ អយ្យា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ គាមន្តរំ ។បេ។ វេទយាមហំ អយ្យា វេទិយតីតិ មំ សង្ឃោ ធារេតុ ។**

សូម្បីក្នុងបក្ខមានត្តនេះ ភិក្ខុនីទោះប្រាប់ដោយភាសាណាមួយក៏គួរ ។ គប្បីអង្គុយប្រាប់ក្នុងសម្នាក់នៃភិក្ខុនីសង្ឃប៉ុណ្ណោះ ។ ចាប់ពីកាលដែលប្រាប់ហើយទៅ ទើបគួរទៅកាន់សម្នាក់នៃភិក្ខុទាំងឡាយ បើទីនោះ ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ភិក្ខុនីទាំងឡាយប្រាថ្នាចំពោះទីកន្លែងនៃភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងទីមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ភិក្ខុទាំងឡាយគប្បីទន្ទឹងរង់ចាំ ។

បើភិក្ខុក្តី ភិក្ខុនីរូបដទៃក្តីមកកាន់ទីនោះ បើឃើញត្រូវប្រាប់ បើមិនប្រាប់ជារត្តិច្ឆេទ និងត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទ ។ បើភិក្ខុនីដែលជាមានត្តចារិកាមិនដឹង ភិក្ខុ ឬភិក្ខុនីដទៃ រំលងឧបចារៈចូលមកយ៉ាងនេះហើយ ក៏ចេញទៅវិញ ត្រឹមតែជារត្តិច្ឆេទ មិនត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះវត្តភេទឡើយ បើភិក្ខុនី

ទាំងឡាយជាអ្នកបំណានទឹងប្រញាប់ទៅមុន ដើម្បីធ្វើវត្តដល់ឧបជ្ឈាយ៍ជាដើម គប្បីវៀរភិក្ខុនីទុកមួយរូប ដើម្បីការពារវត្តិវិប្បវាសាបត្តិ គណឱហាយនាបត្តិ និងគាមន្តរាបត្តិ សឹមទៅ ។ កាលអរុណរះហើយ ភិក្ខុនីនោះ គប្បីដាក់វត្ត ក្នុងសម្នាក់ភិក្ខុនីរូបនោះ ។ ភិក្ខុនីនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តមានត្តគ្រប់ ១៥ រាត្រី មិនដាច់ដោយឧបាយនេះ ។ ឯភិក្ខុនីដែលមិនបានដាក់វត្ត គប្បីប្រព្រឹត្តប្រពៃ តាមន័យដែលពោលហើយក្នុងបារិវាសិកក្ខន្ធកៈនោះឯង ។

ឯអត្ថដែលប្លែកគ្នា មានដូចតទៅនេះថា ក្នុងពាក្យថា គប្បីប្រាប់ដល់ អាគន្តុកៈនេះ មានវិនិច្ឆ័យថា ក្នុងបុរេភត្តក្តី បច្ឆាភត្តក្តី ភិក្ខុ ឬភិក្ខុនីទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុនណា មកកាន់ស្រុកនោះ គួរប្រាប់ទាំងអស់ ។ បើមិនប្រាប់ ជារត្តិច្ឆេទផង ត្រូវទុក្កដព្រោះវត្តភេទផង បើភិក្ខុរបខ្ទះរំលងគាមូបចារៈនោះ ចូលមកក្នុងរាត្រី ហើយទៅវិញ ត្រឹមតែជារត្តិច្ឆេទប៉ុណ្ណោះ រមែងផុតចាក វត្តភេទ ព្រោះការមិនដឹងជាបច្ច័យ ។

ឯក្នុងកុរុន្ទីជាដើមពោលថា វត្តដែលភិក្ខុនីមិនបានដាក់ បណ្ឌិតគប្បី ពោលតាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងវត្តរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ពាក្យនោះ ប្រាកដថា សមគួរក្រៃលែង ព្រោះវត្តទាំងឡាយ មានបរិវាសវត្តជាដើម លោក កំណត់ដោយឧបចារសីមា ។ គប្បីប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ គប្បីប្រាប់ក្នុងថ្ងៃ បវារណា ។ ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃដល់ភិក្ខុ ៤ រូប និងភិក្ខុនី ៤ រូប បើភិក្ខាចារ ក្នុងស្រុកនោះទូទៅដល់ភិក្ខុទាំងឡាយផង ។ ភិក្ខុទាំង ៤ រូបនោះ គប្បីទៅ ក្នុងស្រុកនោះឯង ។

បើមិនទូទៅ ភិក្ខុទាំងឡាយសូម្បីទៅក្នុងទីដទៃហើយ ទើបមកក្នុងស្រុកនោះ ត្រូវសម្តែងខ្លួនទៅ ។ ឬគប្បីធ្វើទីសង្កេតទុកខាងក្រៅស្រុកថា អ្នកនាងម្ចាស់នឹងជួបពួកយើងក្នុងទីឈ្មោះនោះ ។ ភិក្ខុនីនោះ គប្បីទៅកាន់ទីណាត់ទុកហើយប្រាប់ បើមិនជួបក្នុងទីណាត់ទុក ត្រូវទៅវត្ត ហើយប្រាប់ ត្រូវប្រាប់ភិក្ខុគ្រប់រូបក្នុងវត្ត បើមិនអាចប្រាប់ទូទៅគ្រប់រូបបាន ត្រូវនៅក្រៅឧបចារសីមាហើយពឹងពាក់ភិក្ខុនីទាំងឡាយទៅជំនួស គប្បីប្រាប់ដល់ភិក្ខុ ៤ រូបដែលភិក្ខុនីទាំងនោះនាំមក ។ បើវត្តនៅឆ្ងាយផង គួររង្កៀសផង គប្បីបបួលឧបាសកនិងឧបាសិកាទាំងឡាយទៅផង ។

បើភិក្ខុនីនេះនៅតាមទំនើង រមែងត្រូវអាបត្តិ ព្រោះរត្តិវិប្បវាស ព្រោះហេតុនោះ សង្ឃគប្បីសន្មតភិក្ខុនី ដែលជាបកតត្តមួយរូបឲ្យដល់ភិក្ខុនីនោះដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការនៅក្នុងទីប្រកទីបាំងជាមួយគ្នា ។ ភិក្ខុនីប្រព្រឹត្តមានត្តមិនដាច់យ៉ាងនោះហើយ គប្បីធ្វើអព្ភានតាមន័យដែលពោលហើយ ក្នុងភិក្ខុសង្ឃដែលមាន ២០ រូប ជាគណៈនោះឯង ។

ក្នុងកុរុន្ទីពោលថា បើកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ត្រូវអន្តរាបត្តិ សង្ឃគប្បីទាញចូលអាបត្តិដើម ហើយឲ្យមានត្តដើម្បីអាបត្តិនោះ នេះឈ្មោះថា **បក្ខមានត្ត** ។

អំពីសមោធានមានត្ត

[៥០៨] ឯសមោធានមានត្ត មាន ៣ យ៉ាង គឺឱធានសមោធាន ១ អគ្ឃសមោធាន ១ មិស្សកសមោធាន ១ ។

ក្នុងសមោធាន ៣ យ៉ាងនោះ ដែលឈ្មោះថា ឱធានសមោធាន បានដល់ មានត្តដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតទុកខាងដើម សម្រាប់ព្រះ-ឧទាយិត្ថេរដែលកំពុងនៅបរិវាស ដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំង ៥ ថ្ងៃ ត្រូវអន្តរាបត្តិក្នុងបរិវាស និងក្នុងឋានៈដែលជាបុគ្គលគួរដល់មានត្ត ត្រូវសង្ឃទាញចូលកាន់អាបត្តិដើម ដោយបាលីថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដើម្បីអាបត្តិ ៣ ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ដូច្នេះ ។

ពិតហើយ មានត្តប្រភេទនេះ សង្ឃលុបថ្ងៃដែលនៅបរិវាសហើយដោយមូលាយបដិកស្សនៈដដែលហើយដដែលទៀត ប្រមូលឲ្យព្រមនឹងអាបត្តិដើមទាំងឡាយ ព្រោះដូច្នោះ ទើបហៅថា ឱធានសមោធាន ។

ចំណែកក្នុងកុរុន្ទីពោលថា មានត្តដែលសង្ឃគប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុដែលនៅសមោធានបរិវាសហើយ ឈ្មោះថា សមោធានមានត្ត សូម្បីពាក្យនោះក៏ត្រូវដោយបរិយាយនោះ ។ ឯអគ្ឃសមោធាន និងមិស្សកសមោធាន លោកហៅចំពោះមានត្ត ដែលសង្ឃគប្បីឲ្យក្នុងទីបំផុតនៃអគ្ឃសមោធានបរិវាស និងមិស្សកសមោធានបរិវាស ។ អគ្ឃសមោធាន និងមិស្សកសមោធាននោះគប្បីប្រកបតាមទំនងកម្មវាចានៃបរិវាស ។

ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលទុកថា បរិវាស និងមានត្ត ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុកក្នុងបាលីដោយអាការច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ តាមន័យមានពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យបរិវាសមួយថ្ងៃដើម្បីអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកាសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុកមួយថ្ងៃ ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ដូច្នេះជា

ដើម វិនិច្ឆ័យយ៉ាងនេះ ដែលលោកពោលទុកក្នុងអាគតដ្ឋាននៃបរិវាស និង មានត្តនោះ រមែងដល់នូវការពិស្ដារពន់ពេកទៅ ដូចក្នុងបាលី ទាំងជាវិនិច្ឆ័យ ដែលបុគ្គលណាមួយមិនអាចកំណត់បានដោយងាយ ។ ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំ នឹងប្រមូលបរិវាស និងមានត្តនោះសម្ដែងក្នុងអធិការនេះឯង ដូច្នេះ ពាក្យនោះ ឈ្មោះថា ខ្ញុំឲ្យសម្រេចព្រមដោយអធិប្បាយ ដោយពាក្យមានប្រមាណ ប៉ុណ្ណេះ ។

ឥឡូវនេះ ព្រះបាលីណាដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់មុន ដោយអំណាច អាបត្តិ ១ ដែលមិនបានបិទបាំង ព្រះបាលីនោះមានអត្ថងាយយល់ទាំងអស់ ហើយ ។ ខាងមុខអំពីនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់បរិវាសទុកក្នុងព្រះបាលី ដោយអំណាចនៃអាបត្តិ ដែលបិទបាំង ២-៣-៤-៥ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ហើយទ្រង់ សម្ដែងអន្តរាបត្តិ ចាប់ផ្ដើមពីបរិវាសដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំង ៥ ថ្ងៃ ។

ឯព្រះឧទាយីត្រូវអាបត្តិនោះហើយ រមែងចាត់ជាបុគ្គលគួរដល់មូលា-យបដិកស្សនៈ ព្រោះដូច្នោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតមូលាយ-បដិកស្សនៈក្នុងអាបត្តិដែលបិទបាំង ៥ ថ្ងៃទាំងនោះ ដល់ព្រះឧទាយីនោះ ។

បើលោកជាក់វត្តហើយ ត្រូវអាបត្តិទៀតសោត រមែងមិនសមគួរដល់ មូលាយបដិកស្សនៈ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះលោកមិនបានត្រូវអាបត្តិកំពុងនៅ បរិវាស លោកតាំងនៅក្នុងឋានៈជាបកតត្តភិក្ខុ ហើយត្រូវអាបត្តិ លោកគប្បី គួរចែកប្រព្រឹត្តមានត្ត ដើម្បីអាបត្តិនោះ បើលោកជាក់វត្ត ត្រូវអាបត្តិហើយ បិទបាំងទុកសោត ត្រូវនៅបរិវាសផង ។

កាលមូលាយបដិកស្សនៈដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ទុក ដែលសង្ឃធ្វើហើយ ថ្ងៃទាំងឡាយដែលលោកនៅបរិវាសហើយ ឈ្មោះថា លុបចេញទៅពិត ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សម្ដែងអន្តរាបត្តិក្នុងបរិវាសហើយ ទ្រង់សម្ដែងអន្តរាបត្តិនៃភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តទៀត ហើយទើបត្រាស់មូលាយ-បដិកស្សនៈ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពិតហើយ កាលមូលាយបដិកស្សនៈនោះដែលសង្ឃធ្វើហើយ ថ្ងៃទាំងឡាយដែលសង្ឃធ្វើហើយ ឈ្មោះថា លុបចេញទៅពិត ។ លំដាប់នោះទើបទ្រង់សម្ដែងសមោធានមានត្តដើម្បីអាបត្តិទាំង ៣ នោះដែលនៅបរិវាសស្រេចហើយ លំដាប់នោះ ទ្រង់បានសម្ដែងអន្តរាបត្តិនៃភិក្ខុដែលជាមានត្ត-ចារិក ហើយត្រាស់មូលាយបដិកស្សនៈ ។

កាលមូលាយបដិកស្សនៈនោះ ដែលសង្ឃធ្វើហើយ ថ្ងៃដែលប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក្តី ថ្ងៃដែលនៅបរិវាសហើយក្តី ឈ្មោះថា លុបចោលពិត ។ លំដាប់នោះ ទ្រង់សម្ដែងអន្តរាបត្តិនៃភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន ហើយត្រាស់មូលាយបដិកស្សនៈ ។

កាលមូលាយបដិកស្សនៈនោះ ដែលសង្ឃធ្វើហើយ ថ្ងៃដែលនៅបរិ-វាស និងប្រព្រឹត្តមានត្តហើយទាំងអស់នោះ ឈ្មោះថា លុបទៅពិត ។ ខាងមុខអំពីនោះទ្រង់ប្រកបអន្តរាបត្តិទាំងពួង ហើយសម្ដែងអព្ភានកម្ម ។

កម្មវាចា ៥ ប្រភេទដោយអំណាចនៃអាបត្តិដែលបិទបាំងមួយថ្ងៃជាដើម កម្មវាចា ៤ ប្រភេទដោយអំណាចនៃអន្តរាបត្តិទាំងឡាយ រួមជាកម្មវាចា

៩ ប្រភេទ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយ ក្នុងបដិច្ឆន្នវារៈ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បន្ទាប់អំពីនោះ ទ្រង់សម្តែងសមោធានបរិវាស និងសមោធានមានត្ត ដោយអំណាចនៃអន្តរាបត្តិដែលបិទបាំង ៥ ថ្ងៃ តាំងអំពីខាងក្នុងនៃបរិវាស ដើម្បីអាបត្តិដែលបិទបាំងមួយបក្ខ ។

ក្នុងអធិការពោលសមោធានបរិវាស និងសមោធានមានត្តនេះ កាលសង្ឃធ្វើមូលាយបដិកស្សនៈ ដើម្បីអាបត្តិដែលត្រូវ សូម្បីក្នុងវេលាដែលជាមានត្តចារិក និងជាមានត្តារហៈ ថ្ងៃដែលប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក្តី ថ្ងៃដែលនៅបរិវាសស្រេចហើយក្តី ឈ្មោះថា លុបចេញទៅទាំងអស់នោះឯង ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះហេតុដែលបិទអន្តរាបត្តិ ។ ដោយហេតុនោះឯង ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ពាក្យថា សង្ឃចូរទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចូរឲ្យសមោធានបរិវាស ដើម្បីអាបត្តិដើមហើយ ចូរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ។

បន្ទាប់អំពីនោះ ទ្រង់ប្រកបអន្តរាបត្តិទាំងពួង សម្តែងអព្ភានកម្មឲ្យចប់រឿងនៃអាបត្តិ ឈ្មោះសព្វេតនិកាសុក្កវិសដ្ឋិ ។

លំដាប់នោះ ទ្រង់សម្តែងន័យ ២ យ៉ាង គឺ **ឯកាបត្តិមូលកន័យ ១ អាបត្តិវឌ្ឍនកន័យ ១** ហើយទ្រង់សម្តែងអគ្ឃសមោធានបរិវាស ។

បន្ទាប់អំពីនោះ ទ្រង់សម្តែងរឿងអាបត្តិដែលភិក្ខុក្លែងមិនប្រាប់ ហើយទ្រង់តាំងបាលីដោយន័យមានបទថា **ឥធ បន ភិក្ខវេ** ជាដើម ដើម្បីសម្តែងកម្ម ដែលគប្បីធ្វើសម្រាប់អាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានប្រាប់ ដោយការមិនក្លែង មិនដឹង រឭកមិនបាន និងភាពជាអ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងកាលលជ្ជីធម៌

ឬការដឹង ការរឭកបាន និងភាពជាអ្នកមិនមានសេចក្តីសង្ស័យកើតឡើងខ្លះ ក្នុងកាលជាក្រោយ ។ លំដាប់នោះ ទ្រង់តាំងបាលីដូច្នេះ ដើម្បីសម្តែងភាព ដែលអាបត្តិទាំងឡាយបិទបាំងដោយការមិនដឹង រឭកមិនបាន និងភាពជាអ្នក មានសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានការបិទបាំង ។

លំដាប់នោះ ទ្រង់សម្តែងរឿងសូមបរិវាសមួយខែ ដើម្បីអាបត្តិ ២ បិទ បាំង ២ ខែ ហើយទ្រង់តាំងបាលីដោយន័យខាងដើមនោះឯង ដើម្បីសម្តែង កម្មដែលគប្បីធ្វើសម្រាប់ខែក្រៅអំពីនេះ ដែលមិនបានប្រាប់ ដែលមិនបាន កែង មិនដឹង មិនមានស្មារតី និងភាពជាអ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងកាល លជ្ជីធម៌ជាដើមកើតឡើង ក្នុងកាលជាខាងក្រោយ ដើម្បីសម្តែងក្នុងខែដែល បិទបាំងដោយការមិនដឹង រឭកមិនបាន និងភាពជាអ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានការបិទបាំង ។ លំដាប់នោះ ទ្រង់សម្តែងសុទ្ធន្តបរិវាស ដោយន័យ មានបទថា **អាបត្តិ បរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ** ជាដើម ។

បន្ទាប់អំពីនោះ ទ្រង់តាំងបាលីដើម្បីធ្វើបារិវាសិកភិក្ខុឲ្យជាគំរូ សម្តែង គោលបដិបត្តិក្នុងពាក្យថា សឹកហើយ ឧបសម្បទាជាថ្មីជាដើម ។

បណ្តាបទទាំងនោះ ក្នុងបទថា **អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណា អប្បដិច្ឆន្នាយោ** ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុង ចន្លោះ កំណត់រាប់បាន មិនបានបិទបាំងជាដើម សេចក្តីថា កំណត់រាប់បាន ដោយអំណាចការកំណត់អាបត្តិ ហើយមិនបានបិទបាំង ។

[៥០៩] ពីរបទថា **បច្ឆិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ** គឺគំនរអាបត្តិនោះ គង់ជា

អាបត្តិដូចគ្នាតែមួយ តែព្រោះបិទបាំងទុកក្នុងកាលជាខាងក្រោយ ទើបលោកពោលថា ចំពោះគំនរអាបត្តិខាងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ។

[៥១០] សូម្បីក្នុងបទថា **បរិមស្មឹ** នេះ ក៏មានន័យដូចគ្នា ។

[៥៥៤] បទថា **វវត្ថិតា សម្ភិន្នា** នេះ ជាពាក្យហៅអាបត្តិទាំងឡាយដែលជាសភាគៈគ្នា និងដែលជាវិសភាគៈគ្នានោះឯង ។

[៥៥៥] បន្ទាប់អំពីនោះ ទ្រង់ត្រាស់បទថា **ទ្វេ ភិក្ខូ** ជាដើម ដើម្បីសម្តែងគោលបដិបត្តិក្នុងភិក្ខុដែលបិទបាំង ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **មិស្សកំ** បានដល់ សង្ឃាទិសេសដែលលាយឡំដោយលហុកាបត្តិ មានថុល្លច្ច័យជាដើម ។ បទថា **សុទ្ធកំ** បានដល់ សង្ឃាទិសេស វៀរកងលហុកាបត្តិទាំងអស់នោះចេញ ។

[៥៧៨] បន្ទាប់អំពីនោះ ត្រាស់បទថា **ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា** ជាដើម ដើម្បីសម្តែងការដែលអាបត្តិនោះស្រេបគ្នា និងមិនស្រេបគ្នា ។ បទណាមួយដែលឈ្មោះថា មិនជាក់ច្បាស់ដោយព្យញ្ជនៈ ឬដោយអធិប្បាយ រមែងមិនមានក្នុងពាក្យនោះ ... ។

ព្រោះហេតុនោះ ពាក្យនោះ និងពាក្យទាំងពួងដែលមិនបានពោលទុកនេះ គប្បីជ្រាបតាមគន្លងនៃព្រះបាលីនោះឯង ដោយប្រការដូច្នេះ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកវណ្ណនា ចប់

វិនយបិដក

ចុល្លវគ្គ ទុតិយភាគ

សមថក្ខន្ធកៈ

[១] សម័យនោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុតែងធ្វើកម្មទាំងឡាយ គឺតជ្ជនីយកម្មខ្លះ និយស្សកម្មខ្លះ បព្វាជនីយកម្មខ្លះ បដិសារណីយកម្មខ្លះ ឧក្ខេបនីយកម្មខ្លះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមិនមានក្នុងទីចំពោះមុខ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាជាអ្នកប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនសមបើនឹងធ្វើកម្មទាំងឡាយ គឺតជ្ជនីយកម្មខ្លះ និយស្សកម្មខ្លះ បព្វាជនីយកម្មខ្លះ បដិ-សារណីយកម្មខ្លះ ឧក្ខេបនីយកម្មខ្លះ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមិនមានក្នុងទីចំពោះមុខសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា នែភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុតែងធ្វើកម្មទាំងឡាយ គឺតជ្ជនីយកម្មខ្លះ និយស្សកម្មខ្លះ បព្វាជនីយកម្មខ្លះ បដិសារណីយកម្មខ្លះ ឧក្ខេបនីយកម្មខ្លះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមិនមានក្នុងទីចំពោះមុខ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែបផែន មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលភិក្ខុ

ទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមបើនឹងធ្វើកម្មទាំងឡាយ គឺតជ្ជនីយកម្មខ្លះ និយស្សកម្មខ្លះ បព្វាជនីយកម្មខ្លះ បដិសារណីយកម្មខ្លះ ឧក្ខេបនីយកម្មខ្លះ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមិនមានក្នុងទីចំពោះមុខទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មខ្លះ និយស្សកម្មខ្លះ បព្វាជនីយកម្មខ្លះ បដិសារណីយកម្មខ្លះ ឧក្ខេបនីយកម្មខ្លះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមិនមានក្នុងទីចំពោះមុខទេ ភិក្ខុណាធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[២] (បទមាតិកាទាំង ៦) គឺបុគ្គលជាអធម្មវាទី (អ្នកពោលមិនត្រូវធម៌) ១ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើន[១] ជាអធម្មវាទី ១ សង្ឃជាអធម្មវាទី ១ បុគ្គលជាធម្មវាទី (អ្នកពោលត្រូវធម៌) ១ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទី ១ សង្ឃជាធម្មវាទី ១ ។

[៣] បុគ្គលជាអធម្មវាទី ញុំាងបុគ្គលជាធម្មវាទីឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរគាប់ចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ ជាសម្មុខាវិន័យប្លម គឺគ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹង

១-សំដៅយកភិក្ខុ ២-៣ រូបបើនឹងហៅថា គណៈវិញក៏បាន ចំណែកភិក្ខុតែមួយរូប បាលីហៅថា បុគ្គល តាំងពី ៤ រូបឡើងទៅ ហៅថា សង្ឃ ។

សម្មុខាវិន័យ ។ បុគ្គលជាអធម្មវាទី ញុំាងភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទី ឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកទាំង-ឡាយចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ ។ បុគ្គលជាអធម្មវាទី ញុំាងសង្ឃជាធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាអធម្មវាទី ញុំាងបុគ្គលជាធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាអធម្មវាទីញុំាងភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកទាំងឡាយ ចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាង

នេះឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខា-វិន័យ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាអធម្មវាទី ញ៉ាំងសង្ឃជាធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ ។ សង្ឃជាអធម្មវាទី ញ៉ាំងបុគ្គលជាធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ ។ សង្ឃជាអធម្មវាទី ញ៉ាំងភិក្ខុច្រើនជាធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា អ្នកទាំងឡាយចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ ។ សង្ឃជាអធម្មវាទី ញ៉ាំងសង្ឃជាធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ

ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ ។

កណ្ហបក្ខ មានចំនួន ៩ ចប់

[៤] បុគ្គលជាធម្មវាទី ញុំាងបុគ្គលជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ បុគ្គលជាធម្មវាទី ញុំាងភិក្ខុទាំង-ឡាយច្រើនជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកទាំងឡាយចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ បុគ្គលជាធម្មវាទី ញុំាងសង្ឃជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទី ញុំាងបុគ្គលជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យ រឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះ

ពាក្យប្រដៅ របស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទី ញុំាងភិក្ខុច្រើនជាអធម្មវាទី ឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកទាំងឡាយចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទី ញុំាងសង្ឃជាអធម្មវាទី ឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ សង្ឃជាធម្មវាទី ញុំាងបុគ្គលជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ សង្ឃជាធម្មវាទី ញុំាងភិក្ខុទាំងឡាយច្រើន ជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា

អ្នកទាំងឡាយចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ សង្ឃជាធម្មវាទី ញុំាងសង្ឃជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សម្គាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយៗ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូរកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មុខាវិន័យ ដូច្នេះ ។

សុក្កបក្ខ មានចំនួន ៩ ចប់

[៥] សម័យនោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តវេឡុវ័ន ជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តផល តាំងអំពីកើតមកបាន ៧ ឆ្នាំ ថែមទាំងគុណជាតណាមួយដែលសាវ័កត្រូវដល់ គុណជាតនោះ លោកក៏បានដល់ដោយលំដាប់សព្វគ្រប់ហើយ កិច្ចអ្វីមួយដែលលោកគប្បីធ្វើតទៅទៀត ឬការសន្សំនូវកិច្ចដែលធ្វើរួចហើយ ក៏មិនមានដល់លោក ។

[៦] លំដាប់នោះ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុទៅកាន់ទីស្ងាត់សម្ងំនៅស្ងប់ស្ងៀមតែម្នាក់ឯង ហើយមានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តផល តាំងពីកើតមកបាន ៧ ឆ្នាំ គុណជាតណានីមួយដែលសាវ័កត្រូវដល់ អាត្មាអញក៏បានដល់នូវគុណជាតនោះដោយលំដាប់សព្វគ្រប់ហើយ មួយទៀត កិច្ចអ្វីមួយដែលអាត្មាអញត្រូវធ្វើតទៅ

ទៀត ឬការសន្សំនូវកិច្ចដែលធ្វើរួចហើយ ក៏មិនមានដល់អាត្មាអញ (បើដូច្នោះ) គួរអាត្មាអញធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើដល់សង្ឃដូចម្តេចហ្ន៎ ។ គ្រានោះ ព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ បានត្រិះរិះដូច្នេះថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញត្រូវរៀបចំសេនាសនៈផង ត្រូវចាត់ចែងចង្ហាន់ដល់សង្ឃផងចុះ ។

[៧] គ្រានោះ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ លុះសាយណ្ហសម័យ ក៏ចេញពីទីពួនសម្ងំនៅ ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលដែលខ្ញុំព្រះអង្គទៅកាន់ទីស្ងាត់ ពួនសម្ងំនៅតែម្នាក់ឯង ក៏មានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តផលតាំងអំពីកើតមកបាន ៧ ឆ្នាំ ហើយគុណជាតណានីមួយ ដែលសាវកត្រូវដល់ អាត្មាអញក៏បានដល់នូវគុណជាតនោះដោយលំដាប់សព្វគ្រប់ហើយ មួយទៀត កិច្ចអ្វីមួយដែលអាត្មាអញគប្បីធ្វើតទៅទៀត ឬការសន្សំនូវកិច្ចដែលបានធ្វើរួចហើយ មិនមានដល់អាត្មាអញទេ គួរអាត្មាអញ ធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើដល់សង្ឃដូចម្តេចហ្ន៎ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញត្រូវរៀបចំសេនាសនៈផង ត្រូវចាត់ចែងចង្ហាន់ដល់សង្ឃផងចុះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គចង់រៀបចំសេនាសនៈផង ចង់ចាត់ចែងចង្ហាន់ដល់សង្ឃផង ។ ព្រះបរមគ្រូទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទព្វៈ ប្រពៃ

ហើយៗ ម្នាលទព្វៈ បើដូច្នោះ អ្នកចូររៀបចំសេនាសនៈ ហើយចាត់ចែងចង្ហាន់ដល់សង្ឃចុះ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុក៏ទទួលព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះមានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

[៨] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរសន្មតទព្វមល្លបុត្តឲ្យជាសេនាសនប្បញ្ញាបកៈ (អ្នកចាត់ចែងសេនាសនៈ) ផង ឲ្យជាភត្តុទ្ទេសកៈ (អ្នកចាត់ចែងចង្ហាន់) ផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ មុនដំបូងត្រូវសង្ឃសូមទព្វភិក្ខុ លុះសូមរួចហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឈ្លាសវៃប្រកាសសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើការសន្មតមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សូមសង្ឃសន្មតទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ឲ្យជាសេនាសនប្បញ្ញាបកៈផង ឲ្យជាភត្តុទ្ទេសកៈផង ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ឲ្យជាសេនាសនប្បញ្ញាបកៈផង ឲ្យជាភត្តុទ្ទេសកៈផង ។ ការសន្មតព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ឲ្យជាសេនាសនប្បញ្ញាបកៈផង ឲ្យជាភត្តុទ្ទេសកៈផង គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានសន្មតព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ឲ្យជាសេនាសនប្បញ្ញាបកៈផង ឲ្យជាភត្តុទ្ទេសកៈផងហើយ ការសន្មតនេះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម

ចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៩] ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុដែលសង្ឃបានសន្មតរួចហើយ ក៏រៀបចំសេនាសនៈដើម្បីភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលសុទ្ធតែជាសភាគនឹងគ្នា ក្នុងទីជាមួយគ្នា ពួកភិក្ខុណាជាអ្នករៀនព្រះសូត្រ ព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុក៏រៀបចំសេនាសនៈដើម្បីពួកភិក្ខុនោះក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយគិតថា ភិក្ខុទាំងនោះនឹងនាំគ្នាហាត់សមព្រះសូត្រ ពួកភិក្ខុណាជាអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ ព្រះទព្វមល្លបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនៈដើម្បីពួកភិក្ខុទាំងនោះក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយគិតថា ភិក្ខុទាំងនោះនឹងនាំគ្នាវិនិច្ឆ័យវិន័យ ពួកភិក្ខុណាជាធម្មកថិក ព្រះទព្វមល្លបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនៈដើម្បីភិក្ខុទាំងនោះក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយគិតថា ភិក្ខុទាំងនោះនឹងនាំគ្នាធ្វើសាកច្ឆាធម៌ ពួកភិក្ខុណាជាអ្នកចម្រើនឈាន ព្រះទព្វមល្លបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនៈដើម្បីភិក្ខុទាំងនោះក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយគិតថា ពួកភិក្ខុនោះនឹងមិនបៀតបៀនគ្នាទៅវិញទៅមក ពួកភិក្ខុណាជាអ្នកពោលនូវតិរច្ឆានកថា ច្រើនតែមានរាងកាយមាំមួន ព្រះទព្វមល្លបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនៈដើម្បីពួកភិក្ខុនោះក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយគិតថា លោកមានអាយុទាំងឡាយនេះនឹងនៅទល់ក្តីដោយពោលនូវតិរច្ឆានកថានេះ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមកដល់ក្នុងវេលាវិកាល[1] ព្រះទព្វមល្លបុត្តក៏ចូលកាន់តេជោធាតុ ហើយរៀបចំសេនាសនៈដើម្បីភិក្ខុទាំងនោះដោយពន្លឺនៃតេជោធាតុនោះឯង ។ ចួនកាល មានភិក្ខុទាំងឡាយក្លែងមកក្នុងវេលាវិកាល ដោយគិតថា យើងទាំងឡាយនឹងបានឃើញឥទ្ធិប្បាដិហារ្យរបស់

១- វេលាវិកាល កន្លែងខ្លះសំដៅយកពេលតាំងអំពីថ្ងៃជ្រេពីត្រង់ទៅទល់អរុណរះ កន្លែងខ្លះសំដៅយកពេលតាំងពីព្រលប់ឡើងទៅ ដូចក្នុងទីនេះ សំដៅយកពេលព្រលប់ឡើងទៅ ។

ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ចូលទៅរកព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទព្វៈ ចូរលោករៀបចំសេនាសនៈដើម្បីយើងទាំងឡាយ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុនិយាយយ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុទាំងនោះថា លោកទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ចង់នៅក្នុងទីណា ឲ្យខ្ញុំរៀបចំក្នុងទីណា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក្លែងចង្អុលទៅរកទីឆ្ងាយដោយពាក្យថា ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈលើភ្នំគិជ្ឈកូដដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈជិតជ្រោះ សម្រាប់ទម្លាក់ចោរដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈ លើកាឡសិលាខាងភ្នំឥសិគិលិ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈក្នុងសត្តបណ្ណិគុហាខាងភ្នំវេភារៈ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈទៀបញកភ្នំឈ្មោះសប្បសោណ្ឌិកៈ ក្នុងសីតវ័ន (ព្រៃត្រជាក់) ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈ ទៀបជ្រោះភ្នំឈ្មោះគោមដៈ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈទៀបជ្រោះភ្នំឈ្មោះ តិណ្ឌុកៈ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈទៀបជ្រោះភ្នំឈ្មោះកបោតៈ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំ សេនាសនៈក្នុងវត្តតបោទា ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈក្នុងជីវកម្ពវ័ន ដើម្បីយើង

ទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈក្នុងមិគទាយវ័ន ទៀបភ្នំមទ្ទកុច្ឆិ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ក៏ចូលកាន់តេជោធាតុ ហើយមានម្រាមភ្លឺរុងរឿងដើរទៅអំពីខាងមុខៗ នៃភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ដើរទៅអំពីខាងក្រោយៗ នៃព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុដោយពន្លឺនោះឯង ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុរៀបចំសេនាសនៈដល់ភិក្ខុទាំងឡាយនោះយ៉ាងនេះថា នេះគ្រែ នេះតាំង នេះពូក នេះខ្នើយ នេះទីសម្រាប់បន្ទោបង់ឧច្ចារៈ នេះទីសម្រាប់បន្ទោបង់បស្សាវៈ នេះទឹកសម្រាប់ឆាន់ នេះទឹកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ នេះឈើប្រត់ នេះទីកតិកាសញ្ញារបស់សង្ឃ ពេលនេះ ត្រូវលោកទាំងឡាយចូល ពេលនេះត្រូវលោកទាំងឡាយចេញ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុរៀបចំសេនាសនៈយ៉ាងនេះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ហើយនិមន្តត្រឡប់មកវត្តវេឡុវ័នវិញ ។

[១០] សម័យនោះឯង មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយ ជាភិក្ខុថ្មីផង មានបុណ្យតិចផង ។ លោកទាំងនោះតែងបានសេនាសនៈទាំងឡាយរបស់សង្ឃដែលជារបស់ថោកទាប និងភត្តដ៏ថោកទាប ។ សម័យនោះឯង មនុស្សទាំងឡាយក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ចង់ប្រគេនសប្បិខ្លះ ប្រេងខ្លះ សម្ល ឧត្តរិភង្គ[១] ខ្លះ ដែលគេតាក់តែងឡើងដោយផ្ចិតផ្ចង់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរៈ ចំណែកខាងមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុវិញ គេប្រគេនតែត្រឹមបាយចុង

១- ជាឈ្មោះសម្លម្យ៉ាង ប្រែថា សម្លកាច់បង់នូវរសដ៏ក្រៃលែង គឺជាសម្លមានឱជារសឆ្ងាញ់ជាងភោជនឯទៀតៗ ដែលគេនិយមក្នុងជាន់នោះ ។

អង្ករ មានទឹកជ្រក់ជាគម្រប់ពីរ ជាភោជនប្រក្រតីដែលគេប្រារព្ធហើយ យ៉ាងណា[១] ។ ពួកមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងនោះ ត្រឡប់ពីបិណ្ឌបាតក្នុងវេលាខាងក្រោយភត្ត ហើយក៏សួរ ភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរៈថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ក្នុងរោងភត្តរបស់លោក មានអ្វីខ្លះ មិនមានអ្វីខ្លះ ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយពួកខ្លះប្រាប់យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ក្នុងរោងឆាន់របស់យើងមានសប្បិ មានប្រេង មានសម្ងួឧត្តរិភង្គ ។ ឯមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុនិយាយប្រាប់យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ យើងគ្មានវត្ថុអ្វីទេ មានតែបាយចុងអង្ករ និងទឹកជ្រក់ជាគម្រប់ពីរ ជាភោជនប្រក្រតី ដែលគេប្រារព្ធហើយយ៉ាងណាប៉ុណ្ណោះ ។

[១១] សម័យនោះឯង គហបតិឈ្មោះកល្យាណភត្តិកៈ តែងប្រគេនចតុក្កភត្ត[២] ជានិច្ចដល់សង្ឃ ។ គហបតិនោះព្រមទាំងកូនប្រពន្ធ តែងចូលទៅបម្រើអង្គាស (ព្រះសង្ឃ) ក្នុងរោងភត្ត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយដទៃៗ ក៏សួររកបាយ សួររកសម្ល រកប្រេង រកសម្ងួឧត្តរិភង្គ ។

[១២] សម័យនោះឯង ភត្តុទ្ទេសកភិក្ខុចាត់ពួកមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ (ឲ្យទៅទទួល) ចង្ហាន់របស់កល្យាណភត្តិកគហបតិក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ។ គ្រានោះ កល្យាណភត្តិកគហបតិបានទៅកាន់អារាម ដោយមានកិច្ចអ្វីមួយ ហើយក៏ចូលទៅរកព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏

១- គេប្រគេនត្រឹមតែបាយចុងអង្ករគម្រប់ពីរនឹងទឹកជ្រក់ ជាភោជនធម្មតា ដែលគេធ្វើខ្ជីខ្ជាឲ្យតែបាន ។ ២- ភត្តសម្រាប់ភិក្ខុ ៤ រូប ។

ថ្វាយបង្គំព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ រួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះទព្វ-មល្លបុត្តដ៏មានអាយុ បាននិយាយពន្យល់កល្យាណភត្តិកគហបតិ ដែលអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ កល្យាណភត្តិកគហបតិ កាលព្រះទព្វមល្ល-បុត្តដ៏មានអាយុ និយាយពន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ហើយនិយាយពាក្យនេះនឹងព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ស្អែកនេះលោកម្ចាស់ចាត់ភិក្ខុអង្គណា (ឲ្យទៅទទួល) ភត្តក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តឆ្លើយថា ម្នាលគហបតិ ស្អែកនេះអាត្មានឹងចាត់មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយ (ឲ្យទៅទទួល) ភត្តក្នុងផ្ទះអ្នកក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ លំដាប់នោះ កល្យាណភត្តិកគហបតិមានសេចក្តីអាក់អន់ចិត្តដោយគិតថា ចុះហេតុអ្វី បានជាភិក្ខុលាមកទាំងឡាយទៅឆាន់ក្នុងផ្ទះរបស់អាត្មាអញ (លុះគិតដូច្នេះហើយ) ក៏ទៅផ្ទះបង្គាប់ទាសីថា នែហង ស្អែកត្រូវពួកលោកណាមកទទួលចង្ហាន់ ហងឯងចូរក្រាលអាសនៈក្នុងជង្រុក ហើយអង្គាសលោកទាំងនោះដោយបាយចុងអង្ករមានទឹកជ្រក់ជាគម្រប់ពីរចុះ ។ ទាសីនោះ ទទួលស្តាប់ពាក្យកល្យាណភត្តិកគហបតិដោយពាក្យថា ចា៎ះ អ្នកម្ចាស់ ។ លំដាប់នោះ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ អំពីថ្ងៃម្សិលមិញ ភត្តុទ្ទេសកភិក្ខុបានចាត់ឲ្យយើងទៅទទួលភត្តរបស់កល្យាណភត្តិកគហបតិ កល្យាណភត្តិកគហបតិព្រមទាំងកូនប្រពន្ធនឹងចូលមកបម្រើ អង្គាសពួកយើងក្នុងថ្ងៃស្អែក ភិក្ខុទាំង

ឡាយដទៃៗ មុខជានឹងសួររកបាយ រកសម្ល រកប្រេង រកសម្លខត្តរិកត្ត ។ ដោយសេចក្តីសោមនស្សនោះឯង មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុនោះ ក៏ដេកមិនលក់ តាមសេចក្តីគាប់ចិត្តក្នុងរាត្រី (នោះ) ។ គ្រានោះ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ ក៏ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់បាត្រចីវរចូលទៅកាន់លំនៅរបស់កល្យាណភត្តិកគហបតិអំពីព្រឹកព្រហាម ។ ទាសីនោះបានឃើញមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ កំពុងដើរមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយ ក៏ក្រាលអាសនៈក្នុងជង្រុក ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងមេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន សូមលោកទាំងឡាយគង់ចុះ ។ លំដាប់នោះ មេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុ ត្រិះរិះដូច្នេះថា កុំសង្ស័យឡើយ ចង្ហាន់មិនទាន់ស្រេចទេ បានជាគេឲ្យយើងអង្គុយក្នុងជង្រុកសិន ។ គ្រានោះ ទាសីនោះ ក៏ផ្គត់ផ្គង់ដោយបាយចុងអង្ករមានទឹកជ្រក់ជាគម្រប់ពីរ ហើយនិមន្តថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកទាំងឡាយឆាន់ចុះ ។ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ ឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី យើងទាំងឡាយសុទ្ធតែជាអ្នកទទួលនិច្ចភត្ត ។ ទាសីនោះឆ្លើយថា ខ្ញុំព្រះករុណាដឹងថាលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ជាអ្នកទទួលនិច្ចភត្តហើយ តែម្សិលមិញគហបតិបង្គាប់ខ្ញុំព្រះករុណាថា នែហង លោកទាំងឡាយណា ត្រូវការដោយចង្ហាន់និមន្តមកក្នុងថ្ងៃស្អែក ហងឯងចូរក្រាលអាសនៈក្នុងជង្រុកចុះ ហើយអង្គាសលោកទាំងនោះ ដោយបាយចុងអង្ករមានទឹកជ្រក់ជាគម្រប់ពីរចុះ បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន សូមលោកទាំងឡាយឆាន់ចុះ ។ លំដាប់នោះ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ និយាយគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ កាលថ្ងៃម្សិលមិញ កល្យាណ-

កត្តិកគហបតិ បានទៅកាន់អារាមនៅនាសំណាក់ទព្វមល្លបុត្ត ពួកយើងប្រាកដជាទព្វមល្លបុត្តញុះញង់ ក្នុងសំណាក់នៃគហបតិពិតហើយ ។ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងនោះ ក៏មិនបានឆាន់ដូចចិត្តដែលប៉ុនប៉ងព្រោះតែសេចក្តីទោមនស្សនោះឯង ។ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ ត្រឡប់ពីបិណ្ឌបាតក្នុងវេលាក្រោយភត្ត ហើយទៅកាន់អារាមក្នុងពេលនោះ ក៏រៀបទុកដាក់បាត្រ និងចីវរ ហើយអង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ទាំងសង្ឃាដិខាងក្រៅខ្លោងទ្វារវត្ត នៅស្ងៀមមានសេចក្តីអៀនអន់ ឱនកចុះ មានមុខជ្រប់ ស្រពាប់ស្រពោន ឥតមាននិយាយអ្វីសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុនីឈ្មោះមេត្តិយាចូលទៅរកមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំ ។ កាលបើមេត្តិយាភិក្ខុនីនិយាយយ៉ាងនេះហើយ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុមិននិយាយតបសោះឡើយ ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីបាននិយាយពាក្យនេះ ចំពោះមេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ជាគម្រប់បីដងផងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំ ។ មេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុមិននិយាយតបជាគម្រប់បីដងផង ។ ទើបមេត្តិយាភិក្ខុនីសួរថា ខ្ញុំព្រះករុណាបានប្រទូស្តនឹងលោកម្ចាស់រាល់អង្គដូចម្តេចខ្លះ ហេតុអ្វីបានជាលោកម្ចាស់រាល់អង្គមិននិយាយនឹងខ្ញុំព្រះករុណា ។ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ ឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី ពិតដូច្នោះហើយ ទព្វមល្លបុត្តកំពុងបៀតបៀនយើង នាងឯងក៏ព្រងើយកន្តើយ ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីសួរថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ

ខ្ញុំព្រះករុណានឹងធ្វើដូចម្តេច ។ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី បើនាងប្រាថ្នានឹង (ធ្វើ) ត្រូវក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគឲ្យញ៉ាំងទព្វមល្លបុត្តមានអាយុឲ្យវិនាសចេញ ក្នុងថ្ងៃនេះឲ្យបាន ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីសួរថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចម្តេច ចុះអំពើអ្វីដែលខ្ញុំនឹងអាចធ្វើបាន ។ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូរមក នាងចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ចូរក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការនេះមិនមែនជាការកំបាំងទេ មិនមែនជាការសមគួរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ទិសណាដែលមិនមានភ័យ មិនមានចង្រៃ មិនមានឧបទ្រព ទិសនោះត្រឡប់ជាប្រកបដោយភ័យ ប្រកបដោយចង្រៃ ប្រកបដោយឧបទ្រពទៅវិញ ទីណាដែលមិនធ្លាប់មានខ្យល់ ទីនោះត្រឡប់ជាមានខ្យល់វិញ ដូចជាទឹកធ្លាប់ត្រជាក់ប្រែខ្វជាក្តៅ ឥឡូវព្រះទព្វមល្លបុត្តជាម្ចាស់បានប្រទូស្តនឹងខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ។ មេត្តិយាភិក្ខុនី ទទួលស្តាប់ពាក្យមេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុដោយពាក្យថា យ៉ាងហ្នឹងហើយ លោកម្ចាស់ រួចហើយចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីនោះលុះឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលពាក្យនេះនឹងព្រះមានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការនេះមិនមែនជាការកំបាំងទេ មិនមែនជាការសមគួរទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ទិសណាដែលមិនធ្លាប់មានភ័យ មិនមានចង្រៃ មិនមានឧបទ្រព ទិសនោះត្រឡប់ទៅជាប្រកប

ដោយភ័យ ប្រកបដោយចង្រៃ ប្រកបដោយឧបទ្រពទៅវិញ ទីណាដែលមិនធ្លាប់មានខ្យល់ ទីនោះត្រឡប់ជាមានខ្យល់វិញ ដូចជាទឹកធ្លាប់ត្រជាក់ ប្រែខ្វៃជាក្តៅវិញ ឥឡូវព្រះទព្វមល្លបុត្តជាម្ចាស់ បានប្រទូស្តនឹងខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ។

[១៣] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់នូវព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុក្នុងវេលានោះថា ម្នាលទព្វៈ អ្នករលឹកឃើញថា អ្នកបានធ្វើអំពើដូចភិក្ខុនីនេះបានពោលឬទេ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដូចជាព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបនូវខ្ញុំព្រះអង្គស្រាប់ហើយ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរព្រះទព្វមល្លបុត្ត ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ជាគម្រប់បីដងផងថា ម្នាលទព្វៈ អ្នករលឹកឃើញថា អ្នកបានធ្វើអំពើដូចជាភិក្ខុនីនេះបានពោលឬទេ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដូចជាព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបនូវខ្ញុំព្រះអង្គស្រាប់ហើយ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទព្វៈ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មិននិយាយបណ្តោះបណ្តោយយ៉ាងនេះទេ បើអំពើដែលអ្នកបានធ្វើហើយ អ្នកចូរនិយាយថា ខ្ញុំបានធ្វើហើយ បើអំពើដែលអ្នកមិនបានធ្វើទេ អ្នកចូរនិយាយថា ខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន តាំងពីខ្ញុំព្រះអង្គកើតមក សូម្បីតែយល់សប្តិសេពមេថុនធម្មក៏មិនដែលស្គាល់សោះឡើយ នឹងបាច់និយាយទៅថ្វី ដល់ការភ្ញាក់រលឹកឡើង ។ លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំង

ឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរឲ្យមេត្តិយា-ភិក្ខុនីសឹកចេញ មួយទៀត អ្នកទាំងឡាយ ចូរសាកសួរពួកភិក្ខុទាំងនេះមើល ។ លុះព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះហើយ ទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈចូលទៅកាន់វិហារវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ឲ្យមេត្តិយាភិក្ខុនីសឹកចេញក្នុងពេលនោះ ។ ទើបមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ និយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះថា ម្នាលអាវុសោ ចូរលោកទាំងឡាយកុំផ្សឹកមេត្តិយាភិក្ខុនីឡើយ នាងនោះឥតមានកំហុសអ្វីទេ (ហេតុដើមមកពី) យើងខឹងអាក់អន់ចិត្តចង់ឲ្យទព្វមល្លបុត្តឃ្លាតចាកសមណភេទ ទើបឲ្យមេត្តិយាភិក្ខុនីនោះខ្នះខ្នែងឡើង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយសួរថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកហ៊ានចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយសីលវិបត្តិ មិនមានមូលដែរឬ ។ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា មិនសមបើមេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ ចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុដោយសីលវិបត្តិ មិនមានមូលសោះ ។ ឯភិក្ខុទាំងនោះក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុ ចោទទព្វមល្លបុត្តដោយសីល-វិបត្តិមិនមានមូល ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពិតមែន ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ

ចូរឲ្យសតិវិន័យដល់ទព្វមល្លបុត្តជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិវិន័យនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទព្វមល្លបុត្តនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ធ្វើឧត្តរាសង្គ ឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយនេះ ចោទខ្ញុំដោយសីលវិបត្តិមិនមានមូល បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ មកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃ ។ ទព្វមល្លបុត្តគប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយនេះ ចោទខ្ញុំដោយសីលវិបត្តិមិនមានមូល បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ មកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃជាគម្រប់បីដងផង ។

[១៤] ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពលគប្បីប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ មេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយនេះ ចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយសីលវិបត្តិមិនមានមូល ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ មកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃ ។ បើការសូមសតិវិន័យមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សូមសង្ឃឲ្យសតិវិន័យដល់ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយនេះ ចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយសីលវិបត្តិមិនមានមូល ។

ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ មកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃបានឲ្យសតិវិន័យ ដល់ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ ។ ការឲ្យសតិវិន័យ ដល់ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ មេត្តិយភិក្ខុ និងភុម្មជកភិក្ខុទាំងឡាយនេះ ចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយសីលវិបត្តិមិនមានមូល ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ មកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃបានឲ្យសតិវិន័យដល់ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ ។ ការឲ្យសតិវិន័យដល់ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានឲ្យសតិវិន័យដល់ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិហើយ (ការឲ្យសតិវិន័យនេះ) សមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យសតិវិន័យ(១) ដែលប្រកបដោយ

១-សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ធម៌នេះមាន ៥ យ៉ាង គឺឲ្យដល់ភិក្ខុបរិសុទ្ធមិនមានអាបត្តិ ១ ភិក្ខុឯទៀតចោទភិក្ខុនោះ ១ ភិក្ខុនោះសូម ១ សង្ឃឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ១ សង្ឃព្រមព្រៀងឲ្យដោយធម៌ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យសតិវិន័យប្រកបដោយធម៌ ៥ យ៉ាងនេះឯង ។

[១៦] សម័យនោះឯង គគ្គភិក្ខុ ជាភិក្ខុឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ។ ភិក្ខុឆ្កួតដែលមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ រមែងតែប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយចោទគគ្គភិក្ខុដោយអាបត្តិ ព្រោះតែលោកជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាចារថា លោកដ៏មានអាយុ ចូររឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវការអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ គគ្គភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាមនុស្សឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំរលឹកមិនឃើញនូវអំពើនោះថា អំពើនេះអាត្មាអញបានធ្វើដោយសេចក្តីវង្វេង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នៅតែពោលចោទគគ្គភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកដ៏មានអាយុ ចូររលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុទាំងឡាយមិនសមបើនឹងចោទគគ្គភិក្ខុដោយអាបត្តិ ព្រោះតែលោកជាភិក្ខុឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាស

ប្រែប្រួលបានប្រព្រឹត្តអនាចារថា លោកដ៏មានអាយុចូរពេ្ញកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ គគ្គភិក្ខុនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលដែលខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល បានព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំរព្ញកមិនឃើញនូវអំពើនោះថា អំពើនេះអាត្មាអញ បានធ្វើដោយសេចក្តីវង្វេង ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏នៅតែពោលចោទគគ្គភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកដ៏មានអាយុ ចូររព្ញកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនោះ ពិតមែនឬ ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់គគ្គភិក្ខុដែលបាត់វង្វេងចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អមូឡ្ហវិន័យនោះសង្ឃគប្បីឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គគ្គភិក្ខុនោះ គប្បីចូលទៅរកសង្ឃធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលខ្ញុំមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តកន្លងបានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ឯភិក្ខុ

ទាំងឡាយក៏ចោទខ្ញុំដោយអាបត្តិ ព្រោះតែខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលបានប្រព្រឹត្តអនាចារថា លោកដ៏មានអាយុចូររលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលដែលខ្ញុំកំពុងឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាស ប្រែប្រួលនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំរលឹកមិនឃើញនូវអំពើនោះថា អំពើនេះអាត្មាអញបានធ្វើហើយដោយសេចក្តីវង្វេង ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ពោលចោទខ្ញុំយ៉ាងនេះទៀតថា លោកដ៏មានអាយុចូររឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបាត់វង្វេងហើយមកសូមអមូឡ្ហវិន័យនឹងសង្ឃ ។ គគ្គភិក្ខុត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ សូមជាគម្រប់បីដងផងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាស ប្រែប្រួល កាលដែលខ្ញុំកំពុងឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ឯភិក្ខុទាំងឡាយក៏ចោទខ្ញុំដោយអាបត្តិ ព្រោះតែខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាចារថា លោកដ៏មានអាយុចូររឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ខ្ញុំក៏បាននិយាយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះវិញ យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលដែលខ្ញុំកំពុងឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បាន

ពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំរឭក មិនឃើញ នូវអំពើនោះថា អំពើនេះអាត្មាអញបានធ្វើហើយ ដោយសេចក្តីវង្វេង ឯភិក្ខុទាំងឡាយពោលចោទខ្ញុំយ៉ាងនេះទៀតថា លោកដ៏មានអាយុចូររលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបាត់វង្វេងហើយ មកសូមអមូឡ្ហវិន័យនឹងសង្ឃជាគម្រប់បីដងផង ។

[១៧] ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពលគប្បីផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ គគ្គភិក្ខុនោះជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលដែលលោកកំពុងឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយចោទគគ្គភិក្ខុដោយអាបត្តិ ព្រោះតែលោកឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាស ប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាចារថា លោកដ៏មានអាយុចូររឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ គគ្គភិក្ខុនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលដែលខ្ញុំកំពុងឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលនោះ បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំរឭកមិនឃើញនូវអំពើនោះថា អំពើនេះអាត្មាអញបានធ្វើហើយ ដោយសេចក្តីវង្វេង ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក៏នៅតែពោលចោទគគ្គភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកដ៏មានអាយុចូររឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាព

យ៉ាងនេះហើយ ។ ឥឡូវគគ្គភិក្ខុនោះបាត់វង្វេងហើយ មកសូមអមូឡ្ហវិន័យនឹងសង្ឃ ។ បើការសូមអមូឡ្ហវិន័យ មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់គគ្គភិក្ខុជាអ្នកបាត់វង្វេងហើយចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ គគ្គភិក្ខុនេះជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលដែលលោកកំពុងឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក៏ចោទគគ្គភិក្ខុដោយអាបត្តិ ព្រោះតែលោកជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាស ប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាចារថា ចូរលោកដ៏មានអាយុរឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ គគ្គភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលដែលខ្ញុំកំពុងឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលនោះ បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំរឭកមិនឃើញនូវអំពើនោះថា អំពើនេះអាត្មាអញបានធ្វើហើយ ដោយសេចក្តីវង្វេង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នៅតែពោលចោទគគ្គភិក្ខុនោះ យ៉ាងនេះទៀតថា លោកមានអាយុចូររឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ គគ្គភិក្ខុនោះបាត់វង្វេងហើយមកសូមអមូឡ្ហវិន័យនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ ដល់គគ្គភិក្ខុជាអ្នកបាត់វង្វេងហើយ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ ដល់គគ្គភិក្ខុជាអ្នកបាត់វង្វេង គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់

លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ ដល់គគ្គភិក្ខុជាអ្នកបាត់វង្វេងហើយ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យនេះ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាង ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាង (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុ ចូរពូកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ ភិក្ខុនោះកាលរឭកឃើញក៏និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះ ខ្ញុំរឭកមិនឃើញទេ ។ សង្ឃឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។

[១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុ ចូររឭកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ កាលភិក្ខុនោះរឭកឃើញក៏និយាយយ៉ាងនេះថាម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំរឭកឃើញ

ដែរ តែដូចជាយល់សប្តិ ។ សង្ឃឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។

[២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុចូរឭកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ ភិក្ខុនោះមិនមែនជាភិក្ខុឆ្កួត តែក្លែងធ្វើជាឆ្កួតនិយាយថា ខ្ញុំរមែងធ្វើយ៉ាងនេះ សូម្បីលោកទាំងឡាយក៏ធ្វើយ៉ាងនេះដែរ អំពើនេះសមគួរដល់ខ្ញុំផង អំពើនេះសមគួរដល់លោកទាំងឡាយផង ។ សង្ឃក៏ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ មាន ៣ យ៉ាងប៉ុណ្ណោះឯង ។

[២១] ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាង (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ។ ភិក្ខុឆ្កួតនោះមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយក៏ប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុចូរឭកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ ភិក្ខុឆ្កួតនោះរឭកមិនឃើញសោះ ក៏និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះ ខ្ញុំរឭកមិនឃើញទេ ។ សង្ឃឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ (យ៉ាង

នេះ) ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ។

[២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ។ ភិក្ខុនោះឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុចូររលឹកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ ភិក្ខុនោះរឭកមិនឃើញសោះ តែនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំរឭកឃើញដែរ តែជាដូចជាយល់សប្តិ ។ សង្ឃក៏ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ។

[២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ។ ភិក្ខុឆ្កួតនោះមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយ បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកមានអាយុ ចូររឭកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ ភិក្ខុនោះឆ្កួតមែន ក៏ធ្វើអាការជាឆ្កួតហើយនិយាយថា ខ្ញុំរមែងធ្វើយ៉ាងនេះ សូម្បីលោកទាំងឡាយក៏ធ្វើយ៉ាងនេះដែរ អំពើនេះសមគួរដល់ខ្ញុំផង អំពើនេះសមគួរដល់លោកទាំងឡាយផង ។ សង្ឃឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាប្រកប

ដោយធម៌ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាង ប៉ុណ្ណេះឯង ។

[២៤] សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុធ្វើកម្មទាំងឡាយ គឺតជ្ជនីយកម្មខ្លះ និយស្សកម្មខ្លះ បព្វាជនីយកម្មខ្លះ បដិសារណីយកម្មខ្លះ ឧក្ខេបនីយកម្មខ្លះ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបន្ដាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនសមបើនឹងធ្វើកម្មទាំងឡាយ គឺតជ្ជនីយកម្មខ្លះ និយស្សកម្មខ្លះ បព្វាជនីយកម្មខ្លះ បដិសារណីយកម្មខ្លះ ឧក្ខេបនីយកម្មខ្លះ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញាសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនោះពិតមែនឬ ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មក្តី និយស្សកម្មក្តី បព្វាជនីយកម្មក្តី បដិសារណីយកម្មក្តី ឧក្ខេបនីយកម្មក្តី ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញាទេ ភិក្ខុណាធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញាមិនប្រកបដោយធម៌យ៉ាងនេះ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកឯការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ដែលមិនប្រកបដោយធម៌នោះដូច

ម្ដេច ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេតើ ។ សង្ឃក៏ឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (វុដ្ឋានវិធី) ដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទេតើ ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនបានត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈទេតើ ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈទេតើ ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ

(ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដទេតើ ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិទុក្កដ ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតទេតើ ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិទុព្ភាសិត ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។បេ។ ថុល្លច្ច័យ ។បេ។ បាចិត្តិយៈ ។បេ។ បាដិទេសនីយ ។បេ។ ទុក្កដ ។បេ។ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតហើយ ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតទេ ត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេតើ ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ការប្ដេជ្ញាខ្លួនជាគ្រហស្ថ) ដោយអាបត្តិបារាជិក ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ

ទុក្កាសិតហើយ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះ ថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិទុក្កាសិតហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាង នេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិទុក្កាសិតទេ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសទេតើ ។បេ។ ថុល្លច្ច័យ ។បេ។ បាចិត្តិយៈ ។បេ។ បាដិទេ-សនីយៈ ។បេ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិទុក្កដ ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិន ប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញាដែលមិន ប្រកបដោយធម៌យ៉ាងនេះឯង ។

[២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកឯការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញាដែល ប្រកបដោយធម៌ (នោះ) ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំង ឡាយ អើខ្ញុំត្រូវអាបត្តិបារាជិកមែន ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ការប្តេជ្ញាខ្លួន ជាគ្រហស្ថ) ដោយអាបត្តិបារាជិក ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។បេ។ ថុល្លច្ច័យ ។បេ។ បាចិត្តិយៈ ។បេ។ បាដិទេសនីយៈ ។បេ។ ទុក្កដ ។បេ។ ទុក្កាសិត ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិទុក្កាសិតហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ទាំងឡាយ អើខ្ញុំត្រូវអាបត្តិទុក្កាសិតមែន ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើ (ទេសនា

វិធី) ដោយអាបត្តិទុក្កដសិត ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញាដែលប្រកបដោយធម៌យ៉ាងនេះឯង ។

[២៧] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នាក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ពោលពាក្យចាក់ដោតគ្នាទៅវិញទៅមកដោយលំពែងគឺមាត់ ភិក្ខុទាំងឡាយមិនអាចញុំាងអធិករណ៍នោះឲ្យរម្ងាប់បាន ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យរម្ងាប់អធិករណ៍មានសភាពយ៉ាងនេះដោយយេភុយ្យសិកា[១] ។ សង្ឃគប្បីសន្មតភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុដែលមិនលុះនូវឆន្ទាគតិ ១ មិនលុះនូវទោសាគតិ ១ មិនលុះនូវមោហាគតិ ១ មិនលុះនូវភយាគតិ ១ ដឹងនូវស្លាកដែលបានចាប់ហើយ និងមិនទាន់បានចាប់ ១ ឲ្យ (ធ្វើ) ជាសលាកគ្គាហាបកៈ (អ្នកចាត់ចែងឲ្យគេចាប់ស្លាក) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯសលាកគ្គាហាបកៈនោះសង្ឃត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ មុនដំបូងត្រូវសង្ឃសូមភិក្ខុ (នោះ) លុះសូមរួចហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពលផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើការសន្មតមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សូមសង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាសលាកគ្គាហាបកៈចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជា

១- គឺកំណត់យកពួកខាងធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ។

សលាកគ្គាហាបកៈ ។ ការសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាសលាកគ្គាហាបកៈ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម បើមិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសន្មតឲ្យជាសលាកគ្គាហាបកៈហើយ ការសន្មតនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យចាប់ស្លាកនេះដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ១០ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយធម៌ មាន ១០ យ៉ាង ។ ការឲ្យចាប់ស្លាកដែលមិនប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាង (នោះ) តើដូចម្តេច ។ គឺមានអធិករណ៍បន្តិចបន្តួច ១ អធិករណ៍មិនទៅតាមគតិ ១ អធិករណ៍ដែលភិក្ខុមិនទាន់បានរឭកឃើញខ្លួនឯង និងរឭកអ្នកដទៃ ១ ភិក្ខុដឹងថា ពួកអធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ១ ភិក្ខុគិតថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ ទើបពួកអធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ១ ភិក្ខុដឹងថា សង្ឃនឹងបែកគ្នា ១ ភិក្ខុគិតថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ ទើបសង្ឃបែកគ្នា ១ ភិក្ខុទាំងឡាយចាប់ស្លាកដោយមិនតាមធម៌[១] ១ ភិក្ខុទាំងឡាយចាប់ស្លាកជាពួកៗ ១ ភិក្ខុទាំងឡាយមិនចាប់ស្លាក តាមសមគួរដល់ទិដ្ឋិ[២] ១ ការឲ្យចាប់ស្លាកដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ១០ យ៉ាង ប៉ុណ្ណេះឯង ។

[២៩] ការឲ្យចាប់ស្លាកដែលប្រកបដោយធម៌មាន ១០ យ៉ាង

១- ពួកអធម្មវាទីពោលថា ពួកយើងមានចំនួនច្រើនជាង ហើយចាប់ស្លាកពីរៗ ម្នាក់ ។ ២- ពួកធម្មវាទីពោលថា ពួកយើងជាបក្ខពួកមានកម្លាំង ហើយទៅចាប់ស្លាករបស់អធម្មវាទីវិញ ។

(នោះ) តើដូចម្តេច ។ គឺមិនមានអធិករណ៍បន្តិចបន្តួច ១ អធិករណ៍ប្រព្រឹត្តទៅតាមគតិ ១ អធិករណ៍ដែលភិក្ខុបានរឭកឃើញខ្លួនឯង ឬបានរំឭកអ្នកដទៃ ១ ភិក្ខុដឹងថា ពួកធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ១ ភិក្ខុគិតថាធ្វើម្តេចហ្ន៎ ទើបពួកធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ១ ភិក្ខុដឹងថាសង្ឃនឹងមិនបែកគ្នា ១ ភិក្ខុគិតថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ទើបសង្ឃមិនបែកគ្នា ១ ភិក្ខុទាំងឡាយចាប់ស្លាកប្រកបដោយធម៌ ១ ព្រមព្រៀងគ្នាចាប់ស្លាក ១ ចាប់ស្លាកដោយសមគួរដល់ទិដ្ឋិ ១ ការឲ្យចាប់ស្លាកដែលប្រកបដោយធម៌មាន ១០ យ៉ាងប៉ុណ្ណេះឯង ។

[៣០] សម័យនោះឯង ឧបវាឡភិក្ខុកាលត្រូវគេសាកសួរដោយអាបត្តិក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ក៏គេចកែសម្តីហើយទទួលដឹង ទទួលដឹងហើយបែរជាគេចកែសម្តីវិញ បិទបាំងហេតុដទៃដោយហេតុដទៃវិញ ពោលសម្បជានមុសាវាទ គឺពោលពាក្យកុហកដោយដឹងខ្លួន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ឧបវាឡភិក្ខុកាលត្រូវគេសាកសួរដោយអាបត្តិក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ មិនសមបើនឹងគេចកែសម្តី ហើយបែរជាទទួលដឹង ទទួលដឹងហើយបែរជាគេចកែសម្តីវិញ បិទបាំងហេតុដទៃដោយហេតុដទៃ ពោលសម្បជានមុសាវាទសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក្រាបបង្គំទូលរឿងនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនោះ ពិតមែនឬ ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះ

ភាគ ពិតមែន ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរធ្វើតស្សបាបិយ-សិកាកម្មដល់ឧបវាឡភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្មនោះ សង្ឃគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ មុនដំបូង សង្ឃគប្បីចោទឧបវាឡភិក្ខុ លុះចោទហើយ គប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយ គប្បីលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពលគប្បីផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឧបវាឡភិក្ខុនេះកាលត្រូវគេសាកសួរដោយអាបត្តិ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ក៏គេចកែសម្តីហើយបែរជាទទួលដឹងទទួលដឹងហើយ បែជាគេចកែសម្តីវិញ បិទបាំងហេតុដទៃដោយហេតុដទៃពោលសម្បជានមុសាវាទ ។ បើការធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ឧបវាឡភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឧបវាឡភិក្ខុនេះកាលត្រូវគេសាកសួរដោយអាបត្តិ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ក៏គេចកែសម្តីហើយបែរជាទទួលដឹង ទទួលដឹងហើយ បែរជាគេចកែសម្តីវិញ បិទបាំងហេតុដទៃដោយហេតុដទៃ ពោលសម្បជានមុសាវាទ ។ សង្ឃធ្វើតស្សបា-បិយសិកាកម្មដល់ឧបវាឡភិក្ខុ ។ ការធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ឧបវាឡភិក្ខុ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំសូមប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។

ខ្ញុំសូមប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃបានធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ឧបវាឡភិក្ខុហើយ (ការធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មនេះ) សមគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មនេះ ប្រកបដោយធម៌មាន ៥ យ៉ាង គឺភិក្ខុនោះ (មានកាយវាចា) មិនស្អាត ១ ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ១ ជាអ្នកប្រកបដោយពាក្យគេតិះដៀល ១ សង្ឃធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ១ សង្ឃធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នាត្រូវតាមធម៌ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៥ យ៉ាង ប៉ុណ្ណេះឯង ។

[៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរជាមុន ១ ធ្វើដោយមិនតាមប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃមិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិន

ត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ទាំង ៣ នេះឯង ។

[៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ ធ្វើដោយបានសាកសួរជាមុន ១ ធ្វើតាមបដិញ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយ-សិកាកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើ) ក៏គប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ បាន គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវសេចក្តីបង្កហេតុ ធ្វើជម្លោះ ធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង បង្កតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការ

កំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ។បេ។

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។ អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ធ្វើជម្លោះ ធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង បង្កតិរច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្ស-

បាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ពួក ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ពួក ១ ។បេ។

[៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។ ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មហើយនោះ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងតស្សបាបិយសិកាកម្មនោះដូច្នេះ គឺ ភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ មិនត្រូវត្រេកអរក្នុងការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាបានទទួលការសន្មតិហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី ។បេ។ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។ គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ឧបវាឡភិក្ខុ ។

[៤១] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីបរិវិតក្កយ៉ាងនេះថា ពួកយើងនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន

ប្រសិនបើពួកយើងនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នា ឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បាន ដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) តើពួកយើងគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងសាសនានេះនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នាហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុក្នុងទីនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ពួកយើងនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នាហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើពួកយើងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីធ្វើប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃរម្ងាប់អធិករណ៍ មានសភាពយ៉ាងនេះ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ[1] ។

[៤៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អធិករណ៍នោះសង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអស់គប្បីប្រជុំក្នុងទីជាមួយគ្នា លុះប្រជុំគ្នាហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ យើងខ្ញុំទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ

១- ប្រែថា ធម៌ជាគ្រឿងរម្ងាប់ដូចគ្រុបទុកដោយស្មៅ បានដល់កិរិយាដែលឲ្យមានសេចក្តីស្រុះស្រួលគ្នាទាំងពីរខាង គឺមិនជម្រះរកសេចក្តីដើម (ផ្សះផ្សា) ។

បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើយើងខ្ញុំទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះនឹងគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាចដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ វៀរលែងតែអាបត្តិមានទោសធ្ងន់[១] វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត[២] ។ បណ្តាភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នា ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងបក្ខពួករបស់ខ្លួនថា សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយស្តាប់ខ្ញុំ ពួកយើងនាំគ្នាបង្កហេតុឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយនឹងនាំគ្នាធ្វើដោយអាបត្តិទាំងនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយហើយ ខ្ញុំសូមសម្តែងអាបត្តិរបស់លោកមានអាយុទាំងឡាយផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយផងដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ និងវៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ។

[៤៤] បណ្តាភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នាដទៃទៀត ភិក្ខុ

១-២ សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងពួករបស់ខ្លួនក្នុងវេលានោះថា សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយស្តាប់ខ្ញុំ យើងទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើពួកយើងនឹងញុំាងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយហើយ ខ្ញុំសូមសម្តែងអាបត្តិរបស់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ។

[៤៥] បណ្តាភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នា ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ យើងខ្ញុំទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះ ទាស់ទែងគ្នា ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើពួកយើងនឹងញុំាងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើ ដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ ខ្ញុំសូមសម្តែងអាបត្តិ របស់លោកដ៏មានអាយុទាំងនេះផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង

ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃដោយតិណវត្ថារកសមថៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយនេះផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិ ដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិ ដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកយើងនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះ ទាស់ទែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយនឹងនាំគ្នាធ្វើ ដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ ខ្ញុំសូមសម្តែងអាបត្តិរបស់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយនេះផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយនេះផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ។ ការសម្តែងអាបត្តិទាំងឡាយនេះ របស់ពួកយើង ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ អាបត្តិទាំង-ឡាយនេះ យើងទាំងឡាយបានសម្តែងហើយ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែ

អាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ការសម្តែងនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៦] បណ្តាភិក្ខុដែលជាពួកជាមួយគ្នាដទៃទៀត ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃក្នុងវេលានោះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ យើងទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះ ទាស់ទែងគ្នាបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើ ដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះ អធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ខ្ញុំគប្បីសម្តែងអាបត្តិ របស់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយនេះផង អាបត្តិរបស់ខ្ញុំផង ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិ-សំយុត្ត ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ យើងខ្ញុំទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះ ទាស់ទែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងនេះ អធិករណ៍នោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច

ដើម្បីទម្លាយ (សង្ឃ) ។ ខ្ញុំសូមសម្តែងអាបត្តិរបស់លោកដ៏មានអាយុទាំង-ឡាយ នេះផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណ-វត្ថារកសមថៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយនេះផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ។ ការសម្តែងអាបត្តិទាំងនេះ របស់យើងទាំងឡាយក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ អាបត្តិទាំងនេះ យើងទាំងឡាយបានសម្តែងហើយក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយតិណវត្ថារកសមថៈ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ការសម្តែងអាបត្តិនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះឈ្មោះថាបានចេញចាកអាបត្តិទាំងឡាយនោះ ដោយអាការយ៉ាងនេះហើយ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត វៀរលែងតែការធ្វើឲ្យច្បាស់នូវទិដ្ឋិ វៀរលែងតែភិក្ខុទាំងឡាយណាដែលមិនមាននៅក្នុងទីនោះ ។

[៨៨] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយទាស់ទែងនឹងពួកភិក្ខុនី ។ ពួក

ភិក្ខុនីក៏ទាស់គ្នានឹងពួកភិក្ខុ ។ ចំណែកខាងឆព្វគ្គិយភិក្ខុក៏ចូលជ្រៀតជ្រែកទៅរកពួកភិក្ខុនី ហើយទាស់ទែងនឹងពួកភិក្ខុ ប្រកាន់ គឺចូលដៃខាងពួកភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនសមបើនឹងចូលជ្រៀតជ្រែកទៅរកពួកភិក្ខុនី ហើយមកទាស់ទែងនឹងពួកភិក្ខុ ប្រកាន់ខាងពួកភិក្ខុនីសោះ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនោះ ពិតមែនឬ ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ដំណើរនោះពិតមែន ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អធិករណ៍ទាំងឡាយ ៤ នេះ គឺវិវាទាធិករណ៍ ១ អនុវាទាធិករណ៍ ១ អាបត្តាធិករណ៍ ១ កិច្ចាធិករណ៍ ១ ។

[៤៩] បណ្តាអធិករណ៍ ៤ យ៉ាងនោះ វិវាទាធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងសាសនានេះទាស់ទែងគ្នាថា នេះជាធម៌ ឬថា នេះមិនមែនជាធម៌ នេះជាវិន័យ ឬថា នេះមិនមែនជាវិន័យ នេះជាពាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមកហើយ ឬថា នេះជាពាក្យដែលព្រះតថាគត មិនបានទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមកទេ នេះជាកិច្ចដែលព្រះតថាគតទ្រង់ប្រព្រឹត្តសន្សំមកហើយ ឬថា នេះជាកិច្ច ដែលព្រះតថាគតមិនបានទ្រង់ប្រព្រឹត្តសន្សំមកទេ នេះជាពាក្យដែលព្រះតថាគតទ្រង់បញ្ញត្តទុកមកហើយ ឬថា នេះជាពាក្យដែលព្រះតថាគតមិនបានទ្រង់បញ្ញត្តទុកមកទេ នេះ

ជាអាបត្តិ ឬថា នេះមិនមែនជាអាបត្តិ នេះជាអាបត្តិស្រាល ឬថា នេះជាអាបត្តិធ្ងន់ នេះជាអាបត្តិមានចំណែកសេសសល់ ឬថា នេះជាអាបត្តិមិនមានចំណែកសេសសល់ នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ ឬថា នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ នោះ ការបង្កហេតុ ការឈ្លោះ ការប្រកាន់ផ្សេងគ្នា ការទាស់ទែងគ្នា ការពោលផ្សេងៗ គ្នា ការពោលដោយឡែកពីគ្នា ការពោលដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ចិត្ត ការប្រកួតប្រកាន់ណា ការបង្កហេតុជាដើមនេះ តថាគតហៅថា វិវាទាធិករណ៍ ។

[៥០] បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ នោះ អនុវាទាធិករណ៍តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះចោទភិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្តី ដោយអាចារវិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តី បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ នោះ ការចោទ ការតិះដៀល ការពោលរឿយៗ ការនិយាយរឿយៗ ការបង្អោនទៅ (កាន់អធិករណ៍) ការប្រឹងប្រែងឡើង ការបន្ថែមកម្លាំងណា ការចោទជាដើមនោះ តថាគតហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ ។

[៥១] បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ នោះ អាបត្តាធិករណ៍តើដូចម្ដេច ។ អាបត្តិទាំង ៥ កង ជាអាបត្តាធិករណ៍ក៏មាន អាបត្តិទាំង ៧ កង ជាអាបត្តា-ធិករណ៍ក៏មាន តថាគតហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ ។

[៥២] បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ នោះ កិច្ចាធិករណ៍ តើដូចម្ដេច ។ កិច្ចរបស់សង្ឃ (ឬ) កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើបាន (ដូចយ៉ាង) អបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម និងញត្តិចតុត្ថកម្ម នេះតថាគតហៅថា កិច្ចា-

ធិករណ៍ ។

[៥៣] អ្វីជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ ។ ធម៌ ៦ យ៉ាងជាមូលនៃសេចក្តីវិវាទ ចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ គឺអកុសលមូល ៣ យ៉ាង ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ និងកុសលមូល ៣ យ៉ាង ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ដែរ ។ ធម៌ ៦ យ៉ាងជាមូលនៃវិវាទ ដែលចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍នោះដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីក្រោធច្រើន ជាអ្នកចងគំនុំទុក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាមានសេចក្តីក្រោធច្រើន ជាអ្នកចងគំនុំទុក ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ផង ឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃផង ឈ្មោះថា មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ផង ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ញុំាងសេចក្តីវិវាទដែលកំពុងកើតឲ្យកើតឡើងក្នុងសង្ឃ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនបានសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីមិនចម្រើនដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយពិចារណាឃើញនូវមូលនៃសេចក្តីវិវាទ

ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីព្យាយាម ដើម្បីលះបង់នូវមូលនៃសេចក្តីវិវាទដ៏លាមកនោះឯងក្នុងអធិករណ៍នោះចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយមិនបានពិចារណាឃើញនូវមូលនៃសេចក្តីវិវាទខាងក្នុង និងខាងក្រៅ មានសភាពយ៉ាងនេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគួរប្រតិបត្តិកុំឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះ ចម្រើនតទៅខាងមុខ ក្នុងអធិករណ៍នោះទៀតឡើយ ។ យ៉ាងនេះឯងឈ្មោះថា ការលះបង់នូវមូលនៃសេចក្តីវិវាទដ៏លាមកនុ៎ះ ។ យ៉ាងនេះឯងឈ្មោះថា មិនឲ្យមូលនៃសេចក្តីវិវាទដ៏លាមកនោះ ចម្រើនតទៅខាងមុខទៀតបាន ។

[៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុជាអ្នកលុបគុណគេ ជាអ្នកប្រណាំងវាសនា ។បេ។ ជាអ្នកមានសេចក្តីឫស្យា ជាអ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់ ។បេ។ ជាអ្នកអួតអាង ជាអ្នកមានមាយា ។បេ។ ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ជាអ្នកមានសេចក្តីឃើញខុស ។បេ។ ជាអ្នកបបោសអង្អែលទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ប្រកាន់ខ្ជាប់ខ្ជួន លះបង់បានដោយកម្រ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ភិក្ខុណាជាអ្នកបបោសអង្អែលទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ប្រកាន់ខ្ជាប់ខ្ជួន លះបង់បានដោយកម្រ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែងក្នុងព្រះសាស្តាផង ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែងក្នុងព្រះធម៌ផង ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុឯ

ណាឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។បេ។ ក្នុងព្រះសង្ឃផង ។បេ។ មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាញ៉ាំងវិវាទដែលកំពុងកើតឲ្យកើតឡើងក្នុងសង្ឃ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនបានសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានសេចក្តីចម្រើនដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយពិចារណាឃើញនូវមូលនៃសេចក្តីវិវាទ ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី មានសភាពយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវព្យាយាមដើម្បីលះបង់នូវមូលនៃសេចក្តីវិវាទដ៏លាមកនោះឯង ក្នុងអធិករណ៍នោះចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយមិនពិចារណាឃើញមូលនៃវិវាទខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី ដែលមានសភាពយ៉ាងនេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគួរប្រតិបត្តិកុំឲ្យមូលនៃវិវាទ ដ៏លាមកនោះចម្រើនតទៅខាងមុខ ក្នុងអធិករណ៍នោះទៀតឡើយ ។ យ៉ាងនេះឯងឈ្មោះថា ការលះបង់នូវមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនុ៎ះ ។ យ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា មិនឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនុ៎ះចម្រើនតទៅខាងមុខទៀតបាន មូលនៃវិវាទ ៦ យ៉ាងនេះ ចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ ។

[៥៥] អកុសលមូល ៣ ដែលចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តលោភទាស់ទែងគ្នា មានចិត្តប្រទូស្តទាស់ទែងគ្នា មានចិត្តវង្វេងទាស់ទែងគ្នាថា នេះជាធម៌

ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី នេះជាវិន័យក្តី នេះមិនមែនជាវិន័យក្តី នេះជាពាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងទុកមកហើយក្តី នេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងទុកមកទេក្តី នេះជាកិច្ចដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ប្រព្រឹត្តសន្សំមកហើយក្តី នេះមិនមែនជាកិច្ចដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ប្រព្រឹត្តសន្សំមកក្តី នេះជាពាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ញត្តក្តី នេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ញត្តក្តី នេះជាអាបត្តិក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិក្តី នេះជាអាបត្តិស្រាលក្តី នេះជាអាបត្តិធ្ងន់ក្តី នេះជាអាបត្តិមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាបត្តិមិនមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី អកុសលមូលទាំង ៣ នេះឯង ចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ ។

[៥៦] កុសលមូល ៣ យ៉ាង ដែលចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តមិនលោភទាស់ទែងគ្នា មានចិត្តមិនប្រទូស្តទាស់ទែងគ្នា មានចិត្តមិនវង្វេងទាស់ទែងគ្នា ថានេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី ។បេ។ នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី កុសលមូលទាំង ៣ យ៉ាងនេះឯង ចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ ។

[៥៧] មូលនៃអនុវាទាធិករណ៍នោះតើដូចម្តេច ។ មូលនៃការចោទគ្នាមាន ៦ យ៉ាង ចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ គឺអកុសលមូល ៣ យ៉ាងក៏ចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ កុសលមូល ៣ យ៉ាងក៏ចាត់ជាមូលនៃ

អនុវាទាធិករណ៍ដែរ កាយក៏ចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ទាំងវាចាក៏ចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ដែរ ។

[៥៨] មូលនៃការចោទគ្នាមាន ៦ យ៉ាង ចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍នោះ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជាអ្នកមានសេចក្ដីក្រោធ ជាអ្នកចងគំនុំទុក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាជាអ្នកមានសេចក្ដីក្រោធ ជាអ្នកចងគំនុំទុក ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែងក្នុងព្រះសាស្ដាផង ឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែងក្នុងព្រះធម៌ផង ឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែងក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែងក្នុងព្រះសាស្ដាផង ឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ផង ឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែងក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ញុំាងអនុវាទ គឺការចោទដែលកំពុងកើតឲ្យកើតក្នុងសង្ឃ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានសេចក្ដីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានសេចក្ដីចម្រើន ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីទុក្ខដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយពិចារណាឃើញមូលនៃអនុវាទទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ មានសភាពយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីព្យាយាមដើម្បីលះបង់នូវមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនោះ ក្នុងអធិ-

ករណ៍នោះចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយមិនពិចារណា ឃើញមូល នៃអនុវាទទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅមានសភាពយ៉ាងនេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីប្រតិបត្តិដើម្បីកុំឲ្យមូលនៃអនុវាទ ដ៏លាមកនោះចម្រើនតទៅខាងមុខក្នុងអធិករណ៍នោះទៀតឡើយ ។ យ៉ាងនេះឯងឈ្មោះថាលះបង់ នូវមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនុ៎ះ ។ យ៉ាងនេះឯងឈ្មោះថា មិនឲ្យមូល នៃអនុវាទដ៏លាមកនុ៎ះចម្រើនតទៅទៀតបាន ។

[៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុជាអ្នកលុបគុណគេ ជាអ្នកប្រណាំងវាសនា ។បេ។ ជាអ្នកមានសេចក្ដីឫស្យា ជាអ្នកមានសេចក្ដីកំណាញ់ ។បេ។ ជាអ្នកមានអំនួត ជាអ្នកមានមាយា ។បេ។ ជាអ្នកមានសេចក្ដីប្រាថ្នាលាមក ជាអ្នកមានសេចក្ដីឃើញខុស ។បេ។ ជាអ្នកបបោសអង្អែលទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ប្រកាន់មាំ លះបង់បានដោយកម្រ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាជាអ្នកបបោសអង្អែលទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ប្រកាន់មាំ លះបង់បានដោយកម្រ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្ដាផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។បេ។ ឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែងក្នុងព្រះសង្ឃផង ឈ្មោះថាមិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាឥតមានសេចក្ដីគោរព ឥតមានសេចក្ដីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្ដាផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃផង ។បេ។ មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ញុំាងអនុវាទដែលកំពុងកើតឲ្យកើតឡើងក្នុងសង្ឃ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍

ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីមិនចម្រើន ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ទេវតានិងមនុស្ស ទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយពិចារណាឃើញមូលនៃអនុវាទទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅមានសភាពយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីព្យាយាម ដើម្បីលះបង់មូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនោះ ក្នុងអធិករណ៍នោះចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយមិនពិចារណាឃើញមូលនៃអនុវាទទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ មានសភាពយ៉ាងនេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីប្រតិបត្តិ ដើម្បីកុំឲ្យមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនោះចម្រើនតទៅខាងមុខ ក្នុងអធិករណ៍នោះទៀតបានឡើយ ។ យ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា លះបង់នូវមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនុ៎ះ ។ យ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា មិនបានឲ្យមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនុ៎ះ ចម្រើនតទៅទៀតបាន មូលនៃអនុវាទទាំង ៦ យ៉ាងនេះ ចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។

[៦០] អកុសលមូល ៣ យ៉ាងដែលចាត់ជាមូល នៃអនុវាទាធិករណ៍នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តលោភចោទ មានចិត្តប្រទូស្តចោទ មានចិត្តវង្វេងចោទ នូវភិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្តី ដោយអាចារវិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តី អកុសលមូលទាំង ៣ យ៉ាងនេះ ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។

[៦១] កុសលមូល ៣ យ៉ាង ដែលចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍នោះ

តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តមិនលោភពោលចោទ មានចិត្តមិនប្រទូស្តពោលចោទ មានចិត្តមិនវង្វេងពោលចោទនូវភិក្ខុផងគ្នាដោយសីលវិបត្តិក្តី ដោយអាចារវិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តី កុសលមូលទាំង ៣ យ៉ាងនេះ ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។

[៦២] ឯកាយចាត់ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍នោះ តើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុពួកខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ មានសម្បុរអាក្រក់ មានរូបអាក្រក់ ជាមនុស្សតឿ មានអាពាធច្រើន ខ្វាក់ ក្ងែង ខ្ចក ឬស្លាប់ខ្លួន ១ ចំហៀង[១] ភិក្ខុទាំងឡាយចោទភិក្ខុនោះដោយកាយណា កាយនេះជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។

[៦៣] ចុះវាចាដូចម្តេច ដែលជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។ ភិក្ខុពួកខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានវាចាអាក្រក់ ជាអ្នកនិយាយជាប់ ជាអ្នកមានវាចាប៉ប៉ាច់ប៉ប៉ោច ភិក្ខុទាំងឡាយចោទភិក្ខុនោះ ដោយវាចាណា វាចានេះឈ្មោះថា ជាមូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។

[៦៤] អ្វីដែលជាមូលនៃអាបត្តាធិករណ៍ ។ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ យ៉ាង ជាមូលនៃអាបត្តាធិករណ៍ (សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ នោះគឺ) អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចាអំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីកាយ អំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ អំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ អំពីចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីវាចា អំពីចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយ ១

១- ក្នុងដីកាថែថា ខ្វិន ។

អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ អំពីវាចា អំពីចិត្ត ១ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ យ៉ាង នេះ ជាមូលនៃអាបត្តាធិករណ៍ ។

[៦៥] អ្វីជាមូលនៃកិច្ចាធិករណ៍ ។ មានតែសង្ឃមួយ ជាមូលនៃកិច្ចាធិករណ៍[១] ។

[៦៦] (សម្តែងអំពី) វិវាទាធិករណ៍ ជាកុសល ជាអកុសល ជា អព្យាកតៈ ។ វិវាទាធិករណ៍ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជា អព្យាកតៈក៏មាន ។

[៦៧] បណ្តាវិវាទាធិករណ៍ទាំង ៣ នោះ វិវាទាធិករណ៍ជាអកុសល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះឯង មានចិត្តជា អកុសល ជជែកគ្នាថា នេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី ។បេ។ នេះជាអាបត្តិ អាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី ការបង្កហេតុ ជម្លោះ សេចក្តីប្រកាន់ ខុស ទាស់ទែង ការពោលផ្សេងៗ ការពោលដោយឡែកពីគ្នា ការនិយាយ ដើម្បីឲ្យព្រួយចិត្ត សេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ណាក្នុងអធិករណ៍នោះ ការបង្កហេតុ ជាដើមនេះ តថាគតហៅថា វិវាទាធិករណ៍ជាអកុសល ។

[៦៨] បណ្តាវិវាទាធិករណ៍ទាំង ៣ នោះ វិវាទាធិករណ៍ជាកុសល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះឯង មានចិត្តជា កុសល ជជែកគ្នាថា នេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី ។បេ។ នេះជាអាបត្តិ អាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី ការបង្កហេតុ ជម្លោះ សេចក្តីប្រកាន់

១- អធិករណ៍ឯទៀតមានមូលច្រើន ចំណែកកិច្ចាធិករណ៍នោះមានមូលតែ ១ ។

ខុស ការទាស់ទែង ការពោលផ្សេងៗ ការពោលដោយឡែកពីគ្នា ការនិយាយដើម្បីឲ្យព្រួយចិត្ត ការប្រកួតប្រកាន់ណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការបន្ទុំហេតុជាដើមនេះ តថាគតហៅថា វិវាទាធិករណ៍ជាកុសល ។

[៦៩] បណ្តាវិវាទាធិករណ៍ទាំង ៣ នោះ វិវាទាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះឯង មានចិត្តជាអព្យាកតៈជជែកទទឹងភិក្ខុផងគ្នាថា នេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី ។បេ។ នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី ការបន្ទុំហេតុ ជម្លោះសេចក្តីប្រកាន់ខុស ការទាស់ទែងគ្នា ការពោលផ្សេងៗ ការពោលដោយឡែកពីគ្នា ការនិយាយដើម្បីឲ្យព្រួយចិត្ត ការប្រកួតប្រកាន់ណា ក្នុងវិវាទាធិករណ៍នោះ ការបន្ទុំហេតុជាដើមនេះ តថាគតហៅថា វិវាទាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ ។

[៧០] (សំដែងអំពី) អនុវាទាធិករណ៍ជាកុសល ជាអកុសល ជាអព្យាកតៈ ។ អនុវាទាធិករណ៍ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។

[៧១] បណ្តាអនុវាទាធិករណ៍ ទាំង ៣ នោះ អនុវាទាធិករណ៍ជាអកុសល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះឯង មានចិត្តជាអកុសល ចោទភិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្តី ដោយអាចារវិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តី ការចោទ ការតិះដៀល ការចរចារឿយៗ ការនិយាយរឿយៗ ការពោលបន្ទាច់ ការប្រឹងប្រែង ការបន្ថែមកម្លាំងឲ្យណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការចោទជាដើមនេះ តថាគតហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ជា

អកុសល ។

[៧២] បណ្ដាអនុវាទាធិករណ៍ទាំង ៣ នោះ អនុវាទាធិករណ៍ជាកុសល តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តជាកុសល ចោទភិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្ដី ដោយអាចារវិបត្តិក្ដី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្ដី ដោយអាជីវវិបត្តិក្ដី ការចោទ ការតិះដៀល ការចរចារឿយៗ ការនិយាយរឿយៗ ការពោលបង្អាច់ ការប្រឹងប្រែង ការបន្ថែមកម្លាំងឲ្យណាក្នុងអធិករណ៍នោះ ការចោទជាដើមនេះ តថាគតហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ជាកុសល ។

[៧៣] បណ្ដាអនុវាទាធិករណ៍ ទាំង ៣ នោះ អនុវាទាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តជាអព្យាកតៈ ចោទភិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្ដី ដោយអាចារវិបត្តិក្ដី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្ដី ដោយអាជីវវិបត្តិក្ដី ការចោទ ការតិះដៀល ការចរចារឿយៗ ការនិយាយរឿយៗ ការពោលបង្អាច់ ការប្រឹងប្រែង ការបន្ថែមកម្លាំងឲ្យណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការចោទជាដើមនោះ តថាគតហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ ។

[៧៤] (សម្ដែងអំពី) អាបត្តាធិករណ៍ជាអកុសល ជាអព្យាកតៈ ។ អាបត្តាធិករណ៍ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន អាបត្តាធិករណ៍ជាកុសលគ្មានទេ ។

[៧៥] បណ្ដាអាបត្តាធិករណ៍ ទាំង ២ នោះ អាបត្តាធិករណ៍ជា

អកុសល តើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុកាលបើដឹងស្គាល់ហើយ ក្លែងព្យាយាមកន្លងនូវ អាបត្តិណា អាបត្តិនេះ តថាគតហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ជាអកុសល ។ បណ្តាអាបត្តាធិករណ៍ទាំង ២ នោះ អាបត្តាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ តើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុកាលបើមិនដឹង មិនស្គាល់ហើយ មិនក្លែង មិនព្យាយាមកន្លងនូវ អាបត្តិណា អាបត្តិនេះ តថាគតហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ[១] ។

[៧៦] (សម្តែងអំពី) កិច្ចាធិករណ៍ ជាកុសល ជាអកុសល ជាអព្យាកតៈ ។ កិច្ចាធិករណ៍ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។

[៧៧] បណ្តាកិច្ចាធិករណ៍ទាំង ៣ នេះ កិច្ចាធិករណ៍ជាអកុសល តើដូចម្តេច ។ សង្ឃមានចិត្តជាអកុសលធ្វើកម្មណា គឺអបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្ថកម្ម កម្មនេះ តថាគតហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ជាអកុសល ។

[៧៨] បណ្តាកិច្ចាធិករណ៍ ទាំង ៣ នេះ កិច្ចាធិករណ៍ ជាកុសល តើដូចម្តេច ។ សង្ឃមានចិត្តជាកុសលធ្វើកម្មណា គឺអបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្ថកម្ម កម្មនេះ តថាគតហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ជាកុសល ។

[៧៩] បណ្តាកិច្ចាធិករណ៍ទាំង ៣ នោះ កិច្ចាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ តើដូចម្តេច ។ សង្ឃមានចិត្តជាអព្យាកតៈធ្វើកម្មណា គឺអបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្ថកម្ម កម្មនេះ តថាគតហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ ។

[៨០] (សម្តែងអំពី) ការទាស់ទែងគ្នាចាត់ជាវិវាទាធិករណ៍ ការទាស់ទែងគ្នាមិនចាត់ជាអធិករណ៍ អធិករណ៍មិនចាត់ជាការទាស់ទែងគ្នា ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការទាស់ទែងគ្នាផង ។ ការទាស់ទែងគ្នាចាត់ជាវិវាទាធិករណ៍ក៏មាន ការទាស់ទែងគ្នាមិនចាត់ជាអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍មិនចាត់ជាការទាស់ទែងគ្នាក៏មាន ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការទាស់ទែងគ្នាផងក៏មាន ។

[៨១] បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ ការទាស់ទែងគ្នាដែលចាត់ជាវិវាទាធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជជែកគ្នាថា នេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី ។បេ។ នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី ការបង្កហេតុ ជម្លោះ ការប្រកាន់ខុស ការទាស់ទែង ការនិយាយផ្សេងៗ ការនិយាយផ្តេសផ្តាស ការនិយាយដើម្បីឲ្យព្រួយចិត្ត ការប្រកួតប្រកាន់ណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការបង្កហេតុជាដើមនេះ ចាត់ជាការទាស់ទែងគ្នា ហៅថា វិវាទាធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ ការទាស់ទែងគ្នា ដែលមិនមែនជាអធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ មាតាទាស់នឹងបុត្រក្តី បុត្រទាស់នឹងមាតាក្តី បិតាទាស់នឹងបុត្រក្តី បុត្រទាស់នឹងបិតាក្តី បងប្អូនប្រុសទាស់នឹងបងប្អូនប្រុសក្តី បងប្អូនប្រុសទាស់នឹងបងប្អូនស្រីក្តី បងប្អូនស្រីទាស់នឹងបងប្អូនប្រុសក្តី សម្លាញ់ទាស់នឹងសម្លាញ់ក្តី នេះហៅថា ការទាស់ទែងគ្នាមិនមែនជាអធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែលមិនចាត់

ជាការទាស់ទែងគ្នា តើដូចម្តេច ។ អនុវាទាធិករណ៍ ១ អាបត្តាធិករណ៍ ១ កិច្ចាធិករណ៍ ១ នេះហៅថា អធិករណ៍ ដែលមិនចាត់ជាការទាស់ទែងគ្នា ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែលចាត់ពេញថាជាអធិករណ៍ផង ជាការទាស់ទែងគ្នាផង តើដូចម្តេច ។ វិវាទាធិករណ៍ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការទាស់ទែងគ្នាផង ។

[៨២] (សម្តែងអំពី) ការចោទចាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ ការចោទមិនចាត់ជាអធិករណ៍ អធិករណ៍មិនចាត់ជាការចោទ ទាំងជាអធិករណ៍ផង ចាត់ជាការចោទផង ។ ការចោទចាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ក៏មាន ការចោទមិនចាត់ជាអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍មិនចាត់ជាការចោទក៏មាន ទាំងជាអធិករណ៍ផង ចាត់ជាការចោទផងក៏មាន ។

[៨៣] បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ ការចោទចាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះឯង ចោទប្រកាន់ភិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្តី ដោយអាចារវិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តី ការចោទ ការតិះដៀល ការចរចារឿយៗ ការនិយាយរឿយៗ ការពោលបង្កាច់ ការប្រឹងប្រែង ការបន្ថែមកម្លាំងឲ្យណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការចោទជាដើមនេះ ហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ ការចោទដែលមិនចាត់ជាអធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ មាតាចោទបុត្រក្តី បុត្រចោទមាតាក្តី បិតាចោទបុត្រក្តី បុត្រចោទបិតាក្តី បងប្អូនប្រុសចោទបងប្អូនប្រុសក្តី បងប្អូនប្រុសចោទបងប្អូនស្រីក្តី បងប្អូនស្រីចោទបងប្អូនប្រុសក្តី

សម្លាញ់ចោទសម្លាញ់ក្តី នេះឯងហៅថា ការចោទដែលមិនមែនជាអធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍តែមិនចាត់ជាការចោទ តើដូចម្តេច ។ អាបត្តាធិករណ៍ ១ កិច្ចាធិករណ៍ ១ វិវាទាធិករណ៍ ១ នេះហៅថា អធិករណ៍តែមិនចាត់ជាការចោទទេ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែលចាត់ពេញថាជាអធិករណ៍ផង ចាត់ជាការចោទផង តើដូចម្តេច ។ អនុវាទាធិករណ៍ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ចាត់ជាការចោទផង ។

[៨៤] (សម្តែងអំពី) អាបត្តិចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ អាបត្តិមិនមែនជាអធិករណ៍ អធិករណ៍មិនមែនជាអាបត្តិ ទាំងអធិករណ៍ទាំងអាបត្តិ ។ អាបត្តិចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ក៏មាន អាបត្តិមិនមែនជាអធិករណ៍ក៏មាន អធិ-ករណ៍មិនមែនជាអាបត្តិក៏មាន អធិករណ៍ផង អាបត្តិផងក៏មាន ។

[៨៥] បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អាបត្តិដែលចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ អាបត្តិទាំង ៥ កងក៏ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ អាបត្តិទាំង ៧ កង ក៏ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ នេះហៅថា អាបត្តិដែលចាត់ជាអាបត្តា-ធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អាបត្តិដែលមិនចាត់ជាអធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ សោតាបត្តិនិងសមាបត្តិ នេះហៅថា អាបត្តិ តែមិនចាត់ជាអធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែលមិនចាត់ជាអាបត្តិ តើដូចម្តេច ។ កិច្ចាធិករណ៍ ១ វិវាទាធិករណ៍ ១ អនុវាទាធិករណ៍ ១ នេះហៅថា អធិករណ៍មិនមែនជាអាបត្តិ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែលចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាអាបត្តិផង តើដូចម្តេច ។ អាបត្តាធិករណ៍ចាត់

ជាអធិករណ៍ផង ជាអាបត្តិផង ។

[៨៦] (សម្តែងអំពី) កិច្ចចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ កិច្ចមិនមែនជាអធិករណ៍ អធិករណ៍មិនមែនជាកិច្ច ជាអធិករណ៍ផង កិច្ចផង ។ កិច្ចចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ក៏មាន កិច្ចមិនមែនជាអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍មិនមែនជាកិច្ចក៏មាន ជាអធិករណ៍ផង កិច្ចផងក៏មាន ។

[៨៧] បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ កិច្ចដែលចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ កិច្ច ឬកម្មណាដែលសង្ឃគប្បីធ្វើ គឺអបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្ថកម្ម ទាំងនេះហៅថា កិច្ចដែលចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ កិច្ចដែលមិនមែនជាអធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ អាចរិយកិច្ច ឧបជ្ឈាយកិច្ច សមានុបជ្ឈាយកិច្ច សមានាចរិយកិច្ច ទាំងនេះហៅថា កិច្ចមិនមែនជាអធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍មិនមែនជាកិច្ច តើដូចម្តេច ។ វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ នេះហៅថា អធិករណ៍មិនមែនជាកិច្ច ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែលចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាកិច្ចផង តើដូចម្តេច ។ កិច្ចាធិករណ៍ ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាកិច្ចផង ។

[៨៨] វិវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ វិវាទាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈពីរយ៉ាង គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ ។ វិវាទាធិករណ៍មិនអាស្រ័យសមថៈ ១ គឺ យេភុយ្យសិកា គ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថៈតែ ១ គឺសម្មុខាវិន័យក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោលថា ក៏

មានដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះតើដូចសម្តែងត្រង់បទណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះជជែកគ្នាថា នេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី នេះជាវិន័យក្តី នេះមិនមែនជាវិន័យក្តី នេះជាពាក្យដែលព្រះតថាគតបានទ្រង់ត្រាស់សម្តែងទុកក្តី នេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះតថាគតទ្រង់ត្រាស់សម្តែងទុកមកទេនេះក្តី នេះជាកិច្ចដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ប្រព្រឹត្តសន្សំទុកក្តី នេះមិនមែនជាកិច្ច ដែលព្រះតថាគតទ្រង់ប្រព្រឹត្តសន្សំមកទេក្តី នេះជាពាក្យដែលព្រះ-តថាគតទ្រង់បញ្ញត្តក្តី នេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះតថាគតទ្រង់បញ្ញត្តទេក្តី នេះជាអាបត្តិក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិក្តី នេះជាអាបត្តិស្រាលក្តី នេះជាអាបត្តិធ្ងន់ក្តី នេះជាអាបត្តិមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាបត្តិមិនមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះអាចរម្ងាប់អធិករណ៍នោះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយនេះហើយ ដែលតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយអ្វី ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ ក្នុងសម្មុខា-វិន័យនោះ មានអង្គប៉ុន្មាន ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។ ការចំពោះមុខសង្ឃក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមក ទាំងឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឆន្ទៈក៏បាននាំមកហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយមកប្រជុំចំពោះមុខ មិនឃាត់ហាម នេះហៅថា ការចំពោះមុខសង្ឃ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។

ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌ណា ដោយវិន័យណា ដោយពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដាណា នេះហៅថា ចំពោះមុខធម៌ ចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ឯការចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណាទាស់ទែងគ្នាទៅវិញទៅមក បុគ្គលទាំងពីរនេះជាសត្រូវនឹងគ្នា មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះហៅថា ចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ មានភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ (ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈព្រោះរើរុះ) ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយត្រឡប់តិះដៀល ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ (ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះតិះដៀល) ។

[៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះមិនអាចរម្ងាប់អធិករណ៍នោះក្នុងអាវាសនោះបានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បើ) អាវាសណាមានភិក្ខុច្រើនក្រាស់ក្រែល ត្រូវភិក្ខុទាំងនោះទៅរកអាវាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះកំពុងទៅរកអាវាសនោះ អាចរម្ងាប់អធិករណ៍នោះក្នុងកណ្ដាលផ្លូវបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទើបតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌ ដូចម្ដេច ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខា-វិន័យ ។ ចុះក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះមានអង្គប៉ុន្មាន ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខា-វិន័យនោះ) ។ ក៏ការចំពោះមុខសង្ឃក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។

ពួកភិក្ខុមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមក ទាំងឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលគួរដល់ឆន្ទៈក៏បាននាំមក ភិក្ខុទាំងឡាយមានក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏មិនបានហាមឃាត់ នេះហៅថា ការចំពោះមុខសង្ឃក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ឯការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះតើដូចម្តេច ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌ណា ដោយវិន័យណា ដោយពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាណា នេះហៅថា ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ឯការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលណាទាស់ទែងគ្នាទៅវិញទៅមក បុគ្គលទាំងពីររូបជាសត្រូវនឹងគ្នា មានក្នុងទីចំពោះមុខ នេះហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ មានភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយត្រឡប់តិះដៀល ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះកំពុងទៅកាន់អាវាសនោះមិនអាចរម្ងាប់អធិករណ៍ ក្នុងកណ្តាលផ្លូវបានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុទាំងនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយ ពោលយ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុទាំងឡាយជាម្ចាស់អាវាសថា ម្នាលលោកទាំងឡាយមានអាយុ អធិករណ៍នេះកើតប្រាកដយ៉ាងនេះហើយ សូមលោកមានអាយុទាំងឡាយរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ដោយប្រពៃ តាមទំនងដែលអធិករណ៍នេះគប្បីរម្ងាប់ទៅដោយប្រពៃចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើ

ពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសចាស់ជាង ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈខ្ចីជាង ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ត្រូវភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសទាំងនោះ និយាយទៅនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរលោកទាំងឡាយនៅរង់ចាំ ក្នុងទីសមគួរមួយរំពេចសិន ទម្រាំយើងទាំងឡាយប្រឹក្សាគ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសខ្ចីជាង ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈចាស់ជាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសទាំងនោះនិយាយទៅនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ យ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរលោកទាំងឡាយនៅរង់ចាំក្នុងទីនេះមួយរំពេចសិន ទម្រាំយើងទាំងឡាយប្រឹក្សាគ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាស កំពុងប្រឹក្សាគ្នាមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយមិនអាច នឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាបានទេ អធិករណ៍នោះ ភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសទាំងឡាយមិនត្រូវទទួលទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាស កំពុងប្រឹក្សាគ្នាមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយអាចនឹងរម្ងាប់អធិ-ករណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសនោះ ត្រូវនិយាយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកមានអាយុទាំងឡាយ ប្រសិនបើលោកទាំងឡាយ ប្រាប់អធិករណ៍នេះតាមរឿងដែលកើតប្រាកដហើយ ដល់យើងទាំងឡាយ យើងទាំងឡាយនឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ឲ្យសមគួរតាមធម៌ តាម

វិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដាបាន អធិករណ៍មុខជានឹងរម្ងាប់បាន ដោយស្រួល បើយ៉ាងនេះ ទើបយើងទាំងឡាយនឹងទទួលអធិករណ៍នេះ ។ ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ ប្រសិនបើលោកទាំងឡាយ មិនប្រាប់អធិករណ៍នេះតាមរឿងដែលកើតប្រាកដ ដល់យើងទាំងឡាយទេ ចំណែកខាងយើងទាំងឡាយនឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នេះឲ្យសមគួរ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា អធិករណ៍នោះមុខជាមិនបានរម្ងាប់ ដោយល្អឡើយ យើងទាំងឡាយមិនព្រមទទួលអធិករណ៍នេះទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ត្រូវពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសធ្វើសេចក្ដីកំណត់ឲ្យស្រួលបួលយ៉ាងនេះរួចហើយ ត្រូវទទួលអធិករណ៍នោះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនោះ ត្រូវនិយាយទៅនឹងពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយនឹងប្រាប់អធិករណ៍នេះ តាមរឿងដែលកើតប្រាកដដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយ ប្រសិនបើលោកមានអាយុទាំងឡាយ អាចនឹងរម្ងាប់អធិ-ករណ៍នេះតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះក្ដីៗ អធិករណ៍នោះមុខជានឹងរម្ងាប់ដោយល្អ បើយ៉ាងនេះ ទើបយើងទាំងឡាយនឹងប្រគល់អធិករណ៍នេះ ឲ្យលោកមានអាយុទាំងឡាយ បើលោកមានអាយុទាំងឡាយមិនអាចនឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះក្ដីៗ អធិករណ៍នោះ ក៏មុខជានឹងមិនរម្ងាប់ ដោយប្រពៃឡើយ យើងទាំងឡាយ នឹងមិនប្រគល់អធិករណ៍នេះ ឲ្យលោកមានអាយុទាំងឡាយ

ទេ យើងទាំងឡាយនឹងជាម្ចាស់អធិករណ៍នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈធ្វើសេចក្តីកំណត់ឲ្យស្រួលបួលយ៉ាងនេះ រួចហើយសឹមប្រគល់អធិករណ៍នោះ ដល់ពួកភិក្ខុជាម្ចាស់វត្តចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុនោះអាចនឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នោះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទើបតថាគត ហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់បានដោយស្រួលល្អ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់បានដោយអ្វី ។ រម្ងាប់បានដោយសម្មុខាវិន័យ ។ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះមានអង្គដូចម្តេចខ្លះ ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយត្រឡប់តិះដៀលត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ ។

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើអធិករណ៍នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះកំពុងវិនិច្ឆ័យ ក៏មានពាក្យទ្រហឹងអឺងកងមិនមានទីបំផុត គឺមិនចេះអស់មិនចេះហើយកើតឡើងផង ទាំងសេចក្តីអធិប្បាយនៃភាសិតនុ៎ះ ក៏មិនមាននរណាដឹងច្បាស់ផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យរម្ងាប់អធិករណ៍បែបនេះដោយឧព្វាហិ[១]កាកម្មវាចា ។ សង្ឃគប្បីសន្មតភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ១០ ប្រការ ដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចា (ឯអង្គ ១០ ប្រការនោះ) គឺភិក្ខុជាអ្នកមានសីល ១ សង្រួមក្នុងបាតិមោក្ខសំវរៈ បរិបូណ៌ដោយ

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

អាចារៈ និងគោចរៈ១ ឃើញភ័យក្នុងទោសបន្តិចបន្តួចហើយសមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ១ ជាពហុស្សូតទ្រទ្រង់ពុទ្ធវចនៈ ជាអ្នកសន្សំនូវពុទ្ធវចនៈ១ ធម៌ណាដែលមានពីរោះបទខាងដើម ពីរោះបទកណ្តាល ពីរោះបទចុង ពោលសរសើរព្រហ្មចរិយធម៌ ព្រមទាំងអត្ថ ទាំងព្យញ្ជនៈ ឲ្យបរិសុទ្ធបរិបូណ៌ទាំងអស់ ធម៌ទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះ ភិក្ខុនោះក៏បានស្តាប់ច្រើន បានចាំទុក បានសន្សំទុកដោយវាចា (ស្ទាត់ជំនាញ) ជាក់ច្បាស់ក្នុងចិត្ត ត្រាស់ដឹងល្អដោយទិដ្ឋិ ១ មិនតែប៉ុណ្ណោះឡើយ បាតិមោក្ខទាំងពីរយ៉ាងក៏ភិក្ខុនោះចាំបានដោយពិស្តារ ចេះចែករំលែកស្រួល ចេះស្ទាត់រត់មាត់វិនិច្ឆ័យបានដោយល្អ តាមសុត្តៈ តាមអនុព្យញ្ជនៈ ១ ជាអ្នកខ្ជាប់ខ្ជួនឥតទើសទាល់ក្នុងផ្លូវវិន័យ ១ ជាអ្នកអង់អាចដើម្បីធ្វើបុគ្គលទាំងពីរ ដែលជាសត្រូវនឹងគ្នាឲ្យដឹងច្បាស់ ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិចារណា ឲ្យឃើញ ឲ្យជ្រះថ្លាបាន ១ ជាអ្នកឈ្លាសដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍ដែលកើតឡើងហើយ ១ ស្គាល់អធិករណ៍ ស្គាល់ហេតុដែលឲ្យកើតអធិករណ៍ ស្គាល់ធម៌សម្រាប់រំលត់អធិករណ៍ ទាំងស្គាល់ផ្លូវទៅកាន់ធម៌សម្រាប់រំលត់អធិករណ៍ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ដើម្បីឲ្យសន្មតភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ១០ ប្រការនេះ ដោយឧព្វាហិកាកម្ម ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវសន្មតភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវសូមភិក្ខុជាមុន លុះសូមរួចហើយ ភិក្ខុជាអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ អធិករណ៍នេះ

យើងទាំងឡាយកំពុងវិនិច្ឆ័យ ក៏មានពាក្យទ្រហឹងអឺងកង មិនមានទីបំផុតកើតឡើង សេចក្ដីអធិប្បាយនៃភាសិតនុ៎ះ ក៏មិនមានទរណាដឹងច្បាស់ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីឲ្យរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចា ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ អធិករណ៍នេះយើងទាំងឡាយកំពុងវិនិច្ឆ័យ ក៏មានពាក្យទ្រហឹងអឺងកង មិនមានទីបំផុតកើតឡើង សេចក្ដីអធិប្បាយនៃភាសិតនុ៎ះ ក៏មិនមានទរណាដឹងច្បាស់ ។ សង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីឲ្យរម្ងាប់នូវអធិករណ៍នេះដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចា ។ ការសន្មតនូវភិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍នេះ ដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចា គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវពោលឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង សង្ឃបានសន្មត ដើម្បីឲ្យរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចាហើយ ការសន្មតិភិក្ខុដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍នេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះអាចដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នោះ ដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចាបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទើបតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ មានអង្គដូចម្ដេច ។ ការចំពោះមុខធម៌

ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើ ត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។

[៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះកំពុងតែវិនិច្ឆ័យអធិករណ៍ នោះ មានភិក្ខុជាធម្មកថិកនៅក្នុងបរិសទ្យនោះ មិនចាំសុត្តៈ (មាតិកា) មិន ចាំសុត្តវិភង្គ (វិន័យ) ភិក្ខុនោះមិនបានកំណត់សេចក្តី ប្រកាន់យកតែ ព្យញ្ជនៈជាប្រមាណ ហើយត្រឡប់បដិសេធសេចក្តីចោលចេញ ភិក្ខុអ្នក ឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវនិយាយបញ្ជាក់ភិក្ខុទាំងនោះថា លោកមានអាយុទាំង-ឡាយចូរប្រុងស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុជាធម្មកថិកឈ្មោះនេះៗ មិនចាំសុត្តៈ មិនស្ទាត់ សុត្តវិភង្គទេ ភិក្ខុជាធម្មកថិកនោះកំណត់សេចក្តីមិនបានទេ ប្រកាន់យកតែ ព្យញ្ជនៈជាប្រមាណ ហើយត្រឡប់បដិសេធសេចក្តីចោលចេញ ។ បើកម្ម មានកាលគួរ ដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយហើយ យើងទាំងឡាយដ៏ សេស គប្បីឲ្យភិក្ខុឈ្មោះនេះក្រោកឡើង ហើយសឹមរម្ងាប់នូវអធិករណ៍នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះឲ្យភិក្ខុនោះ ក្រោកឡើងហើយ អាច ដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នោះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទើបតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខា-វិន័យ ។ ចុះក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ មានអង្គដូចម្តេច ។ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើ

ត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។

[៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះកំពុងតែវិនិច្ឆ័យ មានភិក្ខុជាធម្មកថិកក្នុងបរិសទ្យនោះ ជាអ្នកចាំសុត្ត តែមិនចាំសុត្តវិភង្គ ភិក្ខុនោះកំណត់សេចក្ដីមិនបាន ប្រកាន់យកតែព្យញ្ជនៈជាប្រមាណហើយត្រឡប់បដិសេធសេចក្ដីចោលចេញ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវនិយាយបញ្ជាក់ភិក្ខុទាំងនោះថា សូមលោកមានអាយុទាំងឡាយស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុជាធម្មកថិកឈ្មោះនេះៗ លោកជាអ្នកចាំសុត្តៈ តែមិនចាំសុត្តវិភង្គទេ លោកកំណត់សេចក្ដីមិនបាន ប្រកាន់យកតែព្យញ្ជនៈជាប្រមាណ ហើយត្រឡប់បដិសេធសេចក្ដីចោលចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយហើយ យើងទាំងឡាយដ៏សេស គប្បីញ៉ាំងភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យក្រោកចេញ ហើយសីមរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះបានឲ្យភិក្ខុនោះក្រោកចេញ ហើយអាចដើម្បីនឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នោះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទើបតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ ។ ក៏ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ មានអង្គដូចម្ដេច ។ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើឡើងវិញត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។

[៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះ មិនអាចដើម្បីនឹងរម្ងាប់

អធិករណ៍នោះ ដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចាទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុទាំងនោះ ប្រគល់អធិករណ៍នោះដល់សង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន យើងទាំងឡាយមិនអាចដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ដោយឧព្វាហិកាកម្មវាចាទេ សូមសង្ឃរម្ងាប់អធិករណ៍នេះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍បែបនេះ ដោយយេភុយ្យសិកាវិញ ។ សង្ឃគប្បីសន្មតភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៥ ប្រការឲ្យជាសលាកគ្គាហាបក (អ្នកចែកស្លាក) គឺភិក្ខុណាមិនលំអៀងទៅខាងឆន្ទាគតិ ១ មិនលំអៀងទៅខាងទោសាគតិ ១ មិនលំអៀងទៅខាងមោហាគតិ ១ មិនលំអៀងទៅខាងភយាគតិ ១ ដឹងស្លាកដែលគេបានចាប់ និងមិនបានចាប់ ១ ។បេ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានសន្មតឲ្យជាសលាកគ្គាហាបកៈ ការសន្មតិគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ សលាកគ្គាហាបកភិក្ខុនោះ គប្បីឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយចាប់ស្លាកចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុទាំងឡាយជាធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ពោលឡើងយ៉ាងណា សង្ឃត្រូវរម្ងាប់អធិករណ៍នោះយ៉ាងនោះចុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទើបតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ ។ អធិករណ៍នោះ រម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងយេភុយ្យសិកា ។ ចុះក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះមានអង្គដូចម្ដេច ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ក៏ការចំពោះមុខសង្ឃក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។ ពួកភិក្ខុមានចំនួនប៉ុន្មានរូប ដែលគួរដល់

កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមក ឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ក៏បាន នាំមកហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏មិនបានហាមឃាត់ នេះហៅថា ការចំពោះមុខសង្ឃ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ឯការចំពោះមុខ ធម៌ និងការចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ អធិករណ៍ នោះរម្ងាប់តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា នេះ ហៅថា ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ការ ចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុណាទាស់ទែងគ្នា ទៅវិញទៅមក ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះជាសត្រូវនឹងគ្នា ព្រោះការទាស់ទែងគ្នា ក៏ មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យ នោះ ។ ក្នុងយេភុយ្យសិកាកម្មនោះ មានវិធីធ្វើដូចម្តេច ។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនែប ការទទួល និងការមិនហាមឃាត់នូវ យេភុយ្យសិកាកម្មណា នេះហៅថា វិធីធ្វើក្នុងយេភុយ្យសិកាកម្មនោះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើ ឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយ ត្រឡប់តិះដៀល ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ ។

[៩៧] សម័យនោះឯង ក្នុងក្រុងសាវត្ថី មានអធិករណ៍កើតប្រាកដ យ៉ាងនេះឡើង ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះជាអ្នកមិនត្រេកអរ ដោយវិធីរម្ងាប់ អធិករណ៍របស់សង្ឃ ក្នុងក្រុងសាវត្ថីឡើយ ហើយបានឮដំណឹងថាមានព្រះ ថេរៈច្រើនអង្គ គង់នៅក្នុងអាវាសឯណោះ ជាពហុស្សូត ចេះចាំនិកាយ ទ្រទ្រង់

ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាអ្នកប្រាជ្ញវាងវៃ មានប្រាជ្ញា មានអៀនខ្មាស ជាអ្នកមានរង្កៀស ជាអ្នកប្រាថ្នាការសិក្សា បើព្រះថេរៈទាំងនោះរម្ងាប់អធិករណ៍នេះតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា យ៉ាងនេះទើបអធិករណ៍នេះរម្ងាប់បានដោយស្រួល ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ នាំគ្នាទៅកាន់អាវាសនោះហើយនិយាយពាក្យនុ៎ះនឹងព្រះថេរៈទាំងនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយដ៏ចម្រើន អធិករណ៍នេះកើតប្រាកដយ៉ាងនេះហើយ បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំសូមអង្វរ សូមព្រះថេរៈទាំងឡាយរម្ងាប់នូវអធិករណ៍នេះតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ដោយទំនងដែលអធិករណ៍នេះគប្បីរម្ងាប់បានដោយស្រួល ។ គ្រានោះឯង ព្រះថេរៈទាំងនោះបានរម្ងាប់អធិករណ៍ទាំងនោះតាមទំនងដែលអធិករណ៍បានរម្ងាប់ដោយស្រួល ដូចជាអធិករណ៍ដែលសង្ឃបានរម្ងាប់ហើយ ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏នៅតែមិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់សង្ឃ ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ទាំងមិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់ព្រះថេរៈទាំងឡាយច្រើនអង្គ បានឮដំណឹងថា ព្រះថេរៈទាំងឡាយបីអង្គគង់នៅក្នុងអាវាសឯណោះ ។បេ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយពីរអង្គគង់នៅ ។បេ។ ព្រះថេរៈមួយអង្គគង់នៅ (ក្នុងអាវាសឯណោះ) ជាពហុស្សូត ចេះចាំនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ មានប្រាជ្ញា មានអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សា ប្រសិនបើព្រះថេរៈអង្គនោះ គប្បីរម្ងាប់អធិករណ៍

នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា យ៉ាងនេះ ទើបអធិករណ៍នេះរម្ងាប់បានដោយស្រួល ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ បានទៅកាន់អាវាសនោះ ។ ហើយនិយាយពាក្យនុ៎ះនឹងព្រះថេរៈនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន អធិករណ៍នេះកើតប្រាកដយ៉ាងនេះ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំសូមអង្វរ សូមព្រះថេរៈរម្ងាប់អធិករណ៍នេះតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ដោយទំនងដែលអធិករណ៍នេះគប្បីរម្ងាប់បានដោយស្រួល ។ គ្រានោះឯង ព្រះថេរៈនោះក៏បានរម្ងាប់អធិករណ៍នោះ តាមទំនងដែលអធិករណ៍រម្ងាប់ទៅដោយស្រួល ដូចជាអធិករណ៍ដែលសង្ឃបានរម្ងាប់ហើយក្នុងក្រុងសាវត្ថី ដូចជាអធិករណ៍ដែលព្រះថេរៈច្រើនអង្គបានរម្ងាប់ហើយ ដូចជាអធិករណ៍ដែលព្រះថេរៈទាំងឡាយបីអង្គបានរម្ងាប់ហើយ ដូចជាអធិករណ៍ដែលព្រះថេរៈទាំងឡាយពីរអង្គបានរម្ងាប់ហើយ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏នៅតែមិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់សង្ឃ ក្នុងក្រុងសាវត្ថី មិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់ព្រះថេរៈទាំងឡាយច្រើនអង្គ មិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់ព្រះថេរៈទាំងឡាយបីអង្គ មិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់ព្រះថេរៈទាំងឡាយពីរអង្គ មិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់ព្រះថេរៈមួយអង្គ ហើយក៏នាំគ្នាចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅជិតហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អធិករណ៍នុ៎ះសង្ឃបានកម្ចាត់បង់ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ហើយ ឈ្មោះថា

រម្ងាប់ដោយប្រពៃហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតការចាប់ស្លាកបីយ៉ាង គឺគូឡ្ហកៈ (បិទមុខ) ១ សកណ្ណជប្បកៈ (ខ្សឹបប្រាប់) ១ វិវដកៈ[១] (បើកចំហ) ១ ដើម្បីបញ្ញាក់ដល់ភិក្ខុទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះការចាប់ស្លាកឈ្មោះគូឡ្ហកៈនោះ ដូចម្តេច ។ ត្រូវសលាកគ្គាហាបកភិក្ខុនោះធ្វើស្លាកឲ្យមានពណ៌ផ្សេងគ្នាហើយចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូបម្តងៗ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា នេះស្លាករបស់ភិក្ខុមានវាទៈយ៉ាងនេះ នេះស្លាករបស់ភិក្ខុមានវាទៈយ៉ាងនេះ លោកចង់ចាប់ស្លាកណា ចូរលោកចាប់ស្លាកនោះចុះ ។ លុះភិក្ខុអ្នកចាប់នោះចាប់យកទៅហើយ សលាកគ្គាហាបកភិក្ខុត្រូវប្រាប់ថា លោកកុំបង្ហាញអ្នកណាឲ្យសោះ ។ បើសលាកគ្គាហាបកភិក្ខុដឹងថា ភិក្ខុជាអធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ត្រូវប្រាប់ថាការចាប់នេះមិនល្អទេ ហើយសើរើជាថ្មីទៀត[២] ។ បើសលាកគ្គាហាបកភិក្ខុដឹងថា ភិក្ខុជាធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ត្រូវប្រកាសថា ការចាប់នេះល្អហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការចាប់ស្លាកយ៉ាងនេះហើយដែលហៅថា គូឡ្ហកៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការចាប់ស្លាកឈ្មោះសកណ្ណជប្បកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សលាកគ្គាហាបកភិក្ខុនោះ ត្រូវខ្សឹបជិតត្រចៀកភិក្ខុមួយរូបៗ ថា នេះស្លាករបស់ភិក្ខុមានវាទៈយ៉ាងនេះ នេះស្លាករបស់ភិក្ខុមានវាទៈយ៉ាងនេះ លោកចង់ចាប់ស្លាកណា ចូរយកស្លាកនោះចុះ ។ លុះភិក្ខុចាប់ស្លាកទៅហើយ ត្រូវសលាកគ្គាហាបកភិក្ខុនិយាយថា លោកកុំប្រាប់អ្នកណាឲ្យសោះ ។ បើសលាកគ្គាហាបកភិក្ខុដឹងថា

១-២ សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

ភិក្ខុជាអធម្មវាទី មានចំនួនច្រើនជាង ត្រូវប្រាប់ថា ការចាប់នេះមិនល្អទេ ហើយសើរើជាថ្មីទៀត ។ បើសលាកគ្គាហាបកភិក្ខុដឹងថា ភិក្ខុជាធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ត្រូវប្រកាសថា ការចាប់នេះល្អហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការចាប់យ៉ាងនេះដែលហៅថា សកណ្ណជប្បកៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការចាប់ស្លាកឈ្មោះវិវដកៈនោះដូចម្តេច ។ បើសលាកគ្គាហាបកភិក្ខុដឹងថា ភិក្ខុជាធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ត្រូវបណ្តោយឲ្យចាប់ដោយវិធីចាប់ស្លាកឈ្មោះវិវដកៈចុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការចាប់ស្លាកយ៉ាងនេះហើយ ដែលហៅថា វិវដកៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិធីចាប់ស្លាកមាន ៣ យ៉ាងប៉ុណ្ណេះឯង ។

[៩៨] អនុវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ អនុវាទាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ យ៉ាង គឺសម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។

[៩៩] អនុវាទាធិករណ៍ មិនបាច់អាស្រ័យសមថៈពីរយ៉ាង គឺអមូឡ្ហវិន័យ និងតស្សបាបិយសិកាទេ គ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថៈពីរយ៉ាង គឺសម្មុខាវិន័យ និងសតិវិន័យ (ប៉ុណ្ណោះ) ក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោលថា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះ តើដូចសម្តែងត្រង់បទណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចោទភិក្ខុផងគ្នាដោយសីលវិបត្តិឥតមានមូល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិវិន័យសង្ឃត្រូវឲ្យដល់ភិក្ខុដែលមានសតិបរិបូណ៌នោះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសតិវិន័យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃធ្វើចីវរឆៀងស្មាម្ខាង

។បេ។ ហើយនិយាយនឹងសង្ឃយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ភិក្ខុទាំងឡាយចោទខ្ញុំដោយសីលវិបត្តិឥតមានមូល បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ហើយ មកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមសតិវិន័យជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមសតិវិន័យជាគម្រប់បីដងផង ។

[១០០] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសវៃត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុទាំងឡាយចោទភិក្ខុឈ្មោះនេះដោយសីលវិបត្តិឥតមានមូល ។ ភិក្ខុនោះជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ ហើយមកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យសតិវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុទាំងឡាយចោទភិក្ខុឈ្មោះនេះដោយសីលវិបត្តិឥតមានមូល ។ ភិក្ខុនោះជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ ហើយមកសូមសតិវិន័យនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃបានឲ្យនូវសតិវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ហើយ ។ ការឲ្យនូវសតិវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ហើយ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សតិវិន័យ សង្ឃបានឲ្យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ហើយ ការ

ឲ្យសតិវិន័យនេះគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងសតិវិន័យ ។ ចុះក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ មានអង្គដូចម្តេច ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនេះ) ។បេ។ ចុះការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលណាចោទគ្នាទៅវិញទៅមក បុគ្គលទាំងពីរនាក់នោះ ក៏មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ចុះក្នុងសតិវិន័យនោះមានកិច្ចដូចម្តេច ។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនែប ការទទួល និងកិរិយាមិនឃាត់ហាម នូវសតិវិនយកម្មណា នេះជាកិច្ចក្នុងសតិ-វិន័យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយ: ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយត្រឡប់តិះដៀល ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយ: ។

[១០១] អនុវាទាធិករណ៍មិនបាច់អាស្រ័យសមថ:ពីរយ៉ាង គឺសតិ-វិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ គ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថ:ពីរយ៉ាង គឺសម្មុខាវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ ក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោលថា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះតើដូចសម្តែងត្រង់បទណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាមនុស្សឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ភិក្ខុឆ្កួតមាន

ចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និង ព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ព្រោះ ហេតុតែភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយ បានប្រព្រឹត្តអនាចារ ភិក្ខុ ទាំងឡាយក៏នាំគ្នាចោទភិក្ខុនោះដោយអាបត្តិថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ ភិក្ខុឆ្កួតនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ ខ្ញុំឯងជាមនុស្សឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែ ប្រួល ខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើស នូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជា ច្រើន ខ្ញុំនឹកអំពើនោះមិនឃើញទេ អំពើនោះ ខ្ញុំបានធ្វើហើយដោយសេចក្តី វង្វេង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏នៅតែពោលចោទភិក្ខុឆ្កួតនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុឆ្កួតនោះបាត់វង្វេងហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យអមូឡ្ហ- វិន័យចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគប្បីឲ្យអមូឡ្ហវិន័យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកសង្ឃ ធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ។បេ។ ហើយពោលនឹងសង្ឃយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជា មនុស្សឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល កាលខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ច ដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ព្រោះតែខ្ញុំជាមនុស្សឆ្កួត មានចិត្ត វិបល្លាសប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាចារ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នាំគ្នាចោទខ្ញុំដោយ

អាបត្តិថា លោកមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ខ្ញុំក៏បានឆ្លើយតបនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះវិញយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាមនុស្សឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលមែន ខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំនឹកអំពើនោះមិនឃើញទេ អំពើនោះ ខ្ញុំបានធ្វើហើយដោយសេចក្ដីវង្វេង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នៅតែពោលចោទខ្ញុំយ៉ាងនេះទៀតថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបាត់វង្វេងហើយមកសូមអមូឡ្ហវិន័យនឹងសង្ឃ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអមូឡ្ហវិន័យអស់វារៈពីរជងផង ។ ត្រូវសូមអមូឡ្ហវិន័យអស់វារៈបីជងផង ។

[១០២] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ជាមនុស្សឆ្កួត ជាអ្នកមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ព្រោះតែភិក្ខុឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ប្រព្រឹត្តអនាចារ ភិក្ខុទាំងឡាយនាំគ្នាចោទភិក្ខុនោះដោយអាបត្តិថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ ភិក្ខុនោះក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ ខ្ញុំជាមនុស្សឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលមែន ខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្ត

អនាចារ បានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំនឹករកអំពើនោះមិនឃើញទេ អំពើនោះ ខ្ញុំបានធ្វើហើយដោយសេចក្តីវង្វេង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នៅតែចោទភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ ភិក្ខុនោះបាត់វង្វេងហើយ មកសូមអមូឡ្ហវិន័យនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យនូវអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ជាអ្នកបាត់វង្វេង ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ជាមនុស្សឆ្កួត មានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ព្រោះតែភិក្ខុឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួល ប្រព្រឹត្តអនាចារ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នាំគ្នាចោទភិក្ខុនោះ ដោយអាបត្តិថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ ភិក្ខុនោះក៏ឆ្លើយតបយ៉ាងនេះវិញថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ ខ្ញុំជាមនុស្សឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលមែន កាលខ្ញុំឆ្កួតមានចិត្តវិបល្លាសប្រែប្រួលហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំនឹករកអំពើនោះមិនឃើញទេ អំពើនោះ ខ្ញុំបានធ្វើហើយដោយសេចក្តីវង្វេង ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយ ក៏នៅតែពោលចោទភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ ភិក្ខុនោះបាត់វង្វេងហើយ

មកសូម អមូឡ្ហវិន័យនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលបាត់វង្វេងហើយ ។ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ជាអ្នកបាត់វង្វេងហើយ សមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារៈពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារៈបីដងផង ។បេ។ អមូឡ្ហវិន័យ សង្ឃបានឲ្យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះដែលបាត់វង្វេងហើយ ការឲ្យអមូឡ្ហវិន័យនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនោះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថាអធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះ រម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងអមូឡ្ហវិន័យ ។ ចុះក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះមានអង្គដូចម្តេច ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ក្នុងអមូឡ្ហវិន័យនោះមានកិច្ចដូចម្តេច ។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនែប ការទទួល និងការមិនហាមឃាត់ នូវអមូឡ្ហវិនយកម្មណា នេះជាកិច្ចក្នុងអមូឡ្ហវិន័យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈត្រឡប់តិះដៀល ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ ។

[១០៣] អនុវាទាធិករណ៍មិនបាច់អាស្រ័យសមថៈពីរយ៉ាង គឺសតិ-

វិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ គ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថៈពីរយ៉ាង គឺសម្មុខាវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោលថាក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះតើដូចសម្ដែងត្រង់បទណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចោទភិក្ខុផងគ្នាដោយគរុកាបត្តិក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃថា លោកមានអាយុត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរេងបារាជិក[១] ហើយ ចូរនឹកមើលទៅ ។ ភិក្ខុនោះក៏ឆ្លើយតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ ខ្ញុំនឹកមិនឃើញថា ខ្ញុំត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរេងបារាជិកទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏នៅតែចោទប្រកាន់ភិក្ខុដែលប្រកែកនោះដោយពាក្យថា លោកមានអាយុ ខ្ញុំសូមដាស់តឿន លោកចូរដឹងដោយស្រួលបួលចុះ បើលោកមានអាយុត្រូវគរុ-កាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរេងបារាជិកហើយ នឹករកឃើញ ។ ភិក្ខុនោះក៏ឆ្លើយតបវិញថា ម្នាលលោកមានអាយុ ខ្ញុំនឹកមិនឃើញថា ខ្ញុំត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរេងបារាជិកទេ ម្នាលលោកមានអាយុ ខ្ញុំនឹកឃើញត្រឹមតែថា ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិបន្តិចបន្តួច មានសភាពយ៉ាងនេះប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏នៅតែចោទប្រកាន់ភិក្ខុដែលប្រកែកនោះដោយពាក្យថា លោកមានអាយុ ខ្ញុំសូមដាស់តឿន លោកចូរដឹងដោយស្រួលបួលចុះ បើលោកមានអាយុ ត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរេងបារាជិកហើយ នឹករកឃើញ ។ ភិក្ខុនោះក៏ឆ្លើយ

១- សូមមើលអដ្ឋកថាខាងក្រោម ។

តបយ៉ាងនេះវិញថា ម្នាលលោកមានអាយុ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះបន្តិចបន្តួច ទោះបីឥតគេសួរសោះ ក៏គង់តែខ្ញុំប្តេជ្ញា ចំណង់បើខ្ញុំត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរង់បារាជិក គេសួរហើយ ខ្ញុំនឹងមិនប្តេជ្ញាដូចម្តេចបាន ។ ភិក្ខុនោះក៏ឆ្លើយតបវិញថា ម្នាលលោកមានអាយុ លោកត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះបន្តិចបន្តួច ទោះបីឥតគេសួរសោះ ក៏គង់តែលោកមិនប្តេជ្ញា ចំណង់បើលោកត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរង់បារាជិក គេមិនសួរហើយ លោកនឹងប្តេជ្ញាដូចម្តេចបាន លោកមានអាយុខ្ញុំសូមដាស់តឿន លោកចូរដឹងដោយស្រួលបួលចុះ បើលោកត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរង់បារាជិកហើយនឹករកឃើញ ។ ភិក្ខុនោះក៏ឆ្លើយតបវិញយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុ ខ្ញុំនឹកឃើញត្រឹមតែថា ខ្ញុំត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរង់បារាជិក ពាក្យនេះខ្ញុំនិយាយលេងទេ ពាក្យនេះខ្ញុំនិយាយភ្លាត់ទេ ខ្ញុំនឹកមិនឃើញថា ខ្ញុំត្រូវគរុកាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺអាបត្តិបារាជិក ឬអាបត្តិរង់បារាជិកទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្មនេះ សង្ឃត្រូវតែធ្វើដល់ភិក្ខុនោះ កុំខានឡើយ ។

[១០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តស្សបាបិយសិកាកម្ម សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ កាលសង្ឃសាកសួរដោយគរុកាបត្តិក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ គេចកែសម្តី ហើយបែរជាប្តេជ្ញា ប្តេជ្ញាហើយបែរ

ជាគេចកែសម្ដីវិញ បិទបាំងហេតុដទៃ ដោយហេតុដទៃ ពោលសម្បជានមុសាវាទ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ កាលសង្ឃសាកសួរដោយគរុកាបត្តិ ក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ក៏គេចកែសម្ដី ហើយបែរជាប្ដេជ្ញា ប្ដេជ្ញាហើយបែរជាគេចកែសម្ដីវិញ បិទបាំងហេតុដទៃ ដោយហេតុដទៃ ពោលសម្បជានមុសាវាទ ។ សង្ឃធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការធ្វើតស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះអស់វារៈពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះអស់វារៈបីដងផង ។បេ។ តស្សបាបិយសិកាកម្ម សង្ឃបានធ្វើហើយដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ការធ្វើនូវតស្សបាបិយសិកាកម្មនេះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថាអធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះ រម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងតស្សបាបិយសិកា ។ ចុះក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ មានអង្គដូចម្ដេច ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ក្នុងតស្សបាបិយសិកាកម្មនោះមាន កិរិយាធ្វើដូចម្ដេច ។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការ

ចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនែប ការទទួល និងការមិនឃាត់ហាមនូវតស្សបាបិយសិកាកម្មណា នេះជាកិរិយាធ្វើក្នុងតស្សបាបិយសិកាកម្មនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកធ្វើត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ ។

[១០៥] អាបត្តាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ អាបត្តាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ យ៉ាង គឺសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។

[១០៦] អាបត្តាធិករណ៍មិនបាច់អាស្រ័យសមថៈ ១ គឺតិណវត្ថារកៈ គ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថៈពីរយ៉ាង គឺសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ ក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោលថា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះតើដូចសម្ដែងត្រង់បទណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវលហុកាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើចីវរឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុនោះថា ម្នាលលោកមានអាយុ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះហើយ សូមសម្ដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុអ្នកទទួលអាបត្តិនោះ ត្រូវពោលថា លោកឃើញឬទេ ។ ភិក្ខុអ្នកសម្ដែងឆ្លើយថា ករុណា ខ្ញុំឃើញហើយ ។ ភិក្ខុអ្នកទទួលត្រូវប្រាប់ថា លោកត្រូវសង្រួមតទៅទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថាអធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។

រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈ ។ ចុះក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ មានអង្គដូចម្ដេច ។ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ឯការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលទាំងពីររូបដែលសម្ដែងអាបត្តិដល់គ្នានឹងគ្នាក៏មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ចុះក្នុងបដិញ្ញាតករណៈនោះ មានកិច្ចដូចម្ដេច ។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនែប ការទទួលនិងការមិនឃាត់ហាមនូវបដិញ្ញាតករណកម្មណា នេះជាកិច្ចក្នុងបដិញ្ញាតករណកម្មនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកទទួលត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ បើភិក្ខុនោះបានភិក្ខុអ្នកទទួលយ៉ាងនេះហើយ ការបានយ៉ាងនេះ នេះជាការស្រួល បើមិនបានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុច្រើនរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាងក្រាបសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី គប្បីពោលយ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុទាំងនោះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះហើយ សូមសម្ដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងភិក្ខុទាំងនោះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយចូរស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ នឹកឃើញអាបត្តិ បង្ហើបអាបត្តិ ធ្វើអាបត្តិឲ្យងាយ សម្ដែងអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយហើយ ខ្ញុំគប្បីទទួលអាបត្តិរបស់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ភិក្ខុអ្នកទទួលនោះ ត្រូវ

ពោលថា លោកឃើញឬទេ ។ ភិក្ខុនោះពោលថា ករុណា ខ្ញុំឃើញហើយ ។ ភិក្ខុអ្នកទទួលត្រូវប្រាប់ថា លោកត្រូវសង្រួមតទៅទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈ ។ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះមានអង្គដូចម្តេច ។ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ចុះការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលទាំងពីររូបដែលសម្តែងអាបត្តិដល់គ្នានឹងគ្នា ក៏មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ក្នុងបដិញ្ញាតករណៈ មានកិច្ចដូចម្តេច ។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនែប ការទទួល និងការមិនហាមឃាត់នូវបដិញ្ញាតករណកម្មណា នេះជាកិច្ចក្នុងបដិញ្ញាតករណកម្មនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកទទួលត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ បើភិក្ខុ បានភិក្ខុអ្នកទទួលទុំះយ៉ាងនេះហើយ ការបានយ៉ាងនេះជាការស្រួល បើមិនបានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយក្រាបសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ពោលនឹងសង្ឃយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះហើយ សូមសម្តែងនូវអាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះនឹកឃើញនូវ

អាបត្តិ បង្ហើបអាបត្តិ ធ្វើអាបត្តិឲ្យងាយ សម្តែងអាបត្តិ ។ បើកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ ខ្ញុំត្រូវទទួលនូវអាបត្តិរបស់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ភិក្ខុអ្នកទទួលនោះត្រូវពោលថា លោកឃើញឬទេ ។ ភិក្ខុអ្នកសម្តែងឆ្លើយថា ករុណា ខ្ញុំឃើញហើយ ។ ភិក្ខុអ្នកទទួលត្រូវប្រាប់ថា លោកត្រូវសង្រួមតទៅទៀតចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈ ។ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះមានអង្គដូចម្តេច ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកទទួលត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ ។

[១០៧] អាបត្តាធិករណ៍មិនបាច់អាស្រ័យសមថៈ ១ គឺបដិញ្ញាតករណៈគ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថៈពីរយ៉ាង គឺសម្មុខាវិន័យ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោលថា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះដូចសម្តែងត្រង់បទណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះបង្កហេតុ ឈ្លោះ ទាស់ទែងគ្នា ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាលបើយើងទាំងឡាយនាំបង្កហេតុ ឈ្លោះ ទាស់ទែងគ្នា ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ

បានពោល និងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន បើយើងទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នា ឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យរម្ងាប់អធិករណ៍មានសភាពយ៉ាងនេះ ដោយតិណវត្ថារកៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់អធិករណ៍យ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយរាល់គ្នាត្រូវប្រជុំក្នុងទីជាមួយគ្នា លុះប្រជុំគ្នាហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កាលយើងទាំងឡាយបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយក៏បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ បើយើងទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នា ឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍នេះដោយតិណវត្ថារកៈ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធំ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្តចេញ ។ បណ្តាភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នា ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងពួករបស់ខ្លួនថា លោកមានអាយុទាំង-ឡាយចូរស្តាប់ខ្ញុំ កាលយើងទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យ

ធ្វើដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយហើយ ខ្ញុំគប្បីសម្តែងអាបត្តិរបស់លោកមានអាយុទាំងឡាយផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ដោយតិណវត្ថារកៈ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធំ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្តចេញ ។

[១០៨] បណ្តាភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នាម្ខាងទៀត ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងពួករបស់ខ្លួនថា លោកមានអាយុទាំងឡាយចូរស្តាប់ខ្ញុំ កាលដែលយើងទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះ ទាស់ទែងគ្នាហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារបានពោល និងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំងឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយហើយ ខ្ញុំគប្បីសម្តែងអាបត្តិរបស់លោកមានអាយុទាំងឡាយផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ដោយតិណវត្ថារកៈក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធំ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្តចេញ ។

[១០៩] បណ្តាភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នា ភិក្ខុអ្នកឈ្លាស ប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កាលដែលយើងទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ក៏បានប្រព្រឹត្ត អនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជា ច្រើន ។ ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំង ឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់ សង្ឃហើយ ខ្ញុំគប្បីសម្តែងអាបត្តិរបស់លោកមានអាយុទាំងឡាយនេះផង អាបត្តិរបស់ខ្ញុំផង ដោយតិណវត្ថារកៈ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយនេះផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរ លែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធំ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កាល ដែលយើងទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្ត អនាចារ បានពោលនិងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជា ច្រើន ។ ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិទាំង ឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ ខ្ញុំសូមសម្តែងអាបត្តិរបស់លោក មានអាយុទាំងឡាយនេះផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ដោយតិណវត្ថារកៈ ក្នុង កណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកមានអាយុទាំងឡាយនេះផង

ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធំ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្តចេញ ។ ការសម្តែងអាបត្តិទាំងឡាយនេះរបស់យើងទាំងឡាយដោយតិណវត្ថារកៈ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធំ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្តចេញ ។ ការសម្តែងអាបត្តិនេះសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ អាបត្តិទាំងឡាយនេះ យើងទាំង-ឡាយបានសម្តែងហើយ ដោយតិណវត្ថារកៈ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិ-សំយុត្តចេញ ការសម្តែងនេះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ពួកទៀត ។បេ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថាអធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះ រម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈ ។ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើមានអង្គដូចម្តេច ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ) ។ ចុះការចំពោះមុខសង្ឃ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលគួរដល់កម្មមានចំនួនប៉ុន្មានរូប ភិក្ខុទាំងនោះក៏បានមកហើយ ទាំងឆន្ទៈរបស់ភិក្ខុដែលគួរដល់ឆន្ទៈ ក៏បាននាំមកហើយ

ភិក្ខុទាំងឡាយមាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏មិនបានហាមឃាត់ នេះហៅថា ការចំពោះមុខសង្ឃ ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ចុះការចំពោះមុខធម៌ និងការចំពោះមុខវិន័យក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់តាមធម៌ណា តាមវិន័យណា តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះសាស្តាណា នេះហៅថា ការចំពោះមុខធម៌ និងការចំពោះមុខវិន័យក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ចុះការចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលទាំងពីររូបដែលសម្តែងអាបត្តិ ដល់គ្នានឹងគ្នាក៏មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មុខាវិន័យនោះ ។ ក្នុងតិណវត្ថារកៈមានកិច្ចដូចម្តេច ។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនែប ការទទួល និងការមិនហាមឃាត់នូវតិណវត្ថារកកម្មណា នេះជាកិច្ចក្នុងតិណវត្ថារកកម្មនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុអ្នកទទួលត្រឡប់សើរើឡើងវិញ ត្រូវឧក្កោដនកបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុអ្នកឲ្យឆន្ទៈហើយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវខីយនកបាចិត្តិយៈ ។

[១១០] កិច្ចាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ កិច្ចាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈតែមួយ គឺសម្មុខាវិន័យ ។

សមថក្ខន្ធកៈទី ៤ ចប់

អដ្ឋកថា
សមថក្ខន្ធកៈ
សម្មុខាវិន័យ

[២] *វិនិច្ឆ័យក្នុងសមថក្ខន្ធកៈ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ដាក់បទមាតិកា ៦ មានបទថា* **អធម្មវាទី បុគ្គលោ** *ជាដើម ។*

[៣] *ទ្រង់ត្រាស់សេចក្តីពិស្តារដោយន័យ មានបទថា* **អធម្មវាទី បុគ្គលោ ធម្មវាទី បុគ្គលំ សញ្ញាបេតិ** *ជាដើម ។ បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា* **សញ្ញាបេតិ** *បានដល់ ពោលពាក្យសម្តី ដែលសមនឹងហេតុ ព្រមានឲ្យយល់ព្រម ។ បទថា* **និជ្ឈាបេតិ** *គឺធម្មវាទីបុគ្គលនោះ នឹងសម្លឹងមើល គឺសម្លឹងអត្ថនោះដោយប្រការណា រមែងធ្វើដោយប្រការនោះ ។*

ពីរបទថា **បេក្ខេតិ អនុបេក្ខេតិ** *គឺធម្មវាទីបុគ្គលនោះ ទោះសម្លឹង និងសម្លឹងរឿយៗ នូវអត្ថនោះ ដោយប្រការណា រមែងធ្វើដោយប្រការនោះ ។ ពីរបទថា* **ទស្សេតិ អនុទស្សេតិ** *ជាពាក្យបរិយាយនៃពីរបទថា* **បេក្ខេតិ អនុបេក្ខេតិ** *នោះឯង ។*

ពីរបទថា **អធម្មេន វូបសមតិ** *សេចក្តីថា ព្រោះហេតុដែលអធម្មវាទីបុគ្គលនោះ ញុំាងធម្មវាទីបុគ្គលនោះឲ្យវង្វេងហើយ សម្តែងអធម៌នោះឯងដោយន័យជាដើមថា នេះជាធម៌ ទើបអធិករណ៍ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយអធម៌ ។*

[៤] *ពីរបទថា* **ធម្មេន វូបសមតិ** *សេចក្តីថា ព្រោះហេតុដែលធម្មវាទីបុគ្គល មិនញុំាងអធម្មវាទីបុគ្គលឲ្យវង្វេង សម្តែងធម៌នោះឯង ដោយ*

ន័យមានពាក្យថា នេះជាធម៌ជាដើម ។ ទើបអធិករណ៍ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយធម៌ ។

អំពី សតិវិន័យ

[១៥] ក្នុងបទថា **បញ្ចិមានិ ភិក្ខវេ ធម្មិកានិ សតិវិនយស្ស ទានានិ** នេះ ការឲ្យមាន ៥ យ៉ាង គឺឲ្យដល់ភិក្ខុដែលបរិសុទ្ធ មិនមានអាបត្តិ ១ ឲ្យដល់ភិក្ខុដែលត្រូវចោទ ១ ឲ្យដល់ភិក្ខុដែលសូម ១ សង្ឃឲ្យឯង ១ សង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាតាមធម៌ឲ្យ ១ ។

ក្នុងបទថា **បញ្ចិមានិ ភិក្ខវេ** ជាដើមនេះ មានអធិប្បាយដូច្នេះថា ឯការឲ្យសតិវិន័យ ៥ នេះ ភិក្ខុរមែងបានដោយអំណាចអង្គនីមួយៗ ក៏ទេ ព្រោះដូច្នោះ ទើបពាក្យនោះ ត្រឹមតែជាទេសនាប៉ុណ្ណោះ ។ តែការឲ្យសតិវិន័យប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបប្រកបដោយធម៌ ។

ឯបណ្តាបទទាំងនោះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា បទថា **អនុវទន្តិ** បានដល់ចោទ ។ បទដ៏សេសងាយយល់ទាំងអស់ ។

ម្យ៉ាងទៀត សតិវិន័យនេះ គប្បីឲ្យដល់ព្រះខីណាស្រពប៉ុណ្ណោះ មិនគប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុដទៃ ដោយហោចសូម្បីព្រះអនាគាមី ។

សតិវិន័យនេះឯង គប្បីឲ្យដល់ព្រះខីណាស្រពដែលត្រូវភិក្ខុដទៃចោទប៉ុណ្ណោះ មិនគប្បីឲ្យព្រះខីណាស្រពដែលបុគ្គលដទៃមិនបានចោទ កាលបើសតិវិន័យនោះដែលសង្ឃឲ្យហើយ ពាក្យរបស់អ្នកចោទរមែងមិនឡើង ។ សូម្បីបុគ្គលនៅចចេសចោទ រមែងដល់ភាពជាបុគ្គលដែលភិក្ខុទាំងឡាយគប្បី

ពោលថា ភិក្ខុនេះជាព្រះវីណាស្រេពបានសតិវិន័យហើយ បុគ្គលណាមួយនឹងជឿពាក្យសម្ដីរបស់លោក ។

អំពី អមូឡ្ហវិន័យ

[១៦] បទថា **ភាសិតបរិកន្តំ** *បានដល់ ពោលដោយវាចា ព្យាយាមដោយកាយនោះឯង អធិប្បាយថា ប្រព្រឹត្តល្មើស ធ្វើទាំងបំពាន ។*

ក្នុងបទថា **សរតាយស្មា ឯវរូបឹ អាបត្តឹ អាបជ្ជិតា** *នេះ មានសេចក្ដីដូច្នេះថា លោកដ៏មានអាយុចូររឭកដល់អាបត្តិបែបនេះ អ្នកមានអាយុត្រូវនូវអាបត្តិបែបនេះ ។ បាឋៈថា* **អាបជ្ជិត្វា** *ក៏មាន សេចក្ដីនៃបាឋៈនោះថា អ្នកមានអាយុត្រូវមុនហើយ ខាងក្រោយចូររឭកដល់អាបត្តិនោះ ។*

អំពី យេភុយ្យសិកា

[២៧] ក្នុងបទថា **យេភុយ្យសិកាយ វូបសមេតុំ** *នេះ ធម្មវាទីបុគ្គលនៃកិរិយាណាជាអ្នកច្រើនជាង កិរិយានោះ ឈ្មោះថា* **យេភុយ្យសិកា ។**

[២៨] វិនិច្ឆ័យក្នុងការចាប់ស្លាកដែលមិនប្រកបដោយធម៌ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ បទថា **ឱរមត្តកំ** *គឺអធិករណ៍ជារឿងតូច គឺមានប្រមាណតិច ត្រឹមតែជាការបន្តហេតុប៉ុណ្ណោះ ។*

បទថា **ន ច គតិគតំ** *គឺ អធិករណ៍មិនរាលដាលទៅដល់ ២-៣ អាវាស ឬមិនបានវិនិច្ឆ័យដល់ ២-៣ ដងក្នុងអាវាសនោះៗ ប៉ុណ្ណោះ ។ បទថា* **ន ច សរិតសារិតំ** *គឺអធិករណ៍នោះ មិនជារឿងដែលភិក្ខុទាំងនោះរឭកបានឯង ឬភិក្ខុពួកដទៃដាស់តឿនឲ្យរឭកបានដល់ទៅ ២-៣ ដង ។*

បទថា **ជានាតិ** គឺកាលចាប់ស្លាកដឹងថា អធម្មវាទីបុគ្គលច្រើនជាង ។

បទថា **អប្បេវ នាម** គឺអធ្យាស្រ័យរបស់ភិក្ខុនោះ រមែងកើតដូច្នេះថា កាលស្លាកដែលអញឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយ ចាប់ដោយឧបាយនេះ ហេតុអ្វីអធម្ម-វាទីបុគ្គលនឹងគប្បីជាអ្នកច្រើនជាង សូម្បីក្នុងពីរបទទៀតក៏មានន័យដូចគ្នា ។

ពីរបទថា **អធម្មេន គណ្ហន្តិ** គឺពួកអធម្មវាទីចាប់ស្លាកមួយអង្គ ២ ស្លាក ដោយគិតថា ពួកយើងនឹងជាអ្នកច្រើនជាង ដោយការចាប់ស្លាកយ៉ាងនេះ ។ ពីរបទថា **វគ្គា គណ្ហន្តិ** គឺពួកអធម្មវាទីសម្គាល់ថា ធម្មវាទី ២ រូប ចាប់ស្លាកធម្មវាទី ១ ដោយការចាប់ស្លាកយ៉ាងនេះ ពួកធម្មវាទីនឹងជាអ្នកមិនច្រើនជាង ។ ពីរបទថា **ន ច យថាទិដ្ឋិយា គណ្ហន្តិ** គឺចាប់ស្លាកខាងអធម្មវាទី ដោយគិតថា អញជាពួកធម្មវាទី និងជាចំណែកមានកម្លាំង ។ ក្នុងការចាប់ស្លាកដែលប្រកបដោយធម៌ គប្បីជ្រាបអត្ថដូច្នេះឯង តែត្រឡប់សេចក្ដីចេញ កាលឲ្យចាប់ស្លាកហើយយ៉ាងនោះ បើធម្មវាទីជាចំណែកច្រើនជាង ពួកលោកពោលយ៉ាងណា គប្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នោះយ៉ាងនោះ អធិករណ៍ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកាដោយប្រការដូច្នេះ នេះជាសេចក្ដីសង្ខេបក្នុងសមថក្ខន្ធកៈនេះ ចំណែកសេចក្ដីពិស្ដារនឹងមកខាងមុខក៏មាន ។

អំពី តស្សបាបិយសិកាកម្ម

[៣១] បុគ្គលមិនស្អាតនោះ គឺបុគ្គលប្រកបដោយកាយកម្ម និងវចីកម្មដែលមិនស្អាត ។

បុគ្គលអលជ្ជីនោះ គឺបុគ្គលប្រកបដោយលក្ខណៈនៃបុគ្គលអលជ្ជី មាន

ក្លែងឲ្យត្រូវអាបត្តិជាដើម ។

បុគ្គលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយអនុវាទនោះ គឺបុគ្គលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយដោយការចោទ ។

ហេតុ ៣ យ៉ាង ដោយអំណាចអង្គ ៣ ទាំងនេះ និងការធ្វើ ២ នេះ គឺការដែលសង្ឃធ្វើ ១ ការដែលសង្ឃព្រមព្រៀងធ្វើដោយធម៌ ១ រួមជាការធ្វើនៃតស្សបាបិយសិកាកម្ម ៥ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ពាក្យដ៏សេស ក្នុងតស្សបាបិយសិកាកម្មនេះ មានន័យដូចពោលហើយ ក្នុងតជ្ជនីយកម្មជាដើមនោះឯង ។ ចំណែកអត្ថចំពោះក្នុងបទថា **តស្ស ចាបិយសិកាកម្មំ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ពិតហើយ កម្មនេះលោកហៅថា តស្សបាបិយសិកាកម្ម ព្រោះ ភាពជាកម្មដែលសង្ឃគប្បីធ្វើដល់បុគ្គលលាមក ដោយភាពជាបុគ្គលក្រាស់ដោយបាប ។

អំពី តិណវត្ថារកៈ

[៤១] ពីរបទថា **ភណ្ឌនជាតានំ កលហជាតានំ** សេចក្តីថា អធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីការរឹងត្អឹង និងដើម្បីការកាចសាហាវ ។

បទថា **ភេទាយ** សេចក្តីថា ដើម្បីការបែកបាក់នៃសង្ឃ ។

[៤៣] បទថា **សព្ពេហេវ ឯកជ្ឈំ** សេចក្តីថា មិនគប្បីនាំឆន្ទៈរបស់បុគ្គលណាមួយមក សូម្បីភិក្ខុដែលអាពាធ ក៏គប្បីនាំមកប្រជុំដោយភាពជាក្រុមតែមួយ ក្នុងទីប្រជុំនោះឯង ។

ក្នុងបទថា **តិណវត្ថារកេន វូបសមេយ្យ** នេះ កម្មនេះលោកហៅថា

តិណវត្ថារកៈ ក៏ព្រោះជាកម្មដែលដូចបិទទុកដោយស្មៅ ។

ឧបមាដូចលាមក ឬមូត្រ ដែលបុគ្គលជាប់ជំពាក់ រមែងបៀតបៀន ដោយភាពជារបស់មានក្លិនស្អុយ តែកាលលាមក ឬមូត្រនោះដែលបុគ្គលបិទបាំងហើយដោយស្មៅ ជិតល្អិតល្អហើយ ក្លិននោះរមែងបៀតបៀនមិនបាន យ៉ាងណា អធិករណ៍ណាដល់នូវភាពជាមូលធំមូលតូច (នៃអធិករណ៍) ដែលសង្ឃរម្ងាប់ ទោះប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីការរឹងត្អឹង ឬដើម្បីការកាចសាហាវ ដើម្បីការបែកគ្នា អធិករណ៍នោះ រម្ងាប់ដោយកម្មនេះហើយ រមែងរម្ងាប់ដោយល្អ ដូចលាមករមែងបិទបាំងទុកដោយគ្រឿងបិទបាំង គឺ ស្មៅ សេចក្តីនេះក៏ដូច្នោះឯង ព្រោះហេតុនោះ ទើបកម្មនេះលោកហៅថា **តិណវត្ថារក** ព្រោះជាកម្មដូចគ្នានឹងលុបទុកដោយស្មៅ ។

អាបត្តិដែលជាទោសធ្ងន់នោះ បានដល់ បារាជិក និងសង្ឃាទិសេស ។

បទថា **គិហិបដិសំយុត្តំ** គឺវៀរអាបត្តិដែលត្រូវ ព្រោះជេរគ្រហស្ថដោយអំណាចពាក្យអាក្រក់ និងទទួលហើយមិនធ្វើតាមទទួលដែលជាធម៌ ។

[៤៧] បទថា **ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ តេ ភិក្ខូ តាហិ អាបត្តីហិ វុដ្ឋិតា ហោន្តិ** សេចក្តីថា កាលតិណវត្ថារកកម្មវាចាដែលភិក្ខុទាំង ២ ពួកធ្វើហើយ យ៉ាងនោះ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចា ភិក្ខុមានប្រមាណប៉ុនណាដែលប្រជុំក្នុងទីនោះ ដោយហោចភិក្ខុដែលដេកលក់ក្តី ដែលចូលសមាបត្តិក្តី ដែលបញ្ជូនចិត្តទៅក្នុងទីដទៃក្តី ភិក្ខុទាំងអស់នោះត្រូវហើយនូវអាបត្តិទាំងឡាយដ៏សេសពួកណា ក្រៅអំពីអាបត្តិដែលជាទោសធ្ងន់ និងអាបត្តិដែលទាក់ទងចំពោះដោយ

គ្រហស្ថ ចាប់អំពីមណ្ឌលនៃឧបសម្បទា រមែងជាអ្នកចេញហើយ អំពីអាបត្តិទាំងពួងនោះ ។ បទថា **ធិដ្ឋាវិកម្មំ** សេចក្តីថា ចំណែកភិក្ខុពួកណាធ្វើការយើញផ្សាយគ្នានឹងគ្នាថា សេចក្តីនោះមិនពេញចិត្តខ្ញុំ ឬថា ភិក្ខុពួកណា សូម្បីត្រូវអាបត្តិជាមួយភិក្ខុទាំងនោះ តែមិនមកក្នុងទីប្រជុំនោះក្តី ភិក្ខុណាមកហើយក្តី ឲ្យឆន្ទៈ ហើយអង្គុយក្នុងទីទាំងឡាយ មានបរិវេណជាដើម ភិក្ខុទាំងនោះរមែងមិនជាអ្នកចេញចាកអាបត្តិទាំងនោះ ។ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា វៀរលែងតែការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវទិដ្ឋិ វៀរលែងតែមិនបាននៅក្នុងទីនោះ ។

អំពី អធិករណ៍ ៤ យ៉ាង

[៤៨] ពីរបទថា **ភិក្ខុនីធំ អន្វបចុដ្ឋ** បានដល់ ជ្រែកចូលខាងក្នុងពួកភិក្ខុនី ។ អត្ថចំពោះពាក្យនៃអធិករណ៍ទាំងឡាយ មានវិវាទាធិករណ៍ជាដើម បានពោលហើយ ក្នុងអដ្ឋកថានៃទុដ្ឋទោសសិក្ខាបទ ។

[៤៩] ពីរបទថា **វិបច្ចតាយ វោហារោ** បានដល់ វោហារដើម្បីទុក្ខដល់ចិត្ត សេចក្តីថា ពាក្យគ្រោតគ្រាត ។

[៥០] ច្រើនបទថា **យោ តត្ថ អនុវាទោ** គឺការចោទណាក្នុងកាលភិក្ខុទាំងនោះចោទ ។ បទថា **អនុវទនា** នេះ ជាពាក្យសម្តែងអាការ ។ សេចក្តីថា កិរិយាដែលចោទ ។ ពីរបទថា **អនុល្លបនា អនុភណនា** គ្រាន់តែជាវេវចនៈនៃកិរិយាដែលចោទប៉ុណ្ណោះ ។

បទថា **អនុសម្បវង្កតា** សេចក្តីថា ភាពជាអ្នកបណ្តោយតាម គឺភាព

ជាអ្នកស្រុះស្រួលក្នុងការចោទនោះៗ ឯង ដោយកាយចិត្ត និងវាចារឿយៗ ។

បទថា **អត្តុស្សាហនតា** បានដល់ កិរិយាដែលចោទ ធ្វើការឧស្សាហ៍ថា ហេតុអ្វី ទើបអញមិនចោទយ៉ាងនោះ ។

បទថា **អនុពលប្បទានំ** គឺសម្តែងហេតុនៃពាក្យដើមបន្ថែមកម្លាំងដោយពាក្យក្រោយ ។

[៥២] ក្នុងពីរបទថា **កិច្ចយតា ករណីយតា** នេះ មានវិគ្គហៈថា កម្មដែលគប្បីធ្វើនោះឯង ឈ្មោះថា **កិច្ចយំ** ការមាននៃកម្មដែលគប្បីធ្វើ ឈ្មោះថា **កិច្ចយតា** ។ ការមាននៃកិច្ចដែលត្រូវធ្វើ ឈ្មោះថា **ករណីយតា** ។ ពាក្យទាំងពីរនោះជាឈ្មោះនៃសង្ឃកម្មនោះឯង ។

ឯបទថា **អបលោកនកម្មំ** ជាដើម ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ដើម្បីសម្តែងប្រភេទនៃសង្ឃកម្មនោះឯង បណ្តាសង្ឃកម្មប៉ុណ្ណោះ កម្មដែលត្រូវញុំាងសង្ឃដែលតាំងនៅក្នុងសីមាឲ្យបរិសុទ្ធ នាំឆន្ទៈនៃភិក្ខុដែលគួរនាំឆន្ទៈមក សូធ្យប្រកាស ៣ ដង ធ្វើតាមអនុមតិរបស់សង្ឃដែលព្រមព្រៀង ឈ្មោះថា អបលោកនកម្ម ។

កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយញត្តិតែម្យ៉ាង តាមអនុមតិរបស់សង្ឃដែលព្រមព្រៀងតាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ឈ្មោះថា ញត្តិកម្ម ។

កម្មដែលត្រូវធ្វើដោយអនុសាវនា មានញត្តិជាគម្រប់ ២ យ៉ាងនេះ គឺ ញត្តិ ១ អនុសាវនា ១ តាមអនុមតិរបស់សង្ឃដែលព្រមព្រៀង ដោយន័យដែលពោលហើយនោះឯង ឈ្មោះថា ញត្តិទុតិយកម្ម ។

កម្មដែលធ្វើដោយអនុសាវនា ៣ មានញត្តិជាគម្រប់ ៤ គឺញត្តិ ១ អនុសាវនា ៣ តាមអនុមតិរបស់សង្ឃដែលព្រមព្រៀង ដោយន័យដែលពោលហើយនោះឯង ឈ្មោះថា ញត្តិចតុត្ថកម្ម ។

បណ្តាកម្មទាំងនោះ អបលោកនកម្ម គប្បីធ្វើត្រឹមអបលោក មិនត្រូវធ្វើដោយអំណាចញត្តិកម្មជាដើមឡើយ សូម្បីញត្តិកម្ម គប្បីធ្វើតាំងញត្តិតែម្យ៉ាង មិនត្រូវធ្វើដោយអបលោកនកម្មជាដើមឡើយ ។ ចំណែកញត្តិទុតិយកម្ម ដែលត្រូវអបលោកធ្វើក៏មាន មិនបាច់អបលោកក៏មាន ។ ក្នុង ២ យ៉ាងនោះ កម្មធ្ងន់ ៦ យ៉ាងនេះ គឺសន្មតសីមា ដកសីមា ឲ្យសំពត់កឋិន ដកកឋិន សម្តែងទីសាងកុដិ សម្តែងទីសាងកុដិធំ មិនគួរអបលោកធ្វើ គប្បីសូធ្យញត្តិ-ទុតិយកម្មវាចា ធ្វើប៉ុណ្ណោះ កម្មស្រាលទាំងនេះ គឺសម្មតិកម្ម ១៣ ដ៏សេស និងសម្មតិកម្មក្នុងការកាន់សេនាសនៈ និងឲ្យមតកចីវរជាដើម សូម្បីអបលោកធ្វើក៏គួរ តែមិនគប្បីធ្វើដោយអំណាចញត្តិកម្ម និងញត្តិចតុត្ថកម្មឡើយ ។ ញត្តិចតុត្ថកម្ម ត្រូវសូធ្យញត្តិ និងកម្មវាចា ៣ ធ្វើប៉ុណ្ណោះ មិនគប្បីធ្វើដោយអំណាចអបលោកនកម្មជាដើមដូច្នេះឯង ។ សេចក្តីសង្ខេបក្នុងសមថក្ខន្ធកៈនេះ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

ឯក្នុងវិនិច្ឆ័យនៃកម្មទាំងនោះ បានមកហើយដោយពិស្តារក្នុងកម្មវគ្គខាងចុងនៃគម្ពីរបរិវារ ដោយន័យមានបទថា **ឥមានិ ចត្តារិ កម្មានិ កតីហា-ការេហិ វិបជ្ជន្តិ** ជាដើម ។ ឯក្នុងន័យនោះ បទណាមិនទាន់ជាក់ច្បាស់ ខ្ញុំនឹងពណ៌នាបទនោះ ក្នុងកម្មវគ្គនោះឯង ។

ពិតហើយ កាលបើដូច្នេះ ការពណ៌នាក្នុងអដ្ឋាន: នឹងមិនមាន ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនិច្ឆ័យនឹងជារបស់ដែលដឹងច្បាស់បានងាយ ព្រោះកម្មនោះបានដឹងមកហើយ តាំងអំពីខាងដើម ។

អំពី អធិករណវិភាគ

[៥៣] បទថា អ្វីជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ដូច្នេះជាដើម គប្បីជ្រាបដោយអំណាចនៃបាលីនោះឯង ។

[៦៦] ក្នុងបទថា **វិវាទាធិករណំ សិយា កុសលំ** ជាដើម គប្បីជ្រាបអត្ថដោយន័យជាដើមយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុទាំងឡាយ រមែងបៀតបៀនគ្នាដោយចិត្តុប្បាទណា ចិត្តុប្បាទនោះ ឈ្មោះថា វិវាទ និងឈ្មោះអធិករណ៍ និងព្រោះជាហេតុដែលត្រូវរម្ងាប់ដោយសមថៈទាំងឡាយ ។ គប្បីជ្រាបអត្ថដោយអំណាចនៃពាក្យដែលព្រះមានព្រះភាគសំដៅយក ត្រាស់ទុកក្នុងបាលីនេះថា អាបត្តាធិករណ៍ ដែលជាអកុសលក៏មាន ដែលជាអព្យាក្រឹតក៏មាន អាបត្តាធិករណ៍ដែលជាកុសលមិនមាន ។

ពិតហើយ កុសលចិត្តជាអង្គនៃអាបត្តាធិករណ៍ មានជីកផែនដីជាដើមយ៉ាងណា កាលកុសលចិត្តនោះ ដែលជាអង្គនៃអាបត្តាធិករណ៍នោះ ដែលកាន់យកដោយភាពជាអាបត្តិមាន បុគ្គលណាម្នាក់មិនអាចពោលបានថា អាបត្តាធិករណ៍ដែលជាកុសលមិនមាន ។

ព្រោះហេតុនោះ ពាក្យថា អាបត្តាធិករណ៍ដែលជាកុសលមិនមាន នេះឈ្មោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់សំដៅយកចិត្តដែលល្មមជាអង្គក៏ទេ ។ តែ

ព្រះអង្គត្រាស់សំដៅយកការមាននៃវិកប្បដូច្នេះថា អាបត្តាធិករណ៍ណា ជាលោកវជ្ជៈ អាបត្តាធិករណ៍នោះ ជាអកុសលដោយចំណែកមួយប៉ុណ្ណោះ ការកំណត់ថា កុសលគប្បីមាន ដូច្នេះ រមែងមិនមានក្នុងលោកវជ្ជៈនោះ ។

ឯអាបត្តាធិករណ៍ណា ជាបណ្ណត្តិវជ្ជៈ អាបត្តាធិករណ៍នោះ រមែងជាអកុសលចំពោះដល់ភិក្ខុដែលក្លែងប្រព្រឹត្តកន្លងថា អញនឹងប្រព្រឹត្តកន្លងអាបត្តិនេះ ។ តែអាបត្តាធិករណ៍នោះ រមែងជាអព្យាកតៈដោយការត្រូវ ដោយអំណាចនៃសហសេយ្យជាដើមរបស់ភិក្ខុដែលមិនក្លែង មិនដឹងអ្វីឡើយ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដៅយកការមាននៃវិកប្បនេះ ដោយអំណាចនៃការក្លែង និងមិនក្លែងក្នុងបណ្ណត្តិវជ្ជៈនោះ ទើបត្រាស់ពាក្យថា អាបត្តាធិករណ៍ដែលជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន អាបត្តាធិករណ៍ជាកុសលមិនមាន ។

បើបុគ្គលណាមួយគប្បីពោលថា ភិក្ខុមានចិត្តជាកុសល រមែងត្រូវអាបត្តាធិករណ៍ណា អាបត្តាធិករណ៍នោះ លោកពោលថា អាបត្តាធិករណ៍ជាកុសល ។ កុសលចិត្តគប្បីចូលគ្នាបានសូម្បីដល់ឯឡកលោមសមុដ្ឋាន និងបទសោធម្មទេសនាសមុដ្ឋានជាដើម ដែលជាអចិត្តកៈ ។ តែកុសលចិត្តសូម្បីមាននៅក្នុងកិរិយា ដែលត្រូវនោះ ក៏មិនចាត់ជាអង្គនៃអាបត្តិ ។

ឯកាយវាចាដែលកម្រើកប្រព្រឹត្តទៅ ដោយអំណាចកាយវិញ្ញត្តិ និងវចីវិញ្ញត្តិណានីមួយនោះឯង រមែងជាអង្គនៃអាបត្តិ តែអង្គនោះចាត់ជាអព្យាកតៈ ព្រោះអង្គនោះជាចំណែកដែលទាក់ទងក្នុងរូបក្ខន្ធ ។

[៧៥] ឯក្នុងបទថា **យំ ជានន្តោ** ជាដើម មានអត្ថដូច្នេះ ចិត្តណារមែងជាអង្គនៃអាបត្តិ ដឹងនូវវត្ថុដោយចិត្តនោះ និងដឹងព្រមហើយ និងដោយអាការ គឺប្រព្រឹត្តល្មើសថា អញកំពុងបំពានវត្ថុនេះ និងក្លែង គឺគិតថា ដោយអំណាចវីតិក្កមចេតនា ជិះជាន់ដោយអំណាចការព្យាយាមល្មើសបំពាន គឺបញ្ជូនចិត្តដែលប្រាសចាកសេចក្តីរង្កៀសទៅ រមែងប្រព្រឹត្តកន្លងទៅ គឺរមែងត្រូវអាបត្តាធិករណ៍ណា ។ វីតិក្កមណានៃភិក្ខុនោះ ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសដោយប្រការយ៉ាងនោះ វីតិក្កមនេះ លោកពោលថា អាបត្តាធិករណ៍ជាអកុសល ។

អត្ថសូម្បីក្នុងអព្យាកតវារៈ គប្បីជ្រាបដូច្នេះថា ចិត្តណារមែងជាអង្គនៃអាបត្តិ មិនដឹងដោយការមិនមាននៃចិត្តនោះ ទាំងមិនដឹង មិនដឹងព្រមដោយអាការ គឺប្រព្រឹត្តកន្លង មិនតាំងចិត្ត ដោយការមិនមានវីតិក្កមចេតនាដែលជាអង្គនៃអាបត្តិ មិនបំពាន គឺមិនបានបញ្ជូនចិត្ត ដែលប្រាសចាកការរង្កៀសទៅ ដោយការមិនមានការក្លែងជិះជាន់ រមែងប្រព្រឹត្តកន្លង គឺរមែងត្រូវអាបត្តាធិករណ៍ណា វីតិក្កមណានៃភិក្ខុនោះ ដែលប្រព្រឹត្តកន្លងហើយដោយប្រការយ៉ាងនោះ វីតិក្កមនេះ លោកពោលថា អាបត្តាធិករណ៍ជាអព្យាកតៈ ។

[៨១] ក្នុងបទថា **អយំ វិវាទោ នោ អធិករណំ** ជាដើម គប្បីជ្រាបអត្ថយ៉ាងនេះថា វិវាទនេះមិនចាត់ជាអធិករណ៍ ព្រោះមិនមានភាពជាកិច្ចដែលនឹងត្រូវរម្ងាប់ដោយសមថៈទាំងឡាយ ។

[៨៩] ក្នុងបទថា **យាវតិកា ភិក្ខូ កម្មប្បត្តា** នេះ គប្បីជ្រាបថា

កម្មដែលនឹងធ្វើដោយសង្ឃចតុវគ្គ ភិក្ខុ ៤ រូប ជាអ្នកល្មមធ្វើកម្មឲ្យសម្រេច កម្មដែលគប្បីធ្វើដោយសង្ឃបញ្ចវគ្គ ភិក្ខុ ៥ រូប ជាអ្នកល្មមធ្វើកម្មឲ្យសម្រេច កម្មដែលគប្បីធ្វើដោយសង្ឃទសវគ្គ ភិក្ខុ ១០ រូប ជាបុគ្គលល្មមធ្វើកម្មឲ្យសម្រេច កម្មដែលគប្បីធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវគ្គ ភិក្ខុ ២០ រូប ជាអ្នកល្មមធ្វើកម្មឲ្យសម្រេច ។

[៩០] បទថា **សុបរិគ្គហិតំ** សេចក្ដីថា អធិករណ៍ដែលភិក្ខុទាំងឡាយជាម្ចាស់កន្លែង គប្បីធ្វើឲ្យជាការដែលខ្ទនការពារឲ្យត្រឹមត្រូវល្អ ហើយសឹមទទួល ។ កាលទទួលហើយ គប្បីពោលថា ថ្ងៃនេះ ពួកយើងនឹងបោកគក់ចីវរ ថ្ងៃនេះពួកយើងដុត គឺអប់បាត្រ ថ្ងៃនេះ មានកង្វល់ម្យ៉ាង ដូច្នេះហើយបណ្ដោយឲ្យកន្លងទៅ ២-៣ ថ្ងៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការសង្កត់សង្កិនមានះ ។

អំពី ឧព្វាហិកា

[៩១] បទថា **អនន្តានិ ចេវ ភស្សានិ ជាយន្តិ** សេចក្ដីថា វាចាទាំងឡាយ មិនមានប្រមាណ កើតឡើងខាងនេះ និងខាងនេះ ។ បាឋៈថា **ភាសានិ** ក៏មាន ឯអត្ថដូចគ្នានោះឯង ។

ពីរបទថា **ឧព្វាហិកាយ សម្មន្និតព្វោ** សេចក្ដីថា ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ១០ រូប ដែលសង្ឃគប្បីអបលោកសន្មត ឬសន្មតដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចា ដែលពោលហើយខាងចុង ។ ឯភិក្ខុទាំងឡាយដែលបានទទួលសន្មតហើយយ៉ាងនោះ គប្បីអង្គុយដោយឡែក ហើយវិនិច្ឆ័យអធិករណ៍នោះ ឬគប្បីប្រកាសដល់បរិស័ទនោះៗ ឯងថា ភិក្ខុដទៃកុំគប្បីពោលពាក្យ

ណាមួយ ហើយវិនិច្ឆ័យអធិករណ៍នោះក៏បាន ។

[៩៤] បទថា **តត្រស្ស** សេចក្តីថា ភិក្ខុជាធម្មកថិក គប្បីមានក្នុងបរិស័ទនោះ ។ ពីរបទថា **នេវ សុត្តំ អាគតំ** គឺចាំមាតិកាមិនបាន ។ ពីរបទថា **នោ សុត្តវិភង្គោ** គឺមិនជំនាញក្នុងវិន័យ ។ បទថា **ព្យញ្ជនច្ឆាយាយ អត្ថំ បដិពាហតិ** សេចក្តីថា ព្រះធម្មកថិកនោះ កាន់យកត្រឹមតែស្រមោលព្យញ្ជនៈប៉ុណ្ណោះ បដិសេធអត្ថ គឺឃើញពួកភិក្ខុដែលភិក្ខុវិន័យធរទាំងឡាយទទួលដោយអាបត្តិ ព្រោះទទួលមាសប្រាក់ និងស្រែចម្ការជាដើម ទើបពោលថា ហេតុអ្វី ទើបលោកទាំងឡាយកាត់អាបត្តិទាំងនេះ ដោយអាបត្តិទៅវិញ កិរិយាគ្រាន់តែវៀរចាកប៉ុណ្ណោះ ដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហើយក្នុងសូត្រយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុទាំងឡាយ រមែងជាអ្នកវៀរចាកការទទួលមាស និងប្រាក់ដូច្នេះមិនមែនឬ អាបត្តិក្នុងសូត្រនេះមិនមាន ។ ព្រះធម្មកថិកមួយរូប កាលព្រះវិន័យធរប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលស្លៀកសំពត់មិនរៀបរយ ព្រោះព្រះសូត្រដែលមកហើយ ទើបពោលថា ហេតុអ្វី ទើបលោកទាំងឡាយលើកអាបត្តិដល់ភិក្ខុទាំងនេះ ក្នុងសូត្រនេះព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ត្រឹមតែការធ្វើការសិក្សាយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុគប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អញនឹងស្លៀកឲ្យជាបរិមណ្ឌលដូច្នេះ ប៉ុណ្ណោះមិនមែនឬ អាបត្តិក្នុងសូត្រនេះមិនមាន ។

អំពី យេភុយ្យសិកា

[៩៦] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **យថា ពហុតរា ភិក្ខូ** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ ភិក្ខុដែលជាធម្មវាទីច្រើនជាងមួយរូប ក៏ចាត់ជាចំណែកច្រើនជាងបាន

នឹងពោលថ្វីដល់ ២-៣ រូបនោះ ។

[៩៧] បទថា **សញ្ញត្តិយា** *សេចក្តីថា តថាគតអនុញ្ញាតការចាប់ស្លាក ៣ វិធី ដើម្បីឲ្យភិក្ខុទាំងនោះយល់ព្រម ។*

វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **គូឡ្ហកំ** *ជាដើម គប្បីជ្រាបដូច្នេះ ក្នុងបរិស័ទដែលច្រើនដេរដាសដោយពួកអលជ្ជី គប្បីធ្វើការចាប់ស្លាកយ៉ាងសម្ងាត់ ។ ក្នុងបរិស័ទដែលច្រើនដោយពួកលជ្ជី គប្បីធ្វើការចាប់ស្លាកដោយបើកចំហ ។ ក្នុងបរិស័ទដែលច្រើនដោយពាលភិក្ខុ គប្បីធ្វើការចាប់ស្លាក ដូចខ្សឹបប្រាប់ត្រង់ត្រចៀក ។ ពីរបទថា* **វណ្ណាវណ្ណាយោ កត្វា** *សេចក្តីថា ស្លាករបស់ពួកធម្មវាទី និងពួកអធម្មវាទី ត្រូវប្រាប់សម្គាល់ គឺគ្រឿងចំណាំ ធ្វើឲ្យមានចំណែកផ្សេងគ្នានឹងគ្នា ។ ក្រោយមក គប្បីយកស្លាកទាំងអស់នោះ ដាក់ក្នុងថ្នក់ចីវរ ហើយឲ្យចាប់តាមន័យដែលពោលហើយនោះឯង ។ បទថា* **ទុគ្គហោតិ បច្ចុក្កឌ្ឍិតព្វំ** *សេចក្តីថា គប្បីប្រាប់ថា ស្លាកចាប់មិនល្អ ហើយឲ្យចាប់ជាថ្មី ត្រឹមលើកទី ៣ ។ បទថា* **សុគហោតិ សាវេតព្វំ** *សេចក្តីថា កាលបើភិក្ខុដែលជាធម្មវាទីច្រើនជាងត្រឹមមួយរូប គប្បីប្រកាសថា ស្លាកចាប់ល្អហើយ បើពួកធម្មវាទីទាំងនោះពោលយ៉ាងណា អធិករណ៍នោះ គប្បីឲ្យរម្ងាប់យ៉ាងនោះ ដូច្នេះឯង ។*

បើពួកភិក្ខុអធម្មវាទីតាំងនៅក្នុងចំណែកច្រើនជាងដល់ទៅ ៣ លើក គប្បីពោលថា ថ្ងៃនេះ ឱកាសមិនសមគួរ ស្អែកនេះ យើងទាំងឡាយ សឹមដឹងគ្នា ហើយលើកចោល ស្វែងរកធម្មវាទីដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការទម្លាយ

ពួកអលជ្ជីចេញ ធ្វើការចាប់ស្លាកក្នុងថ្ងៃស្អែក នេះជាការចាប់ស្លាកដោយសម្ងាត់ ។ គប្បីជ្រាបវិនិច្ឆ័យក្នុងការចាប់ស្លាកបែបខ្សឹបត្រង់ត្រចៀក ។

ក្នុងបទថា **គហិតេ វត្តព្វោ** សេចក្តីថា បើព្រះសង្ឃត្រូវចាប់ស្លាកអធម្មវាទីសោត គប្បីប្រាប់ឲ្យលោកជ្រាបយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ជាអ្នកចម្រើនវ័យហើយ ការចាប់ស្លាកនោះ មិនគួរដល់លោកម្ចាស់ទេ នេះជាអធម្មវាទីស្លាក គប្បីបង្ហាញស្លាកក្រៅអំពីនេះដល់លោក បើលោកចាប់ធម្មវាទីស្លាកនោះ គប្បីឲ្យ ។ បើលោកមិនទាន់ជ្រាប លំដាប់នោះគប្បីប្រាប់លោកថា កុំប្រាប់ដល់បុគ្គលណាមួយ ពាក្យដ៏សេស មានន័យដូចពោលហើយនោះឯង ។ ពាក្យថា បើកចំហនោះ គឺបើកបង្ហាញអត្ថនោះឯង ។

អំពី តស្សបាបិយសិកា

[១០៣] វិនិច្ឆ័យក្នុងបទថា **បារាជិកសាមន្តំ វា** នេះ គប្បីជ្រាបដូច្នេះ ព្រោះមេថុនធម្ម អាបត្តិទុក្កដ ឈ្មោះថា វេងបារាជិក ព្រោះអទិន្នាទានជាដើម ដ៏សេស អាបត្តិថុល្លច្ច័យ ឈ្មោះថា វេងបារាជិក ។

បទថា **និវេឋេន្តំ** សេចក្តីថា បុគ្គលស្រពិចស្រពិលដោយពាក្យថា ខ្ញុំរឭកមិនបាន ដូច្នេះ ។ បទថា **អតិវេឋេតិ** សេចក្តីថា លោកកៀបសង្កត់ដោយពាក្យថា **ឥង្ឃាយស្មា** ជាដើម ។

បទថា **សរាមិ ខោ អហំ អាវុសោ** សេចក្តីថា ភិក្ខុនោះប្តេជ្ញាយ៉ាងនោះ ដើម្បីបិទបាំងអាបត្តិបារាជិក ។ កាលត្រូវលោកកៀបសង្កត់ក្រៃលែងឡើងទៀត ទើបឲ្យនូវការប្តេជ្ញាថា ខ្ញុំរឭកបាន ហើយពោលពាក្យថា ពាក្យ

នោះ ខ្ញុំពោលលេងទេដូច្នេះជាដើម ព្រោះខ្លាចថា ភិក្ខុទាំងនេះ នឹងញ៉ាំងអញឲ្យវិនាសក្នុងឥឡូវនេះ សង្ឃគប្បីដាក់តស្សបាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។

បើលោកនៅជាអ្នកមានសីល លោកញ៉ាំងវត្តឲ្យបរិបូណ៌ហើយ នឹងបាននូវការរម្ងាប់ ។ បើលោកនឹងជាអ្នកមិនមានសីល លោកនឹងជាអ្នកដែលសង្ឃឲ្យវិនាសយ៉ាងនោះឯង ។ ពាក្យដ៏សេសក្នុងទីទាំងពួង ងាយយល់ទាំងអស់ដូច្នេះឯង ។

សមថក្ខន្ធកៈ ចប់

ក្បាលទី ៦

វិនយបិដក បាលីប្រែ -៨

សន្ទឹកចង្អុលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា លេខទំព័រ

កឋិនក្ខន្ធកៈ ២

អដ្ឋកថា

កឋិនក្ខន្ធកៈ ៥០

វិនយបិដក

ចីវរក្ខន្ធកៈ ៦៨

អដ្ឋកថា

ចីវរក្ខន្ធកៈ រឿងពេទ្យជីវក ១៧១

វិនយបិដក

ចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈ ២៣៥

អដ្ឋកថា

ចម្បេយ្យក្ខន្ធកៈ ៣២៩

វិនយបិដក

កោសម្ពិក្ខន្ធកៈ ៣៣៦

អដ្ឋកថា

កោសម្ពិក្ខន្ធកៈ ៣៩៨

វិនយបិដក បាលីប្រែ -៩

កម្មក្ខន្ធកៈ ៤១២

អដ្ឋកថា

កម្មក្ខន្ធកៈ ៥៦៦

វិនយបិដក

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ៥៧៦

អដ្ឋកថា

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ៦១៥

វិនយបិដក

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ៦៣៥

អដ្ឋកថា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ៧៩៦

វិនយបិដក ចាលីប្រែ -១០

សមថក្ខន្ធកៈ ៨៣៣

អដ្ឋកថា

សមថក្ខន្ធកៈ សម្មុខាវិន័យ ៩៣២
សតិវិន័យ ៩៣៣
អមូឡ្ហវិន័យ ៩៣៤
យេភុយ្យសិកា ៩៣៤
តស្សបាបិយសិកាកម្ម ៩៣៥
តិណវត្ថារកៈ ៩៣៦
អធិករណ៍ ៤ យ៉ាង ៩៣៨
អធិករណវិភាគ ៩៤១
ឧព្វាហិកា ៩៤៤
យេភុយ្យសិកា ៩៤៥

តស្សបាបិយសិកា ៩៤៧